

**Νεοελληνική Γλώσσα
και Λογοτεχνία
Β΄ Γενικού Λυκείου**

Τράπεζα Θεμάτων του
Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής

«Το/τα θέμα/τα προέρχεται και αντλήθηκε/αν από την πλατφόρμα της Τράπεζας Θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας που αναπτύχθηκε (MIS5070818-Τράπεζα θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, Γενικό Λύκειο-ΕΠΑΛ) και είναι διαδικτυακά στο δικτυακό τόπο του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) στη διεύθυνση (<http://iep.edu.gr/el/trapeza-thematon-arxiki-selida>)».

Περιεχόμενα

Αριθμός	Θέμα	Θεματική ενότητα	Σελίδα
1.	15237	Πληροφόρηση	1
2.	15278		3
3.	15279		5
4.	15327		7
5.	15354		10
6.	15376		12
7.	19590		15
8.	20147		17
9.	32989		19
10.	16760		21
11.	14545	Δημοσιογραφία	25
12.	14548		27
13.	15197		30
14.	15262		33
15.	15264		35
16.	15335		37
17.	15359		40
18.	19694		42
19.	20075		45
20.	28060		47
21.	28061		49
22.	16794		51
23.	20237	Τύπος	55
24.	28044		57
25.	28049		59
26.	32988		62
27.	32993		64
28.	15184	Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης Κοινωνικά Δίκτυα	67
29.	15202		68
30.	15217		71
31.	15235		74
32.	15263		76
33.	15314		78
34.	15344		81
35.	15375		84
36.	16778		86
37.	16840		88
38.	19588		90
39.	20324		92
40.	28045		95
41.	28046		97
42.	28062		99
43.	28110		101
44.	28111		103
45.	28112		105
46.	28123		108
47.	32970		110
48.	32987		113
49.	32992		115
50.	32996		117
51.	35717		120
52.	16816		122
53.	15179	Εργασία	125
54.	15182		127

55.	15183	Εργασία	129
56.	15218		131
57.	15281		133
58.	15308		135
59.	15337		138
60.	15360		141
61.	15362		143
62.	15368		145
63.	15396		148
64.	16779		150
65.	16782		152
66.	16784		155
67.	16802		157
68.	16828		159
69.	16833		161
70.	16835		164
71.	16837		166
72.	17932		169
73.	19478		171
74.	19579		173
75.	19586		176
76.	19748		178
77.	19750		181
78.	20080		183
79.	20094		185
80.	20146		187
81.	20151		190
82.	20152		193
83.	20240		195
84.	28057		197
85.	28121		199
86.	28133		201
87.	32969		203
88.	16823		205
89.	15325		209
90.	15329		211
91.	15353		214
92.	15369		216
93.	16797		218
94.	16846		220
95.	17068		222
96.	17124		224
97.	17128		227
98.	19479		229
99.	20095		231
100.	20195		233
101.	20200		235
102.	28052		238
103.	28117		240
104.	28407		242
105.	16776		245
106.	14567		249
107.	15181		251
108.	15200		253
109.	15201		255
110.	15220		258
111.	15233	260	
112.	15236	263	
113.	15238	265	
		Στερεοτυπικές αντιλήψεις	

114.	15239	Σtereοτυπικές αντιλήψεις	267
115.	15328		269
116.	15334		272
117.	15338		274
118.	15536		277
119.	16777		280
120.	16799		282
121.	16831		285
122.	16836		287
123.	17998		290
124.	19577		292
125.	19578		294
126.	20076		297
127.	20115		299
128.	20145		302
129.	20163		304
130.	20164		307
131.	20197		310
132.	28129		312
133.	28169		314
134.	33013		316
135.	33171		319
136.	33630		321
137.	35814		323
138.	16803		326
139.	16824		328
140.	15180		331
141.	15219		333
142.	15222		335
143.	15277		337
144.	15280		340
145.	15316		342
146.	15374		344
147.	15533		347
148.	16798		349
149.	16801		351
150.	17048		354
151.	19481		356
152.	19576		359
153.	19749	361	
154.	20153	363	
155.	28130	366	
156.	33170	368	
157.	33502	370	
158.	16775	372	
159.	14551	377	
160.	14568	378	
161.	15398	381	
162.	15531	384	
163.	15196	386	
164.	15265	389	
165.	15261	391	
166.	15397	393	
167.	16814	395	
168.	14544	398	
169.	15395	401	
170.	16800	404	
171.	15203	406	
172.	15373	408	
		Συνδυαστικά θέματα	

173.	16841	Συνδυαστικά θέματα	410
174.	16842		412
175.	16843		414
176.	16943		416
177.	17109		419
178.	17110		422
179.	17113		424

Κείμενο 1**[Ο άνθρωπος ως πολίτης στην κοινωνία της πληροφορίας]**

Το (διασκευασμένο) κείμενο προέρχεται από το βιβλίο του Παναγιώτη Αναστασιάδη «Στον αιώνα της Πληροφορίας» (εκδ. Λιβάνη, Αθήνα, 2000).

Η διάχυση της πληροφορίας από και προς όλο τον κόσμο, που στις μέρες μας είναι εφικτή χάρη στην πρόοδο της τεχνολογίας και την πληθώρα των επικοινωνιακών διαύλων, θα ενισχύσει την πολυφωνία σε ιδέες και απόψεις και θα διευκολύνει την πρόσβαση του πολίτη στη δημόσια πληροφόρηση. Ακόμη, θα ανοίξει τις πόρτες του δυσκίνητου δημόσιου τομέα, βελτιώνοντας την αποτελεσματικότητα των εργασιών του. Η κοινωνία μας μπορεί να μετεξελιχθεί στην κοινωνία της διά βίου μάθησης, στο πλαίσιο της οποίας η εκπαιδευτική διαδικασία θα συντροφεύει τον πολίτη στο σύνολο του επαγγελματικά ενεργού του βίου, έτσι ώστε το άτομο να μπορεί να ανταποκρίνεται σ' ένα διαρκές εναλλασσόμενο περιβάλλον. Στον τομέα των επιχειρήσεων, η εισαγωγή πλήθους εφαρμογών και η εξέλιξη των τεχνολογικών αυτοματισμών θα συμβάλει στη μείωση των κοστολογίων, στην αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας, στην οικονομική μεγέθυνση και στη βελτίωση των κερδών.

Επιπλέον, στην κοινωνία της πληροφορίας η τεχνολογία προσφέρει απεριόριστες δυνατότητες στον εργαζόμενο να διαχειριστεί με μεγαλύτερη ευελιξία τον ελεύθερο χρόνο του, να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας και το εισόδημά του. Οι δικαιολογημένοι φόβοι για πλήρη κοινωνική απομόνωση και αποξένωση μπορούν να αντιμετωπιστούν με την εναλλαγή και τον συνδυασμό διαφορετικών μορφών τηλεργασίας. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες και οι κάτοικοι ορεινών και απομακρυσμένων περιοχών θα επωφεληθούν τα μέγιστα από τη νέα πραγματικότητα, καθώς η επικοινωνία θα έχει πλέον άλλη εμβέλεια και η πρόσβασή τους στις εξελίξεις και στην ίδια τη ζωή θα ενισχυθεί σημαντικά.

Μια νέα κοινωνία γεννιέται λοιπόν. Μπορούμε σήμερα να φανταστούμε σε γενικές γραμμές το περίγραμμα της νέας κοινωνίας, της νέας ψηφιακής εποχής; Ναι, μπορούμε! Διαθέτουμε τα απαραίτητα τεχνολογικά και επικοινωνιακά εργαλεία τα οποία θα μας οδηγήσουν στη νέα ηλεκτρονική πραγματικότητα; Ναι, τα διαθέτουμε και συνεχώς διευρύνουμε τις δυνατότητές τους! Έχουμε προετοιμαστεί κατάλληλα ως αυριανοί «πολίτες του δικτύου» για την ένταξή μας στο παγκόσμιο καλωδιωμένο χωριό; Η απάντηση στην τελευταία ερώτηση είναι όχι! Σ' αυτό το σημείο εντοπίζεται η μεγάλη αντίφαση της εποχής μας.

Αναλυτικότερα, ενώ οι πάντες - κυβερνήσεις, επιχειρήσεις, επιστήμονες - έχουν εστιάσει την προσοχή τους στην τεχνολογική υπόσταση της νέας εποχής και εγκωμιάζουν τα κατορθώματά της, κανένας δεν ασχολείται σοβαρά με τους πολίτες και τον άνθρωπο όχι ως παραγωγό και καταναλωτή προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά ως φορέα αξιών, συναισθημάτων και ιδεών. Έτσι, αποκαλύπτεται ένα απίστευτο κοινωνικό έλλειμμα, το οποίο τείνει να προσλάβει απρόβλεπτες διαστάσεις, με συνέπεια οι αναμφισβήτητες δομικές μεταβολές που επιφέρει η κοινωνία της πληροφορίας στο πλαίσιο της κοινωνικής και οικονομικής καθημερινότητας να προκαλούν δέος στο σύνολο των πολιτών που έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο μ' αυτήν.

Ο κίνδυνος της δημιουργίας μιας κοινωνίας στην οποία θα υπάρχουν πολλές διακριτές κατηγορίες πολιτών είναι υπαρκτός. Ο νέος διαχωρισμός, εκτός των άλλων, θα γίνει με κριτήριο τη δυνατότητα πρόσβασής τους στις νέες τεχνολογικές και επικοινωνιακές εφαρμογές. Στην πρώτη ομάδα θα ενταχθούν τα άτομα υψηλού μορφωτικού επιπέδου, καθώς αυτά χαρακτηρίζονται από την εξοικείωσή τους σε μεγάλο βαθμό με τα νέα τεχνολογικά εργαλεία και τις σύγχρονες εφαρμογές που τα συνοδεύουν. Σε μια δεύτερη ομάδα θα σωρευτούν τμήματα του πληθυσμού τα

οποία θα χαρακτηρίζονται από χαμηλά γνωστικά προσόντα και την αδυναμία προσαρμογής τους στις επερχόμενες αλλαγές, με πιθανό κίνδυνο να βρεθούν στο περιθώριο με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ευάλωτες πληθυσμιακές ομάδες, όπως λόγω χάρη η τρίτη ηλικία, αλλά και τ' ασθενή στρώματα με χαμηλά γνωστικά προσόντα και δεξιότητες είναι πιθανό να πληγούν ιδιαίτερα από την έλευση της κοινωνίας της πληροφορίας.

Κείμενο 2

Όσο μπορείς

Το ποίημα του Κωνσταντίνου Π. Καβάφη προέρχεται από το βιβλίο «Τα Ποιήματα 1897-1933», (εκδ. Ίκαρος, 1984).

Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου όπως την θέλεις,
τούτο προσπάθησε τουλάχιστον
όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις
μες στην πολλή συνάφεια του κόσμου,
μες στες πολλές κινήσεις κι ομιλίες.

Μην την εξευτελίζεις πηαίνοντάς την,
γυρίζοντας συχνά κ' εκθέτοντάς την
στων σχέσεων και των συναναστροφών
την καθημερινήν ανοησία,
ως που να γίνει σα μια ξένη φορτική.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις με την ένδειξη Σωστό (Σ) ή Λάθος (Λ) στις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες αναφέρονται σε νοήματα του Κειμένου 1:

1. Ένα θετικό αποτέλεσμα της ανάπτυξης των νέων τεχνολογικών μέσων επικοινωνίας στις κοινωνίες είναι ο πλουραλισμός.
2. Η κοινωνία της πληροφορίας δεν πρέπει να συνδέεται με την κοινωνία της δια βίου μάθησης.
3. Στην κοινωνία της πληροφορίας είναι δύσκολο ο εργαζόμενος να διαχειριστεί με μεγαλύτερη ευελιξία τον ελεύθερο χρόνο του.
4. Αν και οι άνθρωποι διαθέτουν τα κατάλληλα τεχνολογικά εργαλεία, δεν είναι κατάλληλα προετοιμασμένοι, για να ανταποκριθούν στις ανάγκες της σημερινής ψηφιακής εποχής.
5. Οι ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες δεν θα έχουν πρόβλημα προσαρμογής στην κοινωνία της πληροφορίας.

2ο υποερώτημα

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει την τεχνική της διαίρεσης, για να οργανώσει τον λόγο του. Ποια είναι τα δύο σκέλη της διαίρεση, ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο αυτή γίνεται και ποια θέση αποδεικνύει με αυτό τον τρόπο;

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις πέντε μεταφορικές φράσεις που χρησιμοποιεί στο Κείμενο 2 ο συγγραφέας και να δικαιολογήσεις την επιλογή του με κριτήριο την πρόθεσή του.

ΘΕΜΑ 4

Ποια είναι η συμβουλή που το ποιητικό υποκείμενο διατυπώνει στον αναγνώστη στο Κείμενο 2; Να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου απέναντι σε αυτή την παρότρυνση. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

2. ΘΕΜΑ 15278**Κείμενο 1****Τα socialmedia και η νέα ψηφιακή βαρβαρότητα**

Το κείμενο αποτελεί διασκευασμένο άρθρο από την ιστοσελίδα www.protagon.gr και δημοσιεύτηκε στις 23 Ιουνίου 2021.

Με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στήθηκε, κατά τον γάλλο διανοητή Μπερνάρ Ανρί-Λεβί, «ένα παγκόσμιο κουβεντολόι στο πλαίσιο του οποίου κανένας δεν έχει τη δικαιοδοσία να ιεραρχεί ή να διακρίνει ανάμεσα στην ευφυΐα και στο ντελίριο, στην πληροφόρηση και στις ψευδείς ειδήσεις, στην αναζήτηση της αλήθειας και το πάθος για άγνοια». Ο επιφανής γάλλος στοχαστής θεωρεί πως το εν λόγω άκρως ανησυχητικό φαινόμενο οφείλεται σε συγκεκριμένους λόγους.

Ο πρώτος σχετίζεται με «το στιγμιαίο των σκέψεων που εκφράζονται» στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, δηλαδή με το γεγονός πως πλέον δεν υπάρχει «καμία απόσταση, κανένα φίλτρο, καμία μεσολάβηση. Κατά συνέπεια οι απόψεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μοιάζουν πολύ με εκείνη την ακατέργαστη γλώσσα, ιδιαίτερα αυτοαναφορική, ιδιαίτερα έντονη, που ο Χέγκελ περιλάμβανε μεταξύ των αιτιών της βίας και της αγριότητας μεταξύ των ανθρώπων», σημειώνει ο Ανρί – Λεβί.

Ο δεύτερος είναι η εξαπάτηση των χρηστών από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τα οποία, αντί να ευνοούν την κοινωνικοποίηση, όπως υποδηλώνει, άλλωστε, το όνομά τους, εντείνουν «την αποκοινωνικοποίηση, με την συνεπακόλουθη ψευδαίσθηση των υποτιθέμενων φίλων που μας αγαπούν με ένα κλικ και σταματούν να μας αγαπούν με ένα κλικ και η αύξηση των οποίων είναι σημάδι του ότι στην πραγματικότητα δεν έχουμε πια φίλους». Ο Ανρί – Λεβί κάνει λόγο για «βασιλεία του ναρκισσισμού που με την πρόφαση της διασύνδεσης, αναδεικνύει την αποξένωση από όλα όσα κάποτε διαμόρφωναν τις κοινότητες, την αλληλεγγύη, την αδελφοσύνη».

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο, ο 72χρονος φιλόσοφος επικαλείται τον Άγιο Διονύσιο, τον διάσημο πρώτο επίσκοπο του Παρισιού, τον οποίο αποκεφάλισαν οι βάρβαροι, αλλά εκείνος διέσχισε πεζός τον λόφο του Σεν-Ντενί, κρατώντας παραμάσχαλα το κομμένο του κεφάλι. «Με τους μηχανισμούς του Διαδικτύου παρατηρούμε ένα

παρόμοιο φαινόμενο, αλλά σε παγκόσμια κλίμακα που αφορά όλους τους ανθρώπους. Σήμερα δεν πρόκειται για το κεφάλι μας, αλλά για τη μνήμη μας. Δεν την παίρνουμε παραμάσχαλα, αλλά στην παλάμη των χεριών μας, ή μέσα σε μία τσέπη», γράφει ο Ανρί – Λεβί, υπενθυμίζοντας ότι μέσω των έξυπνων κινητών «απαλασσόμαστε από εκείνη την προσοχή που μας επιτρέπει να εντοπίζουμε συνειδητά πληροφορίες, καταστάσεις και θραύσματα αναμνήσεων που ξεχνάμε, τόσο όσο η τεχνολογία μάς επιτρέπει να τα επαναφέρουμε στη μνήμη μας κατά βούληση».

Καθιστώντας τις μηχανές υπεύθυνες για τη διαχείριση των αναμνήσεών μας, συμβάλλουμε στην αναπόφευκτη ατροφία της μνήμης, «η οποία γνωρίζουμε, από τον καιρό του Πλάτωνα, ότι είναι ένας από τους πιο ισχυρούς δεσμούς μεταξύ των ανθρώπων και ένας από τους καταλληλότερους για την αποφυγή των χειρότερων».

Όσον αφορά τη σχέση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης με την αλήθεια, τα socialmedia αποτελούν τη «βάση μιας σταδιακής ολίσθησης» από την αλήθεια. «Αρχίζουμε με το «όλοι έχουν εξίσου το δικαίωμα να εκφράζουν ό,τι πιστεύουν». Μετά περνάμε στο «Όλα όσα εκφράζονται πρέπει να γίνονται σεβαστά με τον ίδιο τρόπο». Και στη συνέχεια λέμε «Εάν είναι όλα σεβαστά με τον ίδιο τρόπο, αυτό σημαίνει ότι όλα είναι έγκυρα, σημαντικά και αξιόλογα με τον ίδιο τρόπο». Χάρη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης γινόμαστε μάρτυρες «μίας επιστροφής εκείνων των διάσημων σοφιστών που υποστήριζαν πως εκείνη που κάποτε αποκαλούνταν «Η “Αλήθεια” είναι μία αδιάκριτη σκιά σε μία νύχτα στην οποία όλες οι ψευδαισθήσεις είναι γκριζες». Πλέον στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης η όποια αλήθεια του καθενός αξίζει όσο και η όποια αλήθεια του άλλου και όλοι έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα «απολύτως όλα, ακόμη και εάν είναι βίαια ή θηριώδη», ούτως ώστε να την επιβάλουν.

Κείμενο 2

[ΦΥΓΗ]

Το ομότιτλο πεζό του Κώστα Καρυωτάκη δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Νέα Εστία», Γ', 62, στις 15 Ιουλίου 1929. Αντλήθηκε από το βιβλίο «Άπαντα, Κ. Καρυωτάκη», εκδόσεις Ζαχαρόπουλος Ζ, Ι. 2012.

III.

Στο χυδαίο αυτό καρναβάλι, εφόρεσα αληθινή πορφύρα, στέμμα από καθαρό, ατόφιο χρυσάφι, ύψωσα ένα σκίπτρο πάνω από τα πλήθη, κ' επήγαινα ακολουθώντας την εσωτερική μου φωνή. Έχανα τη συνείδηση του περιβάλλοντος, αλλά επήγαινα σαν υπνοβάτης, ακολουθώντας την εσωτερική μου φωνή. Οι παλιάτσοι έτρεχαν μπροστά μου ή εχόρευαν γύρω δαιμονισμένα. Εφώναζαν, εχτυπούσαν. Αλλά εγώ επήγαινα βλέποντας τα σύννεφα και ακολουθώντας την εσωτερική μου φωνή. Δυσκολότατα επροχωρούσα. Με τους αγκώνες άνοιγα τόπο, αφήνοντας πίσω μου ράκη. Αποσταμένος, ματωμένος, στάθηκα κάπου. Στον ήλιο έσπαζαν οι καγχασμοί των άλλων. Κ' ήμουν γυμνός. Γέρνοντας βαθιά, σαν τσακισμένο δέντρο, άκουσα για τελευταία φορά την εσωτερική μου φωνή.

IV.

Και τώρα έχασα την ήρεμο ενατένιση. Πού ν' αφήσω το βάρος του εαυτού μου; Δεν μπορώ να συμφιλιωθώ με του κήπους. Τα βουνά με ταπεινώνουν. Για να δώσω τροφή στους λογισμούς μου, παίρνω το μεγάλο, δημόσιο δρόμο. Δύο φορές δε θα ιδώ το ίδιο πράγμα. Οι χωρικοί που στέκονται απορημένοι, έχουν την άγνοια και την υγεία. Τα σπίτια τους είναι παλάτια παραμυθιού. Οι κατσίκες τους δε μηρυκάζουν σκέψεις. Χτυπώ το πόδι και φεύγω.

Περπατώ ολόκληρες μέρες. Πού πηγαίνω; Όταν γυρίσω το κεφάλι, ξέρω πως θ' αντικρίσω το φάσμα του εαυτού μου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να παραθέσεις τους τρεις λόγους για τους οποίους η επικράτηση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στη ζωή μας αποτελεί ένα άκρως ανησυχητικό φαινόμενο, σύμφωνα με τον Ανρί – Λεβί.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται η νοηματική σύνδεση και αλληλουχία ανάμεσα στις τέσσερις πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 πέντε (5) φράσεις στις οποίες η λειτουργία της γλώσσας είναι μεταφορική και να δικαιολογήσεις τη συγκεκριμένη γλωσσική επιλογή στο κείμενο.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με στοιχεία του Κειμένου 2 την εσωτερική διάθεση του αφηγητή και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με τη στάση του αυτή. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

3. ΘΕΜΑ 15279

Κείμενο 1

[Επανάσταση στην επικοινωνία]

Άρθρο του Στέλιου Παπαθανασόπουλου που δημοσιεύθηκε στις 15.8.2014 στην εφημερίδα τα Νέα (διασκευή).

Η ιστορία των επικοινωνιών καταγράφει διάφορες τάσεις, κυρίως τις αλλαγές που συντελούνται στη διάρκεια του χρόνου, όσον αφορά την κατεύθυνση για περισσότερη ταχύτητα, καλύτερη διανομή, ευρύτερη εμβέλεια και μεγαλύτερη ευελιξία. Μπορεί οι μελετητές των ΜΜΕ να μην πιστεύουν στα άμεσα μηχανιστικά αποτελέσματα των νέων τεχνολογιών, δεν μπορούν όμως να παραβλέψουν ότι στις μέρες μας η ταχύτητα ανάπτυξης των καινούριων μέσων είναι θεαματική.

Για το ραδιόφωνο χρειάστηκαν 38 χρόνια, για να καταφέρει να διεισδύσει σε 50 εκατομμύρια νοικοκυριά. Παρομοίως η τηλεόραση, ένα από τα τεχνολογικά θαύματα του εικοστού αιώνα, χρειάστηκε 13 χρόνια για να διεισδύσει σε 50 εκατομμύρια νοικοκυριά. Το Διαδίκτυο αναπτύχθηκε με τριπλάσια ταχύτητα, σε σύγκριση με εκείνη της τηλεόρασης. Μετά δυσκολίας ήταν αποδεκτό ως νέο μέσο πριν από λιγότερο από δέκα χρόνια, ενώ τώρα έχει δισεκατομμύρια χρήστες σε ολόκληρο τον κόσμο, προσφέροντάς τους αστείρευτο όγκο πληροφοριών και ακατάπαυστη ροή ενημέρωσης, ανταλλαγής μηνυμάτων, ψυχαγωγίας, ταινιών και βίντεο (υλικό που παράγεται

συχνά από τους ίδιους τους χρήστες του, οι οποίοι και το διοχετεύουν στο Διαδίκτυο). Και μάλιστα για το Facebook ήταν αρκετά τριάνμισι χρόνια, για να κυριαρχήσει στο Διαδίκτυο, ενώ υπολογίζεται ότι σήμερα κυκλοφορούν στον πλανήτη περισσότερα κινητά από ό,τι ο ανθρώπινος πληθυσμός.

Ακόμη πιο εξωφρενικό είναι το γεγονός ότι οι διάφορες εφαρμογές για τους υπολογιστές, τα «τάμπλετ» και τα κινητά χρειάζονται μόλις 50 μέρες, για να εξαπλωθούν σε 50 εκατομμύρια χρήστες. Όλες αυτές οι αλλαγές σηματοδοτούν ευρύτερες μεταβολές στο επικοινωνιακό πεδίο, καθώς παλαιά επιχειρηματικά μοντέλα είναι ξεπερασμένα, νέα δεν έχουν ακόμη αναδυθεί και παλαιές κραταιές επιχειρήσεις στο πεδίο της επικοινωνίας αντικαθίστανται χωρίς καν να το αντιληφθούν από νεότερες, που βασίζονται σε καινοφανή λογική και κουλτούρα.

Οι νέες συνθήκες που συνδέονται με τις τεχνολογικές εξελίξεις αποτελούν ένα πρώτο βήμα σε μια μακρά, επίπονη και σύνθετη διαδρομή προς μια νέα πραγματικότητα. Από το να προβαίνουμε σε χιλιοειπωμένες διαπιστώσεις και αφορισμούς, καλύτερο είναι να εξετάσουμε τα καινούρια δεδομένα που συνδέονται με το νέο τεχνολογικό και επικοινωνιακό τοπίο, το οποίο σταδιακά αναδύεται και στη χώρα μας, και να αναζητήσουμε τρόπους αξιοποίησής του προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και του μέλλοντος της πατρίδας μας.

Κείμενο 2

«Ντε γίνεται»

Το κείμενο είναι του Δημήτρη Φωτιάδη από το βιβλίο «Ενθυμήματα», τόμος 1ος, εκδόσεις Κέδρος, 1981.

Ο πατέρας μου είχε πολύμορφα ενδιαφέροντα. Εκτός από την ποίηση τον συνάρπαζαν και οι εφευρέσεις. Πρώτος έφερε στη Σμύρνη μοτοσυκλέτα, καθώς και συσκευή ακτίνων Ράιντγκεν. Κάλεσε τους καλύτερους γιατρούς της Σμύρνης και τους έδειξε τις δυνατότητες που αποκτούσαν να διερευνήσουν το εσωτερικό του ζωντανού ανθρώπινου σώματος. Κι όπως η Σμύρνη ως την καταστροφή δεν είχε ηλεκτρικό, έβαλε στο σπίτι μας ένα μικρό ντιναμό παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος για δυό-τρεις λαμπτήρες. Το κινούσε με το νερό, που με μεγάλη πίεση ερχόταν από το Χαλκά Μπουνάρ.

Στο χτήμα, μερικά μονάχα λεπτά από το Κονάκι, πάνω σε μια αλέα με πανύψηλα καβάκια¹ που αστραφτοκόπαγαν ασήμι στον ήλιο, έφτιασε ένα κιόσκι που σ' αυτό αποτραβιόταν να διαβάσει ή να γράψει. Σκέφτηκε τότε να το συνδέσει τηλεφωνικά με το σπίτι. Έφερε δυό πρωτόγονες συσκευές τηλεφώνου και υγρές μπαταρίες που θα τις τροφοδοτούσαν με το ανάλογο ηλεκτρικό ρεύμα.

Όταν ο κεχαγιάς² Αλή Αγάς είδε να στήνει ξύλινους στύλους, τον ρώτησε τι λογάριαζε να κάνει. Ο πατέρας προσπάθησε να του εξηγήσει.

- Θα βάλεις δηλαδή τούπια³ από τη μια άκρη να μιλάς εσύ κι από την άλλη ν' ακούνε;
- Όχι, θα βάλω τέλια⁴, του αποκρίνεται.
- Θάχουνε τρύπα;
- Όχι.
- Αμ τότες πώς θα ρχεται η φωνή;
- Από τα τέλια.
- Αυτό ντε γίνεται! Τσορμπατζή,⁵ άδικα πασκίζεις και ξοδεύεσαι.

¹ λεύκες

² επιστάτης

³ σωλήνες

⁴ σύρματα

Έπειτα από λίγες μέρες το τηλέφωνο είχε εγκατασταθεί. Φωνάζει τον Αλή Αγά και τον βάζει να μιλήσει. Όταν πια πείστηκε πως η φωνή περνούσε από το σύρμα που δεν είχε τρύπα, είπε:

- Μεγάλος είναι ο Αλλάχ και ο προφήτης του Μωάμεθ. Μ' αυτό. Τζάνουμ, το κοράνιο δεν το λέει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να διατυπώσεις συνοπτικά το θέμα και τη θέση του αρθρογράφου σε μια παράγραφο 60 περίπου λέξεων.

2ο υποερώτημα

«Μετά δυσκολίας ήταν αποδεκτό ως νέο μέσο πριν από λιγότερο από δέκα χρόνια, ενώ τώρα έχει δισεκατομμύρια χρήστες σε ολόκληρο τον κόσμο»

«Και μάλιστα για το Facebook ήταν αρκετά τριάμισι χρόνια, για να κυριαρχήσει στο Διαδίκτυο, ενώ υπολογίζεται ότι σήμερα κυκλοφορούν στον πλανήτη περισσότερα κινητά από ό,τι ο ανθρώπινος πληθυσμός.»

Στα παραπάνω χωρία της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1 το «ενώ» χρησιμοποιείται, για να εκφράσει μια διαφορετικού είδους νοηματική σύνδεση. Ποια είναι αυτή σε κάθε περίπτωση και πώς λειτουργεί μέσα στο κείμενο;

3ο υποερώτημα

α. « Η ιστορία των επικοινωνιών καταγράφει διάφορες τάσεις»

β. «καλύτερο είναι να εξετάσουμε τα καινούρια δεδομένα»

γ. «και να αναζητήσουμε τρόπους αξιοποίησής του»

Να μετατρέψεις την ενεργητική σύνταξη σε παθητική στα παραπάνω αποσπάσματα. Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος λόγου μετά τη μετατροπή;

ΘΕΜΑ 4

Οι προσωπικότητες των δύο ηρώων στο Κείμενο 2 παρουσιάζουν διαμετρικά αντίθετα χαρακτηριστικά, έτσι όπως σκιαγραφούνται από τον συγγραφέα. Να επιβεβαιώσεις τη θέση αυτή και να διατυπώσεις την προτίμησή σου απέναντι στη μια ή την άλλη σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων περίπου.

4. ΘΕΜΑ 15327

Κείμενο 1

Τράπεζες χρόνου

Το παρακάτω άρθρο της Λίνας Γιάνναρου δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Καθημερινή στις 30/10/2005.

⁵ Αφέντη, άρχοντα

Δεν έχουν γκισέ, φρουρούς στην είσοδο και χρηματοκιβώτιο. Δεν εξαργυρώνουν επιταγές ούτε χορηγούν δάνεια, το νόμισμα που αναγνωρίζουν υποδιαιρείται μεν σε «λεπτά», αλλά δεν κόβεται σε χαρτονομίσματα. Είναι οι Τράπεζες χρόνου, ένα πρωτοποριακό σύστημα ανταλλαγής υπηρεσιών, που μετράει ήδη σχεδόν μια εικοσαετία ζωής στο εξωτερικό και πρόσφατα έφτασε στη χώρα μας.

Στις Τράπεζες χρόνου, ο χρόνος είναι (το) χρήμα και ο νόμος της προσφοράς και της ζήτησης παίρνει κυριολεκτική σημασία. Σύμφωνα με τους νόμους του ιδιότυπου αυτού τραπεζικού συστήματος, μια ώρα ισούται με μια πιστωτική μονάδα. Έτσι, όποιος «καταθέτει» μια ώρα από το χρόνο του «αγοράζει» αυτόματα μια ώρα από το χρόνο κάποιου άλλου. Παράδειγμα: χρειάζομαι κάποιον να μου κρατήσει τα παιδιά; Θα διαθέσω κι εγώ λίγο από το χρόνο μου για να βοηθήσω κάποιον άλλο. Τι θα μπορούσε να είναι αυτό; Τα πάντα – από το να του μάθω ένα μουσικό όργανο που ξέρω ή μια ξένη γλώσσα, μέχρι να του κάνω παρέα ένα «δύσκολο» βράδυ ή να τον βοηθήσω στην κηπουρική. Η Τράπεζα συντονίζει αυτές τις «συναλλαγές» τηρώντας φυσικά και μια βάση δεδομένων με τις πιστωτικές μονάδες που αναλογούν στα μέλη της.

Η ιδέα είναι απλή: οι άνθρωποι έχουν μια σειρά από δεξιότητες τις οποίες η οικονομία της αγοράς υποτιμά, ακριβώς διότι βρίσκονται σε αφθονία. Ποιος «πουλάει» για παράδειγμα συντροφιά στη γυμναστική ή στη βόλτα στα μαγαζιά; Πόσο μπορεί να «κοστολογηθεί» ένας καλός ακροατής ή κάποιος που θα πάει να ψωνίσει τα φάρμακα που μόλις τέλειωσαν; Ακόμα κι αν κάποιες από τις υπηρεσίες που προσφέρονται μέσω των Τραπεζών Χρόνου διατίθενται και στην ελεύθερη αγορά, όπως για παράδειγμα οι υπηρεσίες που προσφέρει ο περιπατητής σκύλου ή ο προσωπικός γυμναστής, είναι πάρα πολλοί εκείνοι που δεν μπορούν να τις αγοράσουν. Κι αυτοί που δεν έχουν χρήματα, όμως, μπορούν να βρουν λίγο χρόνο...

Σήμερα, περισσότερες από 1.000 Τράπεζες Χρόνου λειτουργούν σε πάνω από 13 χώρες. [...] Στις περισσότερες περιπτώσεις οι Τράπεζες Χρόνου λειτουργούν σε επίπεδο κοινότητας, έχοντας στόχο να φέρουν τους ανθρώπους που ζουν σε μια γειτονιά πιο κοντά. Συχνά, συμμετοχή δηλώνουν και εταιρείες, οργανώσεις ή κοινωνικοί φορείς. Τα τελευταία χρόνια, επίσης, έχουν ανοίξει και ... παραρτήματα Τραπεζών Χρόνου, με εξειδικευμένο χαρακτήρα, προσφέροντας για παράδειγμα αποκλειστικά υπηρεσίες υγείας ή απευθυνόμενα μόνο σε νέους.

Σύμφωνα πάντως με τα συμπεράσματα έρευνας που πραγματοποίησε το Πανεπιστήμιο East Anglia στις Τράπεζες Χρόνου της Αγγλίας, ο θεσμός έχει κατορθώσει να προσελκύσει ανθρώπους κοινωνικά αποκλεισμένους, όπως ηλικιωμένους, άτομα με ειδικές ανάγκες, ανθρώπους χαμηλού εισοδήματος, μετανάστες, κ.ά. Εκείνους δηλαδή που «κανονικά» δεν συμμετέχουν σε πρωτοβουλίες εθελοντισμού – για την ακρίβεια είναι συνήθως οι αποδέκτες της προσφοράς των εθελοντών. [...] Στις Τράπεζες Χρόνου, επίσης, «συναντώνται» φαινομενικά ετερόκλητες ομάδες πληθυσμού, όπως είναι οι ηλικιωμένοι και οι νέοι.

Έχει βρεθεί ότι η συμμετοχή σε ένα τέτοιο πρόγραμμα βελτιώνει την ποιότητα ζωής του ατόμου μέσω της κοινωνικοποίησής του, ενώ βοηθάει να αντιμετωπίζονται υφέρποντα προβλήματα, όπως είναι ο αλκοολισμός. Φυσικά, δημιουργεί ευκαιρίες για εργασία που διαφορετικά θα ήταν αδύνατο να υπάρξουν.

Κείμενο 2

ΜΑΡΙΑ ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ (1902-1930)

Αχ, η καρδιά μου

Το ποίημα της νεοσυμβολίστριας Μαρίας Πολυδούρη βρίσκεται στη συλλογή της, *Ο τρίλλιες που σβήνουν* (1928). Από τις Εκδόσεις Εντύποις, 2015.

Αχ, η καρδιά μου νοσταλγεί,
 τώρα που φεύγει η μέρα,
 το ροδινό ξημέρωμα,
 τον ήλιο, τον αιθέρα.

Τα παιδικά χαμόγελα,
 το κύμα που απαντούσε
 στο φλοίσβημα⁶ της πρόσχαρης
 φωνούλας μας που αχούσε.

Τη βάρκα που λικνίζοταν
 στη μέθη μας του ονείρου,
 το αβρό⁷ τραγούδι που έσμιγε
 τη σιγαλιά του απείρου.

Τη χαραυγή που ρόδιζε
 τα σεντεφένια⁸ πλάτια,
 την πεθυμιά την άχραντη
 στ' αγγελικά μας μάτια.

Αχ, η καρδιά μου νοσταλγεί,
 τώρα που η μέρα σβήνει,
 της ομορφιάς το πέρασμα,
 τη νειότη που μ' αφήνει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια είναι η χρησιμότητα των Τραπεζών Χρόνου, σύμφωνα με τη συγγραφέα του Κειμένου 1; (60 περίπου λέξεις)

2ο υποερώτημα

Η συγγραφέας του Κειμένου 1 στον πρόλογό της αποσκοπεί στο α) να προκαλέσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών και β) να εισαγάγει το θέμα. Θεωρείς ότι επιτυγχάνει τους σκοπούς της; Στην απάντησή σου να αναφερθείς στις μεθόδους ανάπτυξης και τα εκφραστικά μέσα, που χρησιμοποιεί.

⁶ φλοίσβημα: ο ήχος από τα κύματα που χτυπούν στην ακτή.

⁷ αβρό: χαριτωμένο

⁸ σεντεφένια: μαρμάρινα αντικείμενα που ιριδίζουν, υλικό της επιφάνειας ορισμένων οστράκων.

3ο υποερώτημα

Να εξηγήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στα παρακάτω σημεία του κειμένου:

- α.** Τα πάντα – από το να του μάθω ένα μουσικό όργανο που ξέρω ή μια ξένη γλώσσα, μέχρι να του κάνω παρέα ένα «δύσκολο» βράδυ ή να τον βοηθήσω στην κηπουρική. [μονή παύλα και εισαγωγικά, 2η παράγραφος]
- β.** Η ιδέα είναι απλή: οι άνθρωποι έχουν μια σειρά από δεξιότητες τις οποίες η οικονομία της αγοράς υποτιμά, ακριβώς διότι βρίσκονται σε αφθονία. [άνω κάτω τελεία, 3η παράγραφος]
- γ.** Τα τελευταία χρόνια, επίσης, έχουν ανοίξει και ... παραρτήματα Τραπεζών Χρόνου [αποσιωπητικά, 4η παράγραφος]
- δ.** Ο θεσμός έχει κατορθώσει να προσελκύσει ανθρώπους κοινωνικά αποκλεισμένους, όπως ηλικιωμένους, άτομα με ειδικές ανάγκες, ανθρώπους χαμηλού εισοδήματος, μετανάστες, κ.ά. [κόμματα, 5η παράγραφος]

ΘΕΜΑ 4

Τι νοσταλγεί το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2; Ποια είναι, κατά τη γνώμη σου, η συναισθηματική του κατάσταση; Να την περιγράψεις αξιοποιώντας στην απάντησή σου στίχους, λέξεις ή φράσεις από το ποίημα (100-120 λέξεις).

5. ΘΕΜΑ 15354**Κείμενο 1****Η ψηφιακή εποχή έρχεται. Προετοιμαζόμαστε;**

Το παρακάτω κείμενο είναι ελαφρώς διασκευασμένο άρθρο του Ανδρέα Δρυμιώτη που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 13 Μαρτίου 2016.

Σύμφωνα με τον Eric Schmidt, Εκτελεστικό Πρόεδρο της Google, «κάθε δύο μέρες παράγουμε τόσο ψηφιακό περιεχόμενο, όσο η ανθρωπότητα δημιούργησε από καταβολής κόσμου μέχρι το 2003 – ποσότητα που αντιστοιχεί σε 5 exabytes πληροφορίας!» Δεν είμαι βέβαιος ότι μπορούμε εύκολα να συλλάβουμε το μέγεθος αυτής της μονάδας. Ένα exabyte είναι η εξηκοστή δύναμη του δύο ή ένας δεκαδικός αριθμός με 19 ψηφία. Και είναι βέβαιο ότι αυτό το περιεχόμενο μεγαλώνει εκθετικά, καθημερινά. Όλοι μας δημιουργούμε πληροφορίες και οι περισσότερες από αυτές βρίσκονται στο διαδίκτυο. Και «το διαδίκτυο περιλαμβάνεται μεταξύ των λίγων πραγμάτων που η ανθρωπότητα δημιούργησε, το οποίο η ανθρωπότητα δεν καταλαβαίνει και το οποίο είναι το μεγαλύτερο πείραμα στην αναρχία που είχαμε ποτέ», όπως λέει και πάλι ο Eric Schmidt. Παράλληλα, η τεράστια πρόοδος που έχει συντελεστεί σε υπολογιστική ισχύ, αισθητήρες, τηλεπικοινωνίες και ενεργοποιητές είναι τόσο μεγάλη που πολλές από τις δραστηριότητές μας που πιστεύαμε ότι μόνο άνθρωποι μπορούν να τις εκτελέσουν, σήμερα γίνονται από εξελεγχόμενες μηχανές. Οι επιπτώσεις στη ζωή μας και στην καθημερινότητά μας θα είναι δραματικές και μόνο όσοι είναι καλά προετοιμασμένοι θα μπορέσουν να επιβιώσουν σε έναν εντελώς διαφορετικό κόσμο, ο οποίος έχει αρχίσει να διαμορφώνεται ερήμην μας.

Είναι ολοφάνερο ότι το πρώτο πράγμα που χρειαζόμαστε είναι η εξασφάλιση από την κακόβουλη χρήση των πληροφοριών. Όπως ακριβώς ο άνθρωπος ανακάλυψε τη φωτιά, η οποία είναι εξαιρετικά χρήσιμη αλλά ταυτόχρονα μπορεί να είναι πολύ καταστροφική, και στη συνέχεια δημιούργησε τα μέσα για την κατάσβεσή της, έτσι πρέπει να αντιμετωπιστεί και η διάχυση των πληροφοριών. Ο Πρόεδρος Obama στον τελευταίο χρόνο της

προεδρίας του, έβαλε στον προϋπολογισμό το ποσό των 19 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την υλοποίηση ενός σχεδίου ασφάλειας στον κυβερνοχώρο. Αυτή είναι μια εντελώς καινούργια δραστηριότητα στον χώρο της πληροφορικής και είμαι απολύτως βέβαιος ότι πολλές εταιρείες θα χρειαστεί να δημιουργήσουν διευθύνσεις για την ασφάλεια και ακεραιότητα των πληροφοριών τους, τις οποίες θα πρέπει να στελεχώσουν με το κατάλληλο προσωπικό.

Κείμενο 2

Σχήμα

Το ποίημα ανήκει στην πρώτη ποιητική συλλογή του Τάκη Παπατσώνη, «Εκλογή Α», η οποία εκδόθηκε το 1934.

Δεν είναι φωτεινότερο πράγμα από την Αλήθεια·

ψάχνεις μ' έρωτα και μανία να τήνε βρεις;

είναι η έρευνά σου σαν τη Νύχτα καρποφόρα,

που έχει ασφαλές, ότι θα σκάσει ο Ήλιος πομπωδώς·

η έρευνά σου σαν τη Νύχτα, που όσα ερέβη

και αν δέρνουν, κάτι σιγολάμπει, είτε η πληθώρα

των άστρων, είτε έστω, η αγωνιώδης μέσω συγνέφων

θολή εκείνη φωταύγεια που οδηγάει.

Αντίθετα, όποιος δεν νοιάζεται για την Αλήθεια,

είναι της αμεριμνησίας του η δήθεν γαλήνη

σαν την αιώνια νύχτα του κακού θανάτου, –άκαρπη,

δίχως ουδενός πράγματος φόβο ή ελπίδα, δίχως αρχή,

δίχως τέλος, ασυνείδητη, σαν την ψιλή έννοια

θανάτου δίχως τρόπαια χρωμάτων, δίχως καν την στιλπνότητα

Κρίσεως μελλοντικής μετά σαλπίγγων.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις περιληπτικά σε 40-50 λέξεις τις απόψεις του Eric Schmidt στο Κείμενο 1 για τα χαρακτηριστικά της ψηφιακής εποχής.

2ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις δύο τρόπους ανάπτυξης της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1, αιτιολογώντας τη χρήση τους στη συγκεκριμένη παράγραφο.

3ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τη χρήση του ερωτηματικού στον τίτλο του Κειμένου 1, τεκμηριώνοντας την απάντησή σου με στοιχεία και από το ίδιο το κείμενο. Τι αλλαγές θα δημιουργούσε η χρήση θαυμαστικού στην ίδια θέση;

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με στοιχεία από το ποίημα του Τάκη Παπατσώνη (Κείμενο 2) τη στάση των ανθρώπων προς την αλήθεια και να προσδιορίσεις ποια θα διάλεγες εσύ, τεκμηριώνοντας σε κάθε περίπτωση την απάντησή σου. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

6. ΘΕΜΑ 15376**Κείμενο 1****Θεωρίες συνωμοσιολογίας**

Το παρακάτω διασκευασμένο κείμενο προέρχεται από το βιβλίο του Αλέξη Παπάζογλου, Καθημερινή Φιλοσοφία 5 Μαθήματα από την εποχή μας (Κλιματική αλλαγή, fakenews, λαϊκισμός, θεωρίες συνωμοσίας, Brexit) εκδόσεις Παπαδόπουλος, 2020, σελ. 74-77, 79-81.

[...] Πρέπει να ενεργοποιούμε τον σκεπτικισμό μας εκεί που χρειάζεται, όταν δηλαδή έχουμε συγκεκριμένους λόγους να αμφιβάλουμε για την ειλικρίνεια πολιτικών και μέσων ενημέρωσης και όχι να αντιμετωπίζουμε τα πάντα με την ίδια καχυποψία. [...] Όταν έχουμε λόγους να πιστεύουμε πως κάποιος πολιτικός είναι διεφθαρμένος, ή πως κάποια εφημερίδα ή ιστοσελίδα παραπληροφορεί με κάποιο απώτερο σκοπό, θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί και να υιοθετούμε μια σκεπτικιστική στάση απέναντί τους. Αυτό δεν δικαιολογεί ούτε επιβάλλει έναν γενικευμένο σκεπτικισμό απέναντι σε όλους τους πολιτικούς και σε όλες τις εφημερίδες. Μια άλλη μεγάλη διαφορά μεταξύ ενός πεφωτισμένου σκεπτικισμού και των θεωριών συνωμοσίας είναι πως οι τελευταίες είναι ασυνεπείς: ένας συνεπής σκεπτικισμός θα έπρεπε να είναι επιφυλακτικός και να εφαρμόζει την ίδια μέθοδο αμφισβήτησης προς όλα τα αφηγήματα, συμπεριλαμβανομένων και των συνωμοσιών. Αυτοί όμως που ασπάζονται θεωρίες συνωμοσίας δείχνουν μεροληψία προς ορισμένες λιγότερο «ορθόδοξες» πηγές και τα αφηγήματά τους με πολύ λιγότερα αποδεικτικά στοιχεία.

Μια πενταετής έρευνα γύρω από τις θεωρίες συνωμοσίας στο Πανεπιστήμιο του Κέιμπριτζ έδειξε πως [...] ο αποκλεισμός που αισθάνεται μια μερίδα σε κοινωνίες με μικρότερη κοινωνική συνοχή καλλιεργεί σύμφωνα με τους κοινωνικούς και πολιτικούς επιστήμονες, που μελετούν αυτό το φαινόμενο, την έλλειψη εμπιστοσύνης στις αρχές, στους δημόσιους θεσμούς και στις παραδοσιακές πηγές γνώσης και πληροφόρησης, των έντυπων και ψηφιακών πόρων⁹.

Αυτοί που ασπάζονται θεωρίες συνωμοσίας και απορρίπτουν τις συνήθεις πηγές ενημέρωσης αποκόπτουν τους εαυτούς τους από αυτούς που θα μπορούσαν να τους δώσουν πρόσβαση στα γεγονότα, αποκόπτουν τον εαυτό τους από την πραγματικότητα. Παρότι οι πηγές που συμβουλευόμαστε προβάλλουν μια εικόνα ζήλου για την αναζήτηση της αλήθειας, δεν ακολουθούν πρακτικές που θα τους έφερναν σε επαφή μαζί της, αλλά επαφίενται στην κατασκευή περίπλοκων θεωριών χωρίς εμπειρική βάση, συνδέοντας κατά τα άλλα ασύνδετα μεταξύ τους

⁹Drochon, Hugo. «Who believes in Conspiracy Theories in Great Britain and Europe?» in Joseph Uscinski (ed) Conspiracy Theories and the People Who Believe Them, Oxford University Press, 2018, pp. 337-346.

γεγονότα. Οι λεπτομέρειές τους και η συστηματικότητά τους είναι αυτή ενός μυθιστορήματος, μιας κατασκευασμένης ιστορίας [...]

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Θηρία

Το ποίημα είναι του Μηνά Δημάκη (1913-1980), από την συλλογή «Πορεία μέσα στη Νύχτα», Ερμής, 1999.

Εικόνες

Στοιβάζονται στα κατατόπια της μνήμης

Αναμνήσεις

Συνωστίζονται αλληλοκυνηγούνται

Και είναι ανάγκη να τις τιθασέψεις

Να κυριαρχήσεις σ' αυτές

Και γίνεσαι θηριοδαμαστής

Όταν εκείνες το θέλουν να σε κατασπαράξουν

Όταν ακάθεκτες ορμούν την ψυχή να ξεσκίσουν

Να! η τίγρης η ύαινα το λιοντάρι

Σε κυνηγούν ζωντανό-πεθαμένο

Πληγές που γιατρεύτηκαν ξαναοίγουν

Και τι μάχη

Τι άσκηση να μερώσεις

Να δαμάσεις τόσα θηρία

Να φτιάσεις τόσα κλουβιά

Για τις ώρες της άγριας επίθεσης.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά σε 40-50 λέξεις τα χαρακτηριστικά του υγιούς σκεπτικισμού, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 εντοπίζουμε την οργάνωση του λόγου με τη μέθοδο της αντίθεσης. Να εντοπίσεις τα δύο σκέλη της και να δικαιολογήσεις την επιλογή του συγγραφέα.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. Πρέπει να ενεργοποιούμε τον σκεπτικισμό μας εκεί που χρειάζεται (1η παράγραφος): Ο τρόπος με τον οποίο σε αυτό το χωρίο διατυπώνεται το μήνυμα είναι με:
 - α. βεβαιότητα
 - β. πιθανότητα
 - γ. αναγκαιότητα
 - δ. δυνατότητα
2. Ένας συνεπής σκεπτικισμός θα έπρεπε να είναι επιφυλακτικός (1η παράγραφος): Ο τρόπος με τον οποίο σε αυτό το χωρίο διατυπώνεται το μήνυμα είναι με:
 - α. βεβαιότητα
 - β. πιθανότητα
 - γ. αναγκαιότητα
 - δ. ευχή
3. Αυτοί όμως που ασπάζονται θεωρίες συνωμοσίας (1η παράγραφος): Στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης συνώνυμη της υπογραμμισμένης λέξης «ασπάζονται» μπορεί να είναι η λέξη:
 - α. απαριθμούν
 - β. αποδέχονται
 - γ. θεωρούν
 - δ. απαρνούνται
4. Στη 2η παράγραφο ο συγγραφέας επιλέγει το ασύνδετο σχήμα προκειμένου να:
 - α. αποδώσει τις συνέπειες που έχει η αποδοχή θεωριών συνωμοσίας, σύμφωνα με ερευνητικά δεδομένα
 - β. δώσει στον λόγο του λογοτεχνική χροιά
 - γ. να κάνει το ύφος λόγου του πιο γλαφυρό
 - δ. να δώσει ζωντάνια, αμεσότητα και παραστατικότητα στον λόγο του
5. απορρίπτουν τις συνήθεις πηγές ενημέρωσης (3η παράγραφος): Η περίφραση «συνήθεις πηγές» στην παραπάνω πρόταση στη γενική ενικού συναντάται ως:
 - α. συνήθης πηγή
 - β. συνήθη πηγή
 - γ. συνήθους πηγή
 - δ. συνήθους πηγής

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με στοιχεία του Κειμένου 2 τα συναισθήματα που κυριεύουν το ποιητικό υποκείμενο και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με τις συμβουλές που δίνει στον αναγνώστη. Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Fake News - Ψευδεπίγραφες Ειδήσεις. Εξάιρεση ή κανόνας;**

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από άρθρο των Γιώργου Πλειού - Αλέξανδρου Μινωτάκη στη εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ» και δημοσιεύτηκε στις 7 Ιανουαρίου του 2018.

Ο όρος fake news, σε σύντομο χρονικό διάστημα, έφτασε να χρησιμοποιείται ευρέως στη δημοσιογραφική και πολιτική ορολογία, συχνά για να χαρακτηριστεί ως ψευδής μια είδηση ή ένα σχόλιο. χρησιμοποιείται δηλαδή με την αρνητική σημασία του όρου προπαγάνδα. Το φαινόμενο δεν είναι νέο. Fakenews υπάρχουν από την αρχή της εμφάνισης των ενημερωτικών ΜΜΕ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα δημοσιεύματα της Νεοϋορκέζικης εφημερίδας The Sunto 1835 που χαρακτηρίστηκαν ως Great Moon Hoax. Εντούτοις, η δημοτικότητα του όρου σήμερα οφείλεται σε πολλούς παράγοντες, μεταξύ άλλων στη φύση των ειδήσεων, καθώς και στις πολιτιστικές και οικονομικές συνθήκες εντός και εκτός της διαδικασίας παραγωγής ειδήσεων.

Σημαντικό ζήτημα στη μελέτη των fakenews είναι η ελληνική απόδοση του όρου. Συνήθως τα fakenews αποδίδονται ως «ψευδείς» ή «πλαστές» ειδήσεις. Ωστόσο, ψευδείς/πλαστές είναι εκείνες που περιγράφουν γεγονότα τα οποία δεν συνέβησαν. Αυτές είναι τα falsenews. Τα fakenews είναι κάτι διαφορετικό. Έχουν να κάνουν με την ερμηνεία των γεγονότων ή την προέλευση και τις επιπτώσεις τους, με την αυθεντικότητά τους ως ειδήσεις. Συνεπώς, τα fakenews δεν είναι ψευδείς, αλλά ψευδεπίγραφες ειδήσεις. Είναι ειδήσεις που περιγράφουν γεγονότα ή ψήγματα τους με τρόπο που να αμφισβητούν την επικρατούσα για ένα κοινό αντίληψη περί πραγματικότητας.

Μια βασική πηγή των ψευδεπίγραφων ειδήσεων είναι η φύση των ειδήσεων. Οι ειδήσεις δεν είναι ούτε μπορούν να είναι αντικειμενικές. Συνιστούν πάντα περιγραφή γεγονότων υπό το πρίσμα μιας ορισμένης άποψης που μπορεί να είναι ορισμένη ιδεολογία, προκατάληψη, μεταφυσική ή θρησκόληπτη ερμηνεία των καθημερινών συμβάντων. [...]

Ένας ακόμα παράγοντας της εξάπλωσης των ψευδεπίγραφων (αλλά και των ψευδών) ειδήσεων θεωρείται πως είναι τα ψηφιακά μέσα και ιδιαίτερα το διαδίκτυο. Είναι καθοριστικής σημασίας η σταδιακή κυριαρχία των νέων μέσων, τόσο ποσοτικά όσο και με τις εκφραστικές δυνατότητες που επισύρουν: τη ρεαλιστική αναπαράσταση επινοημένων γεγονότων, την προσθήκη επινοημένων πτυχών σε πραγματικά γεγονότα ή την αφαίρεση πτυχών με τη χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας: τη συνάρθρωση διαφορετικών ως προς το χωρο-χρονικό τους πλαίσιο γεγονότων σε/ή χωρίς συνδυασμό με την προσθήκη επινοημένων ή την αφαίρεση πραγματικών· τη σύνδεση κάποιων εκ των προηγούμενων με οποιοδήποτε ιδεατικό πλαίσιο ή με τέτοιο που αποκλίνει από τις επιστημονικές και ιδεολογικές νεωτερικές αντιλήψεις.

Κείμενο 2

ANTON ΤΣΕΧΩΦ (1860- 1904)

Ο παραμορφωτικός καθρέφτης

Το απόσπασμα που ακολουθεί ανήκει στα πρώιμα έργα του Άντον Τσέχωφ, Ρώσου θεατρικού συγγραφέα και διηγηματογράφου. Δημοσιεύθηκε το 1882.

Μπήκαμε με τη γυναίκα μου στο σαλόνι. [...] Ρίξτε μια ματιά, για παράδειγμα, σε αυτή τη γριά, την προγιαγιά μου. Αυτή η άσχημη, τερατώδης γυναίκα έχει τη δική της, πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία. «Βλέπεις, - ρώτησα τη γυναίκα μου,- βλέπεις τον καθρέφτη που κρέμεται εκεί στη γωνία;»

«Αυτός ο καθρέφτης έχει μαγικές ιδιότητες: κατέστρεψε την προγιαγιά μου. Πλήρωσε γι' αυτόν ένα τεράστιο ποσό και δεν τον αποχωρίστηκε μέχρι τον θάνατό της. Κοιταζότανε σ' αυτόν μέρα και νύχτα, δεν σταματούσε να κοιτάζεται, ακόμα κι αν έπινε ή έτρωγε. Ξάπλωνε να κοιμηθεί, και κάθε φορά τον έπαιρνε μαζί της στο κρεβάτι και, πεθαίνοντας, ζήτησε να τον βάλουν μαζί της στο φέρετρο.»

«Ήταν κοκέτα;» – με ρώτησε η σύζυγος.

«Ας το υποθέσουμε. Αλλά δεν είχε άλλους καθρέφτες; Γιατί της άρεσε τόσο πολύ ο συγκεκριμένος και όχι κάποιος άλλος; Μήπως δεν είχε καλύτερους καθρέφτες; Όχι, εδώ, γλυκιά μου, κρύβεται κάποιο φοβερό μυστικό.»[...]

Μια φορά, καθώς στεκόμουν πίσω από τη γυναίκα μου, κοίταξα τυχαία στον καθρέφτη και ανακάλυψα το φοβερό μυστικό. Στον καθρέφτη είδα μια γυναίκα με εκθαμβωτική ομορφιά, την οποία δεν είχα γνωρίσει ποτέ στη ζωή μου. Ήταν ένα θαύμα της φύσης, μια αρμονία ομορφιάς. Αλλά τι ήταν αυτό; Γιατί η άσχημη, αδέξια γυναίκα μου στον καθρέφτη φαινόταν τόσο όμορφη; Γιατί;

Επειδή ο παραμορφωτικός καθρέφτης καμπύλωνε το άσχημο πρόσωπο της συζύγου μου σε όλες τις πλευρές και από αυτή την αλλαγή των χαρακτηριστικών, έγινε τυχαία όμορφη. Και τώρα οι δύο μας, εγώ και η γυναίκα μου, καθόμαστε μπροστά στον καθρέφτη και χωρίς να χάνουμε ούτε ένα λεπτό, τον κοιτάζουμε.[...] Και η γυναίκα μου ψιθυρίζει με σιγουριά:

– Τι όμορφη που είμαι!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις σε 50-60 λέξεις τους λόγους που δημιουργούν τις ψευδεπίγραφες ειδήσεις στην εποχή μας.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις δύο τρόπους με τους οποίους αναπτύσσεται η δεύτερη παράγραφος του Κειμένου 1 και να σε απασχολήσει ποιος από τους δύο αξιοποιείται βοηθητικά για την οργάνωση του άλλου τρόπου ανάπτυξης.

3ο υποερώτημα

- α. συχνά για να χαρακτηριστεί ως ψευδής μια είδηση ή ένα σχόλιο (1η παράγραφος),
- β. την επικρατούσα για ένα κοινό αντίληψη περί πραγματικότητας (2η παράγραφος),
- γ. της εξάπλωσης των ψευδεπίγραφων (αλλά και των ψευδών) ειδήσεων (4η παράγραφος)

Να μετατρέψεις τις παραπάνω φράσεις του Κειμένου 1 ως εξής:

- α. την πρώτη σε ονοματική φράση,
- β. τη μετοχή (2η περίπτωση) σε δευτερεύουσα πρόταση,
- γ. την ονοματική φράση (3η περίπτωση) σε αντίστοιχη δευτερεύουσα πρόταση

(μπορείς να κάνεις όποιες αλλαγές κρίνεις σκόπιμες για το νόημα)

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την επιμονή της προγιαγιάς του αφηγητή για τον καθρέφτη με στοιχεία του Κειμένου 2 και να εκφράσεις την προσωπική σου συμφωνία ή διαφωνία με αυτή της την στάση. Οργάνωσε την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

8. ΘΕΜΑ 20147

Κείμενο 1

«Δεν έχουμε Ίντερνετ»

Το κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο της Ελ. Βλαστού, που δημοσιεύθηκε στις 13.2.2022 στο kathimerini.gr.

«Δεν έχουμε Ίντερνετ» – αυτή ήταν η πρώτη κουβέντα που άκουσα όταν επέστρεψα σπίτι. «Τι; Αποκλείεται!» Και πώς θα στείλω το άρθρο;» [...]

Έπειτα από ένα μεγάλο –όπως μου φάνηκε– διάστημα χωρίς Ίντερνετ κατέληξα στο απλούστατο: η βραδύτητα θρέφει την προσοχή. Βγήκα και αγόρασα τα φυσικά αντίτυπα των εφημερίδων και άκοπα συγκεντρώθηκα απερίσπαστη στην ανάγνωση. Η ηλεκτρονική συνδρομητική ανάγνωση είναι μια εντελώς διαφορετική εμπειρία. Παύει να είναι γραμμική, παύει να είναι διάβασμα. Είναι ένα μανιακό κοίταγμα προς διάφορες κατευθύνσεις. Αν υποθέσουμε ότι διαβάζω online ένα άρθρο για το Ισραήλ και δεν γνωρίζω κάποιο συμβάν, ανοίγω ταυτόχρονα ένα άλλο παράθυρο και πληροφορούμαι για το γεγονός. Κατόπιν εισχωρώ στο λαγούμι που λέγεται YouTube. Βλέπω ένα βίντεο σχετικό με το θέμα, με καλύπτει. Αφήνω τον υπολογιστή, για να φτιάξω έναν καφέ, και, όταν επανέρχομαι, εξακολουθούν να προβάλλονται βίντεο. [...]

Ζούμε σε μια κοινωνία που μας πολιορκούν τα τεχνητά διεγερτικά, αλλά βομβαρδιζόμαστε επίσης από πληροφορία. Παρ' όλα αυτά, έχουμε απεμπολήσει τους πνευματικούς ή τους χρονικούς πόρους, για να αφεθούμε και να κάνουμε τις συνδέσεις, σεβόμενοι τους περιορισμούς και τη χωρητικότητα του μυαλού. Το ότι τα περνούμε όλα στα γρήγορα δεν σημαίνει ότι αφήνουμε το μυαλό να περιπλανηθεί. Καταναλώνουμε χωρίς αφομοίωση και ταξινόμηση τις πληροφορίες. Είναι ένα είδος διανοητικής χρεοκοπίας.

Το Διαδίκτυο λειτουργεί με τη λογική της χειραγώγησης, όπως δουλεύουν τα μαγικά τεχνάσματα. Ο μάγος δείχνει το κέρμα, το εξαφανίζει και έπειτα το εμφανίζει. Η μαγεία συντελείται ακριβώς τη στιγμή της διάσπασης της προσοχής. Ο μάγος –αν αξίζει– χειρίζεται την ατροφία της εστίασης χωρίς καν να το αντιλαμβανόμαστε. Και φυσικά, όποιος χειρίζεται τα τυφλά σημεία και την ευαλωτότητά μας, μάς έχει στο χέρι. [...]

Κείμενο 2

ΠΡΟΪΟΝ

Το ποίημα του Δημήτρη Γκιούλου αντλήθηκε από τη σελίδα voidnetwork.gr/2019/03/21/poisi-apo-ton-21o-aiona/

Να μεταδίδεται ο πόλεμος σε λάηβ στρίμινγκ¹⁰ στο γιουτιούμπ¹¹

¹⁰λαηβστρίμινγκ: απευθείας μετάδοση ενός βίντεο στο διαδίκτυο (livestreaming)

¹¹γιουτιούμπ: ιστότοπος που επιτρέπει την αποθήκευση, ανάρτηση και αναπαραγωγή ψηφιακών βίντεο και ταινιών (youtube)

να συνηθίσεις τη φρίκη
 αύριο θα 'ρθει κι εδώ
 πάλι σε στρίμινγκ θα κοιτάς, πόλεις, κτίρια, ανθρώπους να πέφτουν
 ήδη πέφτουν κι ας μην ακούστηκε κάποιο σάλπισμα
 (Τα τείχη μέσα μας είναι)
 σε θάλασσες μολυβένιες
 σε δρόμους χωρίς σήμανση
 -πραγματικότητες σεσημασμένες –
 σε αίθουσες δικαστηρίου
 σ' αεροδρόμια με φτερά εισιτήρια.
 Και να είσαι σχολιαστής.
 Να είσαι κυνηγός.
 Θεριστής.
 Αιχμηρός σαν ξυράφι

Αποτελεσματικός σαν βόμβα
 τα πάντα θωρών¹² σαν drone¹³.
 Κι η φρίκη, προϊόν.
 Σαν να είναι σειρά στο νέτφλιξ¹⁴
 σαν να είναι αγώνας στο NBA¹⁵.
 Μέχρι να 'ρθει εδώ.
 Να γίνεις εσύ η πόλη
 το κτίριο
 ο άνθρωπος που θα πέφτει
 Προπονημένος στη φρίκη
 η βουτιά σου με δέκα θα βαθμολογηθεί.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως Σ (Σωστή) ή Λ (Λανθασμένη) σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 1.

1. Σύμφωνα με την αρθρογράφο, μια αιτία αδυναμίας συγκέντρωσης του αναγνώστη είναι και η ταχύτητα μετάδοσης και λήψης της πληροφορίας.
2. Η ηλεκτρονική ανάγνωση μπορεί να οδηγήσει τον αναγνώστη σε μια απροσδόκητη εμπάθυση επί του θέματος.

¹²θωρών: αυτός που θεάται, που βλέπει σφαιρικά

¹³drone: μη επανδρωμένα αεροσκάφη

¹⁴νέτφλιξ: συνδρομητικό κανάλι / εταιρία ειδικευμένη στην ενοικίαση ταινιών, σειρών κτλ

¹⁵NBA: Αμερικάνικο Πρωτάθλημα Μπάσκετ

3. Η αφομοίωση της πληροφορίας διευκολύνεται από τις νέες τεχνολογίες.
4. Το διαδίκτυο καταφέρνει να εισχωρεί στο μυαλό του χρήστη και να τον επηρεάζει πολλές φορές ασυνείδητα.
5. Η αρθρογράφος τηρεί γενικότερα μια επιφυλακτική στάση απέναντι στο διαδίκτυο.

2ο υποερώτημα

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 επιλέγεται ως τρόπος οργάνωσης η αναλογία. Να εντοπίσεις τις δύο έννοιες που συγκρίνονται αναλογικά και να εξηγήσεις με συντομία τι επιτυγχάνεται μέσω αυτής.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις την εναλλαγή ρηματικού προσώπου από τη δεύτερη στην τρίτη παράγραφο και να την αξιολογήσεις ως προς την επικοινωνιακή αποτελεσματικότητα του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Ποιος είναι ο βασικός προβληματισμός του ποιητικού υποκειμένου; Τον θεωρείς δικαιολογημένο ή όχι; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

9. ΘΕΜΑ 32989

Κείμενο 1

Οι φτηνές δικαιολογίες

Το κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο του Αντώνη Καρπετόπουλου που δημοσιεύτηκε στο ΒΗΜΑgazino της εφημερίδας ΤΟ ΒΗΜΑ στις 23-02-2020. (διασκευή)

Η συζήτηση για τον έλεγχο της ενημέρωσης είναι παλιά, πολύ παλιά. Ο μεγάλος Γάλλος διανοητής Γκισταύ Φλομπέρ, για παράδειγμα, ήταν πολέμιος των εφημερίδων. Ενώ, όταν ήταν μικρός, οι ειδήσεις διαδίδονταν τυχαία στον πληθυσμό, μέσα από φημολογίες και χάρη σε κακοτυπωμένα μονοσέλιδα φύλλα, όταν έγινε τριάντα χρονών είδε τις εφημερίδες να γιγαντώνονται, λόγω της εφεύρεσης της τυπογραφικής μηχανής ατμού και της ανάπτυξης των σιδηροδρόμων, και να μετρούν στη Γαλλία συνολικό αναγνωστικό κοινό εκατομμυρίων ατόμων. Ο Φλομπέρ ισχυριζόταν ότι οι εφημερίδες έκαναν κακό στην ευφυΐα των συμπατριωτών του και ότι διέσπειραν σε κάθε γωνιά της Γαλλίας κάθε νέου τύπου ανοησία.

Αυτά τα έλεγε το 1850 και φυσικά είχε άδικο – μολονότι παραμένει ένας μεγάλος διανοητής. Απλώς σε όλες αυτές τις σκέψεις διακρίνει κανείς έναν ανάλογο ελιτισμό¹⁶ που διαπιστώνεται και σήμερα στους προβληματισμούς πνευματικών, ας πούμε, ανθρώπων, οι οποίοι θεωρούν καθήκον τους να μέμφονται την τηλεόραση, είτε κατηγορώντας την ως «χαζοκούτι» είτε τονίζοντας την επικινδυνότητα της παρεμβατικότητάς της.

Ωστόσο, για να είμαι ειλικρινής, ποτέ δεν κατάλαβα πώς γίνεται κάτι που είναι χαζό, δηλαδή αδύναμο, να είναι συγχρόνως και παρεμβατικό, να έχει δηλαδή δυναμική και επιρροή – αλλά αυτό θα ήταν ένας προβληματισμός π.χ. για τον Φλομπέρ, ο οποίος πέθανε χωρίς να δει τηλεόραση (και πάλι καλά, διότι ποιος ξέρει τι θα έλεγε εναντίον της). Αυτό που εγώ λέω είναι ότι η τηλεόραση εν τέλει δεν είναι τίποτε λιγότερο και τίποτε

¹⁶ Στάση και συμπεριφορά περιφρόνησης προς όσους θεωρούμε – αυθαίρετα – ότι δεν ανήκουν στην ελίτ, δηλ. στο ανώτερο στρώμα της κοινωνίας από κάθε άποψη (οικονομική, πνευματική κ.λπ.).

περισσότερο από μια γωνιά του σπιτιού μας. Και ίσως επειδή τη θεωρούμε κομμάτι δικό μας, όπως κάθε γωνιά του σπιτιού μας, μπορούμε να της φερόμαστε αναλόγως.

Παράλληλα, η δαιμονοποίηση της τηλεόρασης από τους πολιτικούς είναι το ίδιο αστεία με τις επικρίσεις για την τηλεόραση από τους διανοούμενους: και οι μεν και οι δε δίνουν στο μέσο διαφορετική αξία από αυτή που έχει. Οι πολιτικοί μετράνε τάσεις και νομίζουν πως η τηλεόραση είναι ο μαγικός τρόπος για την αντιστροφή τους, ακριβώς όπως οι διανοούμενοι μετράνε απορρίψεις και νομίζουν ότι γι' αυτές φταίει μόνο το χαζοκούτι. Όλα αυτά είναι μισές αλήθειες και οι μισές αλήθειες δεν έχουν μεγάλη διαφορά από τις φτηνές δικαιολογίες.

Όποιος νομίζει ότι τα τηλεοπτικά κανάλια δίνουν γραμμή, τα υπερτιμά. Όντως τα κανάλια έχουν το κοινό τους, παρεμβαίνουν, αποκαλύπτουν, ενημερώνουν και ασκούν κριτική. Αλλά ο τηλεθεατής έχει άλλα κριτήρια, πολύ περισσότερο δικά του. Για να μείνουμε σε γωνιές του σπιτιού του, το ψυγείο του είναι συνήθως σημαντικότερο από την τηλεόραση.

Η τηλεόραση μπορεί να σε κάνει να κλάψεις ή να γελάσεις. Μπορεί να σε βγάλει από τα ρούχα σου. Μπορεί να σε ενημερώσει ή να σε κάνει δύσπιστο. Ωστόσο, όσο καλό ή κακό ή σκληρό ή ακριβοδίκαιο ή μεροληπτικό ή πολυφωνικό και αν είναι ένα κανάλι, κάποια στιγμή η τηλεόραση κλείνει. Και αρχίζει η κανονική ζωή ...

Κείμενο 2

Κεφάλια

Το ποίημα είναι του Μίλτου Σαχτούρη (1919-2005) και ανήκει στη συλλογή Χρωμοτραύματα (1980). Περιλαμβάνεται στη συγκεντρωτική έκδοση «Ποιήματα (1980-1998)». (Αθήνα: Κέδρος 2001).

Κεφάλια λάμποντα βέλη αναστάσιμα ωραίες στρογγυλές ιδέες	1
σάπια κεφάλια γεμάτα χαρτονομίσματα	5
κεφάλια γεμάτα ζώα πονηρά μυρμήγκια	10
κεφάλια γεμάτα πέμπτη σκιά παραληρώντας εκλιπαρώντας ...	15
κι ο χρόνος	

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 60-70 λέξεις τις θέσεις του αρθρογράφου του Κειμένου 1 για τη δύναμη της τηλεόρασης και την επιρροή που μπορεί να ασκήσει στο κοινό.

2ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις την αναφορά στον Φλομπέρ που περιλαμβάνεται στις δύο πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1 και να δείξεις τη λειτουργία της στη διασφάλιση της αλληλουχίας των νοημάτων στο υπόλοιπο άρθρο.

3ο υποερώτημα

Να εξηγήσεις τη λειτουργία της μονής παύλας (που εμφανίζεται 2 φορές), των εισαγωγικών, της παρένθεσης και της άνω και κάτω τελείας στις παραγράφους 2 - 4 του Κειμένου 1 . Τι προσφέρει η χρήση τους στον λόγο;

ΘΕΜΑ 4

Τι αντιπροσωπεύουν τα «κεφάλια» που αναφέρονται στο Κείμενο 2 και σε πόσες κατηγορίες διακρίνονται; Πώς αντιλαμβάνεσαι εσύ τον ρόλο του χρόνου στην ύπαρξη των «κεφαλιών»; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

10. ΘΕΜΑ 16760

Κείμενο 1

Αναμένοντας το 6G: Τα προηγμένα συστήματα επικοινωνίας στην υπηρεσία των χρηστών

Το ακόλουθο συντομευμένο και ελαφρά διασκευασμένο άρθρο των Βασιλείου Σύρη και Γεωργίου Πολύζου, καθηγητών του Τμήματος Πληροφορικής του ΟΠΑ, δημοσιεύτηκε στο 41ο τεύχος (Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2021) της εφημερίδας του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών ΟΠΑ News.

(<https://www.aueb.gr/el/oranews/anamenontas-6g> , προσπελάστηκε στις 09.02.2022)

Με την τεχνολογία 6ης γενεάς (6th Generation – 6G) να σχεδιάζεται ήδη στα μεγάλα ερευνητικά κέντρα του πλανήτη, είναι ώριμο να πούμε ότι η επόμενη δεκαετία θα είναι μια περίοδος κατά την οποία θα δούμε τεχνολογικά «άλματα». Υπολογίζεται ότι περίπου δέκα χρόνια έχουμε μπροστά μας πριν την ολοκλήρωση των σχεδιασμών και την πλήρη εμπορική εκμετάλλευση των τεχνολογιών 6G. Βέβαια, [...], ο πλανήτης ήδη «τρέχει» προς την επόμενη Ψηφιακή Εποχή. Και οι προβλέψεις φέρνουν τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης πλέον σε τεράστια κλίμακα, με καινοτόμες εφαρμογές, εναέρια δίκτυα, αυτοματοποιήσεις, νέες «έξυπνες πόλεις», γρήγορες αποφάσεις κ.λπ.

Σήμερα, ξέρουμε ήδη ότι τα συστήματα επικοινωνίας 5ης γενεάς (5G) έχουν σχεδιαστεί για υψηλότερες ταχύτητες, μεγαλύτερη χωρητικότητα και χαμηλότερη καθυστέρηση, ενώ αναμένεται να πυροδοτήσουν καινοτόμες εφαρμογές στο διαδίκτυο των πραγμάτων (Internet of Things – IoT).

[...] Πέρα όμως από τις δυνατότητες επικοινωνίας του συστήματος 5G, η καθημερινότητα των χρηστών θα επηρεαστεί με την ανάπτυξη νέων καινοτόμων υπηρεσιών και έξυπνων εφαρμογών πάνω από ένα έξυπνο δίκτυο: έξυπνες πόλεις, έξυπνη γεωργία, έξυπνες εφοδιαστικές αλυσίδες, έξυπνες μεταφορές και έξυπνες κατασκευές. Επιπλέον, θα υπάρξουν πολιτιστικές εφαρμογές όπως περιηγήσεις τέχνης με εμβυθιστική εικονική πραγματικότητα (immersive virtual reality), εξ αποστάσεως ρομποτικές ιατρικές επεμβάσεις, αυτο-οδηγούμενα αυτοκίνητα που επικοινωνούν με άλλα αυτοκίνητα και υποδομές του οδικού δικτύου, αλλά και παιχνίδια επαυξημένης πραγματικότητας (augmented reality) σε εικονικούς κόσμους (metaverses) με συμμετοχή σε πραγματικό χρόνο πολλών χρηστών από διαφορετικά σημεία της Γης. Ακόμα παραπέρα, η συλλογή δεδομένων από έναν πρωτόγνωρο αριθμό αισθητήρων μπορεί να συνδυαστεί με την τεχνητή νοημοσύνη και τη στατιστική μηχανική για προγνωστική ανάλυση σε μεγάλο εύρος εφαρμογών, από τον χρηματοοικονομικό σχεδιασμό έως την πρόβλεψη καιρού και φυσικών καταστροφών.

Μαζί όμως με τις τεράστιες δυνατότητες, προκύπτουν και μεγάλα ερωτήματα, που αφορούν την εμπιστοσύνη στην πληροφορία που συλλέγεται από τεράστιο αριθμό καταναμημένων –ως προς τη θέση, αλλά και ως προς την ιδιοκτησία– συσκευών, την προστασία της ιδιωτικότητας των χρηστών και την αξιοπιστία της επικοινωνίας ακόμα και σε περιπτώσεις έκτακτων συνθηκών και καταστροφών. Τόσο η ανάπτυξη των νέων καινοτόμων υπηρεσιών όσο και οι απαντήσεις στα ερωτήματα απαιτούν συνεργασία μηχανισμών και λειτουργικότητας στο επίπεδο των εφαρμογών και στο επίπεδο της επικοινωνίας του συστήματος 5G, αλλά και των μελλοντικών συστημάτων πέραν της 5ης γενεάς.

Κείμενο 2

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ (1901-1975)

Στροφές στροφάλων¹⁷ (απόσπασμα)

Το ποίημα «Στροφές στροφάλων», αφιερωμένο στον πατέρα του ποιητή, Λεωνίδα Εμπειρικό, εντάσσεται στη συλλογή *Ενδοχώρα* (1934-1937), που κυκλοφόρησε το 1945 (Αθήνα: Εκδόσεις Άγρα, 1980, σ. 100-103).

Ω υπερωκεάνειον τραγουδάς και πλέχεις

Άσπρο στο σώμα σου και κίτρινο στις τσιμινιέρες¹⁸

Διότι βαρέθηκες τα βρωμερά νερά των αγκυροβολίων

Εσύ που αγάπησες τις μακρινές σποράδες¹⁹

Εσύ που σήκωσες τα πιο ψηλά μπαϊράκια

Εσύ που πλέχεις ξέθαρρα στις πιο επικίνδυνες σπηλιάδες²⁰

Χαίρε που αφέθηκες να γοητευθείς απ' τις σειρήνες

Χαίρε που δεν φοβήθηκες ποτέ τις συμπληγάδες.

¹⁷ στρόφαλος = τμήμα κινητήρα που μετατρέπει την περιστροφική κίνηση σε ευθύγραμμη και αντίστροφα.

¹⁸ τσιμινιέρα = καμινάδα, φουγάρο πλοίου.

¹⁹ σποράδες = διασκορπισμένα νησιά.

²⁰ σπηλιάδες = θυελλώδεις ριπές ανέμου.

Ω υπερωκεάνειον τραγουδάς και πλέχεις
 Στο σέλας²¹ της θαλάσσης με τους γλάρους
 Κ' είμαι σε μια καμπίνα σου όπως εσύ μεσ' στην καρ-
 διά μου.

[...] Ω υπερωκεάνειον τραγουδάς και πλέχεις
 Αχούν οι φόρμιγγες²² της άπλετης χαράς μας
 Με τα σφυρίγματα του ανέμου πρύμα-πλώρα²³
 Με τα πουλιά στα σύρματα των καταρτιών
 Με την ηχώ των αναμνήσεων σαν κιανοκιάλια²⁴
 Που τα κρατώ στα μάτια μου και βλέπω
 Να πλησιάζουν τα νησιά και τα πελάγη
 Να φεύγουν τα δελφίνια και τα ορτύκια
 Κυνηγητές εμείς της γοητείας των ονείρων
 Του προορισμού που πάει και πάει μα δεν στέκει
 Όπως δεν στέκουν τα χαράματα
 Όπως δεν στέκουν και τα ρίγη
 Όπως δεν στέκουν και τα κύματα
 Όπως δεν στέκουν κ' οι αφροί των βαποριών
 Μήτε και τα τραγούδια μας για τις γυναίκες που
 αγαπάμε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να παρουσιάσεις τα πεδία, σύμφωνα με το Κείμενο 1, όπου το σύστημα 5G θα επηρεάσει την καθημερινότητα των χρηστών.

2ο υποερώτημα

Η τελευταία παράγραφος του Κειμένου 1 συνδέεται αντιθετικά με τις προηγούμενες. Να αποδώσεις αυτή την αντίθεση και να εξηγήσεις τη λειτουργία της όσον αφορά τη δομή του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 οι αρθρογράφοι χρησιμοποιούν εισαγωγικά σε τρεις περιπτώσεις. Τι επιδιώκουν να πετύχουν στην καθεμία ξεχωριστά;

²¹σέλας = φως, λάμψη.

²²φόρμιγγα = αρχαία κιθάρα.

²³πρύμα-πλώρα = από την πρύμνη στην πλώρη, από το ένα άκρο του πλοίου στο άλλο.

²⁴κιανοκιάλι = κανοκιάλι, μικρό φορητό ναυτικό τηλεσκόπιο.

ΘΕΜΑ 2

Σύμφωνα με τους συντάκτες του Κειμένου 1 εκτός από τις τεράστιες δυνατότητες επικοινωνίας του συστήματος 5G, «υπάρχουν και μεγάλες προκλήσεις», τις οποίες θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Μπορούμε, κατά τη γνώμη σου, να έχουμε εμπιστοσύνη σε αυτά τα νέα ψηφιακά συστήματα επικοινωνίας ή μήπως οι προκλήσεις τους είναι περισσότερες από τις δυνατότητες που προσφέρουν; Να διατυπώσεις τεκμηριωμένα την άποψή σου, αξιοποιώντας τις πληροφορίες του Κειμένου 1, σ' ένα άρθρο 350-400 λέξεων, που θα αναρτήσεις στο προσωπικό σου ιστολόγιο.

ΘΕΜΑ 3

Να εντοπίσεις και να σχολιάσεις δύο εκφραστικά μέσα, με τα οποία δηλώνεται η συναισθηματική σύνδεση του ποιητικού υποκειμένου με το υπερωκεάνιο. Να απαντήσεις τεκμηριωμένα με αναφορές στο Κείμενο 2.

ΘΕΜΑ 4

Ο ποιητής αναφέρεται σε έναν προορισμό «που πάει και πάει μα δεν στέκει». Ποιος είναι, κατά τη γνώμη σου, αυτός ο προορισμός; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με τρεις κειμενικές ενδείξεις και να εκθέσεις με συντομία τα συναισθήματα που σου προκάλεσε η ανάγνωση του Κειμένου 2. Ανάπτυξε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Η άλλη δημοσιογραφία**

Άρθρο του Ηλία Βεργίτση, αρχισυντάκτη στο ειδησεογραφικό τμήμα της διαδικτυακής πύλης in.gr, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 24.11.2008 στην ψηφιακή έκδοση της εφημερίδας Το Βήμα. Το κείμενο τροποποιήθηκε κατάλληλα για τις ανάγκες της αξιολόγησης.

Θα μπορούσε να ειπωθεί – με αρκετή δόση ιστορικής αυθαιρεσίας, είναι αλήθεια – ότι ο Θουκυδίδης υπήρξε ο πρώτος δημοσιογράφος της Ιστορίας, διότι κατέγραψε γεγονότα απογυμνωμένα από τα μυθολογικά τους στοιχεία, σε μια γλώσσα λαϊκή και κατανοητή από όλους. [...] Στους 26 αιώνες που μεσολάβησαν από τότε η είδηση πλέον μεταδίδεται σε κλάσματα του δευτερολέπτου και τα περιθώρια για ταυτόχρονη ανάλυσή της ολοένα στενεύουν. Τα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης αναζητούν νέες διεξόδους μπροστά στις αυξημένες απαιτήσεις ενός νέου είδους κοινού, που απαιτεί γρήγορη, έγκυρη, σαφή και κυρίως «έξυπνη» ενημέρωση. Μπορεί άραγε το διαδίκτυο – αν και βρίσκεται ακόμη στην εφηβική ηλικία – να εκφράσει το εξελισσόμενο αυτό αίτημα; Τι είναι τελικά αυτό που διαφοροποιεί σήμερα τα ιντερνετικά μέσα ενημέρωσης από τα παραδοσιακά;

Το πρώτο στοιχείο είναι το κοινό τους. Γνωρίζουμε, λίγο ως πολύ, το target group²⁵ των εφημερίδων, της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου: το σύνολο του πληθυσμού στον χώρο εμβέλειάς τους, ο οποίος κατά κύριο λόγο περιορίζεται εντός εθνικών συνόρων. Στην περίπτωση των διαδικτυακών μέσων τα πράγματα είναι διαφορετικά: καταναλωτές του προϊόντος είναι αναγκαστικά όσοι διαθέτουν την τεχνική δυνατότητα να αποκτήσουν πρόσβαση σε αυτό. Δεύτερο στοιχείο διαφοροποίησης είναι το προφίλ του μέσου «αναγνώστη». Το προφίλ του αναγνώστη εφημερίδας διαφοροποιείται σε πολλά σημεία από αυτό του ακροατή ραδιοφώνου και του τηλεθεατή, αλλά στη σκληρή ουσία του πράγματος υπάρχει ένα ενοποιητικό χαρακτηριστικό: η μαζικότητα. Και τα τρία παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης απευθύνονται σε όλους. Από τη νοικοκυρά, τον οδηγό ταξί, τον δημόσιο υπάλληλο ως τον πανεπιστημιακό λειτουργό, τον φοιτητή και τον συνταξιούχο. Όλοι είναι δυνάμει «πελάτες». Στο διαδίκτυο τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τα ιντερνετικά μέσα ενημέρωσης απευθύνονται – ακόμη – σε μια «ελίτ» πολιτών. Πρόκειται για ανθρώπους 20-40 ετών, μέσου ως ανώτερου βιοτικού επιπέδου, συνήθως μορφωμένους και πολύγλωσσους. Για τον λόγο αυτόν το κοινό των διαδικτυακών μέσων είναι πιο απαιτητικό και πιο ενημερωμένο.

Οι διαφορές όμως γίνονται σαφέστερες σε ό,τι αφορά την αμεσότητα και τη διεισδυτικότητα της είδησης. Ο Τύπος – είναι σαφές – ενημερώνει για τα γεγονότα με μια καθυστέρηση τουλάχιστον έξι ωρών, δίνοντας όμως τη δυνατότητα στον αναγνώστη να εμβαθύνει στην είδηση, προσφέροντας την ανάλυσή της σε έναν πεπερασμένο χώρο χαρτιού. Το ραδιόφωνο είναι ευέλικτο και ενημερώνει άμεσα για γεγονότα που μόλις συνέβησαν, χωρίς όμως να έχει τη δυνατότητα να συνδέσει με τα προηγούμενα που οδήγησαν σε αυτά και χωρίς να δίνει στον ακροατή μια σφαιρική εικόνα της κατάστασης, όπως θα έκανε μια εφημερίδα. Η δε τηλεόραση είναι άμεση όσο και το ραδιόφωνο αλλά παραμένει δέσμια της εικόνας, δηλαδή του εντυπωσιασμού: γεγονότα με καλή εικόνα γίνονται βασικές και ουσιαστικές ειδήσεις. Ειδήσεις χωρίς εικόνα «θάβονται» σε μερικά δευτερόλεπτα στο τέλος των δελτίων. Το ίντερνετ είναι το μοναδικό μέσο που λειτουργεί με όλα τα πλεονεκτήματα των υπολοίπων και με τα επιπλέον που του δίνουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά του. Ο αναγνώστης ενημερώνεται άμεσα – μέσα σε ελάχιστα λεπτά – για την είδηση που αυτός επιθυμεί, πληροφορείται για προηγούμενα γεγονότα, έχει στη διάθεσή του απεριόριστο οπτικοακουστικό υλικό, αναλύσεις από άπειρες πηγές, αρθρογραφία και, κυρίως, όλα αυτά

²⁵ ομάδα-στόχος

παραμένουν στη διάθεσή του θεωρητικά για πάντα, αποθηκευμένα κάπου στο Διαδίκτυο.

Κείμενο 2

Παλιές φωτογραφίες

Ποίημα του Τίτου Πατρίκιου (1928-) από τη συλλογή, Συγκατοίκηση με το παρόν, Κέδρος, 2011.

Πάλι κοιτάζω παλιές φωτογραφίες
από διαδηλώσεις, πορείες, συγκεντρώσεις
σε δρόμους, σε γήπεδα, σε πλατείες
φωτογραφίες του '65, του '68, του '74, του '81.
Μέσα σε ομοιόμορφα πλήθη
προσπαθώ να μεγεθύνω τις φυσιογνωμίες
να ξεχωρίσω την έκφραση του κάθε ανθρώπου
τη θεληματική, την ανυποχώρητη, την εξεγερμένη
την αιματοβαμμένη, τη χαρούμενη
όμως τα πρόσωπα δείχνουν ξεθωριασμένα
όπως το χαρτί των παλιών εφημερίδων
όπως οι περσινές και οι προπέρσινες ειδήσεις.
Άραγε απ' όλους ποιοι πέθαναν και ξεχαστήκαν
ποιοι από τότε κιόλας ήσαν αγνοημένοι
ποιοι βρίσκονται και σήμερα μαζί
ποιοι ονειρεύονται από κοινού το ίδιο όνειρο
ποιοι ακόμα μιλάνε μεταξύ τους
ποιοι μένουν χωμένοι χώρια στη γωνιά τους
ποιοι βρίσκουν καταφύγιο στην αβεβαιότητα
ποιοι στην ατράνταχτη σιγουριά;
Όσο κοιτάζω τις παλιές φωτογραφίες
τόσο πιο καθαρά το βλέπω
περισσότερο κι από το παρελθόν
το μέλλον είναι που δεσμεύει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις συνοπτικά σε 60 - 70 λέξεις τις διαφορές ανάμεσα στα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης και το διαδίκτυο, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο Ηλίας Βεργίτισης κάνει χρήση του ερωτήματος «Τι είναι τελικά αυτό που διαφοροποιεί σήμερα τα ιντερνετικά μέσα ενημέρωσης από τα παραδοσιακά;»

Να αιτιολογήσεις τον ρόλο του ερωτήματος αυτού στην οργάνωση του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Να αποδώσεις τον ρόλο των ακόλουθων σημείων στίξης στο νόημα του Κειμένου 1:

- α.** της διπλής παύλας και του ερωτηματικού στο χωρίο: «Μπορεί άραγε το διαδίκτυο – αν και βρίσκεται ακόμη στην εφηβική ηλικία – να εκφράσει το εξελισσόμενο αυτό αίτημα;» (1η παράγραφος]
- β.** της άνω και κάτω τελείας στο χωρίο: «Στην περίπτωση των διαδικτυακών μέσων τα πράγματα είναι διαφορετικά: καταναλωτές του προϊόντος είναι αναγκαστικά ...» (2η παράγραφος]
- γ.** των εισαγωγικών στο χωρίο: «Ειδήσεις χωρίς εικόνα «θάβονται» σε μερικά δευτερόλεπτα στο τέλος των δελτίων» (3η παράγραφος]
- δ.** των κομμάτων στο χωρίο: «Ο αναγνώστης ενημερώνεται άμεσα – μέσα σε ελάχιστα λεπτά – για την είδηση που αυτός επιθυμεί, πληροφορείται για προηγούμενα γεγονότα, έχει στη διάθεσή του απεριόριστο οπτικοακουστικό υλικό, αναλύσεις από άπειρες πηγές, αρθρογραφία...» (3η παράγραφος]

ΘΕΜΑ 4

Να σχολιάσεις τη στάση της ποιητικής φωνής απέναντι στο παρελθόν και το μέλλον, εστιάζοντας στο περιεχόμενο των τεσσάρων τελευταίων στίχων του ποιήματος (100-150 λέξεις).

12. ΘΕΜΑ 14548**Κείμενο 1****[Κρίση της Δημοσιογραφίας]**

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί ελαφρώς διασκευασμένο απόσπασμα από συνέντευξη του Ουμπέρτο Έκο, που παραχώρησε στις 11 Ιουνίου 2015 και δημοσιεύτηκε στην Humanité Dimanche. Ο Ουμπέρτο Έκο (5 Ιανουαρίου 1932-19 Φεβρουαρίου 2016) ήταν Ιταλός σημειολόγος, δοκιμιογράφος, φιλόσοφος, κριτικός λογοτεχνίας και μυθιστοριογράφος.

Ακόμα και οι New York Times βάζουν σε εισαγωγικά οποιαδήποτε δήλωση κάνει κάποιος στον δρόμο, μεταμορφώνοντάς την έτσι σε «γεγονός», υπό το πρόσχημα ότι έτσι διαχωρίζουν το «γεγονός» από τον σχολιασμό. Όλες οι εφημερίδες αυτό κάνουν. Είναι κάτι για το οποίο έχω γράψει επανειλημμένα ασκώντας πολεμική. Απλούστατα, όταν γράφω ένα δοκίμιο, ο κόσμος αδιαφορεί. Μ' ένα μυθιστόρημα, όμως, ο κόσμος δίνει στα προβλήματα τη δέουσα προσοχή.

Γιατί όμως η δημοσιογραφία πέφτει ολοένα και συχνότερα σ' αυτή την παγίδα; Εξαιτίας της κρίσης που αντιμετωπίζει, η οποία χρονολογείται από την εμφάνιση της τηλεόρασης. Εκεί ακούς αποβραδίδι όσα η εφημερίδα γράφει το επόμενο πρωί. Η εφημερίδα έπρεπε να έχει εξαφανιστεί ολοσχερώς, αλλά αντ' αυτού μετατράπηκε σε «εβδομαδιαία». Την εποχή που πρωτοεμφανίστηκε η τηλεόραση, οι εφημερίδες κυκλοφορούσαν με 8 ή 12

σελίδες. Τώρα, έχουν 60. Τη στιγμή που δεν είχαν πια τίποτα να πουν, αύξησαν την ύλη τους εντάσσοντας σ' αυτήν σχόλια, αναλύσεις ή, απλούστατα, κουτσομπολιά.

Η κρίση της δημοσιογραφίας ήταν παγκόσμια. Εξ ου και η κυκλοφορία παραρτημάτων με άρθρα εμβάθυνσης και έρευνες, τα οποία μπορούν να προετοιμαστούν επτά μέρες πριν την κυκλοφορία τους. Ήταν οι προσπάθειες των ημερήσιων εφημερίδων για να ξεφύγουν απ' αυτόν τον θανάσιμο εναγκαλισμό.

Η νέα γενιά δεν διαβάζει πια εφημερίδες, αναζητεί την πληροφόρηση στο διαδίκτυο. **Αλλά στο διαδίκτυο δεν υπάρχει κανενός είδους προστατευτικό φίλτρο.** Όταν διαβάζω την «Humanité», γνωρίζω την πολιτική τοποθέτηση της εφημερίδας. Ξέρω πως είναι κάπως διαφορετική από κείνη του «Figaro»... Στο διαδίκτυο, δεν ξέρω ποτέ ποιος μιλάει. Είμαι **δυναμικό** θύμα κάθε πιθανής ή απίθανης παραποίησης ή πλεκτάνης.

Ένας νέος άνθρωπος δύσκολα διακρίνει ανάμεσα σ' έναν ιστότοπο αντισημιτικό²⁶ και σ' έναν κανονικό δημοκρατικό ιστότοπο. Καταλαβαίνουν ποιος μιλάει στο διαδίκτυο μόνον εκείνοι που έχουν τη δυνατότητα να διακρίνουν τον έναν ιστότοπο από τον άλλο, να προσεγγίζουν τα πράγματα με κριτική ματιά, το κατορθώνουν. Είναι αυτοί που έχουν λάβει καλύτερη μόρφωση.

Κείμενο 2

MASS MEDIA

Το τραγούδι που ακολουθεί είναι του τραγουδοποιού Διονύση Τσακνή. Είναι ένα από τα τραγούδια του άλμπουμ «Αλήτης Καιρός», που κυκλοφόρησε το 1991.

Καλημέρα λοιπόν ακροατή κι ακροάτρια
είμ' ο άλλος σταθμός μια φωνή με επάρκεια
δεν υπάρχω στην τύχη μα σου μοιάζω εγώ
σου χαιδεύω τ' αυτιά κι είμαι πάντα εδώ.

Καλημέρα λοιπόν αναγνώστη μυστήριε
έχω νέα σκληρά στις σελίδες μου κύριε
φονικά και ληστείες και προφίλ συγγενών
είμαι θύτης και θύμα των δικών σου καημών.

Καλημέρα ξανά με κραυγές κι αποκόμματα
κι άμα είσαι καλός θα σου δείξω και πτώματα
να έχεις γνώμη για όλα θα ρωτάμε εμείς
ετοιμάζουμε γκάλοπ στον αέρα θα βγεις.

Καλησπέρα λοιπόν θεατή αθεράπευτε
μ' ένα ζάπινγκ τρελό σε βουρλίζω βρε άθλιε
δίνω χρώμα και λάμψη στη φτωχή σου ζωή

²⁶ αντισημιτικό: οτιδήποτε δηλώνει την προκατάληψη ή το μίσος εναντίον των Εβραίων.

καληνύχτα κοιμήσου ραντεβού το πρωί.

Γεια χαρά σου λοιπόν Ελληνάκι μου αδιάφορο
μ' ένα φάλτσο ρεφρέν θα ξυπνήσεις και αύριο
μ' ένα έρωτα άδειο με πυξίδα στραβή
σε παγίδα στημένη στη γνωστή συνταγή.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις σε 50-60 λέξεις, τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η δημοσιογραφία διέρχεται κρίση.

2ο υποερώτημα

Η 2η παράγραφος του Κειμένου 1 αρχίζει με ένα ερώτημα. Να περιγράψεις με συντομία πώς το ερώτημα συμβάλλει στη νοηματική σύνδεση των δύο πρώτων παραγράφων του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. Τα εισαγωγικά στη λέξη «γεγονός» (1η παράγραφος) ο αρθρογράφος τα χρησιμοποιεί, προκειμένου να:
 - α. εκφράσει τον προβληματισμό του για τις εκφράσεις αυτού του είδους
 - β. δώσει έμφαση στη λέξη, ακολουθώντας το δημοσιογραφικό διαχωρισμό μεταξύ γεγονότος και σχολίου
 - γ. προβάλλει το επίπεδο των δημοσιογραφικών κειμένων
 - δ. παρουσιάσει την ποικιλία ανάλογων εκφράσεων που διατυπώνονται στον Τύπο
2. «η δημοσιογραφία πέφτει ολοένα και συχνότερα σ' αυτή την παγίδα » (2η παράγραφος): Με την προσωποποίηση ως εκφραστικό σχήμα ο αρθρογράφος επιχειρεί, ως προς το νόημα, να:
 - α. δώσει ποικιλία στο λόγο
 - β. καταγγείλει το γεγονός που περιγράφει
 - γ. προβληματίσει τον δέκτη για το είδος της δημοσιογραφίας που ασκείται
 - δ. δημιουργήσει αίσθημα ευφορίας στο δέκτη, για να εκτιμήσει το χιούμορ του.
3. Η περίοδος λόγου «Η εφημερίδα έπρεπε να έχει εξαφανιστεί ολοσχερώς, αλλά αντ' αυτού μετατράπηκε σε «εβδομαδιαία» (2η παράγραφος) λειτουργεί ως σχόλιο του αρθρογράφου που εκφράζει:
 - α. απορία
 - β. έμφαση
 - γ. επιδοκιμασία
 - δ. ειρωνεία

4. Η πρόταση «Αλλά στο διαδίκτυο δεν υπάρχει κανενός είδους προστατευτικό φίλτρο» (4η παράγραφος) συνδέεται με την προηγούμενη:
- με ασύνδετο σχήμα
 - υποτακτικά
 - παρατακτικά
 - με σχήμα άρσης-θέσης
5. Η λέξη «δυνητικό» (4η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
- ισχυρό
 - ασήμαντο
 - ενδεχόμενο
 - βέβαιο

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 σατιρίζεται μια κατάσταση. Βασισμένος/η σε σχετικά νοήματα να την παρουσιάσεις εκφράζοντας παράλληλα τη συμφωνία ή διαφωνία σου. (100-150 λέξεις).

13. ΘΕΜΑ 15197

Κείμενο 1

Ο ρόλος του δημοσιογράφου στο διαδίκτυο

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα πτυχιακής εργασίας με θέμα: «Δημοσιογραφική δεοντολογία στο διαδίκτυο»(2018) των Στ. Χρονοπούλου και Αικ. Καλογεροπούλου από το τμήμα Πληροφορικής και ΜΜΕ της σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Δυτικής Ελλάδας.

Σήμερα υπάρχει μία νέα σύγχυση που έχει σχέση με αυτούς που γενικότερα παράγουν περιεχόμενο για τα νέα Μέσα. Αυτοί δηλαδή που παράγουν πρωτότυπο περιεχόμενο και κάνουν τη δική τους έρευνα σε σχέση με αυτούς που δεν παράγουν πρωτότυπο περιεχόμενο, αλλά ψάχνουν δεξιά και αριστερά, για να κάνουν ένα κολλάζ πραγμάτων. Επιπρόσθετα, με τις νέες επικοινωνιακές τεχνολογίες όποιος διαθέτει ένα μόντεμ και έναν υπολογιστή μπορεί να ισχυριστεί ότι «κάνει δημοσιογραφία». Τώρα που η τεχνολογία έχει δημιουργήσει μια νέα οικονομική οργάνωση της δημοσιογραφίας οι κανόνες της επαναπροσδιορίζονται και μερικές φορές αγνοούνται. Μερικοί υποστηρίζουν πως ο ορισμός της δημοσιογραφίας έχει διευρυνθεί λόγω της τεχνολογίας, έτσι ώστε τώρα όλα να εμφανίζονται ως δημοσιογραφία. Η δημοσιογραφία είναι τόσο θεμελιώδες στοιχείο, ώστε οι κοινωνίες που θέλουν να καταστείλουν την ελευθερία πρέπει πρώτα να καθυποτάξουν τον Τύπο. **Η τεχνολογία διαμορφώνει μια νέα οικονομική οργάνωση των εταιριών πληροφόρησης, στην οποία ενσωματώνεται και η δημοσιογραφία.**

Ο δημοσιογράφος Ανδρέας Παναγόπουλος τονίζει πως «ο δημοσιογράφος πρέπει να καταλάβει το νέο τρόπο καταγραφής και μετάδοσης της είδησης και την αλλαγή που συντελείται στον κύκλο ζωής της είδησης». Ο ίδιος υποστήριξε ότι **το φαινόμενο της «μετανάστευσης» του κοινού στο Διαδίκτυο** δεν είναι περιστασιακό, αλλά μόνιμο και διαχώρισε την κρίση της δημοσιογραφίας, σε επίπεδο επιχειρήσεων, από την εξίσου σημαντική κρίση, σε επίπεδο περιεχομένου. Επιπρόσθετα, ο αρθρογράφος Πάσχος Μανδραβέλης πιστεύει ότι η

κρίση είναι θεμελιακή, «καθώς η πληροφορία αποκόπτεται από το υλικό μέσο που χρειαζόταν, για να μεταδοθεί, δηλαδή το χαρτί» και οδηγεί στην ανάγκη να αντιστραφεί όλη η λογική **διακίνησης** της πληροφορίας. Πρέπει να αποφύγουμε τους όρους δαιμονοποίησης ή αγιοποίησης, **να αποφύγουμε ισοπεδώσεις**, που εξισώνουν ανώνυμα εκβιαστικά σχόλια ιστολογίων με γνήσιες δημοσιογραφικές δουλειές που παράγονται μακριά από πιεστήρια, μικρόφωνα και κάμερες.

Κείμενο 2

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

Το παρακάτω σατιρικό ποίημα (απόσπασμα) ανήκει στον Γεώργιο Σουρή (1853 – 1919) και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Μη χάνεσαι» (1880).

Ελύσσαξαν στ' αλήθεια οι δημοσιογράφοι,
Την πένα τους βουτούνε σε ξύδι και χολή,
Κτυπά ο ένας άλλον με δίκικοπο ξουράφι,
Και βρίζονται με τρόπο κι ευγένεια πολλή.
Πω! πω! τι νταβατούρι, αντάρα και κακό!
Ακόμ' απ' τον Τρικούπη²⁷ δεν πήραν μερδικό.

Ένας τον άλλον λέγει τρελό, ξετσιπωμένο,
μπερμπάντη, βαγαπόντη, και πρώτο μασκαρά,
Κι ο άλλος κακοήθη, κονδύλι πουλημένο,
Σαποκοιλιά, τραμπούκο και δούλο του παρά.
Πω! πω! τι νταβατούρι, αντάρα και κακό!
Ακόμ' απ' τον Τρικούπη δεν πήραν μερδικό.

Απ' το ταμείο έξω στρωμένοι στη λιακάδα
Φωνάζουνε και ήχος ακούεται βαρύς,
Και μες σ' αυτή τη νέα μελωδική καντάδα
Βογκά η μια κι η άλλη φτωχή εφημερίς.
Πω! πω! τι νταβατούρι, αντάρα και κακό!
Ακόμ' απ' τον Τρικούπη δεν πήραν μερδικό.[...]

Αν θες και συ, Τρικούπη, να έβγεις τώρα πέρα,
Φασκέλωσε κι εκείνα, φασκέλωσε κι αυτά,
Και χάραξε απάνω στη νέα σου παντιέρα²⁸
Με γράμματα μεγάλα «λεφτά, λεφτά, λεφτά».
Τότε θα πάψει τόση αντάρα και κακό,
Αφού σ' εμάς, Τρικούπη, θα δώσεις μερδικό.

²⁷ Έλληνας διπλωμάτης, πολιτικός και πρωθυπουργός που κυριάρχησε στην πολιτική σκηνή της χώρας από 1875-1894.

²⁸ σημαία

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60 περίπου λέξεις να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο η τεχνολογία έχει επηρεάσει τη δημοσιογραφία, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας παραθέτει δύο ξένα σχόλια. Ποια είναι αυτά, ποια κύρια θέση της προηγούμενης παραγράφου ενισχύουν και πώς συμβάλλουν στην εγκυρότητα των ιδεών που διατυπώνονται στο κείμενο;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να γράψεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για την καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. Η χρήση τρίτου προσώπου στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1:
 - α. προσδίδει αντικειμενικότητα στις απόψεις που διατυπώνονται
 - β. προσκαλεί για συμμετοχή και κοινή δράση στον τρόπο που μεταδίδεται η είδηση
 - γ. διαφοροποιεί τη δημοσιογραφία από την τεχνολογία
 - δ. αποτελεί προσωπική κατάθεση ιδεών
2. Το ύφος λόγου στο χωρίο «**Η τεχνολογία διαμορφώνει μια νέα οικονομική οργάνωση των εταιριών πληροφόρησης, στην οποία ενσωματώνεται και η δημοσιογραφία**» του Κειμένου 1 είναι:
 - α. οικείο, φιλικό
 - β. λόγιο
 - γ. απόλυτο
 - δ. απρόσωπο, αντικειμενικό
3. Τα εισαγωγικά στη φράση: **το φαινόμενο της «μετανάστευσης» του κοινού στο Διαδίκτυο** δηλώνουν :
 - α. ειρωνεία
 - β. μεταφορική χρήση της λέξης
 - γ. ειδικό όρο
 - δ. αμφισβήτηση
4. Η λέξη «**διακίνησης**» στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου 1 έχει τη σημασία:
 - α. μεταφοράς
 - β. διάδοσης
 - γ. κυκλοφορίας
 - δ. διανομής
5. Στη φράση «**να αποφύγουμε ισοπεδώσεις**» με την επιλογή της υποτακτικής έγκλισης εκφράζεται:
 - α. απαγόρευση
 - β. συμβουλή

γ. επιβολή

δ. σκοπός

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τον ειρωνικό τόνο του Κειμένου 2. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

14. ΘΕΜΑ 15262

Κείμενο 1

[Ο δημοσιογραφικός λόγος στην ελληνική γλώσσα]

Το (διασκευασμένο) κείμενο είναι του εκλιπόντα καθηγητή Γλωσσολογίας Σωφρόνη Χατζησαββίδη («Ο δημοσιογραφικός λόγος σε ελληνική γλώσσα: ρητές γλωσσικές επιλογές και υπόρρητες αναφορές». Μέντορας, Ειδικό Τεύχος 4, 2001).

Ο δημοσιογραφικός λόγος, δημόσιος και εφήμερος, προσδιορίζεται από ιδιαίτερους επικοινωνιακούς παράγοντες και ιδιαίτερες κοινωνικές προϋποθέσεις. Όμως, θα πρέπει εξαρχής να τονιστεί ότι με τον όρο «δημοσιογραφικός λόγος» δηλώνεται όχι μόνο η γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείται στη δημοσιογραφία, αλλά και τα νοήματα που παράγονται μέσω της κατανάλωσης του δημοσιογραφικού προϊόντος (ανάγνωση, ακρόαση), καθώς και τα κοινωνικά συμφραζόμενα που παράγουν αυτά τα νοήματα. Ειδικά, ο σύγχρονος ελληνικός δημοσιογραφικός λόγος κάνει έντονη την παρουσία του με πολλές και ποικίλες μορφές μέσω ποικίλων μέσων, με αποτέλεσμα να είναι σήμερα ποσοτικά ο κυρίαρχος δημόσιος λόγος, που επιτελεί έναν μεγάλο αριθμό λειτουργιών, διαμορφώνει συνειδήσεις αλλά και είδη και υποείδη λόγου. Αποτελεί στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα τον χώρο μέσα στον οποίο γεννιέται, μεγαλώνει, παράγει και «καταναλώνει» ελληνικό λόγο ένα πλήθος ανθρώπων. Θεωρείται το κομβικό σημείο στο οποίο συναντιούνται, διαστρεβλώνονται, αλλά και αποκαλύπτονται πολλές φορές το ψέμα και η αλήθεια, η οξύτητα και η μετριοπάθεια, η υπερβολή και η νηφαλιότητα, η ελαφρότητα και η σοβαρότητα, ο πυκνός και ο χαλαρός λόγος. Είναι σε τελευταία ανάλυση ένα απαραίτητο κομμάτι της ελληνικής γλώσσας.

Τα τελευταία χρόνια αποτέλεσε τον φορέα μέσω του οποίου πέρασαν στη νέα ελληνική γλώσσα επιστημονικοί, καλλιτεχνικοί, οικονομικοί και άλλοι όροι, άγνωστοι μέχρι τότε, και λεξιλόγιο με το οποίο επενδύθηκαν και εκφράστηκαν νέες ανθρώπινες δραστηριότητες. Εκφράσεις άγνωστες έγιναν κατανοητές σε πλατιές μάζες του λαού, δημιουργήθηκαν νέα μορφοσυντακτικά σχήματα, εμπλουτίστηκε ο νεοελληνικός λόγος με νέα υφολογικά σχήματα και με νέους τρόπους γραφής. [...]

Οπωσδήποτε, ο δημοσιογραφικός λόγος είναι δημόσιος λόγος με την έννοια ότι τον ενδιαφέρουν τα σημαντικά και είναι πληροφοριακός. Συχνά παρουσιάζεται ιδεολογικά φορτισμένος. Άλλοτε είναι πειθαναγκαστικός, σπάνια επιστημονικός και πιο σπάνια λογοτεχνικός. Επίσης, αποφεύγει την πολυσημία, είναι ακριβολόγος, σαφής, σύντομος, ενώ υπακούει στους κανόνες της κοινωνικά αποδεκτής μορφής της γλώσσας. Η δομή του δημοσιογραφικού κειμένου είναι προσανατολισμένη προς την αποτελεσματική πρόσληψή του από τον δέκτη. Τέλος, η πρόσφατη ιστορία της ελληνικής γλώσσας και η έντονη πολιτικοποίηση και κομματικοποίηση αρκετών μέσων μαζικής ενημέρωσης έχουν ως αποτέλεσμα την προσφορά πολλών γλωσσικών επιλογών, τις

οποίες εκμεταλλεύεται ο δημοσιογραφικός λόγος σε ελληνική γλώσσα, για να προσδώσει ορισμένα υπόρρητα²⁹ νοήματα.

Κείμενο 2

«Ο παρείσακτος»

Το ποίημα ανήκει στην ποιητική συλλογή Λιμός (εκδ. Νεφέλη 2007) της Δήμητρας Χριστοδούλου.

Αράζει στην πνιγηρή καφετέρια

Ανάμεσα σε θορυβοποιούς εφήβους:

Ένας σχεδόν απ' αυτούς, αν εξαιρέσεις

Το πέτρινο χέρι του.

Λάμπουν εκείνοι από οργή και αυτάρκεια

Κι εκείνος με την άλλη του πλευρά, τη σάρκινη,

Απολαμβάνει τον καφέ του.

Περνάει ένα κύμα ολάνθιστης άνοιξης

Πάνω από του καπνού τις τουλούπες

Και πάνω από την εκκωφαντική μουσική

Μια ηπιότης Συμποσίου.

Περί έρωτος φιλοσοφούν τα καημένα

Μ' επιχειρήματα εκτυφλωτικών σωμάτων

Ή, το λιγότερο, περί του δικαιώματος

Να μην είναι ο χρόνος χρήμα.

Κι αυτός εκεί, με το πέτρινο χέρι του

Βαριά ακουμπισμένο στο τραπέζι,

Ολόκληρο το μαγαζί συγκρατεί

Καρφωμένο στο χώμα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Τι πρέπει να εννοούμε με τον όρο «δημοσιογραφικός λόγος», σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, και σε ποιους χώρους κάνει αισθητή την παρουσία του; Να απαντήσεις σε 50-60 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Βρες στο Κείμενο 1 μία διαρθρωτική λέξη ή φράση που εκφράζει καθεμία από τις παρακάτω νοηματικές σχέσεις: Προσθήκη νοήματος, βεβαιότητα, αντίθεση, επεξήγηση και συμπέρασμα.

²⁹ έμμεσα διατυπωμένα, αυτά που δεν λέγονται, αλλά εννοούνται

3ο υποερώτημα

«Θεωρείται το κομβικό σημείο στο οποίο συναντιούνται, διαστρεβλώνονται, αλλά και αποκαλύπτονται πολλές φορές το ψέμα και η αλήθεια, η οξύτητα και η μετριопάθεια, η υπερβολή και η νηφαλιότητα, η ελαφρότητα και η σοβαρότητα, ο πυκνός και ο χαλαρός λόγος.»: στο παραπάνω χωρίο της 1^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μια συνώνυμη λέξη ή φράση προσέχοντας ώστε να μην αλλάξει το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Ποιο κοινωνικό φαινόμενο αναδεικνύει η αντίθεση ανάμεσα στον «παρείσακτο» ήρωα και στους νέους θαμώνες του καφενείου; Πώς θα φερόσουν, αν ήσουν παρών; Ανάπτυξε σε 100-150 περίπου λέξεις την απάντησή σου.

15. ΘΕΜΑ 15264**Κείμενο 1****Η δεοντολογία υπάρχει, την έχω συναντήσει...**

Το κείμενο είναι (διασκευασμένο) απόσπασμα από άρθρο του Ριχάρδου Σωμερίτη, που αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας «Το Βήμα» στις 24.11.2008. Ανακτήθηκε στις 10.12.2021.

Υπάρχουν πολλές απόψεις για τη δημοσιογραφία. Οι μεν την αποκαλούν «λειτούργημα», εφόσον χωρίς ενημερωμένους πολίτες δεν υπάρχει σωστή δημοκρατία. Άλλοι ακούν τη λέξη και γελάνε. Πάντως ο όρος περιλαμβάνει μιαν υπερβολή: ο Τύπος είναι και επιχείρηση και ο δημοσιογράφος είναι και εργαζόμενος, όπως όλοι οι άλλοι. Ορισμένοι δημοσιογράφοι, εκδότες ή ιδιοκτήτες ηλεκτρονικών ΜΜΕ, ό,τι κι αν λένε επισήμως, ενδιαφέρονται για τη δημοσιογραφία όπως θα ενδιαφέρονταν για την παραγωγή παπουτσιών. Το ζητούμενο είναι γι' αυτούς μόνον το άμεσο κέρδος που αποδίδει μια καλή επιχείρηση ή το έμμεσο που απορρέει από την επιρροή που ορισμένοι παράγοντες αποκτούν. Το αποστοματικό επιχείρημα ενός ιδιαίτερα ειδικτού³⁰ ραδιοτηλεοπτικού «αστέρα», πρωταγωνιστή αθλοιστήτων, ήταν ότι κέρδιζε (προ δεκαετίας) 1 δισ. τον χρόνο. Βεβαίως, δεν έχουν χαθεί το πάθος, το μεράκι, η θέληση συμμετοχής στα κοινά. Υπάρχουν. Το γνωρίζω. Τα συναντώ. [...]

Δεν είναι διαφορετικοί οι προβληματισμοί σε μια χώρα όπου η δημοσιογραφία είναι παραδοσιακά πιο «λογοτεχνική» και πιο «προσωπική», δηλαδή στη Γαλλία, όπου συνυπάρχει η κυρίαρχη «Le Monde», και όχι μόνο, με κάθε λογής «σκουπίδια». Παντού ο Τύπος και τα ΜΜΕ προσφέρουν και την εφημερίδα-χώρο-διαφήμισης (ή το ραδιόφωνο και την τηλεόραση) αλλά και το λειτούργημα. Όπως και στις ΗΠΑ, όμως, και όπως στις περισσότερες χώρες, όπου οι τεχνολογικές εξελίξεις έγιναν πιο νωρίς, αλλά με βραδύτερους από εδώ ρυθμούς, ορισμένοι κανόνες επιζούν και ενίοτε, σε δύσκολες στιγμές, επικρατούν. Μερικές φορές και με τη σύμπραξη της ποινικής δικαιοσύνης.

Ποιοι είναι αυτοί οι απλοί κανόνες; Η διασταύρωση των ειδήσεων. Η συνείδηση της ευθύνης απέναντι στο κοινό και την κοινωνία. Η περίσκεψη. Η μη δημοσίευση ακόμη και διασταυρωμένων πληροφοριών για πρόσωπα χωρίς και τη δική τους άποψη. Η αποφυγή κάθε υπερβολής. Η πεποίθηση ότι η συκοφαντία είναι θανάσιμο δημοσιογραφικό αμάρτημα. Η αντίληψη ότι ο δημοσιογράφος δεν πρέπει να συγχέει τον ρόλο του με εκείνον του αστυνομικού και του δικαστή. Η δημόσια αναγνώριση του λάθους και η αποκατάσταση κάθε αδικημένου. Η

³⁰ Απεχθούς, αποτρόπαιοι, απαίσιου, σιχαμερού

άρνηση δημοσίευσης δοτών πληροφοριών, καθώς και η άρνηση υπακοής σε εξωδημοσιογραφικά κέντρα και προσταγές. Το ασυμβίβαστο του δημοσιογραφικού επαγγέλματος με τα επαγγέλματα του διαφημιστή, του δημοσιοσχεσίτη και του υπαλλήλου Γραφείων Τύπου. Πολλά από αυτά περιλαμβάνονται και στα δικά μας κείμενα δεοντολογίας. Προβλέπονται και κυρώσεις. Όμως, οι παρεκτροπές είναι πολλές, καθημερινές, προκλητικές και επικίνδυνες. Παλαιότερα, μπορεί οι εφημερίδες να ήταν πιο «κομματικές», όμως οι δημοσιογράφοι, χωρίς τα σημερινά «λούσα» των ολίγων, είχαν μεγαλύτερη αξιοπρέπεια. Μεσολάβησε όμως με τη χιονοστιβάδα των ηλεκτρονικών μέσων μια γενικευμένη απορρύθμιση.

Κείμενο 2

Τέρμα (απόσπασμα)

Το απόσπασμα προέρχεται από το τελευταίο, ημιτελές, έργο του Κοσμά Πολίτη (1888-1974) «Τέρμα», που εκδόθηκε μετά τον θάνατό του από τον Γ. Ν. Πεντζίκη το 1975 (εκδ. Πελεκάνος, 2012).

[...] Αυτός ο θείος, ο μπαρμπα-Κωστής, τώρα και δεκαπέντε τόσα χρόνια –δύο χρόνια πάνω-κάτω αφού βάφτισε τη Σόφη στην πρωτεύουσα και ξαναγύρισε στη δουλειά του— από άνθρωπος με υπόληψη στη μπόρσα — το εμπορικό χρηματιστήριο— που έκλεινε κοντράτα³¹ για ζάχαρη και για καφέδες, όχι δική του σπέκουλα³², για λογαριασμό άλλων, σίγουρη δουλειά και τα ποσοστά του ποσοστά, ρεμπέλεψε³³ ξαφνικά, παράτησε τη δουλειά του κι έκανε παρέα με κάτι μπόσικα κορμιά της πιάτσας και του λιμανιού, κι έτρωγε από τα μετρητά που είχε οικονομήσει. Μαζί με την υπόληψή του είχε χάσει και το παρουσιαστικό του —δεν ήταν ποτέ πολύ ψηλός, μα τώρα λες κι έγινε κοντόχοντρος αυτός ο λεβεντάνθρωπος, δίχως κοιλιά ωστόσο, αλλά με στομάχι φουσκωτό, ξεπεταγμένο, με το ασπράδι των ματιών του κόκκινο, γεμάτο μαβιές φλεβίτσες, με σακούλες κάτω από τα μάτια. Κάποιος είπε: γυναικοδουλειά στη μέση.

Ωστόσο, αυτός ο αποδιοπομπαίος τράγος³⁴ ήταν η αδυναμία της αδελφής του, της κυρίας Ελένης. Σα να τον καμάρωνε κιόλας από μέσα της για τη ρέμπελη ζωή του, δίχως να τ' ομολογεί στον ίδιο τον εαυτό της. Μπορεί να 'τανε κι από αντίδραση, τόσο μεγάλη ήταν η αντίθεση με τον άντρα της, τον τυποδεμένο³⁵. Λες και οι ράτσες τους ήταν διαφορετικές. Κάποιες φορές, τα δειλινά, όπως καθότανε στην πολυθρόνα της πλάι στο παράθυρο —συχνά μ' ένα βιβλίο παρατημένο πάνω στα γόνατά της, ένα πρόσωπο ρομαντικό και ονειροπαρμένο— κι αγνάντευε τη μουσμουλιά ρεμβάζοντας, δίχως μια περίσπαση στοχασμού, όσο γύριζε ο ουρανός στο παγωνί και είχε αποκοιμηθεί το καναρίνι, ξαφνικά χαμογελούσε καθώς ο νους της πήγαινε στο ρέμπελο αδελφό, που ωστόσο είχε αρχίσει πια κάπως να συμμαζεύεται.[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να εκθέσεις συνοπτικά σε 50-60 λέξεις τους κανόνες που πρέπει να διέπουν τη δημοσιογραφία, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

³¹ συμβόλαιο

³² προσπάθεια για εκμετάλλευση, κερδοσκοπία

³³ τεμπέλιασε

³⁴ αυτός στον οποίο ρίχνουμε την ευθύνη, εξιλαστήριο θύμα

³⁵ καθώς πρέπει, τύπος και υπογραμμός

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας οργανώνει τα νοήματα με τη μέθοδο της διαίρεσης. Ποια είναι τα μέλη της διαίρεσης και σε ποια σχέση βρίσκονται μεταξύ τους;

3ο υποερώτημα

Το αποστομωτικό επιχείρημα ενός ιδιαίτερα ειδηχθούς ραδιοτηλεοπτικού «αστέρα», πρωταγωνιστή αθλοτήτων (1η παράγραφος)

... όπου συνυπάρχει η κυρίαρχη «Le Monde», και όχι μόνο, με κάθε λογής «σκουπίδια» (2η παράγραφος)

Η πεποίθηση ότι η συκοφαντία είναι θανάσιμο δημοσιογραφικό αμάρτημα (3η παράγραφος)

Να εντοπίσεις στα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1 αν επικρατεί η κυριολεκτική ή μεταφορική λειτουργία της γλώσσας και να τη μετασχηματίσεις στην αντίθετή της κάνοντας τις απαραίτητες αλλαγές.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με αναφορές στο Κείμενο 2 τη στάση της κυρίας Ελένης απέναντι στον μπάρμπα Κωστή και να εκφράσεις την προσωπική σου τοποθέτηση στη συμπεριφορά του δεύτερου, όπως αυτή αποτυπώνεται στην αφήγηση. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

16. ΘΕΜΑ 15335**Κείμενο 1****Η ροή της είδησης**

Το ακόλουθο κείμενο είναι απόσπασμα εισήγησης του δημοσιογράφου Νικόλα Βουλέλη, το 2005. Αντλήθηκε από τα Πρακτικά του Διεθνούς Συνεδρίου «Ο Ελληνικός Τύπος 1784 ως σήμερα. Ιστορικές και θεωρητικές προσεγγίσεις» σε επιμέλεια Λουκίας Δρούλια.

Η είδηση και η ροή της. Η ροή της είδησης και η ροή των ειδήσεων. Μοιάζει σαν το γάργαρο νερό μιας φανταστικής και ανεξάντλητης πηγής που μας ξεδιψά όλους. Είδηση και ροή, οι λέξεις κρύβουν το άλφα και το ωμέγα της δημοσιογραφικής δουλειάς, την πεμπτούσια της ενημέρωσης και της επικοινωνίας. Κρύβουν την αγωνία του δημοσιογράφου μπροστά στο γεγονός, αλλά και την αμηχανία του μπροστά στην έλλειψη της είδησης, στην απουσία της, στην απόκρυψη της. Κρύβουν όμως και την αδυναμία του μπροστά στην κατασκευή της ή στη χειραγωγή της.

Όλα αυτά για μια απλή φαινομενικά διαδικασία: κάτι νέο, κάτι καινούργιο και ενδιαφέρον συμβαίνει και οι εργάτες του λόγου, που υπηρετούν τον δήμο, τον λαό, τον κόσμο, αναλαμβάνουν να το μεταδώσουν, να το κάνουν κοινό κτήμα με κάθε μορφή και σύγχρονο πια μέσο.

Όμως, από το ίδιο το γεγονός, το συμβάν, την είδηση, μέχρι αυτό που διαβάζουμε, ακούμε ή βλέπουμε, μεσολαβούν άνθρωποι, απόψεις, μηχανισμοί, συσκευές, φίλτρα, ιδεολογίες, συμφέροντα, ζωή και θάνατος ακόμη μερικές φορές, μακρόχρονες και περίπλοκες διαδικασίες, έστω και αν κάποιες ειδήσεις τις μαθαίνουμε λίγα μόλις λεπτά μετά τη γέννησή τους.

Το ζήτημα της ροής των ειδήσεων είναι θεμελιώδες για την ίδια την ύπαρξη και τη λειτουργία του Τύπου ή μάλλον των μέσων ενημέρωσης. Με αυτό συνδέονται τα κρίσιμα ζητήματα των πηγών και της πρόσβασης σε

αυτές, της διαδοχικής επεξεργασίας της είδησης, αλλά και του ρόλου των καθοριστικών συντελεστών στην αλυσίδα της παραγωγής: ποιος ενδιαφέρεται, ποιος επηρεάζεται, ποιος κρίνει, ποιος αποφασίζει - με δυο λόγια, ποιος χειρίζεται το ειδησεογραφικό υλικό και ποιος χειραγωγεί τους αποδέκτες του; [...]

Καλώς εχόντων των πραγμάτων, θα έπρεπε τα ίδια τα γεγονότα, η αξία τους, η σημασία τους να επιβάλουν την επιλογή και την αξιολόγησή τους. Αλλά, όπως γνωρίζουμε, μάλλον το αντίθετο συμβαίνει: τα νέα, τα γεγονότα γίνονται ειδήσεις με βάση τα ενδιαφέροντα, τα συμφέροντα και τις αξίες που ήδη υπάρχουν και κυριαρχούν ή που επιδιώκεται να κυριαρχήσουν. Υπάρχει δηλαδή ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο αφομοιώνονται οι ειδήσεις, ένα σύνολο κριτηρίων με βάση τα οποία αξιολογούνται, επιλέγονται και ιεραρχούνται. Και πέρα από αυτά, υπάρχουν τα επιμέρους πλαίσια των διαφορετικών μέσων ενημέρωσης που επιβάλλουν και αυτά, με τη σειρά τους, τα δικά τους μέτρα.

Η ροή των ειδήσεων μπορεί να εξεταστεί και σε καθαρά εθνικό επίπεδο, αλλά στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο, η συνεχής ροή των ειδήσεων είναι από τα στοιχεία που συγκροτούν το διεθνές επικοινωνιακό σύστημα ή τη σημερινή κοινωνία της παγκοσμιοποιημένης πληροφόρησης, στα οποία εντάσσεται κάθε χώρα. Ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά της διεθνούς ροής των ειδήσεων, πέρα από την έμφαση που δίνουν τα εθνικά μέσα στις ειδήσεις της περιοχής ή της περιφέρειάς τους, είναι το γεγονός ότι ο κύριος όγκος των ειδήσεων κατευθύνεται από το κέντρο, τους μεγάλους, τους αναπτυγμένους προς την περιφέρεια, προς τους μικρούς, τους υπανάπτυκτους ή, αν θέλετε, από το Βορρά προς το Νότο.

Κείμενο 2

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ (1964 -)

Λίγες και μία νύχτες (αποσπάσματα)

Πρωταγωνιστής του αποσπάσματος είναι ο εντεκάχρονος εφημεριδοπώλης Λευτέρης Ζεύγος και το κεντρικό θέμα στις εφημερίδες ήταν η άφιξη του έκπτωτου σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ Β' στην Θεσσαλονίκη, το 1909. Το μυθιστόρημα κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, (2017).

Ξεκινούσε απ' το πρακτορείο δίπλα στην Οθωμανική Τράπεζα μ' ένα ξέχειλο καρότσι εφημερίδες και μοίραζε πρώτα τις συνδρομές: Φάρος της Θεσσαλονίκης, Αλήθεια, Γενί Γαζέτα, El Avenir, Asir, Journal de Salonique κ.ά. Ανέβαινε σκάλες, χωνόταν σε γραφεία, σε καφενεία, σε μεγάλα εμπορικά στο Λιμάνι. Όταν τελείωναν οι συνδρομές, έπαιρνε καμιά πενηνταριά φύλλα και τα έβαζε στο τσουβάλι του, που το είχε μετατρέψει σε σακίδιο για την πλάτη κρεμώντας το απ' τους ώμους με σχοινιά. Κρατούσε ένα δύο φύλλα στο χέρι, αυτά κυρίως που είχαν τους πιο εμπρηστικούς τίτλους, κι έπαιρνε πάλι τον μεγάλο δρόμο για τις Εξοχές, που ξεκινούσε απ' το καφενείο του Λευκού Πύργου.

Κάθε τόσο ξεφώνιζε σε τέσσερις πέντε γλώσσες τις εφημερίδες και με τον καιρό είχε μάθει ποιος κατοικούσε πού. Στεκόταν έξω απ' τα αρχοντόσπιτα και φώναζε με το κεφάλι χωμένο στα κάγκελα τη γλώσσα των ενοίκων: τούρκικα, ελληνικά, λαντίνο, αρμένικα, γαλλικά, βουλγάρικα ... [...]

Εκείνη την πρώτη μέρα του σουλτάνου στην πόλη έστριψε κατά το συνήθειό του απ' τη λεωφόρο για το σπίτι τους. Από το πρωί η πλάτη του σαν να πονούσε, θαρρείς και το βάρος της πρώτης είδησης ήταν ασήκωτα τούβλα και κεραμίδια, όπως αυτά που έβγαζε το εργοστάσιο του Αλλατίνι. Καθώς όμως όλα τα νέα τις τελευταίες μέρες ήταν συνταρακτικά, στο μισό της διαδρομής είχε σχεδόν ξεπουλήσει. Ήταν το καινούργιο κίνημα του κοιμιάτου

στην πρωτεύουσα που εξουδετέρωσε την αντεπανάσταση και εκθρόνισε τον σουλτάνο, ήταν η νέα σφαγή των Αρμενίων στα Άδανα, αλλά πιο πολύ οι φήμες για τον αιχμάλωτο πια Αβδούλ Χαμίτ που τον έφεραν στη Σαλονίκη. Του έμειναν τέσσερις γαζέτες στο χέρι, δυο ελληνικές, μια εβραϊκή και μια βουλγάρικη – γι' αυτήν την τελευταία, όσο και να ξελαρυγγίστηκε έξω απ' το αρχοντικό του Χατζημήσεφ, δεν τού είχε ανοίξει κανείς.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50 περίπου λέξεων τα στοιχεία που καθορίζουν τη ροή των ειδήσεων, σύμφωνα με τον συντάκτη του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Ανάμεσα στη δεύτερη και στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 παρατηρείται το κειμενικό σχήμα της αντίθεσης. Να εντοπίσεις τα δύο μέρη της και να εξηγήσεις ποιους σκοπούς εξυπηρετεί αυτή η επιλογή του πομπού.

3ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων ως Σωστό ή Λαθεμένο, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Το Κείμενο 1 είναι απόσπασμα εισήγησης σε Διεθνές Συνέδριο, συνεπώς το λεξιλόγιό του είναι προσεγμένο και προσχεδιασμένο.
2. Το σχήμα λόγου που εντοπίζεται στο απόσπασμα «οι λέξεις κρύβουν το άλφα και το ωμέγα της δημοσιογραφικής δουλειάς», στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1, είναι η παρομοίωση.
3. Η λέξη «αναλαμβάνουν» στην 2η παράγραφο του Κειμένου 1 θα μπορούσε να αντικατασταθεί από την λέξη «μπορούν» χωρίς να αλλάξει το νόημα της πρότασης.
4. Η λέξη «θεμελιώδες» στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 θα μπορούσε να έχει ως αντώνυμό της τη λέξη «επουσιώδες».
5. Με τη χρήση του ερωτήματος στο τέλος της 4ης παραγράφου του Κειμένου 1, ο αρθρογράφος επιδιώκει να προσελκύσει την προσοχή του/της αναγνώστη/-στριας.

ΘΕΜΑ 4

Πώς χαρακτηρίζεις τον μικρό εφημεριδοπώλη στο Κείμενο 1 με κριτήριο τις μεθόδους που εφαρμόζει, για να πουλήσει τις εφημερίδες του; Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιουργούνται γι' αυτές τις μεθόδους; Να απαντήσεις σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

Κείμενο 1**Η δημοσιογραφία δεν χρειάζεται περισσότερες ποινές και απαγορεύσεις
αλλά συζήτηση για το πώς θα ξαναβρεί την ψυχή της**

Το κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα in.gr στις 12 - 11 - 2021 από τον Λευτέρη Χαραλαμπίδου. Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 05 - 12 - 2021. (διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης).

Μια από τις αλλαγές στον ποινικό κώδικα που ψηφίστηκαν ήταν η αυστηροποίηση του πλαισίου για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων. Η συγκεκριμένη αλλαγή προκάλεσε σημαντικές αντιδράσεις, που μίλησαν για κίνδυνο περιορισμού των περιθωρίων των δημοσιογράφων να κάνουν ελεύθεροι τη δουλειά τους και για απειλή ποινικοποίησης της δημοσιογραφικής εργασίας. Αυτοί που υπερασπίζονται τη νομοθετική αλλαγή, κυρίως, στέκονται στους κινδύνους από τα κάθε λογής fake news³⁶ και τις αρνητικές επιπτώσεις που μπορεί να έχουν ειδικά σε συγκυρίες κρίσιμες.

Κατανοώ την ανάγκη να αντιμετωπίσουμε τους πραγματικούς κινδύνους από τη διασπορά ψευδών ειδήσεων, ιδίως από τη στιγμή που το διαδίκτυο και ειδικά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιτρέπουν πολύ μεγάλη αναπαραγωγή ψευδών, θεωριών συνωμοσίας και ρατσιστικών θεωριών. Όμως, δεν πιστεύω ότι ωφελούν βήματα που απειλούν να φέρουν τους δημοσιογράφους αντιμέτωπους με πιο συχνές ποινικές διώξεις για πράγματα που έγραψαν, κάνοντας τη δουλειά τους και με σεβασμό στη δεοντολογία. Ιδίως, όταν ήδη βλέπουμε τριγύρω μας τα προβλήματα που προκαλούν οι αλληπάλληλες αγωγές που δέχονται δημοσιογράφοι και μέσα ενημέρωσης. Αγωγές που μπορεί να μην έχουν θετική έκβαση για όσους τις καταθέτουν, αλλά για όσους τις δέχονται σημαίνουν μεγάλη ταλαιπωρία και κόστος, ψυχικό και υλικό. Γι' αυτό και πολλές φορές έχουν περιγραφεί ως απόπειρες φίμωσης των δημοσιογράφων και των μέσων ενημέρωσης.

Αυτό σημαίνει ότι δεν χρειάζεται τίποτα να αλλάξει στα ζητήματα; Ότι είναι όλα καλά στον τρόπο που ασκείται στη χώρα η δημοσιογραφία; Ότι δεν χρειάζεται να στοχαστούμε τι γίνεται, όταν όντως η δημοσιογραφία «περνάει τα όρια»; Κάθε άλλο.

Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα σήμερα και στον τρόπο που ασκείται η δημοσιογραφία. Συχνά υπάρχει μικρότερη τεκμηρίωση και μεγαλύτερη ευκολία στο να γράφονται καταγγελίες με την επικίνδυνη ελαφρότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμα, υπάρχει μεγαλύτερος πειρασμός για «δολοφονίες χαρακτήρα». Υπάρχει ανευθυνότητα στο πώς αναπαράγονται φήμες, θεωρίες που δεν έχουν αποδειχτεί, διαδόσεις που δεν αναλογούν στην πραγματικότητα.

Όμως, όλα αυτά δεν λύνονται με αυστηρότερες ποινές. Ούτε με μεγαλύτερη ευκολία να ασκούνται διώξεις στους δημοσιογράφους. Ούτε με εισαγγελείς που θα εντοπίζουν παντού «ψευδείς ειδήσεις».

Αυτά λύνονται με μια μεγάλη κουβέντα που πρέπει να γίνει εντός των ιδίων των δημοσιογράφων και όσων διαμορφώνουν την κατεύθυνση των μέσων ενημέρωσης. Μια κουβέντα για το πώς οι ίδιοι βάζουμε όρια. Για το πώς οι ίδιοι αντιστεκόμαστε στον πειρασμό της ψευδολογίας.

Για το πώς επιστρέφουμε στον πυρήνα της δημοσιογραφίας που τελικά είναι να αναζητάς την αλήθεια, ακόμη και όταν θέλει η εξουσία να την αποκρύψει. Κοντολογίς, να ξαναβρούμε την ψυχή μας και την ουσία του επαγγέλματός μας.

³⁶ Ψευδείς ειδήσεις

Κείμενο 2

[Ψέμα]

Ο Γιάννης Τόλιας γεννήθηκε στις 15 Νοεμβρίου του 1956 στην Πάτρα. Ζει και εργάζεται στην ίδια πόλη. Το ποίημα περιέχεται στην συγκεντρωτική έκδοση «Ό,τι άγγιξα και ό,τι θυμάμαι» 2011, εκδόσεις Γαβριηλίδη. Απόσπασμα.

«Αλήθεια, α στερητ.+ λήθη προσδιορίζει γεγονότα ή πράγματα
που δεν είναι δυνατόν να λησμονηθούν ή να αποκρυβούν»
Αλήθεια
Σκληρή λέξη
τιμωρός
σου στερεί τη διαδικασία της λήθης
και σε καταδικάζει σε μια συνεχή και δια βίου επώδυνη υπόμνηση
Επιστρέφει την φθαρμένη πραγματικότητα μιας εποχής περασμένης
Απουσιολόγος αριστούχος του χρόνου
δεν σου χαρίζει ούτε μια απουσία λησμονιάς.
Ω! ψέμα εφήμερο, επινόηση, και κρύπτη της φαντασίας.
**Υ.Γ.³⁷ Η μυστική συνάντηση με το γοητευτικό ψέμα
είναι η ανομολόγητη αμαρτία της αλήθειας.**

Η αλήθεια έχει πολλές εκδοχές
Διαλέγουμε όποια μας συμφέρει
Το ψέμα όμως έχει μια και μόνη συναρπαστική εκδοχή
Ένα περίτεχνο ψέμα διαθέτει θεατρικότητα
Μια φτωχή εκδοχή της αλήθειας, θεατρνισμό
Το ψέμα προσφέρει θαλπωρή
Η αλήθεια παγετώνα
Το ψέμα κοχλάζει στην κόλαση της φαντασίας
λεπτοτέχνημα απάτης
Μεταίχμιο ονειρικού με το γήινο
Μπισκότο τραγανό
με παχιά στρώση σοκολάτας
ψημένο στο φούρνο της επινόησης
Επιμύθιο ανομολόγητου φόβου
Υ.Γ. Μήπως και το όνειρο ψέμα της αλήθειας μας δεν είναι;

³⁷ Υστερόγραφο

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια είναι η ένσταση που διατυπώνει ο συντάκτης του Κειμένου 1 στην αυστηροποίηση του νομικού πλαισίου για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων και τι αντιπροτείνει ως λύση γι' αυτό; Να συνοψίσεις τις απόψεις του σε ένα κείμενο περίπου 70 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 διατυπώνονται μια σειρά από ερωτήματα από τον αρθρογράφο. Πώς εξυπηρετούν τη σύνδεση των νοημάτων του κειμένου και τί προσφέρουν στο επικοινωνιακό αποτέλεσμα;

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί σε κάποια σημεία το α' ενικό και πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο. Να γράψεις δύο παραπομπές του κειμένου για κάθε ρηματικό πρόσωπο και να εξηγήσεις ποιον στόχο του συντάκτη ικανοποιεί η πρώτη επιλογή και ποιον η δεύτερη.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 το ψέμα φαίνεται να είναι πιο γοητευτικό από την αλήθεια. Να το τεκμηριώσεις χρησιμοποιώντας στοιχεία από το κείμενο. Ποια είναι η δική σου άποψη σχετικά με τον προβληματισμό; (120-150 λέξεις.)

18. ΘΕΜΑ 19694

Κείμενο 1

«Εξουσία αν μου δίνουν»

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα, ελαφρώς διασκευασμένο, από το ομώνυμο άρθρο του Παντελή Μπουκάλα που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 27 Σεπτεμβρίου 2018.

Ας κάνουμε προσωρινά την παραχώρηση να δεχτούμε ότι τέταρτη εξουσία δεν είναι οι ιδιοκτήτες των ενημερωτικών μέσων, αλλά οι λειτουργοί τους. Ότι όλη τη δύναμη που προσφέρουν τα ΜΜΕ, χάρτινα, γυάλινα και διαδικτυακά, τη χαίρονται οι εργαζόμενοί τους. Και μάλιστα όσοι δεν δουλεύουν με ωραία συμβόλαια ποδοσφαιρικού τύπου, αλλά με επισφαλές³⁸ μισθολόγιο.

Όταν λοιπόν οι δημοσιογράφοι χρησιμοποιούν τη δοτή δύναμή τους για να παραβούν κάθε κώδικα δεοντολογίας, γραπτό και άγραφο, και να υπηρετήσουν προσωπικούς στόχους, παραοικονομικού ή παραπολιτικού

³⁸ επισφαλής: αυτός που δεν είναι απολύτως ασφαλής

περιεχομένου, είναι απλώς καταχραστές³⁹. Και δικαιώνουν με τη δράση τους ένα πολύ μεγάλο τμήμα της πάντα καχύποπτης κοινής γνώμης, το οποίο χλευάζει σαν αναξιόπιστο το δημοσιογραφικό επάγγελμα.

Ο όρος «λειτουργήμα» χάνει όλο του το νόημα και όταν οι δημοσιογράφοι, δρώντας σαν τεταρτοεξουσιούχοι, νοικιάζουν τη δύναμη και το όποιο κύρος τους σε κομματικούς ή οικονομικούς μηχανισμούς, καταντώντας προπαγανδιστές, υπηρέτες άδηλων συμφερόντων και διακινητές ψευδών. Αν αυτό το κάνουν στα φανερά, προσφέροντας τη γραφή και την υπογραφή τους έναντι αμοιβής, είναι άξιοι του μισθού τους, αλλά και των λαιδοριών⁴⁰ που εισπράττουν από το κοινό. Αν όμως το κάνουν στα κρυφά, ενώ δημοσίως συνεχίζουν να παριστάνουν τους αδέσμευτους και ακριβοδίκαιους τιμητές⁴¹ όλων ανεξαιρέτως, τότε δρουν με διπλασιασμένη δολιότητα και υποκρισία. Αλλά αυτό ακριβώς τους ακυρώνει, έστω κι αν δεν το κατανοούν, ίσως ζαλισμένοι από τη φήμη, μια αποδεδειγμένα εφήμερη θεότητα. Έτσι όπως συλλαμβάνονται να ψεύδονται συνειδητά και συστηματικά («για το καλό της πατρίδας», όπως έχουν τολμήσει να πουν οι κυνικότεροι εξ αυτών), δεν μπορούν να πείσουν πια. Μόνο να φανατίσουν λίγο ακόμα περισσότερο τους ήδη φανατισμένους μπορούν.

Κείμενο 2

Ζητείται ελπίς

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Αντώνη Σαμαράκη, το οποίο εκδόθηκε το 1954.

Όταν μπήκε στο καφενείο, κείνο το απόγευμα, ήτανε νωρίς ακόμα. Κάθισε σ' ένα τραπέζι, πίσω από το μεγάλο τζάμι που έβλεπε στη λεωφόρο. Παράγγειλε καφέ. Σε άλλα τραπέζια, παίζανε χαρτιά ή συζητούσανε. Ήρθε ο καφές. Άναψε τσιγάρο, ήπια δυο γουλιές, κι άνοιξε την απογευματινή εφημερίδα.

Καινούριες μάχες είχαν αρχίσει στην Ινδοκίνα. [...] «Η σκιά του νέου παγκοσμίου πολέμου απλούται εις τον κόσμον μας», ήταν ο τίτλος μιας άλλης είδησης. Ύστερα διάβασε άλλα πράγματα: το έλλειμμα του προϋπολογισμού, προαγωγές εκπαιδευτικών, μια απαγωγή, ένα βιασμό, τρεις αυτοκτονίες. Οι δυο, για οικονομικούς λόγους. [...] Αλλού είδε κριτική για ένα ρεσιτάλ πιάνου, έπειτα κάτι για τη μόδα, τέλος την «Κοσμική Κίνηση»: «Κοκταίηλ προχθές... [...] Άναψε κι άλλο τσιγάρο. Έριξε μια ματιά στις «Μικρές Αγγελίες»: ΠΩΛΕΙΤΑΙ νεόδμητος μονοκατοικία... [...], ΖΗΤΕΙΤΑΙ πιάνο προς αγοράν...

Σκέψεις γυρίζανε στο νου του. Από τότε που τέλειωσε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, η σκιά του τρίτου δεν είχε πάψει να βαραίνει πάνω στον κόσμο μας. [...] Πέρασε το χέρι του στα μαλλιά του. Σκούπισε τον ιδρώτα στο μέτωπό του· είχε ιδρώσει, κι όμως δεν έκανε ζέστη. [...] Δεν είχε αλλάξει διόλου προς το καλύτερο η ζωή μας ύστερ' από τον πόλεμο. Όλα είναι τα ίδια σαν και πριν. Κι όμως είχε ελπίσει κι αυτός, όπως είχαν ελπίσει εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλη τη γη, πως ύστερ' από τον πόλεμο, ύστερ' από τόσο αίμα που χύθηκε, κάτι θ' άλλαζε[...].

Σκέφτηκε τη σύγχυση που επικρατεί στον κόσμο μας σήμερα. [...] Δεν έφταιγε η εφημερίδα που έκανε τώρα αυτές τις σκέψεις. Τα σκεφτότανε όλα αυτά τον τελευταίο καιρό, πότε με λιγότερη, πότε με περισσότερη

³⁹ καταχραστές: αυτοί που εκμεταλλεύονται την εξουσία τους

⁴⁰ λαιδορίες: κατηγορίες

⁴¹ τιμητής: αυτός που κρίνει και επικρίνει τη γνώμη και τις πράξεις των άλλων. Στην αρχαία Ρώμη, αξίωμα που προέβλεπε την εκτίμηση της περιουσίας και τον έλεγχο των ηθών των πολιτών.

ένταση. [...] Είχε πολεμήσει κι αυτός στον τελευταίο πόλεμο. Και είχε ελπίσει. Μα τώρα ήτανε πια χωρίς ελπίδα. [...] Στις έξι σελίδες της εφημερίδας: η ζωή. Κι αυτός ήτανε τώρα ένας άνθρωπος που δεν έχει ελπίδα. [...]

Ξανάριξε μια ματιά στην εφημερίδα: η Ινδοκίνα, η «Κοσμική Κίνησης», το ρεσιτάλ πιάνου, οι δυο αυτοκτονίες για οικονομικούς λόγους, οι «Μικρές Αγγελίες»... ΖΗΤΕΙΤΑΙ γραφομηχανή... ΖΗΤΕΙΤΑΙ ραδιογραμμόφωνο... [...]. Έβγαλε την ατζέντα του, έκοψε ένα φύλλο κι έγραψε με το μολύβι του: ΖΗΤΕΙΤΑΙ ελπίς.

Ύστερα πρόσθεσε το όνομά του και τη διεύθυνσή του. Φώναξε το γκαρσόνι. Ήθελε να πληρώσει, να πάει κατευθείαν στην εφημερίδα, να δώσει την αγγελία του, να παρακαλέσει, να επιμείνει να μπει οπωσδήποτε στο αυριανό φύλλο.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις περιληπτικά σε 50-60 λέξεις τους τρόπους με τους οποίους, κατά τον αρθρογράφο του Κειμένου 1, ένας δημοσιογράφος καταχράζεται την εξουσία του και παύει να επιτελεί «λειτουργήματα».

2ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 πώς συνδέεται γλωσσικά (συνοχή) και νοηματικά (συνεκτικότητα) η τρίτη παράγραφος με την προηγούμενη; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου.

3ο υποερώτημα

Ο τίτλος του Κειμένου 1 αποτελείται από μια δευτερεύουσα υποθετική πρόταση: «**Εξουσία αν μου δίνουν**». Για ποια εξουσία θεωρείς ότι γίνεται λόγος (με βάση το περιεχόμενο του κειμένου) και πώς αιτιολογείται κατά τη γνώμη σου η χρήση του α΄ ενικού προσώπου; Συμπλήρωσε τη δευτερεύουσα υποθετική πρόταση του τίτλου με μια «απόδοση», ώστε να σχηματίσεις έναν πλήρη υποθετικό λόγο (υπόθεση-απόδοση) που νοηματικά να ταιριάζει με το μήνυμα που θέλει να περάσει ο συντάκτης μέσα από το συγκεκριμένο άρθρο του.

ΘΕΜΑ 4

Ποιοι λόγοι οδηγούν τον ήρωα του Κειμένου 2 να δημοσιεύσει στην εφημερίδα την αγγελία «ΖΗΤΕΙΤΑΙ ελπίς»; Τι συναισθήματα σου γεννά η απόφασή του αυτή και γιατί; Να τεκμηριώσεις σε κάθε περίπτωση την απάντησή σου καταγράφοντας τις απόψεις σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Έγκυρη ενημέρωση**

Το ακόλουθο άρθρο του Αθανάσιου Έλλης δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Η Καθημερινή» στις 05.05.2020. <https://www.kathimerini.gr/opinion/1076789/egkyri-enimerosi/> (προσπελάστηκε στις 15.03.2022). Το κείμενο δίνεται αποσπασματικά για τις ανάγκες της εξέτασης.

[...]Η ελεύθερη και σωστή ενημέρωση αναδεικνύει τις ευαισθησίες, προβάλλει τις αντιδράσεις, καθορίζει τη συμπεριφορά μιας κοινωνίας. Είναι βασική παράμετρος της εύρυθμης λειτουργίας της δημοκρατίας, συμβάλλοντας στην αποκάλυψη κενών και λαθών, και κατ' επέκταση στη διόρθωση δυσλειτουργιών, προς όφελος του συνόλου.

Στην εποχή των fake news⁴² η αξιόπιστη δημοσιογραφία δίνει μάχη για να επιβιώσει. Πολύ πιο εύκολα ακούγονται οι σκοτεινές συνωμοσίες, οι θεωρίες για τα κρυφά σχέδια «κάποιων» που θέλουν να μας κάνουν το ένα ή το άλλο, από τη νηφάλια και βασισμένη στον σεβασμό των γεγονότων και στην απεικόνιση της αλήθειας δημοσιογραφία. Αυτή που ερευνά και εξηγεί με ακρίβεια και με βάση επιστημονικές έρευνες και εργαστηριακές εξετάσεις, και παράλληλα αναλύει και εκτιμά στηριζόμενη στην ανεξαρτησία και την αντικειμενικότητα.

Δυστυχώς, οι περισσότεροι προτιμούν να διαβάσουν, να ακούσουν, να δουν τα πράγματα απλά και «εύκολα», όχι σύνθετα και δύσκολα, όπως συνήθως είναι. Προτιμούν το άσπρο – μαύρο, όπου «εμείς» είμαστε το άσπρο και οι «άλλοι» το μαύρο. Είναι πιο εύπεπτο.

Μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον καλείται να επιτελέσει το λειτούργημά του ο ανεξάρτητος και αντικειμενικός δημοσιογράφος. Να θίξει συμφέροντα, να διαχωρίσει την αλήθεια από τις φήμες και τα ψέματα ή και τις –συχνά πιο επικίνδυνες– μισές αλήθειες. Να απορρίψει την άκρατη συνωμοσιολογία.

Και όλα αυτά χωρίς κομματικές παρωπίδες, ιδεολογικές αγκυλώσεις ή προσωπικές εξαρτήσεις. Να έχει το θάρρος, αλλά και την ικανότητα, να βλέπει όλες τις πλευρές. [...]

Σε πολλές χώρες οι δημοσιογράφοι που τολμούν να προβάλουν την αντικειμενική αλήθεια διώκονται, φυλακίζονται, συχνά απειλείται η ζωή τους. Η ανεξάρτητη και με αίσθημα ευθύνης ενημέρωση αποτελεί πολύτιμο αγαθό που αξίζει αναγνώριση.

Κείμενο 2**ΝΙΚΟΣ ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ (1907-1985)****Το κουτί της Πανδώρας⁴³**

Το ακόλουθο ποίημα ανήκει στη συλλογή Στην κοιλάδα με τους ροδώνες (Αθήνα: Έκαρος, 1978, σ. 101-102) του σημαντικού υπερρεαλιστή ποιητή και ζωγράφου Νίκου Εγγονόπουλου.

⁴² Fake news = ψευδείς ειδήσεις

⁴³ Σύμφωνα με τη μυθολογία ο Δίας είχε δώσει στην Πανδώρα ένα κουτί (ή πιθάρι) ως γαμήλιο δώρο, με την εντολή να μην το ανοίξει. Όταν όμως εκείνη το άνοιξε, διέφυγαν από αυτό όλα τα δεινά και οι ασθένειες, που βασανίζουν τους ανθρώπους. Το έκλεισε βιαστικά, αλλά το μόνο που έμεινε μέσα στο κουτί ήταν η ελπίδα.

Η Ιστορία!

τι αβασάνιστες πληροφορίες συνεκράτησε

τι λανθασμένες φήμες μάς μετέδωσε!

Πόσα χουνέρια⁴⁵ και τι πλεκτάνες!

Α! η Κλειώ!⁴⁶ Μα βέβαιο

πως εσημείωνε ό,τι κι' αν άκουγε:

φαίνεται πως πολύ λίγο θα την σκότιζε

ν' αντιληφθή

τι είτανε αλήθεια

και τι δεν είταν!

Μια ολόκληρη ζωή σπουδής και προσοχής και έρευνας

μας επιτρέπει σήμερα

ν' αποκαλύψουμε –να πούμε–

πως όλα τα περί Πανδώρας

και του κουτιού της

είναι ανάξια λόγου παραμύθια...

Ούτε η Πανδώρα ούτε οι θεοί

βάλανε τίποτα μεσ' στο κουτί

κι' ούτε με τ' άνοιγμα

φύγαν τα δώρα

(που δεν υπήρχαν).

Προσποιήσεις ψευτιές (φτηνές ψευτιές)

ανέντιμες υποσχέσεις και προδοσίες

μας κάνουν να

πιστέψουμε πως κάτι έκλεινε μέσα το

κουτί

που είχε η Πανδώρα!

Κι' αν υπήρξαμε μωρόπιστοι

άνθρωποι και κουτοί

(πρώτος εγώ)

πάντως είμαι σε θέση σήμερα

να βεβαιώσω

πως και κουτί

(ν' ανήκη στην Πανδώρα)

ακόμη δεν υπήρχε!

⁴⁴ Cogito, ergo sum = Σκέφτομαι, άρα υπάρχω.

⁴⁵ Χουνέρι = πάθημα.

⁴⁶ Κλειώ: η μούσα της Ιστορίας.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα χαρακτηριστικά της έγκυρης ενημέρωσης και την ευεργετική της επίδραση στο κοινωνικό σύνολο, σύμφωνα με τον αρθρογράφο του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος οργανώνει τον λόγο του με μια αντίθεση. Να την καταγράψεις και να εξηγήσεις ποιο στόχο εξυπηρετεί.

3ο υποερώτημα

«Μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον καλείται να επιτελέσει το λειτούργημά του ο ανεξάρτητος και αντικειμενικός δημοσιογράφος. Να θίξει συμφέροντα, να διαχωρίσει την αλήθεια από τις φήμες και τα ψέματα ή και τις –συχνά πιο επικίνδυνες– μισές αλήθειες. Να απορρίψει την άκρατη συνωμοσιολογία.»

Στην παραπάνω παράγραφο του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μια συνώνυμη έτσι, ώστε να μην αλλοιωθεί το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Γιατί, κατά τη γνώμη σου, το ποιητικό υποκείμενο αμφισβητεί ακόμη και την ύπαρξη του κουτιού της Πανδώρας; Συμφωνείς ή διαφωνείς με την άποψή του; Να απαντήσεις τεκμηριωμένα, με αναφορές στο Κείμενο 2, σε 100-150 λέξεις.

20. ΘΕΜΑ 28060

Κείμενο 1

Η δημοσιοποίηση όλης της αλήθειας, το διακριτό και η αντικειμενικότητα της είδησης

Απόσπασμα από εργασία της Καρβούνης Ελένης με τίτλο «Κώδικες δεοντολογίας δημοσιογράφων», Σχολή Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, τμήμα Νομικής, ΕΚΠΑ, 2005.

Η αλήθεια αποτελεί το θεμελιώδες δημοσιογραφικό δέον. Η αρχή αυτή επιβάλλει τον πριν από τη δημοσίευση έλεγχο της αλήθειας των πληροφοριών και των ειδήσεων. Το καθήκον αλήθειας δεν σημαίνει πάντοτε ότι οι ισχυρισμοί είναι αντικειμενικά ακριβείς και ανταποκρίνονται στην αντικειμενική αλήθεια. Η υποχρέωση συνίσταται στο καθήκον τηρήσεως της καλής πίστης ως προς την ακρίβεια της ειδήσεως και στην επίδειξη της απαιτούμενης κατά τις περιστάσεις επιμέλειας. Το δημοσιογραφικό δέον συνίσταται στη φιλαλήθεια και ειλικρίνεια κατά τη μετάδοση της ειδήσεως, δηλαδή στην υποκειμενική αλήθεια με ταυτόχρονη αποχή από διαστρεβλώσεις, παραποιήσεις και φήμες που παρουσιάζονται ως γεγονότα. Μάλιστα, στο ευρύτερο καθήκον αλήθειας εντάσσεται η υποχρέωση του δημοσιογράφου να μην υποκρύπτει το είδος του δημοσιεύματος, ώστε η είδηση να μπορεί να διακριθεί από τα σχόλια, αλλά και από τις επ' αμοιβή καταχωρήσεις.

Η διαφάνεια νοείται και υπό την έννοια της αμεροληψίας συνιστώντας πραγμάτωση της αντικειμενικής ειδησεογραφίας η οποία εκθέτει όλες τις σπουδαίες ειδήσεις δίχως κεκαλυμμένα σχόλια και χωρίς εσκεμμένη προβολή ή υποβάθμιση της εκάστοτε ειδήσεως. Άλλωστε, βρίσκεται σε συνάρτηση με τη δημοκρατική αρχή, τόσο με την κυριαρχία της πλειοψηφίας όσο και με την εγγύηση της ελευθερίας και αποδοτικότητας της μειοψηφίας, του πλουτισμού των ομάδων, ιδεών και συμφερόντων.

Πλήρης πολιτική αποχή θα ήταν η πλήρης αποχή από τον ανταγωνισμό των ιδεών και συμφερόντων και ο περιορισμός στην αυστηρή, αντικειμενική, χωρίς σχόλια ειδησεογραφία. Μια ενδεχόμενη πιστή εφαρμογή θα απομάκρυνε την ειδησεογραφία από τα περισσότερα φλέγοντα προβλήματα, που λαμβάνουν από τη φύση τους ή λόγω των ειδικών συνθηκών, συχνά αιφνιδίως και απρόβλεπτα, πολιτικό χαρακτήρα, ενώ η αρχή της πλήρους πολιτικής αποχής θα οδηγούσε στην πλήρη αποπολιτικοποίηση και δυστυχώς, ως φαίνεται, δεν θα λάμβανε τη μορφή της ευπρόσδεκτης και συνάμα επιδιωκόμενης απαγκιστρώσεως από οιαδήποτε ορισμένη πολιτική ομάδα, αλλά απομάκρυνσης από την πολιτική εν γένει στερώντας τη δημοκρατικά απαραίτητη δημοσιότητα του πολιτικού βίου απαραίτητο στοιχείο της δημοκρατικής αρχής.

Κείμενο 2

[Η γνωριμία]

Από το διήγημα του Περικλή Σφυρίδη «στα λαδάδικα», στο βιβλίο «Η Θεσσαλονίκη των συγγραφέων», εκδ. Ιανός, Θεσσαλονίκη: 1996.

Ο Πέτρος έφτασε πρώτος στα Λαδάδικα, φορώντας ειδικά για την περίπτωση, αλλά και γιατί έκανε ψύχρα το τρυφερό εκείνο βράδυ του Σεπτεμβρίου, το ανοιχτό μπεζ κοστούμι του· μόνο που δεν του κούμπωνε καλά από τα παχάκια, που είχαν συσσωρευτεί στην κοιλιά του από τις ρετσίνες και τα μεζελίκια της καλοκαιρινής παραθέρησης. «Δεν φταίει μόνο η μάσα», ψέλλισε σαν δικαιολογία, «αλλά και οι ατέλειωτες ώρες που στρογγυλοκάθομαι στο γραφείο», που ήταν δικηγορικό, αλλά ταυτόχρονα και το στέκι ενός λογοτεχνικού περιοδικού που από χρόνια έβγαζε, με χρήματα που εξοικονομούσε από το δικηγορικό. Κι ήταν στο γραφείο του που ήρθε ένα απόγευμα να τον βρει, νεαρή και φιλόδοξη δημοσιογράφος, σταλμένη από το ραδιοφωνικό σταθμό στον οποίο δούλευε, μ' ένα μαγνητοφονάκι στο χέρι, για να της μιλήσει για το θάνατο γνωστού ποιητή, που παλαιότερα υπήρξε στενός τους περιοδικού συνεργάτης. Ήταν προκλητικά όμορφη, με το μελαμψό καλοψημένο στις αμμουδιές δέρμα της, να αχνίζει λαχταριστό κάτω από το ριχτό λευκό μίνι φουστάνι της, που έκανε τον Πέτρο να ξεχάσει τα λόγια και τη θλίψη του από τον αιφνίδιο θάνατο του ποιητή, ο οποίος βρέθηκε νεκρός μέσα σε μια αποθήκη, που υπήρξε το στερνό του καταφύγιο. Άρπαξε όμως την ευκαιρία για ευφυολόγημα, προτείνοντας στη Νέτα, «να σας προσφέρω για την περίπτωση λίγο ουίσκι, γιατί μου τέλειωσε το κονιάκ;» κι εκείνη κλείνοντας το μαγνητοφονάκι της, «τι σαρκασμός, Θεέ μου», απάντησε, «σπάει κόκαλα» και δέχτηκε το ποτό με το πιατάκι των ξηρών καρπών, που ο Πέτρος τοποθέτησε δίπλα της. Πιάσανε κουβέντα περί ανέμων και υδάτων αφήνοντας κατά μέρος τον πληθυντικό, κι ανάμεσα στα άλλα, η Νέτα ομολόγησε ότι η δημοσιογραφία κι ό,τι άλλο είχε σχέση μ' αυτή δεν τη γέμιζαν πραγματικά, αλλά ήταν ένας τρόπος να κερδίζει το ψωμί της, ενώ η ψυχή της, «το είναι μου», έτσι το είπε, ήταν δοσμένο στην ποίηση και μάλιστα την ερωτική, μόνο που η δική της ποίηση ήταν επιθετική και θα μπορούσε ίσως να σοκάρει. Τη θεωρούσε όμως πέρα για πέρα γνήσια, αληθινή.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να εκθέσεις το θέμα που πραγματεύεται το Κείμενο 1 και τη θέση της συντάκτριας σχετικά με την στάση της δημοσιογραφίας στα πολιτικά δρώμενα.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία πώς στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 η επανάληψη συνιστά τρόπο με τον οποίο ενισχύεται η συνοχή του λόγου και η συνεκτικότητα των νοημάτων.

3ο υποερώτημα

- α.** Να εξετάσεις σε ποιο από τα υπογραμμισμένα χωρία του Κειμένου 1 το μήνυμα διατυπώνεται με βεβαιότητα, σε ποιο με πιθανότητα και σε ποιο με αναγκαιότητα
- β.** «Η **διαφάνεια** νοείται και υπό την έννοια της αμεροληψίας **συνιστώντας πραγμάτωση** της αντικειμενικής ειδησεογραφίας η οποία **εκθέτει** όλες τις σπουδαίες ειδήσεις δίχως **κεκαλυμμένα** σχόλια και χωρίς **εσκεμμένη** προβολή ή υποβάθμιση της εκάστοτε ειδήσεως» (2η παράγραφος, Κείμενο 1): Να αντικαταστήσεις τις υπογραμμισμένες λέξεις του παραπάνω αποσπάσματος με συνώνυμες λέξεις ή φράσεις που δε θα διαφοροποιούν το νόημα, αλλά θα απλοποιούν το ύφος λόγου

ΘΕΜΑ 4

Πώς ερμηνεύεις το ενδιαφέρον του ήρωα για την Νάντια, σύμφωνα με τα στοιχεία της αφήγησης στο Κείμενο 3; Ποια είναι τα δικά σου κριτήρια, για να σου κινήσει ένας άνθρωπος ανάλογο ενδιαφέρον με αυτό του ήρωα της ιστορίας; Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

21. ΘΕΜΑ 28061

Κείμενο 1

Η ευθύνη των δημοσιογράφων

Απόσπασμα από δημοσίευση του Ραβανού Άρη στη στήλη «Απόψεις» των Νέων, 6.3.2020, πηγή: <https://www.tanea.gr>.

Τις περισσότερες φορές για εμάς τους δημοσιογράφους ευθύνονται όλοι οι άλλοι και όχι εμείς. Πολλοί από εμάς θεωρούμε ότι έχουμε το αλάθητο αρκετές στιγμές και για σειρά ζητημάτων, ενώ νομίζουμε ότι ξέρουμε τα πάντα ή σχεδόν όλα. Κάτι σαν τους φωτεινούς παντογνώστες ή σαν τους σοφούς που όλοι προστρέχουν για συμβουλές.

Παράλληλα, εμμένουμε να επιδεικνύουμε την σοφία μας. Προφανώς και όλοι έχουν άποψη για όλα τα θέματα. Πόσο μάλλον ένας δημοσιογράφος. Μόνο που αρκετές φορές, καλύπτουμε επιφανειακά και με προχειρότητα θέματα μείζονος σημασίας και ύψιστου ενδιαφέροντος. Αρνούμαστε συνειδητά να αφήσουμε τους ειδικούς να μιλήσουν και τους υποκαθιστούμε.

Με τον τρόπο μας, ενίοτε συμβάλλουμε στη συσκότιση και στη δημιουργία αρνητικού κλίματος. Κάθε άλλο παρά μη γόνιμη είναι η παρέμβασή μας σε κρίσιμα ζητήματα, αν και θα έπρεπε να συμβαίνει το αντίστροφο. Δεν είμαι οπαδός του μηδενισμού, απλά τα τελευταία χρόνια, οι φωνές της λογικής και της μετριοπάθειας έχουν υποχωρήσει αρκετά με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ως υπηρέτες της ενημέρωσης και με γνώμονα το διαχρονικό ρητό, «η δημοσίευση είναι η ψυχή της δικαιοσύνης», οφείλουμε να επανεξετάσουμε τη στάση μας και να αναλογιστούμε τι πράττουμε.

Πρωτίστως όμως οφείλουμε να σκεφτούμε τις συνέπειες των πράξεών μας και κατά πόσο συμβάλλουμε και εμείς στη δημιουργία κλίματος διχασμού, φανατισμού, μισαλλοδοξίας. Οφείλουμε να κινούμαστε με οδηγό την αλήθεια και έχοντας κατά νου και το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Όμως, πρέπει να είμαστε υπέρμετρα προσεκτικοί στα όσα μεταδίδουμε και να μην ρίχνουμε λάδι στη φωτιά. Τις τελευταίες ημέρες, για μια ακόμη φορά, είδαμε πολλά και επανέρχεται στο προσκήνιο για ορισμένους η συζήτηση για τα όρια και του δημοσιογραφικού λόγου, της δημοσιογραφικής κριτικής, του δημοσιογραφικού παρεμβατισμού και –αδόκιμος ο όρος- της δημοσιογραφικής παντογνωσίας.

Κείμενο 2

Στάσιμα νερά

Το ποίημα του Δημήτρη Καραμβάλη έχει αντληθεί από την ποιητική συλλογή «ΠΕΡΙ-ΣΥΛΛΟΓΗ», Αθήνα: 1983.

Είχε καταδικαστεί
σε δεκαοχτώ χρόνια κάθειρξη.
Σαν πέρασε ο καιρός και βγήκε
εφημερίδα αγόρασε
να διαπιστώσει πόσο άλλαξε
ο κόσμος.
Μα σαν το βλέμμα έρριξε
στην πρώτη τη σελίδα,
την έσκασε μπροστά στα μάτια του περιπτερά
και του είπε:
Χτεσινό φύλλο μου πουλάς
βρε μασκαρά;

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να εκθέσεις σε 50-60 λέξεις τις διαστάσεις της ευθύνης που έχουν οι δημοσιογράφοι αναφορικά με τον τρόπο παρουσίασης των γεγονότων, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να χωρίσεις με κριτήριο το νόημα το Κείμενο 1 σε δύο υποενότητες και να γράψεις έναν πλαγιότιτλο που να αποδίδει το νόημα κάθε υποενότητας

3ο υποερώτημα

- α. Να δικαιολογήσεις την επιλογή του πρώτου πληθυντικού προσώπου από τον συγγραφέα στο Κείμενο 1
- β. Να αντικαταστήσεις τις υπογραμμισμένες λέξεις στην 2η παράγραφο του Κειμένου 1 με άλλες λέξεις ή φράσεις, προκειμένου το ύφος λόγου να γίνει πιο απλό, αλλά να μην αλλάξει το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την αντίδραση του προσώπου που πρωταγωνιστεί στην ποιητική αφήγηση στο Κείμενο 2 λαμβάνοντας υπόψη σχετικές κειμενικές ενδείξεις. Έχεις ανάλογη με του προσώπου που πρωταγωνιστεί αίσθηση για την επικαιρότητα ή όχι και γιατί; Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

22. ΘΕΜΑ 16794**Κείμενο 1****Δημοκρατία και τέταρτη εξουσία**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί άρθρο του Σήφη Πολυμίλη που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ στις 06-10-2019 – με ελάχιστες αλλαγές.

Έχουν περάσει κάτι αιώνες από τότε που ο Χέγκελ έγραφε ότι η ανάγνωση των εφημερίδων έχει αντικαταστήσει την πρωινή προσευχή, φέρνοντας τους πολίτες σε επαφή με το πνεύμα του κόσμου. Ή από τότε που ο Τόμας Τζέφερσον θεωρούσε ότι αν, όπως έγραφε, «πρέπει να αποφασίσω αν θα έχουμε κυβέρνηση χωρίς εφημερίδες ή εφημερίδες χωρίς κυβέρνηση, θα διάλεγα χωρίς δισταγμό το δεύτερο». Η τεχνολογική καταιγίδα, αλλά όχι μόνο, έχει αλλάξει δραματικά το τοπίο της ενημέρωσης. Τα περιβόητα κοινωνικά δίκτυα έχουν σε μεγάλο βαθμό κυριαρχήσει στη ζωή των πολιτών, με τους αλγόριθμους, τα Fakenews και τις δραματοποιημένες - αλλά συνήθως ανεπιβεβαίωτες - ιστορίες να προσφέρουν μια καταγιστική και συνηθέστατα παραπλανητική «ενημέρωση».

Είναι γεγονός ότι ο λαϊκισμός, ο κιτρινισμός, το κυνήγι των εντυπώσεων δεν προέκυψαν ως κεραυνός εν αιθρία⁴⁷, αλλά καλλιεργήθηκαν και από πολλά μέσα ενημέρωσης, ιδιαίτερα τηλεοπτικά. Η κίνηση αυτή πραγματοποιήθηκε με την ανοχή ή και τη βοήθεια εκδοτών και δημοσιογράφων που βολεύτηκαν στην ευκολία του πλασιέ επικοινωνιακών πολιτικών και οικονομικών παιγνίων. Η οικονομική κρίση, η αλλαγή των αναγνωστικών συνηθειών, ιδιαίτερα από τις νεότερες γενιές, επέτειναν τις παθογένειες αυτές και έδωσαν το δικαίωμα στην πολιτική εξουσία να υπονομεύσει, όπως τη βόλευε, ακόμη περισσότερο την αξιοπιστία των μέσων ενημέρωσης.

Είτε βολεύει όμως την εξουσία είτε όχι, ο ρόλος του Τύπου σε μια φιλελεύθερη και πλουραλιστική δημοκρατία είναι καθοριστικός για να μπορεί μια κοινωνία να διαμορφώνει συλλογική γνώμη, να αξιολογεί και να κρίνει όλες τις μορφές εξουσίας και να υπερασπίζεται τις θεμελιώδεις αξίες, με τις οποίες έχει διαμορφώσει το

⁴⁷ ξαφνικά

κοινωνικό της συμβόλαιο. Μπορεί κάποιος σήμερα να λουδορούν⁴⁸ τον ρόλο του Τύπου ως τέταρτης εξουσίας, όμως, αν δεν θέλουμε να εθελουφλούμε, είναι απαραίτητος για τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Στην Ελλάδα της κρίσης η καταγίδα που σάρωσε το πολιτικό σύστημα παρέσυρε και τα μέσα ενημέρωσης τα οποία, πέρα από τη δραματική συρρίκνωση, υπέστησαν και ένα βαρύτατο τραύμα αξιοπιστίας. Στοχοποιήθηκαν, απαξιώθηκαν και παράλληλα επιχειρήθηκε με κάθε είδους μεθοδεύσεις ο έλεγχός τους από την πολιτική εξουσία. Μπορεί τα χειρότερα να αποφεύχθηκαν, αλλά το πλήγμα που παρατηρήθηκε στην αξιοπιστία τους παραμένει και πρέπει να επουλωθεί. Το εγχείρημα ούτε εύκολο ούτε απλό είναι. Είναι ζωτικής σημασίας όμως για τη δημοκρατία να αποκατασταθεί η χαμένη εμπιστοσύνη στα μέσα ενημέρωσης.

Κείμενο 2

Πέντε ποιήματα του κ. Σ. Θαλασσινού. Α΄ Hampstead⁴⁹

Το παρακάτω ποίημα ανήκει στον Γ. Σεφέρη και προέρχεται από τη συλλογή «Τετράδιο Γυμνασμάτων (1928-1937)». Σήμερα βρίσκεται στη συγκεντρωτική έκδοση «Ποιήματα» (1985), Αθήνα: Ίκαρος.

Σαν ένα πουλί με σπασμένη φτερούγα που θα 'χε χρόνια μέσα στον αγέρα ταξιδέψει σαν ένα πουλί που δεν μπόρεσε να βαστάξει τον αγέρα και τη φουρτούνα πέφτει το βράδυ.	5
Πάνω στο πράσινο χορτάρι είχαν χορέψει όλη τη μέρα τρεις χιλιάδες αγγέλοι γυμνοί σαν ατσάλι, πέφτει το βράδυ χλωμό · οι τρεις χιλιάδες αγγέλοι μαζέψαν τα φτερά τους και γενήκαν ένα σκυλί ξεχασμένο που γαβγίζει μοναχό και γυρεύει τον αφέντη του ή τη Δευτέρα παρουσία ή ένα κόκαλο.	10
Τώρα γυρεύω λίγη ησυχία θα μου 'φτανε μια καλύβα σ' ένα λόφο ή σε μια ακρογιαλιά θα μου 'φτανε μπροστά στο παράθυρό μου ένα σεντόνι βουτημένο στο λουλάκι ⁵⁰	15 20

⁴⁸ χλευάζουν

⁴⁹ Περιοχή του Λονδίνου

⁵⁰ Βαφή σε χρώμα γαλάζιο

απλωμένο σαν τη θάλασσα θα μου 'φτανε στη γλάστρα μου έστω κι ένα ψεύτικο γαρούφαλο ένα κόκκινο χαρτί σ' ένα τέλι ⁵¹ έτσι που να μπορεί ο αγέρας ο αγέρας να το κυβερνά χωρίς προσπάθεια όσο θέλει.	25 30
θα 'πεφτε το βράδυ τα κοπάδια θ' αντιλαλούσαν κατεβαίνοντας στο μαντρί τους σαν μια πολύ απλή κι ευτυχισμένη σκέψη και θα 'πεφτα να κοιμηθώ γιατί δεν θα 'χα ούτε ένα κερί ν' ανάψω φως να διαβάσω.	 35

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο την ένδειξη Σωστή (Σ) ή Λανθασμένη (Λ) για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις του Κειμένου 1:

1. Ο Χέγκελ εξέφρασε την άποψη ότι η ανάγνωση των εφημερίδων είναι σημαντικότερη από την πρωινή προσευχή.
2. Τα κοινωνικά δίκτυα έχουν καταφέρει να κυριαρχήσουν στην ενημέρωση του κοινού, επειδή είναι αξιόπιστα.
3. Ορισμένοι εκδότες και δημοσιογράφοι συνέβαλαν στην καλλιέργεια φαινομένων λαϊκισμού και κιτρινισμού στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.
4. Ο χαρακτηρισμός του Τύπου ως τέταρτης εξουσίας δε βρίσκει σύμφωνους όλους τους πολίτες στη σύγχρονη κοινωνία.
5. Η οικονομική κρίση οδήγησε στην αναβάθμιση της αξιοπιστίας των μέσων λόγω του ελέγχου που ασκούν στην πολιτική εξουσία.

2ο υποερώτημα

Πώς οργανώνει ο αρθρογράφος το επιχειρήμα του στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1; Ποιες διαρθρωτικές λέξεις / φράσεις χρησιμοποιεί;

⁵¹ Σύρμα

3ο υποερώτημα

Στο παρακάτω απόσπασμα του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις τα υπογραμμισμένα ρήματα, προσέχοντας να μην υπάρξει αισθητή μεταβολή στο νόημα:

Είναι γεγονός ότι ο λαϊκισμός, ο κιτρινισμός, το κυνήγι των εντυπώσεων δεν προέκυψαν ως κεραυνός εν αιθρία, αλλά καλλιεργήθηκαν και από πολλά μέσα ενημέρωσης, ιδιαίτερα τηλεοπτικά. Η κίνηση αυτή πραγματοποιήθηκε με την ανοχή ή και τη βοήθεια εκδοτών και δημοσιογράφων που βολέυτηκαν στην ευκολία του πλασιέ επικοινωνιακών πολιτικών και οικονομικών παιγνίων. Η οικονομική κρίση, η αλλαγή των αναγνωστικών συνηθειών, ιδιαίτερα από τις νεότερες γενιές, επέτειναν τις παθογένειες αυτές και έδωσαν το δικαίωμα στην πολιτική εξουσία να υπονομεύσει, όπως τη βόλευε, ακόμη περισσότερο την αξιοπιστία των μέσων ενημέρωσης.

ΘΕΜΑ 2

Εσύ και οι συμμαθητές σου αποφασίσατε να εκδώσετε μια μηνιαία ηλεκτρονική εφημερίδα, στην προσπάθειά σας να μεταδίδετε ειδήσεις της σχολικής κοινότητας με ποιότητα και αξιοπιστία. Να γράψεις το κύριο άρθρο του πρώτου φύλλου, στο οποίο να εξηγείς τα πλεονεκτήματα αυτού του μέσου επικοινωνίας έναντι των υπολοίπων (π.χ. ιστολόγια, μέσα κοινωνικής δικτύωσης κ.λπ.). (350-400 λέξεις)

ΘΕΜΑ 3

Να βρεις τέσσερα (4) σχήματα λόγου στους στ. 1-18 του Κειμένου 2, με τα οποία περιγράφεται η ψυχική κατάσταση του ποιητικού υποκειμένου στον τόπο που ζει, και να ερμηνεύσεις τη σημασία τους

ΘΕΜΑ 4

Ποιον τρόπο ζωής επιλέγει το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2 και γιατί; Εσένα θα σε ικανοποιούσε αυτός ο τρόπος ζωής ή όχι; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με στοιχεία του Κειμένου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Διαβάζουμε εφημερίδες;**

Η Βενετία Αποστολίδου είναι καθηγήτρια Λογοτεχνικής Εκπαίδευσης στο ΠΤΔΕ του ΑΠΘ. Το κείμενό της, το οποίο διασκευάστηκε για τις ανάγκες της εξέτασης, δημοσιεύθηκε στο ηλεκτρονικό περιοδικό «Ο Αναγνώστης»: <https://www.oanagnostis.gr/diavazoume-efimerides>.

Η ανάγνωση εφημερίδων δεν εντάσσεται στις ευγενείς και απαιτητικές αναγνώσεις, αλλά στις ταπεινές, καθημερινές ασχολίες ανθρώπων όλων των κοινωνικών τάξεων και των μορφωτικών επιπέδων. Χρησιμοποιώ, καταχρηστικά και αυθαίρετα, ενεστώτα τη στιγμή που όλοι ξέρουμε πως σήμερα η ανάγνωση εφημερίδων έχει περιοριστεί πολύ, η ηλεκτρονική δημοσιογραφία, οι διαδικτυακοί ενημερωτικοί ιστότοποι, τα μπλογκς αποτελούν τη βασική πηγή ενημέρωσης, μαζί με την τηλεόραση βέβαια, για εκατομμύρια ανθρώπους. Παρόλα αυτά, εφημερίδες υπάρχουν ακόμη, σε έντυπη και ψηφιοποιημένη (πανομοιότυπη με την έντυπη) μορφή, και σήμερα θα ήθελα να μιλήσω γι' αυτές.

Διαβάζω εφημερίδα συστηματικά από δεκατεσσάρων χρονών. Η ανακάλυψή της συνόδευε στην ουσία την ανακάλυψη του κόσμου, της κοινωνίας και της πολιτικής σε μια πορεία προς την ενηλικίωση. Την ξεκοκάλιζα, διατρέχοντας τα πάντα, το πολιτικό ρεπορτάζ, τις επιφυλλίδες, τις γελοιογραφίες, το πολιτικό κους κους, τα πολιτιστικά, κυρίως θέατρο, σινεμά, βιβλίο, τα κοινωνικά, τις συνεντεύξεις. Μόνο τα οικονομικά δεν διάβαζα έως την κρίση, ώσπου κατέληξα σήμερα να διαβάζω μέχρι και τα νέα των επιχειρήσεων. Τι μου έδινε αυτή η ανάγνωση που είχε γίνει οπωσδήποτε εθισμός; Μα μια αίσθηση της ζωντανής πραγματικότητας, την αίσθηση της συμμετοχής στο πολιτικό και κοινωνικό γίνεσθαι. Με βοηθούσε να διαμορφώσω απόψεις, ενώ μια εξίσου ισχυρή αποκάλυψη ήταν, όταν διαπίστωνα ότι μια μόνο εφημερίδα δεν αρκεί διότι δίνει μια όψη της πραγματικότητας, από ορισμένη οπτική γωνία. Κυρίως η εφημερίδα με βοηθούσε να κάνω επιλογές: ποια ταινία να δω, ποιο βιβλίο να διαβάσω, σε ποια θεατρική παράσταση να πάω, κανένας δε μπορούσε να με επηρεάσει περισσότερο στις επιλογές από τις κριτικές στήλες που εμπιστευόμουν. Η ανάγνωση της εφημερίδας για μένα και άλλους ανθρώπους της γενιάς μου ήταν βασικός μοχλός της ανάγνωσης συνολικά, καθώς μας οδηγούσε σε άλλες αναγνώσεις.

Ποια είναι σήμερα η σχέση των νέων με τις εφημερίδες; Όταν μιλούμε στο μάθημα για το πώς μπορούν να ενημερώνονται για βιβλία οι μελλοντικοί εκπαιδευτικοί, διαπιστώνω ότι δεν γνωρίζουν καν ότι οι εφημερίδες έχουν ένθετα για το βιβλίο. Όταν μιλούμε για άλλα αναγνωστικά υλικά που χρειάζεται ένα σύγχρονο μάθημα (που δε μπορεί να εξαντλείται μόνο στο σχολικό βιβλίο) διαπιστώνω ότι δεν γνωρίζουν τη δομή μιας εφημερίδας, τα είδη των κειμένων που περιλαμβάνει. Είναι μεγάλη απώλεια για την καλλιέργεια του γραμματισμού το γεγονός ότι ποτέ δεν μπήκαν οι εφημερίδες στο σχολείο.

Κείμενο 2**Ένα παιδί μετράει τ' άστρα**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Μενέλαου Λουντέμη «Ένα παιδί μετράει τ' άστρα», εκδόσεις Δίφρος, 1956.

—Μπρε! κάνει ο γέρος σα βρεθήκανε στο φως. Αμ, εσύ είσαι παλικάρακι. Πώς είπες πως σε λένε;

—Μέλιο...

- Να όνομα! Να το χαιρεσαι, φως μου. Εγώ είμαι ο μπάρμπας σου ο Ανέστης. Από δω είναι η θεια σου η Αρετή. Κάτσε. Εδώ, εδώ, στο σοφρά. Έτσι. Ωχ! Έτσι ντροπιάρης είσαι; Αμ, θα πεθάνεις της πείνας! [...] Για το Γυμνάσιο δεν ήρτες; Το κατάλαβα. Είδες που σ' το 'λεγα, γριά;... Λοιπόν;
- Θα δώσω εξετάσεις..., είπε το παιδί. Όλο το καλοκαίρι δούλευα, και το χειμώνα... Και τώρα ήρτα για τις εξετάσεις. Έβαλα στην άκρη λίγα για τα βιβλία μου, και για το νοίκι, θα τρώω λίγο, μια φορά τη μέρα.
- Πολύ ακριβά, μικρό μου, τ' αγοράζεις τα γράμματα. Και τι έχεις σκοπό να τα κάνεις;
- Ο Μέλιος εδώ τα 'χασε. Τι να τα κάνει; Ρωτάς; Να...Τα ήθελε! Δεν μπορούσε να κάνει χωρίς αυτά. Να, τα λαχταρούσε, έτσι... σαν το ψωμί, πώς το λένε;
- Τα θέλω... για... να διαβάζω βιβλία, είπε μόνο.
- Ε, καλά, έμαθες να διαβάζεις. Ύστερα! Τι κέρδος θα έχεις;
- Θέλω να φύγω απ' τα γελάδια. Να μπορώ να φορώ παστρικά ρούχα. Να γράφω και γράμματα, στρογγυλά σαν του δασκάλου. Και να μπορώ να μιλώ καλά. Να μη με περιγελάνε... Ύστερα θέλω να μάθω και κάτι μυστικά που έχουνε τα βιβλία, για να μπορώ να τα λέω και στους άλλους.
- Γι' αυτό μοναχά τα θέλεις;
- Λένε πως... άμα δεν ξέρεις γράμματα, είσαι στραβός.
- Ε, εσύ είσαι;
- Δεν ξέρω. Μπορεί και να είμαι...
- Δεν τα βλέπεις όλα όσα είναι μπροστά σου;
- Τα βλέπω. Μα μπορεί να είναι κι άλλα και να μην τα βλέπω. Και να τα δω μεθαύριο, που θα μάθω γράμματα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60-70 λέξεις να εκθέσεις τη σχέση που έχει, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η συντάκτρια με την εφημερίδα και για ποιους λόγους.

2ο υποερώτημα

Η συντάκτρια χρησιμοποιεί συχνά ερωτήματα στο κείμενό της. Να τα εντοπίσεις και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στην οργάνωση του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Ποιο ρηματικό πρόσωπο επιλέγει η συντάκτρια στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1; Πώς συνδέεται η συγκεκριμένη επιλογή, κατά τη γνώμη σου, με την πρόθεση της συντάκτριας σε αυτό το σημείο;

ΘΕΜΑ 4

Ποιες στάσεις απέναντι στη μόρφωση αναδεικνύονται μέσα από τον διάλογο του γερο-Ανέστη με τον Μέλιο; Ποιες σκέψεις ή/και συναισθήματα σου δημιουργούν; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 -150 λέξεις, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές στο Κείμενο 2.

Κείμενο 1**Ζήτω η εφημερίδα!**

Το κείμενο αποτελεί επιφυλλίδα του Λευτέρη Κουσουλή που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ, Κυριακή 15/11/2020 (διασκευή).

Μέσα στη γενική και ορμητική κίνηση των πραγμάτων, παραδοσιακοί και κατεστημένοι τρόποι χάνουν τη δεσπόζουσα θέση τους και υποχωρούν σε δεύτερο και τρίτο πλάνο στο χάος της σύγχρονης εποχής. Έτσι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια δραματική υποχώρηση των έντυπων Μέσων, περιοδικών και εφημερίδων. Η εφημερίδα, είτε ως ειδησεογραφικό μέσο, είτε ως πολιτικό εργαλείο, είτε ως ιδεολογικό όργανο, δέσποζε μέχρι πριν λίγα χρόνια. Σήμερα η συνθήκη αυτή έχει ριζικά αλλάξει.

Το διαδίκτυο ήρθε να επιταχύνει αυτή τη ριζική αλλαγή. Η κυριαρχία της τηλεόρασης είχε ανοίξει το δρόμο. Σήμερα η δυνατότητα που παρέχει σε όλους το διαδίκτυο να μιλήσουν και να εκφραστούν έχει καταλυτικά διαμορφώσει μια νέα πραγματικότητα. Η πραγματικότητα αυτή χαρακτηρίζεται από το φευγαλέο της ανάρτησης, το ρευστό του σχολίου, τη συντομία του λόγου, την ανάγκη της λακωνικότητας στην έκφραση. Πρόκειται για μια νέα χρήση του λόγου και για μια νέα λειτουργία της γλώσσας.

Ωστόσο, μέσα σε ένα επικοινωνιακό περιβάλλον ταχύτητας και εντυπωσιασμού, η εφημερίδα από τη φύση της είναι υποχρεωμένη να υποστηρίξει, στον αντίποδα αυτής της κατάστασης, τον διαφορετικό και ιδιαίτερο εαυτό της.

Μέσα σε αυτήν την ορμή του επιφανειακά κυρίαρχου, η εφημερίδα θα παραμείνει ένα οχυρό στο κοινωνικό, πολιτικό και ιδεολογικό μέτωπο. Ένα οχυρό του λόγου, με κάθε έννοια της λέξης. Σε κάθε μέρος του κόσμου, όπου η πολιτική είναι ζωντανή, παρατηρεί κανείς ότι οι εφημερίδες αποδοχής και κύρους, είναι πηγές πνευματικού πλούτου, ενημέρωσης, τεκμηρίωσης και γνώσης. Η εφημερίδα εξακολουθεί να είναι μια δύναμη ενόχλησης και κριτικής, όχι μόνο της εξουσίας, αλλά και της τρέχουσας στερεοτυπικής αντίληψης, του απλοποιημένου και ισοπεδωμένου κόσμου, που βρίσκει στο διαδίκτυο εύκολο τρόπο οικοδομής του ανορθολογικού, κατά προτίμηση, εαυτού του.

Εκεί βρίσκεται το ζήτημα. Η εφημερίδα παραμένει, στη δημοκρατική ζώνη του σύγχρονου κόσμου, ο υπερασπιστής του ορθού λόγου, ο τόπος των επιχειρημάτων, η αρένα της κριτικής, το κύριο πεδίο καλλιέργειας του λόγου και της γλώσσας.

Όσο οι λέξεις θα μπορούν, αναπτύσσοντας με πληρότητα το νόημά τους, να διεκδικούν την αυθεντική σημασία τους, τότε η εφημερίδα θα είναι η μόνη που θα διαταράσσει την πλήξη των βεβαιοτήτων. Και δίκαια οι άνθρωποι θα λένε: «ζήτω η εφημερίδα!»

Κείμενο 2**Γ' [Ο τόπος μας είναι κλειστός]**

Το ποίημα είναι το απόσπασμα Γ' από τη συλλογή «Μυθιστόρημα» του Γιώργου Σεφέρη (1900-1971) και βρίσκεται στον συγκεντρωτικό τόμο «Ποιήματα» (Αθήνα 1985¹⁵: εκδ. Ίκαρος)

Ο τόπος μας είναι κλειστός, όλο βουνά

1

που έχουν σκεπή τον χαμηλό ουρανό μέρα και νύχτα.

Δεν έχουμε ποτάμια δεν έχουμε πηγάδια δεν έχουμε πηγές,
Μονάχα λίγες στέρνες, άδειες κι αυτές, που ηχούν και που
τις προσκυνούμε.

Ήχος στεκάμενος κούφιος, ίδιος με τη μοναξιά μας 5
ίδιος με την αγάπη μας, ίδιος με τα σώματά μας.

Μας φαίνεται παράξενο που κάποτε μπορέσαμε να χτίσουμε
τα σπίτια τα καλύβια και τις στάνες μας.

Κι οι γάμοι μας, τα δροσερά στεφάνια και τα δάχτυλα
γίνονται αινίγματα ανεξήγητα για την ψυχή μας. 10

Πώς γεννηθήκαν πώς δυναμώσανε τα παιδιά μας;

Ο τόπος μας είναι κλειστός. Τον κλείνουν
οι δυο μαύρες Συμπληγάδες. Στα λιμάνια
την Κυριακή σαν κατεβούμε ν' ανασάνουμε
βλέπουμε να φωτίζονται στο ηλιόγευμα 15
σπασμένα ξύλα από ταξίδια που δεν τελείωσαν
σώματα που δεν ξέρουν πια πώς ν' αγαπήσουν.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 60-70 λέξεις τις ιδιότητες, με βάση τις οποίες η εφημερίδα αποτελεί μέσο ενημέρωσης πιο αξιόπιστο από την τηλεόραση και το διαδίκτυο, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Ποια είναι τα επίπεδα του χρόνου που διαφαίνονται στις δύο πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1 και πώς σχετίζονται με την οργάνωση των νοημάτων;

3ο υποερώτημα

Να αναδιατυπώσεις τις παρακάτω φράσεις του Κειμένου 1 (με υπογράμμιση στο κείμενο), ώστε το ύφος λόγου να γίνει περισσότερο οικείο, αλλά το νόημα να παραμείνει το ίδιο:

1. ... παραδοσιακοί και κατεστημένοι τρόποι χάνουν τη δεσπόζουσα θέση τους (1η παράγραφος)
2. (η δυνατότητα που παρέχει το διαδίκτυο) έχει καταλυτικά διαμορφώσει μία νέα πραγματικότητα (2η παράγραφος)
3. ... την ανάγκη λακωνικότητας στην έκφραση (2η παράγραφος)
4. ... μέσα σε ένα επικοινωνιακό περιβάλλον ταχύτητας και εντυπωσιασμού (3η παράγραφος)
5. ... στη δημοκρατική ζώνη του σύγχρονου κόσμου ... (5η παράγραφος)

ΘΕΜΑ 4

Πώς επιδρά ο «κλειστός τόπος» στην ψυχοσύνθεση και στη συμπεριφορά των ανθρώπων, σύμφωνα με το Κείμενο 2; Ποια είναι, κατά τη γνώμη σου, η μεγαλύτερη από τις δυσκολίες που παρουσιάζονται στο κείμενο ως συνέπειες της απομόνωσης; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

25. ΘΕΜΑ 28049

Κείμενο 1

Μήνυμα του Κόφι Ανάν, Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε., με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας για την Ελευθερία του Τύπου

Το κείμενο προέρχεται από το UNRIC, το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης των Ηνωμένων Εθνών, και αποτελεί το μήνυμα του τότε Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού για την 3η Μαΐου, ημέρα η οποία είναι αφιερωμένη στην ελευθερία του Τύπου (ανάκτηση από το Διαδίκτυο 03-05-2015, απόσπασμα).

Η πληροφόρηση βρίσκεται παντού τριγύρω μας. Με τη διάδοση των αποκαλούμενων νέων μέσων, των νέων τεχνολογιών και των νέων μεθόδων **διανομής** περιεχομένου, η πληροφόρηση ασφαλώς έχει καταστεί περισσότερο **προσβάσιμη**. Γίνεται επίσης πιο **ποικίλη**. Η παραδοσιακή δημοσιογραφία, για παράδειγμα, συμπληρώνεται από τα «συμμετοχικά Μέσα», όπως τα ιστολόγια (blogs).

Τα ΜΜΕ ασκούν ισχυρή επιρροή στην ανθρώπινη **συμπεριφορά**. Όπως και η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ επιβεβαίωσε στο πρόσφατο **ψήφισμά** της για τη δημιουργία του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τα ΜΜΕ έχουν «ένα σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν για την **προαγωγή** της ανεκτικότητας, τον σεβασμό και την ελευθερία της θρησκείας και της πίστης». Τα ΜΜΕ δεν πρέπει να γίνονται οχήματα υποκίνησης και **διάδοσης** του μίσους. Πρέπει να μπορούν να ασκούν ελεύθερα την κρίση τους χωρίς να κάνουν **κατάχρηση** των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Καθώς τα Μέσα και η δημοσιογραφία **εξελίσσονται**, ορισμένες θεμελιώδεις αρχές παραμένουν **ύψιστης** σημασίας. Στη σημερινή Παγκόσμια Ημέρα για την Ελευθερία του Τύπου, επαναλαμβάνω τη σταθερή **υποστήριξή** μου στο οικουμενικό δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης. Πολλοί άνθρωποι του Τύπου έχουν χάσει τη ζωή τους, έχουν τραυματισθεί, φυλακισθεί ή έχουν γίνει στόχος γιατί υπηρέτησαν αυτό το δικαίωμα και τις ηθικές τους αρχές.

Καλώ λοιπόν όλες τις κυβερνήσεις **να επαναβεβαιώσουν** την προσήλωσή τους στο δικαίωμα «της έρευνας, της λήψης και της μετάδοσης των πληροφοριών και των ιδεών μέσα απ' όλα τα ΜΜΕ και πέρα από τα σύνορα», όπως προβλέπεται στο Άρθρο 19 της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Πρέπει να είμαστε όλοι **ευγνώμονες** για το έργο και τη **λειτουργία** του Τύπου. Είμαι σίγουρος ότι τόσο τα παραδοσιακά όσο και τα νέα Μέσα θα συνεχίσουν το έργο τους **ανεμπόδιστα** από απειλές, φόβο ή κάθε άλλο περιορισμό.

Κείμενο 2

[Το Μαγικό Βουνό¹ μετακόμισε]

Το κείμενο προέρχεται από το μυθιστόρημα «Ο Έλληνας γιατρός» της Καρολίνας Μέρμηγκα (Αθήνα: Μελάκι 2016). Στο απόσπασμα ένα μεσόκοπο ζευγάρι μεσοαστών συζητά στην Αθήνα του 1939, λίγο πριν την κήρυξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ο Κωνσταντίνος σηκώνει το βλέμμα από το γράμμα που κρατά: «Μου γράφει εδώ ο Βίκτορ κάτι το ... κάτι το εκπληκτικό. Θέλει να στείλει τον γιο του στην Ελλάδα, να μείνει μαζί μας».

«Γιατί;»

«Γιατί φοβάται για τη ζωή του. Ο ίδιος δεν αποφασίζει ακόμα να φύγει – με τη γυναίκα του θέλουν να περιμένουν μήπως αλλάξει η κατάσταση. Αν και το βρίσκω τελείως απίθανο ...» Ρίχνει μια γρήγορη ματιά στα σφιχτά μικρά γράμματα που καλύπτουν το χαρτί. «Αλλά θέλει τώρα να σώσει το παιδί του, αν αυτοί δεν τα καταφέρουν».

«Μα να διώξουν το παιδί μακριά τους;»

«Να το σώσουν, Μίτσα. Αυτό που έγινε τον Νοέμβριο² δεν το έχουμε καταλάβει ακόμα. Ήταν οργανωμένο στην εντέλεια, δεν ήταν κάποιο αυθόρμητο ξέσπασμα. Επιτέθηκαν ενορχηστρωμένα κατά εβραϊκών συνοικιών, οικογενειών, επιχειρήσεων, συναγωγών, με την απόλυτη ανοχή της Αστυνομίας. Μου γράφει εδώ, 91 Εβραίοι νεκροί, 267 κατεστραμμένες συναγωγές, 7500 λεηλατημένες εβραϊκές επιχειρήσεις - η «αιματηρή εκδίκηση των Γερμανών κατά των Εβραίων». Και ήδη τους υποχρεώνουν να φορούν το κίτρινο άστρο, τους έχουν κατάσχει τις περιουσίες, τους έχουν στερήσει τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα - άκου ...» Διαβάζει από το γράμμα: «Απαγόρευση ιδιοκτησίας ραδιοφώνου και τηλεφώνου, προσέλευσης σε θέατρα, κινηματογράφους και μουσεία, απαγόρευση αγοράς περιοδικών, χρήσης των δημόσιων μέσων μεταφοράς, εισόδου σε πάρκα και σιδηροδρομικούς σταθμούς, αγοράς λουλουδιών, χρήσης σεζ-λονγκ³, αποθήκευσης προμηθειών σε τρόφιμα, υποχρεωτική παράδοση γραφομηχανών, ποδηλάτων, γουνών, μάλλινων κουβερτών, εξαίρεση από τα δελτία ρουχισμού, παροχής ιχθύων, καφέ, σοκολάτας, συμπυκνωμένου γάλακτος».

«Μα δηλαδή τι; Θέλουν να εξοντώσουν όλους τους Εβραίους; Γίνονται αυτά τα πράγματα τον 20ό αιώνα; Και από έναν τέτοιο λαό;» Σηκώνει το βιβλίο της: «Που γράφει τέτοια αριστουργήματα;»

Ο Κωνσταντίνος χαμογελά πικρά. «Το Μαγικό Βουνό μετακόμισε. Ο Μαν ζει πια στην Ελβετία». Σηκώνεται, πηγαίνει στο παράθυρο και κοιτά έξω. «Μίτσα, θα γίνουν πράγματα που δεν θα τα χωρά ο νους μας. Καίνε τα βιβλία, μετά θα κάψουν τους ανθρώπους. Έτσι γίνεται πάντα, νομίζουμε ότι δυνατό είναι ό,τι μπορούμε εμείς να διανοηθούμε. Μέχρις ότου δυνατό γίνεται το αδιανόητο, και τότε ο νους μας καταλαβαίνει πόσο περιορισμένος είναι, πόσα ακόμα μπορεί να αναγκαστεί να χωρέσει».

¹ Αναφορά στο σπουδαίο μυθιστόρημα του Γερμανού συγγραφέα Τόμας Μαν (1875-1955).

² Αναφορά στην περίφημη «Νύχτα των Κρυστάλλων» (9-10-11-1938), τις μαζικές διώξεις και καταστροφές που εξαπέλυσαν οι Ναζί εναντίον των Εβραίων στη Γερμανία και την Αυστρία.

³ Καλοκαιρινή πολυθρόνα, ξαπλώστρα

ΘΕΜΑ 1**1ο υποερώτημα**

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Οι νέες τεχνολογίες συμβάλλουν στη διεύρυνση της πληροφόρησης.
2. Τα ΜΜΕ ενημερώνουν τον πολίτη, δεν διαμορφώνουν την άποψή του.
3. Οι αρχές, από τις οποίες διέπεται η άσκηση της δημοσιογραφίας, είναι κατοχυρωμένες στη σύγχρονη κοινωνία.
4. Η Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα περιλαμβάνει τις βασικές αρχές, υπό τις οποίες πρέπει να λειτουργεί ο Τύπος και τα υπόλοιπα ΜΜΕ.
5. Οι πολίτες πρέπει να ευγνωμονούν τον Τύπο και τα υπόλοιπα ΜΜΕ για τη λειτουργία και την επίδρασή τους στην κοινωνία.

2ο υποερώτημα

Ποιο συμπέρασμα διατυπώνει ο συντάκτης του Κειμένου 1 στην τελευταία παράγραφο και ποια λογική σχέση έχει με όσα αναφέρει στο σύνολο του κειμένου;

3ο υποερώτημα

Να γράψεις στο απαντητικό σου φύλλο ένα συνώνυμο για καθεμία από τις λέξεις της στήλης Α, ένα αντώνυμο για καθεμία από τις λέξεις της στήλης Β, και ένα παράγωγο για καθεμία από τις λέξεις της στήλης Γ. Όλες οι λέξεις βρίσκονται έντονα υπογραμμισμένες στο κείμενο.

ΣΤΗΛΗ Α (συνώνυμο)	ΣΤΗΛΗ Β (αντώνυμο)	ΣΤΗΛΗ Γ (παράγωγα)
προσβάσιμη	ποικίλη	διανομής
προαγωγή	κατάχρηση	συμπεριφορά
διάδοση	εξελίσσονται	ψηφισμα
ύψιστης	να επαναβεβαιώσουν	υποστήριξη
ανεμπόδιστα	ευγνώμονες	λειτουργία

ΘΕΜΑ 4

Ποια στάση τηρεί ο καθένας από το ζευγάρι που συζητά στο Κείμενο 2 απέναντι στις πληροφορίες για τους περιορισμούς και τις διώξεις που επιβάλλει το ναζιστικό καθεστώς στους Εβραίους; Ποιο στοιχείο σε εντυπωσίασε περισσότερο και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Ο Τύπος σήμερα**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από την ομότιτλη επιφυλλίδα του Μιχάλη Τιβέριου, ακαδημαϊκού, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ στις 06-02-2022.

Ο ανεξάρτητος Τύπος και γενικότερα τα ανεξάρτητα ΜΜΕ είναι θεσμός απαραίτητος για την εύρυθμη λειτουργία της πλουραλιστικής δημοκρατίας. Σε αυτούς πρωτίστως επαφίεται ο έλεγχος της πολιτειακής δομής του κράτους και της πολιτικής που ακολουθείται από τους εκάστοτε κυβερνώντες, αλλά και ο έλεγχος μεμονωμένων πράξεων των δημοσίων προσώπων. Τα μέσα αυτά οφείλουν επίσης να ελέγχουν την εύρυθμη λειτουργία των τριών κρατικών εξουσιών, δηλαδή της νομοθετικής, της εκτελεστικής και της δικαστικής. Αυτό σημαίνει, σε τελευταία ανάλυση, ότι πρέπει να αφογκράζονται τις ελπίδες της κοινωνίας και να υπερασπίζονται τα συμφέροντά της.

Υπάρχουν βέβαια και φωνές που υποστηρίζουν ότι τα ΜΜΕ είναι συχνά **δέσμια** ατομικών συμφερόντων και **αποκτούν** σχέσεις με τις δομές της εξουσίας, ορατής ή ... άορατης. Επομένως, **είναι αδύνατον, εκ των πραγμάτων**, να υπερασπίζονται τα συμφέροντα της κοινωνίας. Στις παθογένειες αυτές, υπαρκτές στις πλουραλιστικές δημοκρατίες, ο ίδιος ο λαός είναι σε θέση να δίνει τις ενδεδειγμένες λύσεις.

Είναι γνωστό ότι οι εφημερίδες έχουν κατά τις τελευταίες δεκαετίες δεχτεί σοβαρή ανταγωνιστική πίεση, αρχικά από την τηλεόραση και στη συνέχεια από το διαδίκτυο και τα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Χιλιάδες blogs και sites μεταδίδουν πλήθος ειδήσεων και πληροφοριών, οι οποίες διαχέονται με μεγάλη ταχύτητα, χωρίς ωστόσο να υπάρχει οποιοσδήποτε έλεγχος για την ορθότητα, την ακρίβεια και την προέλευσή τους. Τέτοιες παθογένειες φυσικά παρατηρούνταν και παρατηρούνται και στις εφημερίδες. Μόνο που στα έντυπα υπάρχουν κάποιοι κανόνες, τα κείμενα υπογράφονται και, στις περιπτώσεις που είναι ανυπόγραφα, εύκολα μπορεί κανείς να πληροφορηθεί τον συντάκτη τους. Στο διαδίκτυο επικρατεί χάος. Για να εντοπιστεί ο υπεύθυνος κάποιου αποπήματος, συχνά πρέπει να αναλωθεί πολύς χρόνος και, όταν αυτό συμβεί, ο υπόλογος θα αργήσει πολύ να υποστεί τις νόμιμες κυρώσεις.

Μπροστά σε αυτό το ... αλαλούμ, η παρουσία του Τύπου είναι σήμερα πιο επιβεβλημένη από ποτέ. Στην έντυπη δημοσιογραφία οι συντάκτες με την υπογραφή τους δίνουν κύρος σε μία είδηση, σε μία πληροφορία, σε ένα σχόλιο. Ο κόσμος επιθυμεί **σωστή, πλήρη, υπεύθυνη, τεκμηριωμένη** ενημέρωση και φυσικά όχι κατευθυνόμενη. **Πιστεύω**, λοιπόν, ότι στις δύσκολες αυτές εποχές **θα επιζήσουν** τελικά οι εφημερίδες εκείνες που θα αποδεικνύουν σε καθημερινή βάση **εμπράκτως** ότι οι ιδιοκτήτες τους δημιουργούν τις **προϋποθέσεις** που είναι **απαραίτητες** για να επιτελείται **απρόσκοπτα** το έργο τους και οι δημοσιογράφοι τους **επιτελούν** το καθήκον τους ως υψηλό λειτουργήμα.

Κείμενο 2**[Συζήτηση με τον ιδιοκτήτη της εφημερίδας]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Κώστα Κοτζιά «Γαλαρία Νο 7», (Αθήνα: 1976⁴: εκδ. Σύγχρονη Εποχή)

- Με ζητήσατε; ρώτησε ο αρχισυντάκτης.
- Ναι, κύριε Πετρόπουλε, έλα, κάθισε, έκανε ο ιδιοκτήτης που το πρόσωπό του τώρα ήταν γελαστό και κεφάλτο.

Η σκυθρωπή φάτσα του άλλου με το κρεμασμένο τσιγάρο μόρφασε. Δέκα χρόνια που δουλεύει στην «Αλήθεια» εξακολουθεί να μιλάει στον πληθυντικό στον ιδιοκτήτη της, μόνο και μόνο για να τον κρατάει σε απόσταση, και δέκα χρόνια εκείνος ο «άξεστος» του απαντάει στον ενικό. Μάλιστα τελευταία ανακατωνόταν όλο και περισσότερο στη διεύθυνση της εφημερίδας και κόντευε να καταντήσει το φύλλο πατσαβούρα. [...] Πολύ γρήγορα όμως ήρθε σε σύγκρουση με τον ιδιοκτήτη της εφημερίδας, που άρχισε να επεμβαίνει σιγά σιγά και να απαιτεί ένα εμπορικό φύλλο με τις ξεβράκωτες φωτογραφίες, τα αστυνομικά ρεπορτάζ, τα εικονογραφημένα, τον προφητικό καζαμιά, τις ψεύτικες ειδήσεις και τα μυθιστορήματα της δεκάρας.

Στον Πετρόπουλο δεν έμενε παρά να παραιτηθεί και να φύγει. Δυστυχώς όμως οι είκοσι χιλιάδες δραχμές το μήνα τον είχαν συνηθίσει σε μια άνεση ζωής που του είτανε πια δύσκολο να απαρνηθεί. Έτσι προτίμησε να κλείνει το στόμα του και να συμβιβάζεται με τις επιθυμίες του ιδιοκτήτη.

- Έλα, κάθισε, θέλω να μιλήσουμε λιγάκι. Βλέπω σήμερα στο φύλλο πως αναγγέλλεις ότι θα δημοσιεύεις μια σειρά άρθρα για την υπόθεση των λιγνιτωρυχείων.
- Ναι, αύριο δημοσιεύω το πρώτο... άρχισε σ' ένα ψυχρό τόνο ο αρχισυντάκτης, για να μη δείξει την ταραχή που τον κατέβαλε ξαφνικά.
- Δε μού 'χες πει τίποτα, τον διέκοψε ο άλλος.
- Είναι μια υπόθεση με τεράστιο ενδιαφέρον. Νομίζω πως μας δίνει την ευκαιρία ν' αποκαλύψουμε όλο το μέγεθος της χρεωκοπίας της κυβέρνησης στον οικονομικό τομέα... πρόστεσε λέγοντας ψέματα, γιατί με την υπόθεση του λιγνίτη, μόλις θ' άρχιζε να ξεσκεπάζει τα παρασκήνιά της, είτανε σίγουρος πως αμέσως θα δεχότανε μια «πρόσκληση για γεύμα» του άγγλου πρεσβευτή και θα είχε μαζί του μια «εγκάρδια συμβιβαστική» συζήτηση.
- Ναι, ωραία, μπράβο, μα... Απότομα η έκφραση του ιδιοκτήτη έγινε πάλι περίλυπη. Δυστυχώς είμαστε αναγκασμένοι να μετριάσουμε τον τόνο της πολεμικής μας...
- Μα είμαστε ή δεν είμαστε αντιπολιτευόμενη εφημερίδα; πέταξε οργισμένος ο Πετρόπουλος.
- Σωστά ποιος λέει το αντίθετο; Το ξέρω επίσης πως αν υποστηρίξουμε την κυβέρνηση κινδυνεύουμε να χάσουμε το κοινό μας. Μα πολλοί υπουργοί ενοχλούνται από την πολεμική μας και φοβάμαι πως στο τέλος θα μας κόψουνε τα κονδύλια που χορηγούν οι τράπεζες στις άλλες εφημερίδες. Νομίζω αγαπητέ πως υπάρχει τρόπος να είμαστε αντιπολιτευόμενοι χωρίς να χτυπάμε στην ουσία την κυβέρνηση, δεν είναι έτσι;

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Ο Τύπος οφείλει να ελέγχει τόσο την πολιτεία και τους θεσμούς της όσο και την κυβέρνηση και τα πεπραγμένα της.
2. Στις περιπτώσεις διαπλοκής του Τύπου με ατομικά ή κυβερνητικά συμφέροντα, ο έλεγχος της εξουσίας είναι αδύνατος.
3. Ο έλεγχος του Τύπου οφείλει να γίνεται από την πολιτεία με ειδικούς μηχανισμούς.

4. Το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ανταγωνίζονται τον Τύπο στην ταχύτητα και την αξιοπιστία της ενημέρωσης.
5. Η εγκυρότητα στον Τύπο διασφαλίζεται με την υπογραφή των συντακτών, η οποία συνοδεύει τα κείμενα που δημοσιεύουν.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις δύο λεκτικές επαναλήψεις στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 και να εξηγήσεις πώς η επανάληψη υπηρετεί τη συνοχή της παραγράφου και ανταποκρίνεται στην πρόθεση του αρθρογράφου.

3ο υποερώτημα

Στα παρακάτω αποσπάσματα του Κειμένου 1 να αλλάξεις τα λεξιλογικά στοιχεία που σημειώνονται με έντονη γραφή, έτσι ώστε στα δύο πρώτα να προκύπτει αντίθετο νόημα, ενώ στο τρίτο το νόημα να παραμείνει το ίδιο.

- α) Υπάρχουν βέβαια και φωνές που υποστηρίζουν ότι τα ΜΜΕ είναι συχνά **δέσμια** ατομικών συμφερόντων και **αποκτούν** σχέσεις με τις δομές της εξουσίας, ορατής ή ... αόρατης. Επομένως, **είναι αδύνατον**, εκ των πραγμάτων, **να υπερασπίζονται** τα συμφέροντα της κοινωνίας.
- β) Ο κόσμος επιθυμεί **σωστή, πλήρη, υπεύθυνη, τεκμηριωμένη** ενημέρωση και φυσικά όχι κατευθυνόμενη.
- γ) **Πιστεύω**, λοιπόν, ότι στις δύσκολες αυτές εποχές **θα επιζήσουν** τελικά οι εφημερίδες εκείνες που θα αποδεικνύουν σε καθημερινή βάση **εμπράκτως** ότι οι ιδιοκτήτες τους δημιουργούν τις **προϋποθέσεις** που είναι **απαραίτητες** για να επιτελείται **απρόσκοπτα** το έργο τους και οι δημοσιογράφοι τους **επιτελούν** το καθήκον τους ως υψηλό λειτούργημα.

ΘΕΜΑ 4

Ποιος είναι ο ρόλος και η στάση του καθενός από τα δύο (2) πρόσωπα που συμμετέχουν στον διάλογο του Κειμένου 2; Ποιος είναι, κατά τη γνώμη σου, ο σημαντικότερος παράγοντας που τους εμποδίζει να επιτελέσουν σωστά το καθήκον τους; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

27. ΘΕΜΑ 32993

Κείμενο 1

Το εκκρεμές της χειραγώγησης και της ελευθεροτυπίας

Το παρακάτω κείμενο ανήκει στη Χριστίνα Κουλούρη, καθηγήτρια Νεότερης Ιστορίας και πρύτανη του Παντείου Πανεπιστημίου, και έχει δημοσιευτεί στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ της Κυριακής στις 06-02-2022 (απόσπασμα).

Η ιστορία του ελληνικού Τύπου, των εφημερίδων και των περιοδικών, εξελίσσεται ως μέρος της ιστορίας της Ελλάδας και δεν μπορεί παρά να αποτυπώνει τα παραγμένα πολιτικά γεγονότα, τους διχασμούς, τις δικτατορίες, τους πολέμους, τις ποικίλες κοινωνικές κρίσεις. Ταυτόχρονα, ο Τύπος μετέχει και διαμορφώνει τις εξελίξεις, δεν καταγράφει μόνο, δεν σχολιάζει χωρίς συμμετοχή. Και δεν είναι μόνο τα κείμενα και τα ρεπορτάζ οι άνθρωποι του Τύπου, δημοσιογράφοι και εκδότες, συνδέονται με ευρύτερα κοινωνικά και πολιτικά δίκτυα που χαράζουν πολιτικές.

Επηρεάστηκαν αυτές οι λειτουργίες του Τύπου από την τεχνολογική επανάσταση του 20ού αιώνα; Η εισβολή της τηλεόρασης και στη συνέχεια του διαδικτύου άλλαξαν τον τρόπο μετάδοσης της είδησης και την αρθρογραφία των εφημερίδων και με ποιον τρόπο; Τα ερωτήματα αυτά μοιάζουν σχεδόν ρητορικά, διότι είναι προφανής η ιστορική αλλαγή ως προς τον τρόπο που ενημερωνόμαστε, ως προς την ταχύτητα μετάδοσης της είδησης και ως προς τη δυνατότητα μιας παγκόσμιας πλέον επικοινωνίας.

Ωστόσο, η ψηφιακή επανάσταση στα μέσα επικοινωνίας μπορεί να μας παραπλανήσει ως προς τις πολιτικές λειτουργίες του Τύπου, σε κάθε μορφή του. Παρ' όλο που πράγματι παρατηρείται ένας εκδημοκρατισμός της ενημέρωσης χάρη στα κοινωνικά δίκτυα, υπάρχει ή άλλη όψη, αυτή της παραπληροφόρησης, των fake news⁴, της ρητορικής του μίσους που διαχέεται από τον χώρο του διαδικτύου. Εξακολουθούν εξάλλου να υπάρχουν η πολιτική πόλωση και η προσπάθεια για χειραγώγηση. Ίσως μάλιστα η επανάσταση των μέσων να κάνει πιο αποτελεσματική την προπαγάνδα και να επιτρέπει μεγαλύτερη επιρροή σε ένα εξαιρετικά διευρυμένο κοινό: θεωρίες συνωμοσίας, ανορθολογικά κηρύγματα και «κινήματα» κάθε μορφής διαδίδονται με ταχύτητα επιδημίας.

Από την άλλη πλευρά, όμως, ο Τύπος μπορεί να υπερασπίζεται την ελευθερία του λόγου, να αντιστέκεται σε προσπάθειες λογοκρισίας και ελέγχου, να κρίνει την εξουσία και να προστατεύει τα δικαιώματα των πολιτών. Αυτοί οι αμφίσημοι ρόλοι των μέσων ενημέρωσης υπάρχουν διαχρονικά, σαν ένα νήμα συνέχειας μέσα στον κατακλυσμό των ιστορικών αλλαγών που σφράγισαν τους δύο τελευταίους αιώνες.

Κείμενο 2

Τα ψψψψψψ της Ρ.

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το σπονδυλωτό μυθιστόρημα της Λένας Διβάνη «Ψέματα. Η αλήθεια είναι ...» (Αθήνα: Καστανιώτης 2005). Η αφηγήτρια ανακαλεί τα μαθητικά της χρόνια και μία συνομιλία που είχε με τη συμμαθήτριά της, τη Ρ., στο σπίτι της.

Πρώτη φορά πήγαινα στο σπίτι της και τα περίμενα όλα. Οι φήμες μιλούσαν για ένα σπίτι, όπου η Ρ. και η αδελφή της ήταν πριγκίπισσες: ελεύθερες, με δικά τους δωμάτια, φοβερή γκαρνταρόμπα, ταξίδια στο Παρίσι, αγόρια που δεν κρύβονταν αλλά έτρωγαν μαζί τους βιάφλες στον κήπο. Εντάξει, θα υπάρχει και σάλτσα, έλεγα μέσα μου, αλλά όσο και να κόψεις, αυτό το κορίτσι τα έχει όλα.

Τότε είδα στην άκρη του κρεβατιού ένα μικρό κόκκινο δερμάτινο τετράδιο.

«Το ημερολόγιό μου», είπε η Ρ., «μόλις έγραφα τα σημερινά».

«Μα η μέρα ακόμα δεν άρχισε καλά καλά», είπα εγώ. Πρωί ήταν, ούτε δώδεκα.

«Ε, καλά, τα υπόλοιπα τα συμπληρώνω απ' το κεφάλι μου», χαμογέλασε η Ρ. και με τη διάσημη γενναιοδωρία της μου άπλωσε το χέρι που κρατούσε το πολύτιμο βιβλιαράκι. «Θες να δεις; Κολλάω και φωτογραφίες».

Αν ήθελα λέει ... Ανυπομονούσα να διαβάσω τα μυστικά της, να δω αν υπήρχε κάποια σκιά σ' αυτό το βασίλειο. Μια σκιά της σκιάς έστω. Έπεσα με τα μούτρα στο διάβασμα. Όλα τα ωραία αγόρια, τα πάρτι, οι εκδρομές, τα φορέματα, οι περιπέτειες ήταν εδώ. Σκιά ούτε ίχνος. Κάτι παράξενο μόνο: πάνω από μερικές διάσπαρτες φράσεις ήταν γραμμένο ένα επαναλαμβανόμενο ψψψψψψ με κόκκινο στυλό, σα φορεμένο καπέλο. Κοίταξα πιο προσεκτικά τις φράσεις: *Σήμερα το πρωί ξύπνησα κι άνοιξα τα γαλλικά παραθυρόφυλλά μου Τα*

⁴ Ψευδείς ειδήσεις (αγγλικά)

ψηψηψηψ σταματούσαν εκεί. Το επόμενο κομμάτι της φράσης ήταν καθαρό: ... *Είχε ευτυχώς ήλιο*. Παρακάτω τα ψηψηψηψ ξανακαπέλωναν τη φράση *Ο Κλεάνθης με κάλεσε σπίτι του να δούμε Σταρ τρεκ*⁵.

«Ρε συ, τι σημαίνει αυτό το ψι»; ρώτησα.

«Ψέματα», απάντησε ατάραχη η Ρ., χωρίς να διακόψει καν την κουβέντα της με τις άλλες.

«Ψέματα; Τι ψέματα;»

«Γράφω ψψψ πάνω από κάθε φράση που είναι ψέματα, παιδί μου», διευκρίνισε ανυπόμονα σαν να τη ρωτούσα τα αυτονόητα. «Έχω γαλλικά παραθυρόφυλλα; Με κάλεσε εμένα ο Κλεάνθης σπίτι του; Αφού είναι στη Θεσσαλονίκη, πώς να με καλέσει;»

«Μα γιατί το κάνεις;»

«Για να μη μπερδευτώ. Για να θυμάμαι τι είναι ψέματα όταν μεγαλώσω».

«Ναι, αλλά γιατί γράφεις ψέματα, το ημερολόγιό σου είναι!»

«Εγώ φταίω που η αλήθεια είναι βαρετή; Όλο μου χαλάει τις ιστορίες ...».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 60-70 λέξεις τους βασικούς λόγους, για τους οποίους το Διαδίκτυο και ο Τύπος έχουν διαφορετικό βαθμό αξιοπιστίας ως προς την ενημέρωση των πολιτών, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να καταγράψεις στο απαντητικό φύλλο 4 δείκτες σύνδεσης (συνδεδετικές λέξεις) από την 3η παράγραφο του Κειμένου 1 και να αναλύσεις τον ρόλο τους στη διασφάλιση της συνοχής της παραγράφου.

3ο υποερώτημα

Να καταγράψεις στο απαντητικό φύλλο, από τις δύο πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1, 4 προσδιορισμούς (εμπρόθετους, επιρρηματικούς κ.λπ.) και 2 παραδείγματα σύνταξης με ασύνδετο σχήμα. Πώς διαμορφώνουν τα στοιχεία αυτά το ύφος του κειμένου;

ΘΕΜΑ 4

Ποια στάση τηρεί η συντάκτρια του ημερολογίου απέναντι στα γεγονότα της ζωής της στο Κείμενο 2; Εσύ συμφωνείς με τη στάση αυτή ή όχι και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

⁵ Σειρά κινηματογραφικών ταινιών και τηλεοπτικό σίριαλ επιστημονικής φαντασίας.

Κείμενο 1**«BigBrother»- Η διαστροφή της κλειδαρότρυπας**

Το κείμενο είναι του Ζήση Παπαδημητρίου, δημοσιευμένο στις 25.7.2001.

Μετά τα κοινωνικά «ριάλιτι σόου», τα αποκαλούμενα και «εξομολογητικά», όπου οι συμμετέχοντες μετατρέπουν την ιδιωτική τους ζωή σε θέαμα, αναζητώντας με τον τρόπο αυτό λύση στα προβλήματά τους (επιδίδονται δηλαδή σε ένα είδος ψυχολογικού στριπτίζ), σειρά στα τηλεοπτικά κανάλια έχει το «BigBrother». Ως γνωστόν ξεκίνησε από την Ολλανδία να κατακτήσει, με διαφορετικό όνομα από χώρα σε χώρα, την παγκόσμια τηλεοπτική σκηνή, επιτυγχάνοντας ιδιαίτερα υψηλά ποσοστά τηλεθέασης. Θα μπορούσε βέβαια, τηρουμένων πάντα των αναλογιών, να συγκριθεί με το θέαμα των μονομαχιών στη ρωμαϊκή εποχή. Σε αντίθεση με τις μονομαχίες, όπου οι θεατές ήταν αμέτοχοι, στο νέο τηλεοπτικό παιχνίδι συμμετέχουν, αν και έμμεσα, ενεργά, καθώς η ετυμολογία τους είναι αυτή που αναδεικνύει τελικά τον νικητή.

Στη χώρα μας η επιτυχία του «BigBrother» είναι δεδομένη. Εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες παρακολουθούν το «παιχνίδι» και συμμετέχουν τηλεφωνικά, καθότι τελικός κριτής είναι το κοινό, το οποίο και αποφασίζει ποιος τελικά θα είναι ο νικητής. Λέγεται μάλιστα πως τα τηλεφωνήματα των τηλεθεατών αποφέρουν κάθε φορά πολύ μεγάλα κέρδη! Αποδεικνύεται για ακόμη μια φορά ότι η ελληνική κοινωνία στερείται αντανακλαστικών, καθότι, όχι μόνον δεν αντιδρά στο νέο αυτό φαινόμενο απαξίωσης της κοινωνικής ζωής, αλλά, αντίθετα, απολαμβάνει το θέαμα.

Καθώς το κοινό έχει λίγο ή πολύ εξοικειωθεί με τα γνωστά «ριάλιτι σόου» διασκεδάζοντας κυριολεκτικά με τη δυστυχία των άλλων, αδυνατεί να αντισταθεί στη νέας μορφής οφθαλμολαγνεία⁶. Στο όνομα της δημοσιότητας, της επωνυμίας και του χρήματος (τρία από τα βασικά γνωρίσματα της εποχής μας), δεν είναι λίγοι εκείνοι που σπάζουν καθημερινά το φράγμα του αυτοσεβασμού, για να μετατραπούν σε κλόουν, ικανοποιώντας έτσι τις ηδονοβλεπτικές επιθυμίες του κοινού. [...]

[...] Το σύνδρομο της κλειδαρότρυπας που χαρακτηρίζει την εκπομπή ο «Μεγάλος Αδελφός» υπονομεύει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Οδηγεί στην έκπτωση της κοινωνικής ζωής τόσο των ανθρώπων που συμμετέχουν ενεργά όσο και εκείνων που παρακολουθούν την εκπομπή, σε μια εποχή όπου, έτσι και αλλιώς, οι ανθρώπινες αξίες βάλλονται πανταχόθεν, στο όνομα ενός άκρατου και αδιέξοδου ατομικισμού.

Εκπομπές όπως αυτή του «Μεγάλου Αδελφού» απειλούν πάνω από όλα τους νέους και ειδικότερα τα παιδιά, καθώς προβάλλουν άκρως αρνητικά στερεότυπα κοινωνικής συμπεριφοράς. Αν και η ιδιωτική ζωή των ανθρώπων δεν παραβιάζεται από νομική τουλάχιστον άποψη από τέτοιου είδους εκπομπές, καθότι ο καθένας μας είναι ελεύθερος να τις παρακολουθήσει ή όχι, το πρόβλημα ωστόσο παραμένει, στο βαθμό που υπονομεύεται συστηματικά και αθόρυβα κάθε έννοια ιδιωτικότητας με την ευρύτερη σημασία του όρου.

Κείμενο 2**Φάροι**

Το ποίημα είναι του Ιάπωνα Νάκα Τάρο, μετάφραση: Λ. Σκαρτσή, Πηγή: Παγκόσμια ποιητική ανθολογία «Ταξίδι στην ποίηση», Ναυτίλος

⁶ αρρωστημένη αγάπη για το θέαμα

Οι φάροι μοιάζουν με τους ποιητές
που κοιτάνε μόνο επικίνδυνα πράγματα

-μια παλίρροια που πλησιάζει

Οι ποιητές μοιάζουν με τους φάρους

ζώντας την αγωνία

χτίζουν τη μοναξιά τους

Επειδή το φως τους

το κλέβει πάντα η απόσταση

το εσωτερικό τους

είναι πιο βαθύ από κάθε σκοτάδι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 περίπου λέξεις να παρουσιάσεις τα στοιχεία των ριάλιτι σόου που καταγγέλλει ο αρθρογράφος στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιχειρεί μια σύγκριση. Ποια είναι αυτή και ποιους σκοπούς εξυπηρετεί;

3ο υποερώτημα

«ριάλιτι σόου», «εξομολογητικά», «παιχνίδι»

Να σχολιάσεις τη χρήση των εισαγωγικών στις παραπάνω λέξεις ή φράσεις του Κειμένου 1.

ΘΕΜΑ 4

Να εκφράσεις σε 100-150 λέξεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου για τη σχέση των ποιητών με τους φάρους, όπως αυτή αποτυπώνεται στο Κείμενο 2.

29. ΘΕΜΑ 15202

Κείμενο 1

[Ο πονηρός μήνας Αύγουστος]

Το παρακάτω άρθρο (διασκευή) υπογράφεται από τον Δημοσθένη Κούρτοβικ και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Τα Νέα» στις 8 Αυγούστου 2014.

Ποιος έχει πει ότι τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις; Ο Ουμπέρτο Έκο⁷, φυσικά. Αλλά με τόσες ειδήσεις πρώτης γραμμής στο ξεκίνημα του φετινού Αύγουστου, η περιφημη ρήση του Ιταλού σημειολόγου και μυθιστοριογράφου μοιάζει ειρωνική, μολονότι στην περίπτωση αυτή δεν είχε την πρόθεση να ειρωνευτεί.

Η Ιστορία δεν πάει διακοπές, αφού στην πραγματικότητα, ο Αύγουστος έχει διαχρονικά το ίδιο μερίδιο σε βαρυσήμαντα γεγονότα όσο κάθε άλλος μήνας - ίσως μάλιστα μεγαλύτερο. Με τον ερχομό ενός Αύγουστου άρχισε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος και τις τελευταίες ημέρες ενός άλλου Αύγουστου στήθηκε το σκηνικό για την έναρξη του Δεύτερου. Αύγουστο μήνα ισοπέδωσαν οι ατομικές βόμβες τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι. Για να μην αναφέρουμε τις φυσικές καταστροφές, τις εξοντωτικές επιδημίες, τα πολύνεκρα δυστυχήματα, που ούτε αυτά κάνουν διακοπές τον Αύγουστο. Αύγουστο εξάλλου διεξάγονται κατά κανόνα οι Ολυμπιακοί Αγώνες, που αναγνωρίζονται ως το μείζον διεθνές γεγονός.

Μερικές φορές είναι δύσκολο να αντισταθεί κανείς σε ένα εντυπωσιακό ευφυολόγημα που γαργαλάει τη γλώσσα του, ακόμη και αν καταλαβαίνει ότι είναι ανούσιο ή άτοπο. Το απόφθεγμα ότι τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις είναι εντυπωσιακό ως ευφυολόγημα (ή παραδοξολόγημα⁸). Παίρνοντας υπόψη, όμως, τα παραδείγματα που δώσαμε ενδεικτικά, διαψεύδεται από την ίδια την πραγματικότητα, αν το πάρει κανείς τοις μετρητοίς. Ωστόσο, ο Έκο δεν είναι με κανένα τρόπο επιπόλαιος. Το νόημα της διάσημης ρήσης του είναι αρκετά πιο σύνθετο από την τρέχουσα ερμηνεία της. Αυτό που ήθελε να πει είναι ότι στην εποχή της ιλιγγιώδους διάδοσης των πληροφοριών και διαφοροποίησης των μέσων μαζικής επικοινωνίας εκείνοι που παράγουν γεγονότα ενδιαφέρονται τα μέγιστα για τον επικοινωνιακό αντίκτυπό τους και πολλές φορές τα παράγουν προπαντός, αν όχι αποκλειστικά, για χάρη του. Επειδή όμως τον Αύγουστο τα ΜΜΕ υπολειπονται ή ληθαργούν και οι χρήστες τους αραιώνουν, μια είδηση δεν θα είχε το επικοινωνιακό αντίκρισμα που επιδιώκει ο πρόξενός της. Έτσι, τα γεγονότα «αναβάλλονται» για μετά τις αυγουσιάζουσες διακοπές.

Κείμενο 2

Ομίχλη

Το κείμενο ανήκει στον Γιώργο Ιωάννου και περιλαμβάνεται στα διηγήματά του Η Μόνη Κληρονομιά, Κέδρος 1982.

Δεν ξέρω πια τι γίνεται με την ομίχλη κι αν εξακολουθεί να πέφτει τόσο πηχτή ή μήπως χάθηκε ολότελα κι αυτή, όπως η πάχνη πάνω απ' τα πρωινά κεραμίδια. Βλέποντας την παρθενική πάχνη να γυαλίζει παντού, λέγαμε: «Είχε κρύο τη νύχτα» ή «τα λάχανα θα γίνουν με την πάχνη πιο γλυκά, πρέπει να κάνουμε ντολμάδες».

Όταν ερχόταν ο καιρός της ομίχλης, είχα πάντα το νου μου σ' αυτήν. Μέρα τη μέρα περίμενα να με σκεπάσει κι εγώ να χώνομαι αθέατος μέσα της. Θλιβόμουν όμως πολύ, όταν έπεφτε τις καθημερινές, την ώρα που βασανιζόμουν με τα χαρτιά στο γραφείο. Παρακαλούσα να κρατήσει ως το βράδυ, συνήθως όμως γύρω στο μεσημέρι διαλυόταν από έναν ήλιο ιδιαίτερα δυσάρεστο.

Μα, καμιά φορά, όταν ξυπνώντας τ' απόγευμα, την ώρα που έλεγα αν θα πάω στο σινεμά ή στο καφενείο, έβλεπα αναπάντεχα απ' το παράθυρο το απέραντο θέαμα της ομίχλης, άλλαζα αμέσως σχέδια και πορείες. Σήκωνα το γιακά της καμπαρντίνας, κατέβαινα με σιγουριά τα σκαλιά κι έφευγα για την παραλία, χωρίς ταλαντεύσεις. Η ομίχλη είναι για να βαδίζεις μέσα σ' αυτήν. Διασχίζεις κάτι που είναι πυκνότερο από αέρα και σε στηρίζει. Αλλά

⁷ «Τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις», γνωστό βιβλίο του Ιταλού συγγραφέα.

⁸ παραδοξολόγημα: σκέψη, πράξη, λόγος κτλ. ο οποίος αντιτίθεται στην κοινή λογική, παραλογισμός.

και κάτι ακόμα: ομίχλη χωρίς λιμάνι είναι πράγμα αταίριαστο. Η ομίχλη ήταν ακόμα πιο γλυκιά, όταν την ψιλοκεντούσε εκείνη η βροχή, η πολύ ψιλή βροχή του ουρανού μας. Αυτή που δε σε βρέχει, μα σε ποτίζει μονάχα και φυτρώνουν πιο λαμπερά τα μαλλιά σου την άλλη βδομάδα. Και τότε έπαιρναν νόημα τα φώτα και τα τραμ και τα κορναρίσματα. Ακόμα κι οι πολυκατοικίες γίνονταν ελκυστικές μες στην αχνάδα. Κι ύστερα έφταναν στο καφενείο του λιμανιού, αυτό που από χρόνια είναι γκρεμισμένο, να ξαναβρώ την παρέα μου. Κι όταν δεν ήταν εκεί -και δεν ήταν ποτέ εκεί- καθόμουν ώρες και καρτερούσα. Πίσω απ' τα τζάμια διαβαίνουν αράδα οι σκιές αυτών, που τώρα έχουν πεθάνει. Κολλούσαν το μούτρο τους για μια στιγμή στο θαμπό τζάμι κι άλλοι έμπαιναν μέσα, ενώ άλλοι τραβούσαν ανατολικά για τον Πύργο του Αίματος. Κι αν δε μου έγνεφε κανείς, έβγαινα κι ακολουθούσα μια σκιά, που ποτέ δεν μπορούσα να προφτάσω. Δε θυμάμαι από πού ερχόταν εκείνη η ομίχλη: μάλλον κατέβαινε από ψηλά. Τώρα, πάντως, ξεκινάει βαθιά απ' τα όνειρα. Αυτά που χρόνια μένανε σκεπασμένα μ' ένα βαρύ καπάκι, που όμως πήρε απ' την πίεση για καλά να παραμερίζει. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια είναι η θέση του συγγραφέα του Κειμένου 1 στην άποψη του Ουμπέρτο Έκο ότι τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις (50-60 λέξεις);

2ο υποερώτημα

Ποια θέση διατυπώνει ο συγγραφέας του Κειμένου 1 στη δεύτερη παράγραφο και με ποιον τρόπο την αναπτύσσει;

3ο υποερώτημα

«Επειδή όμως τον Αύγουστο τα ΜΜΕ υπολειτουργούν ή ληθαργούν και οι χρήστες τους αραιώνουν, μια είδηση δεν θα είχε το επικοινωνιακό αντίκρισμα που επιδιώκει ο πρόξενός της. Έτσι, τα γεγονότα «αναβάλλονται» για μετά τις αυγουσιatices διακοπές.»

Στο παραπάνω χωρίο του Κειμένου 1 η γλώσσα χρησιμοποιείται για να πληροφορήσει ή για να προβληματίσει. Να εντοπίσεις και να σχολιάσεις με συντομία δύο (2) γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο συγγραφέας επιτυγχάνει τον στόχο του.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 δεσπάζει ένας μελαγχολικός τόνος. Να ερμηνεύσεις σε 100-150 λέξεις τον τρόπο με τον οποίο αυτός αποτυπώνεται σε εξωτερικό, αλλά και σε εσωτερικό επίπεδο και να εκφράσεις την προσωπική σου τοποθέτηση σε ανάλογες καταστάσεις.

Κείμενο 1**Κήνσορες⁹ και σκουπιδοφάγοι.**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί επιφυλλίδα του Δημήτρη Ψυχογιού στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ (διασκευή).

Σκουπίδια, λοιπόν, μας ταΐζει η τηλεόραση, **και μάλιστα** η ιδιωτική; Έτσι τουλάχιστον υποστηρίζει η Επιτροπή Πολιτών που οργάνωσε εκδήλωση για να επισημάνει την αηδία που προκαλούν στο κοινό ορισμένα τηλεοπτικά προγράμματα. Είναι, **άλλωστε**, γεγονός πως πολλοί πιστεύουν σήμερα ότι τα μέσα επικοινωνίας γενικώς, και η τηλεόραση ιδιαίτερα, ευθύνονται για όλα τα δεινά της εποχής μας, είτε επειδή διαπλέκονται με τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα είτε επειδή υποβαθμίζουν την κουλτούρα είτε επειδή στις ενημερωτικές εκπομπές τους δεν σέβονται τους κανόνες της αμεροληψίας και της προστασίας της προσωπικότητας.

Παρά τις διαπιστώσεις αυτές, κανείς δεν μπορεί να προστατεύσει τους τηλεθεατές από τον εαυτό τους. Κανείς δεν μπορεί να επιβάλει διά της βίας την πολιτική ορθοφροσύνη ή το καλό του γούστο στους άλλους. Ούτε καν τα πανίσχυρα, κατά τους επικριτές τους, μέσα. Υπήρξε κανένα ολοκληρωτικό ή αυταρχικό καθεστώς που να διασώθηκε επειδή είχε υπό τον απόλυτο έλεγχο του τα μέσα μαζικής ενημέρωσης; Κατάφεραν τα μέσα να αλώσουν¹⁰ τοπικές ή εθνικές κουλτούρες που ήθελαν να αντισταθούν; Μόνο η πολιτική βία, ο καταναγκασμός, είχε και έχει τέτοια αποτελέσματα. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αποτελούν λάθος στόχο.

Επιπλέον, υποτιμούν τη νοημοσύνη όλων συλλήβδην των τηλεθεατών οι προστάτες τους, όταν ισχυρίζονται ότι αυτοί μόνοι είναι σε θέση να διαβάζουν τους κώδικες της τηλεόρασης και να ανακαλύπτουν σκουπίδια, εκεί όπου οι υπόλοιποι ανακαλύπτουν ψυχαγωγία και ενημέρωση. Κανείς δεν είναι ανυποψίαστος στον κόσμο αυτόν, η κριτική ικανότητα δεν είναι προνόμιο μόνο κάποιων εκλεκτών που κατάφεραν να μην αποβλακωθούν, ενώ όλοι οι υπόλοιποι έχουν πέσει θύματα της μεγάλης τηλεοπτικής απάτης. Από απλά φαινόμενα, όπως η άνοδος και η πτώση τηλεοπτικών αστέρων και εκπομπών, ως τα σύνθετα φαινόμενα των απεργιών, των εξεγέρσεων, των εμφυλίων πολέμων και των πολέμων γενικώς, εύκολα συνάγουμε πως, για καλό και για κακό, οι κοινωνίες μας δεν έχουν γίνει κοινωνίες αποχαυνωμένων τηλεθεατών, όπως προχείρως αρκετοί υποστηρίζουν.

Σε τελική ανάλυση, η συνολική απόρριψη της τηλεόρασης ή σταθμών δεν έχει νόημα ούτε παράγει αποτελέσματα. Αυτό που χρειάζεται είναι η συγκεκριμένη κινητοποίηση και καταδίκη συγκεκριμένων πρακτικών. Όχι για να προστατευθούν οι τηλεθεατές, αλλά τα άτομα που (χάριν των τηλεθεατών) παραβιάζονται τα δικαιώματά τους κι ακόμη οι συγκεκριμένες αξίες που η δημοκρατική κοινωνία μας υποτίθεται ότι έχει υιοθετήσει.

Κείμενο 2**Η γάτα και το πουλί**

Το παρακάτω ποίημα είναι του Ζακ Πρεβέρ (Jacques Prévert) και ανήκει στη συλλογή «Ιστορίες και άλλες ιστορίες» (1946). Στα Ελληνικά υπάγεται στην ανθολογία «Ποιήματα» του Πρεβέρ που εκδόθηκε το 1989 σε μετάφραση του Β. Χατζηδημητρίου.

Ένα χωριό ακούει λυπημένο

1

Τραγουδάει ένα πουλί πληγωμένο

Είναι το μοναδικό πουλί στο χωριό

⁹ Κριτές, αξιολογητές

¹⁰ Κατακτήσουν, ισοπεδώσουν

Κι η μοναδική γάτα στο χωριό	
Το έφαγε και τ' άφησε μισό	5
Και το πουλί σταματάει να τραγουδάει	
Η γάτα σταματάει να νιαουρίζει	
Και να γλείφεται	
Και το χωριό κάνει στο πουλί	
Μία κηδεία λαμπρή	10
Και η γάτα που είναι καλεσμένη	
Περπατάει πίσω απ' το μικρό αχυρένιο φέρετρο	
Όπου έχουν βάλει το πεθαμένο πουλί	
Το κουβαλάει ένα μικρό κορίτσι	
Που δε σταματάει το κλάμα	15
Αν ήξερα ότι αυτό θα σου έκανε τόσο κακό	
Του λέει η γάτα	
Θα το 'χα φάει ολόκληρο	
Κι έπειτα θα σου έλεγα	
Ότι το είδα να πετάει	20
Να πετάει ως την άκρη του κόσμου	
Εκεί κάτω τόσο μακριά	
Απ' όπου δεν θα ξαναγύριζε ποτέ	
Θα λυπόσουν λιγότερο	
Θλίψη και νοσταλγία μοναχά	25
Δεν πρέπει ποτέ να κάνουμε πράγματα μισά!	

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις συνοπτικά τα επιχειρήματα, με τα οποία ο αρθρογράφος υποστηρίζει ότι οι τηλεθεατές μπορούν οι ίδιοι να προστατέψουν τον εαυτό τους από τις εκπομπές χαμηλής ποιότητας. (60-70 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Ποια σημασία έχει η καθεμία από τις παρακάτω συνδυαστικές λέξεις / φράσεις του κειμένου; Να διαλέξεις το σωστό, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση τους στο κείμενο και τη νοηματική σχέση που δηλώνουν:

1. και μάλιστα

- α) και ιδιαίτερα
- β) και πρώτον
- γ) και φυσικά

δ) και βέβαια.

2. Άλλωστε

α) επιπλέον

β) αντίθετα

γ) εξάλλου

δ) αναμφισβήτητα.

3. Παρά τις διαπιστώσεις αυτές

α) σύμφωνα με τις διαπιστώσεις αυτές

β) παράλληλα με τις διαπιστώσεις αυτές

γ) ενάντια προς τις διαπιστώσεις αυτές

δ) ανεξάρτητα από τις διαπιστώσεις αυτές.

4. Επιπλέον

α) γι' άλλη μια φορά

β) επιπρόσθετα

γ) παρακάτω

δ) παραπάνω

5. Σε τελική ανάλυση

α) τελευταία

β) τελικά

γ) συνοπτικά

δ) περιληπτικά.

3ο υποερώτημα

Στις παρακάτω υπογραμμισμένες προτάσεις από το κείμενο 1 να γράψεις στο απαντητικό φύλλο τι είδους σύνταξη χρησιμοποιείται, να τη μετασχηματίσεις στο αντίθετό της και να προσδιορίσεις ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος, μετά τον μετασχηματισμό.

- Έτσι τουλάχιστον υποστηρίζει η Επιτροπή Πολιτών που οργάνωσε εκδήλωση για να επισημάνει την αηδία που προκαλούν στο κοινό ορισμένα τηλεοπτικά προγράμματα.
- Υποτιμούν τη νοημοσύνη όλων συλλήβδην των τηλεθεατών οι προστάτες τους.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση της γάτας, με στοιχεία του Κειμένου 2, και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με το περιεχόμενο του τελευταίου στίχου του ποιήματος. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**[Εικονικός πολιτισμός]**

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από το βιβλίο του Γιώργου Τσουρβάκα «Μειονότητες, φύλα και κοινωνικές τάξεις στην τηλεοπτική επικοινωνία. Ανάλυση του περιεχομένου της επικοινωνίας και των επιδράσεών του. Προβλήματα και Επισημάνσεις II». (Αθήνα: Ι. Σιδέρης, 1998).

Η τηλεοπτική επικοινωνία οδηγεί κυρίως στη φυγή από την πραγματικότητα. Με άλλα λόγια, η τηλεόραση κατασκευάζει ένα μοντέλο της πραγματικότητας ολότελα «εξωπραγματικό», στο οποίο «βασιλεύει» η ισότητα, η αλληλεγγύη, η αποδοχή, προσφέροντας στον μέσο θεατή την ευκαιρία να ζήσει άγνωστες καταστάσεις και εμπειρίες, την αυταπάτη μιας άλλης ζωής. «Καταναλώνοντας» τα προϊόντα της, ο σύγχρονος άνθρωπος μπορεί να κινηθεί σε κόσμους διαφορετικούς από τον δικό του, να αποκτήσει κοινωνική ταυτότητα και να υποδυθεί κοινωνικούς ρόλους, που στην καθημερινή του ζωή είναι εντελώς απρόσιτοι. Σ' αυτόν τον ονειρικό κόσμο που χτίζει, δίνεται ένα επίχρισμα ρεαλισμού μέσω του οποίου η φαντασίωση μεταμφιέζεται σε πραγματικότητα.

Ακόμη, ο τρόπος προβολής συμβάλλει, ώστε τα πρόσωπα και τα γεγονότα που βλέπουμε στην οθόνη να μοιάζουν πραγματικά και φυσικά. Το αποτέλεσμα είναι ο θεατής να αισθάνεται ότι και οι ανθρώπινες σχέσεις, έτσι όπως παρουσιάζονται στην οθόνη, πρέπει να είναι και αυτές αληθινές. Αυτό αποτελεί ένα χαρακτηριστικό της αληθοφάνειας, που καθιστά τη φυγή στον κόσμο της τηλεόρασης δυνατή. Στους μοντέρνους καιρούς η πραγματικότητα έχει υποκύψει και έχει εξαλειφθεί από την προβολή των ειδώλων που μεταφέρονται και κυριαρχούν στην τηλεόραση.

Αλλωστε, σε μεγάλο βαθμό η τηλεόραση μιλά τη γλώσσα των συγκινήσεων και των συναισθηματικών καταστάσεων, από τις οποίες εκμαιεύονται εσωτερικές συγκρούσεις, ταυτίσεις και επιθυμίες παράλληλα με τα ιδεολογικά μηνύματα. Για να κατακτήσει, λοιπόν, ένα ευρύ κοινό, η τηλεόραση πρέπει να στοχεύει στις συναισθηματικές ανάγκες και στις προσωπικές επιθυμίες του, επειδή η τηλεοπτική επικοινωνία δίνει διέξοδο στις καταπιεσμένες επιθυμίες, στις φιλοδοξίες και στα όνειρα του σύγχρονου ανθρώπου, καθηλώνοντάς τον έτσι στο επίπεδο της φαντασίωσης και της αυταπάτης. Αναμφίβολα, ο ονειρεμένος κόσμος, τον οποίο προβάλλει η τηλεόραση, παρέχει στο κοινό τη δυνατότητα αυτής της φυγής. Μόνο που η φυγή είναι απατηλή, δεν λειτουργεί ως φυγή, αλλά ως κοινωνική επανένταξη ή ενσωμάτωση, καθώς πείθει το κοινό, ώστε να δέχεται το αντίθετο του πραγματικού ως φυσικό. Συμπερασματικά, το κοινό των μηνυμάτων της τηλεόρασης ζει σ' έναν κόσμο, στον οποίο η φαντασία υποκαθιστά την πραγματικότητα, ενώ η εικόνα έχει περισσότερη σημασία από το πρωτότυπο.

Κείμενο 2**Αφιέρωμα στη Σαντορίνη (απόσπασμα)**

Το απόσπασμα προέρχεται από το ομότιτλο οδοιπορικό του Ηλία Βενέζη (1904-1974), που δημοσιεύτηκε την 1η Αυγούστου 1956 στο Περιοδικό «Νέα Εστία», τεύχ. 698.

[...] Σαν αέρας βίαιος να μας έσεισε. Κάμαμε ακόμα λίγα βήματα. Και τότε πρόβαλε μπρος στα μάτια μας, όραμα θαμπωτικό, αλησμόνητο για πάντα, πάντα, άσπρο, πάλλευκο: η «Θεοσκέπαστη». Πάνω απ' τα κρεμαστά νερά, στον άγριο βράχο, πάνω απ' το ηφαίστειο.

Οι ύμνοι τώρα έρχονταν πιο καθαροί. Προχωρήσαμε, μπήκαμε στη Θεοσκέπαστη. Κατακάθαρο, γυμνό, κατάγυμνο ήταν το ξωκκλήσι, καθώς όλα τα ξωκκλήσια των Ελλήνων. Μοναχά ένα ξυλόγλυπτο, παλιό, παμπάλαιο τέμπλο με δυο όφεις. Και μπρος στο Ιερό, κάτω απ' το φαγωμένο τέμπλο, γονατισμένες πάνω στις πλάκες, με σκυφτό κεφάλι, απορροφημένες στη δέησή τους, μόνες με τον εαυτό τους και με το Θεό, ξυπόλυτες, οι μαυροφορεμένες γυναίκες, που είχαμε δει από μακριά, έψελναν. [...]

Σαν τέλειωσε η παράκληση και οι γυναίκες σηκωθήκαν απ' τις πλάκες, ωχρές, γαλήνη ήταν στο πρόσωπό τους πολλή. Μας τριγυρίσανε, είπαν τα δικά τους, είπαμε τα δικά μας. Η μια είχε παιδί σκοτωμένο στον πόλεμο, η άλλη έχει γιο στο στρατό, η άλλη έχει γιο που ταξιδεύει στη θάλασσα. Κάθε χρονιά έχουνε τάμα να πάρουν βόλτα το νησί, με τα πόδια, ν' ανάψουν τα καντήλια στα ξωκκλήσια. Έτσι και φέτος ξεκινήσανε. Με τα χαράματα πέσαν στο δρόμο απ' τον Πύργο, ξυπόλυτες, κ' η σκόνη σκέπαζε τα σκληρά, τυραγνισμένα πόδια τους. Τώρα, ύστερα απ' τη χάρη της, μετά τη Θεοσκέπαστη, θ' ανηφορίζαν για τ' άλλα τα ξωκκλήσια, κατά τα δυτικά.

Βγάλανε απ' το μπογαλάκι τους το γιόμα τους, ψωμί σταρένιο, τις μικροσκοπικές ντομάτες της Σαντορίνης, ψαράκια της τράτας τηγανητά. «Ηντλησαν» νερό απ' τη μικρή στέρνα, νερό βρόχινο, μας φιλέψαν νερό και ψωμί. Δε θέλαμε να τους το στερήσουμε που το είχαν λιγοστό - το ψωμί και το νερό. Μα επιμείνανε να το πάρουμε κοιτάζοντάς μας παρακαλεστικά μες στα μάτια, σα να το γυρεύαν για χάρη.

«Τώρα μας ένωσε η Θεοσκέπαστη», είπαν.

Αποχαιρετιστήκαμε. Εμείς μείναμε να ζήσουμε λίγο ακόμα στη Θεοσκέπαστη, μια ακόμα ελληνική ώρα. Καθώς έβλεπα ν' ανηφορίζουνε το, σκαλισμένο στο βράχο, μονοπάτι του Σκάρου οι μαυροφορεμένες, ξυπόλυτες γυναίκες της Σαντορίνης, πηγαίνοντας ν' ανάψουν τα καντήλια στ' άλλα εξωκλήσια, ικέτιδες για τα παιδιά τους, πεινασμένες, διψασμένες στην άνυδρη γη τους, - θυμήθηκα απότομα τη μακρινή μεγάλη πόλη, την πρωτεύουσα των Ελλήνων. Ω, τι ξένη πόλη, ξεκομμένη απ' τον κορμό της Ελλάδας, απληροφόρητη για τα βάσανά της, για την πικρία και την καρτερία της, αδιάφορη και αλαζών¹¹, αυτή η πόλη των Αθηνών!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Τι ακριβώς υποστηρίζει ο Γιώργος Τσουρβάκας στο Κείμενο 1;

- α.** Η τηλεόραση προσφέρει στον θεατή ένα εφικτό πρότυπο ζωής.
 - β.** Η τηλεόραση επιβάλλεται στον θεατή εκμεταλλευόμενη τις συναισθηματικές του ανάγκες.
 - γ.** Στον κόσμο της τηλεόρασης αποδίδεται μεγαλύτερη αξία στην πραγματικότητα από ό,τι στην εικόνα της.
- Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση και να την εξηγήσεις σε μία παράγραφο 40-50 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται η νοηματική σύνδεση ανάμεσα στη δεύτερη και στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1.

¹¹ αλαζονική

3ο υποερώτημα

Το ύφος λόγου του Κειμένου 1 είναι σοβαρό και ουδέτερο. Να εντοπίσεις δύο εκφραστικές επιλογές που τεκμηριώνουν τον συγκεκριμένο χαρακτηρισμό και να εξηγήσεις πώς υπηρετούν τον σκοπό του κειμενογράφου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις σε 100-150 λέξεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα του αφηγητή τεκμηριώνοντας την απάντησή σου με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2.

32. ΘΕΜΑ 15263**Κείμενο 1****[Αυτοφωτογράφιση: εθισμός, ναρκισσισμός, ανοησία ή κοινωνικό φαινόμενο;]**

Το (διασκευασμένο) κείμενο του Στέλιου Παπαθανασόπουλου, καθηγητή στο Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ του ΕΚΠΑ, δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ στις 22.06.2014 (ανάκτηση 02.01.2022).

Στις ημέρες μας όλοι πλέον «αυτοφωτογραφίζονται» και αναρτούν τις φωτογραφίες τους στις ιστοσελίδες τους είτε είναι πλανητάρχες, πρόεδροι ή πρωθυπουργοί, πολιτευτές ή διασημότητες, απλοί άνθρωποι, ακόμη και τα κατοικίδια τους. Ο όρος «selfie» ανακηρύχθηκε η λέξη της χρονιάς το 2013 από το αγγλικό λεξικό της Οξφόρδης και ορίζεται ως «μια φωτογραφία που κάποιος έχει τραβήξει για τον εαυτό του, συνήθως με ένα έξυπνο κινητό, υπολογιστή-τάμπλετ ή κάμερα, και την έχει ανεβάσει σε μια ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης». Ως «δραστηριότητα» τη συναντά κανείς έως και στις κηδείες! Πρόκειται τελικά περί εθισμού, ναρκισσισμού, ανοησίας ή αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου κοινωνικού φαινομένου;

Οι selfies μπορούν να θεωρηθούν ως ματαιοδοξία ή ναρκισσισμός, αλλά ως δραστηριότητα δεν είναι κάτι το νέο. Αντίθετα, ως συμπεριφορά καταγράφεται με μια διαφορετική μορφή εδώ και εκατοντάδες χρόνια, ξεκινώντας από τα πορτρέτα και τις αυτοπροσωπογραφίες. Η διαφορά είναι ότι παίρνει τις διαστάσεις μόδας και συνδέεται με τις σύγχρονες εμμονές των ανθρώπων να προβάλλουν με έναν ευπαρουσίαστο τρόπο τους εαυτούς τους στους άλλους.

Μπορεί να μοιάζει αστείο, αλλά μπορεί να είναι και επικίνδυνο. Αστεία, ας πούμε, μπορεί να μοιάζει η αφέλεια του προέδρου Ομπάμα να χαριεντίζεται με την πρωθυπουργό της Δανίας στην κηδεία του Μαντέλα. Αστείο, έως βλακώδες, μπορεί να χαρακτηριστεί αυτό που έκανε ένας θεατής του Ποδηλατικού Γύρου του Δουβλίνου που, αντί να βοηθήσει τον πεσμένο και εξαντλημένο νικητή του αγώνα Μαρσέλ Κίτελ να σηκωθεί από το έδαφος, τράβηξε μια φωτογραφία μαζί του χαμογελώντας με τον καταπονημένο ποδηλάτη. Αλλά είναι κι επικίνδυνο. Ένας έφηβος στη Βρετανία αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει, επειδή είχε αποτύχει να τραβήξει την τέλεια selfie του ή όπως αυτός νόμιζε. Ο εθισμός και κατ' επέκταση ο ναρκισσισμός που συνδέεται με αυτή τη συμπεριφορά έχουν να κάνουν με την προσήλωση των νεαρών ατόμων με τα κοινωνικά δίκτυα, την αυτοπαρουσίαση και την απήχησή τους στις εν λόγω ιστοσελίδες.

Το μεγάλο πρόβλημα με τη διάδοση του ψηφιακού ναρκισσισμού είναι ότι ασκεί τεράστια πίεση στους ανθρώπους να επιτύχουν ανέφικτους στόχους, χωρίς να το αντιλαμβάνονται. Ο ένας παρουσιάζει τον εαυτό του ως

ποδοσφαιριστή, η άλλη ως τραγουδίστρια, αναμένοντας όσο το δυνατό περισσότερα «likes»¹² και τα καλά σχόλια από τους φίλους στο διαδίκτυο. Σε μια δημοσκόπηση που πραγματοποιήθηκε πέρυσι για λογαριασμό κάποιου κατασκευαστή έξυπνων κινητών διαπιστώθηκε ότι οι αυτοφωτογραφίες αποτελούν το 30% των φωτογραφιών που λαμβάνονται από άτομα ηλικίας 18 έως 24 ετών.

Τέλος, οι αυτοφωτογραφίες σε ατομικό επίπεδο αποτελούν ένα ακόμη παράδειγμα της κατάρρευσης των ορίων μεταξύ της δημόσιας και της ιδιωτικής ζωής. Σε κοινωνικό επίπεδο ίσως να συνδέονται με την εμμονή των ανθρώπων να συσσωρεύουν αρχεία των εμπειριών τους μέσω εικόνων, που χρησιμοποιούν για να προβάλλουν μια εικόνα του εαυτού τους προς τον έξω κόσμο. Μια εικόνα που μπορούμε να την επεξεργαστούμε ή να τη διυλίσουμε, αλλά έχουμε και την αίσθηση ότι μπορούμε και να τη διαγράψουμε. Σε τελική ανάλυση, συνδέεται με την έλευση μιας νέας μορφής ορατότητας που συσχετίζεται άμεσα με την ψηφιακή εποχή. Έχει, κυρίως, να κάνει με την ανάγκη των απλών πολιτών στην εποχή της εικόνας να αποδράσουν από την ανωνυμία, να γίνουν έστω «ολίγον γνωστοί», να αποκτήσουν το μερίδιο της δημοσιότητας που τους αναλογεί στη ζωή.

Κείμενο 2

Το καλοκαίρι πριν από το σκοτάδι (απόσπασμα)

Το απόσπασμα αντλήθηκε από το βιβλίο της βραβευμένης με Νόμπελ Βρετανίδα συγγραφέα Ντόρις Λέσινγκ «Το καλοκαίρι πριν από το σκοτάδι» (εκδ. Καστανιώτη, 1990).

Καμιά φορά, αν είσαι τυχερός, περνάς μια φάση, ένα στάδιο έντονο. Κι εκείνο το καλοκαίρι η Κέιτ επρόκειτο να περάσει ένα τέτοιο σύντομο, έντονο και πυρετικό διάστημα.

Τι εμπειρίες θα δοκίμαζε; Τίποτα το ιδιαίτερο πέρα από το ότι απλώς γερνούσε: η διαδοχή και η επανάληψη της διαδικασίας της ωρίμασης. Είναι κάτι που συμβαίνει σε όλους, φυσικά – Αχ, ο δύστυχος εγώ, πώς πέρασαν τα χρόνια! Η ζωή σε προσπερνά πριν το καταλάβεις... Η ωριμότητα είναι το παν. Και τα λοιπά. Αλλά στην περίπτωση της Κέιτ δε θα ήταν μια διαδικασία που κρατά κάνα δυο δεκαετίες και περνά απαρατήρητη, μ' εξαίρεση τις απεγνωσμένες προσπάθειες να συγκρατήσει το ρεύμα – βάψιμο μαλλιών, προσοχή να μην πάρει βάρος, προσαρμογή στη μόδα με σύνεση, ώστε να είναι κομψή, αλλά να μην μπεμπεκίζει. Τα γηρατειά για όλους σχεδόν, εκτός από κείνους που τους χτυπά κάποια τραγωδία, που χάνουν το έδαφος κάτω από τα πόδια τους, που πλημμυρίζει η πόλη τους, που σκοτώνονται τα παιδιά τους σε βομβαρδισμό και ραγίζει η καρδιά τους και χάνουν κάθε ενδιαφέρον για τη ζωή – τα γηρατειά λοιπόν είναι θέμα χρόνου. Είσαι νέος κι ύστερα γίνεσαι μεσόκοπος, αλλά είναι δύσκολο να εντοπίσεις τη στιγμή της μετάβασης από το ένα στάδιο στο επόμενο. Μετά γερνάς, αλλά ούτε που καταλαβαίνεις πώς έγινε. Έχουν συντελεστεί αλλαγές -ω, ναι, ζωτικές αλλαγές- στη συμπεριφορά σου απέναντι στους γύρω σου, χωρίς όμως να τις συνειδητοποιήσεις, γιατί οι πάγοι σκέπασαν βαθμιαία την κοιλάδα. Για τον περισσότερο κόσμο είναι κάπως έτσι: Δυστυχώς δεν κρατάν πια τα κότσια μου όπως παλιά. Η Κέιτ όμως θα ξεμπερδευε με όλα αυτά μέσα σε λίγους μήνες.

¹² Η δήλωση επιδοκμασίας, θαυμασμού, αποδοχής για μια φωτογραφία, δημοσίευση, σχόλιο κ.λπ., στο Διαδίκτυο (συνήθως στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπως το Facebook).

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιοι είναι οι λόγοι που δημιουργούν σήμερα, σύμφωνα με το Κείμενο 1, το φαινόμενο της αυτοφωτογράφισης και ποια είναι η θέση του συγγραφέα γι' αυτό; (50-60 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη και στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας προσπαθεί να αποδείξει τις θέσεις του με διαφορετικό τρόπο. Ποιον τρόπο επιλέγει σε κάθε περίπτωση για την οργάνωση του λόγου του;

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1: **α)** να βρεις τρία (3) σχόλια του συγγραφέα: ένα (1) που διατυπώνεται με σημείο στίξης και δύο (2) λεκτικά και **β)** να καταγράψεις τη νοηματική σχέση που εκφράζουν σε κάθε περίπτωση.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με αναφορές στο Κείμενο 2 τη στάση που τηρεί απέναντι στα γηρατεία το κύριο πρόσωπο της αφήγησης σε 100-150 λέξεις.

33. ΘΕΜΑ 15314

Κείμενο 1

Πώς παρουσιάζουν τα ΜΜΕ τα άτομα με αναπηρία

Το κείμενο είναι απόσπασμα από την εισήγηση της Ιωάννας Δεσποτοπούλου «Άτομα με αναπηρία και τρόπος παρουσίασής τους στα ΜΜΕ.», στο Άτομα με αναπηρία και ΜΜΕ (Διεθνής Διημερίδα, 19-20 Ιουνίου 2006, Αθήνα, σσ. 96-102).

Εδώ και δεκαετίες οργανώσεις και σωματεία δίνουν έναν συνεπή αγώνα για τα άτομα με αναπηρία. Ωστόσο, είναι διάχυτη η αίσθηση ότι υφίσταται ένας λιγότερο ή περισσότερο συνειδητός αποκλεισμός. Αποκλεισμός από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, που έχει συχνά τα ίδια χαρακτηριστικά με τους αποκλεισμούς που βιώνουν καθημερινά στη ζωή τους. Αν και φαίνεται ότι γνωστοποιούνται οι ανάγκες και τα προβλήματά τους τόσο από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης όσο και από την ευρύτερη κοινωνία, τελικά τα άτομα αυτά ποτέ δεν έρχονται στο επίκεντρο του δημόσιου προβληματισμού.

Αυτός ο ιδιότυπος περιορισμός ή αποκλεισμός από τη δημόσια προβολή έχει σίγουρα να κάνει και με τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Συνδέεται με το ευρύτερο πρόβλημα, τη μεγάλη αυτή συζήτηση που αφορά στον ρόλο και στην ευθύνη τους στις σύγχρονες κοινωνίες. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν καλύπτουν την αναγκαιότητα ενημέρωσης της κοινωνίας. Μολονότι, λοιπόν, πολύ εύκολα θα μπορούσαμε να ρίξουμε το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στο κυνήγι των πωλήσεων, η αφετηρία του προβλήματος κατά τη γνώμη μου δεν είναι εκεί, είναι στην ουσία πρόβλημα

ολόκληρης της κοινωνίας. Γιατί το τι προτιμά ο πελάτης – αποδέκτης προγραμμάτων και πληροφοριών έχει να κάνει με τον πολιτισμό και την παιδεία.

Και η αλήθεια είναι ότι η αναπηρία θεωρούνταν πάντοτε συνώνυμο της αδυναμίας και της πλήρους ανικανότητας. Στην πράξη αντιμετωπίζουμε κάποιον ανάπηρο σαν να είναι ολικά ανάπηρος, ασχέτως αν η ανεπάρκειά του σχετίζεται με συγκεκριμένες λειτουργίες που δεν μπορεί να πραγματοποιήσει. Δυστυχώς, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν έχουν αλλάξει σε σημαντικό βαθμό τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία. Αν θυμηθούμε το πώς προβάλλονται τα θέματα των αναπήρων από τις ειδήσεις και τις εφημερίδες, θα αντιληφθούμε το πώς αναπαράγονται και τα φαινόμενα περιθωριοποίησης και στιγματισμού.

Κείμενο 2

Μ. Καραγάτσης (1908 – 1960)

«Το 10» (απόσπασμα)

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το λογοτεχνικό έργο του Μιχάλη Καραγάτση «Το 10» (Εστία, 1964).

[...]

Ο Χρίστος Χαριτάκης ξύπνησε κακόκεφος απ' τον μεσημεριάτικο ύπνο. Αυτόν τον είχε πειράξει η ζέστη περισσότερο από τον άλλο κόσμο, γιατί του 'φερνε κρίσεις άσθματος. Χρόνια τώρα υπόφερε απ' αυτή την κακή αρρώστια και γιατρεία δεν έβρισκε.

Ήταν ψηλός, εύσωμος, με μαλλιά κατάσπρα, που τα κούρευε με την ψιλή. Είχε μεγάλα, κρεμαστά μουστάκια που σχημάτιζαν τεράστια λευκή περισπωμένη στο κέντρο της στρογγυλής και ρόδινης μορφής του. Τα μικρά γαλανά του μάτια ήσαν σαν του παιδιού: άλλοτε γεμάτα αγαθοσύνη κι άλλοτε άκριτο θυμό. Θύμωνε με το παραμικρό, παραφερόταν. Σύντομα όμως ξεθύμανε και τότε ήταν πράος σαν πρόβατο.

Η αρρώστια – το άσθμα – τον βρήκε νέο ακόμα και τον μισέρωσε¹³. Τον έπιαναν κρίσεις βαριές, συνεχείς, επίμονες, που τον έκαναν να υποφέρει πολύ. Ήταν, από χρόνια, σχεδόν κατάκοιτος. Όταν, αραιά και πού, ένιωθε καλύτερα, έπαιρνε την απόφαση κι έβγαινε απ' το σπίτι του, για να κατέβει ως το καφενείο ή την ταβέρνα του ισογείου. Πιο πέρα δεν πήγαινε ποτέ. Αφού περνούσε καναδυό ώρες πίνοντας το καφεδάκι ή το κρασάκι του, έπρεπε ν' ανέβει εκατό σκαλοπάτια, για να γυρίσει στο διαμέρισμά του, με συνέπεια να τον πιάσει κρίση. Η γυναίκα του – η κυρία Ειρηνούλα – πολλές φορές τού είπε να μετακομίσουν σε άλλο σπίτι, στο κέντρο του Πειραιά, που να είναι ισόγειο ή να 'χει ασανσέρ. Χρήματα δεν τους λείπονταν – δόξα σοι ο Θεός. Γιατί να μένουν στην άκρη του κόσμου, σ' αυτή τη φτωχογειτονιά, σε τούτο το θλιβερό κτήριο – χώρια τα εκατό σκαλοπάτια που, για τον ανάπηρο, μετάλλαζαν το σπίτι σε φυλακή;

Πολύ λογικά τα επιχειρήματα της Ειρηνούλας· μα ο άντρας της δεν έστεργε¹⁴ την μετακόμιση. Μπορεί η συνοικία να ήταν απόμακρη και φτωχική, μπορεί στο «10» να συμπυκνώνονταν όλη η θλίψη του μίζερου ανθρωπολογίου. Μα το διαμέρισμά τους, στον Γ' όροφο, ήταν άνετο, καθαρό, καλοβαλμένο. Από τα παράθυρα έβλεπες όλο το λιμάνι και όλη τη θάλασσα ως τις Φλέβες, την Αίγινα και το Πέραμα. Έβλεπες τα βαπόρια να έρχονται, να σαλπάρουν, τα ρυμουλκά να τριγυρνούν, την εργατιά ν' ασχολείται στον ντόκο¹⁵ μ' ένα σωρό δουλειές και μερεμέτια. Όλ' αυτά διασκέδαζαν τον ανάπηρο. Ήταν σαν μια μεγάλη οθόνη σινεμασκόπ, που

¹³ κάνω κάποιον μισερό, ανάπηρο

¹⁴ αποδεχόταν

¹⁵ τμήμα λιμανιού που χρησιμοποιείται για φόρτωση και εκφόρτωση των πλοίων

ξετυλιγόταν ταινία γεμάτη κίνηση, επεισόδια, ζωή. Τι θα 'βλεπε απ' το παράθυρο του ισόγειου διαμερίσματος, όπου ήθελε η Ειρηνούλα να μετακομίσουν; Και ποιο το όφελος αν μπορούσε να κυκλοφορεί πιο εύκολα, όταν θα είχε χάσει τις παρέες του;[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50 – 60 λέξεις να εκθέσεις τον κύριο λόγο για τον οποίο, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, δεν προβάλλονται από τα ΜΜΕ τα άτομα με αναπηρία με τρόπο που να ευαισθητοποιεί την κοινωνία.

2ο υποερώτημα

Με συντομία να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται νοηματικά οι δύο πρώτες παράγραφοι του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «Εδώ και δεκαετίες οργανώσεις και σωματεία δίνουν έναν συνεπή αγώνα για τα άτομα με αναπηρία.» (1^η παράγραφος): Με το επίθετο «συνεπής» δηλώνεται:
 - α. ειρωνεία
 - β. ενθάρρυνση
 - γ. αμφισβήτηση
 - δ. επιδοκμασία
2. «... είναι διάχυτη η αίσθηση ότι υφίσταται ένας λιγότερο ή περισσότερο συνειδητός αποκλεισμός.» (1^η παράγραφος): Η υπογραμμισμένη λέξη στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
 - α. κατευθυνόμενος
 - β. σκόπιμος
 - γ. αθέλητος
 - δ. συναισθηματικός
3. «Αυτός ο ιδιότυπος περιορισμός ή αποκλεισμός από τη δημόσια προβολή έχει σίγουρα να κάνει και με τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.» (2^η παράγραφος): Στην παραπάνω περίοδο λόγου ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται από τον συγγραφέα το μήνυμα είναι με:
 - α. αναγκαιότητα
 - β. πιθανότητα
 - γ. βεβαιότητα
 - δ. υπόθεση

4. «Μολονότι, λοιπόν, πολύ εύκολα θα μπορούσαμε να ριζούμε το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ...» (2η παράγραφος): Στην πρόταση ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται από τον συγγραφέα το μήνυμα είναι με:
- α. βεβαιότητα
 - β. δυνατότητα
 - γ. αναγκαιότητα
 - δ. αμφισβήτηση
5. «ασχέτως αν η ανεπάρκειά του σχετίζεται με συγκεκριμένες λειτουργίες που δεν μπορεί να πραγματοποιήσει...» (3η παράγραφος): Στην παραπάνω φράση η λέξη «ανεπάρκεια» έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
- α. αδυναμία
 - β. μειονεξία
 - γ. ανικανότητα
 - δ. ιδιομορφία

ΘΕΜΑ 4

Σε 100 – 150 λέξεις να σχολιάσεις την επιλογή του ήρωα της αφήγησης να παραμείνει στο «10», σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 2. Εσύ τι θα έκανες στη θέση του;

34. ΘΕΜΑ 15344

Κείμενο 1

Παιδιά εθισμένα σε socialmedia, βιντεοπαιχνίδια

Άρθρο που δημοσιεύθηκε στην www.kathimerini.gr , 8/10/2021.

Το 2018, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αναγνώρισε επίσημα τους εθισμούς που σχετίζονται με το Διαδίκτυο, συμπεριλαμβανομένου του εθισμού στα βιντεοπαιχνίδια. Σύμφωνα με τον διευθυντή του τμήματος Εθισμού και ειδικό στην ψυχιατρική και την ψυχοθεραπεία παιδιών και εφήβων στο Πανεπιστημιακό Ιατρικό Κέντρο Αμβούργου – Επεντορφ, Ράινερ Τομάσιους, η αυξημένη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και οι ώρες κατά τις οποίες τα παιδιά παίζουν βιντεοπαιχνίδια είναι ιδιαίτερα ανησυχητικές. «Οι χρόνοι χρήσης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης αυξήθηκαν κατακόρυφα» δήλωσε ο Τομάσιους στην εφημερίδα Frankfurter Allgemeine. «Μεταξύ των παιδιών και των εφήβων ηλικίας 10 έως 17 ετών καταγράφηκαν ποσοστά αύξησης έως και 75%...»

Τα κορίτσια είναι πιο πιθανό να επηρεαστούν από επικίνδυνα ή παθολογικά πρότυπα χρήσης λόγω των κοινωνικών μέσων και τα αγόρια περισσότερο λόγω των βιντεοπαιχνιδιών. «Οι χρόνοι χρήσης ήταν πολύ υψηλοί – περίπου πεντέμισι ώρες τις καθημερινές για κοινωνικά δίκτυα και παιχνίδια στον υπολογιστή– χωρίς να περιλαμβάνεται η κατ' οίκον εκπαίδευση» πρόσθεσε ο Τομάσιους. «Αυτά είναι εξαιρετικά ανησυχητικά νούμερα και σημαντικά υψηλότερα από αυτά των εξαρτώμενων από κάνναβη παιδιών και εφήβων. Είναι ένας νέος πληθυσμός επιρρεπής σε εθισμό που δεν είχαμε δει πριν από δέκα χρόνια». Ωστόσο, οι ώρες χρήσης δεν είναι αρκετές για να διαγνωστεί ένα παιδί με εθισμό στα βιντεοπαιχνίδια. Άλλα κριτήρια πρέπει επίσης να πληρούνται

σε διάστημα δώδεκα μηνών, όπως η απώλεια ελέγχου και η συνεχής χρήση παρά τις αρνητικές συνέπειες. «Αυτές οι συμπεριφορές πρέπει επίσης να οδηγούν σε σημαντική διαταραχή της καθημερινής ζωής στο σχολείο, στην οικογένεια ή σε άλλα κοινωνικά πλαίσια»

Κατά τον Τομάσιους, οι νέοι μπορούν να εθιστούν στα βιντεοπαιχνίδια όπως και στα ναρκωτικά. «Είναι ένας εθισμός που έγκειται στις διαταραχές συμπεριφοράς. Στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει κάποιος τοξικός παράγοντας ή μια ψυχοτρόπος ουσία που δρα άμεσα στο κεντρικό νευρικό σύστημα και προκαλεί μέθη. Ωστόσο, η χρήση των κοινωνικών μέσων και των βιντεοπαιχνιδιών μπορεί να επηρεάσει περιοχές του εγκεφάλου που είναι υπεύθυνες για τα καλά συναισθήματα».

Οι γονείς πρέπει να ενημερώνονται για το τι κάνουν τα παιδιά τους στο Διαδίκτυο για την αποφυγή και την καταπολέμηση του εθισμού των παιδιών τους. «Οι διαθέσιμες μελέτες δείχνουν ότι τα αγόρια είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα λόγω προβλημάτων αυτοεκτίμησης. Μπορεί να νιώσουν τα ίδια πιο δυνατά κερδίζοντας μάχες στο παιχνίδι». Το αυξημένο άγχος, οι χαμηλές δεξιότητες αυτοελέγχου, η χαμηλή αυτοεκτίμηση και η κοινωνική ανασφάλεια παίζουν μεγάλο ρόλο στη δημιουργία του εθισμού. «Πρέπει να θέσετε όρια ανάλογα με την ηλικία των παιδιών και να δείξετε ενδιαφέρον για το περιεχόμενο του παιχνιδιού, προκειμένου να μπορέσετε να καταλάβετε τι ψάχνουν σε αυτό τα παιδιά σας. Το σημαντικότερο είναι να προσφέρετε εναλλακτικές λύσεις με ανάλογες δραστηριότητες αναψυχής, οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα αντιμετώπισης του άγχους ή άλλων καταστάσεων που ωθούν τα παιδιά στο να εθίζονται σε αυτά τα παιχνίδια» καταλήγει.

Κείμενο 2

«Φίλοι»

Ο ήρωας Ιορδάνης σε μεγάλη πλέον ηλικία ταξιδεύει με το τρένο προς τη γενέτειρά του και θυμάται τα καλοκαίρια της παιδικής του ηλικίας με τους φίλους του στο χωριό. Από το βιβλίο του Γιάννη Ξαθούλη «Την Κυριακή έχουμε γάμο» Εκδόσεις Διόπτρα.

Ο Ιορδάνης όμως δεν ξέχασε ποτέ αυτούς τους καλοκαιρινούς φίλους που έτρωγαν τις καταλήξεις των λέξεων, σύμφωνα με το τοπικό γλωσσικό ιδίωμα. Μαζί τους είχε μάθει να περπατά ξυπόλυτος στους χωμάτινους δρόμους, χωρίς να πτοείται από τα τριβόλια που χώνονταν στα πέλματά του. Είδε τους μεγαλύτερους να σκοτώνουν οχιές κι εξασκήθηκε να κλέβει ζουμερά σύκα, χωρίς να πολυνοιάζεται για το γάλα τους που, όπου έσταζε στα χέρια του, του προξενούσε φαγούρα και σήκωνε φουσκάλες που πονούσαν. Ατρόμητοι φίλοι, που ορκίζονταν να μη μαρτυρήσουν ποτέ τα μυστικά που αντάλλασσαν μεταξύ τους και αφορούσαν συνήθως άλλα μυστικά, κλεμμένα από τον δυσανάγνωστο κόσμο των μεγάλων. [...]

Θάλασσες, φύκια περιπλανώμενα από κύμα σε κύμα, φωνές αξεδιάλυτες, μπλεγμένες με αεράκι καλοκαιρινό και τσιτσιρίσμα λαδιού σε τηγάνι με αφρόψαρα και καλαμαράκια, αντικατοπτρισμοί βράχων με πόδια αχινού και πεταλίδας, σύννεφα σαν γιγάντια χρυσάνθεμα... Ώρες συμπυκνωμένες σε μία και μόνο στιγμή παρήλαυναν απανωτά, σε όνειρα – αστραπή. Στη μέση όλων αυτών ο Ιορδάνης, ηλιοκαμένος, με αλάτια στα φρύδια και τα μαλλιά, άμμο στο μέσα μέρος και τα πόδια χαραγμένα από τα κελύφη – λεπίδες των μυδιών, χωρίς να του περνά καν από τον νου ότι η ζωή είναι μονάχα ένα «τώρα» και τίποτ' άλλο. Μισοξυπνούσε, άκουγε το σφύριγμα του τρένου και ξανάπεφτε στην πράσινη θάλασσα, αποκαμωμένος από ευτυχία.

ΘΕΜΑ 1**1ο υποερώτημα**

Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της υπερβολικής ενασχόλησης του παιδιού τους με το διαδίκτυο, σύμφωνα με το Κείμενο 1; Να απαντήσεις συνοπτικά σε ένα κείμενο 60 – 80 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Τι επιδιώκεται δομικά με την αυτούσια μεταφορά των λεγομένων του Ρ. Τομάσιους στο Κείμενο 1;

3ο υποερώτημα

Να αντιστοιχήσεις κάθε πρόταση του Κειμένου 1, που βρίσκεται στην στήλη Α, με τον τρόπο με τον οποίο αποδίδεται το μήνυμα, που αναγράφεται στη στήλη Β:

A	B
Α. Το 2018, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αναγνώρισε επίσημα τους εθισμούς που σχετίζονται με το Διαδίκτυο, συμπεριλαμβανομένου του εθισμού στα βιντεοπαιχνίδια	1.Συμβουλή, προτροπή
Β. Τα κορίτσια είναι πιο πιθανό να επηρεαστούν από επικίνδυνα ή παθολογικά πρότυπα χρήσης λόγω των κοινωνικών μέσων και τα αγόρια περισσότερο λόγω των βιντεοπαιχνιδιών.	2.Πραγματικό γεγονός, βεβαιότητα
Γ. Άλλα κριτήρια πρέπει επίσης να πληρούνται σε διάστημα δώδεκα μηνών, όπως η απώλεια ελέγχου	3.δυνατότητα
Δ. Ωστόσο, η χρήση των κοινωνικών μέσων και των βιντεοπαιχνιδιών μπορεί να επηρεάσει περιοχές του εγκεφάλου που είναι υπεύθυνες για τα καλά συναισθήματα.	4.αναγκαιότητα
Ε.«Το σημαντικότερο είναι να προσφέρετε εναλλακτικές λύσεις με ανάλογες δραστηριότητες αναψυχής»	5.πιθανότητα

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζονται τα καλοκαίρια των παιδικών χρόνων του ήρωα. Πώς θα τα χαρακτήριζες και γιατί; Ποια συναισθήματα σου δημιουργούνται, ειδικά αν τα συγκρίνεις με τα καλοκαίρια που ζουν τα παιδιά σήμερα;

Κείμενο1**Η πλατωνική αλληγορία του σπηλαίου και ΜΜΕ**

Το παρακάτω διασκευασμένο κείμενο προέρχεται από το βιβλίο του Αλέξη Παπάζογλου, Καθημερινή Φιλοσοφία 5 Μαθήματα από την εποχή μας (Κλιματική αλλαγή, fakenews, λαϊκισμός, θεωρίες συνωμοσίας, Brexit) εκδόσεις Παπαδόπουλος, 2020, σελ. 11-14.

Η πιο γνωστή αλληγορία στην ιστορία της φιλοσοφίας, η αλληγορία στο Ζ' βιβλίο της Πολιτείας αποτελεί κάτι σαν τον ιδρυτικό μύθο της Δυτικής φιλοσοφίας. Η αλληγορία του Πλάτωνα για τη φιλοσοφία είναι ιδιαίτερα κολακευτική για τους φιλοσόφους που εμφανίζονται απελευθερωμένοι από τις ψευδαισθήσεις της καθημερινής ζωής. Παρά το γεγονός πως λίγοι σύγχρονοι φιλόσοφοι ενστερνίζονται τη θεωρία του Πλάτωνα περί απατηλής φύσης του κόσμου της καθημερινότητας, η πεποίθηση πως η φιλοσοφία μπορεί και βλέπει τον κόσμο υπό ένα διαφορετικό φως εξακολουθεί να δεσπόζει.

Ο τοίχος του δικού μας σπηλαίου είναι οι οθόνες των υπολογιστών κινητών/τηλεοράσεων, στις οποίες κοιτάμε σαν δεσμώτες πολλές ώρες κάθε μέρα αυτήν την ακατάπαυστη ροή ειδήσεων, τη συνεχή παροχή πληροφοριών. Αυτή η διαρκής εναλλαγή εικόνων έκανε τον Πλάτωνα να πιστεύει πως ο κόσμος της καθημερινότητας δεν ήταν πεδίο γνώσης, αλλά μόνο γνώμης.

Η φιλοσοφία, όμως, ισχυριζόταν ο Πλάτωνας, δεν προσφέρει μια ακόμη άποψη περί του κόσμου, αλλά κάτι πολύ περισσότερο: μάς βοηθά να τον κατανοήσουμε πραγματικά. Η επικαιρότητα μπορεί να μην φαντάζει εκ πρώτης όψεως ως πρόβλημα αντικείμενο φιλοσοφικής αναζήτησης· έχουμε συνηθίσει να σκεφτόμαστε ότι η φιλοσοφία έχει να κάνει με οικουμενικές και αιώνιες αλήθειες για τον κόσμο και τον άνθρωπο.

Όμως, υπάρχει και η άλλη θεώρηση της φιλοσοφίας: αυτή που δεν τη θέλει αποκομμένη από το γίνεσθαι της ιστορίας, αλλά ως το κάτωτο μέσο από το οποίο μπορούμε να κατανοήσουμε την εποχή μας. Σύμφωνα με τον Χέγκελ, Γερμανό φιλόσοφο του 19ου αιώνα, η φιλοσοφία αποτελεί την αποκρυστάλλωση κάθε ιστορικής περιόδου στο πεδίο της σκέψης. Τα γεγονότα της επικαιρότητας κρύβουν πίσω τους φιλοσοφικά ερωτήματα, η εξερεύνηση των οποίων μας επιτρέπει να κατανοήσουμε καλύτερα την καθημερινότητά μας. Η φιλοσοφία έχει κάτι ενδιαφέρον και σημαντικό να μας πει για τη ζωή που ζούμε καθημερινά, για αυτά που διαδραματίζονται μπροστά στις οθόνες μας.

Τη συμβολική αξία της εικόνας για τη σημερινή εποχή γλαφυρά απεικονίζουν τα λόγια του Πορτογάλου συγγραφέα Ζοζέ Σαραμάγκου, τιμημένου με το Νόμπελ Λογοτεχνίας 1998, σε συνέντευξη που έδωσε στην εφημερίδα «ΒΗΜΑ», «βιβλία», Κυριακή, 18 Οκτωβρίου 1998, απαντώντας στην ερώτηση δημοσιογράφου για το πού εντοπίζει την επικαιρότητα της εικόνας της Σπηλιάς σήμερα, εφόσον την έχει επιλέξει ως βάση ενός μυθιστορηματός του: «Στον μύθο της σπηλιάς του Πλάτωνα ανακάλυψα κάτι που στη σημερινή κοινωνία είναι σχεδόν αυταπόδεικτο: ποτέ, μα ποτέ, από την εποχή του Πλάτωνα ως σήμερα, η ανθρωπότητα δε ζούσε τόσο κοντά σε αυτό που περιέγραψε ο Έλληνας φιλόσοφος. Φανταστείτε τι θα έγραφε σήμερα ο Πλάτωνας, αν έβλεπε ότι βλέπουμε ολοένα και λιγότερο την πραγματικότητα και αφοσιωνόμαστε περισσότερο στις εικόνες της πραγματικότητας ή, ακόμη χειρότερα, σε αυτό που σήμερα αποκαλείται εικονική πραγματικότητα. Σήμερα, μάλιστα, βρισκόμαστε σε σπηλιά. Ο Πλάτωνας έλεγε ότι πρέπει να βγούμε από τη σπηλιά και να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα».

Κείμενο 2

Άσπρα καράβια

Το ποίημα είναι του Σωτήρη Σκίπη(1881-1952), έχει μελοποιηθεί σε μουσική Γιάννη Σπανού, πρώτη εκτέλεση: Καίτη Χωματά & Μιχάλης Βιολάρης (Δίσκος «Ανθολογία», 1967).

Άσπρα καράβια τα όνειρά μας
για κάποιο ρόδινο γιαλό,
άσπρα καράβια τα όνειρά μας.
Θα κόβουν δρόμο κι ένα δρόμο
μυριστικό κι ευωδιαστό,
θα κόβουν δρόμο κι ένα δρόμο.

Κι από ψηλά θα μας φωτίζει
το φεγγαράκι το χλωμό
κι από ψηλά θα μας φωτίζει.
Και θ' αρμενίζουν, ω χαρά μας,
ίσα στο ρόδινο γιαλό,
άσπρα καράβια τα όνειρά μας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να εντοπίσεις την αναλογία ανάμεσα στην αλληγορία του πλατωνικού σπηλαίου και στην καθημερινή ζωή του σύγχρονου ανθρώπου και να παραθέσεις τους λόγους για τους οποίους η φιλοσοφία συμβάλλει στην κατανόηση της δεύτερης, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Ποιο ρόλο διαδραματίζει ο πρόλογος και ο επίλογος στο Κείμενο 1, όσον αφορά τον επικοινωνιακό στόχο και στην ανάδειξη του θέματός του;

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 πέντε λέξεις ή φράσεις στις οποίες η λειτουργία της γλώσσας είναι μεταφορική/συνυποδηλωτική και να δικαιολογήσεις συνολικά την επιλογή τους.

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις με στοιχεία του Κειμένου 2 το συναισθηματικό κλίμα που κυριαρχεί και να εκφράσεις τα συναισθήματα που σου γεννά η ανάγνωση του κειμένου ή το τραγούδι, αν το έχεις ακούσει. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Το ραδιόφωνο**

Το ακόλουθο συντομευμένο χρονογράφημα προέρχεται από το βιβλίο του ζωγράφου, σκηνογράφου και συγγραφέα Δημήτρη Μυταρά, *Ο σκύλος δαγκώνει*, Αθήνα: Κέδρος, 1997, σσ. 34-36.

Κατέβαινα την εθνική οδό Αθηνών - Θεσσαλονίκης για αρκετές ώρες. Δίπλα μου είχα ένα πολύ ωραίο ραδιόφωνο ντίζιταλ,¹⁶ το οποίο, για όσους δεν το γνωρίζουν, αναλαμβάνει για λογαριασμό σου να βρίσκει τους διάφορους σταθμούς που φτάνουν κοντά σου, καθώς μετατοπίζεσαι συνεχώς.

Η πολυφωνία ήταν τρομακτική. Δεν ήξερα ότι όλα τα ελληνικά χωριά έχουν φωνή, και μάλιστα με τη σχετική τοπική προφορά. Το ύφος είναι το γνωστό αγχώδες και βιαστικό ύφος που συναντάμε σε όλους τους σταθμούς γενικά στην Ελλάδα, με άπειρες αφιερώσεις, σχόλια πολιτικά, συνεντεύξεις από ραδιοφώνου, ψευτοδιαγωνισμούς και κάθε είδους μουσική. Μου έκαναν εντύπωση και οι διαφημίσεις, που μου θύμισαν το '52. Κάθε τρία λεπτά άλλαζα σταθμό, γιατί κάτι δεν πήγαινε και μου χάλαγε τη διάθεση. Έβαλα μια κασέτα για να στρώσουν τα νεύρα μου, έβγαλα και τα σχετικά συμπεράσματα, τα οποία ισχύουν και για τους ραδιοσταθμούς της Αθήνας: α) Σε όλη τη διαδρομή δεν κατάφερα να ακούσω ούτε ένα ολόκληρο τραγούδι. Ο εκφωνητής ανά πάσα στιγμή διέκοπτε, για να κάνει διάφορα σχόλια, ή απλώς διέκοπτε χωρίς λόγο. Συχνά σιγοτραγουδούσε και το τραγούδι. β) Τα τραγούδια, σε γενικές γραμμές, ήταν χαμηλού επιπέδου -οτιδήποτε τους έπεφτε στα χέρια- συχνά επιλεγμένα έτσι ώστε να ταιριάζουν σε διάφορα σχετικά σχόλια με νόημα. γ) Συνήθως ένα ζευγάρι εκφωνητών παρουσιάζει το πρόγραμμα, ανταλλάσσοντας απόψεις, λέγοντας διάφορα έξυπνα, αλλά ουδείς είναι τόσο έξυπνος, ώστε να μπορεί να το κάνει αυτό επιτυχώς επί μία ώρα συνεχώς. δ) Διάφοροι εκφωνητές, συμπαθέστατοι κατά τα άλλα, διαβάζουν κείμενα με άπειρα λεκτικά λάθη και λάθος αναπνοή, που σημαίνει ότι δεν καταλαβαίνουν αυτά που διαβάζουν, ώστε είναι φυσικό να μην καταλαβαίνουμε ούτε εμείς. ε) Σε εκπομπές με ξένη μουσική, όπου αναφέρονται λεπτομερώς με βαθμό επιτυχίας τα ξένα τραγούδια στην παγκόσμια αγορά, θαυμάζω πάντα τα τέλεια αμερικάνικα, με προφορά αντάξια σταθμού του Κεντάκι. Κάποιος ειδικός, μολαταύτα, μου είπε ότι σπάνια το επίπεδο γνώσης της γλώσσας ξεπερνάει τη σπουδή συνοικιακού φροντιστηρίου. Αφήνω ότι σπάνια αποφασίζει κάποιος να βάλει κλασική μουσική. Όχι βέβαια κουαρτέτα του Μπετόβεν - αυτό είναι αδιανόητο - αλλά κάποια εισαγωγή ή κάποιο άλλο κατανοητό κομμάτι. Ακόμη, μου δόθηκε η εντύπωση ότι άκουγα τον ίδιο σταθμό παντού, εφόσον τα προγράμματα και το ύφος έχουν ταυτιστεί σχεδόν απόλυτα.

Να, λοιπόν, κάμποσοι λόγοι που με υποχρέωναν να κλείνω το ραδιόφωνό μου συχνότερα απ' ό,τι θα 'θελα. Αλλά ας μην είμαστε γκρινιάρηδες. Υπάρχουν ειδήσεις ταυτόχρονα με τα γεγονότα, υπάρχει γρήγορος ρυθμός και εναλλαγές θεμάτων και, τέλος, υπάρχουν άπειρες συνεντεύξεις, τις οποίες ακούω με πραγματική απόλαυση, ιδιαίτερα εκείνες που σέρνουν τα εξ αμάξης στους αρχηγούς και στα πολιτικά κόμματα.

Κείμενο 2

ΝΙΚΟΣ-ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΕΝΤΖΙΚΗΣ (1908-1993)

Ομιλήματα (απόσπασμα)

Το ακόλουθο κείμενο προέρχεται από το πεζογράφημα *Ομιλήματα* του μοντερνιστή λογοτέχνη και ζωγράφου Νίκου-Γαβριήλ Πεντζίκη (Αθήνα: Εκδόσεις Ακρίτας, 1992, σσ.79-80).

¹⁶ ντίζιταλ = ψηφιακό.

Σκυμμένοι στο φως της λάμπας με το γκάζι, η αδελφή μου και εγώ διαβάζαμε σε τούτο το γραφείο.

Συλλάβιζα το αλφαβητάριο.

[...] Πόσο θάθελα να ήταν δυνατό να ξανάβλεπα τα πρώτα μου βιβλία.

Το αλφαβητάριο άρχιζε με το Α! Α!, φωνή θαυμασμού. Η σχετική εικόνα έδειχνε δυο παιδιά, έν' αγόρι κι ένα κορίτσι, που είχαν ανέβει σε μια κορυφή και θαύμαζαν την ανατολή του Ήλιου.

Έπειτα ακολουθούσαν τα γράμματα συμπλεγμένα, ώστε να σχηματίζονται οι φθόγγοι, οι συλλαβές και οι λέξεις. Σειρά από λέξεις, που μια έχει ως αρχικό ένα από τα 24 γράμματα του αλφαβήτου.

Το Α δίνει την Αγάπη, το Β δίνει το Βάρος, τη βαρύτητα, το Γ δίνει το Γάμο, το Δ τη Διάσπαση και τη διάρκεια, το Ε το Ευαγγέλιο και την Ελένη, το Ζ τη Ζωή, το Η τον Ήλιο, το Θ το Θείο (το μεταλλοειδές ανόργανο στοιχείο, τον αδελφό του πατέρα ή της μητέρας, αυτό που ανήκει στο Θεό), το Ι την Ικεσία, το Κ το Κάλλος και την καλοσύνη, το Λ το Λιοντάρι, τον λέοντα, που 'ναι σύμβολο του Ευαγγελιστού Αγίου Μάρκου, το Μ δίνει το Μένος και τη μορφή, το Ν δίνει το Νέο (πρόσωπο ή πράγμα ή αέριο), το Ξ δίνει το Ξένο, το Ο δίνει το Όλο, δηλαδή το ολόκληρο, το Π δίνει το Πάθος, το Ρ τη Ροή, το Σ τη Σιωπή, το Τ το Τέλος και τέλμα, το Υ την Υποταγή και την υπομονή, το Φ το Φάγετε, το Χ τη Χαρά (Χριστός), το Ψ το Ψάλλω και το ψάρι, το Ω δίνει το Ωρολόγι, που δείχνει την ώρα και δηλώνει το τέλος.

Απ' αυτού αρχινώντας ανάποδα: Ω Ψ(ι)Χ(ι) Φ(ι) Υ Τ(α) Σ(ι) Ρ(ο) Π(ι) Ο Ξ(ι) Ν(ι) Μ(α) Λ(α) Κ(α) Ι Θ(ι) Η Ζ(ι) Ε Δ(έλτα) Γ(α) Β(ι) φτάνουμε πάλι στο Α, που είναι η αφετηρία, που σημαίνει την αρχή του κόσμου, σύμφωνα μ' ένα παλιό ποίημα, με στίχους για κάθε γράμμα της αλφαβήτας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 60-70 λέξεων τους λόγους που υποχρέωναν τον συγγραφέα του Κειμένου 1 να κλείνει το ραδιόφωνό του.

2ο υποερώτημα

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας οργανώνει τον λόγο του με μια αντίθεση. Να την αποδώσεις με συντομία και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με την επιλογή του αυτή.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. Σε κάθε περίπτωση, μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή:

1. Στην περίοδο λόγου «Έβαλα μια κασέτα για να στρώσουν τα νεύρα μου, έβγαλα και τα σχετικά συμπεράσματα» (2η παράγραφος) το ύφος μπορεί να χαρακτηριστεί ως:

- α) λόγιο
- β) χιουμοριστικό
- γ) σοβαρό

- δ) γλαφυρό
2. Η πρόταση «-αυτό είναι αδιανόητο-» (2η παράγραφος) που περικλείεται σε διπλή παύλα συνιστά:
- α) ειδικό λεξιλόγιο
- β) συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας
- γ) σχόλιο του συγγραφέα
- δ) ξένο σχόλιο
3. Η λέξη «πολυφωνία» (2η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
- α) πλουραλισμός
- β) ποικιλοχρωμία
- γ) πληθώρα
- δ) πολυσημία
4. Η λέξη «λεπτομερώς» (2η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:
- α) απλώς
- β) σχοινοτενώς
- γ) ακροθιγώς
- δ) εκτενώς
5. Με τη φράση «σέρνουν τα εξ αμάξης» (3η παράγραφος), ο χρονογράφος εννοεί ότι:
- α) αμαυρώνουν τη φήμη
- β) επιπλήττουν δριμύτατα
- γ) επιβραβεύουν
- δ) αμφισβητούν έντονα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις, με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2, γιατί ο αφηγητής εύχεται να ξαναδεί τα πρώτα του παιδικά βιβλία. Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σου για τα δικά σου πρώτα αναγνωστικά βιβλία; Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

37. ΘΕΜΑ 16840

Κείμενο 1

[Η τηλεόραση ως «φθηνή πολυτέλεια»]

Το παρακάτω άρθρο (διασκευή) υπογράφεται από την Μαριάννα Τζιαντζή και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Καθημερινή στις 15.5.2011.

Πρόσφατα άκουσα τυχαία έναν άνδρα γύρω στα 35 - 40 να περιγράφει πόσο όμορφα θα περνάει τώρα που απολύθηκε. «Δεν τους έχω ανάγκη», έλεγε σαν να προσπαθούσε να δώσει κουράγιο στον εαυτό του. «Έχω την τηλεόραση plasma, 42 ίντσες όλες δικές μου, φαγητό τζάμπα, γιατί να δουλεύω για ένα κομμάτι ψωμί; Όλη μέρα ξάπλα μπρος στην plasma». Δεν ξέρω ποιος θα του εξασφαλίζει τη δωρεάν σίτιση. Ενδεχομένως οι συνταξιούχοι

γονείς ή κάποιο εισόδημα στο χωριό. Όμως, ο άνθρωπος αυτός θέλοντας να δώσει κουράγιο στον εαυτό του περιέγραφε μια ονειρική ζωή αεργίας και αέναης τηλεθέασης.

Η μεγάλη έγχρωμη τηλεόραση με επίπεδη οθόνη, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής, το κινητό τηλέφωνο δεν είναι πια σημάδια πλούτου, αλλά βασικά αγαθά. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της φετινής απογραφής πληθυσμού στο Μεξικό, τα νοικοκυριά που έχουν τηλεόραση (93%) είναι περισσότερα από αυτά που διαθέτουν ψυγείο (82%) ή ντους (65%), «κάτι αρκετά περίεργο για μια ζεστή χώρα με φριχτή τηλεόραση», παρατηρεί σοκαρισμένος ο συντάκτης του σχετικού άρθρου στο περιοδικό «Economist».

Σε μια έρευνα για την πείνα στον κόσμο, στο τρέχον τεύχος ενός άλλου περιοδικού, του «Foreign Policy», οι μελετητές ρωτούν έναν πάμπτωχο χωρικό στην Ινδονησία γιατί αγόρασε τηλεόραση, τη στιγμή που η οικογένειά του λιμοκτονεί. Εκείνος γελάει και απαντά: «Μα, η τηλεόραση είναι πιο σημαντική από το φαγητό!». Και όχι μόνο η τηλεόραση, αλλά και το κινητό τηλέφωνο. Μετανάστες που δεν έχουν ούτε στρώμα να πλαγιάσουν χρειάζονται το κινητό, για να επικοινωνούν με συγγενείς και συμπατριώτες τους στην Ευρώπη ή στην πατρίδα τους. Η μικρή αυτή συσκευή γίνεται η πυξίδα που τους βοηθάει να μη θαλασσοπνίγονται. Οι ίδιοι οι πρόσφυγες αποτυπώνουν στο βίντεο του κινητού τους τις στιγμές του απόπλου από τις ακτές της Βόρειας Αφρικής των σαπιοκάραβων που θα τους μεταφέρουν στη Λαμπεντούζα (αν σταθούν τυχεροί και δεν τους καταπιεί η φονική Μεσόγειος). Γέλια, χαρές και το καράβι σαλπάρει. [...]

Κείμενο 2

Στου Χατζηφράγκου (απόσπασμα)

Το κείμενο ανήκει στον Κοσμά Πολίτη (1888 – 1974) από το ομώνυμο μυθιστόρημά του και περιλαμβάνεται στο έργο του Τα σαραντάχρονα μιας χαμένης πολιτείας, Αθήνα 2007.

[...] Κάτι μας ξύπνησε μέσα στη νύχτα. Η κάψα; Οι φωνές; Σκυλιά ουρλιάζανε. Η φωτιά είτανε μακριά. Καρατάρησα¹⁷ με το μάτι πως θα 'χε φτάσει από το Μπασμαχανέ στον Άι - Δημήτρη, αφού είχε πάρει σβάρνα ολάκερη την Αρμενιά. Μας χώριζε πάνω από ένα μίλι ακόμα. [...] Η Κατερίνα με κοίταξε στα μάτια. Μη νοιάζεσαι, της λέω, κι εδώ να 'ρθει η φωτιά, θα τη σταματήσει τ' Αλάني¹⁸. Το ξυπνητήρι έδειχνε κοντά έντεκα η ώρα. Θα 'χαμε κοιμηθεί καμιά δυο ώρες.

Σιγά σιγά, πήρε τ' αφτί μου ένα βουητό, σα να κύλαγε άγριο ποτάμι, ξεχειλούσε κατά δω, ζύγωνε ολοένα. Και ξαφνικά, μπουκάρανε απ' τα σοκάκια κοπάδι άνθρωποι, σκυφτοί, αλαφιασμένοι, μ' ένα μπόγο στον ώμο, μ' ένα μωρό στην αγκαλιά, μ' ένα τέντζερε¹⁹ στα χέρια ή μ' ένα μύλο του καφέ, πράματα ασυλλόγιστα, τρελά, μουγγοί, ούτε γυναίκες στριγγλίζανε ούτε γέροι να βογγάνε ούτε μωρά να κλαυραρίζουνε - μονάχα σούρσιμο στο χώμα και ποδοβολητό. Μουγγοί, σκυφτοί, μ' αγριεμένα μούτρα, τραβάνε μπροστά. Φόρεσα ένα παντελόني πάνω από τη νυχτικιά μου και κατέβηκα στ' Αλάني. Πέσαμε πλάι τους.

- Βρε παιδιά, πού πάτε;

Δείξανε μπροστά.

- Σταθείτε, βρε παιδιά, δεν έχει φόβο εδώ, μπειτε στα σπίτια μας, είναι δικά σας. Μπείτε να ξαποστάσετε.

Δεν αποκρίνονταν, μόνο τραβάνε μπροστά.[...] Ένας παπάς οδήγαγε μπροστά ένα δεύτερο κοπάδι.

¹⁷ υπολόγισα

¹⁸ τοποθεσία στου Χατζηφράγκου που ήταν συνοικία της Σμύρνης

¹⁹ χάλκινη χύτρα

- Αμάν, πού πάτε, βρε παιδιά;

Αμάν, αμάν! Η φωτιά τους είχε κάψει τη μιλιά, τους στέγνωσε το σάλιο. Κι ο ρόλος της φωτιάς ούρλιαζε τώρα, γέμιζε τον αέρα. Μπρος από τον παπά, ένα παιδάκι, ανίδεο, κύλαγε το τσέρκι του, ευτυχισμένο.

Ένα γρήγορο ποδοβολητό ακούστηκε σε κάποιο καλντερίμι. Οι Τούρκοι! [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60 περίπου λέξεις να πυκνώσεις το περιεχόμενο των δύο πρώτων παραγράφων του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Αν ληφθεί υπόψη ότι στόχοι του Προλόγου είναι να εισαγάγει τον αναγνώστη στο θέμα και να προσελκύσει το ενδιαφέρον του, να εξετάσεις με συντομία τον βαθμό στον οποίο η αρθρογράφος του Κειμένου 1 πετυχαίνει να ανταποκριθεί στους παραπάνω στόχους.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 πέντε λέξεις ή φράσεις που προδίδουν ένα πιο απλό, καθημερινό λεξιλόγιο και να δικαιολογήσεις την επιλογή της αρθρογράφου σε σχέση με το θέμα που προσεγγίζει.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 περιγράφεται ένα γεγονός που διαδραματίζεται μέσα στη νύχτα. Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές τη συναισθηματική αντίδραση του αφηγητή, αλλά και όσων περνούν βιαστικά από τη συνοικία του. Η ερμηνεία σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

38. ΘΕΜΑ 19588

Κείμενο 1

Τηλεόραση και πολιτισμός

Το κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο του Γιώργου Λιάππη, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Το Βήμα στις 30.11.2012.

Μύδροι²⁰ εξαπολύονται τον τελευταίο καιρό κατά της ελληνικής ιδιωτικής τηλεόρασης, με αφορμή τις τουρκικές σειρές που καθημερινά παρελαύνουν στις οθόνες μας. Από τον Μουράτ στην Ασί και απ' εκεί στον Σουλεϊμάν τον Μεγαλοπρεπή και πάει λέγοντας ...

Ως συνήθως, στη χώρα που αιώνες πριν γέννησε το μέτρο χάνουμε το μέτρο αιώνες μετά. Πράγματι η τηλεόραση αποτελεί έναν ευανάγνωστο δείκτη πολιτισμού. Πράγματι οι τηλεοπτικές παραγωγές, ιδιαίτερα οι καθημερινές, μπορούν να επιφέρουν αυτό που αποκαλούμε πολιτισμική αλλοτρίωση, ξενομανία κ.λ.π. Πράγματι η

²⁰ κατηγορίες (έντονες)

ελληνική τηλεόραση, ακόμα και η ιδιωτική, που σέβεται τον ρόλο και το κοινό της, οφείλει να υποστηρίξει ελληνικές παραγωγές, δείγματα πολιτιστικά της δικής μας κουλτούρας, που θα αποτελέσουν και καταπίστευμα²¹ για το μέλλον.

Από τις παραπάνω διαπιστώσεις, όμως, έως τη δαιμονοποίηση των τουρκικών σίριαλ υπάρχει μεγάλη απόσταση, που διανύεται αυθαίρετα και, μετά από πολλά λογικά χάσματα, οδηγούμαστε στο «συμπέρασμα» του αφελληνισμού. Πρώτον, διότι η τηλεόραση αποτελεί περισσότερο αντανάκλαση του πολιτισμού μας και λιγότερο γενεσιουργό αιτία. Σίγουρα και η ίδια, με τη δυναμική της εικόνας που διαθέτει, μεταβάλλεται προοδευτικά από αιτιατό²² σε αίτιο πολιτισμικής αλλοτρίωσης. Δεν αντανάκλα δηλαδή μόνο τον πολιτισμό μας, αλλά και τον διαμορφώνει. [...]

Κείμενο 2

1946

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Άγγελου Τερζάκη «Απρίλης».

Από τα όπλα που περνάνε, τ' ωραιότερο είναι σίγουρα το πεδινό πυροβολικό. Σταματημένος τ' άλλο βράδυ στο πλευρό του δρόμου, αναζητώ κι εγώ με τα μάτια κάποιον που ξέρω πως υπηρετεί εκεί. Είναι στην ίδια με μένα κλάση, επιστρατεύτηκε την ίδια μέρα, και μαζί αποχαιρετήσαμε την ειρηνική ζωή.

Τεντώνομαι και φωνάζω μέσα στο χείμαρρο που περνάει σιγοβουίζοντας:

- Κατράκης!... Κατράκης!... ε! Μανώλη!...²³

Κανένας δεν αποκρίνεται. Οι ελάτες περνάνε αργολίκνιστοι πάνω στ'άλογά τους. Με το μάτι, τους ακολουθώ ώσπου σβήνονται ολότελα στο σύθαμπο²⁴. Όμως, προτού χαθούν, τους βλέπεις μια στιγμή σα ξεκόβονται ψηλοί, λυγεροί πάνω στην άλαμπη πλάκα τ' ουρανού, ζωντανοί ανδριάντες.

Σφίγγεται η καρδιά σου, λύπηση σε κυριεύει σαν περνάνε πεζικά. Είναι ένα κοπάδι ατέλειωτο, σκυθρωπό, μορφές τυραγνισμένες κι ανώνυμες, μάτια που μέθυσαν από το ξεθέωμα της πορείας. Σε κοιτάζουν για μια στιγμή με μάτι αδειανό. Αφού περάσει κάνα σύνταγμα κι ύστερα, μια, δυο μέρες, ντάλα μεσημέρι, βλέπεις ξάφνου να παρουσιάζονται στο δρόμο δυο-τρία ερημικά φανταράκια, στραπατσαρισμένα, κουτσαίνοντας, που τραβάνε κι αυτά κατά πάνω. Είναι οι βραδυπορούντες. Ο ένας έχει χτυπήσει το ποδάρι του και το πηγαίνει τώρα προσεχτικά, σαν άγιο λείψανο, φασκιωμένο σε τραγικά κουρέλια. Ο άλλος ήταν ανήμπορος, είναι, όμως πρέπει να συνεχίσει έτσι κι αλλιώς το δρόμο, ν' ανταμώσει τη μονάδα του στην πρώτη επισταθμία. Έρχονται ποδαράτοι από τη Λάρισα, και θα φτάσουν έτσι, με τα πόδια, στην Αλβανία - ο Θεός ξέρει πού. Ο ένας συντροφεύει τον άλλον, τον υποβαστάζει κάποτε· αν είναι πολύ αδύναμος, τότε ο συνάδερφος θα μοιραστεί το μεγάλο φόρτωμα μαζί του. Αυτός είναι ο σύντροφος της ερημιάς κι ο παρηγορητής... Αγιασμένο, αθάνατο ελληνικό πεζικό! Όργωσες έτσι, μέσα σε δυο μόλις γενιές, τη Μακεδονία, την Ήπειρο, την Αλβανία, τη Θράκη, την Ουκρανία, τη Μικρασία, και πάλι την Ήπειρο, την Αλβανία - τώρα. Όταν αργότερα, σε λίγους μήνες, είδα με ποια μέσα μεταφερόταν και μας πολεμούσε ο αντίπαλος, ένιωσα την καρδιά μου να τρεμίζει από σπαραγμό μαζί και περηφάνεια. Τον πόλεμο τούτο που μας επιβάλαν οι πολιτισμένοι επιδρομείς χυμώντας καταπάνω μας με μηχανές που ξερνάνε τον κεραυνό, εμείς τον βγάλαμε πέρα με τα ίδια τα μέσα του '125, το φανταράκι το πεζό και το μουλαράκι. Και με τη βοήθεια

²¹ Καταπίστευμα: παρακαταθήκη, κληρονομιά

²² Αιτιατό: το αποτέλεσμα που συνδέεται με μια αιτία

²³ Κατράκης Μάνος (1908-1984): Σημαντικός Έλληνας ηθοποιός

²⁴ σούρουπο

του Θεού, ω, ναι! Γιατί μπορείς να ξαστοχάς τη θεϊκή δύναμη σαν είσαι δυνατός, όμως τη νιώθεις να πυργώνεται γύρω σου αναπάντεχα κάποια στιγμή, άμα τύχει να είσαι μικρός κι αδύναμος. Σπάνια στη ζωή μου έτυχε να νιώσω δίπλα μου την παρουσία του Θεού τόσο ζωντανή, όσο στον αξέχαστο εκείνο καιρό που υπηρετούσα κι εγώ κάτω από τη σημαία της Ελλάδας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις συνοπτικά σε 50-60 λέξεις τα νοήματα του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τη λέξη που επαναλαμβάνεται στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 με τρόπο που βοηθά στη συνοχή των νοημάτων, ποια νοηματική σχέση εκφράζει και πώς αυτή η σχέση συνδέει νοηματικά τη δεύτερη παράγραφο με την τρίτη;

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις πέντε (5) φράσεις με μεταφορική (συνυποδηλωτική) λειτουργία της γλώσσας και να εξετάσεις το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που δημιουργούν στον αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4

Να σχολιάσεις σε 100-150 λέξεις με αναφορές στο Κείμενο 2 τα συναισθήματα που δημιουργεί στον αφηγητή η εικόνα που αντικρίζει στον χώρο, όπου βρίσκεται.

39. ΘΕΜΑ 20324

Κείμενο 1

Από το γνώθι σαυτόν... στο selfie εαυτόν

Το ακόλουθο άρθρο, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Το Βήμα την 1η Δεκεμβρίου 2017, υπογράφει η φιλόλογος Σοφία Μαργαρίτη. Προσπελάστηκε στις 25 Μαρτίου 2022 στον ιστότοπο:

<https://www.tovima.gr/2017/12/01/opinions/apo-to-gnwthi-sayton-sto-selfie-eayton>

(για τις ανάγκες της εξέτασης έχει ελαφρά διασκευαστεί)

Διανύουμε την εποχή της επανάστασης των ΜΜΕ, του διαδικτύου και της αλματώδους εξέλιξης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, με τα οποία κονιορτοποιήθηκαν οι αποστάσεις και ανοίχτηκαν οι λεωφόροι της επικοινωνίας. Παρόλα αυτά, η ανθρώπινη ψυχή έχει αλωθεί από την ανυπέρβλητη μοναξιά, που έχει λάβει διαστάσεις επιδημίας, σε όλες τις ηλικίες, με ελάχιστες συνειδητές ενδείξεις, με απρόβλεπτες και με γεωμετρική πρόοδο αυξανόμενες συνέπειες. Αφήσαμε πίσω μας ανεπιστρεπτή την εποχή που το σκάγαμε από το σπίτι, για να συναντήσουμε φίλους, που ακούγαμε τα προβλήματά τους, λέγαμε τα δικά μας, τσακωνόμασταν και φιλιώναμε και

οι παρατηρήσεις τους μάς έσπρωχναν τόσο στην αυτογνωσία, όσο και στην ετερο-γνωσία. Και αυτό ήταν το νόημα της ζωής. Μετά ήρθε ... η ψηφιακή τεχνολογία.

Τα πάντα έγιναν αντικείμενο ηλεκτρονικής επεξεργασίας. Το γραφικό κοινωνικό σχόλιο (κοινώς λεγόμενο υποτιμητικά κουτσομπολιό) ψηφιοποιήθηκε με επιτυχία: οι ενδιαφερόμενοι δεν σιγομουρμουρίζουν πού πήγε ο ένας και τι έκανε ο άλλος, γιατί υπάρχει το check in με το οποίο κοινοποιούνται ο χώρος, ο χρόνος και τα πρόσωπα. Δεν υπάρχουν διαφωνίες, επιδοκμασίες και κατακραυγές των γειτόνων, υπάρχουν τα emotions: ούτε ο γόνιμος κατά πρόσωπο διάλογος, γιατί έχει αντικατασταθεί από τα σχόλια κάτω από επιλεγμένες αναρτήσεις με το εκσυγχρονισμένο (και αλλοιωμένο) γλωσσικό κώδικα. Όσο για τα μυστικά... παραμένουν μυστικά και γράφονται inbox.

Με αυτά τα δεδομένα γίνεται αντιληπτό ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν ηλεκτρονική παρωδία της ανθρώπινης επαφής, με κύριο χαρακτηριστικό την ψηφιοποίηση των συναισθημάτων και την τεχνολογική αλλοίωση των διαπροσωπικών σχέσεων. Η κοινωνικοποίηση μεταλλάχτηκε σε «κοινοποίηση» και απελπισμένη ψευδαίσθηση κοινωνικής αποδοχής, με επίπλαστο συναίσθημα προσωπικής αναγνώρισης και αξίας. Σε αυτό το πλαίσιο κάθε χρήστης κατασκευάζει επιμελώς το προσωπικό του προφίλ, με άλμπουμ επιλεγμένων φωτογραφιών και αυτοφωτογραφήσεων (selfie), με προσωπικές πόζες- μιμητικές καρικατούρες προβαλλόμενων προτύπων – προφίλ ή ολόσωμες, σε ποικίλες στάσεις, παραστάσεις και διαστάσεις, όλες φτιασιδωμένες με υπερσύγχρονα προγράμματα ηλεκτρονικής επεξεργασίας εικόνας. Απώτερος στόχος η ωραιοποίηση, η αποδοχή, η επίδειξη πλούτου, η προσέλκυση συντρόφου, η απόκτηση φήμης, η επιβεβαίωση.

Αποτελεί θλιβερή διαπίστωση ότι με τις selfie αποκαλύπτουμε στους άλλους τη μοναξιά μας. Όσο περισσότερο φτιάξιμο, στήσιμο, στυλιζάρισμα, τόσο βαθύτερη η μοναξιά. Η αυτοφωτογράφιση ως διαδικασία είναι μοναχική: τραβάς φωτογραφία μόνος σου, τον εαυτό σου, δεν υπάρχει κάποιος άλλος να το κάνει για εσένα. Πάνε οι εποχές που παρακαλούσαμε έναν περαστικό, για να μας βγάλει φωτογραφία. Αυτό ήταν μια ανθρώπινη επαφή, μια επικοινωνία, μια αφορμή για κουβέντα, προκαλούσε ένα χαμόγελο αμηχανίας, ένα στιγμιαίο αίσθημα συστολής, ένα φευγαλέο κοκκίνισμα στα μάγουλα. Με τη selfie απαλασσόμαστε από τον «μεσάζοντα», χαμογελάμε μηχανικά και υποκριτικά στην κάμερα του κινητού, στην άκρη του χεριού μας (ή του σελφοκόνταρου). Ανησυχητικό δεν είναι αυτό το τέντωμα του χεριού, ως προέκταση του μοναδικού εαυτού μας, το χαμόγελο προς τον εαυτό μας, η παντελής απουσία του Άλλου; Και μετά την ανάρτηση στο προφίλ αρχίζει η αγωνιώδης αναμονή για τη συγκέντρωση των like, ως ψηφιοποιημένης έγκρισης, υποστήριξης, επιδοκμασίας και αποδοχής. [...]

Από το «γνώθι σαυτόν» του αρχαίου ελληνικού κόσμου, με όχημα την τεχνολογία και με ιλιγγιώδη ταχύτητα οδηγηθήκαμε στο selfie εαυτόν και στραγγίσαμε τον εσωτερικό μας κόσμο από καθετί γόνιμο και ουσιώδες, γιγαντώνοντας τον ατομικισμό και αφήνοντας ατροφική την κοινωνικότητά μας.

Και τώρα τι κάνουμε;

Κείμενο 2

Ντ. Χριστιανόπουλος, «Ο Φωτογράφος»

Ποίημα του θεσσαλονικιού ποιητή, πεζογράφου, φιλόλογου και κριτικού Ντίνου Χριστιανόπουλου (1931-2020) (Πηγή: http://3feet.blogspot.gr/2011/01/blog-post_1097.html).

«Σ' αυτήν εδώ τη γειτονιά
 σ' αυτά εδώ τα μέρη
 ο φωτογράφος θα 'πρεπε
 να ήτανε ξεφτέρι
 να 'ταν τεχνίτης, μερακλής
 κι απ' ομορφιά να ξέρει.
 Σ' αυτήν εδώ τη γειτονιά
 ας ήμουν φωτογράφος
 να υπηρετώ την ομορφιά
 με τέχνη και με πάθος.
 Να 'ρχοντ' ομορφοκόριτσα
 και λαϊκές παρέες
 να παίρνουν πόζες όμορφες
 καμαρωτές κι ωραίες
 για εικοσιτετράωρες
 και εβδομαδιαίες.»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιους κινδύνους διαβλέπει η συντάκτρια του Κειμένου 1 από τη χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας; Απάντησε σε 50-70 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 η συγγραφέας αξιοποιεί την τεχνική της αντίθεσης. Ποια είναι τα νοήματα που αντιθέτει και ποιος ο σκοπός αυτής της επιλογής, κατά τη γνώμη σου;

3ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 ως προς την επιλογή των λέξεων και ως προς την επιλογή της στίξης. Ποιο είναι το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που επιτυγχάνει η συντάκτρια του κειμένου με αυτές τις επιλογές της;

ΘΕΜΑ 4

Σε 100-150 λέξεις να αναπτύξεις τα συναισθήματα που σου προκαλεί το ποίημα του Ντίνου Χριστιανόπουλου; Ποιες λέξεις ή σίχτοι σε ενέπνευσαν, ώστε να έχεις αυτά τα συναισθήματα;

Κείμενο 1**Η εξουσία του τηλεκοντρόλ**

Το κείμενο αποτελεί άρθρο της Μαριάννας Τζιαντζή που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό TV της εφημερίδας Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στις 11-04-2010 (διασκευή).

Ποιος κρατάει τα ηνία της τηλεθέασης στο σπίτι; Ποιο χέρι πατάει τα πλήκτρα του τηλεκοντρόλ; Τον περασμένο Φεβρουάριο, ένα αμερικανικό περιοδικό δημοσίευσε μία έρευνα, σκοπός της οποίας ήταν να διαπιστωθεί αν ο κύριος ή η κυρία έχει το πάνω χέρι ως προς το τι θα δει το ζευγάρι στην τηλεόραση. Σύμφωνα με τις απαντήσεις που δόθηκαν, στο 29% των ζευγαριών ο σύζυγος είναι αυτός που αποφασίζει τι θα δουν μαζί, ενώ μόνο το 4% των γυναικών επιλέγουν αυτές κανάλι. Στο 21% των περιπτώσεων, άντρες και γυναίκες έχουν τα ίδια γούστα, ενώ στο 38% αποφασίζουν εναλλάξ.

Είναι αυτονόητο πως έρευνες αυτού του τύπου δεν αντανακλούν τον συσχετισμό εξουσίας στους κόλπους ενός ζευγαριού ή μιας οικογένειας, δεν μας δείχνουν, για παράδειγμα, τον πατέρα - αφέντη ή το παιδί - δυνάστη. Άλλωστε, τα περισσότερα νοικοκυριά στην Ελλάδα διαθέτουν πάνω από μία τηλεοπτική συσκευή (η δεύτερη βρίσκεται συνήθως στο υπνοδωμάτιο) και επομένως ο καθένας μπορεί να παρακολουθήσει το πρόγραμμα της αρέσκειάς του. Συνήθως οι διαφωνίες γύρω από την τηλεόραση αφορούν το τι θα δούμε στο «καλό» δωμάτιο του σπιτιού, εκεί όπου βρίσκεται η μεγαλύτερη συσκευή, ή ακόμα και το ποιος θα καθίσει στο πιο αναπαυτικό κομμάτι του καναπέ. Παράλληλα, με τη διάδοση των φορητών συσκευών αναπαραγωγής πολυμέσων αλλά και με την εισαγωγή της ψηφιακής τηλεόρασης και τον πολλαπλασιασμό των καναλιών, οι επιλογές θα είναι ακόμη περισσότερες και οι προτιμήσεις ακόμα πιο εξατομικευμένες.

Με άλλα λόγια, οι στιγμές συζυγικής ή οικογενειακής θαλπωρής μπροστά στην ανοιχτή τηλεόραση τείνουν να μειωθούν στο ελάχιστο. Οι μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις και ο διαγωνισμός τραγουδιού της Eurovision είναι ίσως οι τελευταίοι κρίκοι που μας ενώνουν μπροστά στο γυαλί.

Ωστόσο, τα διαφορετικά τηλεοπτικά γούστα δεν είναι κατ' ανάγκην ένδειξη δυσαρμονίας σε μια οικογένεια. Δηλαδή ο χρόνος που ξοδεύουν τα μέλη μιας οικογένειας βλέποντας τηλεόραση μαζί δεν είναι αξιόπιστος δείκτης του βάθους των ανθρώπινων σχέσεων: μπορεί να βρισκόμαστε στο ίδιο δωμάτιο, να βλέπουμε τις ίδιες εικόνες και, ταυτόχρονα, να είμαστε μακριά και ξένοι, να μη συζητάμε ουσιαστικά μεταξύ μας. Η τηλεόραση, από μόνη της, ούτε μας ενώνει ούτε μας χωρίζει, δεν μας φέρνει την οικογενειακή ευτυχία ούτε τη δυστυχία. Σημασία έχει ο τρόπος που μοιραζόμαστε - αν μοιραζόμαστε - αυτό που βλέπουμε και ακούμε, αλλά κυρίως ο τρόπος που μοιραζόμαστε και άλλα πράγματα, πέρα από τις τηλεοπτικές εμπειρίες μας.

Κείμενο 2**[Τα 'λεχτρικά²⁵]**

Το κείμενο προέρχεται από το μυθιστόρημα της Ε. Φακίνου «Έρωσ, θέρος, Πόλεμος» (Αθήνα: Καστανιώτη 2003). Στο συγκεκριμένο απόσπασμα εξιστορείται πώς βιώνουν οι κάτοικοι της Σύμης την πρώτη νύχτα ηλεκτροφωτισμού του νησιού στις αρχές του 20ού αιώνα.

²⁵ Τα ηλεκτρικά φώτα

Η ομιλία τελείωσε και τότε – όπως είχαν συνεννοηθεί από το απόγευμα – όλα τα μαγαζιά και τα σπίτια έσβησαν τις λάμπες πετρελαίου. Ένα πυκνό σκοτάδι απλώθηκε και τους έκοψε την αναπνοή. Ένας προϊστορικός φόβος τους κατέλαβε. Ο τρόμος του απόλυτου σκοταδιού. Χέρια απλώθηκαν και οι άνθρωποι άγγιζαν ο ένας τον άλλον. Σαν να ήθελαν να παρηγορηθούν, λες κι είχαν νιώσει στην πλάτη τους την ανάσα του τσακαλιού, της ύαινας και της μεγάλης αρκούδας των σπηλαίων. Τότε που το φως της φωτιάς έδωχνε τον κίνδυνο των σαρκοφάγων και η εστία ήταν το κέντρο των ανθρώπινων ομάδων.

Κάποιος έδωσε ένα σύνθημα κι ο αθέατος μηχανικός κατέβασε το λεβιέ²⁶ στον σταθμό παραγωγής. Οι δύο πετρελαιοκίνητες σουηδικές μηχανές Bolider, ισχύος τριάντα ίππων η καθεμία, πήραν απαλά μπρος και διοχέτευσαν τα 220 βολτ συνεχούς ρεύματος.

Όλες οι ηλεκτρικές λάμπες άναψαν και φώτισαν τον τόπο.

«Ααα», ακούστηκε μόνο στην αρχή. Οι άνθρωποι εντυπωσιασμένοι κοιτούσαν άφωνοι. Μετά, μόλις συνήλθαν απ' την πρώτη έκπληξη, άρχισαν να λένε και να επαναλαμβάνουν ο ένας στον άλλον «Τα 'λεχτρικά», «Τα 'λεχτρικά», λες και η επανάληψη θα έφερνε και την αφομοίωση του εξαιρετικού γεγονότος. Έπειτα άρχισαν να κινούνται προς τα μαγαζιά, να μπαίνουν στα ηλεκτροφωτισμένα καφενεία και τα μπακάλικα, να δίνουν συγχαρητήρια στους υπερήφανους ιδιοκτήτες και να δέχονται το κέρασμα. Ήταν πράγματι ένα πανηγύρι.

Η Μαρία δεν ακολούθησε το πλήθος. Έμεινε κάτω απ' το φανοστάτη και γύριζε γύρω γύρω κυνηγώντας τη σκιά της, όπως η γάτα προσπαθεί να πιάσει την ουρά της. Ζαλίστηκε και στάθηκε. Τα φώτα της προκουμιάς έκαναν τρελούς κύκλους. Η καρδιά της χτυπούσε με δύναμη. Καταλάβαινε ότι ζούσε κάτι μοναδικό και ότι, όταν θα μεγάλωνε και θ' αποκτούσε παιδιά κι εγγόνια, θα μπορούσε να τους λέει: «Ήμουν κι εγώ εκεί όταν ήρθαν τα 'λεχτρικά». Ήταν κι αυτή μια κουκκίδα σε μια ιστορική στιγμή.

«Ένα κοριτσάκι τρελάθηκε και γυρίζει γύρω απ' το φανάρι», φώναζε κάποιος.

«Μάνα, τρελαίνουν τα 'λεχτρικά» αποφάνθηκε μια γριά, που είχε τρομάξει και θαυμάσει ταυτόχρονα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Τα στοιχεία έρευνας δείχνουν ότι στα περισσότερα ζευγάρια ο σύζυγος είναι αυτός που επιλέγει το πρόγραμμα της τηλεόρασης.
2. Οι σχέσεις εξουσίας στο εσωτερικό της οικογένειας διαφαίνονται από το ποιοι ελέγχουν τα τηλεοπτικά προγράμματα.
3. Η σύγχρονη τεχνολογία παρέχει δυνατότητες εξατομικευμένων επιλογών στον τομέα της παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων.
4. Πολύ λίγες τηλεοπτικές περιστάσεις γίνονται αντικείμενο παρακολούθησης από όλα τα μέλη μιας οικογένειας ταυτόχρονα.

²⁶ Τον μοχλό

5. Η από κοινού παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων δεν αποτελεί από μόνη της δείκτη της ποιότητας των ενδοοικογενειακών σχέσεων.

2ο υποερώτημα

Να δικαιολογήσεις την επιλογή των δύο ερωτημάτων στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 λαμβάνοντας υπόψη και τη θέση που αυτή έχει στη δομική οργάνωση του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Να βρεις στο Κείμενο 1 δύο αποσπάσματα που να δηλώνουν βεβαιότητα και ένα πιθανότητα και να τα μετατρέψεις, προσθέτοντας ή αφαιρώντας λέξεις και γενικά κάνοντας όσες αλλαγές κρίνεις απαραίτητες, έτσι ώστε το πρώτο να εκφράζει αναγκαιότητα, το δεύτερο πιθανότητα και το τρίτο βεβαιότητα.

ΘΕΜΑ 4

Ποια είναι η επίδραση της εισαγωγής του ηλεκτροφωτισμού στον ψυχισμό των κατοίκων της Σύμης γενικά και της μικρής ηρωίδας του αποσπάσματος ειδικότερα; Πού οφείλεται, κατά τη γνώμη σου, η επίδραση αυτή; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

41. ΘΕΜΑ 28046

Κείμενο 1

Η εποχή των φανταστικών φίλων

Το κείμενο αποτελεί άρθρο του Αντώνη Καρπετόπουλου στο ΒΗΜΑgazino της εφημερίδας ΤΟ ΒΗΜΑ και δημοσιεύτηκε στις 13-10-2019 (διασκευή).

«Μικρός είχα έναν φανταστικό φίλο και μιλούσα μαζί του. Τώρα έχω κάτι χιλιάδες φανταστικούς φίλους στο Facebook». Αυτό λέει ο πεννητάρης κύριος που πρωταγωνιστεί στα σκίτσα γνωστού γελοιογράφου και θεωρώ ότι η φράση περιέχει μία μεγάλη αλήθεια.

Υπάρχουν αυτοί που χρησιμοποιούν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, για να επικοινωνούν με τους φίλους και τους γνωστούς τους και να μοιράζονται μαζί τους ό,τι θέλουν και ό,τι τους απασχολεί. Φιλτράρουν τα αιτήματα φιλίας, κάνουν δεκτά μόνο αυτά που προέρχονται από ανθρώπους, τους οποίους γνωρίζουν, και επί της ουσίας χρησιμοποιούν τα μέσα ως μία επιπλέον ευκαιρία, για να περνούν στιγμές της καθημερινότητάς τους με όσους αγαπούν. Είναι οι πλέον λογικοί άνθρωποι και τους ζηλεύω για την ικανότητά τους να οριοθετούν τον κύκλο τους.

Αλλά οι πιο πολλοί δεν είμαστε έτσι – και όχι γιατί είμαστε ματαιόδοξοι. Στον ωκεανό του διαδικτύου βουτάμε, για να κολυμπήσουμε στα βαθιά. Θέλουμε να γνωρίσουμε ανθρώπους, με τους οποίους μας συνδέουν πράγματα, ψάχνουμε ευκαιρίες για ανταλλαγή απόψεων, ενίοτε μπορεί και να φλερτάρουμε. Έχουμε στα προφίλ μας πολύ περισσότερους, που μας ακολουθούν και τους ακολουθούμε, από όσους έχουμε στη ζωή μας. Δεν θα ήταν πρόβλημα, αν δεν μας έσπρωχνε σε κάποιες περιπτώσεις να χάσουμε την επαφή με την ίδια μας την πραγματικότητα. Να γεμίσουμε φανταστικούς φίλους ή να πάρουμε τον ρόλο του φανταστικού φίλου και εμείς.

Έχει σχέση ο διαδικτυακός φίλος με έναν αληθινό φίλο; Μπορεί και ναί. Το διαδίκτυο βοηθά στην επικοινωνία: από εκεί και πέρα τα όρια τα βάζεις εσύ. Μπορεί να θέλεις να μοιραστείς τα προσωπικά σου με έναν άγνωστο, γιατί θεωρείς ότι η συμβουλή του θα είναι πιο σωστή από αυτή που θα σου δώσει κάποιος ο οποίος, επειδή σε γνωρίζει καλύτερα και σε βλέπει καθημερινά, δεν θέλει να σε κακοκαρδίσει. Μπορεί επίσης στο διαδίκτυο να βρεις ανθρώπους, με τους οποίους μοιράζεσαι τις ίδιες ευαισθησίες – ακόμη και αυτές που οι αληθινοί σου φίλοι δεν καταλαβαίνουν. Μπορείς επίσης στις σελίδες των μέσων να βρεις ακροατήριο, για να εκφράσεις τις απόψεις σου για πράγματα σοβαρά ή ασήμαντα, που έχεις σπουδάσει ή με τα οποία ασχολείσαι, και τους ανθρώπους του περιβάλλοντός σου μπορεί να μην τους ενδιαφέρουν.

Δεν είμαι κατά των διαδικτυακών φίλων – ίσα-ίσα που έχω πολλούς – κατανοώ όμως και τον κίνδυνο που επισημαίνει ο πενηντάρης κύριος στα σκίτσα του γελοιογράφου. Πλέον οι περισσότεροι έχουμε διαδικτυακούς φίλους. Ευτυχώς και λίγους αληθινούς εχθρούς, ώστε να μένουμε προσγειωμένοι στην πραγματικότητα χωρίς αυταπάτες ...

Κείμενο 2

Το στερνό παραμύθι

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα του Ισίδωρου Ζούργου, «Αποσπάσματα από το βιβλίο του ωκεανού» (2000) που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Πατάκη».

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα μικρό νησί. Για την ακρίβεια ήταν μια κρεατοελιά στην πλάτη της Θάλασσας. Σπίτια άσπρα και κατώφλια με ραγισματιές παραχωμένες απ' το αλάτι που 'σερνε ο άνεμος. Οι πόρτες τους χαμηλές, γιατί το ξύλο ήταν λιγοστό όπως και το χώμα· μάλιστα, όπως χωράτευε²⁷ ο Φώτης, στις κηδείες γραντζουνούσαν τα νύχια τους, προσπαθώντας να μαζέψουν μια χούφτα για τον τελευταίο αποχαιρετισμό.

Μιλούσε συχνά ο Φώτης για τον θάνατο τελευταία. Στο κομπολόι του μετρούσε εννιά δεκαετίες.

«Είσαι σίγουρος για τα χρόνια;» τον ρωτούσε τάχα σοβαρά ο Σελίμ, κάτω στον καφεéné στο πόρτο²⁸.

«Ωχ, αδερφέ, ένα πάνω ένα κάτω, μηδά²⁹ θα μας ζητήσουν λογαριασμό».

Ο Σελίμ γελούσε και ίσιαζε το κάτασπρο μουστάκι. Ήταν κάποια χρόνια νεότερος. Κάθε πρωί έπαιρνε τον ναργιλέ και χάζευε τον Φώτη σαν να 'τανε τοπίο. Είχαν μεγαλώσει μαζί. Το πατρικό του Φώτη ήταν στο τέλος του χριστιανικού μαχαλά³⁰, κολλητά στα πρώτα τουρκόσπιτα. Ύστερα, όταν ο Φώτης έγινε παλικάρι, μάρκαρε για τα σφουγγαράδικα κι από κει στα μεγάλα βαπόρια και γραμμή για το τέλος του κόσμου. Γέρος πια ήρθε στο νησί. Το βλέμμα του είχε αγκαλιάσει όλη τη γη, τα μπράτσα του είχαν σφίξει γυναίκες απ' όλες τις ράτσες. Αγόρασε ένα χαμόσπιτο, λίγες ρίζες ελιές κι ένα γαϊδουράκι για να 'χει κάποιον να μαλώνει. Αυτή ήταν η προίκα του μετά από μισό αιώνα στους ωκεανούς.

Ο Σελίμ είχε μείνει στο νησί· μια ψαράδικη σκούνα η ζωή του, έμαθε όλους τους γύρω κάβους³¹ και τις σπηλιές, τα χέρια του σκλήρυναν απ' τα λέπια και τα όρθια αγκάθια. Έκανε εννιά παιδιά και ρίζωσε για πάντα στο μαχαλά του, ο κόσμος του τελείωνε στον ορίζοντα που έβλεπε απ' τις κορυφές του νησιού.

²⁷ αστειευόταν

²⁸ λιμάνι

²⁹ μήπως

³⁰ συνοικίας

³¹ θαλάσσιους βράχους

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε ποιες κατηγορίες χωρίζει ο αρθρογράφος τους χρήστες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και ποια χαρακτηριστικά αποδίδει στην καθεμία; Να συνοψίσεις σε 60-70 λέξεις τα σχετικά στοιχεία από το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 ως προς τη γλωσσική μορφή και το περιεχόμενό του. Ποια είναι η σχέση και η αλληλεπίδρασή του με το κείμενο;

3ο υποερώτημα

Να επισημάνεις ποιο ρηματικό πρόσωπο κυριαρχεί σε καθεμία από τις παραγράφους 2-4 του Κειμένου 1 και να σχολιάσεις την λειτουργία του καθενός στον λόγο.

ΘΕΜΑ 4

Πώς θα μπορούσες να χαρακτηρίσεις την ανθρώπινη σχέση που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα στους δύο (2) ήρωες του Κειμένου 2 και γιατί; Ποιος είναι, κατά τη γνώμη σου, ο ρόλος του κοινωνικού περιβάλλοντος; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

42. ΘΕΜΑ 28062

Κείμενο 1

Κείμενο των Marc Pitzke και Roland Nelles 2021 Der Spiegel/ The New York Times, Απόδοση: Μαρία Αθανασίου, 24.02.2021, ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Κ». Απόσπασμα από συνέντευξη του απερχόμενου εκτελεστικού διευθυντή της Washington Post, Μάρτιν Μπάρον.

- Εκατομμύρια Αμερικανοί πιστεύουν σε θεωρίες συνωμοσίας αντί για τις ειδήσεις. Πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο;

Αυτό συμβαίνει και σε άλλες χώρες. Θεωρώ ότι είναι αποτέλεσμα του διαδικτύου. Οι άνθρωποι έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες από πηγές που επιβεβαιώνουν την προϋπάρχουσα άποψή τους. Αυτό είναι το επιχειρηματικό μοντέλο κάποιων μέσων ενημέρωσης, να παρέχουν αποκαλούμενα «νέα», αποκαλούμενη «ενημέρωση», η οποία τους λέει πως τα αισθήματά τους είναι δικαιολογημένα, ότι υπάρχουν άνθρωποι σαν αυτούς, που σκέφτονται ακριβώς όπως αυτοί. Αν οι άνθρωποι έχουν υποψίες, αυτά τα μέσα ενημέρωσης προσπαθούν να ενισχύσουν αυτές τις υποψίες. Δεν είναι πιστά στα γεγονότα ή στην αλήθεια.

- Πώς μπορούν τα μέσα ενημέρωσης να έχουν πρόσβαση στους ανθρώπους που πιστεύουν αυτές τις θεωρίες συνωμοσίας; Υπάρχει περίπτωση να καταφέρουν να τους προσεγγίσουν;

Δεν γνωρίζω την απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Ελπίζω να υπάρχει τρόπος. Η συνωμοσιολογία είναι βαθιά εδραιωμένη. Μόλις οι άνθρωποι αρχίσουν να σκέφτονται με αυτόν τον τρόπο, είναι πολύ δύσκολο να τους πείσει

κάνεις ότι είναι αποκομμένοι από την πραγματικότητα. Βλέπουν εμάς στα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης σαν ψεύτες. Και θεωρούν ότι οι ίδιοι είναι οι κάτοχοι της αλήθειας. «Μας βλέπουν σαν εχθρούς, σαν ψεύτες»

- Θα μπορούσε να βοηθήσει περισσότερη διαφάνεια στην αίθουσα σύνταξης; Για παράδειγμα, αποκαλύπτοντας πώς προκύπτουν τα ρεπορτάζ;

Μπορούμε να γράψουμε διαφορετικά τις ιστορίες μας. Μπορούμε να αποκαλύψουμε περισσότερα σχετικά με το πώς τις προσεγγίζουμε, πώς κάνουμε ρεπορτάζ. Μπορούμε να έχουμε μεγαλύτερη διαφάνεια. Πρέπει να το κάνουμε και το έχουμε κάνει. Αλλά τελικά δεν φαίνεται να κάνει μεγάλη διαφορά, γιατί δεν ενισχύουμε την προϋπάρχουσα άποψη των ανθρώπων για τον κόσμο. Και, αν δεν το κάνουμε αυτό, μας βλέπουν σαν εχθρούς, σαν ψεύτες, σαν πληρωμένους πράκτορες των αντιπάλων τους. Είναι πολύ δύσκολο να εκτρέψεις τους ανθρώπους μακριά από τη συνωμοσιολογία. Πώς φτάσαμε έως εκεί είναι νομίζω ένα από τα μεγαλύτερα ερωτηματικά της εποχής μας.

Κείμενο 2

ΤΑ ΤΕΙΧΗ

Σωτήρης Σκίπης, συλλογή «Προσφυγικοί καημοί – Παιάνες – Μέσ' από τα τείχη», 1922-1943, ΚΑΣΤΑΛΙΑ ΚΡΗΝΗ, ΕΚΛΟΓΗ (1900-1950), Δεύτερος τόμος, Αθήνα: 1950.

Ποιοι, ολόγυρά μας, ποιοι τα στήσανε
τα τείχη αυτά τα τρομερά
και μας σκεπάσαν τον ορίζοντα
και μας επήραν τη χαρά;

Τα τείχη αυτά, μιαν ατελείωτη
μας έχουν γίνει φυλακή
κι είν' η ζωή που ζούμε μέσα τους
σα μια νυχτιά εφιαλτική.

Μ' αν τα κορμιά μας, το μαρτύριο
κι ο πόνος, τάχουνε σκεβρώσει,
ολόρθες οι ψυχές μας στέκονται
και καρτερούν να ξημερώσει.

Κι όπως στηθήκαν, έτσι ξαφνικά,
τα τείχη αυτά θα σωριαστούνε
κι οι μαύροι χτίστες που τα χτίσανε
μες το σωρό τους θα ταφούνε.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς καλλιεργούνται οι «θεωρίες συνωμοσίας», σύμφωνα με το Κείμενο 1, και σε ποιον βαθμό η διαφάνεια στην ενημέρωση μπορεί να αποτελέσει λύση στο πρόβλημα (50-60 λέξεις);

2ο υποερώτημα

Στην τρίτη απάντηση της συνέντευξης διατυπώνεται ως συμπέρασμα η θέση ότι «Είναι πολύ δύσκολο να εκτρέψεις τους ανθρώπους μακριά από τη συνωμοσιολογία». Με ποιες λογικές σκέψεις ο συνεντευξιαζόμενος οδηγείται σε αυτό το συμπέρασμα;

3ο υποερώτημα

- α. Να δικαιολογήσεις τη χρήση του πρώτου ενικού προσώπου και του πρώτου πληθυντικού προσώπου στο Κείμενο 1.
- β. «Μπορούμε να γράψουμε διαφορετικά τις ιστορίες μας. Μπορούμε να αποκαλύψουμε περισσότερα σχετικά με το πώς τις προσεγγίζουμε, πώς κάνουμε ρεπορτάζ. Μπορούμε να έχουμε μεγαλύτερη διαφάνεια. Πρέπει να το κάνουμε και το έχουμε κάνει. Αλλά τελικά δεν φαίνεται να κάνει μεγάλη διαφορά, γιατί δεν ενισχύουμε την προϋπάρχουσα άποψη των ανθρώπων για τον κόσμο.»: Να μεταγράψεις το παραπάνω χωρίο του Κειμένου 1, προκειμένου το μήνυμα να δηλώνεται με βεβαιότητα.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζεται μια ζοφερή, σκοτεινή κατάσταση, αλλά και μια αισιόδοξη νότα. Συμφωνείς ή διαφωνείς με αυτή την παρατήρηση; Ποια είναι, κατά τη γνώμη σου, η σωστή αντίδραση που πρέπει ο άνθρωπος να έχει σε ανάλογες δύσκολες καταστάσεις που βιώνει; Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

43. ΘΕΜΑ 28110

Κείμενο 1

Η ζωή μετακόμισε στα δίκτυα

Το άρθρο υπογράφεται από την Τασούλα Καραϊσκάκη και δημοσιεύθηκε στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας Καθημερινή στις 26/08/2022.

Περπατούν μαζί με φίλους στην προκυμαία του παλιού λιμανιού Χανίων με φόντο τη φαντασμαγορική αλυσίδα της φωτισμένης πόλης. Ξάφνου εκείνος βρίσκεται γονυπετής να τη ζητά σε γάμο τείνοντας ανοιχτό το τυπικό κουτάκι με το δακτυλίδι. Εκείνη αιφνιδιάζεται, συγκινείται, κουνά το κεφάλι ζωηρά πως «ναι», όμως μένει πετρωμένη. Το βλέμμα ακίνητο, βαθύ, σαν να παρακολουθεί μια προβολή των αυριανών ημερών της. Οι φίλοι συνέρχονται και τους πείθουν να επαναλάβουν ξανά και ξανά τη σκηνή ώστε, με τα κινητά, να τη βιντεοσκοπήσουν. Τους ωθούν σε μια επαναλαμβανόμενη δράση –σφιχταγκάλιασμα και ατελείωτο φιλί– μη

συντελεσθείσα στην πραγματική ζωή. Έπειτα, σκυμμένοι στις οθόνες των κινητών, όλοι μαζί, συνδιαλέγονται πυρετικά για το υλικό που θα αναρτήσουν. Ακόμη και όσοι από τους τυχαίους θεατές απήλαυσαν την αναπάντεχη αναβίωση ενός παρωχημένου ρομαντισμού, δείχνουν να ενοχλούνται από το θέατρο.

Αποσπασμένοι από τον χώρο, σκηνοθετούν τη μύχια στιγμή, αποκλειστικά και μόνο για την πυροτεχνική έκθεσή της στα κοινωνικά δίκτυα. Η ζωή γίνεται αναπαράσταση και η αναπαράσταση αναδύεται στο ψηφιακό κοινωνικό σύμπαν ως πραγματική ζωή. Όμως, το θέατρο, ακόμη κι αν αντιγράφει τη ζωή, δεν είναι πια ζωή, αλλά μια άυλη μετα-πραγματικότητα, όπως εκείνη στην πλατφόρμα Second Life όπου το άβαταρ του εαυτού σου αναμειγνύεται με άλλους σε ένα φανταστικό διαδικτυακό κόσμο. Την παρακολουθείς κι εσύ μαζί με όσους τη μοιράζονται ακόμη κι αν δεν σε έχουν γνωρίσει ποτέ, ρουφάς τις αντιδράσεις, τα σχόλια, ανταποκρίνεσαι, ζεις μια εξωραϊσμένη εκδοχή του συμβάντος και την πολλαπλασιασμένη αγάπη των άλλων.

Τα κοινωνικά δίκτυα, η αυλαία στον κόσμο, το θαυμαστό εργαλείο ιλιγγιώδους αναβάθμισης της ζωής, το πιο γρήγορο μέσο επικοινωνίας με οικείους και τον κόσμο, πρόσβασης σε άτομα, πληροφορίες, υπηρεσίες, οργάνωσης κινημάτων, σωτηρίας ανθρώπων, αποκατάστασης επαφής κατά την πανδημία, διατηρούν διογκούμενες τις σκοτεινές πτυχές χρήσης τους. Δεν είναι μόνο ότι κεντρίζουν τα μίσση, αυξάνουν την πόλωση, την παραπληροφόρηση, τα προβλήματα εξουσίας και ψηφιακής επιτήρησης, αλλά και καθοδηγούν ψυχικές διαθέσεις, χαλκεύουν συμπεριφορές, εμφανίζουν μια πλασματική εκδοχή της θέσης μας στον κόσμο. Εθίζουν. Συρρικνώνουν τη ζωντανή επικοινωνία· το πληθωρικό ψηφιακό της αντίγραφο μοιάζει να αρκεί. Παίρνουν πίσω τον χρόνο που εξοικονομούν. Και, εν προκειμένω, καταβροχθίζουν κομμάτια, όλο και μεγαλύτερα, της αυθεντικής ζωής.

Κείμενο 2

Μοναξιά χιλιάδες φύλλα

Το παρακάτω τραγούδι, σε στίχους του Κώστα Τριπολίτη και μουσική του Θάνου Μικρούτσικου, ερμηνεύει ο Γιώργος Νταλάρας. Περιλαμβάνεται στο album Συγγνώμη για την άμυνα (1992).

Τον περισσότερο καιρό σωπαίνεις
στο τζάμι το θαμπό της οικουμένης
κοιτάς αυτά που δεν καταλαβαίνεις
κι ούτε που ξέρεις τι και πώς

Βλέπεις θεάματα πληρώνεις φόρους
επιθυμώντας μ' όλους τους πόρους
να ζεις μονάχα με δικούς σου όρους
και να 'σαι ο ίδιος σου πομπός

Άκου κοινό !

Λάθος προφίλ του ανθρώπου ο νους
δεν αντέχει κόσμους αληθινούς
κόλαση υπάρχει μονάχα για τους ζωντανούς

Τα μανιφέστα του καιρού σου μίλα

κίτρινα λόγια με σινιέ ξεφτίλα
πουλάει η μοναξιά χιλιάδες φύλλα
όταν ποζάρει στο φακό

Γλυκιά ακίνητη θολή νιρβάνα
δεν έχεις έρωτες μα έχεις πλάνα
έχεις οθόνη μα δεν έχεις μάνα
ούτε ένα χέρι φιλικό

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50 - 60 λέξεις να καταγράψεις τα χαρακτηριστικά που αποδίδονται στα κοινωνικά δίκτυα σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Αν ληφθεί υπόψη ότι στόχοι του προλόγου είναι να εισαγάγει τον αναγνώστη στο θέμα και να προσελκύσει το ενδιαφέρον του, να εξετάσεις με συντομία τον βαθμό στον οποίο η αρθρογράφος του Κειμένου 1 πετυχαίνει να ανταποκριθεί στους παραπάνω στόχους.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 τρεις λέξεις ή φράσεις με συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας και να δικαιολογήσεις πώς συμβάλλει αυτή η γλωσσική επιλογή της αρθρογράφου στη διαμόρφωση του ύφους του Κειμένου 1 σε σχέση με το θέμα που προσεγγίζει.

ΘΕΜΑ 4

Να παρουσιάσεις και να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές την κατάσταση που βιώνει το κοινό σύμφωνα με το Κείμενο 2. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

44. ΘΕΜΑ 28111

Κείμενο 1

Clicktivism· ο ακτιβισμός πιο κοντά μας από ποτέ

Το κείμενο αντλήθηκε από τον ιστότοπο www.pillowfights.gr και υπογράφεται από την Ελπίδα Μπογράκου.

Είμαι σίγουρη ότι κι εσύ θυμάσαι την εποχή που βγαίναμε από το μετρό στην Πλατεία Συντάγματος ή στην Πλατεία Κοραή στο Πανεπιστήμιο και αμέσως μας προσέγγιζαν εκπρόσωποι από διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις είτε για οικονομική ενίσχυση είτε για να μας ενημερώσουν για την κλιματική αλλαγή, την καταπάτηση

των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τις κοινωνικές ανισότητες και δράσεις από πολυεθνικές εταιρείες που βλάπτουν τον άνθρωπο, την γλωβίδα και την πανίδα. Απώτερος σκοπός όλων να γίνουμε μέλη της οργάνωσης, του εκάστοτε κινήματος και των διαφόρων ακτιβιστικών δράσεων. Θυμόμαστε επίσης πόσο απασχολημένοι ήμασταν, αφού λέγαμε πως δεν μπορούμε εκείνη τη στιγμή και πως θα το ψάξουμε στο σπίτι.

Πλέον αυτό έχει αλλάξει και δεν θυμόμαστε καλά την τελευταία φορά που συνέβη κάτι τέτοιο. Τώρα πια η ενημέρωση μεταφέρθηκε από τις πλατείες στις οθόνες μας και δεν βασίζεται μόνο στις πέντε-έξι βασικές πληροφορίες κάποιων εκπροσώπων, αλλά σε αναρίθμητες σελίδες οργανώσεων που βρίσκονται online. Η συμμετοχή μας δε στηρίζεται στο να δώσουμε λίγο από τον προσωπικό μας χρόνο, αλλά στο να «μοιραστούμε» την εικόνα, το βίντεο, το post. Πλέον δεν είμαστε τόσο απασχολημένοι, γιατί η τεχνολογία έχει κάνει τα πράγματα πιο εύκολα και πιο γρήγορα και από τον παραδοσιακό ακτιβισμό έχουμε περάσει πλέον στον αιώνα του ψηφιακού, του Clicktivism.

Σύμφωνα με το Λεξικό του Cambridge, ο ψηφιακός ακτιβισμός (clicktivism) είναι μια μορφή ακτιβισμού που χρησιμοποιεί το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Facebook, Instagram, Twitter), για να υπογραφούν αιτήσεις και να οργανωθούν διαμαρτυρίες. Ο 21ος αιώνας χαρακτηρίζεται από πολλούς Κοινωνιολόγους ως ο αιώνας της κατ' εξοχήν ψηφιακής πληροφορίας. Ο Manuel Castells, στο βιβλίο του The Rise of the Network Society, υποστηρίζει ότι οι κοινωνίες μας είναι πλέον κοινωνίες δικτύου δίνοντας μεγάλη έμφαση στο πώς τα διάφορα δίκτυα που δημιουργούνται online επηρεάζουν την καθημερινότητά μας, τις επιλογές μας, τις δράσεις μας και την πολιτική συμμετοχή μας. Και ποιος μπορεί να τον διαψεύσει; Φτάνει μόνο να κοιτάξεις την αρχική σου σελίδα στο Facebook, το feed ή τα stories σου στο Instagram. Πόσα repost έχεις κάνει τα τελευταία χρόνια από οργανώσεις που ορθώνουν το ανάστημά τους στις κοινωνικές αδικίες του συστήματος κατά των διαφόρων ομάδων που υπάρχουν σε μια κοινωνία. Πόσες φορές έχεις χρησιμοποιήσει, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, τα social media ,για να μιλήσεις για ζητήματα που σε απασχολούν;

Για όλους αυτούς τους λόγους και για πολλούς παραπάνω ο αιώνας μας θεωρείται ο αιώνας του ψηφιακού ακτιβισμού. Είναι πολλοί αυτοί που θα προσπαθήσουν να μειώσουν τη σημαντικότητά του υποστηρίζοντας ότι πρόκειται για μια επιφανειακή δράση που δεν ενέχει τη δημιουργία προσωπικών δεσμών που κάποτε έκαναν εφικτή την κοινωνική αλλαγή. Η πραγματικότητα που βιώνουμε όμως είναι λίγο διαφορετική.

[...]Με αφορμή τα πρόσφατα κινήματα που διαδόθηκαν μέσω των social media, όπως το φεμινιστικό κίνημα #metoo μπορεί εύκολα να καταλάβει κάποιος τη δύναμη που κρύβει ένα απλό post ή hashtag. Η δύναμη να αλλάξεις αυτά που δεν έχουν θέση στη κοινωνία ισότητας και αλληλεγγύης που έχεις φανταστεί, σε ένα κράτος που προνοεί για όλους ανεξαιρέτως φύλου, χρώματος και ερωτικού προσανατολισμού είναι πιο κοντά απ' όσο νομίζεις. Είναι τόσο κοντά όσο απέχει η οθόνη από τα χέρια σου. Το μυστικό βέβαια είναι να μην αρκεστείς μόνο σε αυτό. Όταν η φωνή σου ακουστεί και οι αιτήσεις σου βροντερά απηχίσουν την αγανάκτηση σου και καταφέρεις να συσπειρώσεις τον κόσμο γύρω σου, μη σταματήσεις.

Κάνε τον λόγο σου πράξη. Κάνε το click σου δράση.

Κείμενο 2

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ (1980 -)

PASSWORD

Το κείμενο ανήκει στη συλλογή διηγημάτων του Γιάννη Παλαβού «Αστείο», εκδόσεις Νεφέλη.

Δυο καλοκαίρια ολόκληρα, όταν πήγαινα στο χωριό για διακοπές, έκλεβα δίκτυο από το γείτονα. Στην αρχή το είχε ανοιχτό, χωρίς κωδικό. Όταν κατάλαβε ότι κάποιος τον έκλεβε, έβαλε password. Μια μέρα στο καφενείο τον ρώτησα την ημερομηνία γέννησής του, δήθεν ότι ήθελα να μάθω το ζώδιό του. Γύρισα σπίτι και πληκτρολόγησα τους αριθμούς. Δυο καλοκαίρια έτσι κατέβαζα μουσική. Ως κι ευχετήρια κάρτα σκέφτηκα να του στείλω στα γενέθλιά του. Σήμερα, 19 Ιουνίου 2009, μόλις πήρα την άδειά μου, μπήκα στο λεωφορείο για το χωριό. Φτάνω και βλέπω απέναντι φέρετρο. Γνέφω στη μάνα μου. «Τον χτύπησε αυτοκίνητο» είπε. «Πήγε άδικα, τόσο νέος». Ανέβηκα στο δωμάτιό μου, άνοιξα το λάπτοπ και πληκτρολόγησα το password: δούλευε ρολόι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 70 περίπου λέξεις να καταγράψεις τον ρόλο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στην προώθηση του ψηφιακού ακτιβισμού, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Με ποιο τρόπο τα ερωτήματα στο τέλος της 3ης παραγράφου του Κειμένου 1 συμβάλλουν στη συνοχή με την 4η παράγραφο;

3ο υποερώτημα

Ποιο είναι το κυρίαρχο ρηματικό πρόσωπο το οποίο επιλέγει η συντάκτρια του Κειμένου 1 στην τελευταία παράγραφο (Με αφορμή τα πρόσφατα κινήματα... Κάνε το click σου δράση.); Τι επιτυγχάνεται με αυτή τη γλωσσική επιλογή σε επίπεδο ύφους και επικοινωνιακής αποτελεσματικότητας;

ΘΕΜΑ 4

Να παρουσιάσεις και να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές την κατάσταση που βρίσκεται ο ήρωας σύμφωνα με το Κείμενο 2. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

45. ΘΕΜΑ 28112

Κείμενο 1

Πολιτισμός της εικόνας, ή βλέπω άρα υπάρχω

Άρθρο της Τασούλας Καραϊσκάκη στην εφημερίδα «Καθημερινή», 21/8/2022

Οι εικόνες είναι η καρδιά του σημερινού επίγειου παραδείσου. Τρέφονται με ανθρώπινες πραγματικότητες, περικλείουν όλο το σφρίγος της γήινης ζωής, προσφέρουν εικονικά ό,τι δεν μπορεί να καταναλωθεί έμπρακτα. Κατακυριεύουν πεδία υποσκάπτοντας και απωθώντας άλλες κουλτούρες – της γραφής, του λόγου, της σκέψης, του φιλοσοφικού στοχασμού.

Βρίθουν εικόνων, στατικών και κινούμενων, τα τηλέφωνα των ανθρώπων. Με την ενθρόνιση της ψηφιακής κάμερας στα κινητά, το αλλοτινό προνόμιο του επαγγελματία να διαχειρίζεται χιλιάδες καρέ απέβη προνόμιο όλων, πυροδοτώντας τη μεγαλύτερη επανάσταση στην καθημερινότητα των ανθρώπων. Να λαμβάνουν και να δημοσιοποιούν έναν ποταμό φωτογραφιών –το '80 λαμβάνονταν έξι δισ. φωτογραφίες τον χρόνο, σήμερα ο ίδιος αριθμός συλλέγεται σε τρεις ημέρες–, στιγμιότυπα που ψυχαγωγούν, συγκινούν, εκπλήσσουν, αναστατώνουν, γαληνεύουν, οργίζουν, πονούν, αγγίζουν κάτι βαθύτερο, ένα αναπάντεχο νόημα, ένα σκίρτημα αναγνώρισης, μια λάμψη κατανόησης, σε μια ατμόσφαιρα γλυκύτητας ή σκληρότητας, μυστηρίου ή φωτός. Στιγμές ζωής που χάθηκαν για πάντα είναι εκεί, αλλά δεν θρηνούμε. Όλη η ζωή μας είναι εκεί. Είδωλα ζωής είναι εκεί. Ζουν στη θέση μας, μας παρηγορούν για όσα μας λείπουν αποσπώντας μας από εκείνα που μας έχουν δοθεί. Προτρέπουν στη μίμηση, παρέχουν το πρότυπο στην αναζήτηση της ευτυχίας. Καταπραΰνουν τις μη πραγματοποιήσιμες επιθυμίες, διεγείρουν τις ικανοποιήσιμες. Ενσωματώνουν στην κοινωνική ζωή. Η παγιδεύουν μεταξύ πραγματικού και φανταστικού σε ένα είδος πρόσκαιρης υπνοβασίας. [...]

Οι εικόνες δεν είναι κάτι απλό, που μόνο ψυχαγωγεί και στερεώνει είδωλα και μύθους, που αποκαλύπτει και ανακουφίζει παράλληλα, μεταφέρουν στερεότυπα, προκαταλήψεις, ιδεοληψίες, ακόμη και τυφλώνουν πνευματικά, έτσι ώστε να μη θέλεις να δεις πραγματικά. Είναι το παράθυρο, αυτή η ιδεολογική οπτική αναπηρία, στη χειραγώγηση της οπτικής πληροφορίας, στον έλεγχο της πραγματικότητας, που δεν συνοδοιπορεί πάντα με τα είδωλά της. Και το πιο κοινό βλέμμα εισάγει θέσεις. Όλοι, ηθελημένα ή αθέλητα, γινόμαστε δράστες και θύματα ενός οφθαλμοκεντρισμού που μοιάζει, ενίοτε, να εγκλωβίζει τον νου σε ένα σκοτεινό σπήλαιο όπως εκείνο του Πλάτωνα, όπου οι αλυσοδεμένοι φυλακισμένοι είναι σε θέση να βλέπουν στον τοίχο να περνούν μόνο οι σκιές της πραγματικής ζωής τους. Όπως και στο σπήλαιο, υπάρχουν λύσεις, έξοδοι στο φως. Ο Ήλιος είναι πάντα εκεί. Ένας κόσμος κατανοητός όσο και ακατανόητος.

Κείμενο 2

Ο καθρέφτης

Τραγούδι του Φοίβου Δεληβοριά (στίχοι, μουσική και ερμηνεία) στο Άλμπουμ «Καθρέφτης» του 2003.

Έχω μπροστά μου συνεχώς έναν καθρέφτη
που μ' εμποδίζει ότι είναι πίσω του να δω
δεν έχω δει ποτέ μου πιο μεγάλο ψεύτη
και το χειρότερο, είναι όμοιος εγώ...

Δείχνει πολύ καλός ενώ εγώ δεν είμαι,
δείχνει κακός ενώ δεν είμαι ούτε αυτό
Όσοι μου λένε «φίλε όπως είσαι μείνε»
είναι όσοι χάψαν τον αντικατοπτρισμό

Έναν καθρέφτη συνεχώς έχω μπροστά μου
πάνω του πέφτει και ραγίζεται η καρδιά μου
πάνω του πέφτει και ραγίζεται η καρδιά μου,
έναν καθρέφτη συνεχώς έχω μπροστά μου...

Αντανακλά αυτά που θέλουν οι γυναίκες
κι έτσι τις πείθει ότι είμαι το άλλο τους μισό
μπροστά του γδύνονται του λεν γλυκές κουβέντες,
πίσω απ' το τζάμι εγώ ολομόναχος κοιτώ

Κάνει παιχνίδι ως και με τα πρότυπά μου
τις θείες φωνές που μου μιλούσανε παιδί
τις φέρνει απέναντί μου και στα κυβικάμου
πάω να τις φτάσω και τσουγκρίζω στο γυαλί

Έναν καθρέφτη συνεχώς έχω μπροστά μου
πάνω του πέφτει και ραγίζεται η καρδιά μου
πάνω του πέφτει και ραγίζεται η καρδιά μου,
έναν καθρέφτη συνεχώς έχω μπροστά μου...

Ξέρω πως όλοι πια πιστεύουν σε καθρέφτες
σε οθόνες σε φωτοτυπίες και προβολείς
μέχρι παιχνίδια έχουν βγάλει που οι παίκτες
ζουν σε μια γυάλα και τους βλέπουμε όλοι εμείς

Μα εγώ θα κάνω τον καθρέφτη μου κομμάτια
ξέρω ότι αυτό που κρύβει πίσω του είσαι εσύ
εσύ που ψάχνεις μες στα μαύρα σου τα μάτια
να καθρεφτίζεις μόνο εμένα στην ζωή

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Η εικόνα έχει κυριαρχήσει πάνω σε άλλους τρόπους σκέψης και πρακτικές.
2. Ο επαγγελματίας φωτογράφος διατηρεί το προνόμιο να αποτυπώνει την πραγματικότητα, όπως και στο παρελθόν.
3. Η φωτογραφία μπορεί ακόμη και να μας ανακουφίσει ψυχικά για όλα όσα δεν μπορέσαμε να κατακτήσουμε.
4. Μέσω της εικόνας αναπαράγονται στερεότυπα και προκαταλήψεις που συσκοτίζουν την ορθή κρίση.
5. Η κυριαρχία της εικόνας μοιάζει με τον Ήλιο που φωτίζει πάντα έξω από το σπήλαιο στο οποίο είμαστε εγκλωβισμένοι.

2ο υποερώτημα

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 παρατηρείται μία αναλογία. Να την εντοπίσεις και να εξηγήσεις τον ρόλο της, αφού λάβεις υπόψη σου τη θέση της στο κείμενο.

3ο υποερώτημα

Στην δεύτερη παράγραφο να εντοπίσεις τρεις γλωσσικές επιλογές με τις οποίες η συντάκτρια του Κειμένου 1 επιχειρεί να προβληματίσει τον αναγνώστη, να καταγράψεις τα συγκεκριμένα χωρία και να προσδιορίσεις τη λειτουργία τους.

ΘΕΜΑ 4

Τι σχέση έχει αναπτύξει η φωνή που ηχεί στο τραγούδι με τον καθρέφτη; Έχεις νιώσει εσύ ποτέ κάτι αντίστοιχο; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου και να την οργανώσεις σε 100-150 λέξεις.

46. ΘΕΜΑ 28123

Κείμενο 1

Ο κόσμος σε πίζελ³²

Το κείμενο δημοσιεύτηκε από την Τασούλα Καραϊσκάκη στις 26-06-2022 στην εφημερίδα Καθημερινή. (Διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης)

Η κινούμενη ψηφιακή εικόνα, ηγέτης της επικοινωνίας, παράγεται και καταβροχθίζεται σε αβυσσαλέες ποσότητες. Καταναλώνουμε, σε σύγκριση με πέντε χρόνια πριν, οκταπλάσια ποσότητα δεδομένων, προκειμένου να δούμε δεκαπλάσια ποσότητα βίντεο. [...] Ο μέσος άνθρωπος περνάει 100 λεπτά την ημέρα παρακολουθώντας στο Διαδίκτυο βίντεο, τα περισσότερα (75%) στο κινητό του. Οι μανιακοί –το 30% των χρηστών έξυπνων κινητών– αφιερώνουν ώρες. Και όσο αυξάνεται η κατανάλωση εικόνων τόσο μεγεθύνονται και πληθύνονται τα οπτικά μέσα, τόσο διευρύνεται ο χώρος, που μέσα του περνούν. Για να ξαφνιάσουν, να εντυπωσιάσουν, να κατευθύνουν, να χτίσουν ιδεολογίες, αντιλήψεις, πρότυπα και αξίες. Συχνά μετατρέποντας σε δεκανίκι τον λόγο (υπότιτλοι στα βίντεο χωρίς ήχο, ώστε να παρακολουθούνται οπουδήποτε).

Όμως, γιατί η εικόνα είναι πιο ελκυστική από τον λόγο; Ίσως διότι εκείνο που προσελκύει δεν είναι η ιδέα αλλά η σχηματοποίησή της, δεν είναι η έννοια των πραγμάτων, αλλά τα χρώματα, τα σχήματα, το φως, οι γραμμές τους, ιδίως όταν βρίσκονται εν κινήσει. Η εικόνα, ένας ποταμός οπτικών ερεθισμάτων, ξυπνάει αισθήσεις και αισθήματα, συγκινεί και τέρπει, είναι μαζί εντύπωση και αφήγηση. Πείθει. Και όχι μόνο γιατί περιγράφει το συμβάν με μεγαλύτερη ακρίβεια από ένα κείμενο, αλλά και διότι είναι πιο εύληπτη και πιο εύπεπτη, πιο εύκολα χαράσσεται στον νου (95% ευκολότερα σε σύγκριση με το κείμενο). Η εικόνα είναι η άμεση καταγραφή και διερμηνεία των πάντων, ένα μήνυμα εύλωτο, το τέλειο ανάλογο του πραγματικού. Είναι η συναισθηματική παρηγορητική λύση σε δύσκολα προβλήματα, ο αρχιτέκτονας της ψυχαγωγίας, ο γεννήτορας πράξεων. Είναι ο μάρτυς στιγμών, το μάτι του ανθρώπου εκεί όπου εκείνο δεν μπορεί να φτάσει.

Η εικόνα παράγεται και καταβροχθίζεται σε αβυσσαλέες ποσότητες, υποσκελίζοντας τον βασιλιά της επικοινωνίας, τον λόγο.

Η σχέση μας με τις εικόνες άλλαξε. Είμαστε και παραγωγοί και χρήστες τους σε έναν κόσμο πιο συναρπαστικό, διασημότητας, προσομοιώσεων και υπερπραγματικότητας, όπου το άγνωστο πρόσωπο

³² **Εικονοστοιχείο** ή **pixel** (ακρωνύμιο του αγγλικού picture element, στοιχείο εικόνας) είναι ένα «σημείο» μιας εικόνας που εμφανίζεται στην οθόνη ενός υπολογιστικού συστήματος. Το εικονοστοιχείο θεωρείται ως το μικρότερο πλήρες δείγμα μιας εικόνας.

μεταβολίζεται σε επώνυμο εγώ, ο ρεαλιστικός κόσμος συγγέεται με την αναπαράστασή του, η αλήθεια ανασυντίθεται μέσα από αυτοματοποιημένες διεργασίες επεξεργασίας και μεταμόρφωσης.

(5η παράγραφος) [...]Υπάρχει συνεχώς ένα πέλαγος οπτικής πληροφορίας, όπου κολυμπάμε ανίκανοι να δραπετεύσουμε από τους σαγηνευτικούς λαβυρίνθους του. Και η απόλαυση της εικόνας γίνεται σταδιακά μια επιτηρούμενη και χειραγωγούμενη ρουτίνα, που ροκανίζει τον ελεύθερο χρόνο και μαζί την εσωτερική ζωή, εκείνον τον μύχιο νοητό κόσμο όπου οι άνθρωποι αναζωογονούν τις λαχτάρες και τις σκέψεις τους, όπου βρίσκουν καταφύγιο. Έπειτα, τα μάτια των ανθρώπων εθίζονται στην άμεση εικόνα, και λίγο λίγο εξασθενεί η ικανότητά τους να επεξεργάζονται έννοιες αφηρημένες, το αιθέριο και το άυλο. Όμως οι περισσότερες έννοιες που χρησιμοποιούν, έννοιες με μεγάλο συναισθηματικό και υπαρξιακό βάρος, είναι αφηρημένες: αγάπη, ασφάλεια, ευτυχία, δημοκρατία... Ακόμη, οι εικόνες γρήγορα περνούν, τάχιστα ωχριούν, άμεσα αντικαθίστανται. Η κιβωτός της μνήμης μεταφέρεται από τον δέκτη στους κολοσσιαίους πομπούς.

Λέγεται από αιρετικούς των νέων τεχνολογιών ότι η γραφή, που γέννησε πολιτισμούς και απογείωσε την ανθρώπινη επινοητικότητα, που επέτρεψε τη διάδοση των ιδεών και τη μάθηση, θα εκλείψει σε μερικές γενιές. Θα γίνει ένα εξειδικευμένο εργαλείο για πολύ συγκεκριμένες δραστηριότητες, μια παρένθεση στην εξέλιξη του είδους. Ότι ο πρώτος τρόπος ανθρώπινης επικοινωνίας ήταν εικονογραφικός: τώρα αρχίζει το κλείσιμο του κύκλου. Τερατολόγων αποκυήματα. Το ρολόι δεν γυρίζει πίσω. Όμως, ούτε αποτρέπει τον κίνδυνο μερικής διχοτόμησης όρασης και νου, σώματος και πνεύματος, συναισθήματος και λογικής, εικόνας και έννοιας. Τόσο βολικής στις εξάρσεις του επανακάμψαντος λαϊκισμού και αυταρχισμού.

Κείμενο 2

Αισιοδοξία

Το ποίημα έγραψε ο Νίκος Δήμου που είναι συγγραφέας και κειμενογράφος διαφημιστικών κειμένων. Στο έργο του αναμειγνύει διάφορα λογοτεχνικά είδη: δοκίμιο, αυτοβιογραφία, καυστικό λόγο, πεζογραφία και ποίηση. Το ποίημα ανακτήθηκε από την ιστοσελίδα [www. ndimou.gr](http://www.ndimou.gr).

Κανείς δεν πεθαίνει
Στις διαφημίσεις.
Κανείς δεν πονάει
(παρά για να πάρει παυσίπονο).
Κανείς δεν ουρλιάζει
Στις διαφημίσεις.
Κανείς δεν είναι μόνος
(εκτός κι αν έχει κακοσμία).
Κανείς δεν φοβάται
στις διαφημίσεις.
Όλα πάνε καλά
στις διαφημίσεις.
Όλα
πάνε
καλά!

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιες είναι οι συνέπειες από την κυριαρχία της εικόνας έναντι του λόγου σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1; Να συνοψίσεις τις απόψεις της σε ένα κείμενο 50 – 60 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 ως προς τη γλωσσική του μορφή. Ποια η λειτουργία του επικοινωνιακά και νοηματικά όσον αφορά το κείμενο;

3ο υποερώτημα

Να αναφέρεις πώς συνδέονται οι προτάσεις στο παρακάτω χωρίο της 5ης παραγράφου του Κειμένου 1 (παρατακτικά, υποτακτικά, με ασύνδετο σχήμα) τεκμηριώνοντας την απάντησή σου. Πώς ο τρόπος σύνδεσης επηρεάζει το ύφος του λόγου;

«Υπάρχει συνεχώς ένα πέλαγος οπτικής πληροφορίας, όπου κολυμπάμε ανίκανοι να δραπετεύσουμε από τους σαγηνευτικούς λαβυρίνθους του. Και η απόλαυση της εικόνας γίνεται σταδιακά μια επιτηρούμενη και χειραγωγούμενη ρουτίνα, που ροκανίζει τον ελεύθερο χρόνο και μαζί την εσωτερική ζωή, εκείνον τον μύχιο νοητό κόσμο όπου οι άνθρωποι αναζωογονούν τις λαχτάρες και τις σκέψεις τους, όπου βρίσκουν καταφύγιο».

ΘΕΜΑ 4

Ποια είναι η εικόνα της πραγματικότητας που παρουσιάζουν οι διαφημίσεις σύμφωνα με το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2; Να την τεκμηριώσεις χρησιμοποιώντας στοιχεία από το κείμενο. Γιατί οι διαφημίσεις παρουσιάζουν μια τέτοια εικόνα της πραγματικότητας; (120 - 150 λέξεις.)

47. ΘΕΜΑ 32970

Κείμενο 1

Όποιος ελέγχει την πλατφόρμα έχει ασύμμετρη δύναμη

Το ακόλουθο κείμενο αποτελεί απόσπασμα από τη συνέντευξη που παραχώρησε ο Μιχάλης Μπλέτσας, διακεκριμένος επιστήμονας-ερευνητής και διευθυντής Πληροφορικής στο Media Lab του MIT, στη Μαριλένα Γεραντώνη για λογαριασμό της εφημερίδας «Το Βήμα» (δημοσιεύτηκε την 1 Ιανουαρίου 2023).

Η επιδραστικότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης θα αλλάξει;

«Ναι, θα αλλάξει και εύχομαι να μειωθεί. Δεν νομίζω ότι θα εξαφανιστούν. Η επικοινωνία είναι βασική ανθρώπινη ανάγκη και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έφεραν ευκολίες στην επικοινωνία που δεν υπήρχαν πριν. Από την άλλη, το επιχειρηματικό τους μοντέλο είναι λανθασμένο. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης θέλουν να μας κρατούν όσο γίνεται περισσότερη ώρα, να μας γνωρίσουν όσο γίνεται καλύτερα, ώστε να μπορέσουν να στοχεύσουν στη διαφήμιση με όσο γίνεται μεγαλύτερη ακρίβεια. Γι' αυτό απευθύνονται στα βασικά μας ένστικτα περισσότερο από

όσο στη λογική μας. Αυτό όμως δημιουργεί τις συνθήκες για τη διάδοση ψευδών ειδήσεων, τη δημιουργία έντονων συναισθημάτων και όχι υγιών αντιδράσεων. Έχει μετρηθεί ξεκάθαρα ότι οι ψευδείς ειδήσεις ταξιδεύουν έξι φορές πιο γρήγορα. Αυτό δεν θα αλλάξει, αν δεν αλλάξει το επιχειρηματικό μοντέλο. Από την άλλη, είμαι αισιόδοξος, γιατί τα παιδιά γενικά βαριούνται γρήγορα. Θα πρέπει όμως οι επόμενες μορφές, που θα αναδειχθούν από εδώ και μπρος, να μην έχουν τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά και να μην κάνουν τα ίδια λάθη. Ελπίζω να μάθουμε σαν κοινωνία από τα λάθη τους». [...]

Δεν πρέπει όμως να επιβάλει το κράτος κανόνες στα social media;

«Σαφώς και πρέπει. Ο λόγος που δεν υπάρχουν κανόνες είναι ότι κανένας δεν θέλει να τα πειράξει. Γιατί; Διότι μπορούν και πληρώνουν. Οι πλατφόρμες αυτές έχουν από τα ισχυρότερα λόμπι στην Ουάσιγκτον, γι' αυτό οι Αμερικανοί δεν νομίζω ότι θα τους βάλουν ισχυρούς περιορισμούς, τουλάχιστον όχι στο άμεσο μέλλον. Αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς δεν μπορούμε ή δεν πρέπει να προσπαθήσουμε να βάλουμε. Θα μπορούσαμε, για παράδειγμα, να περιορίσουμε δραστικά τις πολιτικές διαφημίσεις. Όταν στέλνεις ένα εξατομικευμένο μήνυμα στον κάθε εν δυνάμει ψηφοφόρο σου, μπορείς να πεις ό,τι ψέμα θες. Παλαιότερα, μια μεγάλη διαφήμιση σε μια εφημερίδα την έβλεπαν όλοι, δεν μπορούσες να πεις μεγάλα ψέματα. Σήμερα, το εξατομικευμένο πολιτικό μήνυμα έχει τη μέγιστη δυνατή απόκριση και κανένας άλλος δεν θα το δει. Αν θυμάμαι καλά, στο Ουισκόνσιν ο Ντόναλντ Τραμπ έστειλε 16.000 διαφορετικές διαφημίσεις μέσω Facebook. Κέρδισε, ενώ δεν το περίμενε κανένας. Επομένως, θα πρέπει η υπερστοίχευση αυτή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να περιοριστεί πολύ όσον αφορά τις πολιτικές διαφημίσεις. Δεν είναι εύκολο, αλλά πρέπει να μπουν πολύ αυστηροί κανόνες.»

Κείμενο 2

ΗΛΙΑΣ BENEZΗΣ (1904-1973)

Ο κούρος³³ της Αναβύσσου

Το ακόλουθο απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα Γαλήνη, που κυκλοφόρησε το 1939 (Αθήνα, Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη, 2011, σ. 103-106).

Ο Γλάρος άρχισε τότε να σκάβει πιο βαθιά στο μέρος που είπε ο γέροντας. Πολύ τον βοηθούσε κι η γυναίκα του, μπαίνοντας μες στο λάκκο, που ολοένα μεγάλωνε, και φτυαρίζοντας το χώμα.

Ένα απομεσήμερο άστραφτε το φως. Ο Γλάρος ήταν σε βάθος ίσαμε τέσσερα μέτρα, η Ελένη καθόταν στα χείλια του λάκκου κι έβλεπε μέσα κει το σκοτεινό σώμα να σαλεύει και να χτυπά. [...]

Τι να 'ναι; Σκύψαν στη σκοτεινή γη. Η γυναίκα πήρε το φτυάρι και καθάρισε το χώμα, να δουν την πέτρα πώς έδειχνε. Τότε, ακολουθώντας το σχήμα της, σιγά σιγά είδαν πως βαστούσε στο μάκρος του λάκκου, απ' τη μιαν άκρη στην άλλη, ύστερα ήταν ένα κενό με χώμα, και πάλι ήταν πέτρα. Η Ελένη φτυάρισε καλύτερα, με δύναμη, μες στο κενό κι απάνω στον οριζόντιο εχτρό. Τα νεύρα ολοένα τεντώνουν κι η καρδιά τους χτυπά δυνατά: δυο χέρια πέτρινα, κολλημένα πάνω στο μεγάλον όγκο, φανήκαν καθαρά. Κι ύστερα το γυμνό σώμα γράφτηκε ολάκερο μες στο λίγο φως του λάκκου.

[...] «Τι θα κάμουμε τώρα;»

«Τι θα κάμουμε;» του έλεγε κι εκείνη. «Να τον σκεπάσουμε πάλι και να σκεφτούμε τη νύχτα».

Ναι, έτσι θα ήταν καλύτερα. Να τον σκεπάσουν το μικρό θεό και να σκεφτούν τη νύχτα.

³³ κούρος = αρχαϊκό μαρμάρινο άγαλμα ανδρικής μορφής.

Ο Γλάρος πήρε το φτυάρι να ρίξει το χώμα, όταν κάτι θυμήθηκε. Γονάτισε πάνω στο οριζόντιο άγαλμα, έσκυψε, και με τα χέρια του άρχισε να καθαρίζει απ' το χώμα το πρόσωπο. Τρέμαν τα χέρια του, κι ο ιδρος έσταζε στο σώμα του θεού.

Τέλος σταμάτησε να καθαρίζει, έσκυψε πιο πολύ. Είδε. Και τότε φώναξε σκληρά, αλαλάζοντας!

«Κοίταξε, λοιπόν, τα μάτια του! Κοίταξε τα μάτια του! Είναι τυφλός! Καθώς τον είδα στ' όνειρο! Καθώς στ' όνειρο!»

Γονάτισε κι η γυναίκα του. Και οι δυο –παίρνοντας ολοένα θάρρος- άρχισαν να ψαύουν³⁴ το πέτρινο κορμί, τα κλειστά του βλέφαρα, τα χέρια τα ησυχασμένα στους μηρούς. Ήταν ένας θαυμάσιος κούρος, ένα μνημείο της στοργής αναπαμένο σε πέτρινο τάφο, προφυλαγμένο στη γη απ' τους βάρβαρους που κάποτε θα είχαν ξεχυθεί σε τούτο τον τόπο. Η γη το φύλαξε και του έδωσε το χρώμα της, και το μάρμαρο είχε γίνει σαν το χώμα: ύλη που ξαναγύρισε εκεί απ' όπου ήρθε.

«Τι μικρός που είναι!...» ψιθύρισε η Ελένη. «Κοίταξε τα δάχτυλά του!»

Έστεκαν εκεί, δυο ασήμαντα όντα του κόσμου τυλιγμένα απ' το δέος του χρόνου και του τάφου, να πολεμούν να ερμηνεύσουν την πέτρα όπου είχαν στηρίξει την ελπίδα της ταπεινής τους ζωής.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μία παράγραφο 50-60 λέξεων τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η επιδραστικότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης θα αλλάξει.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 («Σαφώς και πρέπει ... να μπουν πολύ αυστηροί κανόνες») ο Μιχάλης Μπλέτσας οργανώνει τον λόγο του με παραδείγματα. Να τα αποδώσεις με συντομία και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με την επιλογή του αυτή.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1 τις περιπτώσεις στις οποίες το μήνυμα διατυπώνεται με βεβαιότητα και τις αντίστοιχες στις οποίες ο συνεντευξιαζόμενος εκφράζει αναγκαιότητα. Να δικαιολογήσεις την απάντησή σου με κριτήριο τους γραμματικούς ή/και λεκτικούς τύπους που επιλέγονται, για να δηλωθεί η βεβαιότητα ή η αναγκαιότητα.

- Η επικοινωνία είναι βασική ανθρώπινη ανάγκη και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έφεραν ευκολίες στην επικοινωνία που δεν υπήρχαν πριν.
- Έχει μετρηθεί ξεκάθαρα ότι οι ψευδείς ειδήσεις ταξιδεύουν έξι φορές πιο γρήγορα.
- Θα πρέπει όμως οι επόμενες μορφές, που θα αναδειχθούν από εδώ και μπρος, να μην έχουν τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά και να μην κάνουν τα ίδια λάθη.

³⁴ ψαύουν = αγγίζουν.

- Επομένως, θα πρέπει η υπερστόχευση αυτή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να περιοριστεί πολύ όσον αφορά τις πολιτικές διαφημίσεις.
- Δεν είναι εύκολο, αλλά πρέπει να μπουν πολύ αυστηροί κανόνες.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις, με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2, τη συναισθηματική στάση του Γλάρου και της Ελένης μπροστά στο θαμμένο άγαλμα . Τι θα ένιωθες εσύ, αν ήσουν στη θέση τους; Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

48. ΘΕΜΑ 32987

Κείμενο 1

Τα ΜΜΕ ως πρότυπα και η τυραννία της εικόνας

Απόσπασμα από άρθρο του Ευστράτιου Παπάνη, Επίκουρου Καθηγητή Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Αιγαίου, πηγή: <https://psychologia.gr.com>, προσπελάστηκε στις 13.10.2022.

Αν και κατά τις προηγούμενες δεκαετίες τα παραδοσιακά ΜΜΕ επηρέαζαν με έμμεσο τρόπο τις αντιλήψεις και τις στάσεις των Ελλήνων, κυρίως στο βαθμό που κατόρθωναν να μεταβάλλουν τις απόψεις των σημαντικών άλλων, όπως του πατέρα, όσων είχαν τελειώσει πανεπιστήμιο, των δασκάλων, των τοπικών πολιτικών και άλλων «influencers» της εποχής, σήμερα η επιρροή τους έχει γίνει άμεση, επειδή ακριβώς το περιεχόμενο παράγεται και αναπαράγεται άκριτα και με ρυθμούς γεωμετρικής προόδου από τους ίδιους τους καταναλωτές του μέσω των social media.

Στην πραγματικότητα είναι πολύ πιο εύκολο για τα ΜΜΕ να εδραιώσουν πεποιθήσεις, παρά να τις μετασηματίσουν άρδην, να αποκρύψουν αλήθειες, να αλλοιώσουν πληροφορίες, να επιβάλουν μια συνολική κουλτούρα και αυτό διευκολύνεται από την απουσία της διαλεκτικής σχέσης τους με τον ακροατή, τηλεθεατή, αναγνώστη, χρήστη λόγω της αφοπλιστικής αμεσότητας της εικόνας.

Ο λόγος, αντίθετα, στα ΜΜΕ τείνει να γίνει τηλεγραφικός, λανθασμένος, ανάπηρος, συνθηματικός, ακατάληπτος και ο εγκέφαλος έχοντας προσαρμοστεί στον εκφυλισμό της γλώσσας και της λογικής επιχειρηματολογίας, αναζητά με εξαρτητικό τρόπο την ηδονή μιας ανήκεστης πανδημίας: Της απόλυτης κυριαρχίας της εικόνας, των εφήμερων και τεχνητών ειδώλων, των κατασκευασμένων ταυτοτήτων και των μη διασαφηνισμένων ή πολύσημων ανθρωπίνων σχέσεων.

Η εικόνα μεταβάλλεται ευκολότερα σε τυραννία σε αναπτυσσόμενους εγκεφάλους 5 έως 12 ετών, όταν η κριτική ικανότητα καθυδρεί και η αφαιρετική σκέψη κινδυνεύει να αναλωθεί σε βιντεάκια του tik tok, ιστορίες του ινσταγκραμ και κανάλια του You Tube. Είναι τόσο απίστευτη η ομογενοποίηση που προωθείται σε αυτά τα μέσα, που νομίζει κανείς πως οι νέοι αναπαράγουν διαρκώς την ίδια μουσική, τις ίδιες κινήσεις, τα ίδια λόγια, τη γύμνια και τα σεξουαλικά υπονοούμενα. Η ίδια η δημιουργικότητα γίνεται στερεοτυπία.

Είναι ελάχιστοι εκείνοι που μπορούν να κατασκευάζουν, διαμορφώνουν, διαμοιράζουν καθοριστικά μηνύματα, κυρίως εταιρείες, κυβερνήσεις και άλλα κέντρα εξουσίας και ακόμα σπανιότεροι όσοι μπορούν να τα διυλίζουν και να αποκρυπτογραφούν τις σημασίες και επιδιώξεις τους. [...]

Κείμενο 2

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΙΗΤΗ

Το ποίημα του Τίτου Πατρίκιου ανήκει στη συλλογή «Αντικριστοί καθρέφτες» (1988), βρίσκεται στο βιβλίο Ποήματα IV (1988 – 2002), εκδ. Κέδρος, Αθήνα: 2007.

Ήταν ευχαριστημένος
που επιτέλους τα βιβλία του κινιόντουσαν
που μέσα σ' έναν χρόνο η τελευταία του συλλογή
είχε πουλήσει πάνω από χίλια αντίτυπα
και ο πυκνός του λόγος είχε αγγίξει
μπορεί και τρεις χιλιάδες άτομα.
Τ' άλλα που διάβαζαν εκατομμύρια άνθρωποι
σ' αμέτρητα έντυπα κάθε λογής
λογάριαζε πως σύντομα ξεχνιούνται.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να αποδώσεις συνοπτικά το είδος της επιρροής που ασκούν τα ΜΜΕ σήμερα, σε αντίθεση με το παρελθόν, και τους λόγους για τους οποίους συμβαίνει αυτό, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει ως τρόπο οργάνωσης την αντίθεση. Να δικαιολογήσεις την παραπάνω επιλογή σε σχέση με το θέμα του κειμένου και την πρόθεσή του.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις πέντε (5) λέξεις ή φράσεις με μεταφορική λειτουργία της γλώσσας στο Κείμενο 1 και να σχολιάσεις με συντομία το νόημα της καθεμιάς.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την ψυχική διάθεση του ποιητή, σύμφωνα με το Κείμενο 2, με σχετικές αναφορές. Ποια είναι η γνώμη σου για την εμπορική Τέχνη στην εποχή μας; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 120 -150 λέξεις.

Κείμενο 1**Όλα για το #hashtag³⁵**

Άρθρο της Νίκης. Λυμπεράκη που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ στις 06-02-2022 (διασκευή).

Τι είναι ένα δυστύχημα χωρίς μία πινελιά τραγικής ειρωνείας; Τι είναι ένα έγκλημα χωρίς ανατριχιαστική περιγραφή; Τι είναι μία επιχείρηση διάσωσης, χωρίς λίγα πλάνα βγαλμένα από χολιγουντιανή παραγωγή; Περιστοιχίζομαστε από τεχνητά ενισχυμένα δράματα. Ακόμη και στη Βουλή. Τι να την κάνεις μία συνεδρίαση χωρίς γκροτέσκο³⁶ νούμερο; Παντού ριάλιτι. Λες και δεν αρκούν όσα αβίαστα επιβάλλει στον καθένα από εμάς η καθημερινότητά του.

Από κάθε συνέντευξη απομονώνεται και μία τραγική αναφορά. Γεννά έναν πηχυαίο τίτλο, που συνοδεύει τη φωτογραφία του συνεντευξιαζόμενου, και μας τον παρουσιάζει σαν να βγήκε στη γύρα περίπου σαν πραγματευτής μιζέριας, για να ζητιανέψει την προσοχή και τη συμπάθειά μας. «Ο τάδε μιλά για τον θάνατο του πατέρα του». «Η τάδε μιλά για τα τραγικά παιδικά της χρόνια». Και ας είναι μόλις μία φράση σε μια συζήτηση μισής ή μιας ώρας. Ένας νέος άνθρωπος σκοτώνεται στην άσφαλτο, αλλά η τραγικότητα του συμβάντος από μόνη της δεν φαίνεται να αρκεί. Πρέπει να συνοδευτεί από εικόνες, στίχους, εξομολογήσεις, τραγικές ειρωνείες και ό,τι άλλο κρίνεται πως χορταίνει την πείνα μας για δράμα.

Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης influencers³⁷ ωρύνονται ή κλαίνε ή ζητούν συγγνώμη ή ζητούν τα ρέστα. Λίγο παραπέρα, τα ριάλιτι κάνουν την τρίχα τριχιά και μας τη σερβίρουν. Όσοι αντιλαμβάνονται το κοινό ως αδηφάγα μηχανή κατανάλωσης δράματος, φροντίζουν να ταΐζουν το θηρίο είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο.

Όσα μας περιβάλλουν βαφτίζονται είτε εκπληκτικά είτε τραγικά. Σαν να μην υπάρχει τίποτε ανάμεσα. Στις οθόνες όλα είναι ασπρόμαυρα και όλοι συνηθίζουμε να αδιαφορούμε ή και να αποστρεφόμεστε το γκρι της πραγματικής ζωής. Αυτό-σκηνοθετούμαστε και σκηνοθετούμε κάθε λεπτό και κάθε περίπτωση. Από τα story³⁸ των μέσων κοινωνικής δικτύωσης ως ακόμη και την ταλαιπωρη φάλαινα που βρέθηκε τραυματισμένη στον Άλιμο³⁹. Τι θα ήταν αν δεν τη βαφτίζαμε Σωτήρη; Τι θα ήταν χωρίς το τραγούδι της εθελόντριας; Πώς θα έβγαινε η εικόνα, που θα γινόταν viral⁴⁰, γεννώντας συζήτηση και συγκίνηση; Ποιος ασχολείται αλήθεια με το πρόβλημα; Το πλάνο μένει πάντα. Το πλάνο και το hashtag. Ως το επόμενο πλάνο και το επόμενο hashtag.

Το πρόβλημα με αυτή την κατάσταση είναι ότι τίποτε δεν μας σοκάρει πια. Κι όσο δράμα καταναλώνουμε, τόσο πιο αναισθητοί γινόμαστε. Κι όσο πιο αποχαυνωμένοι γινόμαστε, τόσο πιο έντονο ερέθισμα έχουμε ανάγκη.

Κείμενο 2**[Άσπονδοι φίλοι]**

³⁵ Συνδυασμός συμβόλου και λέξης που χρησιμοποιείται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να ομαδοποιήσει θέματα, με βάση τις συζητήσεις που προκαλούν, και να λειτουργήσει ως σύνδεσμος.

³⁶ Αυτό που επίτηδες προκαλεί την αίσθηση του αλλόκοτου και του γελοίου.

³⁷ Διάσημα πρόσωπα που με τις δραστηριότητες και τις αναρτήσεις τους διαμορφώνουν τις απόψεις των υπόλοιπων χρηστών.

³⁸ Μικρής διάρκειας αναρτήσεις

³⁹ Παραθαλάσσια περιοχή της Αθήνας

⁴⁰ Δημοφιλής στο διαδίκτυο

Το παρακάτω κείμενο προέρχεται από τον Β' τόμο (Αριάγνη) της μυθιστορηματικής τριλογίας του Σ. Τσίρκα «Ακυβέρνητες Πολιτείες» (Αθήνα: Κέδρος 1973). Στο απόσπασμα ο κεντρικός ήρωας συζητά με έναν άσπονδο φίλο του: και οι δύο είναι συναγωνιστές της ελληνικής αντίστασης ενάντια στους Ναζί στη Μέση Ανατολή, αλλά διαφέρουν ως προς τη στάση και τη συμπεριφορά.

Τον είχα πλάι μου ν' ανασαίνει κι εγώ να κοιτάω τη μαύρη γη του Δέλτα που γινόταν ένα με τη νύχτα. Ένα ξερό αεράκι φυσούσε φέρνοντας μυρωδιές από καμένη σβουνιά⁴¹ και χλωρά χόρτα. Τη δική του απόψε δεν την ένιωθα. Σ' ένα χωριό, εκεί στο βάθος, γαυγίζανε σκύλοι. Στα ζερβά μου η δεντροστοιχία με τις γκαζοαρίνες⁴², που χρησίμευε για σύνορο της έπαυλης, θρόιζε μαλακά και πίσω της, μακριά, ήξερα πως αρχινούσε ο αμμουδερός ανήφορος για τις Πυραμίδες. Σ' όλη μου τη ζωή λαχτάρησα μόνο ένα δικαίωμα: Να διαλέγω μόνος τους φίλους μου. Μα το 'ξερα, ήταν όνειρο, όνειρο εστέτ⁴³ κι αριστοκράτη... Αυτός ήταν η μοίρα μου απ' τη στιγμή που πάτησα στη Μέση Ανατολή. Ζήσαμε τόσες περιπέτειες, την Τετάρτη Αυγούστου, τον Ισπανικό, την Αλβανία⁴⁴ κι οι δρόμοι μας δε διασταυρώθηκαν. Εδώ κουτουλήσαμε με το πρώτο. Ο αγώνας μας πέρασε τις χειροπέδες και πώς να ξεκολλήσουμε; Άδικα πάσχιζα να ξεκόψω από δίπλα του, πάντα ερχόταν κάτι και με γύριζε πίσω. Η τρελή απόφαση να ξαναφύγω στην Ελλάδα, η επιμονή μου να πάω στο μέτωπο, ενδόμυχα ξεκινούσαν από την επιθυμία να βρεθώ μακριά του. Μα πάνω στο ίδιο καράβι ταξιδεύαμε κι έπρεπε ν' αγωνιστούμε μαζί για να το γλυτώσουμε από τη φουρτούνα που το χτυπούσε λυσσασμένα...

- Τι σκέφτεσαι;
- Σκέφτομαι πως ύστερ' από χρόνια θα γράψω ένα βιβλίο και θα σε βάλω μέσα με τις λίγες σου χάρες και με τα μεγάλα σου ελαττώματα, για να σε βγάλω από πάνω μου, να λευτερωθώ.
- Χε χε. Ύστερ' από χρόνια, θα τα έχεις ξεχασμένα όλα τούτα. Αν κάτσεις να τα γράψεις, θα σκαλίζεις στάχτες. Θα γίνεις κακός δίχως όφελος.
- Σε νιώθω σα χολή να μου πικραίνεις το αίμα. Για να μπορέσω να σε σκέφτομαι ήρεμα, πρέπει να καθαριστώ. Να σε χορέψω από πάνω μου σα δερβίσης. Αν δουλέψω στο βιβλίο καλά και με ειλικρίνεια, ο ίδιος μου ο κόπος θα με καθαρίσει. Θα γίνεις κάτι αυτόνομο, έξω από μένα. Θα υπάρξεις. Σαν άνθρωπος, θα μπορέσω να σε δεχτώ, όπως δέχεται κανείς και πιο μεγάλες συμφορές – την κακή λαβωματιά ή τον θάνατο.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις συνοπτικά, σε 60-70 λέξεις, ποιο είναι το θέμα του Κειμένου 1 και ποια θέση υιοθετεί η αρθρογράφος.

⁴¹ Κοπριά

⁴² Δέντρο που φύεται σε αμμώδεις ή / και παραθαλάσσιες περιοχές.

⁴³ Αισθητής: πρόσωπο που υιοθετεί το ύφος και τη συμπεριφορά καλλιτέχνη.

⁴⁴ Αναφορά αντίστοιχα στην κήρυξη δικτατορίας από τον Ιωάννη Μεταξά (06-08-1936), στον ισπανικό Εμφύλιο Πόλεμο μεταξύ εθνικιστών και δημοκρατικών (1936-1939) και στον πόλεμο της φασιστικής Ιταλίας εναντίον της Ελλάδας που κηρύχθηκε στις 28-10-1940.

2ο υποερώτημα

Να καταγράψεις δύο παραδείγματα χρήσης ερωτημάτων και δύο περιπτώσεις διαζευκτικής σύνταξης στο Κείμενο 1 και να δείξεις πώς τα στοιχεία αυτά υπηρετούν την αλληλουχία των νοημάτων.

3ο υποερώτημα

Να μετατρέψεις τη χρήση της γλώσσας στα παρακάτω αποσπάσματα του Κειμένου 1 (με υπογράμμιση στο κείμενο) από συνυποδηλωτική σε δηλωτική. Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος λόγου;

- α) έναν πηχυαίο τίτλο
- β) σαν να βγήκε στη γύρα περίπου σανπραματευτής μιζέριας
- γ) χορταίνει την πείνα μας για δράμα
- δ) τα ριάλιτι κάνουν την τρίχα τριχιά και μας τη σερβίρουν
- ε) Όσοι αντιλαμβάνονται το κοινό ως αδηφάγα μηχανή κατανάλωσης δράματος, φροντίζουν να ταΐζουν το θηρίο είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο.
- στ) Στις οθόνες όλα είναι ασπρόμαυρα και όλοι συνηθίζουμε να αδιαφορούμε ή και να αποστρεφόμεστε το γκρι της πραγματικής ζωής.

ΘΕΜΑ 4

Με ποιον τρόπο ο ήρωας του αποσπάσματος του Κειμένου 2 θα επιδιώξει να απαλλαγεί από την αρνητική επιρροή του συναγωνιστή του; Εσύ πιστεύεις ότι θα επιτύχει στην προσπάθειά του ή όχι και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

50. ΘΕΜΑ 32996

Κείμενο 1

Χειραγώγηση

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα άρθρου του Λευτέρη Κουσουλή που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ στις 17-10-2021 (με μικρές αλλαγές).

Κάθε τόσο, με ποικίλες υπαρκτές ή ανύπαρκτες αφορμές, επανέρχεται στη δημόσια σκηνή, με τρόπο ρητό ή άρρητο, εκείνο το αιώνιο ερώτημα: ποιος έχει τα πρωτεία του λόγου; Η συζήτηση για τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, την επιρροή τους, την απόπειρα ελέγχου τους από την εξουσία, αναζωπυρώνεται διαρκώς και διατηρεί πρωτεύουσα θέση στον δημόσιο λόγο.

Θεμελιώδες αξίωμα και συστατικό στοιχείο της δημοκρατικής λειτουργίας είναι η ελευθερία του λόγου. Το ανεμπόδιστο δικαίωμα στον λόγο. Όταν αυτό δεν υπάρχει, ούτε πολιτική υπάρχει. Μόνο εξουσία. Είναι γνωστό ότι για κάθε ολοκληρωτική αντίληψη, πέρα από ιδεολογική αφετηρία, το πρώτο βήμα καταστολής είναι η απαγόρευση της ελευθερίας του λόγου. Γύρω από τον λόγο και διά του λόγου, αυτού του πυρομαχικού της πολιτικής σύγκρουσης, εξελίσσεται η πολιτική λειτουργία. Σύμφυτος με αυτήν είναι και ο αγώνας για τη διεκδίκησή του, ο αγώνας για τα πρωτεία του λόγου.

Ένα επιχείρημα που ακούγεται συχνά είναι η εξαγορά των ΜΜΕ, μέσα από οικονομική στήριξη και συναλλαγές, ώστε αυτά να καταστούν χειραγωγημένα όργανα στην υπηρεσία ενός πολιτικού σχεδίου ή μιας κυβέρνησης εναντίον των αντιπάλων της. Ηχεί πιθανό. Και είναι. Ηχεί πραγματικό. Δεν μπορεί να είναι.

Στο δημοκρατικό πλαίσιο μπορεί να διατυπωθεί μία πολιτική πρόταση αντίστοιχη με τις ανάγκες της κοινωνίας, με πειστικότητα και συνοχή, σε συνάντηση με την εποχή και τα αιτήματά της, και τότε το ίδιο το θεσμικό πλαίσιο, μέσα από την ποικιλία έκφρασης και τον ανταγωνισμό, εγγυάται τη διάδοσή της. Δεν υπάρχει δύναμη να ανακόψει την ορμή μιας πολιτικής, όταν αυτή συνομιλεί με τους ανθρώπους της εποχής. Μόνο όταν πάσχει η πολιτική, πάσχει και η επικοινωνιακή της διεύδυση.

Ο διαδεδομένος μύθος περί παντοδυναμίας των ΜΜΕ εμπεριέχει την αποδοχή ότι οι άνθρωποι είναι άβουλα όντα, εύκολα και καθολικά χειραγωγήσιμα από τους ισχυρούς του χρήματος και του μιντιακού συστήματος. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πλάνη: η εμπειρία των ανθρώπων διατηρεί τον τελευταίο λόγο. Αυτή βαραίνει στην πολιτική συμπεριφορά. Όποιος, κυβέρνηση ή αντιπολίτευση, στο πλαίσιο του αγώνα για τα πρωτεία του λόγου, βλέπει μόνο χειραγώγηση και δεν αποδέχεται το αυτονόητο αυτής της σύγκρουσης, στόχο έχει μία νέα, στην υπηρεσία του, χειραγώγηση. Μάταιος πάντα ο στόχος αυτός.

Κείμενο 2

Καιρό πολύ γύρευα την αλήθεια

Το ποίημα ανήκει στον Γερμανό ποιητή Μπέρτολτ Μπρεχτ (1898-1956) και έχει μεταφραστεί στα Ελληνικά από τον Μάριο Πλωρίτη (Μπ. Μπρεχτ, «Ποιήματα». Αθήνα: Θεμέλιο 1983).

Καιρό πολύ γύρευα την αλήθεια για το πώς ζουν οι άνθρωποι μαζί. 1

Τούτη η ζωή 'ναι τόσο μπερδεμένη, τόσο δυσκολονόητη.

Για να την καταλάβω, πάλεψα σκληρά, και τέλος

Είπα την αλήθεια όπως την ανακάλυψα.

Μα όταν την αλήθεια είπα που ήταν τόσο δυσκολόβρετη, 5

είδα πως ήταν μια αλήθεια ολότελα κοινή, πολλοί τη
διαλαλούσαν

(Και δεν είχαν όλοι δυσκολευτεί για να τη βρουν).

Σε λίγο, ήρθαν ορδές ολόκληρες αρματωμένες με πιστόλια που 10
άλλοι τους είχαν δώσει.

Πυροβολήσαν στα τυφλά ολόγυρά τους κάθε φτωχό που καπέλο
δε φορούσε.

Κι όλους εκείνους που την αλήθεια είχαν πει γι' αυτούς και για
τ' αφεντικά τους,

τους διώξαν απ' τη χώρα, τη δέκατη τέταρτη χρονιά της μισερής 15

Δημοκρατίας μας.

Εμένανε μου πήρανε το μικρό μου σπίτι και τ' αμάξι

που είχα με τόσους κόπους αποχτήσει.
(Τα έπιπλά μου μπόρεσα και τα γλύτωσα).

Άμα δρασκέλισα τα σύνορα όμως, συλλογίστηκα:
Κι από το σπίτι πιο πολύ, ανάγκη έχω την αλήθεια.
Μα και το σπίτι μου έχω ανάγκη. Κι από τότε
η αλήθεια σα σπίτι ήταν, για μένα, σαν αμάξι.
Και μου τα πήρανε.

20

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Η σημερινή πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα υποδαυλίζει συνεχώς τη συζήτηση για την επιρροή των ΜΜΕ στην κοινωνία.
2. Η πολιτική στις δημοκρατικές κοινωνίες συναρτάται άμεσα με την ελευθερία του λόγου.
3. Ο αρθρογράφος απορρίπτει εξ ολοκλήρου την πιθανότητα εξαγοράς των ΜΜΕ από την πολιτική εξουσία, στο πλαίσιο του δημοκρατικού πολιτεύματος.
4. Το δημοκρατικό πολίτευμα διασφαλίζει σε κάθε περίπτωση τη διάδοση των πολιτικών προτάσεων.
5. Όποιος πιστεύει ότι οι πολίτες είναι άβουλα όντα, διαιωνίζει την αντίληψη περί παντοδυναμίας των ΜΜΕ.

2ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 ως προς τη γλωσσική μορφή και το περιεχόμενό του. Ποια είναι η νοηματική σχέση του με το υπόλοιπο κείμενο;

3ο υποερώτημα

Στο παρακάτω απόσπασμα του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις τα υπογραμμισμένα λεξιλογικά στοιχεία με λέξεις ή φράσεις απλούστερες, που να προσεγγίζουν, όσο είναι δυνατό, τον προφορικό λόγο. Ποια αλλαγή παρατηρείς ως προς το ύφος του λόγου;

Στο δημοκρατικό πλαίσιο μπορεί να διατυπωθεί μία πολιτική πρόταση αντίστοιχη με τις ανάγκες της κοινωνίας, με πειστικότητα και συνοχή, σε συνάντηση με την εποχή και τα αιτήματά της, και τότε το ίδιο το θεσμικό πλαίσιο, μέσα από την ποικιλία έκφρασης και τον ανταγωνισμό, εγγυάται τη διάδοσή της. Δεν υπάρχει δύναμη να ανακόψει την ορμή μιας πολιτικής, όταν αυτή συνομιλεί με τους ανθρώπους της εποχής. Μόνο όταν πάσχει η πολιτική, πάσχει και η επικοινωνιακή της διεύθυνση.

Ο διαδεδομένος μύθος περί παντοδυναμίας των ΜΜΕ εμπεριέχει την αποδοχή ότι οι άνθρωποι είναι άβουλα όντα, εύκολα και καθολικά χειραγωγήσιμα από τους ισχυρούς του χρήματος και του μιντιακού συστήματος. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πλάνη: η εμπειρία των ανθρώπων διατηρεί τον τελευταίο λόγο. Αυτή βαραίνει στην πολιτική

συμπεριφορά. Όποιος, κυβέρνηση ή αντιπολίτευση, στο πλαίσιο του αγώνα για τα πρωτεία του λόγου, βλέπει μόνο χειραγώγηση και δεν αποδέχεται το αυτονόητο αυτής της σύγκρουσης, στόχο έχει μία νέα, στην υπηρεσία του, χειραγώγηση. Μάταιος πάντα ο στόχος αυτός.

ΘΕΜΑ 4

Ποιες ιδιότητες προσδίδει το ποιητικό υποκείμενο στην αλήθεια και ποια η θέση της στη ζωή του ; Εσύ συμφωνείς ή διαφωνείς με τη στάση του αυτή και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

51. ΘΕΜΑ 35717

Κείμενο 1

Το τέλος των social media (όπως τα ξέραμε)

Απόσπασμα από άρθρο του Θοδωρή Γεωργακόπουλου, δημοσιευμένο στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 07/01/2023. Πηγή: <https://www.kathimerini.gr/opinion/562216426/to-telos-ton-social-media-opos-ta-xerame>.

Αυτή τη στιγμή συμβαίνει μια σημαντική στροφή στον τρόπο με τον οποίο παράγεται και καταναλώνεται η πληροφορία στο ίντερνετ – μια μετάβαση εξίσου σημαντική με την εμφάνιση των μέσων «κοινωνικής δικτύωσης» που ξεκίνησε πριν από περίπου 20 χρόνια.

Τότε, όπως ίσως θυμάστε οι μεγαλύτεροι, άρχισαν να εμφανίζονται online πλατφόρμες με ονόματα όπως Friendster, MySpace, Hi5, LinkedIn, Facebook, Orkut, Bebo, Twitter ή Tumblr. Όλες αυτές οι εφαρμογές κυκλοφόρησαν την πενταετία 2002-2007 και είχαν ως κοινό χαρακτηριστικό το ότι «άνοιγαν» την δυνατότητα δημοσίευσης κειμένων, φωτογραφιών και αργότερα και βίντεο στον οποιονδήποτε. Όσοι συμμετείχαν σε αυτές ως καταναλωτές περιεχομένου, ήταν και δυνητικοί παραγωγοί περιεχομένου. Στην αρχή εκείνες οι πλατφόρμες ονομάστηκαν «κοινωνικά δίκτυα», καθώς βασιζόνταν στη δημιουργία δικτύων φίλων, συγγενών και γνωστών που μοιράζονταν λόγια, εικόνες, ιδέες και ευχές μεταξύ τους. Ο χρήστης έβλεπε μόνο όσα αναρτούσαν οι «φίλοι» που ακολουθούσε, και τότε η έμφαση ήταν λιγότερο στο περιεχόμενο καθαυτό και περισσότερο στο «δίκτυο». Αυτή ήταν η μεγάλη καινοτομία, κι εκεί θεωρούσαν ότι βρίσκεται η αξία: στην ίδια τη σύνδεση μεταξύ των ανθρώπων. Οι πλατφόρμες αυτές έβλεπαν τον εαυτό τους περισσότερο ως δίκτυα, επιπλέον, επειδή ένιωθαν και την ανάγκη να αυτοπροσδιοριστούν ως κάτι νέο, σε αντιδιαστολή με κάτι προϋπάρχον (τα παραδοσιακά ΜΜΕ, τα blogs, ή το πρότερο «μονόδρομο» Web 1.0). Σταδιακά, όμως, αυτό άλλαξε. Τα «κοινωνικά δίκτυα» μετατράπηκαν σε «social media» –κυριολεκτικά σε ΜΜΕ. Η αλλαγή αυτή ήρθε μετά από δύο σημαντικές τεχνολογικές αλλαγές: την έλευση των smart phones και την ανάπτυξη αλγόριθμων για τη βελτιστοποίηση του περιεχομένου που εμφάνιζαν τα «δίκτυα».

Οι λιγιστές εταιρείες που κυριάρχησαν σταδιακά στο χώρο, στην πορεία τροποποίησαν το μοντέλο τους. Άρχισαν να συλλέγουν και να εκμεταλλεύονται εμπορικά κάθε είδους δεδομένα από τους άνοποτους χρήστες (καθώς κανείς ποτέ δεν διαβάζει τους όρους χρήσης) και να χρησιμοποιούν ολοένα και περισσότερο τεχνικά μέσα για να κρατήσουν αυτούς τους χρήστες για όσο το δυνατό περισσότερο χρόνο στην πλατφόρμα, ώστε να βλέπουν και να κλικάρουν όσο το δυνατό περισσότερες διαφημίσεις. Στην πορεία, ο αλγόριθμος κάθε πλατφόρμας (με μικρές διαφορές σε κάθε περίπτωση) άρχισε να αποφασίζει ολοένα και περισσότερο το τι θα βλέπουμε και τι όχι σε όλα αυτά τα social media, και μάλιστα με μόνο κριτήριο το τι είναι πιο πιθανό να διαβάσουμε, να κλικάρουμε,

να σχολιάσουμε και, εδώ που τα λέμε, να μας κάνει έξαλλους. Παρ' όλα αυτά, πάντα στον πυρήνα κάθε πλατφόρμας υπήρχε το «δίκτυο». Αυτό έθετε το πλαίσιο μέσα στο οποίο ο κάθε αλγόριθμος έκανε τη δουλειά του.

Στο Tik Tok, όμως, η σημασία του «κοινωνικού δικτύου» έχει πλέον σχεδόν εκμηδενιστεί. Οι περισσότεροι χρήστες της εφαρμογής περνούν τον περισσότερο χρόνο τους στη σελίδα «For You», όπου ο αλγόριθμος επιλέγει και εμφανίζει αλληπάλληλα βίντεο επιλεγμένα από ολόκληρο το περιεχόμενο που έχει ανέβει στην πλατφόρμα από όλους τους χρήστες σε όλο τον κόσμο, ανεξαρτήτως του ποιους ακολουθούν. Γιατί κοιτάζει τόσος κόσμος περιεχόμενο από ανθρώπους που δεν γνωρίζει και τους οποίους δεν έχει επιλέξει να παρακολουθεί; Επειδή ο αλγόριθμος που έχει αναπτύξει η εταιρεία στην οποία ανήκει το Tik Tok μπορεί να διαπιστώνει πάρα πολύ γρήγορα –σχεδόν μαγικά– το τι αρέσει στον κάθε χρήστη της υπηρεσίας ξεχωριστά και να του το δείχνει. [...]

Το αποτέλεσμα: σήμερα το Tik Tok είναι η πλατφόρμα στην οποία οι χρήστες των social media περνούν τον περισσότερο χρόνο – περισσότερο κι από ό,τι στο Instagram ή στο YouTube.

Αυτή η μετάβαση είναι σημαντική, όχι μόνο επειδή αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο πολύς κόσμος παρακολουθεί περιεχόμενο, αλλά και επειδή αλλάζει και τη δυναμική με την οποία παράγεται αυτό το περιεχόμενο. Μπροστά στον αλγόριθμο οι διασημότητες ή οι influencers με τους πάρα πολλούς ακολούθους δεν έχουν ανυπολόγιστα μεγαλύτερη ισχύ από οποιονδήποτε άγνωστο «creator» με ένα κινητό που έχει κάτι το αξιοσημείωτο να πει στην κάμερα. Ο πιο επιτυχημένος λογαριασμός στο Tik Tok δεν ανήκει σε κάποια ηθοποιό ή κάποιον ποδοσφαιριστή, αλλά σε έναν Σενεγαλέζο μετανάστη που ζει στην Ιταλία κι άρχισε να ανεβάζει βιντεάκια όταν έχασε τη δουλειά του στην αρχή της πανδημίας. Ο αλγόριθμος τούς αντιμετωπίζει όλους λίγο-πολύ το ίδιο, και τους θέτει καθημερινά, αυτόματα και διαρκώς προς αξιολόγηση, απαιτώντας μόνο την αέναη παραγωγή νέου, ευφάνταστου, πιασάρικου και σύντομου περιεχομένου, σε όλο και μεγαλύτερες ποσότητες, για να γεμίζει τις ατέλειωτες, αχόρταγες «For You» σελίδες ολόένα και περισσότερων εκατοντάδων εκατομμυρίων χρηστών. [...]

Κείμενο 2

Από το ραγισμένο τους γυαλί

Ποίημα του Χρήστου Τουμανίδη από τη συλλογή «Οι ελεγείες της Ανατολής», εκδ. Κουκίδα, Αθήνα, 2014 (αναδημοσίευση στο Ημερολόγιο 2023 από τις εκδόσεις «Σοκόλη», σ. 124).

Στα πρωτοσέλιδα και στα δελτία των οκτώ

οι «κραταιοί» μοιράζουν υποσχέσεις.

Από το ραγισμένο τους γυαλί,

«νέα» εξαγγέλλουν μέτρα.

Νομοθετώντας στον αέρα.

-Τι μετανάστες και τι πρόσφυγες, λένε,

σημεία είναι των καιρών και θα περάσουν...

Κι εμείς; Καθένας στις σκοτούρες του,

παρατημένοι και άβουλοι και ανασφαλείς, σαν πάντα,

παρακολουθούμε απλώς τα τεκταινόμενα.

Και τη στιγμή που είναι να εισβάλουν μες στα σπίτια μας

οι τύψεις, οι αμφιβολίες, ο θυμός – πάμε για ύπνο.

Πέφτουμε στο κρεβάτι του Προκρούστη.

Κοιμόμαστε ή καιγόμαστε, μες στις αυριανές φωτιές μας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις με δικά σου λόγια τη διαφορά ανάμεσα στα παλαιότερα κοινωνικά δίκτυα και στα σύγχρονα κοινωνικά μέσα, όπως παρουσιάζεται στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 (περίπου 40 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Εστιάζοντας στις υπογραμμισμένες διαρθρωτικές λέξεις της τέταρτης παραγράφου του Κειμένου 1 («Στο Tik Tok, όμως, η σημασία του «κοινωνικού δικτύου» ... το τι αρέσει στον κάθε χρήστη της υπηρεσίας ξεχωριστά και να του το δείχνει») να σχολιάσεις τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται τα επιμέρους νοήματα.

3ο υποερώτημα

- α.** Να επιλέξεις από το Κείμενο 1 τρεις λέξεις ή φράσεις που βρίσκονται σε εισαγωγικά και να εξηγήσεις τον ρόλο των εισαγωγικών σε αυτές.
- β.** Στο Κείμενο 1 εμφανίζονται αρκετές ξένες λέξεις. Για ποιους λόγους ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί ξένες λέξεις στο κείμενό του;

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρατηρείται μια αντίθεση ανάμεσα στο «Εμείς» και το «Αυτοί». Να παρουσιάσεις την αντίθεση αυτή και ειδικότερα να αναλύσεις τη στάση της κάθε κατηγορίας προσώπων απέναντι στην πραγματικότητα, η οποία αναπαρίσταται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

52. ΘΕΜΑ 16816

Κείμενο 1

[Η δόμηση μιας εικονικής πραγματικότητας]

Το κείμενο είναι εισαγωγή από άρθρο του Ιωάννη Πανούση (Επιστημονικό Περιοδικό: Ζητήματα Επικοινωνίας, τεύχος 4ο, 20-10-2006).

Τα ΜΜΕ δομώντας μian άλλη πραγματικότητα, αυτή της πληροφορημένης και ενημερωμένης κοινωνίας, αυτο-αναγορεύονται σε καθρέφτη ή εικόνα. Πόσο βέβαιοι είμαστε, όμως, ότι όλα τα στοιχεία και τα σχόλια που γράφονται κι ακούγονται συγκροτούν την πραγματικότητα κι ότι δεν υπάρχουν «κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα»; Από την άλλη πλευρά, η εικόνα «της κοινωνίας της εικόνας» αναδεικνύει μια κοινωνία που φαίνεται να έχει παραδοθεί στις εικόνες που παράγουν οι άλλοι και καταναλώνει η ίδια. Ποια άραγε μηνύματα -και σε ποιους ακριβώς- εκπέμπει ο κόσμος των εικόνων της ανέμελης ζωής, της άθλιας ζωής, των πετυχημένων και των αποκλεισμένων, των απαθών και των ψυχοπαθών (Βιθυνός, 1998); Υπάρχει απώλεια του πραγματικού, μια

σχάση ανάμεσα στην αναπαράσταση και στο γεγονός, με συνέπεια η αναπαράσταση να καθίσταται τελικά πραγματικότητα και το κοινωνικό να βιώνεται φαντασιακά.

Η κοινωνική κατασκευή μπορεί να προβάλλει είτε συναινετική εικόνα της κοινωνίας (συμφωνία σε κοινές αξίες, αποδεκτό life style) είτε συγκρουσιακή (π.χ., γενικευμένο φόβο λόγω εγκληματικότητας). Η νομιμοποιημένη βία, η δραματοποιημένη βία ή η «εύθυμη βία», δηλαδή, το περιπετειώδες θέαμα χωρίς θανάτους προσώπων, δημιουργούν ένα πλαίσιο κοινωνικού συμπεριφορισμού (behaviorism), όπου η εκμάθηση και η συμμόρφωση συνιστούν απαρέγκλιτους κανόνες. Βλέπουμε τον κόσμο, όπως μας τον περιγράφουν, σε βαθμό μάλιστα που αφενός, αν κάποιος λέει συχνά «έτσι φαίνεται να 'ναι τα πράγματα», στο τέλος το πιστεύει κι ο ίδιος κι αφετέρου η πιθανολογούμενη γνώμη της πλειοψηφίας να γίνεται αποδεκτή από τους υπόλοιπους, για να μη νιώθουν απομονωμένοι κοινωνικά.

Αυτή η σύγχυση εξωτερικής μορφής συνείδησης και υποκειμενικών νοημάτων δίνει την εντύπωση ότι σύνεργοι στην κατασκευή της πραγματικότητας είναι τόσο οι αφηγητές όσο και οι αναγνώστες/ ακροατές/ τηλεθεατές (ακόμη κι αν καλύπτονται και οι μεν και οι δε πίσω από τις μεταμοντέρνες συμβολικές κατασκευές).

Κείμενο 2

Το κόνισμα

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το ομότιτλο διήγημα του Ανδρέα Καρκαβίτσα (1865-1922). Ο Τσαϊπάς είναι ένας μορφωμένος νέος ενός χωριού, στο οποίο έχει βρεθεί στην παραλία ένα ξύλο που οι χωρικοί θεώρησαν εικόνα και το φέρνουν με λιτανεία στην εκκλησία του χωριού τους. Πηγή: <http://users.uoa.gr>.

Όταν η λιτανεία έφτασε κοντά στον Τσαϊπά, σήκωσε κ' εκείνος το χέρι να κάμει το σταυρό του. Μα δεν τελείωσε. Το κόνισμα τού φάνηκε παράξενο· κάθε άλλο παρά κόνισμα. Δεν είδε παρά ένα δικέφαλον αητό με τα φτερά του ανοιχτά. Τα κεφάλια ζερβόδεξα με τη γλώσσα όξω και τα ράμφη γυριστά έδειχναν θυμό και αχορταγιά μεγάλη. Στα κεφάλια καθότανε κορόνα σταυροφόρα· κι άλλη κορόνα πιο μεγάλη τα 'σμιγε από πάνω. Τα νυχοπόδαρά του κρατούσανε το Σκήπτρο και μια σφαίρα με σταυρό. Και κάτω από τα πόδια του μια κορδέλα ξεδιπλωμένη είχε απάνω της γράμματα παράξενα. Τριγύρω άλλα μικροσκαλισμένα χρυσαλειμμένα, πουλιά, βαγιόκλαδα και χοντρόρογα σταφύλια. Μα το μόνο σημάδι που μπορούσε να το κάμει σεβαστό ήταν οι σταυροί του. Τίποτ' άλλο. Ο Τσαϊπάς στάθηκε ακίνητος, μη ξέροντας τι να σκεφτεί και τι να κάμει. Ο κόσμος τον είδε κ' ένας με τον άλλον στύλωσαν όλοι τα μάτια καταπάνω του. Όπως έστεκε στο ψήλωμα το ανάστημά του ιχνογράφονταν στον ασπρογάλανο ουρανό, σαν μαύρο είδωλο που τρέχει λαός να πετροβολήσει!

- Το καπέλο σου! βγήκε άξαφνα φωνή από το πλήθος.
- Το καπέλο σου! δευτέρωσε άλλη φωνή.
- Το καπέλο σου!... Το καπέλο σου!... Το καπέλο σου!...

Υποψιάστηκαν πως το 'κανε για περιφρόνηση και αγανάχτησαν όλοι. Μα περισσότερο απ' όλους ο Αρλετής⁴⁵. Την έπαιρνε κατάμουτρα την προσβολή. Του διαβόλου ο γιος! Έμαθε πέντε γράμματα και θαρρείς πως έγινε σοφός! Μωρέ, καλά το λένε πως η Αθήνα έγινε για καταστροφή τού τόπου! Στέλνουν τα παιδιά τους να ξεστραβωθούν κ' εκείνα δίνουν την ψυχή τους στο Σατανά! Αντί να γυρίσουν άνθρωποι, γυρίζουν κούκλες· αντί

⁴⁵ Ήταν ο ψάλτης στην εκκλησία του χωριού.

να 'ρθουν χριστιανοί, έρχονται αλούτεροι⁴⁶... Πού είναι τώρα ο μακαρίτης ο Τσαϊπάς να καμαρώσει το γιο του; Έφαε τη ζωή του απάνω στο τσαγκαρόσουβλο, για να τον κάμει άνθρωπο και να, τον έκαμε και τον ξέκαμε!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να αποδώσεις συνοπτικά την άποψη του συγγραφέα για την πραγματικότητα που προβάλλουν τα ΜΜΕ στην εποχή μας.

2ο υποερώτημα

Να εξηγήσεις με συντομία τον ρόλο των ερωτήσεων στη δομή/οργάνωση της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 συναντάμε πέντε (5) παρένθετες λέξεις, φράσεις ή και νοήματα. Να τις/τα εντοπίσεις και να δικαιολογήσεις τη χρήση τους από τον συγγραφέα.

ΘΕΜΑ 2

Με αφορμή το κείμενο που διάβασες αποφασίζεις να δημοσιεύσεις άρθρο στην εφημερίδα του σχολείου σου με θέμα τη λειτουργία των ΜΜΕ σήμερα. Σε 350 λέξεις να περιγράψεις την εικόνα που κατά τη γνώμη σου προβάλλουν τα ΜΜΕ για την κοινωνία σήμερα και τις συνέπειες που έχει για την ψυχολογία των νέων της ηλικίας σου.

ΘΕΜΑ 3

Στο Κείμενο 2 παρατηρείται η περιγραφή ως τεχνική που πλαισιώνει την αφήγηση. Να βρεις το σχετικό χωρίο και να δικαιολογήσεις αυτή την επιλογή του συγγραφέα .

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με αναφορά σε σχετικές ενδείξεις στο Κείμενο 2 την αντίδραση του Τσαϊπά στη θέα της εικόνας και την αντίστοιχη αντίδραση του Αρλετή. Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

⁴⁶ Επίθετο που χρησιμοποιείται υβριστικά και σημαίνει: παράξενοι, ασυνήθιστοι, αιρετικοί.

Κείμενο 1**Προώθηση της ένταξης στην αγορά εργασίας**

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από ενημερωτικό-επιμορφωτικό υλικό με τίτλο «Η Εθνική Στρατηγική για την Ένταξη» που εκπονήθηκε από Ομάδα Εργασίας που συγκροτήθηκε από τον Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, τον Ιούλιο του 2019.

Η απασχόληση αποτελεί βασικό στοιχείο της διαδικασίας ένταξης, καθώς η εξεύρεση εργασίας είναι θεμελιώδους σημασίας για τη συμμετοχή στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας. Η διευκόλυνση της πρόσβασης των μεταναστών/μεταναστριών, των αιτούντων/αιτουσών και των δικαιούχων διεθνούς προστασίας στην αγορά εργασίας μπορεί να βελτιώσει την οικονομία της, καθώς θα έχει θετικό αντίκτυπο στη βιωσιμότητα του συστήματος πρόνοιας, του συστήματος ασφάλισης καθώς και του εργατικού δυναμικού.

Ιδιαίτερα κρίσιμο στοιχείο είναι η ενίσχυση της διασύνδεσης των αναγκών της αγοράς εργασίας σε επαγγέλματα και δεξιότητες με τις αντίστοιχες γνώσεις και δεξιότητες είτε των εργαζομένων που μετακινούνται νόμιμα στη χώρα με σκοπό την εργασία είτε των αιτούντων και των δικαιούχων διεθνούς προστασίας. Με τον τρόπο αυτό, θα είναι δυνατό να υπάρξει μια ομαλή μετάβαση και ένταξη των μεταναστών/μεταναστριών, των αιτούντων/αιτουσών και των δικαιούχων διεθνούς προστασίας στην αγορά εργασίας, χωρίς «κραδασμούς» στα θέματα κοινωνικής συνοχής, λόγω ορθής αντιστοίχισης των δεξιοτήτων των μεταναστευτικών/προσφυγικών πληθυσμών με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4251/2014, μια από τις βασικές προϋποθέσεις για την ομαλή ένταξη στην αγορά εργασίας των ατόμων που εισέρχονται νόμιμα στη χώρα είναι η απασχόλησή τους σε θέσεις εργασίας που δεν καλύπτονται από το εγχώριο εργατικό δυναμικό, βάσει του άρθρου 11 του ίδιου νόμου. Επίσης, σε πολίτες τρίτων χωρών που εισέρχονται στην χώρα μας μέσω των διαδικασιών που σχετίζονται με το καθεστώς της διεθνούς προστασίας – ασύλου, παρέχεται πρόσβαση στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 68, 69 και 71 του Ν.4375/2016. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με άρθρο 70 του ίδιου νόμου, δικαιούχοι διεθνούς προστασίας, τα πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί καθεστώς παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους καθώς και τα μέλη της οικογένειάς τους, έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν σε εκπαιδευτικά προγράμματα για ενήλικες που σχετίζονται με την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους ημεδαπούς/-ές, εφόσον κατέχουν, την προβλεπόμενη από τις οικείες διατάξεις, άδεια διαμονής σε ισχύ.

Εξίσου κρίσιμο στοιχείο στην προώθηση της συνεισφοράς των πολιτών τρίτων χωρών στην οικονομία της χώρας, που διαμένουν, αποτελεί και η στήριξη της επιχειρηματικότητας, μέσω πρόσβασης σε προγράμματα παροχής μικροπιστώσεων, καθώς και η δυνατότητα συμμετοχής σε επιχειρήσεις και προγράμματα στο πλαίσιο της κοινωνικά αλληλέγγυας οικονομίας. [...]

Κείμενο 2**Εικοστός αιώνας**

Το απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα της Μέλπως Αξιώτη (1905-1973) «Εικοστός αιώνας», το οποίο εκδόθηκε το 1946.

[...] Η ζωή περνούσε, όπως περνούν κουκουβάγιες την άνοιξη, και σχεδόν δεν τους δίνει προσοχή κανείς.

Τότε είναι που ήρθε το περιστατικό. Ήρθε και δεν είχε όψη μήτε όμορφη, μήτε κακή. Ήταν σαν το νεογέννητο, που θα δείξει πιο ύστερα τι λογής καρδιά θα 'χει.

Πριν μαθευτεί ακόμα τίποτα, ήρθαν κάτι άγνωστοι άνθρωποι και κλείστηκαν με τον πατέρα της Πολυξένης μέσα στην κάμαρα με το κλειδί. Δεν άκουσες να πηδήσει ούτε ψύλλος.

Το βράδυ εκάθισαν όπως πάντα να φάνε. Τότε βλέπουν στρωμένα πάνω στο τραπέζι καινούρια, κοκάλινα μαχαιροπίρουνα. Κάποιος είπε: «Με γεια μας, είναι πολύ ωραίο το νέο σερβίτσιο μας». Δεν το 'χε ξαναδεί κανείς. Κανείς δεν απάντησε. Όλοι τρώγανε βουβοί. Όταν η Μαριγώ μπαινοβγήκε για τελευταία φορά κι εμάζευε, κι ήταν το τραπέζι άδειο, τότε είπε ο πατέρας πολύ σιγά και μαλακά, σαν να διάβαζε Ευαγγέλιο.

«Σήμερα το πρωί καταστραφήκαμε. Όστε από σήμερα είμαστε πτωχοί. Έγινε κραχ¹ μεγάλο στην Αμερική. Κατρακύλησαν Τράπεζες. Οι συνέταιροι στα βαπόρια μάς έκλεψαν. Τα χρήματά μας θα τα πάρουν άλλοι. Γιατί τα χρήματα δεν εξατμίζονται, μόνο που αλλάζουν χέρια. Το σερβίτσιο που είδατε κοστίζει όση ήταν η περιουσία μας. Μας το 'στειλαν για ενθύμιο οι περισσότεροι γενναιόδωροι από τους λωποδύτες. Δε νομίζω ότι πρέπει να κλειστούν τα παραθυρόφυλλά μας ή να μη βγαίνετε έξω, επειδή θα ντρεπόσαστε. Η ντροπή δεν εμπήκε ακόμα στο σπίτι αυτό, κι ελπίζω ποτέ να μην μπει. Καθένας μέσα εδώ πρέπει να είναι έτοιμος για μεγάλες θυσίες. Δεν έχει τίποτε άλλο, νομίζω. Ετελείωσα».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 περίπου λέξεις να παραθέσεις τους τρόπους με τους οποίους, σύμφωνα με το Κείμενο 1, θα είναι δυνατόν να υπάρξει μια ομαλή μετάβαση και ένταξη των μεταναστών/μεταναστριών, των αιτούντων/αιτουσών και των δικαιούχων διεθνούς προστασίας στην αγορά εργασίας.

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 συναντάμε ως τρόπο οργάνωσης την αιτιολόγηση. Εξήγησε για ποιο λόγο, κατά τη γνώμη σου, επιλέγεται το συγκεκριμένο κειμενικό σχήμα.

3ο υποερώτημα

Πώς χαρακτηρίζεις το ύφος λόγου που επιλέγουν οι συντάκτες του Κειμένου 1, σοβαρό ή απλό; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε τρεις γλωσσικές επιλογές.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο πατέρας, σύμφωνα με τα νοήματα του Κειμένου 2. Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου γεννά ο τρόπος με τον οποίο ανακοινώνει την είδηση σε όλη η οικογένεια; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα Κείμενο 100-150 λέξεων.

¹ Κραχ: ξαφνική και καταστροφική πτώση της τιμής ενός ή περισσότερων οικονομικών στοιχείων. Το κραχ για το οποίο γίνεται λόγος στο κείμενο συνέβη το 1929.

Κείμενο 1**Με τη μαμά... και στα ώριμα χρόνια**

Το κείμενο είναι απόσπασμα άρθρου της Τασούλας Καραϊσκάκη, δημοσιευμένου στις 28.11.2014.

Για πρώτη φορά οι Βρετανοί νέοι έως 25 ετών έχουν πολύ περισσότερες πιθανότητες, σε σύγκριση με τους συνταξιούχους, να βρεθούν κάτω από το όριο της φτώχειας, εκτιμά το Joseph Rowntree Foundation. Οι νέοι 16 έως 24 ετών που ζουν με ελάχιστα, έχουν αυξηθεί κατά 6% την τελευταία δεκαετία, κυρίως λόγω των ολιγόμηνων συμβάσεων και της ημιαπασχόλησης, και τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα, αποφαινεται το ίδρυμα. Η πτώση εισοδημάτων και η αύξηση του κόστους διαβίωσης, λέει το ίδρυμα, θα εγκλωβίσουν τους 20άρηδες σε εξαιρετικά χαμηλόμισθες θέσεις εργασίας –και στην αδυναμία να συντηρήσουν μόνοι τους ένα νοικοκυριό–, για αρκετά χρόνια ακόμη. Την τελευταία δεκαετία, μόνο το 20% των νέων κατάφερε να φύγει από το πατρικό του.

Ίδιες οι τάσεις και στην Ελλάδα, και για εκείνο το μικρό τμήμα της νεολαίας που καταφέρνει να εργάζεται (ανεργία νέων 16-24 ετών: 56,7%), να απασχολείται ευκαιριακά ή σε θέσεις χαμηλότερες των δεξιοτήτων τους.

Δυσοίωνα σενάριο, ανησυχαστικό, εξόχως προβληματικό για τον προοδευμένο κόσμο μας. Διότι νέος και απουσία μέλλοντος είναι δύο έννοιες ασυμβίβαστες στους πολιτισμούς της εξέλιξης. Στην εποχή των multimedia, με τον τζίρο των ηλεκτρονικών αγαθών και υπηρεσιών να ξεπερνά τα 2,1 τρισ. δολάρια, στις κοινωνίες των γυαλιών-υπερυπολογιστών που βλέπουν ολογραφικά, των 3D εκτυπωτών σπιτιών, μηχανημάτων, τροφίμων και ανθρώπινων οργάνων, του μανδύα αορατότητας από νανοϋλικά, οι νέοι είναι βουτηγμένοι στη μιζέρια, εξαρτημένοι από την αγία οικογένεια και τα ρουσφέτια² των πολιτικών φίλων για μια δουλίτσα. Προς τι τα τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη, τα ρομπότ στους κομήτες και η έρευνα που «τρέχει» προς τη διόρθωση ελαττωματικών γονιδίων, τις καθολικές ασύρματες επικοινωνίες και την κβαντική τηλεμεταφορά δεδομένων;

Η «πρώτη ύλη» των νέων κοινωνιών μαραζώνει, παγιδευεται, ασφυκτιά, συντρίβεται από την αποκάλυψη της ουτιδανής³ παρουσίας της. Οι μεγαλόθυμες⁴ φιλοδοξίες της εποχής της ανάπτυξης εξέπεσαν. Οι αγορές διευρύνθηκαν, οι κερδοσκόποι πλήθυναν, η ζωή συρρικνώθηκε στο παρόν, ένα παρόν χωρίς βαρύτητα, που κινείται αλλά δεν προχωρεί. Έναν κόσμο χωρίς ιδεώδες, μια αγωνία χωρίς διδασκαλία... Μήπως οι μεγάλοι της Ευρώπης να ξανασκεφθούν ότι αυτή η ήπειρος της κοινής μας μοίρας, όπου οι νέοι υφίστανται τις ίδιες διαδικασίες αποσύνθεσης, θα σωθεί μόνο αν τους συνυπολογίσουν; Αν εξετάσουν το κόστος του αποκλεισμού τους από την αξιοπρεπή εργασία, όχι μόνο το οικονομικό (αποτιμάται σε 160 δισ. ευρώ), αλλά και το κοινωνικό – τον φόβο, την έλλειψη ελπίδας και εμπιστοσύνης σε θεσμούς και κυβερνήσεις;

Κείμενο 2**Θανάσης Βαλτινός (1932-)****Μού αφήνεις πενήντα δραχμές για τσιγάρα;**

Το διήγημα «Μού αφήνεις πενήντα δραχμές για τσιγάρα;» είναι δημοσιευμένο στο βιβλίο του Θανάση Βαλτινού «Εθισμός στη νικοτίνη», εκδόσεις «Βιβλιοπωλείον της Εστίας», Αθήνα, 2008.

² πελατειακές σχέσεις ανάμεσα στους πολιτικούς και τους πολίτες.

³ ανάξιας λόγου, αυτής που δε διαθέτει σπουδαιότητα ή κύρος.

⁴ μεγαλόψυχες, εντυπωσιακές.

Εκείνα τα χρόνια δούλευα στο αγώγι. Τρίπολη-Αθήνα εξακόσιες δραχμές. Είχα μια κρίσιλερ, πετούσε. Δεκατρείς Μαΐου, με το παλαιό. Έκανε μια ζέστη, χρόνια είχα να τη θυμηθώ. Μετράω με το παλαιό εγώ. Ήρθε ένας, είχε το παιδί του διφθερίτη. Το είχε κουβαλήσει πρώτα στον Παπαδημητρίου. Σπουδασμένος στη Γαλλία ο Παπαδημητρίου. Του λέει, πάρε το αεροπλάνο να το πας στην Αθήνα το παιδί. Δεν είχαν τα μέσα εδώ.

Έρχεται αυτός με τη γυναίκα του, μπαίνουν στην κούρσα χωρίς συμφωνία.

- Από πού είσαι; τον ρωτάω.

- Από το Βαλτεσινικό, μου λέει.

Το πατάω εγώ το αυτοκίνητο, τα φώτα αναμμένα, έντεκα το πρωί, άντε δώδεκα. Κάνω δυόμισι ώρες μέχρι το Παιδών. Τότε, με κείνους τους δρόμους. Σταματάω μπροστά στην πύλη, βγαίνει τώρα ο άντρας με το αγοράκι αγκαλιά. Θα ήταν ως τριών ετών. Το πηγαίνει μέσα. Εγώ περίμενα.

Έρχεται καμιά φορά, του λέω: Τι έγινε;

Μου λέει θα το γλιτώσω, το έμπασαν στο θάλαμο. Μου λέει τι σου χρωστάω;

Τι να του γυρέψω, όσα ήθελα μπορούσα, δε με είχε συμφωνήσει. Αλλά με μισό παπούτσι ήτανε.

Του λέω είσαι ευχαριστημένος να μου δώσεις πεντακόσιες δραχμές;

Βγάζει ένα πεντακοσάριο, εκείνο είχε όλο κι όλο.

Τον είδα που δίσταζε.

- Τι είναι;

Μου αφήνεις, λέει, πενήντα δραχμές να πάρω τσιγάρα;

Ντρεπότανε.

- Και για ναύλα, να πάω εδώ στο Αιγάλεω, σ' ένα συγγενή μου;

Του λέω δώσ' μου τέσσερα κατοστάρια.

Τι να του πω που ήταν με μισό παπούτσι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 περίπου λέξεις να παρουσιάσεις το αδιέξοδο των νέων στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στις τρεις πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1 υπάρχει η νοηματική σχέση της αντίθεσης. Να περιγράψεις αυτή τη σχέση και να γράψεις έναν τίτλο που με συντομία να την αποτυπώνει.

3ο υποερώτημα

«πρώτη ύλη»,

μια αγωνία χωρίς διδασκαλία...,

θα σωθεί μόνο αν τους συνυπολογίσουν;

(αποτιμάται σε 160 δισ. ευρώ),

το κοινωνικό – τον φόβο, την έλλειψη ελπίδας και εμπιστοσύνης σε θεσμούς και κυβερνήσεις:

Να αιτιολογήσεις τη χρήση των εξής σημείων στίξης στις παραπάνω φράσεις –προτάσεις της τελευταίας παραγράφου του Κειμένου 1: των εισαγωγικών στην πρώτη, των αποσιωπητικών στη δεύτερη, του ερωτηματικού στην τρίτη, της παρένθεσης στην τέταρτη και της παύλας στην πέμπτη περίπτωση.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο πατέρας στο Κείμενο 2 . Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου γεννά ο τρόπος με τον οποίο του συμπεριφέρεται ο αφηγητής; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα Κείμενο 100-150 λέξεων.

55. ΘΕΜΑ 15183

Κείμενο 1

Μορφωμένοι οι περισσότεροι, αλλά άνεργοι

Το **κειμένου του** Απόστολου Λακασά είναι δημοσιευμένο στον ιστότοπο της εφημερίδας Καθημερινή στις 11.6.2017, <https://www.kathimerini.gr/society/913414/neoi-apelpismenoi-kai-apokleismenoi/> (απόσπασμα).

Την τελευταία δεκαετία αυξήθηκαν τα εκπαιδευτικά εφόδια των νέων. Το 2000 το 43% είχε πτυχίο (από τεχνική σχολή έως και διδακτορικό), ενώ το 2014 το ποσοστό ήταν 51%. Μάλιστα, η πλειονότητα των νέων θεωρούν ότι οι επαγγελματικές δεξιότητές τους για την εργασία που επιθυμούν είναι απλώς «αρκετά κατάλληλες», με τους νεότερους να είναι περισσότερο σίγουροι. Το 49,4% των ατόμων 25-29 ετών δήλωσε ότι οι δεξιότητές τους είναι πολύ ή απολύτως κατάλληλες, έναντι 38,8% των νέων 30-34 που έχουν την ίδια πεποίθηση.

Ωστόσο, τα δομικά προβλήματα στην ελληνική οικονομία επιδεινώθηκαν, ενώ σαρώθηκαν οι σταθερές. Έτσι, οι νέοι αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες στην ανάπτυξη νέας οικονομικής δραστηριότητας, επιχείρησης ή ελεύθερου επαγγέλματος. Σε αυτό συμβάλλουν η γραφειοκρατία, αλλά και η μεγάλη δυσπιστία και η απογοήτευση προς το πολιτικό πελατειακό σύστημα.

Συγκεκριμένα, οι νέοι που ανήκουν σε χαμηλές εισοδηματικές ομάδες, παρά τις μεγάλες προσπάθειές τους να βελτιώσουν το εκπαιδευτικό τους επίπεδο, βλέπουν να εκμηδενίζονται οι δυνατότητές τους να πετύχουν οτιδήποτε ως εργαζόμενοι ή ως επαγγελματίες. Στα εσπερινά σχολεία και επαγγελματικά λύκεια, όπου φοιτούν παιδιά οικογενειών χαμηλού οικονομικού επιπέδου, αλλά και σε νέους που σπουδάζουν, κυριαρχούσε η αίσθηση του αποκλεισμού από την οικονομία και την πρωτεύουσα αγορά εργασίας.

Από την άλλη, στην έρευνα περιγράφεται μια νέα μορφή σκληρής κοινωνικής ανισότητας που συνδέεται με τη δομή της κατακερματισμένης αγοράς εργασίας. Έτσι, σε ένα μέρος της αγοράς εργασίας κυριαρχεί η ανασφάλεια, ή άτυπη και χαμηλόμισθη ή και απλήρωτη εργασία και εκεί απωθούνται ολοένα και περισσότερο οι νέοι, ακόμα και αυτοί που προέρχονται από τη μεσαία τάξη.

Παράλληλα, αυξήθηκε δραματικά η μερική απασχόληση στους νέους. Ενδεικτικά, στις ηλικίες 25-34 το ποσοστό ήταν 9,7% το 2000, 13,5% το 2010 και 24,4% το 2014. Έτσι, η αύξηση της προσωρινής και μερικής απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της ακούσιας μερικής απασχόλησης συχνά μαζί με τη στασιμότητα των μισθών, έχει αυξήσει τον αριθμό των ατόμων με χαμηλές ετήσιες απολαβές, ιδίως μεταξύ των γυναικών και των νέων. [...]

Κείμενο 2

Μαρία Ιορδανίδου (1897-1989)

[Μια απελπισμένη προσπάθεια...]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα της Μαρίας Ιορδανίδου «Σαν Τα Τρελά Πουλιά». Εκδόσεις Εστία: Αθήνα. 1980.

«Καινούργιο γραφείο!» συλλογίστηκε και όρμησε μέσα.

Ξέχασε τον πόνο των ποδιών, πήρε δύο – δύο τα σκαλοπάτια και βρέθηκε στο διάδρομο του πρώτου πατώματος. Κατάντικρα ήταν μια κλειστή πόρτα που έγραφε απέξω εγγλέζικα «Γραφείο Προέδρου, απαγορεύεται η είσοδος», και μπροστά στην πόρτα κλητήρας. Δεν κάνει, της λέει ο κλητήρας, όταν η Άννα πλησίασε, δεν κάνει. Μπρε καλέ μου, μπρε κακέ μου, τίποτα. Δίνει μια κλωτσιά η Άννα στον κλητήρα, ανοίγει την πόρτα, μπαίνει μέσα. Βλέπει καταντικρά της, στο βάθος της κάμαρας, ένα πελώριο γραφείο, και στο γραφείο κάθεται ένας εξηντάρης Αμερικάνος ροδοκόκκινος, χαμογελαστός.

- Hallo⁵! της λέει.
- Hallo! λέει η Άννα και στέκεται τρομαγμένη.
- Τι θέλεις; της λέει.
- Δουλειά, λέει η Άννα και στέκεται.
- Well, I' llbedammed⁶, λέει ο Αμερικάνος – που είναι μια κακιά κουβέντα στα εγγλέζικα – και σηκώνεται απάνω.

Ακούει η Άννα πίσω από τη ράχη της την πόρτα ν' ανοίγει, γυρίζει και βλέπει τον κλητήρα να χώνει στη χαραμάδα τη μούρη του. Αμάν!

Σηκώνει ο Αμερικάνος το χέρι του και γνέφει στον κλητήρα να φύγει.

- Πώς μπήκες μέσα; τη ρωτά.
- Κλώτσησα τον κλητήρα, λέει η Άννα.
- Τι; φωνάζει με όλη του τη δύναμη ο Αμερικάνος.

Τρομάζει η Άννα, την παίρνουνε τα δάκρυα.

- Καλά, σώπα τώρα, λέει ο Αμερικάνος.

Όμως η Άννα δεν μπορεί πια να κρατηθεί. Την πήρε το παράπονο. Πονούν τα πόδια της, πεινά, κρυώνει, γιατί είναι μούσκεμα. Δεν έχει μαντίλι. Βγάζει ο Αμερικάνος το μαντίλι του, προσπαθεί να σκουπίσει τα μάγουλά της, τρέχουν οι μύξες της. Θέλει να πεθάνει. Τίποτες άλλο δεν επιθυμεί.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 περίπου λέξεις να παρουσιάσεις το αδιέξοδο των νέων στην αγορά εργασίας, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

⁵ Hallo: γεια.

⁶ Damned: καταραμένος.

2ο υποερώτημα

Να επιλέξεις δύο λέξεις ή φράσεις με τις οποίες εξασφαλίζεται η συνοχή του λόγου στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 και να εξηγήσεις γιατί επέλεξε ο συντάκτης του την καθεμιά.

3ο υποερώτημα

«Έτσι, η αύξηση της προσωρινής και μερικής απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της ακούσιας μερικής απασχόλησης συχνά μαζί με τη στασιμότητα των μισθών, έχει αυξήσει τον αριθμό των ατόμων με χαμηλές ετήσιες απολαβές, ιδίως μεταξύ των γυναικών και των νέων.»

Το άρθρο έχει σοβαρό ύφος λόγου. Να υποθέσεις ότι απευθύνεσαι σε κάποιους συμμαθητές σου και διατυπώνεις την παραπάνω φράση της τελευταίας παραγράφου σε ύφος πιο απλό και οικείο. Να μετασχηματίσεις για αυτό τον σκοπό το χωρίο κάνοντας τις αλλαγές που κρίνεις απαραίτητες.

ΘΕΜΑ 4

Να χαρακτηρίσεις με στοιχεία του Κειμένου 2 τα δύο πρόσωπα που πρωταγωνιστούν στη σκηνική ενότητα, την Άννα και τον Αμερικάνο εργοδότη, και να εκφράσεις τη συναισθηματική αντίδραση που σου προκάλεσε η ανάγνωση. Να οργανώσεις την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

56. ΘΕΜΑ 15218

Κείμενο 1

Αυτή η «νόσος» χτυπά μόνο νέους

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί άρθρο της Τασούλας Καραϊσκάκη στην εφημερίδα Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ(διασκευή).

Στο ευρωπαϊκό συνέδριο για την απασχόληση των νέων, που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη, φάνηκε ότι το 30% των νέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ηλικίας 25 έως 34 ετών, εργάζεται σε δουλειά που απαιτεί χαμηλότερα προσόντα από αυτά που κατέχει – επτά χρόνια μετά το πέρας των σπουδών τους είναι σε προσωρινή δουλειά ή σε διαφορετικό αντικείμενο από αυτό που σπούδασαν. Την ίδια στιγμή εμφανίζεται μια ισχυρή αντίφαση στην αγορά εργασίας: ενώ η ανεργία νέων αγγίζει το 61,5% στην Ελλάδα (μέσος ευρωπαϊκός όρος: 23,2%), οι εργοδότες παραπονιούνται πως δεν μπορούν να βρουν υπαλλήλους με τα απαιτούμενα προσόντα.

Βασική αιτία θεωρείται ο λανθασμένος προσανατολισμός του εκπαιδευτικού συστήματος και ευρύτερα της κοινωνίας αναφορικά με τα εφόδια που πρέπει να έχουν οι νέοι. Παράδειγμα, το επάγγελμα των αρχιτεκτόνων: ενώ η κατασκευαστική αγορά από το 2005 έχει μειωθεί κατά 50%, οι απόφοιτοι της αρχιτεκτονικής έχουν αυξηθεί κατά 50%. Η ελληνική κοινωνία συνεχίζει να στρέφει τους νέους σε επαγγέλματα κορεσμένα και το εκπαιδευτικό σύστημα να παράγει επιστήμονες, τους οποίους δεν μπορεί να απορροφήσει η σχεδόν στάσιμη ελληνική οικονομία.

Το φαινόμενο της ανεργίας των νέων τροφοδοτείται από δύο βασικές πηγές: Από τη μια στη σημερινή κοινωνία της γνώσης, των νέων τεχνολογιών, της καινοτομίας, είναι συντριπτική η πίεση για εκπαίδευση. Ο αριθμός των φοιτητών αυξάνεται, οδηγώντας στην καθολική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ωστόσο, η οικονομική ύφεση έχει περιορίσει την ανάπτυξη. Έτσι οι νέοι υψηλής ειδίκευσης ωθούνται είτε να καλύψουν χαμηλά αμειβόμενες θέσεις περιστασιακής ή μερικής απασχόλησης, εκτοπίζοντας παράλληλα άτομα χαμηλής ειδίκευσης,

είτε να μείνουν άνεργοι. Από την άλλη στην ανεργία οδηγούνται και οι νέοι, που για οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους μένουν εκτός εκπαίδευσης, εκτός κατάρτισης. Η «φτωχοποίηση» μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων λόγω της κρίσης διεύρυνε τον αριθμό των εφήβων που δεν συνεχίζουν το σχολείο μετά το γυμνάσιο, συγκροτώντας μια διογκούμενη μερίδα νέων μεταξύ 15 και 24 ετών που, απένταροι και αδρανείς, βουλιάζουν στην κλιμακούμενη απαξίωση – τα υψηλότερα ποσοστά τους στα νησιά του Νοτίου Αιγαίου, τη Στερεά Ελλάδα και τα νησιά του Ιονίου (έρευνα ΓΣΕΕ, Πανεπιστημίου Κρήτης).

Παράλληλα, η ελληνική ασθένεια είναι γνωστή — μικρά ποσοστά κατάρτισης ανέργων, μικρή αποτελεσματικότητα των σχετικών προγραμμάτων. Ωστόσο, η επίγνωση της δυστυχίας δεν θεραπεύει. Το αντίδοτο στη νόσο είναι ένα εθνικό σχέδιο για την ενίσχυση της απασχόλησης των νέων, μια πολιτική που δεν θα εξαντλείται στην ευκαιριακή απορρόφηση κοινοτικών πόρων ή στον πλουτισμό μεμονωμένων ιδιωτών, που εκμεταλλεύονται τα νεανικά όνειρα, που δεν θα μασκαρεύει τα κοινά δηλητήρια σε ανταλλακτικές αξίες, την αισθητή φθορά σε κοινωνικό σφρίγος⁷.

Η βάνουση αμφισημία της κρίσης απαιτεί ανά πάσα στιγμή την κυριαρχία της ειλικρίνειας — και της βούλησης. Τις διαθέτει κανείς;

Κείμενο 2

Δημόσιοι υπάλληλοι

Το παρακάτω ποίημα του Κ.Γ. Καρυωτάκη ανήκει στη συλλογή «Ελεγεία και Σάτιρες» (1927).

Οι υπάλληλοι όλοι λιώνουν και τελειώνουν Σαν στήλες ⁸ δύο-δύο μες στα γραφεία. (Ηλεκτρολόγοι θα 'ναι η Πολιτεία κι ο Θάνατος που τους ανανεώνουν).	1
Κάθονται στις καρέκλες, μουντζουρώνουν αθώα λευκά χαρτιά, χωρίς αιτία. «Συν τη παρούση αλληλογραφία έχομεν την τιμήν» διαβεβαιώνουν.	5
Και μονάχα η τιμή τους απομένει, όταν ανηφορίζουνε τους δρόμους, το βράδυ στις οχτώ, σαν κουρντισμένοι.	10
Παίρνουν κάστανα, σκέπτονται τους νόμους, σκέπτονται το συνάλλαγμα, τους ώμους σηκώνοντας οι υπάλληλοι οι καημένοι.	

⁷ δύναμη, κύρος (εδώ)

⁸ ηλεκτρικές στήλες, μπαταρίες της εποχής του ποιητή

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

- α) Οι περισσότεροι νέοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ηλικίας 25 έως 34 ετών, απασχολούνται σε δουλειά χαμηλότερων προσόντων από αυτά που διαθέτουν.
- β) Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα προσανατολίζει τους νέους σε επιστημονικά επαγγέλματα χωρίς μεγάλη ανταπόκριση προς την αγορά εργασίας.
- γ) Η υψηλή εξειδίκευση έχει αποδειχτεί απαραίτητο προσόν για την εξασφάλιση σταθερής και μόνιμης εργασίας.
- δ) Η πρόωγη έξοδος από το εκπαιδευτικό σύστημα ωθεί τους νέους στην οικονομική ένδεια και την κοινωνική υποβάθμιση.
- ε) Στην Ελλάδα υπάρχει εθνικό σχέδιο για την ενίσχυση της απασχόλησης των νέων, με μικρή αποτελεσματικότητα μέχρι αυτή τη στιγμή.

2ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 σε σχέση με το θέμα του και το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που δημιουργεί. Στη συνέχεια να γράψεις έναν άλλο τίτλο με λειτουργία της γλώσσας (κυριολεκτική – μεταφορική) αντίθετη από αυτή που έχει ο υπάρχων.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις 3 παραδείγματα συνυποδηλωτικής/μεταφορικής χρήσης της γλώσσας στην 4η παράγραφο του κειμένου 1 και να δικαιολογήσεις την επιλογή της πομπού σε σχέση με το θέμα που προσεγγίζει.

ΘΕΜΑ 4

Ποια θέση προβάλλεται, στο Κείμενο 2, για όσους εργάζονται στον δημόσιο τομέα; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με στοιχεία από το κείμενο και να γράψεις και την προσωπική σου άποψη σχετικά. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

57. ΘΕΜΑ 15281

Κείμενο 1

Μόνιμη εργασία τέλος!

Το κείμενο είναι απόσπασμα άρθρου του Δημήτρη Κρουστάλλη που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Το Βήμα στις 6.2.2000.

«Μόνιμη δουλειά; Ξεχάστε το. Δεν υπάρχει πλέον τέτοιος όρος. Θα έλεγα καλύτερα, σταθερή εργασία». Ο πρόεδρος του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού είναι κατηγορηματικός: οι αλλαγές που θα γίνουν

στο εργασιακό τοπίο τα επόμενα χρόνια θα είναι τέτοιες, που, για να διατηρεί κάποιος την εργασία του, θα πρέπει να παρακολουθεί διαρκώς τις εξελίξεις στον τομέα του. Αλλά και η εργασία δε θα είναι αυτή που ξέραμε ως τώρα. Όσπου να βγουν στη σύνταξη, οι εργαζόμενοι του μέλλοντος θα αναγκασθούν να αλλάξουν αρκετά επαγγέλματα. Πόσα; Εξαρτάται. Όσοι δεν έχουν σοβαρό υπόβαθρο γνώσεων θα αλλάξουν πολλά και διαφορετικά μεταξύ τους επαγγέλματα. Αντιθέτως, όσοι διαθέτουν εξειδικευμένες γνώσεις αναμένεται να μετακινούνται σε διάφορες ειδικότητες του ίδιου κλάδου απασχόλησης.

Τα τελευταία χρόνια, σε χώρες, όπως οι ΗΠΑ, στις οποίες έχουν γίνει μελέτες για τις επιπτώσεις της συχνής αλλαγής εργασίας, έχουν προκύψει αρκετά παράδοξα. Παραδείγματος χάριν, οι εργοδότες προτιμούν να προσλαμβάνουν άτομα νεαρής ηλικίας, τα οποία είναι περισσότερο εξοικειωμένα με τις νέες τεχνολογίες, εκπαιδούνται πιο εύκολα και αποτελούν ένα είδος «μελλοντικής επένδυσης», αφού αργότερα θα «βγάλουν» τα λεφτά που ξόδεψε γι' αυτά ο εργοδότης τους. Αυτοί, όμως, έχουν τις μικρότερες πιθανότητες να μείνουν πολλά χρόνια στην ίδια δουλειά. Οι εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται στην ηλικία των 25 ετών μπορεί να προσαρμόζονται γρηγορότερα στις απαιτήσεις μιας επιχείρησης, αλλά εγκαταλείπουν τη δουλειά ευκολότερα απ' ό,τι οι εργαζόμενοι των 50 ετών. Οι τελευταίοι δεν είναι ιδιαίτερα δεκτικοί στη συνεχή εκπαίδευση και στην απόκτηση νέων προσόντων, αλλά είναι πιο έμπειροι και αφοσιωμένοι στην επιχείρηση.

Κείμενο 2

Το Κατινάκι (απόσπασμα)

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Άγγελου Τερζάκη «Το Κατινάκι», δημοσιευμένο στο περιοδικό Ελεύθερα Γράμματα το 1951

Το βασιλείο της, φυσικά, ήταν η σκάλα της υπηρεσίας. Ένα κλουβί ψηλό-ψηλό, τετράγωνο, αρματωμένο γύρω-γύρω με σίδερα. Όταν σήκωνες ανάσκελα το κεφάλι, μα τόσο πολύ που να σου πονέσει ο σβέρκος, έβλεπες, εκεί, ψηλά, πολύ ψηλά, ένα κομμάτι γαλάζιον ουρανό, κομμένο στις τέσσερες πλευρές σα με το μαχαίρι. Γυάλιζε η τετράγωνη πλάκα τ' ουρανού ολοκάθαρη, σμαλτωμένη, – ψυχή μου! – λες και την είχανε σφουγγαρίσει με μανιά αποβραδής οι άγγελοι. Αχ, τι ωραία που ήταν! Όμως κι όταν η πλάκα θάμπωνε από συννεφιά, κι όταν μελάνιαζε κακιωμένη από το μπουρίνι, κι όταν η βροντή κυλιότανε μουγκά, φοβερίζοντας – μάννα μου! – πάλι το Κατινάκι τραγουδούσε.

– Μπιτ ξεμουλισμένο είναι, π' ανάθεμά το, αυτό το δουλάκι⁹ του δευτέρου!

Ήτανε ξεμουλισμένο, ούτε λόγος. Χαιρότανε και τη λιακάδα και τη μπόρα. Μέσα στα νερά της βροχής, που κρουνελιάζανε¹⁰ σαν καταρράχτες από τα λούκια και τα σιδερένια πλατύσκαλα, εκείνο πλατσούριζε ξεμουλισμένο, μπήγοντας ψιλές-ψιλές φωνούλες σα γαρδέλι¹¹ που το μπουχίσανε¹² και ξαφνιάστηκε. Και πάλι το τραγούδι, τ' άσωστο τραγούδι.

Αθήνα και πάλι Αθήνα

Αθήνα μ' αρέσεις πολύ! ...

⁹ χαρακτηρισμός για τις υπηρέτριες στο παρελθόν

¹⁰ Κρουνελιάζω < κρουνός: τρέχω σαν από μεγάλη βρύση, άφθονα.

¹¹ το πουλί καρδερίνα.

¹² μπουχίζω: καταβρέχω με νερό.

Της άρεσε η Αθήνα, αυτό ν' ακούγεται. Ήξερε απ' έξω κι ανακατωτά το μπακάλη, το μανάβη, το φούρναρη. Ήξερε και τα τρία παιδιά της κυρίας Παρασκευής του μοίραρχου, αντίκρυ.

Ήξερε και τον συνοικιακό κινηματογράφο, τρία τετράγωνα πιο πέρα. Εκεί έτρεχε, με την ψυχή στο στόμα, κάθε δεκαπέντε, που είχε την έξοδο. Αχ, και πού να ήταν από πουθενά η μάνα της να τη βλέπει πόσο μορφωμένη είχε γίνει τώρα, εδώ στην Αθήνα!

Στην είσοδο, όταν συναντιότανε με τον καθηγητή της Γαλλικής που καθότανε στο ισόγειο, θα 'βρισκε πάντα την ευκαιρία να του πει «μερσί». – Πες-πες, συλλογιζόταν, να ιδείς που μια μέρα θα τα καταφέρνω και στα Γαλλικά. Αμ τι νόμισες!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50 περίπου λέξεις να αποδώσεις τις νέες συνθήκες οι οποίες, σύμφωνα με το Κείμενο 1, διαμορφώνονται στο πεδίο της εργασίας και ποιους κυρίως επιβαρύνουν.

2ο υποερώτημα

Να γράψεις δύο λόγους για τους οποίους ο συγγραφέας του Κειμένου 1 επιλέγει να ξεκινήσει το άρθρο του με την άποψη του προέδρου του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού.

3ο υποερώτημα

έχουν προκύψει, παράδοξα, ξόδεψε, απαιτήσεις, δεκτικοί: Να γράψεις από μια συνώνυμη για καθεμιά από τις παραπάνω λέξεις που βρίσκονται στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1, προσέχοντας ώστε να μην αλλάξει το νόημα στο γλωσσικό περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις σε 100-150 λέξεις τη συναισθηματική κατάσταση της πρωταγωνίστριας της αφήγησης αξιοποιώντας στοιχεία που δίνονται στο Κείμενο 2.

58. ΘΕΜΑ 15308

Κείμενο 1

Η επίδραση της τεχνολογίας στις θέσεις εργασίας

Το κείμενο (διασκευή) έχει αντληθεί από την εφημερίδα «Το Ποντίκι», τεύχ. 1834 (16/10/2014).

Οι νέες τεχνολογίες δημιουργούν παραγωγή και πλούτο χωρίς πολλούς ή και καθόλου εργαζομένους. Η τεχνολογική επανάσταση φέρνει βιβλικών διαστάσεων αλλαγές στην εργασία, τόσο στον δυτικό όσο και στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Όλες οι προηγούμενες «επαναστάσεις» (αγροτική, βιομηχανική κ.λπ.) είχαν βασικό άξονα

το ότι υπήρχε ανάγκη χειρών, εργατικού δυναμικού δηλαδή. Ακόμα και στις περιπτώσεις κατάφωρης¹³ εκμετάλλευσης του μόχθου του εργαζομένου, η συμμετοχή του ήταν απαραίτητη για την πλουτοπαραγωγική διαδικασία.

Όμως, η μοντέρνα ψηφιακή επανάσταση που ζούμε στις αρχές του 21ου αιώνα μάς έχει δώσει το διαδίκτυο και το κινητό τηλέφωνο, αλλά την ίδια στιγμή διαταράσσει και «διαιρεί» τον κόσμο σε κλίμακα μεγαλύτερη από ό,τι έχουμε δει εδώ και πάνω από έναν αιώνα. Η μηχανική νοημοσύνη και η προηγμένη ρομποτική άρχισαν ήδη να παράγουν πρωτοφανείς καινοτομίες. Κατασκευάζονται πια οχήματα χωρίς οδηγό, αεροσκάφη χωρίς πιλότους, φορτηγά πλοία δίχως πλήρωμα, μηχανές που μεταφράζουν στο λεπτό εκατοντάδες γλώσσες και τεχνικά μέσα που μηδενίζουν την απόσταση μεταξύ γιατρού και ασθενούς, καθηγητή και μαθητή. Για παράδειγμα, μέχρι πριν από λίγα χρόνια η οδήγηση αυτοκινήτου θεωρούνταν από τα πολύπλοκα πράγματα που μόνο ο άνθρωπος μπορούσε να κάνει κι όχι ένα κομπιούτερ. Ακόμη, το 2011 μεγάλη διαδικτυακή επιχείρηση ανακοίνωσε ότι δημιουργεί παντελώς αυτόνομα οχήματα, χωρίς ανάγκη ανθρώπινης πλοήγησης. Το να οδηγεί κάποιος ταξί ή φορτηγό ήταν ως τώρα επάγγελμα, μέσω του οποίου ο εργαζόμενος μπορούσε να εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή διαβίωση. Η οδήγηση χωρίς... οδηγό, όμως, έρχεται να βάλει ένα τέλος σε αυτό. Ήδη η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει, καθώς μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες δημιουργούν το αυτοκίνητο που... πηγαίνει μόνο του.

Στο άμεσο μέλλον, φυσικά, είναι δεδομένο ότι οι «βαριές» συνέπειες θα γίνουν αισθητές απ' όλους σχεδόν τους εργαζομένους παγκοσμίως. Η άνοδος της «μηχανικής νοημοσύνης» σημαίνει ότι όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι πρόκειται να δουν τις θέσεις τους να απειλούνται. Κι αυτό δε θα ισχύσει μόνο για ανειδίκευτους εργάτες, αλλά και για δουλειές που βρίσκονται πολύ πιο ψηλά στην κλίμακα δεξιοτήτων, όπως καθηγητές και γιατροί. Ήδη η τηλεϊατρική θεωρείται ότι θα ρίξει το κόστος της υγειονομικής περίθαλψης, ενώ στην ανώτατη εκπαίδευση τα διαδικτυακά μαθήματα θα επιτρέπουν σε έναν μόνο καθηγητή να κάνει τη δουλειά που πριν απαιτούσε δεκάδες καθηγητές (και μαθητές) με φυσική παρουσία σε κάθε αίθουσα, κάτι που σημαίνει και φτηνότερο κόστος διδασκαλίας, με αντίστοιχες ελαφρύνσεις για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Επιπλέον, η δημιουργία πλούτου στην ψηφιακή εποχή αποδεικνύεται προς το παρόν πως γεννά ελάχιστες θέσεις απασχόλησης, συγκριτικά με το μέγεθος των εταιρειών και τα κέρδη τους. Δύο επιχειρήσεις, παγκόσμιος γίγαντες της μοντέρνας οικονομίας, απασχολούν λιγότερους από 50.000 ανθρώπους η καθεμιά. Σήμερα μάλιστα που το κόστος εργασίας κρίνεται ασύμφορο και το κόστος της αυτοματοποιημένης παραγωγής πέφτει, οι εταιρείες αλλάζουν τους εργαζόμενους με ρομπότ. Πρόσφατα, μάλιστα, το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης πραγματοποίησε έρευνα όπου μελέτησε πάνω από 700 διαφορετικά επαγγέλματα, για να διαπιστώσει το αν και πόσο εύκολα θα μπορούσαν να αυτοματοποιηθούν, ώστε να μη γίνονται από ανθρώπους. Δυστυχώς, τα αποτελέσματα ήταν εφιαλτικά! Το 47% των εργασιακών θέσεων στον δυτικό κόσμο κινδυνεύει σοβαρά να «αυτοματοποιηθεί» στα επόμενα 10-20 χρόνια. Η τεχνολογία, συνεπώς, εξαπλώνοντας διαρκώς το εύρος των εργασιών που μπορούν να αυτοματοποιηθούν καταβροχθίζει θέσεις εργασίας γεμίζοντας τη δεξαμενή ανέργων. Έτσι, ο εργαζόμενος εξαναγκάζεται πλέον σε έναν ανταγωνισμό τόσο με τους υπόλοιπους εργαζόμενους όσο και με τις μηχανές.

Κείμενο 2

Κώστας Μόντης (1914 – 2004)

Νύχτες

Το ποίημα είναι του Κώστα Μόντη από τη συλλογή «Τα τραγούδια της ταπεινής ζωής» (Λευκωσία 1954).

¹³ κραυγαλέας, απροκάλυπτης

Καλά, θ' απορροφήσουν κάτι από την έγνοια σου
 η μέρα, η κίνηση, η δουλειά σου, οι φίλοι,
 και θα μπορέσεις ύστερα να πας
 σε κάνα θέατρο ή κέντρον ή όπου αλλού.
 Όμως όταν τελειώσουν όλα
 τα θέατρα και τα κέντρα κλείσουν,
 και πουν οι φίλοι καληνύχτα,
 και πρέπει να γυρίσεις πια στο σπίτι, τι θα γίνει;
 Το ξέρεις πως σκληρή, αδυσώπητη
 σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια.
 Θα 'σαι μονάχος.
 Και τότες θα λογαριαστείτε.
 Θεσ ή δε θεσ θα μπουν κάτω όλα, να λογαριαστείτε.
 Θα 'σαι μονάχος
 κι ανυπεράσπιστος απ' τα θέατρα και τα κέντρα,
 κι απ' τη δουλειά σου και τους φίλους.
 Σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια.
 Θά 'ρθεις, δεν γίνεται. Είν' τόσο σίγουρη γι' αυτό, και περιμένει.
 Είναι στο σπίτι και σε περιμένει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40 – 50 λέξεις να αποδώσεις τη διαφορά που, σύμφωνα με το Κείμενο 1, υπάρχει ανάμεσα στην ψηφιακή επανάσταση και τις προηγούμενες.

2ο υποερώτημα

Με ποιον τρόπο αναπτύσσεται/οργανώνεται κυρίως η τρίτη παράγραφος του Κειμένου 1 και ποια θέση αποδεικνύεται με αυτήν την επιλογή του πομπού;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. Όλες οι προηγούμενες «επαναστάσεις» (1η παράγραφος): Τα εισαγωγικά στη λέξη «επαναστάσεις» χρησιμοποιούνται, για να δηλώσουν:
 - α. απορία
 - β. αμφισβήτηση
 - γ. μεταφορά

- δ. ειρωνεία
2. την ίδια στιγμή διαταράσσει και «διαιρεί» τον κόσμο (2η παράγραφος): Η φράση, αν λάβουμε υπόψη και το ευρύτερο γλωσσικό περιβάλλον, στο οποίο ανήκει, δηλώνει:
- α. διαπίστωση
 - β. προβληματισμό
 - γ. πεσιμισμό
 - δ. απόρριψη
3. δημιουργούν το αυτοκίνητο που... πηγαίνει μόνο του (2η παράγραφος): Τα αποσιωπητικά στη φράση, αν λάβουμε υπόψη και το ευρύτερο γλωσσικό περιβάλλον στο οποίο ανήκει, δηλώνουν από την πλευρά του πομπού:
- α. έκπληξη
 - β. θαυμασμό
 - γ. αγανάκτηση
 - δ. αποδοκιμασία
4. «μηχανικής νοημοσύνης» (3η παράγραφος): Η φράση τίθεται σε εισαγωγικά, διότι είναι:
- α. μεταφορά
 - β. παρομοίωση
 - γ. συνεκδοχή
 - δ. ειδικός όρος
5. καταβροχθίζει θέσεις εργασίας γεμίζοντας τη δεξαμενή ανέργων (4η παράγραφος): Με τη φράση αυτή, αν λάβουμε υπόψη και το νόημα του συγκεκριμένου, ο συντάκτης του Κειμένου 1 επιχειρεί:
- α. να αναδείξει με τρόπο ειρωνικό τον κίνδυνο που προκύπτει από την εξάπλωση του αυτοματισμού.
 - β. να αναδείξει με τρόπο που δημιουργεί προβληματισμό τον κίνδυνο που προκύπτει από την εξάπλωση του αυτοματισμού.
 - γ. να προκαλέσει φόβο, προκειμένου να υπάρξει αγώνας για την ανατροπή της κατάστασης.
 - δ. να εκφράσει την απελπισία του για τους κινδύνους που προκύπτουν από την εξάπλωση του αυτοματισμού.

ΘΕΜΑ 4

Η ποιητική φωνή προειδοποιεί τον αναγνώστη για μια αναμέτρηση που τον περιμένει. Τι είδους αναμέτρηση είναι αυτή, σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 2, και πόσο εύκολη φαίνεται να είναι; Να οργανώσεις σε 120 – 150 λέξεις την απάντησή σου.

59. ΘΕΜΑ 15337

Κείμενο 1

«Κηφνηϊόν η Ωραία Ελλάς»

Το παρακάτω απόσπασμα είναι διασκευή άρθρου που έγραψε ο Σαράντος Καργάκος (συγγραφέας- φιλόλογος- ιστορικός) και δημοσιεύθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2017. Ανακτήθηκε από τον ιστότοπο www.elogiki.gr.

Ακούω ότι το μεγαλύτερο σήμερα πρόβλημα των νέων μας είναι η ανεργία. Διαφωνώ. Εδώ και τριάντα χρόνια

είναι η... εργασία. Ο νέος δε φοβάται την αναδουλειά, φοβάται τη δουλειά. Μια οικογενειακή αντίληψη, ότι δουλειά είναι ό,τι δεν λερώνει, εξέθρεψε και διαμόρφωσε δύο γενιές «κουλοχέρηδων»... παιδιών δηλαδή που δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα χέρια τους για καμιά εργασία από αυτές που ονομάζονται χειρωνακτικές, επειδή - τάχα- είναι ταπεινωτικές.

Κι ας βρίσκεται μέσα στη λέξη «χειρώναξ», σαν δεύτερο συνθετικό το «άναξ»¹⁴, που κάνει τον δουλευτή, τον άνακτα χειρών, βασιλιά στον χώρο του, βασιλιά στο σπιτικό του, νοικοκύρη δηλαδή, λέξη άλλοτε ιερή που ποδοπατήθηκε κι αυτή...

Κάποτε, έγραφα πως η ανεργία στον τόπο μας είναι επιλεκτική, ότι δουλειές υπάρχουν αλλά ότι δεν υπάρχουν χέρια να τις δουλέψουν. Κι έπρεπε να κατακλυσθεί ο τόπος από 1,5 εκατομμύριο μετανάστες, για να αποδειχθεί ότι στην Ελλάδα υπήρχε δουλειά πολλή αλλά όχι διάθεση για δουλειά. Τα παιδιά - τα μεγάλα θύματα αυτής της ιστορίας - είχαν γαλουχηθεί με τη νοοτροπία του «White collar workers»¹⁵.

Έτσι σήμερα, το πιο φτηνό εργατικό και υπαλληλικό δυναμικό είναι οι... πτυχιούχοι, που ζητούν εργασία ακόμη και στον ΟΤΕ ως έκτακτοι, τηλεφωνητές, προσκομίζοντας στα πιστοποιητικά προσόντων ακόμη και διδακτορικά! Γέμισε ο τόπος πανεπιστήμια, σχολές επί σχολών, επιστημονικούς κλάδους αόριστους, ομιχλώδεις και ασαφείς, απροσδιορίστου αποστολής και χρησιμότητας. Πτυχία-φετερά στον άνεμο σαν τις ελπίδες των γονιών, που πιστεύουν ότι τα παιδιά μόνον με τα «ντοκτορά» θα βρουν δουλειά.

Είναι θλιβερή η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα, παρουσίαζε χθες και θα παρουσιάζει κι αύριο η ελληνική κοινωνία: να υπάρχουν άνθρωποι άνω των 65 ετών, άνω των 70 ετών, που, ενώ έχουν συνταξιοδοτηθεί, εργάζονται νυχθημερόν, για να συντηρούν τα παιδιά τους μέχρι να τελειώσουν τις ατελείωτες σπουδές τους, τα παιδιά που λιώνουν τα νιάτα τους στα «κηφηνεία».

Κείμενο 2

Μ. Καραγάτσης (1863-1933)

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΛΙΑΠΚΙΝ

Το κείμενο που ακολουθεί προέρχεται από το μυθιστόρημα του Μ. Καραγάτση «Ο συνταγματάρχης Λιάπκιν», που εκδόθηκε το 1933 και περιγράφει τη ζωή ενός Ρώσου πρώην αξιωματικού που πολέμησε τους Μπολσεβίκους και κατέφυγε στην Ελλάδα, όπου γίνεται επιστάτης της Γεωργικής Σχολής στη Λάρισα. Στο απόσπασμα ο Λιάπκιν συνομιλεί με τον Διευθυντή της Γεωργικής Σχολής.

- «Πώς μπορέσατε να διορισθείτε στη Σχολή;» ρωτάει ο κ. Διευθυντής.
- «Φτάνοντας στην Ελλάδα έπρεπε να βρω κάποιο τρόπο να βγάλω το ψωμί μου. Τί δουλειά μπορεί να κάνει, σε ξένο τόπο, ένας στρατιωτικός; Σκέφθηκα πως οι γεωπονικές μου γνώσεις, μολονότι πραχτικές, ίσως μου φαίνονταν χρήσιμες. Πήγα λοιπόν στο Υπουργείο Γεωργίας και παρακάλεσα να με διορίσουν οπουδήποτε. Ομολογώ πως μου φέρθηκαν πολύ ευγενικά· αλλά, όπως ξέρετε, το Σύνταγμά σας είναι αυστηρό: «Μόνον Έλληνες είναι δεκτοί εις δημοσίας θέσεις». Κατέβαινα απελπισμένος τις σκάλες του Υπουργείου· όταν ακούω να μου μιλούν γαλλικά: «C' est vous, Liarkine? Quelle surprise!»¹⁶ Γυρνώ, και αναγνωρίζω τον παλιό μου φίλο, τον Τριανταφυλλίδη...»
- «Ο Τριανταφυλλίδης είναι φίλος σας;» ρωτάει ξαφνιασμένος ο κ. Διευθυντής.

¹⁴ άναξ : βασιλιάς

¹⁵ White collar workers : εργάτες με λευκό κολλάρο, δηλ. όσοι εργάζονται πίσω από ένα γραφείο

¹⁶ C' est vous, Liarkine? Quelle surprise! : Εσύ είσαι, Λιάπκιν; Τι έκπληξη!

- «Τον είχα γνωρίσει στο Βισύ, το 1912, όπου είχα πάει για το συκώτι μου. Κάναμε πολλή παρέα. Μου είχε πει, τότε πώς ήταν δικηγόρος και πολιτευόμενος.
- «Τώρα είναι υπουργός Γεωργίας...»
- «Πού θέλατε να το φανταστώ, αγαπητέ μου; Όπως καταλαβαίνετε, ύστερ' απ' αυτό τα πάντα διορθώθηκαν. Ο Τριανταφυλλίδης με πήρε στο γραφείο του, χτύπησε μερικά κουδούνια και πρόσταξε τους αρμοδίους Διευθυντές, που πρόστρεξαν ολοταχώς, να ξεχάσουν Σύνταγμα και Νόμους και να μου βρουν αμέσως μια καλή θέση με έναν καλό μισθό. Έτσι διορίστηκα Επιστάτης του Σταθμού Επιβητόρων Ίππων της Αβερωφείου Γεωργικής Σχολής Λαρίσης. Ομολογώ πως ούτε όταν ήμουν στις πιο μεγάλες μου δόξες, δεν είχα τόσο μακρύ τίτλο!»

Γέλασαν καλόκαρδα· κι ο Λιάπκιν είπε:

- «Είναι σκληρό να ξαναρχίζεις τη ζωή σου στα πενήντα...»

Ο κ. Διευθυντής του 'δωσε κουράγιο:

- «Εδώ θα ξεκουραστείτε, θα γαληνέψετε. Η δουλειά είναι εύκολη και ευχάριστη. Θα φροντίσω να σας δοθεί μια καλή κι ευρύχωρη κάμαρα. Η γυναίκα μου κι εγώ θα θεωρήσουμε τιμή τη φιλία σας. Οι συνάδελφοί σας θα σας δεχτούν με πολλή συμπάθεια...»
- «Ευχαριστώ», μουρμούρισε ο Λιάπκιν με συγκίνηση. Πραγματικά, δε βρίσκω λόγια...»
- «Λυπάμαι», συνέχισε ο κ. Διευθυντής, «που η θέση δεν είναι ανάλογη με τα προσόντα σας. Αλλά, με τον καιρό, θα διορθωθεί κι αυτό...»

Ο Λιάπκιν χαμογέλασε:

- «Το βασικό είναι να ζει κανείς. Τ'άλλα είναι φιλολογία...»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ (Σ) ή ΛΑΘΟΣ(Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του Κειμένου 1.

- Ο αρθρογράφος κατακρίνει την αντίληψη περί κατωτερότητας της χειρωνακτικής εργασίας.
- Οι σημερινοί νέοι πτυχιούχοι πασχίζουν να αποκατασταθούν επαγγελματικά ακόμη και σε χειρωνακτικά επαγγέλματα.
- Στην Ελλάδα οι χειρωνακτικές εργασίες επιτελούνται κυρίως από αλλοδαπούς.
- Ο αρθρογράφος πιστεύει ότι η ίδρυση πανεπιστημιακών σχολών αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας.
- Το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης για την υπάρχουσα κατάσταση της ανεργίας αποδίδεται στους ίδιους τους νέους.

2ο υποερώτημα

Η 1η παράγραφος του Κειμένου 1 οργανώνεται σε αντιθέσεις. Να επισημάνεις 2 από αυτές και να ερμηνεύσεις τη λειτουργία τους σε σχέση με το περιεχόμενο όλου του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Η διάθεση του αρθρογράφου στο Κείμενο 1 είναι ειρωνική. Να βρεις πέντε (5) σχετικά χωρία, τρία (3) λεκτικά και δύο (2) με σημεία στίξης. Ποια πρόθεση του πομπού υπηρετεί, κατά τη γνώμη σου, το συγκεκριμένο ύφος λόγου;

ΘΕΜΑ 4

Ποιο είναι κατά τη γνώμη σου το κύριο ζήτημα που θίγει το Κείμενο 2; Πόσο επίκαιρο θεωρείς ότι είναι; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε μια παράγραφο 100-150 λέξεων.

60. ΘΕΜΑ 15360**Κείμενο 1****Οι ψυχολογικές επιπτώσεις της ανεργίας**

Το κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα psychology.gr στις 28-04 - 2015 από τον Ευάγγελο Καναβιτσά, που είναι ψυχολόγος. Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 05 - 12 - 2021. (διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης).

Η ανεργία, πλήττει έντονα την ελληνική κοινωνία την τελευταία δεκαετία. Από ψυχολογικής άποψης η ανεργία είναι ένας σοβαρός ψυχοκοινωνικός παράγοντας άγχους...

Οι άνεργοι έχουν χαμηλότερη αυτοπεποίθηση, νιώθουν απορριπτέοι από την κοινωνία και με τη σειρά τους αναπτύσσουν αισθήματα εχθρότητας για αυτή, βιώνουν χρόνια πικρία κι απογοήτευση και παρουσιάζουν συμπτώματα κατάθλιψης. Αναπτύσσεται μέσα τους η αίσθηση πως δεν μπορούν να πάρουν στα χέρια τους τα ηνία της ζωής τους κι έτσι ψαλιδίζουν τις προσδοκίες τους από τον εαυτό τους και τους άλλους.

Σε περιπτώσεις ανέργων, που χάνουν μια μακροχρόνια σταθερή εργασία, το άγχος που βιώνουν θεωρείται πως είναι μεγαλύτερο από αυτό που εκδηλώνεται από τον θάνατο ενός καλού φίλου ή από αυτό της ύπαρξης μιας σοβαρής αρρώστιας στην οικογένεια. Επίσης, στους άνεργους απόφοιτους δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που δυσκολεύονται να βρουν δουλειά μετά την αποφοίτησή τους, συχνά παρατηρείται μια καθήλωση στην ιδιότητα του μαθητή ή του φοιτητή αντίστοιχα, σε συνάρτηση με τον τρόπο ζωής, τις αξίες, την αυτοεικόνα τους και τις προσδοκίες τους από τον εαυτό τους. Όλα τα παραπάνω, σε κάποιες περιπτώσεις, μπορεί να εκφραστούν μέσα από ψυχοσωματικά προβλήματα ή να βρουν διέξοδο στον αλκοολισμό και στην κατάχρηση άλλων ουσιών, ακόμα και στη συμμετοχή σε αντικοινωνικές ομάδες και σε άλλες παραβατικές συμπεριφορές.

Η εκπαίδευση και η οικογένεια μεγαλώνουν τα παιδιά δείχνοντάς τους πως η αναμενόμενη και φυσιολογική πορεία της ζωής τους περιλαμβάνει οπωσδήποτε την εξάσκηση κάποιας εργασίας που αποτελεί και βασικό δομικό υλικό της προσωπικότητας ενός ανθρώπου. Τα παιδιά μεγαλώνοντας έχουν εσωτερικεύσει την αξία της σταθερής εργασίας στο μυαλό τους και χτίζουν όνειρα πάνω στην αξία αυτή. Όταν φτάνει η ώρα να εργαστούν και βλέπουν τις πόρτες της σταθερής εργασίας κλειστές, νιώθουν να ματαιώνονται από την κοινωνία και ταυτόχρονα να τη ματαιώνουν. Καλούνται να αναβάλουν τα όνειρά τους για λιγότερο ή περισσότερο χρόνο. Αυτό δημιουργεί μια, περισσότερο ή λιγότερο, παρατεταμένη διάσταση ανάμεσα τις προσδοκίες τους και στην αλήθεια της πραγματικότητάς τους, ανάμεσα στο ιδανικό και στο υπαρκτό, ανάμεσα στο «θέλω» και στο «μπορώ». Αυτή η διάσταση είναι παράγοντας συνεχούς άγχους που μπορεί να οδηγήσει κάποιες επιρρεπείς προσωπικότητες στην ανάπτυξη ψυχοπαθολογίας.[. . .]

Κείμενο 2

[Ουράνια μηχανική]

Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το μυθιστόρημα της Μάρως Δούκα «Ουράνια μηχανική» που πρωτοεκδόθηκε το 2009 από τις εκδόσεις Πατάκη. Στο απόσπασμα παρατηρούμε έναν από τους ήρωες, τον Ριχάρδο, άνεργο δάσκαλο και την κοπέλα του, την Μάρη, μια φιλόδοξη νεαρή δικηγόρο. Απόσπασμα συντομευμένο.

Οι δικοί του μονίμως στη μουρμούρα, πότε με την κατάσταση, πότε με αυτόν. Τόσα χρόνια τον σπούδαζαν, για να τον βλέπουν τώρα να βολοδέρνει. Κι εν τω μεταξύ ο τάδε και ο δείνα να προκόβουν. Όχι πως έφταιγε, βέβαια, ο Ριχάρδος, δεν του το 'θεταν ανοιχτά, αλλά κάπως έπρεπε να κινηθεί και αυτός, να ψάξει για καμιά δουλειά. Τους ενοχλούσε που ξενυχτούσε στα μπαράκια. Η κυρα-Λένη του 'ριχνε πλάγιες ματιές, τη στενοχωρούσε που είχε αδυνατίσει. [...]

Τι κέφι θα 'χεις για ζωή, όταν ξυπνάς κάθε μέρα το μεσημέρι και μέχρι το απόγευμα έχεις πει ένα λίτρο καφέ; πες μου. Τι να της πει; Δίκιο είχε. Αλλά και τι να κάνει τα βράδια στο σπίτι; Ως το νυχτερινό δελτίο ο πατέρας του με το τηλεκοντρόλ στο χέρι να αλλάζει κανάλια. Όσες φορές έμενε τα βράδια μέσα, την άραζε στο δωμάτιό του με τ' ακουστικά κι άκουγε μουσική. Αλλά δεν είναι και ζωή να κάθεται με τ' ακουστικά ν' ακούς τ' αγαπημένα σου τραγούδια και να σκέφτεσαι ότι εσένα η ζωή σου πάει χαράμι.

Ήξερε η Μάρη ότι ουσιαστικά είναι άνεργος, ότι περιμένει τον διορισμό του, αλλά ποτέ δεν τον ρωτούσε τι κάνει και πώς τα βολεύει. Δεν ήθελε ίσως να φανεί αδιάκριτη ή να τον φέρει σε δύσκολη θέση. [...]

Άδειασε το ποτηράκι του κι άρχισε να της λέει για την Κασσαβέτεια που ήταν παλιά γεωργικό σχολείο, σαν Κ.Α.Τ.Ε.Ε. δηλαδή. Τώρα όμως είναι φυλακές ανηλίκων, δεν είναι; τον διέκοψε η Μάρη. [...]

Εδώ και τρεις μήνες, συνέχισε, δουλεύει στην Κασσαβέτεια, στο λογιστήριο, τον φαντάζεται; Όχι, είπε αυθόρμητα η Μάρη, δεν μπορούσε να τον φανταστεί. Από δάσκαλος λογιστής; σαν να του 'λεγε το βλέμμα της. Κατ' αρχάς, πώς; Τι πώς; έχει ο πατέρας μου γνωστό έναν γραμματέα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, είναι και ο διευθυντής του Σωφρονιστικού Καταστήματος παλιός μαθητής του, πήγα εκεί με την προοπτική να λειτουργήσω και το σχολείο.

Άρχισε απρόσμενα η Μάρη να υπολογίζει τα δεκάδες ενδιαφέροντα πράγματα που θα μπορούσε να ανακαλύψει ο Ριχάρδος σ' αυτήν τη δουλειά. [...]

Δες το και σαν εμπειρία, συνέχισε, δεν πήγες εκεί για να μείνεις παντοτινός, δες το και σαν κοινωνική προσφορά, ποιος άλλος δάσκαλος θα δεχόταν να ανοίξει το σχολείο; Τον κάκιζε χαϊδευτικά, που δεν της το 'χε πει τόσες μέρες. [. . .]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60-70 λέξεις να συνοψίσεις το νόημα των τριών πρώτων παραγράφων του Κειμένου 1: «Η ανεργία πλήττει έντονα . . . παραβατικές συμπεριφορές»

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις και να περιγράψεις με συντομία δύο (2) τρόπους με τους οποίους επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

- «δεν μπορούν να πάρουν στα χέρια τους τα ηνία της ζωής» (2η παράγραφος),
- «κι έτσι ψαλιδίζουν τις προσδοκίες τους από τον εαυτό τους και τους άλλους.» (2η παράγραφος),
- «να βρουν διέξοδο στον αλκοολισμό και στην κατάχρηση άλλων ουσιών».

Να αντικαταστήσεις τις παραπάνω τονισμένες φράσεις του Κειμένου 1, ώστε η λειτουργία της γλώσσας από μεταφορική να γίνει κυριολεκτική, προσέχοντας ώστε να μην αλλάξει το νόημα στις προτάσεις που ανήκουν οι ζητούμενες φράσεις. Ποια αλλαγή διαπιστώνεις στο ύφος του λόγου;

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 ποια στάση υιοθετεί ο κεντρικός ήρωας του κειμένου απέναντι στην ανεργία που βιώνει και ποια η κοπέλα του η Μάρη; Με ποιες από τις δύο συμφωνείς και γιατί; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

61. ΘΕΜΑ 15362

Κείμενο 1

Τι θα γίνει αν μου πάρουν τα ρομπότ τη δουλειά: Αυτοματοποιημένο μέλλον και ανεργία

Το κείμενο, διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης, αποτελεί απόσπασμα του βιβλίου του Τζέιμς Σούζμαν, με τίτλο «Εργασία: Η ιστορία του πώς περνάμε τον χρόνο μας», το οποίο κυκλοφορεί σε μετάφραση της Λίζας Εκκεκάκη από τις εκδόσεις Μεταίχμιο (2021).

Τον Σεπτέμβριο του 2013 οι Καρλ Φρέι και Μάικλ Όσμπορν από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης δημοσίευσαν τα αποτελέσματα μιας έρευνας σχετικά με την τεχνολογική ανεργία που προκάλεσε θόρυβο. Το συμπέρασμα των Φρέι και Όσμπορν ήταν πως τα ρομπότ είναι ήδη προ των πυλών των εργοστασίων και μάλιστα έχουν βάλει στο χάντρινο ρομποτικό τους μάτι σχεδόν τις μισές από τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας στις ΗΠΑ.

Ακολούθησε καταγισμός παρόμοιων μελετών. Αν και χρησιμοποιούσαν ελαφρώς διαφορετική μεθοδολογία, τα ευρήματα όλων προσέθεταν επίπεδα λεπτομέρειας στη ζοφερή¹⁷ εκτίμηση των Φρέι και Όσμπορν. Όλες αυτές οι μελέτες συμφωνούσαν ότι ορισμένοι επιμέρους τομείς ήταν σημαντικά πιο ευάλωτοι στην αυτοματοποίηση σε σχέση με άλλους, γιατί η τεχνολογία ήταν ήδη αρκετά προσιτή οικονομικά, ώστε οι εταιρείες που θα επένδυαν σε αυτήν να έχουν σχετικά γρήγορα απόδοση. Οι μελέτες ανέφεραν επίσης ότι κάποια επαγγέλματα φαίνονται εν πολλοίς άτρωτα από την αυτοματοποίηση, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα. Μεταξύ αυτών είναι τα εξαρτώμενα από τις τέχνες της πειθούς (π.χ. δημόσιες σχέσεις) και όσα απαιτούν υψηλό βαθμό ενσυναίσθησης (π.χ. ψυχιατρική), δημιουργικότητας (π.χ. σχέδιο μόδας) ή επιδεξιότητας των χεριών ή των δαχτύλων (π.χ. χειρουργική).

¹⁷ Σκοτεινή, απαισιόδοξη

Εντούτοις, οι μελέτες δεν επέτρεπαν σε κανέναν να εφησυχάσει οριστικά. Μεγάλα ποσά επενδύονται, για να αναπτυχθούν μηχανές με επιδεξιότητα ανθρώπινου ή ανώτερου επιπέδου, καθώς και άλλες, ικανές να μιμηθούν την κοινωνική νοημοσύνη και τη δημιουργικότητα. Κατά συνέπεια, ό,τι φαινόταν πριν από λίγα χρόνια μακρινό ορόσημο για την αυτοματοποίηση, τώρα φαίνεται πολύ κοντά μας. Για παράδειγμα, το 2017 το ρομπότ Χίαογί, δημιούργημα του Πανεπιστημίου Tsinghua στο Πεκίνο και μιας κρατικής επιχείρησης, πέρασε πανεύκολα τις εθνικές εξετάσεις της Κίνας για τη χορήγηση άδειας ασκήσεως ιατρικού επαγγέλματος. Επιπλέον, με την τεχνολογία δημιουργίας deep fake¹⁸ βίντεο διαθέσιμη σε όποιον έχει σύνδεση στο Διαδίκτυο, και τις μηχανές να βελτιώνονται διαρκώς όσον αφορά την ερμηνεία της ανθρώπινης γλώσσας και τη δημιουργική χρήση της, υπάρχει μια ζωηρή αίσθηση ότι κανενός η εργασία δεν είναι απολύτως ασφαλής.

Κείμενο 2

Ένας Ρώσος συνταγματάρχης στη Λαρίσα

Το απόσπασμα που ακολουθεί προέρχεται από το μυθιστόρημα του Μ. Καραγάτση «Ο συνταγματάρχης Λιάπκιν» (Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 1933).

Ήταν ένας άντρας ως πενήντα χρόνων, ένας κολοσσός. Το ύψος του έφτανε τα δύο μέτρα. Πλάτες φαρδιές, πόδια και χέρια πελώρια, αναλογίες αρμονικές – ούτ' ένα δράμι ζύγκι¹⁹ περιττό. Ξανθός και ροδοκόκκινος, δεν είχε ακόμα δοκιμάσει το ηλιόκαμα του ελληνικού ουρανού. Παρουσιάστηκε στη Σχολή με στολή εκστρατείας συνταγματάρχη του ποτέ ρωσικού τσαρικού στρατού, πολύ κακοπαθισμένη. Μια πανάθλια βαλίτσα κρεμόταν απ' το φοβερό χέρι του. [...] Ο Λιάπκιν αναστέναξε· και με σύντομες φράσεις διηγήθηκε την ιστορία της ζωής του (στο Διευθυντή της Γεωργικής Σχολής Λαρίσης):

– Κατάγομαι από παλιά φαμίλια [...] Τα χτήματά μας –πολλά χωράφια, γερό εισόδημα– βρίσκονταν στο κυβερνείο του Καζάν. Τα φρόντιζε ο πατέρας μου. Εγώ ήθελα να γίνω στρατιωτικός, και μπήκα στη Σχολή Ευελπίδων της Μόσχας. [...] Αποστρατεύθηκα με το βαθμό του ταγματάρχη κι αποτραβήχτηκα στα χτήματά μου, μαζί με τη γυναίκα και το κοριτσάκι μου. Αγάπησα τη γη, έμαθα την τέχνη να την κάνω να καρπίζει... Δυο χρόνια πιο ύστερα πέθανε η γυναίκα μου. Απόμεινα μόνος με την κόρη μου, τη Λιούμπιτς. [...] Αναστέναξε ξανά· και συνέχισε:

– Μόλις κηρύχτηκε ο πόλεμος, με ανεκάλεσαν στην ενέργεια, με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη. [...]Μα όλα πήγαν χαμένα. Μπάρκαρα στο τελευταίο εγγλέζικο πολεμικό που σάλπαρε απ' την Οδησό και ξεμπάρκαρα στην Πόλη. Κατόπι ήρθα στην Αθήνα. [...]

– Πώς μπορέσατε να διορισθείτε στη Σχολή;, ρωτάει ο κ. Διευθυντής.

– Φτάνοντας στην Ελλάδα, έπρεπε να βρω κάποιο τρόπο να βγάλω το ψωμί μου. Τι δουλειά μπορεί να κάνει, σε ξένο τόπο, ένας στρατιωτικός; Σκέφθηκα πως οι γεωπονικές μου γνώσεις, μολονότι πραχτικές, ίσως μου φαίνονταν χρήσιμες. Πήγα λοιπόν στο Υπουργείο Γεωργίας και παρακάλεσα να με διορίσουν οπουδήποτε. [...] Έτσι διορίστηκα Επιστάτης του Σταθμού Επιβητόρων Ίππων της Αβερωφείου Γεωργικής Σχολής Λαρίσης. Ομολογώ πως, ούτε όταν ήμουν στις πιο μεγάλες μου δόξες, δεν είχα τόσο μακρύ τίτλο!

Γέλασαν καλόκαρδα· κι ο Λιάπκιν είπε:

– Είναι σκληρό να ξαναρχίζεις τη ζωή σου στα πενήντα...

¹⁸ Η δυνατότητα αντικατάστασης του προσώπου σε μια φωτογραφία με ένα άλλο πρόσωπο που του μοιάζει.

¹⁹ Λίπος

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Με βάση το Κείμενο 1, να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο απαντητικό σου φύλλο δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη: Σωστό ή Λάθος.

- α.** Η έρευνα του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης ανέδειξε την επίδραση της αυτοματοποίησης στην αύξηση των θέσεων εργασίας.
- β.** Ακολούθησαν πολλές άλλες έρευνες, οι οποίες δεν επιβεβαίωναν τα πορίσματα της έρευνας του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης.
- γ.** Σύμφωνα με τις μελέτες, κάποια επαγγέλματα δε θα επηρεαστούν ποτέ από την αυτοματοποίηση.
- δ.** Οι μηχανές στο πολύ μακρινό μέλλον θα διαθέτουν δεξιότητες ανθρώπινου ή ανώτερου επιπέδου.
- ε.** Με βάση τα νέα ερευνητικά δεδομένα, το εργασιακό μέλλον προβλέπεται ανασφαλές.

2ο υποερώτημα

Αφού εντοπίσεις δύο τρόπους, με τους οποίους εξασφαλίζεται η συνοχή στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1, να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στη σύνδεση των νοημάτων.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 τρεις περιπτώσεις, στις οποίες αξιοποιείται η μεταφορική λειτουργία της γλώσσας και να τις μεταγράψεις σε κυριολεκτική λειτουργία της γλώσσας. Για ποιον λόγο, κατά τη γνώμη σου, ο συντάκτης επιλέγει στις συγκεκριμένες περιπτώσεις τη μεταφορική λειτουργία;

ΘΕΜΑ 4

Ποιες σκέψεις και ποια συναισθήματα σου προκαλεί ο χαρακτήρας του Λιάπκιν, όπως σκιαγραφείται στο Κείμενο 2; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις με αναφορές σε κατάλληλα χωρία του αποσπάσματος.

62. ΘΕΜΑ 15368

Κείμενο 1

Εσύ κάνεις τη δουλειά· όχι η δουλειά εσένα

Κείμενο της Τόνι Μόρισον σε επιμέλεια της Χρ. Γαλανπούλου στη Lifo 19/6/2020 (Διασκευή)

<https://www.lifo.gr/apopseis/idees/i-doyleia-poy-kaneis-o-anthropos-poy-eisai-ena-yperoho-keimeno-gia-tin-ergasia-os>

Σε μια παγκοσμίως δύσκολη συγκυρία, υπάρχουν μερικά πράγματα που αξίζει να θυμόμαστε για τη δουλειά ως αγαθό, ως δικαίωμα και κοινωνική έννοια. Ποιοι είμαστε όταν απεκδυόμαστε την επαγγελματική μας ιδιότητα; Γιατί θεωρούμε τη δουλειά προέκταση του εαυτού μας και πότε αυτός ο υπαρξιακός προβληματισμός μετατρέπεται σε ηθικό ερώτημα;

Όσο άνθρωποι απ' όλον τον κόσμο καλούνται να αναθεωρήσουν την εργασία τους, όπως την γνώριζαν, όσο καλούνται να γίνουν μέρος μίας καινούριας συνθήκης όπου αδυνατούν να κεφαλαιοποιήσουν τα παλιά επιτεύγματα και την προϋπηρεσία τους, όσο μαζί με την εργασία τους ως μέσο επιβίωσης νιώθουν να χάνουν και την υπαρξιακή τους ταυτότητα, τόσο αναδύεται η αξία του ατόμου πάνω από την όποια επαγγελματική ιδιότητα, πάνω από τις υποχωρήσεις, ακόμη και πάνω από τη νέα, σκληρή πραγματικότητα.

«Αυτό που είχα να κάνω για την αμοιβή μου των δύο δολαρίων ήταν να καθαρίζω το σπίτι της για λίγες ώρες μετά το σχολείο. Ένας λόγος για τον οποίο ένιωθα περήφανη που δούλευα σ' αυτήν τη γυναίκα, ήταν ότι κέρδιζα χρήματα που μπορούσα να ξοδεύω, χωρίς ενοχές: σε ταινίες, σε γλυκά, σε παιχνίδια, σε παγωτά. Αλλά ο κυριότερος λόγος αυτής της περηφάνιας ήταν ότι έδινα τα μισά από αυτά τα χρήματα στη μητέρα μου, κάτι που σήμαινε ότι ένα μέρος της αμοιβής μου ήταν χρήσιμο για να καλύψει σοβαρές ανάγκες

Η ικανοποίηση του να είμαι χρήσιμη στους γονείς, του να με έχουν ανάγκη, ήταν πιο βαθιά. Δεν ήμουν σαν τα παιδιά στα παραμύθια: είχα αδέρφια να ταΐσω, να διευθετώ μικρά ζητήματα και αναποδιές, να λύνω προβλήματα, να κάνω πράγματα που με τον καιρό μου χάρισαν την αποδοχή των ενηλίκων. Ένα νεύμα, μια επιβεβαίωση ότι σταδιακά ανήκα στον κόσμο των ενηλίκων και όχι των παιδιών. Γιατί εκείνη την εποχή, την δεκαετία του '40, τα παιδιά δεν ήταν πρόσωπα που υπήρχαν απλώς για να τα αγαπάς ή έστω για να τα συμπαθείς. Οι οικογένειές τους στηρίζονταν πάνω τους.

Παρόλο που μέρα με τη μέρα γινόμουν όλο και καλύτερη στη δουλειά που είχα αναλάβει να κάνω στο σπίτι της, ένιωθα ότι ορισμένες φορές δυσκολευόμουν στα αλήθεια να ανταποκριθώ. Ήθελα να αρνηθώ, ή έστω να παραπονεθώ, αλλά φοβόμουν. Θα με απέλυε και θα έχανα την ελευθερία που εκείνα τα λίγα δολάρια μου εξασφάλιζαν, όπως επίσης θα έχανα και την εκτίμηση που είχα κερδίσει μέσα στην οικογένειά μου. Για την ακρίβεια δεν είχα το θάρρος να συζητήσω ή να διαφωνήσω με τις ολοένα και αυξανόμενες απαιτήσεις της. Και ήξερα ότι αν συζητούσα αυτούς τους προβληματισμούς με τη μητέρα μου, θα μου έλεγε να παραιτηθώ. Και τότε, μια μέρα, εκεί που βρισκόμουν στην κουζίνα με τον πατέρα μου, μου ξέφυγαν μια – δυο κουβέντες για τη δουλειά. Ό,τι κι αν πραγματικά σκεφτόταν, άφησε κάτω το φλιτζάνι με τον καφέ του και μου είπε: **«Άκου. Δεν ζεις εκεί, μαζί της. Ζεις εδώ, με τους ανθρώπους σου. Την οικογένειά σου. Πήγαινε στη δουλειά, πάρε τα λεφτά σου. Και γύρνα σπίτι».**

Από τότε δούλεψα με όλων των ειδών τους ανθρώπους και όλων των ειδών τους εργοδότες. Έκανα πολλές δουλειές, αλλά από εκείνη τη συζήτηση με τον πατέρα μου και μετά, **ποτέ –μα, ποτέ!**- δεν θεώρησα ότι το όποιο αξίωμα στην επαγγελματική μου ζωή θα μπορούσε να γίνει το μέτρο της ίδιας μου της υπόστασης. Και κυρίως, ποτέ δεν έβαλα την ασφάλεια που θα μου προσέφερε η οποιαδήποτε δουλειά, πάνω από την αξία της οικογένειας και του σπιτιού μου».

Κείμενο 2

Χαλίλ Γκιμπράν, «Η δουλειά»

Ο Χαλίλ Γκιμπράν, λιβανέζος ποιητής φιλόσοφος καλλιτέχνης (1883-1941) προσπάθησε με το έργο του να γεφυρώσει το χάσμα του πολιτισμού Ανατολής και Δύσης

Σας έχουν πει ότι η ζωή είναι σκοτάδι και μέσα στην απελπισία,
 σας γυρίζει σαν ηχώ αυτό που ειπώθηκε από τον απελπισμένο.
 Κι εγώ σας λέω πως η ζωή είναι σκοτάδι αν δεν υπάρχει πάθος.

Και κάθε πάθος είναι τυφλό αν δεν υπάρχει γνώση.

Και κάθε γνώση είναι μάταιη χωρίς δουλειά,

μα και η δουλειά είναι άδεια χωρίς αγάπη.

Μα σαν δουλεύετε μ' αγάπη,

ενώνεστε με τον εαυτό σας κι ο ένας με τον άλλο κι όλοι σας με το Θεό.

Και τι σημαίνει δουλεύω με αγάπη;

[...]

Σημαίνει να δίνεις σε όλα το δικό σου νόημα,

με μια ανάσα από το πνεύμα σου...

[...]

Η δουλειά είναι φανερωμένη αγάπη.

Κι αν δεν μπορείτε να δουλεύετε με αγάπη,

παρά μόνο με αηδία,

καλύτερα παρατήστε τη δουλειά σας και καθίστε στην πύλη του ναού

να παίρνετε ελεημοσύνη απ' αυτούς που δουλεύουν με χαρά.

[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Παρουσίασε με συνοπτικό τρόπο τη μαρτυρία στο Κείμενο 1 σε 50-70 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Τι πετυχαίνει η συγγραφέας με τη χρήση ερωτημάτων στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1;

3ο υποερώτημα

Τι πετυχαίνει η συγγραφέας με την επιλογή των σύντομων ελλειπτικών προτάσεων στο πρώτο έντονα σκιασμένο παράθεμα : «**Άκου ...σπίτι**» και τι πετυχαίνει με τα σημεία στίξης στο δεύτερο έντονα σκιασμένο παράθεμα: «**ποτέ –μα, ποτέ!-»;**

ΘΕΜΑ 4

Να εντοπίσεις με αναφορές στο Κείμενο 2 το θέμα του ποιήματος και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου στην προτροπή του ποιητή. Να οργανώσεις την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Η εργασία ως παράμετρος ευτυχίας για το άτομο και την κοινωνία**

Τα παρακάτω αποσπάσματα προέρχονται από το κείμενο της φιλόλογου-ιστορικού Αμαλίας Κ. Ηλιάδη, που δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο:

<https://www.matia.gr/egrapsan/i-ergasia-os-parametros-eftichias-gia-to-atomo-ke-tin-kinonia.html> (διασκευή).

[...] Τα αποτελέσματα της εργασίας κρατούν τον άνθρωπο στη ζωή. Τα καλά και οι ωφέλειες που προκύπτουν από την εργασία είναι αναγκαία για τη συντήρηση στη ζωή, αλλά και για την ανύψωση της ποιότητάς της, γιατί η εργασία προσφέρει ηθική και υλική ευχαρίστηση και **εξευγενίζει** τον άνθρωπο.

Δείγμα του πολιτισμού μιας χώρας και της στάθμης του βιοτικού της επιπέδου αποτελεί το ποσοστό των εργαζομένων της και, αντίθετα, ένδειξη οικονομικής διαταραχής και πολλές φορές πολιτιστικής στασιμότητας αποτελεί το ποσοστό των κατοίκων της που **μαστιζονται** από ανεργία. [...] Η κοινή παραδοχή τού ότι η εργασία έχει ως αποτέλεσμα την υλική **ευημερία** μα και την ηθική ικανοποίηση του ανθρώπου έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα ακόμη. Οι αρχαίοι πρόγονοί μας είχαν φτάσει στο σημείο της έξαρσης της εργασίας σε βαθμό που μας προκαλεί θαυμασμό. Επομένως, η εργασία έχει τη δύναμη να κρατά τον άνθρωπο στη ζωή, γιατί γεμίζει τη ζωή του και έτσι αυτή κυλάει αποκτώντας νόημα και αξιόλογο περιεχόμενο. Και επειδή σύμφωνα με φιλοσοφικούς όρους ο άνθρωπος αποτελεί **άρρηκτη** ψυχοσωματική ενότητα, έχει ανάγκη από ολική επιβίωση μα και από ισορροπία των ψυχικών λειτουργιών του. Αυτά τα δύο βασικά στοιχεία που συντελούν στην ολοκλήρωση (πνευματική και σωματική ανάπτυξη) της ανθρώπινης προσωπικότητας, απορρέουν και αποκτιούνται με την εργασία. Έτσι, ο άνθρωπος γίνεται πνευματικά και οικονομικά ανεξάρτητος [...].

Συμπερασματικά, η εργασία είναι άκρως αναγκαία για τη συντήρηση του ανθρώπου στη ζωή. Επειδή η επιβίωση του ανθρώπου εξαρτάται από τους οικονομικούς πόρους του, η εργασία, που είναι η μόνη ικανή να του τους παρέχει, εντάσσεται μέσα στις πηγές που πλουσιοπάροχα σκορπουν τα υλικά τους αγαθά. Άλλωστε, η εργασία ικανοποιεί νόμιμα τις βιοτικές ανάγκες του ανθρώπου και έτσι αποτελεί τη μόνη ασφαλή και προσαρμοσμένη στους νόμους του κράτους πηγή αγαθών. Κάθε **παρέκκλιση** από την εργασία που στοχεύει στην απόκτηση υλικών αγαθών με αθέμιτα μέσα, μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην καταστροφή που μεταφράζεται είτε ως έντονη οικονομική εξάρτηση από άλλους, είτε ως δημιουργία ψυχικών τραυμάτων, είτε ως στέρηση της ελευθερίας του, και φυσικά σε πολλές περιπτώσεις συνυπάρχουν και οι τρεις αυτές ανυπόφορες συνέπειες.

Κείμενο 2**Γυναικεία εργασία**

Ποίημα της Αμερικανίδας λογοτέχνιδας και ακτιβίστριας για τα δικαιώματα των πολιτών Maya Angelou (1928-2014) σε μετάφραση Μαρίας Κατσοπούλου. Αντλήθηκε από τον ιστότοπο:

https://homouniversalisgr.blogspot.com/2020/05/blog-post_70.html

Έχω να προσέχω τα παιδιά

Ν' απλώσω τα ρούχα

Να σφουγγαρίσω το πάτωμα

Να ψωνίσω για φαγητό

Να τηγανίσω μετά το κοτόπουλο

Να σκουπίσω το μωρό

Έχω παρέα να ταΐσω

Τον κήπο να ξεχορταριάσω

Έχω πουκάμισα να σιδερώσω

Να ντύσω τα κουτσούβελα

Την κονσέρβα ν' ανοίξω

Έχω να καθαρίσω τούτη την καλύβα

Μετά να φροντίσω για τους ασθενείς

Το βαμβάκι ύστερα να μαζέψω.

Λάμψε πάνω μου, ηλιαχτίδα

Βρέξε πάνω μου, βροχή

Ριχτείτε πάνω μου απαλά, δροσοσταλίδες

και δροσίστε πάλι το μέτωπό μου.

Καταιγίδα, πάρε με από 'δω

Με τον αγριεμένο σου άνεμο

Άσε με να αιωρηθώ στον ουρανό

Όσπου να μπορώ ξανά ν' αναπαυθώ.

Ριχτείτε απαλά, χιονονιφάδες

Καλύψτε με με λευκά

παγωμένα φιλιά και

Αφήστε με ν' αναπαυθώ απόψε.

Ήλιε, βροχή, κυρτέ ουρανό,

Βουνό, ωκεανοί, φύλλο και πέτρα

Αστέρι λάμψε, σελήνη φέξε

Είστε ό,τι μπορώ να αποκαλέσω δικά μου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις συνοπτικά τα οφέλη που έχει η εργασία για τον άνθρωπο, όπως τα παρουσιάζει η συγγραφέας του

Κειμένου 1. (50-60 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις πέντε διαρθρωτικές λέξεις και να γράψεις τη νοηματική σχέση που δηλώνουν ως προς τη συνοχή του κειμένου.

3ο υποερώτημα

εξευγενίζει, μαστίζονται, ευημερία, άρρηκτη, παρέκκλιση: Να συνθέσεις μια πρόταση με καθεμιά από τις παραπάνω έντονα γραμμένες λέξεις του Κειμένου 1, ώστε να αναδεικνύεται η σημασία της, και να γράψεις μια συνώνυμη λέξη για καθεμιά από αυτές.

ΘΕΜΑ 4

Πώς και γιατί, κατά τη γνώμη σου, νιώθει ότι συνδέεται το ποιητικό υποκείμενο του Κειμένου 2 με τα φυσικά στοιχεία; Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιούργησε η κατάσταση που βιώνει και η στάση του; (120-150 λέξεις)

64. ΘΕΜΑ 16779**Κείμενο 1****Τεχνολογικές εξελίξεις και το μέλλον της εργασίας**

Το ακόλουθο συντομευμένο άρθρο του Γιάννη Στουρνάρα δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Τα Νέα» στις 23.12.2021.

[...] Η αγορά εργασίας αλλάζει με μεγάλη ταχύτητα. Βασικό ρόλο στο νέο, εκθετικά μεταβαλλόμενο, περιβάλλον έχουν οι δεξιότητες των ατόμων. Η τεχνολογία απαιτεί έναν συνδυασμό τεχνικών, μεθόδων, διαδικασιών και δεξιοτήτων. Σημαντικό ρόλο στην τεχνολογική πρόοδο μέχρι σήμερα έχουν διαδραματίσει βασικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου, όπως η παρατηρητικότητα και η διάθεση για εξέλιξη και γνώση. Η σύγχρονη εποχή είναι η εποχή της συνεχούς ανάπτυξης δεξιοτήτων και της καινοτομίας σε όλους τους τομείς. Μια καινοτόμος οικονομία και κοινωνία απαιτεί την απόκτηση, ενεργοποίηση και χρήση εξειδικευμένων δεξιοτήτων, όπως είναι η χρήση μαθηματικού προγραμματισμού, αλλά χρειάζεται, συγχρόνως, άτομα με υψηλές κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες.

Η ύπαρξη αρκετών εργαζομένων υψηλής εξειδίκευσης δεν είναι το μοναδικό ζητούμενο, αν και βέβαια αποτελεί βασική προϋπόθεση για την επιτυχή ανταπόκριση στην πρόκληση της σύγχρονης τεχνολογίας. Για την εξισορρόπηση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας χρειάζεται οι εργαζόμενοι να διαθέτουν τις κατάλληλες δεξιότητες. Τα άτομα δεν αρκεί πλέον να αναπτύξουν θεμελιώδεις δεξιότητες, όπως γλωσσικό γραμματισμό, αριθμητική και επίλυση προβλημάτων, αλλά χρειάζονται και συμπληρωματικές κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες και αξίες, όπως δεκτικότητα σε νέες εμπειρίες, προσαρμοστικότητα, επικοινωνία και ομαδικότητα.

Στον σύγχρονο κόσμο της εργασίας που χαρακτηρίζεται από συνεχείς αλλαγές, οι απαιτούμενες γνώσεις και δεξιότητες υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο πεδίο ειδίκευσης. Οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας χρειάζεται να συνδυάζουν την κύρια ειδικότητά τους με ευρύτερες γνώσεις και δεξιότητες, καθώς και με άλλες εξειδικεύσεις. Παράλληλα, όσο πιο γρήγορα αλλάζει ο κόσμος, τόσο μειώνεται ο χρόνος ζωής των δεξιοτήτων. Ως εκ τούτου, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αναβαθμίζουν τις δεξιότητές τους και να επανεκδικούνται καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους, ενώ θα πρέπει να μπορούν να προσαρμόζονται σε κάθε αλλαγή. [...]

Ψηφιακός μετασχηματισμός, απομακρυσμένη εργασία και διά βίου μάθηση φαίνεται να συνθέτουν την εργασία του μέλλοντος. Ο εργαζόμενος θα απομακρύνεται όλο και περισσότερο από το λεγόμενο γραμμικό μοντέλο σταδιοδρομίας, όπου απασχολείται στο ίδιο επάγγελμα με το οποίο ξεκίνησε μέχρι τη συνταξιοδότησή του. Η σταδιοδρομία πολλές φορές χαρακτηρίζεται ως «απρόβλεπτη» και «μεταβατική». Και τα άτομα, για να επιτύχουν πλέον στην επαγγελματική τους πορεία, χρειάζεται να διαθέτουν ένα πλέγμα πολύπλευρων δεξιοτήτων. Άλλωστε, λόγω των νέων συνθηκών δεξιότητες, όπως η ενεργή μάθηση, η ανθεκτικότητα, η ευελιξία, αποδεικνύονται εξαιρετικά χρήσιμες. Επομένως, αυτό που θα μεταβάλλεται διαρκώς στον σύγχρονο κόσμο της εργασίας είναι η ζήτηση σε δεξιότητες.

Κείμενο 2

Τ. Κ. Παπατσώνης (1895-1976)

Οι Γιορτάδες

Το ποίημα ανήκει στη συλλογή Εκλογή Β΄ (1962) του Τάκη Παπατσώνη, προδρόμου της μοντέρνας ποίησης (Εκλογή Α΄, Ursa Minor, Εκλογή Β΄, Αθήνα: Ίκαρος, 1988, σ. 271).

Κοπήκανε τα πράσινα φυλλάματα αρμαθιές,²⁰
και δέσμες τα φανταχτερά λουλούδια του χειμώνα,
της παγωνιάς ανθίσματα, την είσοδο στο σπίτι
κάμνουν. Μας φέρνουν την εορτή, βουνίσια, δροσισμένη,
να τη θρονιάσουν στα θερμά μοναχικά δωμάτια.
Αλλάζουν τα περίγυρα. Κατοικητήρια του φωτός
γίνονται οι σύθαμπες²¹ γωνιές. Τα σκεβρωμένα ξύλα
λες και ξεπέταξαν κλαριά και βάτους, λες κι ανθίσαν.
Έφεξε το πρασίνισμα κι άστραψε το λουλούδι·
οι τοίχοι χαμογέλασαν, φάνταξε το τραπέζι,
στήσανε τα βιβλία χορό στα ράφια τους τα σκούρα
και δάσος πλήρες φούντωσε το πλούτος του τζακιού.
Τα είδαν οι γέροι του σπιτιού και σιγοκελαηδήσαν
τα είδαν οι νιοι και χάρηκαν και τα μωρά ευφρανθήκαν,
ολούθε βγήκε μια ύμνηση στη θαλερή²² τη φύση,
που μας θυμήθη τους κλειστούς και μοναχούς ανθρώπους
κι εδώ μας μετατέθηκε, και δώρα μας φορτώνει,
και τους χειμώνες καταλυεί²³ με άνθηση του σπιτιού.

Κοιτάχτε, όπου έβοσκε ανοστιά, χοροπηδάει μια πλάση
ζωντανεμένη στις χαρές γιορταστικής βλαστήσεως.

²⁰ αρμαθιές = σύνολα όμοιων πραγμάτων συνδεδεμένων με σπάγκο.

²¹ σύθαμπες = μισοσκοτεινές.

²² θαλερή = ανθηρή

²³ καταλυεί = καταλύει

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα χαρακτηριστικά της εργασίας του μέλλοντος, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος οργανώνει τον λόγο του με αίτιο-αποτέλεσμα. Να αποδώσεις με συντομία αυτόν τον τρόπο οργάνωσης του λόγου και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με την επιλογή του αυτή.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1 τις περιπτώσεις στις οποίες το μήνυμα διατυπώνεται με βεβαιότητα και τις αντίστοιχες στις οποίες ο συγγραφέας εκφράζει αναγκαιότητα. Να δικαιολογήσεις την απάντησή σου με κριτήριο τους γραμματικούς ή λεκτικούς τύπους που επιλέγονται, για να δηλωθεί η βεβαιότητα ή η αναγκαιότητα.

- Η αγορά εργασίας αλλάζει με μεγάλη ταχύτητα. (1η παράγραφος)
- Για την εξισορρόπηση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας χρειάζεται οι εργαζόμενοι να διαθέτουν τις κατάλληλες δεξιότητες. (2η παράγραφος)
- οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αναβαθμίζουν τις δεξιότητές τους και να επανειδικεύονται καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους (3η παράγραφος)
- Ο εργαζόμενος θα απομακρύνεται όλο και περισσότερο από το λεγόμενο γραμμικό μοντέλο σταδιοδρομίας. (4η παράγραφος)
- Επομένως, αυτό που θα μεταβάλλεται διαρκώς στον σύγχρονο κόσμο της εργασίας είναι η ζήτηση σε δεξιότητες. (4η παράγραφος)

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις, με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2, την ευφρόσυνη αλλαγή του κόσμου, όπως παρουσιάζεται από το ποιητικό υποκείμενο. Συμφωνείς ή διαφωνείς με τη χαρούμενη στάση ζωής που αυτό εκφράζει; Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα Κείμενο 120-150 λέξεων.

65. ΘΕΜΑ 16782

Κείμενο 1

Δημιουργικότητα: Το κλειδί της επιτυχίας στην εργασία

Το κείμενο της Άννας Σαϊνίδου δημοσιεύτηκε στις 14.12.2020 στον ιστότοπο <https://speedynews.gr>.

Πολλές φορές συνηθίζουμε να κατηγοριοποιούμε τα επαγγέλματα λαμβάνοντας υπόψη το πόσο συναρπαστικά ή δημιουργικά μάς φαίνονται. Για πολλούς η δημιουργικότητα αφορά κατά κύριο λόγο τα επαγγέλματα που σχετίζονται με την τέχνη. Πράγματι, φαινομενικά δεν είναι ιδιαίτερα συναρπαστικό να πουλάει κανείς φρούτα ή να είναι λογιστής. Η οπτική αυτή όμως είναι ιδιαίτερα επιφανειακή. Γιατί αν κάποιος θέλει να είναι δημιουργικός, τίποτα και κανείς δεν μπορεί να τον περιορίσει.

Αρχικά, όταν κάνουμε λόγο για δημιουργικότητα, μιλάμε για την προσωπική ικανότητα που έχει ο καθένας να δημιουργήσει, δηλαδή να αφήνει το δικό του στίγμα σε καθετί που καταπιάνεται, χωρίς απλά να διεκπεραιώνει μια εργασία που τού δίνεται. Για παράδειγμα, αν μια γραμματέας απλά σηκώνει τα τηλέφωνα και κλείνει τα ραντεβού, διαφέρει κατά πολύ από την γραμματέα που εμπιστεύονται οι πελάτες και που αναπτύσσουν ξεχωριστές σχέσεις μαζί της. Είναι προσωπική επιλογή του καθενός το πόσο δημιουργικός είναι στην εργασία του και αν θα χρησιμοποιήσει κάποιες από τις προσωπικές του δεξιότητες, ακόμη και σε θέσεις, που φαινομενικά αυτές δεν απαιτούνται.

[...] Φυσικά για πολλούς, δεν γίνεται σε όλα τα επαγγέλματα να είναι κανείς δημιουργικός, αλλά αυτό δεν ισχύει, καθώς όλα ξεκινούν με την αντίληψη που έχουμε για το κάθε επάγγελμα που θα κληθούμε να ασκήσουμε. Αν, για παράδειγμα, ένας τραπεζικός υπάλληλος σκεφτεί πως η δουλειά του είναι το ταμείο και τα έγγραφα, σίγουρα θα περιοριστεί στην διεκπεραίωση των συγκεκριμένων καθηκόντων.

[...] Σίγουρα δεν είναι λίγες οι φορές που κάποιος δεν θέλει να πάει στην δουλειά, είτε εξαιτίας της φυσικής τάσης του ανθρώπου για τεμπελιά είτε εξαιτίας της σωματικής και ψυχικής κόπωσης. Όμως, το κλειδί βρίσκεται για ακόμα μια φορά στον τρόπο που σκεφτόμαστε: Αν βρούμε το δικό μας «κουμπί», τότε όλα μπορούν να γίνουν συναρπαστικά και ενδιαφέροντα. Και δυστυχώς, καθώς οι καιροί που ζούμε μας απομακρύνουν από την δουλειά των ονείρων μας ή από την καριέρα που θα θέλαμε να χτίσουμε, ίσως τελικά η δημιουργικότητα και η εναπόθεση της προσωπικότητάς μας σε οτιδήποτε καλούμαστε να καταπιαστούμε, είναι και αυτό που θα μας βοηθήσει να μάθουμε να προσαρμοζόμαστε ευκολότερα, αλλά και να κάνουμε τη ζωή μας ακόμα πιο λειτουργική.

Κείμενο 2

Μέλπω Αξιώτη (1905-1973)

Ο γιατρός και η καθηγήτρια

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα «Ο γιατρός και η καθηγήτρια» της Μέλπως Αξιώτη (1905-1973), από το βιβλίο «Άπαντα», φιλολογική επιμέλεια Μάρω Δούκα – Βασίλης Λαμπρόπουλος, τόμ. Ε', Σύντροφοι, Καλημέρα! και άλλα διηγήματα, εκδ. Κέδρος, Αθήνα: 1983, σ.σ. 121-131.

[...] «Ξέρεις τι βλέπω; Πως χόντρυνες. Εδώ και λίγο διάστημα τι όμορφη που ήσουν ακόμα, αδύνατη σα συλφίδα²⁴. Μα είναι βέβαια και τ' αρθρτικά που έρχονται με τα χρόνια. Πενήντα χρονών είσαι, Αντιγόνη, κι εγώ ένα δεκάρι από πάνω. Δε θα σε γνωρίσει η αδελφή σου, σα θα γυρίσει πίσω».

«Κι εγώ ξέρεις τι βλέπω; Πως από δω και πέρα δε θα μπορέσουμε πια να ζήσουμε».

«Και γιατί;», ρώτησε ο Γιώργης.

«Ε, γιατί δε μας έμεινε πια τίποτα. Έχει γούστο να νομίζεις πως ο άνθρωπος ζει με τον αέρα, μόνο με τα βιβλία του».

²⁴ Συλφίδα: νεράιδα της κέλτικης μυθολογίας, (μεταφορικά) όμορφη, λεπτοκαμωμένη και αέρινη γυναίκα.

«Όχι παιδί μου, τέτοιο πράμα δεν το νομίζω, γιατί τότε δε θα 'μουν γιατρός. Η επιστήμη δίνει στο φαί πολύ μεγάλη σημασία. Μα έτσι που το 'πες, δεν το κατάλαβα αμέσως, γιατί είναι και άλλες περιπτώσεις που και τότε ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει, είναι αδύνατο. Σα δεν πιστεύει σε τίποτα ή δεν περιμένει τίποτα. Ή όταν δεν είναι η ζωή του σύμφωνη μ' αυτό που πιστεύει. Ή αν έκανε κάτι που βρόμιζε τη ζωή του και την πίστη του. Βλέπεις πόσες περιπτώσεις, ε; Μα η δικιά μας αποθήκη δεν έχει ακόμη αδειάσει από τέτοια αποθέματα, που να μας βαστούν ζωντανούς. Τώρα απομένει βέβαια να δούμε τι μπορεί να γίνει για το φαί, γιατί είναι κι αυτό φυσικά βασικό».

«Εγώ σου το ξανάπα, Γιώργη, να 'βαζες στην πόρτα απόζω ταμπέλα. Πού θες να ξέρει ο κόσμος πως κάθεται εδώ μέσα γιατρός; Από τόσα χρόνια τώρα που ήσουν γιατρός στις Κοινωνικές Ασφαλίσεις, σε νομίζουμε για υπάλληλο. Περαστικός δρόμος είναι, και πολυκατοικία το σπίτι μας, κάποιος μπορεί να βρεθεί να χτυπήσει την πόρτα μας, άμα θα γράφει η ταμπέλα».

«Ναι, βέβαια, κι η ταμπέλα κάτι είναι. Ναι, να τη βάλουμε, δεν είπα εγώ τίποτα».

«Βλέπεις εμένα το επάγγελμά μου είναι σήμερα άχρηστο. Τι να το διαλαλήσεις, ποιος το θέλει. Διαλαλούνε τα λεμόνια και τα κολοκυθάκια, γιατί και μ' όλη τη φτώχεια πουλιούνται, κάποιος βρίσκεται πάντα να τα παίρνει. Μα δεν πάει να βραχνιάζεις να φωνάζεις «είμαι καθηγήτρια!». Ε, και δεν είσαι αφού σ' αρέσει, θα σου πούνε, τι μας το λες; Εγώ λοιπόν το βλέπεις πως από τη μεριά μου δεν μπορώ σήμερα να βοηθήσω το σπίτι. Ό,τι κάμεις εσύ».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων την έννοια της δημιουργικότητας στην άσκηση ενός επαγγέλματος, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 η αρθρογράφος οργανώνει τον λόγο της με δύο τρόπους. Να τους καταγράψεις και να εξηγήσεις με συντομία ποιο στόχο εξυπηρετεί ο καθένας από αυτούς.

3ο υποερώτημα

«Όμως, το κλειδί βρίσκεται για ακόμα μια φορά στον τρόπο που σκεφτόμαστε: Αν βρούμε το δικό μας «κουμπί», τότε όλα μπορούν να γίνουν συναρπαστικά και ενδιαφέροντα».

Στις παραπάνω περιόδους λόγου η γλώσσα χρησιμοποιείται συνυποδηλωτικά/μεταφορικά. Ποια πρόθεση της αρθρογράφου φανερώνει αυτή η επιλογή; Να τις ξαναγράψεις αξιοποιώντας τη δηλωτική/κυριολεκτική χρήση της γλώσσας χωρίς να αλλοιώσεις το νόημά τους .

ΘΕΜΑ 4

Πόσο σημαντικό κρίνει η Αντιγόνη πως είναι το επάγγελμα στη ζωή του ανθρώπου; Ο σύζυγός της συμφωνεί μαζί της; Ποια είναι η δική σου άποψη; Να απαντήσεις σ' ένα Κείμενο 100-150 λέξεων.

Κείμενο 1**Το μέλλον της εργασίας και η Κοινωνική Οικονομία**

Το κείμενο του Δημήτρη Μιχαηλίδη δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο Αγρονέα,

<https://www.enallaktikos.gr/Article/59386> στις 25.03.2021.

Στη μετάβαση από την 3η στην 4η βιομηχανική επανάσταση, η εργασία βιώνει μια βαθιά αναδιάρθρωση με χαρακτηριστικό στοιχείο τη μείωση της μισθωτής εργασίας. Η εργασία ανακαλύπτεται εκ νέου σε πολλούς νέους τομείς. Ως αποτέλεσμα, πολλοί θα αναγκαστούν να γίνουν αυτοαπασχολούμενοι, πέρα από την αμειβόμενη εργασία.

Από τη μια πλευρά, ο μεγάλος ανταγωνισμός στην αναζήτηση του κέρδους μειώνει το ποσοστό κέρδους, ενώ από την άλλη η τεχνολογική καινοτομία και η αυτοματοποίηση καθώς και η πνευματική ιδιοκτησία, εξασφαλίζουν υψηλή κερδοφορία για το Κεφάλαιο που αγοράζει, επενδύει σε καινοτομίες και κατέχει δικαιώματα ιδιοκτησίας. Δημιουργούνται έτσι νέοι προνομιούχοι τομείς κερδοφορίας με λιγότερους εργαζομένους και καταστρέφονται τομείς έντασης εργασίας, οι οποίοι δεν μπορούν να λειτουργήσουν μέσα στο κερδοσκοπικό πλαίσιο χωρίς κρατικές επιδοτήσεις

Βρισκόμαστε σε ιστορικό σημείο καμπής, καθώς λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων και των λεγόμενων νέων τεχνολογικών ευκαιριών περιορίζεται η δημιουργία θέσεων εργασίας από εργοδότες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται κυρίως στην αγορά, και περιορίζονται οι προσλήψεις από το κράτος, το οποίο δεν έχει επαρκείς φόρους λόγω περιορισμού της κερδοφορίας των εταιρειών. Και αυτό φυσικά έρχεται σε αντίθεση με την καθιερωμένη αντίληψη ότι κάθε τεχνολογική πρόοδος αναπτύσσει απεριόριστα την προσφορά και τη ζήτηση για τους εργαζόμενους.

Αφού δόθηκαν τα βαθύτερα αίτια της οικονομικής κρίσης, η επανεφεύρεση της συνεργατικής-συνεταιριστικής εργασίας είναι η μόνη δυνατότητα δημιουργίας νέων ευκαιριών εργασίας, όπως δείχνουν οι παγκόσμιες τάσεις της οικονομίας.

[...] Πού θα βρεθούν όμως οι νέες θέσεις εργασίας, για να αντικαταστήσουν αυτές που χάνονται; Η απάντηση είναι ότι μια νέα περίοδος αυτοαπασχόλησης και παραγωγής - κατανάλωσης έρχεται ως αναπόφευκτη λύση. Το «κίνημα χωρίς μεσάζοντες» αλλά και η τάση για νέους καταναλωτικούς συνεταιρισμούς και γέφυρες συνεργασίας μεταξύ δικτύων καταναλωτών και παραγωγών αποτελούν την πρώτη ένδειξη.

Αυτή η τάση παρεμποδίζεται προφανώς από την γραφειοκρατία και τις οργανωμένες συντεχνίες που είναι βολεμένες από το βιομηχανοποιημένο και συγκεντρωτικό σύστημα οικονομίας. Ταυτόχρονα ο «κρατισμός» και οι πελατειακές σχέσεις των ψηφοφόρων με την κρατική επιδοματική πολιτική αποστερούν κάθε προσπάθεια διεύρυνσης της απασχόλησης. Η ανεργία όμως και η φτωχοποίηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού πιέζουν και η μόνη απάντηση είναι η ενίσχυση της συνεργατικής - Κοινωνικής Οικονομίας. [...]

Κείμενο 2

Έλλη Αλεξίου (1894-1988)

[Η Διευθύντρια]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα της Έλλης Αλεξίου (1894-1988) «Γ' Χριστιανικών Παρθεναγωγείων», εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα: 2010.

Μα δε σταματούσα ως εκεί. Προχωρούσα και πιο πέρα. Είχα κι απαιτήσεις από την κ. Διευθύντρια, που μου τις άφησε κι αυτές ανικανοποίητες. Ως εκείνη τη στιγμή που μπήκα κάτω από τη διεύθυνσή της, είχα γνωρίσει για ανωτέρους μου τους δασκάλους μου και τον πατέρα μου, και νόμιζα πως όλοι οι ανώτεροι είναι πάντα κανονισμένοι στο ίδιο καλούπι. Πως έχουσε καθήκον οι ανώτεροι να καθοδηγούν, ν' απαγορεύουν, να διατάσσουν και να μαλώνουν τον κατώτερο, μα νόμιζα πως έχουν ακόμη το καθήκον να παίζουν και να αμείβουν. Και πολλές φορές τώρα δασκάλα, έκανα κάτι παραπανίσιο, για να μου πει έναν καλό λόγο η κ. Διευθύντρια. Μόνο και μόνο για ν' ακούσω από το στόμα της έναν καλό λόγο. Μου ήτανε ανάγκη εσωτερική η επιδοκιμασία της, μα όντως ποτέ της δεν μου την χάρισε αυτή τη χαρά. Γιατί η κ. Διευθύντρια όπως δε σου 'λεγε ποτέ τίποτε προσβλητικό, όπως δεν ξεστόμιζε ποτέ της άσκηση και χοντρά λόγια, το ίδιο δεν έλεγε ποτέ της και παινήματα. Ήτανε από φυσικό της λιγόλογη. Γι' αυτό σ' αυτή την περίπτωση μπορεί εγώ να 'φταιγα κι όχι η κ. Διευθύντρια. Πολύ συχνά με το να είμαστε έτσι κι αλλιώς μαθημένοι, υποφέρομε, και νομίζομε πως μας φταίνε οι άνθρωποι, ενώ εμείς οι ίδιοι φταίμε του εαυτού μας. Γιατί πρέπει να είμαστε από πρωτότερα προετοιμασμένοι, όταν μπαίνουμε στη ζωή και να ξέρουμε πως δεν μπορούμε να κανονίζουμε τα πάντα κατά τα κέφια μας. Κέφια και όρεξες και ό,τι ξέραμε να τα ξεχάσουμε άμα μπούμε στον στίβο. Η ζωή είναι σκληρή και δύσκολη κ' οι άνθρωποι, όταν τους χρειαστείς, το ίδιο κι αυτοί σκληροί, γιατί έτσι τους κατάντησε η πικρή τους πείρα. Είναι δύστροποι και δύσπιστοι και μετρούνε τα λόγια τους προτού τα πουν, σαν να 'τανε χρυσάφι. Και δε λένε ένα καλό λόγο κ' ένα μπράβο κι ας τον έχεις ανάγκη αυτόν τον καλό λόγο, γιατί φοβούνται πως θα τον εκμεταλλευτείς.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα αίτια της οικονομικής κρίσης, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην πέμπτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος διατυπώνει ένα ερώτημα: «Πού θα βρεθούν όμως οι νέες θέσεις εργασίας, για να αντικαταστήσουν αυτές που χάνονται;» Να εξηγήσεις με συντομία πώς εξυπηρετεί τη δομή της παραγράφου η επιλογή της ερωτηματικής πρότασης.

3ο υποερώτημα

«...ο μεγάλος ανταγωνισμός στην αναζήτηση του κέρδους μειώνει το ποσοστό κέρδους» (2η παράγραφος),

«Αφού δόθηκαν τα βαθύτερα αίτια της οικονομικής κρίσης» (4η παράγραφος),

«Ταυτόχρονα ο «κρατισμός» και οι πελατειακές σχέσεις των ψηφοφόρων με την κρατική επιδοματική πολιτική αποστερούν κάθε προσπάθεια διεύρυνσης της απασχόλησης» (6η παράγραφος).

Να εντοπίσεις στις παραπάνω προτάσεις το είδος της σύνταξης (ενεργητική – παθητική) που χρησιμοποιείται και να τις μετατρέψεις στην αντίθετή της.

ΘΕΜΑ 4

Η δασκάλα στο Κείμενο 2 επιθυμεί τον έπαινο από τη Διευθύντριά της. Σε ποιες σκέψεις την οδηγεί το γεγονός πως δεν ακούει αυτόν τον έπαινο; Πόσο σημαντικό κρίνεις τον έπαινο στον επαγγελματικό χώρο; Να απαντήσεις σ' ένα Κείμενο 100-150 λέξεων.

Κείμενο 1**Τηλεργασία: κέρδη και ζημιές**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί άρθρο του Α. Σταμάτη που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ στις 15-09-2021 (διασκευή).

Εδώ και αιώνες οι χώροι εργασίας σήμαιναν κάτι σταθερό: ένα σύνολο ανθρώπων οι οποίοι δούλευαν συγχρόνως ως φυσικές παρουσίες. Από τα εργαστήρια της Αναγέννησης μέχρι τα γραφεία του 19ου αιώνα, ένα γραφείο ήταν συνήθως ένας χώρος, ένα κτίριο ή ένα δωμάτιο όπου οι άνθρωποι εργάζονταν πίσω από ένα τραπέζι. Το γράψιμο επιστολών – ένας ασύγχρονος τρόπος επικοινωνίας, ο οποίος αποτελούσε ζωτικό εργαλείο εμπορίου για πολλούς αιώνες – ήταν πολύ αργό για την καθημερινή συνεργασία. Για τις περισσότερες εργασίες γραφείου, ο συγχρονισμός (και ο συγχρωτισμός²⁵) ήταν ο μοναδικός τρόπος.

Στα μέσα του 19ου αιώνα, ειδικά στην Αμερική, οι γραφιάδες, οι σημερινοί υπάλληλοι δούλευαν σε μικρούς χώρους που ονομάζονταν «σπίτια καταμέτρησης». Οι άνθρωποι αυτοί θεωρούνταν περίεργοι τύποι οι οποίοι δεν έκαναν «πραγματική δουλειά». Αλλά η οικονομική ανάπτυξη είχε άλλα σχέδια: Οι μεγάλες ιστορικές μετατοπίσεις από τις βιομηχανίες στις οικονομίες της πληροφορίας, αλλά και η οργάνωση του χώρου εργασίας, ευνόησαν το συγκεκριμένο σύστημα δουλειάς και οι υπάλληλοι άρχισαν να κυριαρχούν στο εργατικό σώμα. Τα κτίρια γραφείων εξελίχθηκαν σε χώρους με ορθολογική κατάτμηση, σχεδιασμένα τόσο για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα όσο και για την ενίσχυση της παραγωγικότητας των εργαζομένων.

Κανένας θεσμός ωστόσο δεν μένει στατικός. Εκεί που παλιά υπήρχαν τοίχοι και μικρά γραφεία, τώρα πλέον έχουν αντικατασταθεί από ανοιχτούς χώρους, μέσα στους οποίους οι εργαζόμενοι συνυπάρχουν. Ακόμη, από την εκτελεστική σουίτα με την ξύλινη επένδυση έως τα «γραφεία ανοιχτού τύπου», με τη βοήθεια της τεχνολογίας περάσαμε σε ένα σύστημα, όπου μπορούμε να εργαστούμε οπουδήποτε οποιαδήποτε στιγμή.

Παντού διαβάζουμε πως η τηλεργασία θα είναι το μέλλον. Είναι βέβαιο πως τα ποσοστά της θα αυξηθούν ραγδαία, ωστόσο, όπως ισχύει και για άλλα πεδία υποκατάστασης, η ανθρώπινη επαφή, η συνύπαρξη, είναι πολύ δύσκολο να αντικατασταθούν. Το να είσαι μια εικονίτσα από πίξελ²⁶ σε ένα μεγάλο παράθυρο, έχοντας ο ίδιος σκηνοθετήσει και επιμεληθεί την παρουσία σου, είναι δύσκολο να αντικαταστήσει το αυθεντικό της φυσικής παρουσίας, όπου και οι πέντε αισθήσεις είναι ενεργές.

Από προσωπική εμπειρία, έχοντας μεταφέρει τα σεμινάρια δημιουργικής γραφής που κάνω στο Διαδίκτυο, θεωρώ πως κάτι κερδίζεις, κάτι χάνεις. Κερδίζεις ίσως σε συνεκτικότητα, ευελιξία, αλλά χάνεις την αίσθηση κοινότητας, εκείνο το βλέμμα κάποιου που συγκεντρώνεται με την προοπτική ότι σε λίγο θα διαβάσει την άσκηση του. Εν ολίγοις, τον πλήρη ενσώματο, τρισδιάστατο εαυτό με όλες του τις νευροκινητικές, ψυχοκινητικές διεργασίες. Και αυτό είναι απώλεια ουσίας.

Κείμενο 2**Σημεία των καιρών**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα «Σημεία των καιρών» της Γιολάντα Πατεράκη, περ. Εστία, τόμ. 135, τεύχ. 1598, 1.2.1994.

²⁵ επαφή μεταξύ ανθρώπων στον ίδιο χώρο, συναναστροφή

²⁶ Στοιχείο εικόνας (picture element)

Στη δουλειά μου πήγαινα καλά κι αυτό το έκρινα από τις δίκες που μου ανέθετε το «αφεντικό» του γραφείου, να προετοιμάσω. Κάποια, μάλιστα, μέρα που έβαχνα ένα Νομοθετικό Διάταγμα στο πλαϊνό δωμάτιο που είναι η βιβλιοθήκη, τον άκουσα να λέει σ' ένα συνάδελφό του:

-Αυτός ο μικρός επαρχιώτης είναι πολύ καλός στη δουλειά του· έχει μυαλό και φιλότιμο κι εργάζεται σωστά. Να μου το θυμηθείς πως κάποτε θα πάει πολύ μπροστά.

Στην ιδιωτική μου ζωή δεν μπορώ να πω πως είχα τις ίδιες επιτυχίες. Μια νόστιμη δικηγόρινα, πάλι μεγαλύτερη λίγα χρόνια από μένα, ήταν το «φλερτ» μου από τον καιρό που τέλειωσα το Πανεπιστήμιο. Συμπαθητική κοπέλα η Αθηνά, δίχως πολλές εξάρσεις κι έντονη προσωπικότητα, προσγειωμένη, καλοβγαλμένη και πάντα «καταπιεσμένη και αγχωμένη από κάποιον».

-Οι γονείς μου δεν με καταλαβαίνουν. Ο συνεταίρος μου κάνει το κορόιδο και μ' αφήνει να τρέχω εγώ όλη την ώρα στα δικαστήρια. Η φίλη μου η Αυγή δεν μου φέρεται σωστά. Η υγεία μου είναι πολύ λεπτή.

Όλο και κάτι δεν πήγαινε καλά στην Αθηνά και ούτε καταλάβαινε πόσο κουραστική γινόταν. Κάποια μέρα μου μίλησε για γάμο.

-Τι θα γίνει μ' εμάς, Απόστολε; Έτσι θα συνεχίσουμε; Οι δικοί μου ανησυχούν γι' αυτόν το δεσμό. Πρέπει να δώσεις μια λύση.

Της το ξέκοψα.

-Εγώ, Αθηνά μου, σ' αγαπώ, σ' εκτιμώ, αλλά αν δεν τελειώσω με την άδεια του επαγγέλματος και με το στρατό, ούτε επιτρέπω στον εαυτό μου να σκεφτεί κάτι τέτοιο.

-Τόσον καιρό ακόμα; Μουρμούρισε. Τουλάχιστον να δίνουμε λόγο;

-Αθηνά μου, ούτε λόγο, γιατί δεν ξέρω πότε θα μπορέσω να τον εκπληρώσω. Άλλωστε, αυτά τα είπαμε από την πρώτη στιγμή.

Η Αθηνά σιγά σιγά άρχισε ν' αραιώνει τις συναντήσεις μας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Για πολλά χρόνια η δουλειά γραφείου προϋπέθετε τη συνύπαρξη και τη συνεργασία μεταξύ ανθρώπων στον ίδιο χώρο.
2. Τα «σπίτια καταμέτρησης» ήταν μεγάλοι, ανοιχτοί χώροι για τη συλλογή στοιχείων.
3. Η ορθολογική κατάτμηση των χώρων των κτηρίων παραμένει μέχρι και σήμερα ο καλύτερος τρόπος διασφάλισης της παραγωγικότητας των εργαζομένων.
4. Η τηλεργασία αποτελεί σήμερα την καλύτερη προοπτική του μέλλοντος, εφόσον η φυσική παρουσία αποδείχτηκε ότι δεν είναι δύσκολο να αντικατασταθεί.
5. Η τηλεργασία είναι ευέλικτη και έχει περισσότερο συνεκτικό χαρακτήρα σε σχέση με την διά ζώσης παρουσία.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τις λέξεις/ φράσεις που εκφράζουν χρόνο στις τρεις (3) πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1 και να εξηγήσεις πώς συμβάλλουν στην αλληλουχία των νοημάτων.

3ο υποερώτημα

Να εξηγήσεις τη λειτουργία της διπλής παύλας στην 1η παράγραφο και των εισαγωγικών σε δύο περιπτώσεις στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

ΘΕΜΑ 4

Ποιον ρόλο διαδραματίζουν οι αισθηματικές σχέσεις στη ζωή του ήρωα του κειμένου 2; Εσύ συμφωνείς με τη στάση του αυτή ή όχι και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

68. ΘΕΜΑ 16828**Κείμενο 1****Οι συνθήκες εργασίας και η επίδρασή τους στην ικανοποίηση των εργαζομένων**

Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από τη μεταπτυχιακή εργασία της Αριάδνης Οικονόμου, που ολοκληρώθηκε το 2020, στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Η εργασιακή ικανοποίηση, το θετικό δηλαδή συναίσθημα για την εργασία, το οποίο προκύπτει από την αξιολόγηση των χαρακτηριστικών της, αποτελεί μια ευρεία έννοια. Η εκτίμηση ενός υπαλλήλου για το βαθμό ικανοποίησης που αισθάνεται για την εργασία του είναι ένα πολύπλοκο άθροισμα στοιχείων, όπως για παράδειγμα οι συνθήκες εργασίας, οι διάφορες πολιτικές της εταιρείας, η αλληλεπίδραση με τους συναδέλφους και τον εργοδότη, η αμοιβή και πολλά ακόμα.

Στην εννοιολογική της διάσταση, η επαγγελματική ικανοποίηση συνίσταται από αρκετά επιμέρους στοιχεία αποτελώντας ένα πολύπλοκο σύμπλεγμα αντιδράσεων απέναντι σε διαφορετικές όψεις της εργασίας, οι οποίες προκύπτουν τόσο από τις προσδοκίες ενός ατόμου γύρω από αυτή, όσο και από τις προσωπικές του εμπειρίες στο συγκεκριμένο πεδίο. Σε θεωρητικό επίπεδο η επαγγελματική ικανοποίηση σχετίζεται με τα κίνητρα γύρω από την εργασία, καθώς και τις στάσεις και τις αξίες των εργαζομένων.

Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να επενδύουν στους ανθρώπους, ώστε να μπορούν και αυτοί με τη σειρά τους να προσφέρουν στην επιχείρηση. Σήμερα, με τις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά οι επιχειρήσεις, για να επιβιώσουν, μειώνουν το λειτουργικό κόστος με απολύσεις προσωπικού, περικοπές στα προνόμια των εργαζομένων και μείωση ωραρίου. Οι ενέργειες όμως αυτές έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην ικανοποίηση και παραγωγικότητα των εργαζομένων.

Οι παράγοντες της εργασιακής ικανοποίησης μπορούν να ταξινομηθούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει το ίδιο το εργασιακό περιβάλλον και τους παράγοντες που σχετίζονται με την εργασία. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν παράμετροι, όπως ο τρόπος αντιμετώπισης των εργαζομένων, η φύση των εργασιακών καθηκόντων, οι σχέσεις με τους άλλους ανθρώπους στο χώρο εργασίας και οι ανταμοιβές. Στη δεύτερη κατηγορία απαντώνται οι προσωπικοί παράγοντες με τους οποίους εισφέρει κάποιος στην εργασία και εδώ εντάσσονται τόσο η προσωπικότητα όσο και κάθε προηγούμενη εμπειρία του εργαζόμενου.

Η προσπάθεια δημιουργίας ευχάριστων συνθηκών εργασίας, είναι ένας πιο αποδοτικός τρόπος παροχής κινήτρων. Για παράδειγμα, η προαγωγή δίνει την αίσθηση της δικαιοσύνης και αποτελεί ισχυρή ένδειξη των σταθερών αξιών της επιχείρησης, υπό την προϋπόθεση ότι βασίζεται σε κριτήρια που εξασφαλίζουν τη δίκαιη μεταχείριση.

Κάθε επιχείρηση οφείλει να στοχεύει στην αύξηση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, η οποία δεν επιτυγχάνεται μόνο με επενδύσεις σε πάγιο εξοπλισμό ή διαφήμιση, αλλά εξαρτάται επίσης και από την ικανοποίηση του εργαζόμενου από την εργασία του.

Κείμενο 2

Δημόσιοι υπάλληλοι

Το ποίημα που ακολουθεί είναι του ποιητή Κώστα Καρυωτάκη (1896-1928). Ανήκει στην ποιητική του συλλογή «Ελεγεία και Σάτιρες» που εκδόθηκε το 1927.

Οι υπάλληλοι όλοι λιώνουν και τελειώνουν
σαν στήλες δύο δύο μες στα γραφεία.
(Ηλεκτρολόγοι θα 'ναι η Πολιτεία
κι ο Θάνατος, που τους ανανεώνουν.)

Κάθονται στις καρέκλες, μουτζουρώνουν
αθώα λευκά χαρτιά, χωρίς αιτία.
«Συν τη παρούση αλληλογραφία
έχομεν την τιμήν» διαβεβαιώνουν.

Και μοναχά η τιμή τούς απομένει,
όταν ανηφορίζουνε τους δρόμους,
το βράδυ στις οχτώ, σαν κουρντισμένοι.

Παίρνουν κάστανα, σκέπτονται τους νόμους,
σκέπτονται το συνάλλαγμα, τους ώμους
σηκώνοντας οι υπάλληλοι οι καημένοι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά τα χαρακτηριστικά της εργασιακής ικανοποίησης, σε 50-60 λέξεις, όπως δίνονται στις δύο πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Η τέταρτη παράγραφος του Κειμένου 1 (Οι παράγοντες... η εμπειρία του εργαζόμενου) οργανώνεται με τη μέθοδο της διαίρεσης. Να γράψεις δύο λόγους για τους οποίους αυτός ο τρόπος οργάνωσης της παραγράφου εξυπηρετεί την πρόθεση της συντάκτριας.

3ο υποερώτημα

«Στην εννοιολογική της διάσταση, η επαγγελματική ικανοποίηση συνίσταται από αρκετά επιμέρους στοιχεία αποτελώντας ένα πολύπλοκο σύμπλεγμα αντιδράσεων απέναντι σε διαφορετικές όψεις της εργασίας, οι οποίες προκύπτουν τόσο από τις προσδοκίες ενός ατόμου γύρω από αυτή, όσο και από τις προσωπικές του εμπειρίες στο συγκεκριμένο πεδίο.» (2η παράγραφος, Κείμενο 1). Να ξαναγράψεις την παραπάνω περίοδο λόγου αντικαθιστώντας κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μια άλλη λέξη ή φράση νοηματικά ισοδύναμή της, ώστε να μην αλλάξει το νόημα στο γλωσσικό περιβάλλον, όπου βρίσκονται.

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις τις εργασιακές συνθήκες και τα συναισθήματα των εργαζομένων, όπως αποτυπώνονται στο Κείμενο 2. Παράλληλα, να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου στον τρόπο με τον οποίο το ποιητικό υποκείμενο παρουσιάζει τους δημόσιους υπάλληλους. (μονάδες 5). Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

69. ΘΕΜΑ 16833**Κείμενο 1****Καλλιτεχνικά Επαγγέλματα**

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί απόσπασμα από την επιστημονική εργασία της Χριστίνας Κιουλάφη «Ανεργία και εργασιακή ανασφάλεια. Οι όψεις ενός εμμένου κινδύνου», που εκδόθηκε το 2013.

Σε γενικές γραμμές, η καλλιτεχνική εργασία και οι κανόνες λειτουργίας των καλλιτεχνικών επαγγελμάτων συνιστούν γρίφο και πρόκληση για τους κοινωνικούς επιστήμονες, και ειδικότερα για όσους ασχολούνται με την κοινωνιολογία των επαγγελμάτων, καθώς για την καλλιτεχνική εργασία τείνει να επικρατεί η εικόνα μιας ανώτερης δραστηριότητας, ενώ τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα γίνονται αντιληπτά ως «επαγγελματικοί κόσμοι εκτός κανόνων».

Βεβαίως, εμπειρικές μελέτες των τελευταίων χρόνων, κοινωνιολογικής κυρίως προέλευσης, συνέβαλαν στην «απομυθοποίηση» της καλλιτεχνικής εργασίας και των καλλιτεχνικών επαγγελμάτων, αναδεικνύοντας τις συνθήκες άσκησης τους. Οι εργασιακές συνθήκες για τους καλλιτέχνες είναι τις περισσότερες φορές πολύ δύσκολες, δεδομένου ότι η αυτοαπασχόληση, η μερική απασχόληση, η περιοδική εργασία, η απασχόληση σε πολλούς εργοδότες κ.λπ. είναι οι κυρίαρχες μορφές οργάνωσης της εργασίας. Αυτή η κατάσταση συνοδεύεται και από υψηλά ποσοστά ανεργίας, συνέπεια κυρίως του γεγονότος ότι σχεδόν σε μόνιμη βάση η προσφορά καλλιτεχνών ξεπερνά τη ζήτηση στην αγορά εργασίας.

Το ερώτημα είναι, λοιπόν, γιατί τόσα άτομα ελκύνονται από τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα δεδομένων των δυσκολιών που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Με άλλα λόγια, πώς ερμηνεύεται το γεγονός ότι κάποιιοι θέλουν να ασκήσουν ένα επάγγελμα που είναι ελκυστικό μεν, αλλά ταυτόχρονα αρκετά επισφαλές;

Δύο είναι οι συνηθισμένες κατηγορίες κινήτρων που ωθούν κάποιον στο να ασκήσει ένα επάγγελμα. Αφενός η προσδοκία για αυξημένα κέρδη και αφετέρου οι μη οικονομικές ανταμοιβές που προκύπτουν από την άσκησή του. Στην περίπτωση των καλλιτεχνικών επαγγελμάτων μπορεί η προσδοκία για αυξημένα κέρδη (καθώς και για μεγάλη αναγνωρισιμότητα) να λειτουργεί ως κίνητρο κατά την ένταξη σε μια καλλιτεχνική αγορά εργασίας. Ωστόσο, ακόμη και αν δεχτούμε αυτό το κίνητρο, η ίδια η εργασιακή πραγματικότητα και το χαμηλό επίπεδο των μέσων αμοιβών το θέτουν υπό αμφισβήτηση, ιδίως όταν πρόκειται για την παραμονή σε ένα καλλιτεχνικό επάγγελμα. Σε αυτήν την περίπτωση προέχουν κυρίως οι μη οικονομικές ανταμοιβές της καλλιτεχνικής εργασίας, όπως οι ψυχολογικές και κοινωνικές ανταμοιβές, οι ελκυστικές συνθήκες εργασίας, ο μη επαναλαμβανόμενος, εναλλασσόμενος χαρακτήρας της δουλειάς κ.λπ.

Παράλληλα, οι ίδιοι οι καλλιτέχνες αντιλαμβάνονται συχνά το επάγγελμά τους ως απόρροια ενός καλέσματος ή ενός προσωπικού ακαταμάχητου πάθους που τους κυριαρχεί, μιας «εσωτερικής ώθησης», ως ένα επάγγελμα που το ασκούν όχι για τα κέρδη αλλά για την «αγάπη». Κατά συνέπεια η παραμονή σε αυτό προϋποθέτει ένα ιδιαίτερο είδος αφοσίωσης και προσήλωσης, που σχετίζεται και με άλλου είδους ανταμοιβές, εκτός από τις υλικές.

Κείμενο 2

Ο κίτρινος φάκελος

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Μ. Καραγάτση «Ο κίτρινος φάκελος», τ. Β', Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Αθήνα 2008. Στην παρακάτω σκηνή ένας νέος, ο Μίλτος Ρούσης, εκθέτει στον Διοικητή της Τράπεζας Εμπορικών Παροχών, τον Γιούγκερμαν, την πρότασή του για την εκμετάλλευση της Ελληνικής Μεταλλουργίας, η οποία λόγω πτώχευσης ελέγχεται από την Τράπεζα.

[...]

-Οι εγκαταστάσεις της ΕΛΜΕΤ²⁷ —με μερικές αναπροσαρμογές κι επεκτάσεις, που πρέπει να γίνουν επειγόντως— θα είναι σε θέση να παραγάγουν πολλά είδη απαραίτητα στις ενόπλους δυνάμεις. Και πρώτα, ποδήλατα...

-Ποδήλατα; επανέλαβε ο Γιούγκερμαν, με ανήσυχο βλέμμα.

-Σ' έναν νέο πόλεμο, τα ποδήλατα θα παίζουν ρόλο. Θα μπορέσουμε και να μοντάρουμε(δεν λέω να κατασκευάσουμε) μοτοσικλέτες, σε τιμή συμφέρουσα. Θα φτιάσουμε εξαρτήματα και ανταλλακτικά όπλων και πυροβόλων, ακόμα κι ανταλλακτικά αυτοκινήτων... Αυτά για τον πόλεμο. Αλλά κι η ειρήνη δεν με φοβίζει. Θα γεμίσω την Ελλάδα με πάμφθυνα ποδήλατα. Θα φτιάσω μπανιέρες, λαβομάνα, νεροχύτες, σώματα καλοριφέρ. Το εργοστάσιό μου, τεχνικώς τελειότατο, δεν φοβάται κανέναν ελληνικό συναγωνισμό. Δεν θέλω ούτε δασμολογική προστασία, όταν έχω συνέταιρο την Τράπεζα Εμπορικών Παροχών. Οι όροι χρηματοδότησης θα μου επιτρέψουν να γονατίσω τους εισαγωγείς Εξωτερικού. Γιατί, μετά τις πρώτες μου επιτυχίες, θα μου ανοίξετε τα ταμεία σας, κ. Γιούγκερμαν. Γιατί η Τράπεζα έχει τον τρόπο να επιβληθεί στο Κράτος, να κάνει αναπροσαρμογή δασμολογίου και να εξασφαλίσει παραγγελίες...

Ο Γιούγκερμαν τον άκουγε προσεχτικά. Κι όμως, με τη μνήμη του ξαναζούσε μια παλιά σελίδα της ζωής του. Ναι, εδώ και δέκα χρόνια, σε τούτο το ίδιο γραφείο, στεκόταν όρθιος —άσημος υπαλληλάκος τότε— μπροστά

²⁷ Η εταιρεία Ελληνική Μεταλλουργία

στον πανίσχυρο διοικητή, τον Φλωριάδη. Ο διοικητής τού έκανε καυστικές παρατηρήσεις για την ύποπτη αμέλεια που 'δειξε στην υπόθεση της «Γόρτυνος». Κι εκείνος, ο Γιούγκερμαν, αντί ν' απολογηθεί, αντεπετέθη θρασύτατα λέγοντας: «Ολ' αυτά τα 'κανα από σκοπού. Για να σας αναγκάσω να μου δώσετε τη διεύθυνση της «Γόρτυνος», και να ξελασπώσω την Τράπεζα. Γιατί μόνον εγώ μπορώ να την ξελασπώσω». Τότε, ο τοτινός διοικητής κ. Φλωριάδης σηκώθηκε και του 'δωσε το χέρι λέγοντας:

—Σύμφωνοι, κ. Γιούγκερμαν.

Τώρα, σηκώνεται ο σημερινός διοικητής, ο κ. Γιούγκερμαν. Προτείνει το χέρι στον Μίλτο Ρούση και λέει:

—Σύμφωνοι, κ. Ρούση. Νομίζω όμως ότι 50.000 λίρες ρευστού κεφαλαίου είναι ανεπαρκείς, για να εκτελέστε τα σχέδιά σας. Σας ανοίγω πίστωση 100.000 λιρών. Είσαστε συνεταιίρος της Τραπεζής Εμπορικών Παροχών. Go on²⁸, young man²⁹! Go on!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, κάποιοι θέλουν να ασκήσουν ένα επάγγελμα που είναι ελκυστικό μεν, αλλά ταυτόχρονα αρκετά επισφαλές (50-60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Η συντάκτρια του Κειμένου 1, ανάμεσα σε άλλους τρόπους, οργανώσει τη δεύτερη παράγραφο με παραδείγματα και με αίτιο - αποτέλεσμα. Να εντοπίσεις τα σημεία και να γράψεις γιατί, κατά τη γνώμη σου, επιλέγει αυτούς τους τρόπους οργάνωσης.

3ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις τι δηλώνουν τα σημεία στίξης στις ακόλουθες φράσεις του Κειμένου 1:

- α. τα εισαγωγικά: «επαγγελματικοί κόσμοι εκτός κανόνων» (1η παράγραφος),
- β. τα εισαγωγικά: «απομυθοποίηση» (2η παράγραφος),
- γ. η παρένθεση: (καθώς και για μεγάλη αναγνωρισιμότητα) (4η παράγραφος).

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση του κεντρικού προσώπου, του Γιούγκερμαν, στο Κείμενο 2, απέναντι στην πρόταση που δέχεται από το νέο επιχειρηματία, Μίλτο Ρούση. Να διατυπώσεις την προσωπική σου τοποθέτηση για το αν στην εποχή μας δίνονται εργασιακές ευκαιρίες και πρωτοβουλίες στους νέους ανθρώπους, για να αναπτύξουν τη δημιουργικότητά τους. Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

²⁸ προχώρησε, συνέχισε (φράση στην αγγλική γλώσσα)

²⁹ νεαρέ (στην αγγλική γλώσσα)

Κείμενο 1**«Περί τηλεργασίας»**

Το παρακάτω απόσπασμα είναι διασκευή άρθρου του Κων/νου Μπακόπουλου (Δικηγόρου, Επίκουρου Καθηγητή Εργατικού Δικαίου Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ) που δημοσιεύθηκε στις 7/6/2020 στον ιστότοπο της Καθημερινής

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για την τηλεργασία. Οι βασικές τεχνικές προϋποθέσεις –υπολογιστές, λογισμικό, δίκτυα- ήδη υπάρχουν και εξελίσσονται και μαζί με αυτές η εξοικείωση των ανθρώπων να εργάζονται σε ψηφιοποιημένο περιβάλλον. Το ερώτημα είναι λοιπόν αν η τηλεργασία, όταν κάποτε πάψει να αποτελεί λύση ανάγκης, θα μπορέσει να ενσωματωθεί στην ευρύτερη παραγωγική διαδικασία ως μια αξιόπιστη, εναλλακτική επιλογή οργάνωσης της εργασίας. Αυτό προϋποθέτει ότι τώρα θα πρέπει να δώσουμε απαντήσεις, νομοθετικές και άλλες, σε κάποια βασικά ερωτήματα που θέτει η εφαρμογή της.

Η τηλεργασία είναι μια μορφή οργάνωσης και εκτέλεσης της εργασίας χωρίς φυσική παρουσία του εργαζομένου στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης. Αυτό το επιτρέπει η χρήση των τεχνολογιών πληροφορικής. Με την έννοια αυτή, η τηλεργασία μπορεί να αποτελέσει εναλλακτική επιλογή για πολλά επαγγέλματα -ασφαλώς όχι όλα- που παραδοσιακά εκτελούνταν με φυσική παρουσία στο χώρο της επιχείρησης. Τα προτερήματα και μειονεκτήματα αυτού του τρόπου παροχής εργασίας είναι πολλά και ποικίλα. Κίνδυνοι ενδεχομένως υπάρχουν. Όλα αυτά μπορεί κανείς εύκολα να τα αναζητήσει στις διάφορες διαθέσιμες μελέτες. Εγώ θα ήθελα να σταθώ εδώ μόνο σε κάποια από τα θετικά: το κέρδος χρόνου για τον εργαζόμενο που μεταφράζεται σε εξοικονόμηση δαπανών και κέρδος ελευθερίας (άλλωστε, ο χρόνος μετάβασης και επιστροφής από την εργασία δεν είναι και δεν αμείβεται ως χρόνος εργασίας), το κέρδος για το περιβάλλον, αφού πολλές ενεργοβόρες μετακινήσεις καθίστανται περιττές, το κέρδος για την επιχειρηματικότητα και την οικονομία, αφού η τηλεργασία αναδεικνύει τη σημασία του αποτελέσματος της εργασίας έναντι της τυπικής φυσικής παρουσίας.

Η τηλεργασία προβάλλει ως ρεαλιστική επιλογή για ευρύτερο κύκλο εργαζομένων, ενώ παράλληλα αναζητείται εναγωνίως ευελιξία για τη διάσωση θέσεων εργασίας και τη δημιουργία νέων. Άρα, ο νομοθέτης πρέπει να παρέμβει, ώστε να χαράξει το πλαίσιο -και τα όρια- της ευελιξίας για τις επιχειρήσεις στο ζήτημα του καθορισμού του τόπου εργασίας των εργαζομένων. Για παράδειγμα, δε θα ήταν κακή ιδέα να παρέχεται δυνατότητα εφαρμογής από την επιχείρηση συστήματος εργασίας από απόσταση, μερικώς και ανά τακτά διαστήματα. Το επόμενο ζήτημα αφορά στη διαχείριση του χρόνου εργασίας των τηλεεργαζομένων. Αποτελεί βασική αρχή του νομοθετικού πλαισίου της τηλεργασίας, ότι η ευθύνη για την οργάνωση (άρα και την τήρηση) του χρόνου εργασίας περνάει από τον εργοδότη στον εργαζόμενο (αφού αυτός ξέρει βασικά πόσο εργάστηκε). Ασφαλώς πρέπει να ισχύουν και για τους τηλεεργαζόμενους τα χρονικά όρια εργασίας, οι περίοδοι ανάπαυσης και οι αργίες.

Κείμενο 2**Ο Κηρύκος**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το ομότιτλο διήγημα του Θράσου Καστανάκη (1901-1967), στο βιβλίο «Εφτά Ιστορίες», εκδ. Γλάρος, Αθήνα: 1944, σ.σ.9-27.

Ο Κηρύκος είναι ένα δαιμονισμένο παιδί, κάπου δεκάξη χρονών, που το 'χε παραγιά του ο Ψαλλίδας, ο χασάπης στο Κάτω Ελληνικό. Σερέτης³⁰ άνθρωπος, που 'χε αλλάξει τρεις γυναίκες ως τα σήμερα («Πρέπει να δίνουμε δουλειά στους παπάδες!»), έλεγε άμα είτανε στα κέφια του, πράμα σπάνιο), κι ούτε και πελάτη να πεις κρατούσε κοντά του πολύν καιρό. Θύμωνε και τους έδωχνε. Καμιά φορά σήκωνε και τη χερούκλα του... Ακόμη και με τον παπά της ενορίας τα 'χε βάλει, ακόμη και με τη χωροφυλακή. Μόνο με τον Κηρύκο μόνιαζε. Είχε περάσει χρόνος κι ο Κηρύκος καβαλλούσε πάντα το ποδήλατο, για να πάει το κρέας στην πελατεία, σε κάθε μεγαλουσιάνικη βίλα και σε κάθε φτωχόσπιτο, ως τα Δικηγορικά πέρα κι ως απάνω στα Σούρμενα. [...]

Σίγουρος, κεφάλτος κι ακούραστος, έκανε ο Κηρύκος και κάτι απόξω δουλειές, θελήματα για τούτον και για κείνονε, πετιότανε στη Γλυφάδα ν' αγοράσει ψάρια για τον Στρατηγό, κατέβαινε στο Καλαμάκι να πάρει φάρμακα για τον Πρόεδρο, άμα πλάκωνε πολλή η πελατεία στου Βιτάλη έφερνε μια βόλτα ως το Φάληρο να κουβαλήσει καμιά κάσα μπίρες. Μια Λαμπρή τον χάσανε, γιατί τον είχε πάρει ο Κώστας ο σωφέρης να του φορτώσει τέσσερα αρνιά για κάτι φίλους του στα Σούρμενα. Όπου δηλαδή γινόταν κι αντίπραξη στο χασαπιά. Μα πάλι ο Ψαλλίδας δε μίλησε. Άμα οι καλοθελητές αρχίζανε να βάζουν λόγια: «Σπουδαία εκείνα τ' αρνιά που τα φόρτωσε ο Κηρύκος στο ποδήλατο για την ταβέρνα του Μαραγκού...» -«Κάτι νεφρεμιές, Ψαλλίδα μου, λουκούμι!» -«Αν έλειπε ο παραγιός σου, δηλαδή η ταχύτητά του, δηλαδή το ποδήλατο που το πλήρωσες εσύ κι αυτός το καβαλλάει, δε θα σου 'κοβε τη δουλειά ο Μαραγκός...». Κι ενώ πια το περίμεναν όλοι πως με το τελευταίο θ' άναβε ο σερέτης μας, στάθηκε, φούσκωσε τα στήθεια του:

-Ε, λοιπόν, μεταξύ μας... Ξαίρετε σε πόση ώρα το άτιμο τα κουβάλησε από τον Περαία; Μια ώρα και δέκα λεφτά. Ο ίδιος ο Κώστας μου τα 'πε. Τέσσερα αρνιά πάνω του κι αυτός αστραπή, ξεπέρασε μια μοτοσυκλέττα, μια κούρσα πρώτης, τρία λεωφορεία και συνέχεια όλα τα τραμ... Αυτός δεν έχει πόδια, παιδί μου, αυτός είναι ατσάλι μάκενα³¹. Άμα ένα κατάσταση έχει έναν τέτοιο υπάλληλο, τι τα θέλει τ' αυτοκίνητα;

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά σε 50-60 λέξεις τα οφέλη της τηλεργασίας και τις παραμέτρους που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τη νομοθετική κατοχύρωσή της, σύμφωνα με το συντάκτη του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συντάκτης χρησιμοποιεί, ανάμεσα σε άλλους τρόπους οργάνωσης του λόγου του, ορισμό και αιτιολόγηση. Να επισημάνεις τα αντίστοιχα χωρία και να αιτιολογήσεις με συντομία αυτές τις επιλογές.

³⁰ Δύστροπος, ευέξαπτος άνθρωπος.

³¹ Ιταλικής προέλευσης λέξη: Μηχανή.

3ο υποερώτημα

Στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις ένα σημείο στο οποίο ο λόγος του συντάκτη δηλώνει πιθανότητα και στην 3η παράγραφο ένα σημείο που δηλώνει αναγκαιότητα. Να δικαιολογήσεις την επιλογή τους με κριτήριο το νόημα των προτάσεων ή περιόδων λόγου στις οποίες βρίσκονται.

ΘΕΜΑ 4

Πώς ερμηνεύεις τη στάση του «δύστροπου» Ψαλλίδα απέναντι στον Κηρύκο, όπως παρουσιάζεται στο Κείμενο 2; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου σε μια παράγραφο 100-150 λέξεων λαμβάνοντας υπόψη σχετικές κειμενικές ενδείξεις.

71. ΘΕΜΑ 16837

Κείμενο 1

«Νομική δεν σημαίνει απαραίτητα δικηγόρος»

Αλλάζοντας επαγγελματική ρότα

Το παρακάτω απόσπασμα είναι διασκευή άρθρου του κ. Απόστολου Λακασά, που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της Καθημερινής στις 19-4-2021.

«Σε ένα μάθημα στο πανεπιστήμιο, άκουσα τον καθηγητή μου να μιλάει για έναν παραγωγό γιαουρτιών. Ο καθηγητής πήρε τα δεδομένα της παραγωγής, τα οπτικοποίησε δημιουργώντας ένα διάγραμμα, και τα παρουσίασε στον παραγωγό, για να τον βοηθήσει να λύσει τα οικονομικά του προβλήματα. Τότε είπα, αυτό θέλω. Μού άρεσαν βέβαια από το λύκειο τα οικονομικά και η πληροφορική», θυμάται σήμερα, μιλώντας στην «Κ», ο 30χρονος Θανάσης Τσαπερλής. Τότε σπούδαζε μηχανολόγος μηχανικός, σήμερα εργάζεται στη Rabobank, την ολλανδική εταιρεία πολυεθνικών τραπεζικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, και ζει στο Ντεν Μπος της Ολλανδίας.

Είναι πολλές οι ιστορίες νέων που ενώ για... άλλα ξεκίνησαν, αλλού βρίσκονται, και αυτό προσώρας. «Στην Ελλάδα έχουμε συνηθίσει από τα 17 χρόνια ένας νέος καθώς επιλέγει σπουδές, αυτόματα να επιλέγει και επάγγελμα», παρατηρεί στην «Κ» ο Σπύρος Μιχαλούλης, σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού. Οι απόφοιτοι των 430 πανεπιστημιακών τμημάτων και σχολών της Ελλάδας είναι χαμένοι στη μετάφραση των – πολλών– δυνατοτήτων που εμφανίζονται στους οδηγούς σπουδών της σχολής τους. Ωστόσο, η πραγματικότητα απέχει πολύ. Έτσι, πολλές φορές η αλλαγή πορείας είναι απαραίτητη. «Το ότι σπουδάζεις Νομική δεν σημαίνει ότι θα γίνεις απαραίτητα δικηγόρος. Μπορεί να κάνεις μεταπτυχιακές σπουδές σε άλλους τομείς (π.χ. ναυτιλιακά, διοίκηση ανθρωπίνων πόρων) και να βρεις πολλές διεξόδους στην αγορά εργασίας.

Ωστόσο, και η δομή των πανεπιστημιακών σπουδών και των επαγγελματικών δικαιωμάτων που αντιστοιχούν στα περισσότερα προγράμματα σπουδών είναι τέτοια που ενισχύει τις παγιωμένες αντιλήψεις των γονιών, και ευρύτερα της κοινωνίας, για τις επαγγελματικές προοπτικές των παιδιών. Χαρακτηριστικό είναι ότι σήμερα περίπου 300 από τα 430 τμήματα στα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν ως μια από τις επαγγελματικές προοπτικές (με επαγγελματικά δικαιώματα) τον διορισμό στη δημόσια εκπαίδευση.

«Υπάρχουν πάνω από 1.000 μεταπτυχιακά προγράμματα σε Ελλάδα και Κύπρο σήμερα», λέει ο κ. Μιχαλούλης, παρατηρώντας βέβαια ότι «πολλοί γονείς φοβούνται πως εάν το παιδί κάνει μεταπτυχιακό σε διαφορετικό τομέα σε σχέση με το πρώτο πτυχίο, τότε πάνε χαμένα τα 4 χρόνια των σπουδών. Αυτό φυσικά δεν ισχύει». Από την πλευρά του ο κ. Σταμάτης τονίζει προς τους νεότερους πως «το πιο πιθανό είναι ένας πτυχιούχος σήμερα να μην κάνει το επάγγελμα το οποίο είχε σκεφτεί, όταν πέρασε στη σχολή του. Οι επιστημονικές εξελίξεις τρέχουν και αλλάζουν την οικονομία και την αγορά εργασίας. Άλλωστε, ήδη τα επαγγέλματα που εκτιμάται ότι θα έχουν ζήτηση σε δέκα χρόνια σε πολλούς μοιάζουν... κινεζικά.»

Κείμενο 2

Ο διορισμός

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα της Έλλης Αλεξίου (1894-1988) «Γ΄ Χριστιανικών Παρθεναγωγείων», εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα: 2010.

Ένα πρωινό, δε ζωγράφιζα κείνο το πρωινό μόνο καθόμωνα στο παράθυρο κ' έπλεκα μια δαντελίτσα, έφερε ο ταχυδρόμος στ' όνομά μου ένα μεγάλο επίσημο φάκελλο. Δεν τον άνοιξα μόνη μου, τον πήρα και τον πήγα κάτω στον πατέρα. Γιατί είχαμε στο ισόγειο το τυπογραφείο και το βιβλιοπωλείο, και στο πάνω πάτωμα το σπίτι κι ό,τι ώρα ήθελα μπορούσα να φωνάξω στον πατέρα μου να του πω για τούτο ή για το άλλο. Πήρα το φάκελλο και κατέβηκα τη σκάλα τρέχοντας.

- Τούτο έφερε, πατέρα, ο ταχυδρόμος: τι' ναι, δικό μου είναι;
- Για να δούμε. Και το άνοιξε. Ήτανε διορισμός: «Η Πολιτεία δια να τονώσει τον προς την Παιδείαν ζήλον, απεφάσισε να διορίσει την κατ' έτος αριστεύουσαν άνευ προηγουμένης αιτήσεως... εντέλλεσθε³² όθεν... αφού ομόσητε³³ τον όρκον της υπηρεσίας ενώπιον...»

Στάθηκα σαστισμένη. Ήτανε πολύ αναπάντεχο. Κι ο πατέρας το ίδιο κοντοστάθηκε κι' αυτός σαν να μην καταλάβαινε. Έπειτα είπε κοιτάζοντάς με:

- Ο διορισμός δεν είναι υποχρεωτικός. Αν θέλεις τον δέχεσαι, αν δεν θέλεις, δεν τον δέχεσαι. Προφασίζεσαι μίαν οποιαδήποτε αιτία, οικογενειακές υποχρεώσεις, αρρώστια, ευχαριστείς και αποποιείσαι³⁴.

Ένιωσα μια μεγάλη ανακούφιση μ' αυτά του τα λόγια. Είχα δοκιμάσει μια στιγμή ένα αίσθημα σαν να με σέρνανε σε σκλαβιά. Εγώ τοιμαζόμουν για το Πολυτεχνείο, το' ξερε όλος ο κόσμος... αν ήτανε δυνατόν... μπορούσα εγώ τώρα πια ν' αφήσω τη ζωγραφική να πάω δασκάλα; και τι θα 'λεγαν και παραέξω όσοι θα το άκουαν, θα λέγανε δεν πάνε καλά τα οικονομικά τους κι αναγκαστήκανε και τη διορίσανε...

Μόνο πως ο πατέρας δε σταμάτησε ως εκεί. Αυτή ήτανε μόνο η αρχή: γιατί σαν πέρασε κάμποση ώρα κ' εγώ νόμιζα πως είχε τελειώσει πια αυτή η δυσάρεστη έκπληξη, σίμωσε στο παράθυρο κι άρχισε να μου λέει αργά αργά κοιτάζοντας έξω:

- Φυσικά και δεν είναι υποχρεωτικός ο διορισμός. Δεν ξέρω όμως. Δε θέλω καθόλου να σε πικράνω, ούτε να νομίσεις πως το απαιτώ. Κάθε άλλο. Να κάμεις ό,τι σου λέει το κέφι σου. Αν με ρωτούσες όμως και μένα τη συμβουλή μου, θα σε συμβούλευα να το σκεφτείς καλά. Εγώ δηλαδή στη θέση σου θα δεχόμουν όχι μόνο

³² εντέλλεσθε : διατάσσεσθε, σας δίνεται η εντολή

³³ ομόσητε : ορκιστείτε

³⁴ αποποιείσαι : αρνείσαι

αδίσταχτα μα με χαρά. Δεν ξέρω τι γίνεται αυτή τη στιγμή μέσα στο μυαλό σου, μα ξέρω πως είσαι άπραγη του κόσμου και δεν μπορείς να καταλάβεις ακόμη τι φτερά χαρίζει στον άνθρωπο η οικονομική ανεξαρτησία.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 1.

1. Ο αρθρογράφος παραθέτει την προσωπική ιστορία ενός νέου, προκειμένου να:

- α. επισημανθεί η πιθανότητα αλλαγής επαγγελματικής ρότας
- β. επισημανθεί η αναντιστοιχία των πανεπιστημιακών τμημάτων με τη ζήτηση στην αγορά εργασίας

2. Ο σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού επισημαίνει:

- α. την εμμονή των γονέων με την πανεπιστημιακή εκπαίδευση
- β. τη δυσκολία των 17χρονων στη λήψη κρίσιμων αποφάσεων για το επαγγελματικό μέλλον τους

3. Στο Κείμενο 1 δεν αναφέρεται:

- α. η ανάγκη ευελιξίας στον εργασιακό τομέα
- β. η αναγκαιότητα στενής διασύνδεσης των πανεπιστημιακών τμημάτων με την επαγγελματική εξέλιξη

4. Σύμφωνα με τις πληροφορίες του Κειμένου 1 οι νέοι σήμερα έχουν τη δυνατότητα:

- α. να επιλέξουν τις πανεπιστημιακές σπουδές που θα ακολουθήσουν έχοντας στο νου τους ότι η επαγγελματική τους εξέλιξη μπορεί να απέχει από τις αρχικές τους επιλογές.
- β. να επιλέξουν τις σπουδές που θα ακολουθήσουν μετά από μελέτη των οδηγών σπουδών των πανεπιστημιακών τμημάτων, που προσφέρουν ξεκάθαρες πληροφορίες για τη σύνδεσή τους με την αγορά εργασίας.

5. Στο Κείμενο 1 δεν επισημαίνεται :

- α. ο κορεσμός ορισμένων επαγγελμάτων
- β. η ταχεία επιστημονική εξέλιξη

2ο υποερώτημα

Η 1η παράγραφος του Κειμένου 1 στηρίζεται σε μια προσωπική μαρτυρία. Να ερμηνεύσεις αυτήν την επιλογή του αρθρογράφου λαμβάνοντας υπόψη ότι συνιστά τον πρόλογο του άρθρου του.

3ο υποερώτημα

Να αποδώσεις τις υπογραμμισμένες λέξεις/φράσεις στις παρακάτω προτάσεις του Κειμένου 1 με άλλες λέξεις ή φράσεις νοηματικά ισοδύναμες.

1. Οι απόφοιτοι των 430 πανεπιστημιακών τμημάτων και σχολών της Ελλάδας είναι χαμένοι στη μετάφραση των –πολλών– δυνατοτήτων που εμφανίζονται στους οδηγούς σπουδών της σχολής τους (2η παράγραφος)

2. Μπορεί να κάνεις μεταπτυχιακές σπουδές σε άλλους τομείς (π.χ. ναυτιλιακά, διοίκηση ανθρωπίνων πόρων) και να βρεις πολλές διεξόδους στην αγορά εργασίας (2η παράγραφος)
3. είναι τέτοια που ενισχύει τις παγιωμένες αντιλήψεις των γονιών (3η παράγραφος)
4. το πιο πιθανό είναι ένας πτυχιούχος σήμερα να μην κάνει το επάγγελμα (4η παράγραφος)
5. τα επαγγέλματα που εκτιμάται ότι θα έχουν ζήτηση σε δέκα χρόνια σε πολλούς μοιάζουν... κινέζικα. (4η παράγραφος)

ΘΕΜΑ 4

Πώς ερμηνεύεις το δίλημμα που αντιμετωπίζει η ηρωίδα στο Κείμενο 2; Αν ήσουν στη θέση της, τι θα επέλεγες και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε μια παράγραφο 100-150 λέξεων.

72. ΘΕΜΑ 17932

Κείμενο 1

[Για το ήθος των εργαζομένων, μια άλλη άποψη]

Το κείμενο προέρχεται από τη συλλογή δοκιμίων του Κώστα Τσιρόπουλου «Δοκίμια ευθύνης», (εκδόσεις Αστήρ). Συντομευμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Ένα νέο «ιδανικό» ανυψώνεται στις μέρες μας, από τις καρδιές των αγριεμένων ανθρώπων, των βαριεστημένων και βιαστικών της εποχής μας: ζωή χωρίς εργασία. Το γεγονός δεν είναι τυχαίο. Γεννήθηκε από την **ανυποληψία** στην οποία έπεσε, για τον άνθρωπο του αιώνα μας, η εργασία, αφότου ο άνθρωπος έπαψε να έχει ευγενείς και υψηλούς σκοπούς στη ζωή του και ξέπεσε στον ευδαιμονισμό. Ο **ευδαιμονισμός**, λοιπόν, εμποδίζει να δεις τη ζωή σ' όλο το πλάτος και το βάθος της, ερεθίζει τον εγωισμό σου και σε κάνει να ζεις μόνο για το παρόν, αδιαφορώντας συχνά για το παρελθόν και το μέλλον.

Και όμως η εργασία δεν ήταν πάντα ένα μέσο βιοπορισμού για τον άνθρωπο. Ήταν και μια βαθιά **υπαρξιακή ανάγκη** που **παγίωνε** και την ισορροπία του ως όντος, ως σκεπτόμενου ανθρώπου και κοινωνικού ατόμου, δείγμα σαφές του ενδιαφέροντός του για τον κόσμο. Σ' αυτόν τον κόσμο που όλα έγιναν από το χέρι του Θεού «καλά λίαν», ο άνθρωπος πλάστηκε ελεύθερος, αφού του δόθηκε η δυνατότητα να κινείται ανάμεσα στο Καλό και στο Κακό και να διαλέγει όχι μόνον το «επιτήδειον» αλλά και το ευχάριστο για τη ζωή του. Ένα από τα μέσα αυτής της ελευθερίας ήταν και η εργασία.

Σήμερα, όμως, η αρχή της ήσωνος προσπάθειας έχει γίνει κανόνας ζωής. Η εργασία, περιφρονημένη, έχει γίνει βάρος, κι όταν ο άνθρωπος αναγκάζεται από τη ζωή να την ασκήσει, δεν διαθέτει κανένα μεράκι, αφήνει έξω από την εργασία την προσωπικότητά του. Και τούτο, ακόμη και σε είδη εργασίας που η προσωπική σφραγίδα **διαδραματίζει** σημαντικό ρόλο.

Αυτό το κατάντημα οφείλεται σε δύο λόγους: Τον έναν τον αναφέραμε, είναι η απουσία υψηλών σκοπών στη ζωή. Ο άλλος λόγος είναι η φύση της εργασίας που συμβαίνει μέσα στην απέραντη, διαρκώς επεκτεινόμενη εξειδίκευση της εποχής, που γίνεται ανούσια για τον άνθρωπο που την ασκεί. Ο εργάτης ενός μεγάλου εργοστασίου που έχει αναλάβει να σφίγγει μια βίδα, εύκολα αποβλακώνεται και γίνεται έρμαιο προπαγάνδας κι απογοήτευσης. Αυτά όλα χωρίς να λογαριάσουμε πως πολλοί άνθρωποι περνούν ολόκληρη τη ζωή τους χωρίς να

έχουν βρει, χωρίς να έχουν πετύχει την εργασία που τους ταιριάζει. Έτσι με μόνους τους ευδαιμονιστικούς στόχους σ' αυτήν την ανισόρροπη εποχή, το μέγιστο κατόρθωμα είναι αυτό: πολλά χρήματα με ελάχιστο κόπο.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, της παρούσας στιγμής να ξανατιμηθεί η εργασία ως καθαυτό εργασία και όχι μόνο βάσει του χρήματος που αποδίδει ως αμοιβή. Τούτο θα συμβεί, αν την αντικρίσουμε ως καθαρό υπαρξιακό μας χρέος, ως βασικό συστατικό της οικονομίας της ζωής και της ισορροπίας του κόσμου, ως μια έστω και μικρή, έστω και έμμεση, αλλά με καρδιά εισφορά στο γενικό καλό. Τότε ίσως αντιμετωπιστεί με αποτελεσματικότερο τρόπο αυτή η διάλυση της σημερινής ζωής.

Κείμενο 2

«Γραφιάς»

Το κείμενο προέρχεται από την ποιητική συλλογή του Κώστα Καρυωτάκη «Νηπενθή»

Οι ώρες μ' εχλώμιαναν, γυρτός που βρέθηκα ξανά
στο αγάριστο τραπέζι.

(Απ' τ' ανοιχτό παράθυρο στον τοίχο αντικρινά
ο ήλιος γλιστράει και παίζει.)

Διπλώνοντας το στήθος μου, γυρεύω αναπνοή
στη σκόνη των χαρτιώ μου.

(Σφύζει γλυκά και ακούγεται χιλιόφωνα η ζωή
στα ελεύθερα του δρόμου.)

Απόκαμα, θολώσανε τα μάτια μου και ο νους,
όμως ακόμη γράφω.

(Στο βάζο ξέρω δίπλα μου δυο κρίνους φωτεινούς.
Σα να 'χουν βγει σε τάφο.)

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 60 – 70 λέξεις την θέση του συγγραφέα του Κειμένου 1 για την εργασία σήμερα και τους λόγους για τους οποίους εκτιμά πως ο άνθρωπος έχει αυτήν την σχέση με την εργασία του.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 υπάρχει ένας ορισμός. Να τον εντοπίσεις, να βρεις τα συστατικά του μέρη και να εξηγήσεις τι εξυπηρετεί η παρουσία του ως προς τον στόχο του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Ανυποληψία, ευδαιμονισμός, παγίωne, υπαρξιακή ανάγκη, διαδραματίζει. Με καθεμιά από τις παραπάνω λέξεις και φράσεις του Κειμένου 1 να σχηματίσεις από μία πρόταση στην οποία θα καταδεικνύεται η σημασία τους. Μπορείς να αλλάξεις πρόσωπο ή χρόνο εκφοράς ή αριθμό και πτώση.

ΘΕΜΑ 4

Λαμβάνοντας υπόψη σχετικές κειμενικές ενδείξεις να ερμηνεύσεις τη στάση που υιοθετεί το ποιητικό υποκείμενο στην εργασία του. Ποιον προβληματισμό για τη σχέση του ανθρώπου με την εργασία σου γεννά η ανάγνωση του ποιήματος; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 - 150 λέξεις.

73. ΘΕΜΑ 19478

Κείμενο 1

Οι νέες τεχνολογίες και η πρόκληση για τους εργαζομένους

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί άρθρο του Χρ. Πισσαριδής που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα **ΤΟ ΒΗΜΑ** στις 29-12-2019 (διασκευή).

Από το κίνημα των Λουδιτών³⁵ στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, που έσπαγαν τις μηχανές για να μη χάσουν τη δουλειά τους μέχρι σήμερα, η προοπτική της αυτοματοποίησης γεννά σοβαρές ανησυχίες για την απασχόληση. Τρία ερωτήματα εγείρονται για τις επιπτώσεις των σημερινών ψηφιακών τεχνολογιών στην αγορά εργασίας: Θα υπάρχουν αρκετές δουλειές για τους εργαζόμενους; Πού θα βρίσκονται οι δουλειές του μέλλοντος; Θα είναι οι αμοιβές αρκετά υψηλές, για να αποφύγουμε την έκρηξη της φτώχειας και των ανισοτήτων;

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ξεκάθαρη. Ιστορικά έχει αποδειχτεί ότι οι τεχνολογικές καινοτομίες που αντικαθιστούν θέσεις εργασίας δεν επιφέρουν μακροπρόθεσμες αλλαγές στην απασχόληση στις βιομηχανοποιημένες χώρες. Ωστόσο, ο φόβος της τεχνολογικής ανεργίας παραμένει, επειδή ουδείς είναι βέβαιος ότι θα συνεχίσουν να δημιουργούνται νέες δουλειές σε άλλους τομείς της οικονομίας. Όταν συγκρίνουμε τις ικανότητες των μηχανών και των ανθρώπων, πολλές φορές βλέπουμε ότι η πλάστιγγα γέρνει προς τις μηχανές. Αλλά οι άνθρωποι έχουν μια αποδεδειγμένη ικανότητα δημιουργίας νέων αντικειμένων δουλειάς.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι οι νέες τεχνολογίες δημιουργούν λίγες θέσεις εργασίας, αλλά το ότι ελάχιστοι εργαζόμενοι έχουν τις δεξιότητες να καλύψουν τις θέσεις αυτές. Άρα, όσον αφορά στο δεύτερο ερώτημα, η πρόκληση για τους εργαζόμενους είναι είτε να στραφούν σε επαγγέλματα συμπληρωματικά των νέων τεχνολογιών, όπως είναι ο προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών ή η ρομποτική, είτε σε επαγγέλματα που δεν μπορούν να προγραμματιστούν, όπως οι υπηρεσίες συμβούλων ή νοσοκομειακής περίθαλψης. Μάλιστα, η μεταβατική περίοδος σε ό,τι αφορά τον εκσυγχρονισμό της απασχόλησης είναι ευκολότερη εκεί που τα εκπαιδευτικά συστήματα ευνοούν την ανάπτυξη ενός εύρους δεξιοτήτων και όπου οι ευέλικτες αγορές εργασίας εξασφαλίζουν τη δυνατότητα επανεκπαίδευσης των εργαζομένων.

Το τρίτο ερώτημα, το σχετικό με την ανισότητα, είναι και το πιο δύσκολο να απαντηθεί, διότι αφορά ως επί το πλείστον πολιτικές επιλογές. Μελέτες σε διάφορους επαγγελματικούς τομείς έδειξαν ότι η δυνατότητα πρόσβασης σε νέες τεχνολογίες αυξάνει τις κοινωνικές ανισότητες. Εν προκειμένω, το ερώτημα – κλειδί δεν είναι αν κάποιος γίνεται πολύ πλούσιος, αλλά πώς οι χαμηλότεροι μισθοί θα εξασφαλίζουν αξιοπρεπή διαβίωση.

Γενικά η Ευρώπη φροντίζει περισσότερο για την άμβλυνση των ανισοτήτων από όσο οι ΗΠΑ, εφαρμόζοντας πολλά προγράμματα αναδιανομής του πλούτου. Όσο για τις πολιτικές που μπορούν να

³⁵ Λουδισμός ή Λουδιτισμός είναι κίνημα που ξεκίνησε τον 19ο αιώνα στην Αγγλία, από υφαντουργούς οι οποίοι εξεγέρθηκαν κατά των νεοκατασκευασθέντων μηχανημάτων της βιομηχανικής επανάστασης, που σκοπό είχαν τη μείωση του εργατικού προσωπικού και κατά συνέπεια την έκλειψη της εργασίας τους ως τεχνιτών.

εφαρμοστούν, για να καταπολεμηθεί η φτώχεια, είναι πολλές. Οι σκανδιναβικές χώρες, για παράδειγμα, βασίστηκαν στην υψηλή φορολόγηση, για να χρηματοδοτήσουν εκτεταμένα προγράμματα κοινωνικής στήριξης. Ένας υποχρεωτικός κατώτατος μισθός ή οι φοροαπαλλαγές στα χαμηλά εισοδήματα ίσως είναι απαραίτητα μέτρα. Εν κατακλείδι, το ζητούμενο είναι να μη δώσεις στους ανθρώπους αφορμές, για να αντιταχθούν στις τεχνολογικές καινοτομίες.

Κείμενο 2

Οδηγία στους ανώτερους

Το παρακάτω ποίημα ανήκει στον Μπέρτολντ Μπρέχτ (1898-1956) και δημοσιεύτηκε το 1927. Εδώ παρατίθεται σε μετάφραση Μάριου Πλωρίτη από την ανθολογία «Ποιήματα» του Μπρεχτ (Αθήνα 1983, Εκδ. Θεμέλιο).

Τη μέρα που ο άγνωστος νεκρός στρατιώτης με τιμητικές θάφτηκε ομοβροντίες, την ίδιαν ώρα του καταμεσήμερου, απ' το Λονδίνο κι ως τη Σιγκαπούρη, ανάμεσα δώδεκα και δύο και δώδεκα και τέσσερα, για δυο λεπτά ολόκληρα, κάθε δουλειά σταμάτησε μόνο και μόνο για να τιμηθεί ο νεκρός Άγνωστος Στρατιώτης.	5
Μα ωστόσο διαταγές θα 'πρεπε ίσως να δοθούν και για μιαν άλλην επιτέλους τελετή που να τιμά τον Άγνωστο Εργάτη απ' τις κοσμοπλημμυρισμένες πολιτείες των ηπείρων. Κάποιον μέσ' απ' τ' ανθρώπινο το κουρνιαχτό ³⁶ που τη μορφή του κανένας δεν την πρόσεξε που η μυστική του ύπαρξη πέρασε απαρατήρητη που ποτέ τ' όνομά του δεν ακούστη καθαρά. Ένας τέτοιος άνθρωπος θα 'πρεπε, για ολονών μας το καλό, να τιμηθεί με σοβαρή μια τελετή, μ' ένα ραδιοφωνικό μήνυμα «Στον Άγνωστο Εργάτη» και με σταμάτημα κάθε δουλειάς από την ανθρωπότητα όλη πέρα για πέρα στον πλανήτη.	10 15 20 25

³⁶ Σύννεφο σκόνης που σηκώνεται από την κίνηση πολλών ανθρώπων

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις στο απαντητικό φύλλο ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

1. Κατά τους δύο τελευταίους αιώνες υπάρχει ανησυχία για τις επιπτώσεις της εργασιακής αυτοματοποίησης στις θέσεις απασχόλησης.
2. Στις βιομηχανοποιημένες χώρες οι εργαζόμενοι πάντα φοβούνται ειδικότερα την επίδραση των νέων τεχνολογιών στις θέσεις εργασίας.
3. Είναι γενικώς αποδεκτό ότι οι μηχανές μπορούν να αναλάβουν πολλές εργασίες, αλλά περισσότερο ικανός είναι ο άνθρωπος.
4. Οι εργαζόμενοι δεν κινδυνεύουν από την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών, αν επαν-εκπαιδούνται διαρκώς στο αντικείμενό τους.
5. Το πόσο θα οξυνθούν οι κοινωνικές ανισότητες από την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών είναι ζήτημα πολιτικής επιλογής.

2ο υποερώτημα

Ποιο είναι το περιεχόμενο και ποιος ο δομικός ρόλος των 3 ερωτημάτων στο Κείμενο 1; Για την απάντηση να λάβεις υπόψη σου και τη θέση των ερωτημάτων στο κείμενο.

3ο υποερώτημα

Να βρεις 2 εξαρτημένες προτάσεις διαφορετικού είδους στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1, να τις χαρακτηρίσεις και να προσδιορίσεις τον τρόπο, με τον οποίο υπηρετούν τον πληροφοριακό χαρακτήρα του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Ποιος πρέπει να τιμάται, σύμφωνα με το Κείμενο 2, παράλληλα με τον άγνωστο στρατιώτη, και γιατί; Εσύ ποια στάση τηρείς απέναντι σε μια τέτοια πρόταση; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

74. ΘΕΜΑ 19579

Κείμενο 1

Brain drain³⁷: Γιατί δεν επιστρέφουν οι νέοι;

Το κείμενο προέρχεται από άρθρο της Μάρνυ Παπαμαθαίου, στις 06-10- 2020, στην εφημερίδα το Βήμα, στο ένθετο Κοινωνία. Διασκευή συντομευμένη για τις ανάγκες της εξέτασης.

Γιατί δεν επιστρέφουν οι νέοι και οι νέες επιστήμονες από το εξωτερικό στη χώρα μας; Και πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε προς όφελος της Ελλάδας τη «μαγική εικόνα» που δείχνει δεκάδες νέους και νέες να έχουν

³⁷ Διαρροή εγκεφάλων, μτφ. η φυγή εξειδικευμένων εργαζόμενων στο εξωτερικό

επιστρέψει πίσω την περίοδο της πανδημίας, μόνο όμως για να συνεχίσουν «ηλεκτρονικά» από εδώ στις επαγγελματικές υποχρεώσεις που διατηρούν στο εξωτερικό;

Όπως δείχνει μεγάλη έρευνα που έκανε πρόσφατα το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ), σχεδόν έξι στους δέκα (το 58%) Έλληνες επιστήμονες που ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό, επιθυμούν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Οι περισσότεροι (το 70%) αναφέρουν ως αιτία την ποιότητα ζωής στη χώρα μας, καθώς και την επιθυμία να είναι κοντά στις οικογένειές τους (42%).

Για την Ελλάδα ωστόσο, το θέμα μοιάζει υποκριτικό. Παρ' ότι πολιτικοί και ακαδημαϊκοί χύνουν δημόσια «δάκρυα» σε συζητήσεις και αναρτήσεις τους για το brain drain που πληγώνει τη χώρα μας, στην πραγματικότητα το θέμα δεν φαίνεται να τους απασχολεί ιδιαίτερα. Ποιος δεν έχει στο περιβάλλον του έναν νεότερο ή και μεγαλύτερο επιστήμονα που θέλησε να γυρίσει στα πανεπιστήμια της χώρας μας, αλλά οι συνάδελφοί του εδώ τον διαβεβαίωσαν ότι τα κριτήρια τους δεν έχουν να κάνουν με την επιστημονική του αξία, αλλά με τη συμμετοχή του σε «οικογένειες» ή πανεπιστημιακές «παρέες» που αποφασίζουν για το ποιος προσλαμβάνεται ή εξελίσσεται στα ΑΕΙ της Ελλάδας;

Στην έρευνα του ΕΚΤ οι νέοι και οι νέες που ρωτήθηκαν αν θέλουν να γυρίσουν στην Ελλάδα δεν έθεσαν ως αρνητικό παράγοντα κυρίως τους μειωμένους μισθούς που τυχόν θα τους προσφέρονταν. Έθιξαν την αναξιοκρατία. Η έρευνα έγινε πέρυσι από το Εθνικό κέντρο Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ), στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας του ΕΚΤ «Γέφυρες Γνώσης και Συνεργασίας».

«Η Ελλάδα, τόσο προ της πανδημίας αλλά κυρίως μετά, έχει ανάγκη από τους ανθρώπους της», λέει ο Δημήτρης Μαραγκός από την πλευρά του ΕΚΤ. «Το μεγαλύτερο εξαγωγίμο προϊόν της χώρας μας δυστυχώς ή ευτυχώς τα τελευταία χρόνια είναι το πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό, κατά πλειοψηφία εξειδικευμένο και με πολλά προσόντα. Οι νέοι επιστήμονες και επαγγελματίες που έφυγαν από την Ελλάδα τα χρόνια της οικονομικής κρίσης δεν έφυγαν τυχαία» δηλώνει.[...]

«Οι νέοι μας πάντα έχουν στραμμένα τα μάτια πίσω στη χώρα και με την πρώτη αφορμή θέλουν να βοηθήσουν. Να γυρίσουν όμως; Δύσκολο. Και αυτό όχι τόσο επειδή θα έβαζαν πρώτο τον μισθολογικό παράγοντα, αλλά εξωγενείς αδυναμίες που ελληνικού συστήματος όπως η αναξιοκρατία και η γραφειοκρατία», αναφέρει χαρακτηριστικά.

«Ο Έλληνας που έφυγε στο εξωτερικό δεν εμπιστεύεται το ελληνικό κράτος», συνεχίζει ο κ. Μαραγκός. «Είτε επειδή αυτό μπορεί να οφείλεται στο ότι το ελληνικό κράτος εμμέσως μπορεί να τον έδιωξε από τη χώρα, είτε επειδή απλά θεώρησε ότι δεν μπορεί να τον βοηθήσει. Αυτό που είναι στην ατζέντα τα τελευταία χρόνια είναι το πώς θα πείσουμε τους νέους μας να γυρίσουν πίσω. Το θέμα, κατά την προσωπική μου άποψη, δεν είναι αυτό. Το θέμα είναι πώς μπορεί η ελληνική πολιτεία να δείξει ότι σέβεται αυτούς τους ανθρώπους που βρίσκονται στο εξωτερικό, είτε αποφασίσουν να γυρίσουν πίσω, είτε όχι αλλά το κυριότερο τι μπορεί να κάνει για να μην φύγουν και άλλο».[...]

«Ας μην ξεχνάμε», συνεχίζει, «το ότι κάποιοι δεν έφυγαν για το εξωτερικό δεν σημαίνει ότι δεν άξιζαν το ίδιο με αυτούς που έφυγαν και διέπρεψαν. Αυτό που έχει την μεγαλύτερη σημασία και άρα και τη μεγαλύτερη αξία είναι να συνδέσουμε τους κρίκους. Να φέρουμε σε επαφή τους Έλληνες όπου και αν βρίσκονται».

Κείμενο 2

Μικρή βαλίτσα (τραγούδι)

Το τραγούδι προέρχεται από τον ομώνυμο δίσκο του Αλκίνοου Ιωαννίδη σε μουσική και στίχους δικούς του. Έχει ανακτηθεί διαδικτυακά από <http://www.alkinoos.gr/el/archive/lyrics/207-2014-small-suitcase.html>.

Και πού να πας και πού να 'ρθείς
και πού να επιστρέψεις,
που 'ναι τα ξένα μακρινά
κι είν' τα δικά μας ξένα
και πού να επιστρέψεις.

Μικρή βαλίτσα και βαριά,
γεμάτη πέτρα κι ήλιο,
είναι το εμπρός ανήλιαγο
κι είναι σκληρό το πίσω
και πού να σ' ακουμπήσω.

Μικρή βαλίτσα κι αδειανή
κι ας μου 'κοψε τα χέρια,
δε βρίσκω τόπο να σταθώ,
ματώνω να σ' αφήσω,
λυγώ να σε κρατήσω.

Και πού να πάω και πού να 'ρθώ
και πού να επιστρέψω,
που 'ναι τα ξένα μακρινά
κι είν' τα δικά μου ξένα
και πού να επιστρέψω.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων του Κειμένου 1 με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος βασιζόμενος /η στα νοήματα του κειμένου:

Οι νέοι που ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό:

1. Επέστρεψαν σε ικανοποιητικό ποσοστό για πάντα πίσω στη διάρκεια της πανδημίας.
2. Παραπάνω από τους μισούς δεν είναι αρνητικοί στο ενδεχόμενο της επιστροφής τους στην Ελλάδα, σύμφωνα με έρευνες.

3. Θεωρούν πως μπορούν να συμβιβαστούν και με μικρότερο μισθό από αυτόν που παίρνουν στο εξωτερικό.
4. Δεν εκτιμούν ως αρνητικό παράγοντα για την επιστροφή τους τη γραφειοκρατία της χώρας.
5. Είναι θετικοί να βοηθήσουν την πατρίδα τους από όπου βρίσκονται.

2ο υποερώτημα

Πώς λειτουργούν οι δύο ερωτήσεις της πρώτης παραγράφου στην αλληλουχία – σύνδεση των νοημάτων στο υπόλοιπο τμήμα του Κειμένου 1;

3ο υποερώτημα

Σε αρκετά σημεία του Κειμένου 1 υπάρχει ευθύς λόγος. Αφού εντοπίσεις τρία διαφορετικά χωρία με ευθύ λόγο, να εκτιμήσεις τι προσφέρει ως προς το ύφος λόγου και ως προς τον στόχο του κειμένου αυτή η επιλογή της συντάκτριας.

ΘΕΜΑ 4

Ποιος είναι ο βασικός προβληματισμός της φωνής που ακούγεται στο Κείμενο 2; Πώς νομίζεις πως θα αισθανόταν κάθε άνθρωπος στη θέση αυτή που περιγράφει το τραγούδι; Να αναπτύξεις την απάντησή σου τεκμηριωμένα με στοιχεία του κειμένου σε 120 - 150 λέξεις.

75. ΘΕΜΑ 19586

Κείμενο 1

Κοινωνικές επιπτώσεις της ανεργίας

Το κείμενο αποτελεί διασκευασμένο απόσπασμα από την επιστημονική μελέτη «Ανεργία και εργασιακή επισφάλεια. Διαστάσεις και επιπτώσεις», που δημοσιεύτηκε τον Οκτώβριο του 2014, από το Ινστιτούτο Ερευνών της ΓΣΕΕ και το Παρατηρητήριο Οικονομικών και Κοινωνικών Εξελίξεων.

Το βίωμα της ανεργίας έχει απασχολήσει σημαντικό αριθμό μελετών. Σε ορισμένες από αυτές η ανεργία γίνεται αντιληπτή ως μία από τις βασικές αιτίες διάβρωσης του κοινωνικού δεσμού. Από τις πρώτες κιόλας σχετικές μελέτες είχε καταγραφεί η σχέση μεταξύ ανεργίας και ψυχικής υγείας και είχαν επισημανθεί οι δυσάρεστες ψυχοκοινωνικές επιπτώσεις της ανεργίας.

Η γενικευμένη αντίληψη που επικράτησε για την ανεργία είναι ότι αυτή συμβάλλει στην «κοινωνική αποειδίκευση» του ατόμου και βιώνεται συχνά ως μια πράξη «κοινωνικής ταπείνωσης». Εδώ η κεντρική υπόθεση είναι ότι οι άνεργοι βιώνουν πολλαπλές μορφές αποστέρησης και η ανεργία νοείται ως μια κατάσταση «κοινωνικής πτώσης». Πέραν τούτου, θεωρήθηκε ότι απορρυθμίζει ή ακόμα και καταστρέφει τις κοινωνικές σχέσεις.

Πολλοί ερευνητές αντιλαμβάνονται την ανεργία ως μια συσσωρευτική ρήξη των κοινωνικών σχέσεων, η οποία, πέραν της δεδομένης ρήξης του δεσμού που συνδέει το άτομο με τον κόσμο της εργασίας, διαρρηγνύει επίσης τους δεσμούς με το οικείο περιβάλλον (οικογενειακό, συγγενικό, φιλικό) ή οδηγεί ακόμα και σε κοινωνική απομόνωση. χρησιμοποιούν την έννοια της «μη ένταξης», «μη προσχώρησης» ή «μη υπαγωγής» ενός ατόμου στο σύνολο.

Ένα από τα βασικά ζητήματα που θίγουν οι σχετικές με το θέμα της ανεργίας μελέτες (πέρα από τη στέρηση ή τη μείωση του εισοδήματος που συνεπάγεται η ανεργία) είναι το θέμα του χρόνου και της διαχείρισής του. Οι ερευνητές επεσήμαναν το ζήτημα της «διάρρηξης του χρονικού πλαισίου», όπου η κατάσταση της ανεργίας δεν ενσωματώνεται στο προϋπάρχον χρονικό σχήμα, με αποτέλεσμα σε έναν κόσμο πιο «φτωχό» σε γεγονότα να ανταποκρίνεται μια πιο «φτωχή» αντίληψη του χρόνου. Η εργασία είναι, αφενός, η δραστηριότητα που δίνει νόημα και αξία στον ελεύθερο χρόνο και, αφετέρου, είναι η εργασία που «καταβροχθίζει τη ζωή», που απασχολεί, κουράζει και που δεν αφήνει χρόνο για οτιδήποτε άλλο. Χωρίς την εργασία ο χρόνος χάνει το νόημά του και τα άτομα περνούν από μια καθημερινότητα στην οποία κυριαρχεί η εργασία σε μια καθημερινότητα η οποία δομείται σε διάφορες εμπειρίες όπου κυριαρχεί το αίσθημα του κενού.

Πέραν αυτών των γενικά αποδεκτών ερμηνειών, πολλές μελέτες αναδεικνύουν την αδυναμία να αντιληφθούμε τους ανέργους ως μια ενιαία κατηγορία και να μιλήσουμε για ένα κοινό βίωμα της ανεργίας. Οι παράγοντες διαφοροποίησης του βιώματος της ανεργίας που έχουν αναδειχθεί από τις διάφορες μελέτες συνεπάγονται και το γεγονός ότι, αν και οι άνεργοι αποτελούν μια ιδιαίτερη κοινωνική κατηγορία, η ανεργία δεν γεννά μια διαδικασία ταύτισης με την κατάσταση του ανέργου. Επί της ουσίας αναφέρεται κανείς σε μια ετερογενή ομάδα στη βάση των διαφορετικών κοινωνικοοικονομικών συνθηκών των ανέργων και της διάρκειας της ανεργίας. Με άλλα λόγια, η ανεργία δεν πλήττει όλους τους ανέργους με τον ίδιο τρόπο. Σε αντίθεση με άλλες κατηγορίες ή ομάδες κοινωνικά αποκλεισμένων, οι άνεργοι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ομάδα με αποσαφηνισμένα κοινά κοινωνικά χαρακτηριστικά ή ως κοινωνικό στρώμα.

Κείμενο 2

Τους ναυτικούς τους γέρους συλλογίζουμαι

Το ποίημα που ακολουθεί ανήκει στον Κώστα Ουράνη και εντάσσεται στην συλλογή «Ποιήματα» (Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», 1953).

Τους ναυτικούς τους γέρους συλλογίζουμαι,
που πια να ταξιδέψουν δε μπορούνε
κι αράξαν στο νησί τους — και τις μέρες τους
ανώφελοι και άνεργοι περνούνε·

που είναι σαν ξένοι στη ζωή τη γύρω τους
και στο νησί τους σα φυλακισμένοι,
που σέρνονται σκυφτοί και λιγομίλητοι
κι ο νους τους στα ταξίδια τους πηγαίνει·

που πάντα τη φανέλλα με την κόκκινη
την άγκυρα στο στήθος τους φοράνε
και που, όταν περπατάν, σκαμπανεβάζουνε
σα μέσα σε καράβι ακόμα να 'ναι·

που, στεριανοί, δεν παύουνε να γνοιάζονται
για τον καιρό στη θάλασσα που κάνει,

που κι ούτε μίαν ημέρα δεν αφήνουνε
χωρίς να κατεβούνε στο λιμάνι·

και που, όταν ο χειμώνας μέσ' στο σπίτι τους
τούς κλείνει, προς στο τζάκι τους, τα βράδυα,
μ' υπομονή κι αγάπη —για τ' αγόνια τους
είτε γι' αυτούς— μικρά φτιάνουν καράβια...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιες αλλαγές επέρχονται στην αντίληψη του χρόνου κατά τη διάρκεια της ανεργίας, σύμφωνα με τους συντάκτες του Κειμένου 1; (50-60 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Στην 3η και 4η παράγραφο του Κειμένου 1 οι συντάκτες επιλέγουν να οργανώσουν το κείμενό τους στηριζόμενοι σε στοιχεία άλλων μελετών. Γράψε δύο λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη σου, προτάσσουν τα ευρήματα των μελετών κατά την οργάνωση των επιχειρημάτων τους.

3ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις τι δηλώνουν τα σημεία στίξης στις ακόλουθες φράσεις του Κειμένου 1:

- α. τα εισαγωγικά: «κοινωνική αποειδίκευση» του ατόμου (2η παράγραφος),
- β. η παρένθεση: (οικογενειακό, συγγενικό, φιλικό) (3η παράγραφος)
- γ. τα εισαγωγικά: η εργασία που «καταβροχθίζει τη ζωή» (4η παράγραφος).

ΘΕΜΑ 4

Ποιες σκέψεις και συναισθήματα εκφράζει το ποιητικό υποκείμενο για τους ναυτικούς που δεν ταξιδεύουν πια; Ποια συναισθήματα σου δημιούργησε η ανάγνωση του Κειμένου 2; Να αναπτύξεις σε 100-150 λέξεις την απάντησή σου.

76. ΘΕΜΑ 19748

Κείμενο 1

«Bullying» στο χώρο εργασίας

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ελαφρώς διασκευασμένο απόσπασμα άρθρου της Κωνσταντίνης Αραβανή που δημοσιεύτηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2014 στο περιοδικό HR Professional (<https://hrpro.gr>).

Ο εκφοβισμός (bullying) και η κατάχρηση εξουσίας στο χώρο εργασίας ιδιαίτερα από ιεραρχικά ανωτέρους, μπορεί να παίξουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της επαγγελματικής συνείδησης ενός εργαζόμενου, ιδιαίτερα όταν αυτός βιώνει μια επίμονη διαταραχή-κακομεταχείριση. Στο σημερινό έντονα ανταγωνιστικό και ταχύτατα μεταβαλλόμενο εργασιακό περιβάλλον, οι επιχειρήσεις, προκειμένου να προσαρμοστούν στις αυξανόμενες πιέσεις της αγοράς και να εξασφαλίσουν συνθήκες βιώσιμης ανάπτυξης, διοχετεύουν «υψηλή ενέργεια» στους χώρους εργασίας, κάτι που, αν διαχειριστικά αποτύχει, προκαλεί αίσθημα φόβου.

Είναι σημαντικό να γίνει αντιληπτή η διαφορά μεταξύ του επίμονου και πιεστικού αλλά δίκαιου στελέχους, από τον ανασφαλή πιεστικό ή και επιθετικό και συχνά «θρασύδειλο». Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ειλικρίνεια και η πειστικότητα των προθέσεων είναι αυτή που κάνει τη διαφορά. Μια περιστασιακά επιθετική συμπεριφορά δεν πρέπει βιαστικά να κατατάσσεται στην κατηγορία του εκφοβισμού μιας και συχνά αποτελεί εκδήλωση άγχους, πίεσης ή και πρόσκαιρης ανασφάλειας.

Είναι επομένως απαραίτητο να ακολουθούμε κάποια βασικά συνετά βήματα στην αξιολόγηση μιας συμπεριφοράς πριν την χαρακτηρίσουμε εκφοβισμό ή και προσπάθεια χειραγώγησης. Θα πρέπει να προσδιορίσουμε τι ακριβώς συμβαίνει και να αναρωτηθούμε: Έχει κακές προθέσεις ο συγκεκριμένος άνθρωπος; Μήπως περνάει μια άσχημη ημέρα γεμάτη στρες ή δεν έχει την ωριμότητα να αντιμετωπίσει μια έκτακτη κατάσταση; Τέτοια φαινόμενα συχνά δεν αντιστοιχούν σε θύτες «bullying» αλλά χαρακτήρες που, στην προσπάθειά τους να υλοποιήσουν το πρόγραμμα ή τη φιλοδοξία τους, ή ακόμα και να υπηρετήσουν τους εταιρικούς στόχους, επιδίδονται σε σκληρή εργασία και ασκούν έντονη κριτική με άμεσο τρόπο χωρίς να «χαϊδεύουν αφτιά».

Πίσω από αυτές τις συμπεριφορές πιθανότατα να υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον για επιτυχία και όχι δολιότητα. Ο πραγματικός «bully» εκμεταλλεύεται τις αδυναμίες των άλλων με σκοπό να εκπληρώσει τις φιλοδοξίες του. Διακατέχεται από αλαζονεία, κυκλοθυμία και δρα με μυστικότητα, προσποιούμενος ότι πρεσβεύει τις αξίες της εταιρείας για να ενισχύσει την εξουσία του. Γενικά, μπορεί να βλέπει παντού εμπόδια και καθένα που θα βρεθεί κοντά του στο χώρο εργασίας, μπορεί να γίνει στόχος του.

Κείμενο 2

Ο κ. Τμηματάρχης έρχεται!

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Ζαχαρία Παπαντωνίου (1877-1940), το οποίο εκδόθηκε το 1927.

Ο κ. Τμηματάρχης μπαίνοντας στο γραφείο του, δέκα η ώρα το πρωί, βρήκε μέσα το λαμπρόν ήλιο να του ζεσταίνει τις αναφορές, τις υπογραφές και τις αναβολές. Πρέπει να είναι κανείς παντοδύναμος προϊστάμενος σε δύο τμήματα του υπουργείου των Εσωτερικών, [...] να ακυρώνει, να επικυρώνει, να ματαιώνει, να εξουσιάζει, για να νιώσει το χάδι της ηδονικής αυτής ζέστης. [...] Μόλις ο κ. τμηματάρχης ελούστηκε στην πρωινή χλιαρότητα κι άπλωσε στο πρώτο έγγραφο, επίστεψε πως η πρόνοια του κόσμου τούτου ένα μόνο σκοπό έχει: να τον διατηρήσει τμηματάρχη στην περιστροφική του καρέκλα.

Είκοσι χρόνια τώρα καθισμένος σ' αυτήν την καρέκλα εξουσιάζει. Τρέμουν την υπογραφή του. Ο τελευταίος γραφιάς της επαρχίας τον νιώθει. Οι πιο δυνατοί πολιτευόμενοι έχουν την ανάγκη του και τον κολακεύουν. Ο υπουργός ο ίδιος είναι μελιστάλαχτος μπροστά του απ' το φόβο μήπως τού καταφέρει καμμία

σιγανή γραφειοκρατική μαχαιριά, τέτοιος που είναι, ήσυχος σα βαθύ ποτάμι, αμίλητος σαν πηγάδι, κάτοχος της υπηρεσίας, μοναδικός για λύσεις, και για περιπλοκές [...].

Μα η φήμη του δεν ήταν τυχαίο πράγμα! Την έχτισεν ο ίδιος με τέχνη και υπομονή. Σοβαρός πάντα στον άγνωστο, απειλητικός στον αδύνατο, γελαστός στο σοβαρό, προσεχτικός και στο χαμόγελο και στο κατσούφιασμα του, σήμερα διαχυτικός κι αύριο πάγος στο ίδιο πρόσωπο, άφιλος, άπιαστος, δημιούργησε γύρω του το μυστήριο και τον φόβο κρατώντας τον κόσμο σε υποταγή, σε αβεβαιότητα και σε προσδοκία, καθώς οι ωραίες γυναίκες.

Μόνο η κυρία τμηματάρχου δεν ήταν ενθουσιασμένη με τέτοια δόξα.

- «Τι κερδίσαμε;» έλεγε συχνά. «Ξερή εξουσία και παράσημα!»

Το είχε κρυφό παράπονο που ο άντρας της ήταν πολύ έντιμος. Κι ήταν αλήθεια τέτοιος ο παντοδύναμος τμηματάρχης. Πονούσε το δημόσιο και δεν καταχράστηκε ποτέ τη δύναμή του για να το ζημιώσει. Δεν κέρδισε άλλο απ' τις τετρακόσιες ξερές δραχμές του μισθού του. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η εκδήλωση στον εργασιακό χώρο μιας πιεστικής συμπεριφοράς από ένα ανώτερο στέλεχος προς κάποιον εργαζόμενο; Να καταγράψεις τις θέσεις της αρθρογράφου περιληπτικά σε 60-70 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Πώς εξασφαλίζεται στο Κείμενο 1 η συνοχή μεταξύ δεύτερης - τρίτης παραγράφου και τρίτης -τέταρτης; Να προσδιορίσεις σε κάθε περίπτωση τις συνδετικές λέξεις και να επισημάνεις τα νοήματα που συνδέουν.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1, στην τρίτη παράγραφο, να ερμηνεύσεις μέσα στα συγκεκριμένα συμφραζόμενα τη χρήση του ερωτηματικού στις διαδοχικές ερωτηματικές προτάσεις και των εισαγωγικών στις λέξεις / φράσεις «bullying» και «χαϊδεύουν αφτιά».

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις το προφίλ του κ. Τμηματάρχη ως ανώτερου στελέχους υπουργείου, τεκμηριώνοντας την απάντησή σου με αναφορές στο Κείμενο 2. Πώς θα ένιωθες ως υπάλληλος αν είχες έναν τέτοιο εργοδότη και γιατί; Να καταγράψεις τις απόψεις σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Burn-out: Όταν η δουλειά μάς φτάνει... στα άκρα**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου της Φωτεινής Βασιλοπούλου που δημοσιεύτηκε στις 9 Ιανουαρίου 2013 στον ιστότοπο www.vita.gr, στη στήλη «Ψυχολογία».

Είναι τύχη να έχει κάποιος δουλειά σήμερα και ακόμα μεγαλύτερη τύχη είναι να έχει μια δουλειά που να του αρέσει και να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του. Η εργασία είναι δημιουργία, είναι μέσο επιβίωσης, είναι απαραίτητη για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μας και την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς μας, είναι όμως και επίπονη, κουραστική και πολλές φορές... ανθυγιεινή. Μπορεί να έχουν βελτιωθεί οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων σε σχέση με αυτές που επικρατούσαν αρκετά χρόνια πριν, τουλάχιστον στις αναπτυγμένες χώρες, ωστόσο η εργασία συνεχίζει να επιδρά αρνητικά στην ψυχική και σωματική μας υγεία. Οι υψηλές απαιτήσεις, οι συνεχείς αναθέσεις ευθυνών, ο ανταγωνισμός, ο φόρτος εργασίας, τα εξαντλητικά ωράρια, η αυταρχική σε κάποιες περιπτώσεις διοίκηση, οι χαμηλές απολαβές μπορεί να οδηγήσουν στο σύνδρομο Burn-out.

Στα μέσα της δεκαετίας του '70 χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά ο όρος Burn-out στις Η.Π.Α., για να περιγράψει μια επαγγελματική παθολογία που χαρακτηρίζεται από γρήγορη κατανάλωση των ενεργειακών ψυχοσωματικών αποθεμάτων και μείωση των επαγγελματικών επιδόσεων. Εκδηλώνεται με μεγάλη συχνότητα σε όσους ασκούν κοινωνικό λειτούργημα (γιατρούς, νοσηλευτές, κοινωνικούς λειτουργούς κ.ά.). Εκτός, όμως, από τους επαγγελματίες υγείας, με το σύνδρομο αυτό βρίσκονται αντιμέτωποι τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι. Σήμερα, που η εργάσιμη ημέρα των 10 ωρών και η επέκτασή της εξαιτίας των κινητών, των λάπτοπ, των E-mail, των SMS, των MSN είναι κάτι το αυτονόητο για τον μέσο φιλόδοξο σαραντάρη, το Burn-out είναι ένα καμπανάκι κινδύνου που προειδοποιεί για την ανάγκη σωματικής και πνευματικής ανάπαυλας μετά από μαραθώνιες συσκέψεις και παραγωγικά brainstorming³⁸, αλλά και για μια αναθεώρηση των προτεραιοτήτων και γενικότερα της στάσης ζωής. Οι ηλικίες που συνήθως χτυπά είναι αυτές των 25 έως 45 ετών. Στην Ελλάδα το λέμε «Σύνδρομο Εργασιακής Εξουθένωσης».

Κείμενο 2**Ψαλίδι και ρολόι**

Το παρακάτω ποίημα του υπερρεαλιστή ποιητή Θεόδωρου Ντόρρου (1895-1954) ανήκει στη μοναδική ποιητική του συλλογή «Στου Γλυτωμού το Χάζι», που πρωτοδημοσιεύτηκε στο Παρίσι το 1930.

Το αφησμένο πέσιμο του ψαλιδιού
 απάνω στο τραπέζι
 που 'ναι η γιαλάδα του σαν όψη φωτισμένη από θυσίες,
 κει μέσα κρατημένες,
 μακριά από το ξέσκασμα των αλλονώνε
 που 'ναι πιο τυχεροί πλασμένοι.

Ο κρότος του μιλάει για τη δουλειά τη βραδυνή,

³⁸ brainstorming: καταϊσμός ιδεών.

στο κλείσιμο μέσα από τζάμια χειμωνιάτικα,
στο νεκροζώντανο το χώσιμο
σε τρύπες ολάνοιχτες καλοκαιριού,
κι ανοίγει πλημμυρίσματα,
σε καταδίκες που θα κρατήσουνε καιρό.
Τις συντροφεύει.

Και δίνει στις ελπίδες,
– κουρασμένες –
πιο πολλή ζωή απ' το ρολόι που
– λες ποτέ δεν κάνει τίποτ' άλλο –
μετράει τη δουλειά του ψαλιδιού.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 50-60 λέξεις τις απόψεις που διατυπώνει η αρθρογράφος στο Κείμενο 1 για την εργασία.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 μπορούμε να εντοπίσουμε έναν συνδυασμό τρόπων ανάπτυξης: τον ορισμό και τα παραδείγματα. Να επιβεβαιώσεις τη διαπίστωση αυτή με βάση το κείμενο. Ποιος από τους δύο τρόπους ανάπτυξης θεωρείς ότι στην προκειμένη περίπτωση είναι πιο βασικός και έχει ισχυρότερο επικοινωνιακό αποτέλεσμα; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου;

3ο υποερώτημα

Να ερμηνεύσεις τη χρήση των σημείων στίξης στον τίτλο του Κειμένου 1. Να συνθέσεις έναν δικό σου, νοηματικά ισοδύναμο τίτλο, με κυριολεκτική χρήση της γλώσσας.

ΘΕΜΑ 4

Στο ποίημα του Θεόδωρου Ντόρρου «πρωταγωνιστές» είναι ένα ψαλίδι και ένα ρολόι. Πώς, κατά τη γνώμη σου, αποτυπώνουν / συμβολίζουν την καθημερινότητα του ιδιοκτήτη τους; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με αναφορές στο κείμενο. Ποια συναισθήματα σου γεννά το ποίημα και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Μια καθόλου ήπια δεξιότητα**

Το άρθρο της Τασούλας Καραϊσκάκη δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 28-3-2021 και αναφέρεται στην τηλεργασία.

Η εργασία από απόσταση εκτελείται κατά βάση στην οικογενειακή εστία, αλλά και επιτακτικά εκτός αυτής, σε ένα φθινό νοικιασμένο δωμάτιο στα πέριξ, στην καρότσα ενός ημιφορτηγού, στο γκαράζ ή στο δενδρόσπιτο του κήπου, καθώς είναι μια πολύ εύθραυστη διαδικασία, άμεσα επηρεαζόμενη από το περιβάλλον.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι δημιουργοί, δηλαδή εκείνοι με τη μεγαλύτερη εμπειρία εργασίας στο σπίτι, πάσχιζαν να δραπετεύσουν από τον οικείο χώρο, που τους παγίδευε. Ο Ντίκενς³⁹ να μην εργαζόταν εντός του οίκου του, όμως απαιτούσε άκρα του τάφου σιωπή· ο Μπετόβεν συνέθετε κατά τους περιπάτους στην εξοχή· ο Στάινμπεκ⁴⁰ δούλευε στο ψαροκάικό του· η Μάγια Αγγέλου⁴¹ σε μικρά δωμάτια ξενοδοχείου· ο Ζαν-Πολ Σαρτρ⁴² στα καφενεία.

Δύσκολη υπόθεση η εργασία από το σπίτι. Διέβρωσε τη στεγανότητα των εργασιακών χωρικών ορίων, όμως θόλωσε τα σύνορα μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής. Μπορεί κανείς να μη χάνει χρόνο στη μετακίνηση, να ζει κοντά στην οικογένεια, να έχει ευέλικτο και παραγωγικότερο ωράριο και αυτονομία, να τρώει ένα υγιεινό μεσημεριανό, ωστόσο αρκετοί από εκείνους που παραμένουν στην τηλεργασία, λαχταρούν ένα μεγαλύτερο σπίτι, ώστε να μη δουλεύουν από την κρεβατοκάμαρα, την κουζίνα, το σαλόνι με το μπες-βγκες των παιδιών, τον ημιυπαίθριο, την αποθήκη. Συχνά διακατέχονται από το αίσθημα της απομόνωσης, της απουσίας από την εργασιακή ομήγυρη, της απομάκρυνσης από την ηθική του χώρου εργασίας ως κινήτρου απόδοσης. Νιώθουν να μαθαίνουν λιγότερα, να χάνουν την ψυχική ανάταση που φέρνει η κοινή προσπάθεια, τον δομημένο χρόνο (το 40% απασχολείται και κατά τον ελεύθερο χρόνο), νέες επαγγελματικές ευκαιρίες, ακόμη κι εκείνες τις μικροειδήσεις που δεν αναφέρει κανείς στις τηλεδιασκέψεις, τα διαλείμματα με τους συναδέλφους. Εμπειρίες που μόνο αναιμικά υποκαθιστούν τα εικονικά σαλόνια, τα διαδικτυακά πηγαδάκια, οι ψηφιακές πλατφόρμες για τηλεψυχαγωγία με συναδέλφους, οι ρουλέτες εταιρικών τηλεσυζητήσεων για διεύρυνση των επαγγελματικών γνωριμιών.

Η τηλεργασία είναι μια νέα ήπια δεξιότητα προς απόκτηση. Με επιπλέον ζητούμενα, την ακραία αυτοπειθαρχία, την εγκατάσταση στο κέντρο του επικοινωνιακού γίνεσθαι, τις γνώσεις για υπέρβαση τεχνολογικών και άλλων αντιξοοτήτων. Αλλά και με ισχύουσες τις παλιές προϋποθέσεις: χώρο βολικό, ακμαίο ηθικό, ορίζοντες, δίχτυ εργασιακής προστασίας· εδώ κι εκεί δημιουργούνται ήδη στρατιές αναλώσιμων υποαμειβόμενων τηλεεργαζομένων.

³⁹ Ντίκενς: Άγγλος μυθιστοριογράφος

⁴⁰ Στάινμπεκ: Αμερικανός συγγραφέας

⁴¹ Μάγια Αγγέλου: Αμερικανίδα ποιήτρια, συγγραφέας, ηθοποιός, μουσικός και υπέρμαχος των πολιτικών δικαιωμάτων των μαύρων στις ΗΠΑ

⁴² Ζαν-Πολ Σαρτρ : Γάλλος φιλόσοφος και λογοτέχνης

Κείμενο 2

Εφθαρμένον

Το απόσπασμα προέρχεται από το διήγημα της Σοφίας Κλήμη-Παναγιωτοπούλου (1928-2001) «Το εφθαρμένον», από το βιβλίο «Εξομολογήσεις». Εκδόσεις Συμυρνωτάκη Αθήνα 1990.

«Τότε που τελειώναμε το μικτό γυμνάσιο σε κείνη τη μικρή πολιτεία του ακρότατου βορρά -τόσα χρόνια πίσω-, λίγοι μιλούσαν για Αθήνες και σπουδές στο Πανεπιστήμιο. Των πιο πολλών οι προσδοκίες ακολουθούσαν ταπεινή πορεία και σμιλεύονταν στα πρότυπα των γονιών μας. Κι ήταν να γίνουμε ο καθένας ένας καλός μαγαζάτορας, μια καλή νοικοκυρά — εννοείται μ' ένα άξιο παληκάρι στο πλάι της. [...]

Μερικών τολμηρών τα ονείρατα άγγιζαν τους μπάγκους της Τράπεζας. Τούτο ήταν τ' ανώτατο που μπορούσες τότε να σημαδέψεις: να γίνεις τραπεζικός. Τα 'φερε η ζωή, έγινα τραπεζικός. Ήταν πάρα πολύ αυτό για τη γενιά μου, πολύς θαυμασμός και πολύς φθόνος ξεσηκώθηκε καταπόδι μου, μα εγώ είχα πια καθίσει μπροστά στο αστραφτερό τεζιάκι — το γκισέ — της Τράπεζας και βολεύτηκα. Βολεύτηκα με τη θέση, μα δεν βολεύτηκα με τα νούμερα. [...]

Πέρασαν τα χρόνια. Τα λεφτά δεν σταμάτησαν ποτέ να στοιβιάζονται στους μπάγκους της Τράπεζας και να γιομίζουν με το χνώτο τους τα πνευμόνια μου. Η γνωριμία τους έγινε πια συνήθεια. Γιόμισα κι εγώ με την πείρα των ταμιακών συναδέλφων πως τα ξένα λεφτά είναι πάντα ξένα κι η καταγραφή των πολλών μηδενικών πίσω απ' τα νούμερά μου κατάντησε ρουτίνα. Όμως... Σιγά σιγά και μέρα τη μέρα άρχιζα να νοιώθω να με βαραίνει η φθορά. Η φθορά στην καρδιά, στα αισθήματα, τις προσδοκίες μου... Η φθορά στις σχέσεις με τους ανθρώπους, τους συναδέλφους, μ' αυτούς τους καθημερινούς «πλησίον». Κι άρχισα να παρομοιάζω τον εαυτό μου με το χρησιμοποιημένο, το «εφθαρμένον» εκατομμύριο που αφού — αστραφτερό φρεσκοτυπωμένο χαρτονόμισμα τα 'ριξαν στη βιοπάλη, το ετοιμάζουν τώρα, το μετρούν, το δένουν, το καταγράφουν, το προορίζουν για την πυρά. Το πίστεψα πια στο τέλος πως ένα δεμάτι βρώμικα χιλιάρικά ήμουν, δεμένη σταυρωτά με το μιτάρι και την ετικέτα «εφθαρμένον». Μετρώντας στα φυλλοκάρδια μου, έβρισκα ξεφτισμένες όλες τις αξίες, τα ιδανικά, την όμορφη αρχή, τη χαρά της δουλειάς, τη συναδελφικότητα. [...]

Να τα μουτζώσεις, λέει, όλα, «μίαν ωραϊαν πρωϊαν», να λουστεις λευτεριά, να καταλάβεις επί τέλους ποιος είσαι. Ότι είσαι άνθρωπος με γνώμη, ιδέες, οντότητα. Να ξαναγίνεις «εσύ». Αυτό και μόνο, μα το σπουδαιότερο: Να ξαναβρεις τον εαυτό σου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά σε 60-70 λέξεις τις αρνητικές πτυχές της τηλεργασίας, σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχονται στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να αιτιολογήσεις τη χρήση των παραδειγμάτων ως τρόπου οργάνωσης του λόγου της συντάκτριας στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 η αρθρογράφος επιδιώκει να προβληματίσει τους αναγνώστες σχετικά με την τηλεργασία. Να επισημάνεις 3 διαφορετικές γλωσσικές επιλογές και να ερμηνεύσεις τη λειτουργία τους αναφορικά με το σκοπό της αρθρογράφου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την σχέση του προσώπου που πρωταγωνιστεί στην αφήγηση με την εργασία του αξιοποιώντας τρεις σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2. Να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την ευχή που διατυπώνει στο τέλος του αποσπάσματος. Οργάνωσε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

79. ΘΕΜΑ 20094**Κείμενο 1****Το μισό μέλλον βαλτωμένο στο παρόν**

Το άρθρο (διασκευή) υπογράφεται από την Τασούλα Καραϊσκάκη και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Καθημερινή στις 11.08.2019.

Μια ώριμη χαλυβδωμένη γενιά, μετά μια δύσκολη δεκαετία κρίσης, η πιο μορφωμένη που γνώρισε η Ελλάδα, με πίστη στις αξίες της εξωστρέφειας και της καινοτομίας, είναι οι σημερινοί νέοι, λένε όλες οι πρόσφατες έρευνες. Αυτά είναι τα καλά νέα. Τα κακά είναι ότι πολλοί από αυτούς δηλώνουν αποθαρρημένοι από τη δυσκολία να προσεγγίζουν το ζωοποιόν ύδωρ⁴³, κουρασμένοι από τις αβύσσους που διαρκώς συναπαντούν, από την αδυναμία τους να μεταστοιχειώσουν τις παραγωγικές δυνάμεις τους σε χειροπιαστούς καρπούς. Και ψέγουν⁴⁴ το εκπαιδευτικό σύστημα –το διαμορφωμένο ψηφιοθηρικά, με βάση εκείνο που πιστεύεται ότι αναμένει η κοινωνία, όλοι στα πανεπιστήμια και με 3⁴⁵, χωρίς διασύνδεση με τον πραγματικό κόσμο–, το οποίο εξακολουθεί να παράγει στην πράξη ημιαπασχολούμενους σε δουλειές του ποδαριού. Οι ελληνικές πύλες, διαβρωμένες, χωρίς πια να μπορούν να φυλάξουν τον θησαυρό, ανοίγουν προς το εξωτερικό από μόνες τους.

Στις ευχές για καλή σταδιοδρομία προς τον υπερδραστήριο αεικίνητο 30χρονο Παντελή, ο οποίος ακόμη προσπαθεί να βρει τον εργασιακό δρόμο του, η απάντηση ήρθε με έναν αναστεναγμό από τα απύθμενα θαρρείς βάθη της ύπαρξης και με ένα σπαρακτικό σιγανό, σχεδόν ψιθυριστό «μακάρι».

Τι κάνεις με αυτούς τους γεμάτους ζωή νέους, που εξαντλούν την ενεργητικότητά τους σε πάρεργα και καταλήγουν κοινωνικά και πολιτικά κυνικοί, καθώς βλέπουν παντού υστεροβουλία, καθυστερήσεις, εμπόδια, απαξίωση και αδιαφορία; Που νιώθουν ότι δεν επηρεάζουν στο ελάχιστο τις βουλές των ιθυνόντων⁴⁶ και γίνονται, εν τέλει, και οι ίδιοι αδιάφοροι για τα κοινά.[...]

Νέος και απουσία μέλλοντος είναι δύο έννοιες ασυμβίβαστες, μια αντινομία στους πολιτισμούς της εξέλιξης. Στην εποχή των multimedia, με τον τζίρο των τεχνολογικών αγαθών να ξεπερνά το 1 τρισ. δολάρια, στις κοινωνίες των γυαλιών-υπερυπολογιστών, των 3D εκτυπωτών σπιτιών, τροφίμων και ανθρώπινων οργάνων, του

⁴³ μεταφορική χρήση: αυτό που χορηγεί ζωή στον άνθρωπο

⁴⁴ κατηγορούν, επικρίνουν

⁴⁵ ενν. βαθμός 3

⁴⁶ υπεύθυνων, αυτών που καθοδηγούν

μανδύα αορατότητας από νανοϋλικά, οι μισοί και πλέον νέοι είναι βουτηγμένοι στη μιζέρια, εξαρτημένοι από την οικογένεια και τα ρουσφέτια των φίλων για μια δουλίτσα.[...]

Δεν αποτελούν σταθερή προτεραιότητα στην Ευρώπη οι νέοι· οι «ταχύτατες πρωτοβουλίες» αποδεικνύονται εύκολες θεωρίες και τα «μέτρα άμεσης αποτελεσματικότητας» δύσκολη πράξη. Δεν μοιάζει να πρωτοστατεί η σκέψη ότι η ήπειρος της κοινής μας μοίρας, όπου μεγάλο μέρος των 20άρηδων υφίσταται διαδικασίες αποσύνθεσης, θα σωθεί μόνον αν τους συνυπολογίσουν. Αν εξετάσουν το κόστος του αποκλεισμού τους από την άλλοτε σχεδόν νομοτελειακή πορεία ανόδου, όχι μόνο το οικονομικό, αλλά και το κοινωνικό – τον αυτοεγκλεισμό τους σε μικρόκοσμους, την έλλειψη εμπιστοσύνης σε θεσμούς και κυβερνήσεις.[...]

Κείμενο 2

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ (1951 -)

Στάχτη

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Γιώργου Μανιώτη «Στάχτη», από το βιβλίο του «Ορίστε τα ρόδα, μαμά!». 1992, Αθήνα: Εκδ. «Κέδρος», πέμπτη έκδοση, σ.σ.33-46.

Πρώτα θέλησε να γίνει γιατρός. Ποιος άντεχε όμως δέκα χρόνια σπουδές! Μετά του πέρασε από το νου να γίνει πολιτικός μηχανικός. Όταν όμως το καλοσκέφτηκε το πράγμα, κατανόησε ότι είχαν περάσει ήδη σαράντα χρόνια από τον τελευταίο πόλεμο και ότι γύρω του όλα είχαν σχεδόν ξαναχτιστεί. Γι' αυτόν τον λόγο σκέφτηκε να γίνει κάτι σαν μηχανολόγος. Αλλά τι θα κέρδιζε κι απ' αυτό; Το πολύ πολύ κάποιον υψηλό μισθό και πιθανόν μια θέση σε ένα εργοστάσιο σε κάποια απομακρυσμένη επαρχία. Τελικά αποφάσισε να ασχοληθεί με τα οικονομικά. Τα οικονομικά, το χρηματιστήριο δηλαδή, ήταν το μέλλον. Αν κατόρθωνε μάλιστα να εξασφαλίσει και μια υποτροφία για το εξωτερικό μετά το πανεπιστήμιο, ε, τότε πια, η επιτυχία του ήταν σίγουρη. Πρώτα απ' όλα όμως, έπρεπε να δώσει εξετάσεις για να περάσει στο πανεπιστήμιο. Έπρεπε λοιπόν να πέσει με τα μούτρα στη μελέτη. Τα βράδια, που ξενυχτούσε διαβάζοντας, έβγαζε τη διπλωμένη φωτογραφία με το φωτομοντέλο από το πορτοφόλι του και την καρφίτσωνε απέναντι σε μια κουρτίνα του παραθύρου του. Η παράξενη αυτή γυναίκα με τη χάρτινη, γλυκιά φωνή, για να τον κρατήσει ξύπνιο και να του δίνει συνεχώς κουράγιο, του μιλούσε συνέχεια όλη νύχτα, ώσπου να ξημερώσει και να βγει ο ήλιος.

«Πρέπει να το πάρεις απόφαση, του έλεγε, οι παρέες και τα παρτάκια, πήγε... πέρασανε, φύγανε ανεπιστρεπτί. Πρέπει, λοιπόν, να τους ξεχάσεις τους φίλους σου γιατί και αυτοί θα σε ξεχάσουν. Δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Σε λίγο θα γίνετε όλοι σαν εχθροί. Ο καθένας σας πρέπει να σκέφτεται μόνο τον εαυτό του. Μόνο την καριέρα σας και τη σταδιοδρομία σας πρέπει να έχετε στο νου σας! Οι φιλίες και οι συμπάθειες σήμερα είναι βάρος περιττό, σε πάνε πίσω. Αυτός που θα φανεί ο πιο σκληρός, αυτός θα είναι που θα νικήσει! Αυτός θα είναι ο εκλεκτός που θα με κερδίσει. Και τώρα ήρθε η ώρα να σου αποκαλύψω ένα κοινό μυστικό. Όλα τα αγόρια σε κάθε άκρη της γης εμένα έχουνε στο νου και στην καρδιά τους. Για μένα αγωνίζονται όλα τα αγόρια της γης. Εγώ είμαι το έπαθλό σας!!! Όπως καταλαβαίνεις, ο ανταγωνισμός είναι πολύ μεγάλος! Όποιος νικήσει τους άλλους και φανεί ο πιο άξιος, αυτός θα είναι ο τυχερός που θα χαρεί τα φιλιά μου, κι όχι μόνο αυτά.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σημερινοί νέοι σύμφωνα με την αρθρογράφο του Κειμένου 1; (60 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Ποιος είναι ο βασικός ισχυρισμός της αρθρογράφου στην τέταρτη παράγραφο («Νέος και απουσία μέλλοντος... για μια δουλίσσα») του Κειμένου 1; Πώς ο τρόπος που επιλέγει να αναπτύξει τη συγκεκριμένη παράγραφο συμβάλλει στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού;

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρεις γλωσσικές επιλογές (λεξιλόγιο, σημεία στίξης, λειτουργία της γλώσσας, ρηματικό πρόσωπο κ.ά.) με τις οποίες η συντάκτρια του Κειμένου 1 προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει και να προβληματίσει τους αναγνώστες για το πρόβλημα της ανεργίας των νέων. Να σχολιάσεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνονται οι παραπάνω στόχοι.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 τα κριτήρια με τα οποία ο ήρωας επιλέγει τον δρόμο των σπουδών του. Συμφωνείς ή διαφωνείς με αυτά και γιατί; Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

80. ΘΕΜΑ 20146

Κείμενο 1

Το αντι-εργατικό κίνημα: Γιατί εκατομμύρια άνθρωποι αρνούνται να δουλέψουν

Άρθρο που δημοσιεύθηκε στο moneyreview.gr 13/11/2021 με μικρές αλλαγές για τις ανάγκες της εξέτασης.

Ο Λάρι τελείωσε το πανεπιστήμιο έχοντας ένα όραμα: Μαζί με τη γυναίκα του θα ζούσαν το Αμερικανικό Όνειρο. Θα αγόραζαν ένα σπίτι στα προάστια και θα πήγαιναν διακοπές κάθε δύο χρόνια. Όμως, το όνειρό του για την τέλεια ζωή τελικά έγινε κομμάτια. Η τότε σύζυγός του αντιλήφθηκε ότι η δουλειά είναι μια αυταπάτη, όπως λέει ο Λάρι, και αποφάσισε να παραιτηθεί, για να φροντίσει τα παιδιά τους και τον ηλικιωμένο πατέρα της. Με κάποια καθυστέρηση, ο Λάρι ακολούθησε τον ίδιο δρόμο. Η δουλειά «είναι κάτι που κάποιος άλλος φύτεψε στο μυαλό μας», λέει ο 52χρονος Αμερικανός στο Business Insider. Σήμερα, ο Λάρι δεν δουλεύει. Ζει απλά, σε ένα τροχόσπιτο στην αυλή της μητέρας του. «Πραγματικά δεν έχω έξοδα. Δεν χρειάζομαι χρήματα. Μπορώ να επιβιώσω χωρίς χρήματα», λέει. Και δεν είναι ο μόνος. Ο Λάρι είναι μέρος ενός κινήματος που κάποιοι ονομάζουν «αντι-εργατικό» και το οποίο κερδίζει όλο και περισσότερους οπαδούς.

Πρόκειται για μια τάση που κερδίζει έδαφος ανάμεσα στους νέους εργαζόμενους, καθώς η Generation Z (δηλαδή όσοι έχουν γεννηθεί από το 1997 έως το 2012) αφήνει το σημάδι της στην αγορά εργασίας. Και δεν είναι

μια τάση που αφορά μόνο τις ΗΠΑ. Στην Κίνα, μια ολόκληρη γενιά αρνείται να ακολουθήσει τις επιταγές της εποχής για όλο και μεγαλύτερη παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα στη δουλειά και αντ' αυτού βρίσκει την ευτυχία στην απλή ζωή και την χαλάρωση. Είναι το κίνημα της «ξάπλας» (lying flat), όπως έχει ονομαστεί.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν εκατομμύρια «Λάρι» σε όλο τον κόσμο. Στις ΗΠΑ, οι εργαζόμενοι παραιτούνται από τις δουλειές τους μαζικά εδώ και έξι μήνες τουλάχιστον, καθώς μόνο τον Σεπτέμβριο, 4,4 εκατ. Άνθρωποι δήλωσαν παραίτηση - περισσότεροι από οποιονδήποτε άλλο μήνα στην ιστορία. Πολλοί δεν επιστρέφουν ποτέ στην αγορά εργασίας. Για κάποιους από αυτούς, η δουλειά δεν αξίζει πια. Οι μισθοί βρίσκονται σε πτώση εδώ και δεκαετίες στις ΗΠΑ, ενώ τα φοιτητικά δάνεια συνεχίζουν να αυξάνονται. Οι ανισότητες διευρύνονται.

Κάπως έτσι φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση των δραματικών ελλείψεων εργατικού δυναμικού. Πολύ απλά οι εργαζόμενοι «απεργούν» και αρνούνται να επιστρέψουν στη δουλειά, εκτός και εάν οι συνθήκες βελτιωθούν. Οι αριθμοί πλέον είναι μεγάλοι και υπολογίσιμοι. Μια ομάδα στο Reddit, το «αντι – εργατικό κίνημα έχει προσελκύσει ένα εκατομμύριο followers⁴⁷ από το 2013, όταν και ξεκίνησε. Οι μισοί από αυτούς μπήκαν στο γκρουπ τον Οκτώβριο. Πρακτικά, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι μπαίνουν στη σελίδα αυτή καθημερινά. Τι πρεσβεύουν; Το κίνημα αναφέρεται σε μια φιλοσοφία ζωής χωρίς δουλειά και στοχεύει να φτιάξει μια κοινότητα ανθρώπων που ενώνουν τις δυνάμεις τους απέναντι στην εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Το σίγουρο είναι ότι οι εργοδότες αναγκάζονται πλέον να ακούσουν τους εργαζόμενους.

Κείμενο 2

Η Φάμπρικα

Το τραγούδι «Η Φάμπρικα» βρίσκεται στο άλμπουμ του 1974 «Μετανάστες», σε μουσική Γ. Μαρκόπουλου και στίχους του Γ. Σκούρτη. Πρώτη εκτέλεση: Λάκης Χαλκιάς.

Η φάμπρικα δε σταματά
δουλεύει νύχτα μέρα
και πώς τον λεν το διπλανό
και τον τρελό τον Ιταλό
να τους ρωτήσω δεν μπορώ
ούτε να πάρω αέρα.

Δουλεύω μπρος στη μηχανή
στη βάρδια δύο δέκα
κι από την πρώτη τη στιγμή
μού στείλανε τον ελεγκτή
να μου πετάξει στο αυτί
δυο λόγια νέτα σκέτα

⁴⁷ ακολούθους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Άκουσε φίλε εμικρέ⁴⁸

ο χρόνος είναι χρήμα
με τους εργάτες μη μιλάς
την ώρα σου να την κρατάς
το γιο σου μην τον λησμονάς
πεινάει κι είναι κρίμα

Κι εκεί στο πόστο μου σκυφτός
ξεχνάω τη μιλιά μου
είμαι το νούμερο οχτώ
με ξέρουν όλοι με αυτό
κι εγώ κρατάω μυστικό
ποιο είναι τ' όνομά μου

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Τι είναι το αντι-εργατικό κίνημα, σύμφωνα με το Κείμενο 1, ποιους αφορά και τι αποτελέσματα έχει; Να απαντήσεις συνοπτικά σε μια παράγραφο 60-70 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Η πρώτη παράγραφος του Κειμένου 1 οργανώνεται με:

- α. Σύγκριση – Αντίθεση και Παραδείγματα
- β. Αναλογία και Παραδείγματα
- γ. Σύγκριση – Αντίθεση και Αναλογία
- δ. Αναλογία και Ορισμό

Να βρεις τη σωστή απάντηση, να εντοπίσεις τα αντίστοιχα χωρία, και να δηλώσεις τι επιτυγχάνεται με τη συγκεκριμένη επιλογή.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 υπάρχουν πολλές ξένες λέξεις. Να εντοπίσεις 5 από αυτές και να δικαιολογήσεις την παρουσία τους στο κείμενο αναλογιζόμενος/η τόσο το θέμα όσο και το κειμενικό είδος στο οποίο ανήκει το κείμενο.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο άνθρωπος πίσω από τη φωνή που ακούγεται στο ποίημα. Πιστεύεις ότι υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται με τον τρόπο αυτό στην πατρίδα μας σήμερα;

⁴⁸ εμικρές: ο φυγάς, ο εξόριστος

Κείμενο 1**Mobbing: Η ηθική παρενόχληση των εργαζομένων στο χώρο εργασίας**

Συντομευμένο κείμενο του Μιχάλη Καρβέλλη, δημοσιευμένο στις 13 Σεπτεμβρίου 2017 στην ηλεκτρονική εφημερίδα Huffpost. Προσβάσιμο στο <https://www.huffingtonpost.gr/mihalis-karvellis>.

Με τον όρο mobbing εννοείται η ηθική παρενόχληση εργαζομένων στο χώρο εργασίας τους. Κατά τον ψυχολόγο Leymann, το mobbing ορίζεται ως η εχθρική και ανήθικη επικοινωνία, η οποία κατευθύνεται με συστηματικό τρόπο από ένα ή λίγα άτομα κυρίως προς ένα άτομο το οποίο λόγω της συστηματικής αυτής παρενόχλησης ωθείται σε μια αβοήθητη και ανυπεράσπιστη θέση. Η Γαλλίδα ψυχίατρος Marie France Hirigoyen όρισε τον όρο παρενόχληση στο χώρο εργασίας ως κάθε καταχρηστική συμπεριφορά που εκδηλώνεται με λόγια, πράξεις, γραπτά μηνύματα και μπορεί να ζημιώσει την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια ή τη σωματική ή ψυχική ακεραιότητα του ατόμου, να θέσει σε κίνδυνο την εργασία του ή να διαταράξει το εργασιακό κλίμα. Η ηθική παρενόχληση στο χώρο εργασίας παίρνει τη μορφή ταπεινωτικής συμπεριφοράς, άνισης μεταχείρισης, προσβολών, απομόνωσης, εξώθησης σε σφάλματα, απειλών, άσκησης ψυχολογικής βίας, ανάθεσης υπερβολικού όγκου εργασίας σε συνδυασμό με κακόβουλα σχόλια για την δήθεν ελλιπή απόδοση, τοποθέτησης σε θέση «ψυγείου» χωρίς καθήκοντα και αντικείμενο εργασίας κ.α. [...]

Οι επιχειρήσεις, στην πλειονότητά τους, φαίνονται ανίκανες ή απρόθυμες να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο, άλλες εμφανίζονται τουλάχιστον απαθείς, άλλες δε ακόμα και το ενθαρρύνουν. Υπάρχουν εργοδότες που πιστεύουν ότι μέσω της συστηματικής ηθικής παρενόχλησης των εργαζομένων θα πετύχουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα. Σφάλλουν όμως. Ο εργαζόμενος είναι παραγωγικός, όταν είναι ευχαριστημένος και σε ευχάριστο εργασιακό περιβάλλον και όχι όταν δέχεται καταχρηστικές επιθέσεις. Ο εργαζόμενος-θύμα mobbing γίνεται απρόσεκτος, αναποτελεσματικός, η δε ποιότητα της εργασίας του συνεχώς πέφτει. Μελέτες έχουν καταδείξει ότι περιστατικά ηθικής παρενόχλησης δημιουργούν πολύ σοβαρά ψυχοσωματικά προβλήματα στα θύματα-εργαζόμενους που φτάνουν μέχρι και σε αυτοκτονικές τάσεις. [...]

Τελευταίως η συνειδητοποίηση των διαστάσεων και των συνεπειών του προβλήματος, σε παγκόσμιο επίπεδο, προκαλεί ολοένα και αυξανόμενη κινητοποίηση ινστιτούτων, ερευνητικών κέντρων, συνδικαλιστικών οργανώσεων (εργαζομένων και εργοδοτών) για τη μελέτη του φαινομένου και την αντιμετώπισή του. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει και στην Ελλάδα να υπάρξει αντίστοιχη κινητοποίηση, και, αφού αναγνωριστεί επισήμως το φαινόμενο, να ληφθούν από το Κράτος και τους παράγοντες του εργασιακού βίου ικανά μέτρα και να θεσπισθούν κανόνες για τον περιορισμό του και την προστασία τόσο των εργαζομένων όσο και των επιχειρήσεων. Η πρόληψη είναι αυτή που θα βοηθήσει στην αντιμετώπιση της καλπάζουσας, στην Ελλάδα, εξέλιξης του φαινομένου.

Κείμενο 2

Το παρακάτω κείμενο προέρχεται από τη νουβέλα του Λ. Τολστόι, Ο θάνατος του Ιβάν Ιλίτς, εκδ. Ροές, σσ. 24-26.

Η ιστορία της ζωής του Ιβάν Ιλίτς ήταν πολύ απλή, πολύ συνηθισμένη και ταυτόχρονα τρομακτική. Ο Ιβάν Ιλίτς πέθανε στα σαράντα πέντε του χρόνια, έχοντας φτάσει στο βαθμό του εφέτη. Ήταν γιος ενός δημοσίου υπαλλήλου που έκανε στην Πετρούπολη, σε διάφορα υπουργεία και υπηρεσίες, την ίδια εκείνη καριέρα που ακολουθούν ορισμένοι λειτουργοί οι οποίοι, μολονότι σαφώς αποδεικνύεται ότι είναι ανίκανοι να επωμισθούν

ουσιαστικές ευθύνες, εντούτοις λόγω θέσεως, προτέρας υπηρεσίας και βαθμού είναι αδύνατο να απολυθούν, με αποτέλεσμα να παίρνουν κάποια εικονικά πόστα και κάποιες καθόλου εικονικές χιλιάδες ρούβλια, που φτάνουν από τις έξι μέχρι της δέκα, με τις οποίες ζουν μέχρι τα βαθιά τους γεράματα. [...]

Στην Αυτοκρατορική Σχολή του Δικαίου [ο Ιβάν Ιλίτς] ήταν ήδη αυτό που υπήρξε στη συνέχεια σε όλη του τη ζωή: ένας ικανός, εύθυμος, καλόκαρδος και κοινωνικός άνθρωπος, ο οποίος όμως εκπλήρωνε αυστηρά ό,τι θεωρούσαν χρέος οι υψηλά ιστάμενοι. Ούτε ως παιδί ούτε αργότερα ως ενήλικος υπήρξε ποτέ κόλακας, από τα νεανικά του χρόνια όμως ελκυόταν, όπως η χρυσαλλίδα από το φως, από τα υψηλά ιστάμενα άτομα, υιοθετούσε τους τρόπους τους, τις απόψεις τους για τη ζωή και δημιουργούσε φιλικές σχέσεις μαζί τους. Όλες οι τρέλες των παιδικών χρόνων και της νεότητας πέρασαν δίχως να τον επηρεάσουν ιδιαίτερα. Επιδόθηκε στον αισθησιασμό και τη ματαιοδοξία και, προς το τέλος, όταν πια φοιτούσε στις μεγάλες τάξεις, στο φιλελευθερισμό – όλα αυτά όμως μέσα στα καθιερωμένα πλαίσια τα οποία του υποδείκνυε με σιγουριά η διαίσθησή του.

Στη διάρκεια της φοίτησής του στην Αυτοκρατορική Σχολή του Δικαίου, έκανε κάποια πράγματα τα οποία στην αρχή τα θεώρησε ιδιαίτερος αισχρά και τον έκαναν να σιχαίνεται τον εαυτό του την εποχή που τα διέπραξε. Αργότερα, όμως, όταν είδε ότι τα ίδια έπρατταν και υψηλά ιστάμενα άτομα δίχως να θεωρούν αυτές τις ενέργειές τους αισχρές, ο Ιβάν Ιλίτς ναι μεν δε θεώρησε τα δικά του έργα καλώς καμωμένα, ωστόσο τα λησμόνησε και η θολή τους ανάμνηση δεν τον πίκραινε πια. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Αφού διαβάσεις και κατανοήσεις το Κείμενο 1, να επισημάνεις για τις παρακάτω περιόδους λόγου αν το περιεχόμενό τους είναι Σωστό ή Λανθασμένο.

- α.** Ο όρος *mobbing* δηλώνει τη σεξουαλική παρενόχληση σε δημόσιους χώρους.
- β.** Η ανήθικη επικοινωνία, κατά την ψυχολόγο Leymann, πρέπει να είναι συνεχής και εξακολουθητική, για να θεωρηθεί *mobbing*.
- γ.** Ως τοποθέτηση σε θέση «ψυγείο» θεωρείται η ψυχρή και απρόσωπη αντιμετώπιση ενός υπαλλήλου από τον εργοδότη του.
- δ.** Κάποιοι εργοδότες δικαιολογημένα θεωρούν ότι μέσω του *mobbing* θα ενισχύσουν την παραγωγικότητα των εργαζομένων.
- ε.** Στην Ελλάδα το φαινόμενο του *mobbing* συνεχώς αυξάνεται.

2ο υποερώτημα

Να κατονομάσεις τη βασική μέθοδο ανάπτυξης της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1 και να καταγράψεις ένα σχετικό χωρίο. Γιατί ο συγγραφέας επιλέγει, κατά τη γνώμη σου, να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο αυτή;

3ο υποερώτημα

Να καταγράψεις την ορθή από τις επιλογές που σου δίνονται αναφορικά με τη γλώσσα του Κειμένου 1:

1. «Ο εργαζόμενος είναι παραγωγικός όταν είναι ευχαριστημένος και σε ευχάριστο εργασιακό περιβάλλον και όχι όταν δέχεται καταχρηστικές επιθέσεις». (2η παράγραφος)
Στην παραπάνω περίοδο λόγου η λέξη «καταχρηστικές» σημαίνει:
 - α. παράνομες
 - β. αναίτιες
 - γ. υπερβολικές
 - δ. ανούσιες
2. Στη φράση «ανάθεση υπερβολικού όγκου εργασίας» (1η παράγραφος) η λέξη «όγκου» χρησιμοποιείται:
 - α. κυριολεκτικά
 - β. μεταφορικά
 - γ. ειρωνικά
 - δ. χιουμοριστικά
3. «Υπάρχουν εργοδότες που πιστεύουν ότι μέσω της συστηματικής ηθικής παρενόχλησης των εργαζομένων θα πετύχουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα». (2η παράγραφος)
Ο λόγος στην παραπάνω περίοδο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί:
 - α. κυριολεκτικός
 - β. μεταφορικός
 - γ. εικονοπλαστικός
 - δ. χιουμοριστικός
4. Στη φράση «Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει και στην Ελλάδα να υπάρξει αντίστοιχη κινητοποίηση» (3η παράγραφος) δηλώνεται:
 - α. μετριοπάθεια
 - β. αναγκαιότητα
 - γ. πιθανότητα
 - δ. βεβαιότητα
5. «Η ηθική παρενόχληση στο χώρο εργασίας παίρνει τη μορφή ταπεινωτικής συμπεριφοράς, άνισης μεταχείρισης, προσβολών, απομόνωσης, εξώθησης σε σφάλματα, απειλών, άσκησης ψυχολογικής βίας, ανάθεσης υπερβολικού όγκου εργασίας σε συνδυασμό με κακόβουλα σχόλια για την δήθεν ελλιπή απόδοση, τοποθέτησης σε θέση «ψυγείο» χωρίς καθήκοντα και αντικείμενο εργασίας κ.ά.»
Το ύφος λόγου στο παραπάνω χωρίο, εξαιτίας της χρήσης του ασύνδετου σχήματος, είναι:
 - α. λογοτεχνικό
 - β. πληροφοριακό
 - γ. απλό
 - δ. ειρωνικό

ΘΕΜΑ 4

Πώς το επάγγελμα που επέλεξε να ακολουθήσει ο Ιβάν Ιλίτς συνέβαλε στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του; Κρίνεις θετικά ή αρνητικά την επιρροή που άσκησε η επιλογή του επαγγέλματος του δικαστικού στην προσωπικότητά του; Να αναπτύξεις τεκμηριωμένα την απάντησή σου σε ένα Κείμενο 130-150 λέξεων.

Κείμενο 1**[Η εργασία]**

Το παρακάτω απόσπασμα βρίσκεται στο μεταφρασμένο από τη Λίζα Εκκεκάκη βιβλίο του James Suzman, *Εργασία: Η ιστορία του πώς περνάμε τον χρόνο μας*, Εκδόσεις Μεταίχμιο, 2020, σσ. 14-16.

Ας δεχτούμε ότι, για το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας, οι άνθρωποι δεν ανησυχούσαν για την έλλειψη αγαθών όσο εμείς σήμερα, αντιλαμβανόμαστε ότι η εργασία είναι κάτι παραπάνω από μια προσπάθεια επίλυσης του οικονομικού προβλήματος. Αυτό το αντιλαμβανόμαστε όλοι, αφού αποκαλούμε «δουλειά» διάφορες δραστηριότητες με ορισμένο σκοπό, πέραν της επαγγελματικής απασχόλησής μας. Λέμε, για παράδειγμα, ότι οι σχέσεις μας «θέλουν δουλειά», ότι «δουλεύουμε» το σώμα μας, ακόμα και τα χόμπι μας. [...]

Η «εργασία» σύμφωνα με τον πιο καθολικό ορισμό – που φαίνεται να καλύπτει από τους κυνηγούς-τροφοσυλλέκτες και τους κουστουμαρισμένους χρηματιστές έως τους γεωργούς αυτοσυντήρησης με τα ροζιασμένα χέρια και οποιονδήποτε άλλο – είναι η σκόπιμη κατανάλωση ενέργειας ή προσπάθειας σε ένα έργο για την επίτευξη ενός σκοπού ή αποτελέσματος.

Η έννοια της εργασίας πιθανολογούμε πως είναι από αυτές που σχημάτισαν οι αρχαίοι άνθρωποι μόλις άρχισαν να κατηγοριοποιούν τον κόσμο γύρω τους και να οργανώνουν τις εμπειρίες τους με βάση έννοιες, λέξεις και ιδέες. Η εργασία είναι μια από τις λίγες έννοιες – όπως αγάπη, γονεϊκότητα, η μουσική και το πένθος – από τις οποίες μπορούσαν πάντα να πιαστούν οι ταξιδιώτες, αλλά και οι ανθρωπολόγοι όταν βρίσκονταν μόνοι σε ξένη γη. Γιατί, ενώ η ομιλούμενη γλώσσα ή τα ακατανόητα έθιμα των άλλων αποτελούν εμπόδιο, το να βοηθήσεις κάποιον να κάνει μια δουλειά γκρεμίζει πιο γρήγορα τα τείχη απ' ό,τι μια αμήχανη κουβέντα. Είναι έκφραση καλής θέλησης και – όπως όταν χορεύουμε ή τραγουδάμε – όταν δουλεύουμε μαζί δημιουργείται σύμπνοια σκοπού και βιώματος.

Εάν αφήσουμε στην άκρη την άποψη ότι το οικονομικό πρόβλημα αποτελεί αιώνιο στοιχείο της ανθρώπινης ύπαρξης, έχουμε τη δυνατότητα όχι μόνο να διευρύνουμε τον ορισμό της εργασίας πέραν του βιοπορισμού, αλλά και να προσεγγίσουμε διαφορετικά [...] τη σχέση μας με την εργασία από την απαρχή της ζωής μέχρι και το πολυάσχολο παρόν μας. Εγείρονται, επίσης, κάποια ερωτήματα. Γιατί αποδίδουμε σήμερα πολύ μεγαλύτερη σπουδαιότητα στην εργασία απ' ό,τι οι κυνηγοί και τροφοσυλλέκτες πρόγονοί μας; Γιατί, σε μια εποχή πρωτοφανούς αφθονίας, έχουμε τόσο έντονη νοοτροπία έλλειψης;

Κείμενο 2**Η θάλασσα**

Απόσπασμα από το διήγημα *Η θάλασσα*, του πεζογράφου και βασικού εκπρόσωπου της ελληνικής ηθογραφίας Ανδρέα Καρκαβίτσα (1865-1922). Βρίσκεται στη συλλογή *Λόγια της πλώρης*, εκδόσεις Εστία, 2011. Έχει διατηρηθεί η ορθογραφία του κειμένου.

Ο πατέρας μου – μύρο το κύμα που τον τύλιξε – δεν είχε σκοπό να με κάνει ναυτικό.

- Μακριά, έλεγε, μακριά, παιδί μου, απ' το άτιμο στοιχειό! Δεν έχει πίστη, δεν έχει έλεος. Λάτρεψέ την όσο θες, δόξασέ την εκείνη το σκοπό της. Μην κοιτάς που χαμογελά, που σου τάζει θησαυρούς. Αργά-γρήγορα θα σου

σκάφη το λάκκο ή θα σε ρίξη πετσί και κόκκαλο, άχρηστο στον κόσμο. Είπες θάλασσα, είπες γυναίκα, το ίδιο κάνει.

Και τα έλεγε αυτά ο άνθρωπος που έφαγε τη ζωή του στο καράβι· που ο πατέρας, ο πάππος, ο πρόπαππος, όλοι ως τη ρίζα της γενιάς ξεψύχησαν στο παλαμάρι⁴⁹. Μα δεν τα έλεγε μόνον αυτός, αλλά κι οι άλλοι γέροντες του νησιού, οι απόμαχοι των αρμένων⁵⁰ τώρα, και οι νιώτεροι, που είχαν ακόμη τους κάλους στα χέρια, όταν κάθιζαν στον καφενέ να ρουφήξουν τον ναργιλέ, κουνούσαν το κεφάλι και στενάζοντας έλεγαν:

- Η θάλασσα δεν έχει πια ψωμί. Ας είχα ένα κλήμα στη στεριά και μαύρη πέτρα να ρίξω πίσω μου.

Η αλήθεια είναι πώς πολλοί τους όχι κλήμα, αλλά νησί ολάκερο μπορούσαν ν' αποχτήσουν με τα χρήματά τους. Μα όλα τα έριχναν στη θάλασσα. Παράβγαιναν ποιος να χτίση μεγαλύτερο καράβι· ποιος να πρωτογίνει καπετάνιος. Και γω που άκουα συχνά τα λόγια τους και τα έβλεπα τόσο ασύμφωνα με τα έργα τους δε μπορούσαν να λύσω το μυστήριο. Κάτι, έλεγα, θεϊκό ερχόταν κ' έσερνε όλες εκείνες τις ψυχές και της γκρέμιζε άβουλες στα πέλαγα, όπως ο τρελοβοριάς στα στειρολίθαρα.

Αλλά το ίδιο κάτι μ' έσπρωχνε και μένα εκεί. Από μικρός την αγαπούσα τη θάλασσα. [...]

Έλεπε ο πατέρας με τη σκούνα⁵¹ από το ταξίδι. Μίσευε⁵² και ο καπετάν Καλιγέρης, ο θεϊός μου, για τη Μαύρη Θάλασσα. Του έπεσα στο λαιμό· τον παρακάλεσε κ' η μάνα μου από φόβο μην αρρωστήσω· με πήρε μαζί του.

- Θα σε πάρω, μου λέει, μα θα δουλέψης το καράβι θέλει δουλειά. Δεν είναι ψαρότρατα νάχης φαΐ και ύπνο. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις τη σημασία της εργασίας, όπως παρουσιάζεται στο Κείμενο 1 (γύρω στις 60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Να παραθέσεις ένα χωρίο από το Κείμενο 1, στο οποίο χρησιμοποιείται η μέθοδος του ορισμού. Γιατί, κατά τη γνώμη σου, γίνεται ευρεία χρήση του ορισμού από τον συγγραφέα;

3ο υποερώτημα

απασχόληση, ενέργεια, εργασία, έργο, δουλειά:

Για την καθεμιά από τις λέξεις αυτές να γράψεις μια περίοδο λόγου, διαφορετική από αυτή του Κειμένου 1, στην οποία να φαίνεται η σημασία της.

ΘΕΜΑ 4

Για ποιους λόγους ο πατέρας του αφηγητή και οι γέροντες του νησιού ήθελαν να τον αποτρέψουν από το να γίνει ναυτικός; Συμφωνείς με την απόφαση του αφηγητή; Να γράψεις ένα Κείμενο 100 - 150 λέξεων, στο οποίο να απαντάς τεκμηριωμένα στα ερωτήματα αυτά.

⁴⁹ Παλαμάρι (το): χοντρό σχοινί караβιού

⁵⁰ Αρμενα (τα): πανιά, ιστία

⁵¹ Σκούνα (η): είδος πλοίου

⁵² Μισεύω: ταξιδεύω, φεύγω

Κείμενο 1**[Η συγγραφή κατά την ωριμότητα]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο της Ιζαμπέλ Αλιέντε με τίτλο «Οι γυναίκες της ψυχής μου», εκδόσεις Ψυχογίος, 2021, μετ. Αγγελική Βασιλάκου, Πρόλογος: Σώτη Τριανταφύλλου, σ.σ. 95- (προσαρμογή στις ανάγκες της εξέτασης)

Ελλείπει φιλοδοξία, υπήρξα τυχερή. Κανένας, και πόσο μάλλον εγώ, δεν μπορούσε να προβλέψει την άμεση αποδοχή που είχε το πρώτο μου μυθιστόρημα, καθώς και τα υπόλοιπα βιβλία μου. Ίσως η γιαγιά μου είχε δίκιο, όταν προφήτευε ότι η εγγονή της θα ήταν τυχερή, γιατί γεννήθηκε με ένα σημάδι σε σχήμα αστεριού στην πλάτη της. Για χρόνια νόμιζα ότι αυτό με έκανε ξεχωριστή, αλλά, όπως αποδεικνύεται, είναι κάτι συνηθισμένο, και με την πάροδο του χρόνου ξεθωριάζει.

Υπήρξα πάντοτε πετυχημένη στη δουλειά, γιατί η προειδοποίηση του παππού μου, ότι κάθε αδρανής χρόνος είναι χαμένος χρόνος, με σημάδεψε. Αυτός ήταν ο κανόνας μου επί δεκαετίες, μα έμαθα ότι ο ελεύθερος χρόνος μπορεί να γίνει το γόνιμο όπου ανθεί η δημιουργικότητα. Δε βασανίζω πια τον εαυτό μου με υπερβολική πειθαρχία, όπως κάποτε, γράφω για την απόλαυση να διηγούμαι μια ιστορία λέξη προς λέξη, βήμα προς βήμα, απολαμβάνοντας τη διαδικασία χωρίς να σκέφτομαι το αποτέλεσμα. Δεν καρφώνομαι σε μια καρέκλα μέρες ολόκληρες γράφοντας με τη συγκέντρωση συμβολαιογράφου. Μπορώ να χαλαρώσω, γιατί έχω το σπάνιο προνόμιο να έχω πιστούς αναγνώστες και καλούς εκδότες που δεν προσπαθούν να επηρεάσουν τη δουλειά μου.

Γράφω για ό,τι έχει σημασία για εμένα, με τον δικό μου ρυθμό. Και σε αυτές τις αδρανείς ώρες, τις οποίες ο παππούς μου θεωρούσε χαρμισμένες, τα πνεύματα της φαντασίας μεταμορφώνονται σε συγκεκριμένους, μοναδικούς χαρακτήρες με τη δική τους φωνή, πρόθυμους να μου αφηγηθούν τη ζωή τους, αν τους δώσω τον χρόνο. Είμαι τόσο σίγουρη πως με περιβάλλουν, ώστε εκπλήσσομαι που κανένας άλλος δεν τους προσέχει.

Το να καταρρίψω τη σιδερένια μου πειθαρχία δεν έγινε από τη μια μέρα στην άλλη, μου πήρε χρόνια. Στη θεραπεία και την πενιχρή πνευματική μου πρακτική έμαθα να λέω στο υπερεγώ μου ... να με αφήσει ήσυχη, να απολαύσω την ελευθερία μου. Το υπερεγώ δεν είναι το ίδιο με τη συνείδηση. Το πρώτο μάς τιμωρεί, το δεύτερο μας καθοδηγεί. Έπαψα να δίνω αναφορά στον εργοδηγό μέσα μου, που με τη φωνή του παππού μου μού επιβάλλει συμμόρφωση και απόδοση. Επομένως, ο επίπονος ανηφορικός αγώνας τελείωσε, και τώρα εξερευνώ χαλαρά την περιοχή της διαίσθησης, που αποδείχτηκε καλύτερο περιβάλλον για τη γραφή.

Κείμενο 2**Βασίλης Αλεξάκης (1943 –2021)****[Το στιφάδο...]**

Το απόσπασμα που ακολουθεί προέρχεται από το μυθιστόρημα «Το κεφάλι της γάτας». Ο συγγραφέας έγραψε τα πρώτα του έργα στα Γαλλικά. Η απόδοση του συγκεκριμένου έργου στα ελληνικά έγινε από τη Μαρίκα Κιλίτσογλου με τη συνεργασία του ίδιου του συγγραφέα. Δεύτερη έκδοση Εξάντας, 2014. σ.σ. 29

Ο Ζαν Λουί μπαίνει στο γραφείο της Σιμόν που είναι υπεύθυνη για την προβολή των βιβλίων στον Τύπο. Σηκώνεται, τον φιλά στα δύο μάγουλα.

–Τι νέα; του λέει.

[...] ξαναρχίζει να ψάχνει τα χαρτιά της.

– Είμαι απολύτως βέβαιη ότι σημείωσα κάπου τ' όνομά του....

Τι έλεγες;

Ένας μεγαλόσωμος νεαρός με σγουρά μαλλιά μπαίνει δειλά στο γραφείο, με το κεφάλι λίγο σκυφτό σαν να φοβάται μην κουτουλήσει στο ταβάνι.

– Με συγχωρείτε, εδώ είναι το τμήμα της παραλαβής των χειρογράφων;

– Όχι...θέλετε να αφήσετε χειρόγραφο;

– Μάλιστα...μου είπαν στο βάθος του διαδρόμου.

– Αν θέλετε αφήστε το σε μένα και θα το διαβιβάσω.

– Ακουμπά πάνω στο γραφείο ένα κόκκινο ντοσιέ. Το χέρι του διστάζει να το αποχωριστεί ολότελα.

– Το στιφάδο, είναι ο τίτλος;

– Μάλιστα, λέει με σβησμένη φωνή. Είναι ένα μυθιστόρημα εμπνευσμένο από την καθημερινότητα, γι' αυτό το ονόμασα έτσι.

– Δεν είναι ακριβώς το είδος που ενδιαφέρει τις εκδόσεις μας...Ωστόσο, το χειρόγραφό σας θα διαβαστεί ...θα λάβετε απάντηση σε δύο μήνες.

Φαίνεται αρκετά απογοητευμένος. Θα ήθελε βέβαια να διάβαζαν αμέσως το κείμενό του, να το βρίσκαν καταπληκτικό, να το τύπωναν την ίδια νύχτα, έτσι που αύριο κιόλας, το πολύ μεθαύριο, να δημοσιεύονταν στον Τύπο εγκωμιαστικά κριτικές [...].

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Με βάση το Κείμενο 1, να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο απαντητικό σου φύλλο δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος.

Η συγγραφέας:

1. αντιμετώπισε δυσκολίες μέχρι να γίνει γνωστή και να αναγνωριστεί το έργο της
2. έμαθε, περνώντας τα χρόνια, ότι και ο ελεύθερος χρόνος μπορεί να προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες, για να αναπτυχθεί η δημιουργικότητα του ανθρώπου
3. διδάχτηκε από τον παππού της να γράφει, απολαμβάνοντας τη διαδικασία της γραφής
4. επηρεάζεται στη δουλειά της από τους αναγνώστες και τους εκδότες της
5. επιθυμεί, πλέον, να γράφει χωρίς να ενδιαφέρεται από πριν για το τελικό αποτέλεσμα της πνευματικής της παραγωγής.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 από μια διαρθρωτική λέξη ή φράση που χρησιμοποιείται, κατά περίπτωση, για να εκφράσει: αιτιολόγηση, πιθανότητα, αποτέλεσμα, αντίθεση, συμπέρασμα.

3ο υποερώτημα

Πώς χαρακτηρίζεις το ύφος λόγου που επιλέγει η συντάκτρια του Κειμένου 1, σοβαρό ή απλό; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε τρεις γλωσσικές επιλογές.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα του συγγραφέα που υποβάλλει το χειρόγραφό του για κρίση στον εκδοτικό οίκο. Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιούργησε η ανάγνωση του αποσπάσματος; Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

84. ΘΕΜΑ 28057

Κείμενο 1

[Προκλήσεις για την οικονομία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

Απόσπασμα από το άρθρο με τίτλο «Κοινωνική προστασία και προκλήσεις του ευρωπαϊκού κράτους πρόνοιας» των Γ. Νοικοκυράκη, Π. Σαράφη, πηγή: <https://www.researchgate.net>, προσπελάστηκε στις 12.10.2022.

Όλες οι χώρες της ΕΕ σήμερα είναι αντιμέτωπες με μια σειρά προκλήσεων που συνδέονται με το εργασιακό και το παραγωγικό μοντέλο, τη διεθνοποίηση της οικονομίας, την ανεργία, τις δημογραφικές μεταβολές, την αλλαγή της δομής της οικογένειας, τη μετανάστευση, τη γήρανση του πληθυσμού, οι οποίες σε συνδυασμό με την παγκόσμια οικονομική κρίση οδηγούν σε περαιτέρω όξυνσή τους.

Τα δεδομένα αυτά αλλάζουν τους όρους άσκησης της κοινωνικής πολιτικής. Η μεγαλύτερη πρόκληση είναι οι δημογραφικές μεταβολές, δηλαδή η γήρανση του πληθυσμού, ως αποτέλεσμα της μείωσης της γεννητικότητας και της αύξησης του προσδόκιμου ζωής. Ο αριθμός των συνταξιούχων είναι συνεχώς αυξανόμενος και πρέπει να συντηρείται από έναν μειούμενο αριθμό ενεργών εργαζομένων. Ο επαναπροσδιορισμός του συμβολαίου μεταξύ των γενεών επιβάλλεται και στην Ελλάδα. Αντικείμενο προβληματισμού σε όλες τις χώρες είναι η συμμετοχή των ηλικιωμένων στην παραγωγή, ενώ η οικογενειακή πολιτική θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στους νέους γονείς, και ιδίως στη γυναίκα-μητέρα, να συνδυάζουν ισορροπημένα την επαγγελματική τους καριέρα με τη φροντίδα των παιδιών.

Μια σημαντική πρόκληση συνιστούν οι μεταβολές που έχουν λάβει χώρα στην αγορά εργασίας, η οποία έχει οδηγήσει σε ανεργία, κυρίως τις γυναίκες και τους νέους (χάσμα μεταξύ γενεών στην αγορά). Η εξέλιξη της τεχνολογίας, η αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου, η γέννηση ομάδας εργατικού δυναμικού υψηλής εξειδίκευσης, και η συνεχής μείωση των θέσεων απασχόλησης στη βιομηχανία προκαλούν τον σοβαρό περιορισμό των θέσεων εργασίας. Παράλληλα, οι άτυπες μορφές εργασίας και απασχόλησης (μερική-προσωρινή απασχόληση, αυτοαπασχόληση, παράλληλη απασχόληση) αναπληρώνουν τους εργαζόμενους με κανονική σύμβαση εργασίας. Χαρακτηριστικά της εργασίας είναι οι ευέλικτες μορφές εργασίας, η συνεχόμενη καινοτομία, η υψηλή και συνεχής εξειδίκευση, η ποικιλία, η μεταβλητότητα, η προσωρινότητα, η εναλλαγή, η αστάθεια. [...]

Κείμενο 2

[Το σκυφτό κεφάλι]

Γιωργος Παναγιωτίδης (1965 -), Από το «Ίχνη στα όνειρα» εκδόσεις Βακχικών

Ο πατέρας μου υπήρξε ένας φτωχός κατώτερος κρατικός υπάλληλος, κλητήρας κάποιας περιφερειακής οικονομικής εφορίας όπου εκτελούσε πρόθυμα το υπηρετικό έργο του, πάντα με την επίβλεψη και τις οδηγίες, με τη διάθεση ενός Προϊσταμένου. Μετέφερε την αλληλογραφία που έφτανε με το ταχυδρομείο, μετέφερε τα έγγραφα

που έπρεπε να διακινηθούν από γραφείο σε γραφείο, μετέβαινε, με εντολή του Προϊσταμένου και μόνο, σε άλλες υπηρεσίες για τη διεκπεραίωση υποθέσεων και, σε ώρες που δεν ήταν σε κάποια εξωτερική υπηρεσία, παρέμενε στο γραφείο του, που βρισκόταν στο τέλος ενός διαδρόμου του ισογείου, απασχολούμενος με εργασίες που του αναθέτονταν. Ίσως όλα τούτα τον είχαν γονατίσει συναισθηματικά αλλά κρατιόταν όρθιος για την οικογένειά του, για χάρη μου δηλαδή και για να μη φανεί κατώτερος των προσδοκιών της μητέρας μου, παρότι εκείνη μας εγκατέλειπε όταν ήμουν πια δεκαπέντε χρόνων. Εργαζόταν εκτελώντας αδιαμαρτύρητα όλες τις προσταγές, [...] το μόνο που τον βασάνιζε ήταν η υποχρέωσή του να επισημαίνει τις φθορές που επέρχονταν στο κτίριο ή τα επίπλα και να τις αναφέρει αμέσως, γιατί του είχε γίνει εμμονή η αναζήτηση αυτών των φθορών, είχε εξασκηθεί να τις βλέπει πριν από οποιονδήποτε άλλο και να τις αναφέρει πάλι και πάλι, παρότι τις περισσότερες φορές κανείς δεν τον άκουγε και κανείς δεν έκανε το παραμικρό για τη συντήρηση του κτιρίου και των επίπλων.

Ίσως όλα τούτα συνέτρεξαν στον αποχρωματισμό του χαρακτήρα του, στην ισοπέδωση των ονείρων του, είχε πια σβήσει η ζωντάνια της σκέψης του και είχε μετατραπεί σε ένα υπάκουο ανδρείκελο που δεν μπορούσε να πάρει καμία πρωτοβουλία. Ακόμη και αφού συνταξιοδοτήθηκε, οι συνήθειες που είχε κληρονομήσει από τα χρόνια του κλητήρα, επέμεναν με την ίδια, αμείωτη ένταση. Επειδή όφειλε να μην αποχωρεί ποτέ από την υπηρεσία του πριν ελέγξει και διαπιστώσει ότι έχουν ασφαλιστεί τα γραφεία, οι βιβλιοθήκες και τα αρχεία, ότι έχουν κλειστεί καλά οι πόρτες και τα παράθυρα, ότι έχουν ελευθερωθεί οι πρίζες και γενικά, ότι όλα έχουν καλώς, επαναλάμβανε την ίδια ιεροτελεστία στο σπίτι μας, πριν βγει για κάποια δουλειά ή πριν κοιμηθεί, έλεγχε πάντα ότι είναι κλειδωμένη η εξώπορτα, κλειστά τα παράθυρα, η ηλεκτρική κουζίνα, όλα τα φώτα, ότι δεν στάζουν οι βρύσες, ότι το περισσευούμενο φαγητό είναι στο ψυγείο, οι υποχρεώσεις της επόμενης ημέρας στοιβαγμένες στον μπουφέ του καθιστικού, οι λογαριασμοί του ηλεκτρικού, της ύδρευσης, του τηλεφώνου, των κοινοχρήστων, των δόσεων του στεγαστικού δανείου, της εφορίας, ο καλά μελετημένος κατάλογος με τα ψώνια, τα τρόφιμα νωπά και κατεψυγμένα, τα καθαριστικά, τα φάρμακα, τους εορτάζοντες συγγενείς και φίλους ως υποσημείωση. Επειδή του επιβαλλόταν να συμπεριφέρεται με ιδιαίτερη ευπρέπεια και σεβασμό προς τους φορολογούμενους πολίτες δεν θυμάμαι ν' αντιμίλησε ποτέ στη μητέρα μου, όσα χρόνια ήταν μαζί, ούτε καν σ' εμένα να υψώσει φωνή, αλλά πώς, αφού για τον κόσμο που τον γνώριζε ήταν σκυφτό κεφάλι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50 λέξεις να εκθέσεις τις αλλαγές που σημειώνονται στην εργασία, σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται γλωσσικά και νοηματικά η 1η και η 2η παράγραφος του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Χαρακτηριστικά του άρθρου ως κειμενικού είδους είναι ο επικαιρικός και πληροφοριακός του χαρακτήρας. Να επιβεβαιώσεις αυτά τα γνωρίσματα με δύο αναφορές για τον επικαιρικό χαρακτήρα και τρεις γλωσσικές επιλογές για τον πληροφοριακό του χαρακτήρα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την επιρροή που ασκεί στην καθημερινότητα και στον χαρακτήρα του πατέρα η εργασία του, σύμφωνα με το Κείμενο 2. Παράλληλα, να εκφράσεις τις σκέψεις που σου προκάλεσε η ανάγνωση του κειμένου αναφορικά με την εργασία και τη σημασία της στη ζωή μας. Οργάνωσε σε 100-150 λέξεις την απάντησή σου.

85. ΘΕΜΑ 28121

Κείμενο 1

Η Ανεργία Στους Νέους: Η Καταπολέμηση του Φαινομένου

Το άρθρο που ακολουθεί (ελαφρώς διασκευασμένο) δημοσιεύτηκε στις 19-11-2021 στην ιστοσελίδα του Ινστιτούτου Ανάπτυξης Επιχειρηματικότητας, www.entre.gr.

Η ανεργία αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της εποχής, έχοντας σοβαρή επίπτωση στη ζωή και την ευημερία των ανθρώπων. Η χώρα μας βρίσκεται εδώ και χρόνια στις πρώτες θέσεις των χωρών με τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στην Ευρώπη. Το μεγαλύτερο βέβαια πρόβλημα φαίνεται να εντοπίζεται στα ποσοστά ανεργίας που αφορούν τους νέους.

Οι συνέπειες της ανεργίας είναι σημαντικές για την ψυχολογία των νέων. Τα άτομα που πλήττονται από την ανεργία συχνά χάνουν την αυτοεκτίμηση και την δημιουργικότητά τους. Παράλληλα, επηρεάζονται οι σχέσεις τους με τους ανθρώπους, καθώς αδυνατούν να λάβουν μια αυτόνομη θέση στην κοινωνία. Για κάποιους οι συνέπειες μπορεί να αποβούν ακόμα πιο ολέθριες, αντιμετωπίζοντας προβλήματα κατάθλιψης και κρίσεων πανικού. Για όλους τους ανθρώπους, η ανεργία είναι μια κατάσταση δύσκολη και δυσάρεστη, από την οποία μερικοί παλεύουν χρόνια να βγουν.

Η πλήρης αντιμετώπιση της ανεργίας σαφώς και δεν είναι εφικτή. Ωστόσο, υπάρχουν διάφορες ενέργειες που μπορούν να γίνουν, προκειμένου να καταπολεμηθεί ένα ποσοστό της και να ευνοηθούν οι νέοι.

Πρώτα από όλα, ακριβώς επειδή αναφερόμαστε στους νέους και σε ηλικίες κάτω των 25 ετών, το σχολείο είναι ένας βασικός φορέας που θα μπορούσε να κάνει την αρχή ως προς τη μείωση των ποσοστών ανεργίας στους νέους. Συγκεκριμένα, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει σωστή και ολοκληρωμένη ενημέρωση των μαθητών σχετικά με την αγορά εργασίας, τα πολλά και διαφορετικά επαγγέλματα καθώς και τις αρμοδιότητές τους. Με τον τρόπο αυτό, οι μαθητές έρχονται σε επαφή με όλες τις επιλογές που υπάρχουν χωρίς να περιορίζονται στα απλά παραδοσιακά επαγγέλματα, όπου η ζήτηση και οι ανοιχτές θέσεις είναι περιορισμένες.

Παραμένοντας στο επίπεδο του σχολείου, η εκπαίδευση και η εκμάθηση των νέων τεχνολογικών εργαλείων είναι εξίσου σημαντική. Ζούμε πλέον σε μια εποχή όπου ο ψηφιακός μετασχηματισμός και η ανάπτυξη της τεχνολογίας έχουν εισβάλει εξ ολοκλήρου στους περισσότερους τομείς της καθημερινότητάς μας. Το ίδιο ισχύει και στην εργασία. Για τον λόγο αυτό, στα περισσότερα επαγγέλματα πλέον είναι απαραίτητη προϋπόθεση η γνώση και η εξοικείωση με τα ψηφιακά εργαλεία. Παρέχοντάς τους, λοιπόν, τις γνώσεις αυτές ήδη από μικρή ηλικία, τους δίνονται αυτόματα περισσότερες ευκαιρίες απασχόλησης.

Ωστόσο, δεν θα πρέπει να αγνοούμε και την ευθύνη που έχουν οι ίδιες οι επιχειρήσεις στην διόγκωση του προβλήματος. Οι εταιρίες πρέπει να δίνουν περισσότερες ευκαιρίες εργασίες σε νέους ανθρώπους και να είναι ανοιχτές στο να δέχονται φοιτητές για πρακτική άσκηση. Επιπλέον, είναι εξίσου σημαντικό να λαμβάνουν σοβαρά

υπόψη τους και να μην υποτιμούν τα οφέλη που μπορεί να τους προσφέρει η εκπαίδευση στον χώρο εργασίας και η συνεχιζόμενη κατάρτιση και εξειδίκευση των εργαζομένων τους.

Η ανεργία στους νέους είναι κάτι που μας απασχολεί όλους εδώ και πολλά χρόνια. Παρόλο που το μορφωτικό επίπεδο των περισσότερων νέων είναι υψηλό, η αγορά εργασίας είναι τόσο περιορισμένη και δυσπρόσιτη που δεν τους επιτρέπει να ενταχθούν σ' αυτήν. Προκειμένου να λυθεί το πρόβλημα αυτό, πρέπει όλοι να εστιάσουμε στη λύση του και όχι στην γενικότερη ύπαρξή του. Τότε μόνο οι νέοι θα καταφέρουν να αποκτήσουν μελλοντικά περισσότερες ευκαιρίες εργασίας και απασχόλησης.

Κείμενο 2

Οι άθλιοι

Ακολουθεί απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Βίκτωρ Ουγκώ, *Οι Άθλιοι*, τόμ. Α', μτφ. Γ. Τσουκαλάς.

Ο Γιάννης Αγιάννης γεννήθηκε από φτωχούς γονείς, χωρικούς μιας βορεινής επαρχίας της Γαλλίας. Παιδί δεν είχε μάθει γράμματα. Άντρας πια έκανε τον κλαδευτή στην πολίχνη Φαβερός.

Πολύ μικρός ακόμη έχασε τους γονείς του. [...] Άλλος συγγενής δεν είχε μείνει στο Γιάννη, παρά μια αδελφή μεγαλύτερή του, χήρα μητέρα επτά παιδιών, αγοριών και κοριτσιών. Αυτή, όσο ζούσε ο άντρας της είχε τον μικρό της αδελφό στο σπίτι της και τον έτρεφε. Πέθανε έπειτα ο άντρας της. Το μεγαλύτερο από τα επτά της παιδιά ήταν οχτώ χρονών το δε μικρότερο ενός χρόνου.

Ο Γιάννης εικοσιπέντε χρονών τότε, αντικατέστησε τον πατέρα και υποστήριξε τώρα κι αυτός την αδελφή του που τον είχε αναθρέψει. Τα νιάτα του φτωχού σπαταλιόνταν έτσι σε δουλειές βαριές που πληρωνόντουσαν άσχημα. [...]

Στη Φαβερόλ, όχι μακριά από το σπιτάκι του Γιάννη, προς τ' αντικρινά του δρομάκου, κατοικούσε μια χωρική, που λεγότανε Μαρία και τα παιδιά της αδελφής του, που συνήθως ήσαν πεινασμένα, πήγαιναν κάποτε σ' αυτήν, ζητούσαν από μέρος της μάνας τους ένα φλιτζάνι γάλα, που τόπιναν έπειτα πίσω από κανένα φράχτη ή δέντρο, αρπάζοντας το φλιτζάνι τόνα από το στόμα του άλλου, με τόση λαιμαργία, ώστε οι μικρές τόριχναν συνήθως στο στήθος τους, κι απάνω στα φορέματά τους. Η μητέρα θα τα τιμωρούσε αυστηρά, αν εμάθαινε αυτή τους την πονηριά. Ο Γιάννης, αν και απότομος και μουρμούρης, πλήρωνε πάντα κρυφά από την μητέρα τους, στη Μαρία το γάλα της κι έτσι τα παιδιά εγλίτωναν την τιμωρία.

Την εποχή που κλαδεύονται τα δέντρα, κέρδιζε δεκαοχτώ σολντιά κάθε μέρα· έπειτα κοιτούσε άλλες δουλειές, πότε θεριστής, πότε σκαφτιάς, πότε αγελάρης, πότε χαμάλης. Έκανε ό,τι μπορούσε. Δούλευε κι η αδελφή του, μα τί νάκανε αφού είχε επτά ανήλικα να θρέψει;

Να ένας οικτρός σωρός ψυχών, που τον εκύκλωσε λίγο λίγο η φτώχεια και τον έσφιξε. Ήρθε και μια βαρυχειμωνιά. Ο Γιάννης έχασε κάθε δουλειά, η οικογένεια στερήθηκε και το ψωμάκι. Έμεινε νηστική κυριολεκτικώς. Επτά παιδιά!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά σε 50-60 λέξεις τους τρόπους με τους οποίους το σχολείο μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση της ανεργίας, σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχονται στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 από μια διαρθρωτική λέξη ή φράση που χρησιμοποιείται, κατά περίπτωση, για να εκφράσει: αιτιολόγηση, προσθήκη, επεξήγηση, αντίθεση, συμπέρασμα.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 ο συντάκτης σε αρκετά σημεία επιλέγει την υποτακτική σύνταξη, τα ονοματικά σύνολα καθώς και εκφράσεις που δηλώνουν αναγκαιότητα. Να επισημάνεις ένα σημείο για καθεμία από αυτές τις γλωσσικές επιλογές και να αιτιολογήσεις τη χρήση τους λαμβάνοντας υπόψη την πρόθεση του συντάκτη.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 αποτυπώνεται μια κοινωνική κατάσταση. Να την περιγράψεις με αναφορές στο κείμενο και να εκφράσεις τη γνώμη σου σχετικά με το αν ανάλογες συνθήκες εμφανίζονται και στην εποχή μας. Οργάνωσε την απάντησή σου σε 150 λέξεις.

86. ΘΕΜΑ 28133**Κείμενο 1****Ψηφιακοί νομάδες**

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί διασκευασμένο άρθρο που ανακτήθηκε στις 12-10-2022, από τον εκπαιδευτικό ιστότοπο www.alfavita.gr.

Η εποχή που η εργασία προϋπέθετε απαραίτητως τη μετάβαση του εργαζόμενου σε κάποιον επαγγελματικό χώρο ή εταιρικό γραφείο έχει αρχίσει να αλλάζει αισθητά με την ολοένα αυξανόμενη υιοθέτηση της εξ αποστάσεως εργασίας.

Το εργασιακό αυτό μοντέλο εφαρμοζόταν και προ πανδημίας. Ωστόσο, οι ιδιαίτερες συνθήκες που δημιούργησε η πανδημία με την ευρεία ανάπτυξη της τηλεργασίας, έδωσε μεγαλύτερη ώθηση στην εφαρμογή της απομακρυσμένης εργασίας.

Πλέον η εργασία από απόσταση, με τον εργαζόμενο να βρίσκεται σε άλλη πόλη ή ακόμα και σε άλλη χώρα από αυτή που δραστηριοποιείται η εταιρεία του, αποτελεί παγκόσμια τάση με ανοδική πορεία, ειδικά σε τομείς όπως η τεχνολογία, ο προγραμματισμός, οι τηλεπικοινωνίες.

Δυο άνδρες που κατοικούν στα Χανιά, αλλά εργάζονται καθημερινά σε εταιρείες του εξωτερικού περιγράφουν πώς λειτουργεί για εκείνους η ιδιότυπη αυτή εργασιακή συνθήκη. «Οι εταιρείες πλέον ψάχνουν εργαζόμενους από όλο τον κόσμο, ειδικά στον χώρο του προγραμματισμού και της τεχνολογίας». Ο Α.Π. είναι 29 χρόνων, γεννήθηκε, μεγάλωσε και ζει στα Χανιά. Είναι προγραμματιστής και εργάζεται σε εταιρεία που εδρεύει στη Γερμανία και προσφέρει λογισμικό σε άλλες εταιρείες. Όπως μας είπε: «Στο Βερολίνο, το Πανεπιστήμιο σου βρίσκει δουλειά. Παίρνουν πολλούς για πρακτική στην οποία πληρώνεσαι και μετά αν είσαι καλός οι εταιρείες σε κρατάνε. Η δουλειά σε τέτοια εταιρεία είναι σε άλλο επίπεδο. Βλέπεις ότι οι εργοδότες σκέφτονται αλλιώς, είναι πιο ανοιχτόμυαλοι και ανοιχτοί στη συζήτηση. Μάλιστα, στη Γερμανία πέρασαν και νόμοι που προστατεύουν τους εργαζόμενους που δουλεύουν από άλλες χώρες» αναφέρει ο 29χρονος προγραμματιστής. Οι εταιρείες πλέον δεν

ψάχνουν προσωπικό μόνο στους τόπους όπου εδρεύουν, ειδικά στον χώρο του προγραμματισμού και της τεχνολογίας».

Ο Π.Σ. είναι 44χρόνων και μένει τα τελευταία 10 χρόνια στα Χανιά. Δουλεύει ως εκπαιδευτής κάνοντας εκπαιδευτικά σεμινάρια σε προσωπικό εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Η εταιρεία στην οποία εργάζεται εδρεύει στη Σουηδία. «Εργάζομαι από το σπίτι μου κάνοντας τηλεκπαίδευση, όμως υπάρχουν και φορές που ταξιδεύω σε χώρες εκτός Ελλάδας, για να εκπαιδεύσω προσωπικό εταιρειών. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια η δουλειά γίνεται περισσότερο διαδικτυακά. Τώρα πια, μετά από εμπειρία τόσων χρόνων, έχουν απλουστευτεί τα πράγματα και η απόδοση και η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης είναι περίπου η ίδια με αυτήν που θα είχαν οι εκπαιδευόμενοι αν τα σεμινάρια πραγματοποιούνταν από κοντά».

Κείμενο 2

Νομάδες

Το ποίημα είναι της Ελένης Αρτεμίου – Φωτιάδου, ανήκει στη συλλογή «Χειμερία Ζάλη», έχει κυκλοφορήσει από τις Εκδόσεις Μανδραγόρας τον Οκτώβριο του 2017.

Πρωτόγονοι είμαστε ακόμα, λες
Κοιμόμαστε στις ευκαιριακές σπηλιές μας
σαν νομάδες που φοβούνται να κατοικήσουν
ένα δυνατό συναίσθημα
Τις νύχτες
ζωγραφίζουμε επάνω στα τοιχώματα της σκέψης
ένα μικρό ελαφίσιο όνειρο
να τρέχει ανυπεράσπιστο στη σαβάνα του κόσμου μας
Κι όταν μας παίρνει ο ύπνος πλάι στα βέλη χέρια μας
ονειρευόμαστε πως γίνεται το θήραμα της επόμενης μέρας
Το τρόπαιο που θα σηκώσουμε ψηλά
για όλο αυτό τον μακρύ δρόμο ουτοπίας
Νομάδες είμαστε, μου λες
Άστεγες πάντα οι μεγάλες μας αγάπες
με ένα ρίγος από κρύο ή πυρετό

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να παρουσιάσεις τις συνθήκες της ψηφιακής και εξ αποστάσεως εργασίας, όπως περιγράφονται στο Κείμενο 1 από τους δύο εργαζόμενους.

2ο υποερώτημα

Ποιο ρόλο διαδραματίζει η αυτούσια μεταφορά των λόγων των δύο εργαζομένων στο Κείμενο 1, όσον αφορά στον επικοινωνιακό στόχο και την ανάδειξη του θέματός του;

3ο υποερώτημα

Πώς χαρακτηρίζεις το ύφος λόγου που επιλέγει ο συντάκτης του Κειμένου 1, επίσημο ή απλό (μονάδες 6); Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε τρεις γλωσσικές επιλογές (μονάδες 9).

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις με στοιχεία του Κειμένου 2 το συναισθηματικό κλίμα που κυριαρχεί και να εκφράσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου γεννά η ανάγνωση του ποιήματος. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

87. ΘΕΜΑ 32969

Κείμενο 1

Job Crafting: Γίνε ο αρχιτέκτονας της δουλειάς σου

Το ακόλουθο συντομευμένο και ελαφρώς διασκευασμένο άρθρο της Δρ. Λουίζας Παρασκευοπούλου προσπελάστηκε στις 17.07.2022 (https://www.huffingtonpost.gr/entry/job-crafting-yine-o-architektonas-tes-doeleias-soe_gr_5ff4ad0ec5b6fd3311119204)

Τις τελευταίες μέρες προβλήθηκε στα ΜΜΕ η ιστορία της κυρίας Βούλας Α., της καθαρίστριας του 27ου Δημοτικού Σχολείου Βόλου, που έβγαψε ολόκληρο το σχολείο μόνη της με δική της πρωτοβουλία. Η αξιέπαινη πράξη της παρουσιάστηκε ως εθελοντισμός και επιβραβεύθηκε τόσο από την διεύθυνση του σχολείου όσο και από την κοινή γνώμη.

Ωστόσο, για τους ερευνητές της οργανωσιακής συμπεριφοράς⁵³ δεν πρόκειται απλώς για μια εθελοντική πράξη, αλλά για ένα **χαρακτηριστικό παράδειγμα job crafting**. Μια νέα έννοια που έχει αλλάξει τη θεωρία των σχεδιασμών θέσεων εργασίας και η σημασία της ολοένα και αυξάνεται μέσα από την πληθώρα των νέων δημοσιεύσεων και ερευνών. Πλέον οι εργαζόμενοι δεν θεωρούνται παθητικοί αποδέκτες εντολών, αλλά ενεργοί αρχιτέκτονες της δικής τους εργασίας.

Το job crafting είναι μια έννοια που εισήχθη στην οργανωσιακή συμπεριφορά το 2001 από δύο κορυφαίες Αμερικανίδες καθηγήτριες την Jane Dutton και την Amy Wrzesniewski. Αναφέρεται στην συμπεριφορά σύμφωνα με την οποία οι εργαζόμενοι προσαρμόζουν τη δουλειά στα μέτρα τους, ώστε να ταιριάζει στα δικά τους ενδιαφέροντα, δεξιότητες και ανάγκες.

[...] **Κάθε εργαζόμενος μπορεί να αλλάξει την δουλειά του. Πώς; Με το να ζητάει να κάνει παραπάνω εργασίες που του αρέσουν**, να συνεργάζεται περισσότερο με συνάδελφους που έχει καλή επικοινωνία, να σκέφτεται τρόπους να ενσωματώσει προσωπικά ενδιαφέροντά του μέσα στην δουλειά και πολλές άλλες ιδέες. [...]

⁵³ Η Οργανωσιακή Συμπεριφορά ερευνά την επίδραση που έχουν τα άτομα, οι ομάδες και η δομή των εταιρειών στη συμπεριφορά μέσα στις επιχειρήσεις και εφαρμόζει αυτήν τη γνώση, για να κάνει τις επιχειρήσεις πιο αποτελεσματικές. (πηγή: www.dept.aueb.gr)

Το στοιχείο όμως που παίζει κύριο ρόλο είναι ο **τρόπος που βλέπω την δουλειά μου. Χωρίς αυτό καμία αλλαγή δεν είναι εφικτή. Χαρακτηριστικά η κυρία Βούλα αναφέρει** «Εργάζομαι σε αυτό το σχολείο 11 χρόνια. Για μένα πλέον δεν είναι απλά ένας απρόσωπος χώρος εργασίας. Είναι το δεύτερο σπίτι μου, έτσι το νιώθω. Θέλησα, λοιπόν, να το φρεσκάρω, μιας και είχαμε ήδη τα χρώματα στην αποθήκη και δεν μου ήταν κόπος. Το έκανα τόσο για τα παιδιά όσο και για εμένα, για να βρίσκομαι κι εγώ σε έναν χώρο όμορφο και καθαρό όπως κι εκείνα». Ο τρόπος που βλέπει την δουλειά της είναι ξεκάθαρα ως το δεύτερο σπίτι της. Άρα, είναι αναμενόμενο για το δεύτερο σπίτι της να μην υπολογίζει τον κόπο για να κάνει το κάτι παραπάνω. [...]

Είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε τον τρόπο που βλέπουμε την δουλειά μας. Το αν θα δούμε το σχολείο σαν έναν χώρο ρουτίνας, όπου πρέπει για άλλη μια μέρα να καθαρίσουμε τα σκουπίδια των παιδιών ή αν θα το δούμε σαν το δεύτερο σπίτι μας, όπου θέλουμε να προσφέρουμε στους γύρω μας ό,τι καλύτερο μπορούμε, είναι απλά μια απόφαση: θέλω να εργάζομαι σε μια δουλειά που δεν μου αρέσει και δεν μου ταιριάζει ή θέλω να βρω την ομορφιά και τον εαυτό μου μέσα σε αυτή; Η κυρία Βούλα μόλις έδωσε την απάντηση...

Κείμενο 2

Το ξυλάδικο του Βόλου

Το ακόλουθο απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα του Δημήτρη Χατζή (1913-1981), Το διπλό βιβλίο (δεύτερη έκδοση ξανακοιταγμένη, Αθήνα: «Κείμενα», 1977, σ. 35-40).

Ξαναγύρισα, λοιπόν, στο ξυλάδικο. Κοιτάζω, τώρα το βλέπω, αλλαγές μεγάλες είχαν γίνει τον καιρό που βρισκόμουν εγώ στο στρατό. Βρίσκω μια καινούργια ταμπέλα –Ξυλεία Σουηδίας. [...]

—Και, λοιπόν, μου λέει ο Μάστορας, ξαναπηγαίνεις και συ, γιαβρούμ,⁵⁴ στην κορδέλαν σου.

—Και βέβαια, του λέω και παραλίγο να του πάρω το χέρι να το φιλήσω. Ήξερα πως σ' αυτόν το χρωστούσα που με ξανάπαιρναν. [...]

Πριονισμένα στην κορδέλα μου τα παλιά ξύλα βγαίνουν καινούργια. Καθώς βγαίνουν από την κορδέλα μου, παίρναμε ύστερα τα καλύτερα και τ' ανακατεύαμε με την καινούργια ξυλεία να πουληθούν κι αυτά για καινούργια –όποιον πάρει ο Χάρος. Τ' άλλα, που φώναζαν από μακριά πως δεν είναι καινούργια, τα στήναμε όρθια δίπλα στην καινούργια ξυλεία.

Κανένas εργολάβος της προκοπής δε μπορούσε βέβαια να γελαστεί μ' αυτήν την καινούργια ξυλεία –ούτε μάστορας. Τ' αφεντικό μας γυρνούσε όλη μέρα στα περίχωρα και μέσα στο Βόλο, τους έβρισκε, κεράσματα, τραπεζώματα –τα κάναν πλακάκια, να την πασάρουν όπου μπορούσαν –τα μισά καινούργια, τα μισά παλιά- και μοιραζόνταν το κέρδος. Πιάστηκε από λεφτά –πολλά λεφτά, όπως φάνηκε αργότερα. [...]

Δεν είχαμε ωστόσο κανένα παράπονο. Ένα πεντακοσιάρικο έπαιρνε ο Μάστορας, διακόσια τη μέρα μου δίναν και μένα.

Διακόσια τη μέρα... Το 'ξερα βέβαια πως μέσα σ' αυτά δεν ήταν μονάχα ο κόπος μου πληρωμένος, ήταν αγορασμένη κ' η σιωπή μου. Δεν ήμασταν πια το φτωχό μαραγκούδικο με τα καφάσια και κάποτε τα κιβούρια μας –μια μικρή συμμορία κανονικοί λωποδύτες είχαμε γίνει. Ντρεπόμουνα καμιά φορά που σκεφτόμουν –έτσι την άρχισα εγώ τη ζωή μου, έτσι την πήγαινα. Ποια ζωή μου; —ξανασκεφτόμουν ύστερα. Εκείνα τα διακόσια τη μέρα, ήταν εμένα η ζωή μου. Κ' ήταν και των άλλων των δυο στο χωριό. Όπως και να το πεις βολικά μας έρχεται κάποτε να τους έχουμε: Δικαιολογία ή πρόφαση.

⁵⁴ γιαβρούμ = (ως τρυφερή προσφώνηση) μικρό μου, ψυχή μου.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μία παράγραφο 50-60 λέξεων τους παράγοντες μέσω των οποίων κάθε εργαζόμενος μπορεί, σύμφωνα με το Κείμενο 1, να αλλάξει τον τρόπο θεώρησης της δουλειάς του.

2ο υποερώτημα

Πώς εξασφαλίζεται η συνοχή μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1; Τι πετυχαίνει η αρθρογράφος με τη συγκεκριμένη επιλογή;

3ο υποερώτημα

«Είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε τον τρόπο που βλέπουμε την δουλειά μας. Το αν θα δούμε το σχολείο σαν έναν χώρο ρουτίνας, όπου πρέπει για άλλη μια μέρα να καθαρίσουμε τα σκουπίδια των παιδιών ή αν θα το δούμε σαν το δεύτερο σπίτι μας, όπου θέλουμε να προσφέρουμε στους γύρω μας ό, τι καλύτερο μπορούμε, είναι απλά μια απόφαση: θέλω να εργάζομαι σε μια δουλειά που δεν μου αρέσει και δεν μου ταιριάζει ή θέλω να βρω την ομορφιά και τον εαυτό μου μέσα σε αυτή;».

Στην παραπάνω παράγραφο του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις κάθε υπογραμμισμένη λέξη ή φράση με μία άλλη έτσι, ώστε το ύφος λόγου να γίνει πιο επίσημο, χωρίς να αλλοιωθεί το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να χαρακτηρίσεις τον αφηγητή του Κειμένου 2, με βάση τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται τη δουλειά του. Συμφωνείς ή διαφωνείς μαζί του και γιατί; Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα Κείμενο 120-150 λέξεων.

88. ΘΕΜΑ 16823

Κείμενο 1

Οι προεκτάσεις της εξειδίκευσης

Το κείμενο προέρχεται από το βιβλίο «Κοινωνικά Δοκίμια» του Αθανάσιου Κιτσάκη, που υπήρξε καθηγητής στη Βαρβάκειο Σχολή, σελ. 63 – 64, εκδόσεις Γρηγόρης, Αθήνα: 1991 (διασκευή συντομευμένη για τις ανάγκες της εξέτασης).

Προσπαθώντας κανείς να εντοπίσει τα αποτελέσματα της εξειδίκευσης, θα **υιοθετούσε** καταρχάς την άποψη ότι η εξειδίκευση σημαίνει γενικότερα άνοδο και βελτίωση του επιπέδου ζωής. Σαν επιμέρους θετικά αποτελέσματα θα μπορούσαμε να επισημάνουμε τη μεγιστοποίηση της απόδοσης, την υψηλή δηλαδή αποδοτικότητα (αυτό, βέβαια, σε συνδυασμό με τις δυνατότητες που μπορεί να προσφέρει ένας σύγχρονος τεχνικός εξοπλισμός και οι νέες μέθοδοι παραγωγής), την ποιότητα στο παραγόμενο έργο, τη μείωση του κόστους παραγωγής, τη μείωση του καταβαλλόμενου μόχθου.

Ο Adam Smith, για να δείξει πόσο η εξειδίκευση αυξάνει την παραγωγικότητα, παραθέτει το κλασικό παράδειγμα της κατασκευής των καρφιστών. «Ένας άνθρωπος μόνος του, λέει ο Smith, μπορεί να κατασκευάσει

το πολύ μερικές εκατοντάδες καρφίτσες την ημέρα και αυτές όχι τέλειες. Αν, όμως, αυτό το έργο συντελείται από τα μέλη μιας μικρής ομάδας, έτσι ώστε το κάθε μέλος να εκτελεί συνεχώς την ίδια απλή ενέργεια, η ομάδα μπορεί στον ίδιο χρόνο να παράγει εκατοντάδες χιλιάδες καρφίτσες και μάλιστα τέλειες κατασκευής.» Επισημαίνουμε ακόμη ότι ο ειδικευμένος σε κάποιον τομέα της παραγωγής κάνει ενέργειες απλές και επαναλαμβανόμενες, επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η απλοποίηση που επιτυγχάνεται με την εξειδίκευση δεν απαιτεί ιδιαίτερες πνευματικές ικανότητες από τον εργαζόμενο.

Αντιμετωπίζοντας τώρα το χώρο της επιστήμης, θεωρούμε ότι η εξειδίκευση είναι απαραίτητη. Η εξειδίκευση, παρατηρεί ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, αποτελεί αναπόδραστη ανάγκη, γιατί κανείς δεν έχει σήμερα το δικαίωμα να καυχηθεί ότι κατέχει όλες τις γνώσεις της εποχής του, αφού απλούστατα, όπως λέει, ο τύπος του ολοκληρωμένου σοφού, όπως ήταν ο Αριστοτέλης, ο Λεονάρντο ντα Βίντσι ή ο Γκαίτε, είναι τώρα απραγματοποίητος. Κι αυτό γιατί η εξειδίκευση στο χώρο της επιστήμης είναι πια επιβεβλημένη από τη στιγμή που οι γνώσεις είναι απεριόριστες και γιατί μέσω αυτής μπορεί ο εξειδικευμένος επιστήμονας να εξετάσει όσο το δυνατόν λεπτομερέστερα και τελειότερα έναν τομέα. Το παράδειγμα της ιατρικής με τις τόσες ειδικότητες θα ήταν αρκετά πειστικό, για να διαπιστώσει κάποιος το πόσο απαραίτητη είναι η εξειδίκευση στον επιστημονικό χώρο, όπως βέβαια και στον τομέα της τεχνικής.

Αν, όμως, εκ πρώτης όψεως, η εξειδίκευση παρουσιάζεται ως πανάκεια⁵⁵ και ως βασικός συντελεστής της κοινωνικής προόδου, χρειάζεται να δούμε και τις τεράστιες αρνητικές επιπτώσεις που έχει. Αναφέραμε ήδη ότι με την εξειδίκευση έχουμε το αποτέλεσμα της διαίρεσης του παραγόμενου έργου σε απλές και επαναλαμβανόμενες ενέργειες. Αυτή η επανάληψη, αυτή η τυποποίηση και ο **κατακερματισμός** του έργου σταδιακά κουράζουν τον άνθρωπο και τυποποιούν τον ίδιο, αμβλύνουν την ευαισθησία του απέναντι σε θέματα που δεν άπτονται της εργασίας, τον οδηγούν στην αλλοτρίωση και, κατά συνέπεια, στην έλλειψη ενδιαφέροντος για το παραγόμενο έργο και την ποιότητά του. Για το ξεπέραςμα αυτής της αλλοτρίωσης ο Ροζέ Γκαρωντύ προτείνει, αφενός μεν, να κοινωνικοποιηθούν τα μέσα παραγωγής, αφετέρου δε, να υπάρχει εναλλαγή των εργαζομένων στους χώρους εργασίας.

Κείμενο 2

Τα παιδιά της Νιόβης

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Τάσου Αθανασιάδη «Τα Παιδιά της Νιόβης», τέταρτη έκδοση (Ιούνιος 1998), εκδόσεις Εστία, Αθήνα

[...] Η Αρμενοπούλα την έκοψε: Κι όταν του χρόνου θα τέλειωνε το «Κεντρικό Παρθεναγωγείο», πώς θα γύριζε να μείνει στο Σαλιχλί, ύστερα από τέτοια ζωή στη Σμύρνη; ρώτησε με κρυμμένη χαιρεκακία. Η Τασώ χαμήλωσε τη φωνή, για να μην την ακούσει η μητέρα της: Ω! μα δεν το 'χει καθόλου σκοπό, αποκρίθηκε, σα τέλειωνε, να επιστρέψει στο Σαλιχλί. Τώρα πια ήταν της μόδας τα κορίτσια από καλά σπίτια, που ξέρανε ξένες γλώσσες, να εργάζονται σε μεγάλες εταιρίες και τράπεζες ως ιδιαίτερες γραμματείς των διευθυντών...

Και οι έξι είχαν απομείνει να την κοιτούν μ' ανοιχτό το στόμα. Η απάντησή της τους είχε κάνει μεγάλη εντύπωση. Να 'τανε από αυτές που τις λένε «σουφραζέτες», σαν τη μαντάμ Ζιζή; ρώτησε με αφέλεια η Ανδρονίκη του Γιανούσογλου κοιτάζοντας την Τασώ με θαυμασμό. Εκείνη έβαλε τα γέλια. Όταν ο πατέρας της, είπε, ήρθε την τελευταία φορά στη Σμύρνη, στο «Ξενοδοχείο της Αλεξάνδρειας», όπου έμεινε, του έπαιξε πιάνο. Πολύ του άρεσε. Την κοίταξε με χαμόγελο: «Πώς θα γυρίσεις, βρε κόρη μου, στο Σαλιχλί; Ύστερα απ' τη ζωή που κάνεις

⁵⁵ Πανάκεια: μφ μέσο επίλυσης οποιουδήποτε προβλήματος

εδώ, τα μυαλά σου έχουν πάρει αέρα. Ο ένας γαμπρός θα σου μυρίζει και ο άλλος θα σου βρωμάει. Πρέπει να κοιτάξουμε με το νονό σου να σου βρούμε κανένα παλληκάρι απ' τη Σμύρνη...», της είπε.

Ξέσπασαν και οι έξι σε κάτι προσποιητά γέλια. Η απάντησή της, πώς μπορούσε να εργαστεί «ως ιδιαίτερα γραμματεύς», τριβέλιζε απ' τη ζήλεια το μυαλό τους. Γιατί να μην είχαν και κείνες την τύχη να μάθουν περισσότερα γράμματα; Μα στη Μικρά Ασία οι εύποροι γονείς θεωρούσαν υποτιμητικό να χάνουν τα κορίτσια τους καιρό πιο πέρα απ' το εξατάξιο Δημοτικό· σκοπός τους ήταν να γίνουν καλές νοικοκυρές. Οι μεγαλύτερες σπουδές ταίριαζαν στις φτωχοκοπέλες, που θέλανε να γίνουν δασκάλες...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε ένα κείμενο περίπου 70 λέξεων τα θετικά αποτελέσματα της εξειδίκευσης, όπως αυτά αναπτύσσονται από τον συντάκτη στις τρεις πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Σε ποιο συμπέρασμα καταλήγει ο δοκιμογράφος στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1, με ποια επιμέρους επιχειρήματα και παραδείγματα οδηγείται σε αυτό;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις του Κειμένου 1.

1. Η λέξη «**υιοθετούσε**» στην πρώτη παράγραφο έχει τη σημασία:

- α) αποδεχόταν
- β) απέρριπτε
- γ) ανεχόταν
- δ) ενέκρινε

2. Η λέξη «**κατακερματισμός**» στην τέταρτη παράγραφο, έχει ως αντώνυμό της τη λέξη:

- α) ολοκλήρωση
- β) προσδιορισμός
- γ) επανένωση
- δ) πολυδιάσπαση

3. Στην πρώτη παράγραφο στο χωρίο: «Σαν επιμέρους θετικά αποτελέσματα θα μπορούσαμε . . . τη μείωση του καταβαλλόμενου μόχθου» κυριαρχεί:

- α) η παρατακτική σύνδεση
- β) ο μικροπερίοδος λόγος
- γ) το πολυσύνδετο σχήμα
- δ) το ασύνδετο σχήμα

4. Ο δοκιμογράφος επικαλείται στην τρίτη παράγραφο τα παραδείγματα του **Αριστοτέλη, του Λεονάρντο Ντα Βίντσι και του Γκαίτε:**
- α) για να αντιταχθεί με τα συγκεκριμένα πρότυπα σοφού
 - β) για να επικρίνει τις συγκεκριμένες προσωπικότητες
 - γ) για να συγκινήσει τον αναγνώστη
 - δ) για να επικυρώσει την άποψη του
5. Στη δεύτερη παράγραφο και στο χωρίο «Αν, όμως, αυτό το έργο συντελείται από τα μέλη μιας μικρής ομάδας, έτσι ώστε το κάθε μέλος να εκτελεί συνεχώς την ίδια απλή ενέργεια, η ομάδα μπορεί στον ίδιο χρόνο να παράγει εκατοντάδες χιλιάδες καρφίτσες και μάλιστα τέλειας κατασκευής» στην υπογραμμισμένη φράση εκφράζεται:
- α) υπόθεση
 - β) δυνατότητα
 - γ) βεβαιότητα
 - δ) πρόθεση

ΘΕΜΑ 2

Με αφορμή το Κείμενο 1 γράφεις ένα άρθρο που θα δημοσιευθεί στη σχολική σου εφημερίδα, εντοπίζοντας κυρίως τις αρνητικές συνέπειες της εξειδίκευσης στους εργαζόμενους, είτε αυτοί είναι απλοί εργάτες είτε εξειδικευμένοι επιστήμονες, καθώς και τους τρόπους, για να προληφθούν οι όποιες αρνητικές επενέργειες του φαινομένου. (350 – 400 λέξεις).

ΘΕΜΑ 3

Στην πρώτη και δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 2 παρουσιάζεται έμμεσα ένας διάλογος των κοριτσιών και της κεντρικής ηρωίδας. Να αναφέρεις για ποιο λόγο χρησιμοποιείται από τον αφηγητή σε σχέση με το περιεχόμενο και ποιο επικοινωνιακό αποτέλεσμα δημιουργεί.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις σε ποια κοινωνικά στερεότυπα βασίζονται οι αντιδράσεις και οι σκέψεις των δευτερευόντων προσώπων της ιστορίας (φιλενάδες, πατέρας) χρησιμοποιώντας στοιχεία του κειμένου. Ταυτίζεσαι μ' αυτά ή διαφοροποιείσαι; (120 - 150 λέξεις).

Κείμενο 1**Επαγγελματικός προσανατολισμός και ανεργία**

Το ακόλουθο κείμενο είναι της Νέλλης Παρμάκη, Σύμβουλου Επαγγελματικού Προσανατολισμού, το οποίο δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Πανατωλική» τον Φεβρουάριο 2011, <http://www.panaitoliki.gr/> (διασκευή).

[...] Οι επαγγελματικές επιλογές οφείλουν να στηρίζονται στον συνυπολογισμό πολλών παραμέτρων που αφορούν τόσο στην αγορά εργασίας όσο και στις ιδιαιτερότητες του ατόμου. Χωρίς αμφιβολία, ορισμένοι τομείς παρουσιάζουν καλή απορρόφηση και γρήγορη επαγγελματική αποκατάσταση των πτυχιούχων των αντίστοιχων τμημάτων ενώ άλλοι τομείς έχουν εξαιρετικά περιορισμένες επαγγελματικές επιλογές. Κατά συνέπεια, η ενημέρωση και σωστή ανάλυση των συνθηκών που επικρατούν στην αγορά εργασίας μπορεί να μας βοηθήσει να αποφύγουμε κακοτοπιές και επαγγελματικά αδιέξοδα.

Βασική αρχή του Επαγγελματικού Προσανατολισμού είναι η επιλογή εργασίας με βάση τα ατομικά ενδιαφέροντα, τα ταλέντα, και τις κλίσεις. Η λανθασμένη θεωρία ότι η σημερινή οικονομική κρίση και τα υψηλά ποσοστά ανεργίας αντιβαίνουν στην παραπάνω αρχή, καθιστώντας τη περιττή πολυτέλεια, είναι εξαιρετικά επικίνδυνη. Η επιστήμη του Επαγγελματικού Προσανατολισμού πρεσβεύει τον **ενδεδειγμένο** έλεγχο και συνυπολογισμό τόσο των προσωπικών χαρακτηριστικών, όσο και των διαθέσιμων εναλλακτικών λύσεων. Συγκεκριμένα, ο νέος που βρίσκεται σε ένα εκπαιδευτικό ή επαγγελματικό σταυροδρόμι θα πρέπει να διερευνήσει αρχικά τον εαυτό του, να αποσαφηνίσει τις επαγγελματικές του αξίες, την προσωπικότητα, τις ικανότητες, τα ενδιαφέροντά του και στη συνέχεια, να εξετάσει τις επιλογές που υπάρχουν, να ενημερωθεί για τις συνθήκες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε επαγγέλματος. Η παραπάνω διαδικασία θα του επιτρέψει να συνδυάσει τη προσωπικότητά του και τις εναλλακτικές του και θα τον οδηγήσει στην καλύτερη δυνατή επιλογή. Η αυτογνωσία είναι βασική συνθήκη για την κατανόηση των δυνατοτήτων του και τη στοχοθέτηση των επιδιώξεων του.

Η πληροφόρηση κατέχει κεντρικό ρόλο στην αναγνώριση των προσφερόμενων εργασιακών εναλλακτικών. Ο σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού είναι σε θέση παράλληλα παρέχει **έγκυρη** πληροφόρηση και να υποβοηθήσει την περαιτέρω εξειδικευμένη αναζήτηση επαγγελματικών επιλογών στους τομείς που ενδιαφέρουν. Όντας προετοιμασμένος για τις μελλοντικές καταστάσεις που θα αντιμετωπίσει, ο νέος θα μπορέσει να κάνει σωστές επιλογές και να βιώσει τις μικρότερες δυνατές απογοητεύσεις. Θα είναι σε θέση να προλάβει τις εξελίξεις και να θωρακιστεί απέναντι στις δυσκολίες της αγοράς εργασίας. Η γνώση τον καθιστά ικανό για σοφότερες επιλογές που θα τον βοηθήσουν να αποφύγει σημαντικά λάθη κατά την επαγγελματική του σταδιοδρομία. Ο νέος πρέπει να διακρίνει τι του είναι πιο ταιριαστό και σε ποιον εργασιακό τομέα θα μπορέσει να εργαστεί με όρεξη και όραμα για δημιουργία ώστε να ανταμειφθεί τόσο υλικά όσο και ηθικά.

Συνοψίζοντας, κατά τη διαδικασία επιλογής επαγγέλματος ο νέος πρέπει να συνυπολογίσει τις επαγγελματικές προοπτικές του κλάδου που τον ενδιαφέρει. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να γνωρίζει ότι οι συνθήκες που επικρατούν στη σύγχρονη αγορά εργασίας έχουν σχεδόν εκμηδενίσει τις επιλογές που οδηγούν σε εύκολη και σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση. Η συνεχής προσπάθεια, η αδιάκοπη εξέλιξη, και η καλλιέργεια των προσόντων και ικανοτήτων του, θα του εξασφαλίσουν την πολυπόθητη επαγγελματική επιτυχία. Μόνο όταν ο νέος επιλέξει να ασχοληθεί με ένα αντικείμενο που τον ενδιαφέρει θα μπορέσει να δώσει την απαιτούμενη ενέργεια και να ανταποκριθεί στην παραπάνω διαδικασία. [...]

Κείμενο 2

Ανεργοί

Ποίημα του Νικηφόρου Βρεττάκου (1912-1991) από τη συλλογή, Το βάθος του κόσμου, 1961.

Του εργοστασίου η πόρτα, είναι από σίδερο· έχει
στο μέσο δυο κάγκελα. Και πίσω απ' τα κάγκελα
δυο μάτια που σφάζουν. Ο επιστάτης κοιτάζει
την ουρά των ανθρώπων που στέκονται απ' έξω,
χέρια και πρόσωπα που κάνουν μια κίνηση
όλα μαζί, κρατούν την ανάσα, σκύβουν ν' ακούσουν.

«Μεσημέριασε, φύγετε. Ο κύριος
διευθυντής δε θά 'ρθει. Αύριο πάλι
πρωί. Πιο πρωί».

Χαμηλώνουν τα πρόσωπα, στέκονται αμήχανα.
Ύστερα, φεύγοντας, κοιτάζουνε γύρω τους
σα να ψάχνουν να βρουν ένα βάραθρο – όχι
να κλάψουνε, όχι να ψάξουν για τίποτα.
Να ρίξουν τα χέρια τους.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις σε 60 περίπου λέξεις τους παράγοντες που πρέπει να συνεκτιμήσει ο νέος κατά τη διαδικασία επιλογής εργασίας, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 (στο χωρίο «Συγκεκριμένα, ο νέος που βρίσκεται σε ένα εκπαιδευτικό ή επαγγελματικό σταυροδρόμι ... συνθήκες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε επαγγέλματος») αξιοποιείται ως τρόπος σύνδεσης των νοημάτων το ασύνδετο σχήμα (με τη χρήση κομμάτων). Είναι, κατά τη γνώμη σου, αποτελεσματική η χρήση του ασύνδετου σχήματος ως προς την οργάνωση των πληροφοριών του κειμένου;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να γράψεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για την κάθε μια από τις παρακάτω προτάσεις του Κειμένου 1.

1. Η λέξη «ενδελεχή» στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 έχει τη σημασία:
 - α. λεπτομερειακή

- β. γενικότερη
 - γ. αποτελεσματική
 - δ. ουσιαστική
2. Η λέξη «έγκυρη» στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 έχει τη σημασία:
- α. άμεση
 - β. αξιόπιστη
 - γ. ευρεία
 - δ. πλήρη
3. Ο σκοπός της συγγραφέως του Κειμένου 1 είναι:
- α. να ενημερώσει τους αναγνώστες της για τον επαγγελματικό προσανατολισμό
 - β. να διαφημίσει το έργο της στην επαγγελματική καθοδήγηση των νέων
 - γ. να διαμαρτυρηθεί για την απαξίωση του επαγγελματικού προσανατολισμού στο σχολείο
 - δ. να τονίσει τις επιπτώσεις της ανεργίας στους νέους
4. Η συγγραφέας του Κειμένου 1 εκφράζεται σε τρίτο πρόσωπο:
- α. για να αποστασιοποιηθεί από τον ρόλο των συμβούλων του επαγγελματικού προσανατολισμού
 - β. για να παρουσιάσει αντικειμενικά τις απόψεις της
 - γ. για να διαφοροποιηθεί από άλλους συμβούλους επαγγελματικού προσανατολισμού
 - δ. γιατί απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους και όχι μόνο στους νέους
5. «Ο νέος πρέπει να διακρίνει τι του είναι πιο ταιριαστό και σε ποιον εργασιακό τομέα θα μπορέσει να εργαστεί με όρεξη και όραμα για δημιουργία ώστε να ανταμειφθεί τόσο υλικά όσο και ηθικά.» Ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται το μήνυμα στο χωρίο αυτό του Κειμένου 1 εκφράζει:
- α. μετριοπάθεια
 - β. χιουμοριστική διάθεση
 - γ. ειρωνεία
 - δ. αναγκαιότητα

ΘΕΜΑ 4

Να παρουσιάσεις, γράφοντας ένα κείμενο 120 περίπου λέξεων, τη συναισθηματική κατάσταση των ανέργων αξιοποιώντας τις κατάλληλες λέξεις ή φράσεις από το Κείμενο 2.

90. ΘΕΜΑ 15329

Κείμενο 1

«Γόρδιος δεσμός» η επιλογή δουλειάς

Το ακόλουθο συντομευμένο άρθρο της Ιωάννας Φωτιάδη δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Η Καθημερινή στις 22.02.2014 (ανακτήθηκε στις 08.12.2021).

«Μετά το Λύκειο, τι;». Ένα ερώτημα που απασχολούσε ανέκαθεν τους εφήβους γίνεται σήμερα ακόμη πιο κρίσιμο. Γιατροί, δικηγόροι και μηχανικοί μαστίζονται από την ανεργία και συχνά μεταναστεύουν στο εξωτερικό, η οικογενειακή επιχείρηση παραπαίει. Πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την αγωνία έναντι του άδηλου

επαγγελματικού μέλλοντος στην Ελλάδα; Ο κατάλληλος σχεδιασμός, η ευελιξία και η πίστη στον εαυτό μας είναι τα κυριότερα εφόδια για το μέλλον. «Η σημερινή εποχή απαιτεί από τους νέους να μάθουν να λειτουργούν ενεργητικά στις αλλαγές που συνεχώς προκύπτουν. Καλούνται να συνειδητοποιήσουν ότι θα δραστηριοποιηθούν σε μια εποχή πολύ διαφορετική από τη σημερινή και μάλιστα σε ένα διεθνές περιβάλλον: νέα όνειρα και στόχοι θα προκύψουν από νέους επαγγελματικούς τομείς και νέες επιστημονικές ανακαλύψεις», αναλύει η κ. Μαρία Κουτσαύτη, με 30ετή εμπειρία στον χώρο της Συμβουλευτικής Διαχείρισης Σταδιοδρομίας.

«Συχνά, οι φόβοι των γονέων γίνονται οι περιορισμοί των παιδιών τους». Η σχολική επίδοση, για την οποία πασχίζει πάντα η μαθητική κοινότητα, «αποτελεί ικανή, αλλά όχι αναγκαία συνθήκη για την επαγγελματική επιτυχία, καθώς μια χαμηλή σχολική επίδοση δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται δεσμευτικά», παρατηρεί η κ. Κουτσαύτη. «Το σχολείο, το φροντιστήριο, οι γονείς καλλιεργούν συχνά το στερεότυπο ότι ιδανική σχολή είναι η υψηλόβαθμη σχολή, προκειμένου να μοιραστούν την επιτυχία σε ένα υψηλού κύρους ΑΕΙ». Ανταποκρίνεται, όμως, αυτή η επιλογή στις ανάγκες και τις δεξιότητες του μαθητή;

Η σημερινή οικονομική πραγματικότητα στην Ελλάδα έχει ορισμένες θετικές όψεις, καθώς μας αναγκάζει να αναθεωρήσουμε και να απομακρυνθούμε από στερεοτυπικές επιλογές. «Η αδυναμία ελέγχου και η ανατροπή όσων παλαιότερα θεωρούσαμε δεδομένα στο επαγγελματικό στερέωμα μας οδηγούν σε μια αντικειμενική πλέον προσέγγιση στην επιλογή επαγγέλματος». Δεν υπάρχει, επομένως, μόνο ένας δρόμος που θα μας οδηγήσει στην προσωπική μας Ιθάκη. «Εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, για παράδειγμα την Ιατρική, υπάρχουν τρόποι να πετύχουν τα παιδιά αυτό που ονειρεύονται από διαφορετικές αφετηρίες», διευκρινίζει η κ. Κουτσαύτη, «αν το καταλάβουν, θα περιοριστεί και το άγχος τους».

Κείμενο 2

ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ (1894-1988)

Η Βαγγελίτσα (απόσπασμα)

«Η Βαγγελίτσα» ανήκει στη συλλογή διηγημάτων Σκληροί αγώνες για μικρή ζωή, που εκδόθηκε το 1931 (Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα, 1978, σ. 45-46).

-Καλησπέρα, κυρία δασκάλα, και γω ήθελα να σας δω, να μου πείτε, για την κόρη μου· σα να μου φαίνεται, κυρία δασκάλα, πως τώρα πηγαίνει καλύτερα. [...] Λέτε, κυρία δασκάλα, ν' αξιωθώ να τη δω καμιά φορά δασκάλα σαν εσάς;

-Γιατί όχι; Βέβαια θα τη δείτε! Μα δε βαριέστε, τι δασκάλα! Η Βαγγελίτσα σας δεν το ξέρετε πως είναι κρυμμένος θησαυρός; Αυτή έχει μια φωνή, που, αφ' ότου την άκουσα, το πιστεύω και το λέω παντού, όπου σταθώ κι όπου βρεθώ, πως η κόρη σας είναι μια από τις πιο καλές μου μαθήτριες μέσα στην τάξη!

-Αυτά, κυρία δασκάλα, τα λέτε τώρα για παρηγοριά. Εγώ τη θέλω στα γράμματα να 'ναι καλή· κι έπειτα τη φωνή –τι να την κάμω εγώ τη φωνή; [...]

-Άμα ένα κορίτσι καλλιεργήσει τη φωνή του, -γιατί είναι σκολειά σ' άλλα μέρη επίτηδες, που πάνε τα κορίτσια μόνο για να μάθουν τραγούδι –άμα πάρει από κει ένα κορίτσι δίπλωμα, κι όπως δα η Βαγγελίτσα σας έχει φωνή σπάνια, μπορεί, αν θέλει, να κάμει ύστερα και τη δασκάλα της φωνής, μα μπορεί και να δίνει σαν εορτές, να πούμε, όπου να πηγαίνει ο κόσμος να πληρώνει για να ακούσει το τραγούδι της... Έτσι κάνει και όνομα, ακούγεται παντού.

-Μπα, μπα! Θεός φυλάξοι, κυρία δασκάλα! Να πληρώνει ο κόσμος για να ακούει το τραγούδι της! τι λέτε; Αυτό είναι σα να θέλω εγώ, η μάνα της, να κάμω την κόρη μου θεατρίνα!

-Μα δεν είναι θεατρίνα αυτό! Καθόλου! Κάθε άλλο...

-Όχι, όχι, κυρία δασκάλα. Θεέ μου φύλαγε, να βγαίνει να τραγουδεί και να την πληρώνουνε... ο Θεός να μη μ' αφήσει να δω τέτοιο πράμα... Εγώ ένα κορίτσι που το 'χω, όπως μου 'μεινε και ορφανό και δίχως προστάτη, πρέπει να 'χω τα μάτια μου τέσσερα. Ούτε να ακουστεί, να χαρείς, καλή μου κυρία δασκάλα, πως τραγουδεί· ο τόπος μας είναι κακός... Και μικρή 'ναι ακόμη, δε σου λέω· μα άμα της κολλήσουνε από τώρα κανένα παρατσούκλι, θα της το λένε κι άμα μεγαλώσει. Θα τη μάθει ο κόσμος τραγουδίστρα, και «τραγουδίστρα» θα ακούγεται ώσπου να γεράσει. Δεν τα ξέρομε τώρα; Πού ζούμε...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μία παράγραφο 50-60 λέξεων τα προβλήματα και τους περιορισμούς που έχουν να αντιμετωπίσουν οι σημερινοί έφηβοι, σύμφωνα με την αρθρογράφο του Κειμένου 1, όσον αφορά το επαγγελματικό τους μέλλον.

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 η αρθρογράφος οργανώνει τον λόγο της με δύο ερωτήματα. Να τα καταγράψεις και να εξηγήσεις ποιο στόχο εξυπηρετεί το καθένα από αυτά.

3ο υποερώτημα

«“Γόρδιος δεσμός” η επιλογή δουλειάς».

«Η οικογενειακή επιχείρηση παραπαίει».

«Δεν υπάρχει, επομένως, μόνο ένας δρόμος που θα μας οδηγήσει στην προσωπική μας Ιθάκη».

Στις παραπάνω περιόδους λόγου η γλώσσα χρησιμοποιείται συνυποδηλωτικά/μεταφορικά. Ποια πρόθεση της αρθρογράφου φανερώνει αυτή η επιλογή; Να τις ξαναγράψεις, αξιοποιώντας τη δηλωτική/κυριολεκτική χρήση της γλώσσας, χωρίς να αλλοιώσεις το νόημά τους.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την άρνηση της μητέρας της Βαγγελίτσας να γίνει η κόρη της «τραγουδίστρα» . Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιουργεί η συγκεκριμένη στάση; Να απαντήσεις σ' ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

Κείμενο 1**Επιλογή επαγγέλματος στα... τυφλά**

Το παρακάτω κείμενο είναι ελαφρώς διασκευασμένο άρθρο της Αλεξάνδρας Κασσίμη που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 29 Ιανουαρίου 2005.

Οι περισσότεροι απόφοιτοι Λυκείου, όπως φαίνεται από τις πρώτες τους επιλογές στις σχολές που δηλώνουν στα μηχανογραφικά δελτία, επιθυμούν να γίνουν γιατροί, δάσκαλοι, δικηγόροι, αρχιτέκτονες και πολιτικοί μηχανικοί. Πρόκειται για επαγγελματικούς κλάδους που λίγο-πολύ είναι κορεσμένοι, ωστόσο στη θεωρία αποτελούν μια «σταθερή αξία» για επαγγελματική αποκατάσταση. Ουδείς ωστόσο μπορεί να κατηγορήσει τους νέους για τις επιλογές τους, καθώς ο επαγγελματικός προσανατολισμός ουσιαστικά απουσιάζει από τα σχολεία, ενώ παράλληλα το γενικότερο κλίμα αβεβαιότητας σχετικά με την αποκατάσταση δημιουργεί ένα πρόσθετο βάρος. Ένα παιδί 15-16 ετών καλείται να πάρει μια απόφαση ζωής όταν επιλέγει κατεύθυνση στο σχολείο, με σημαντικό παράγοντα επιλογής την ωριμότητά του που αποτελεί συνάρτηση τόσο του χαρακτήρα του όσο και της οικογένειας στην οποία μεγάλωσε, σύμφωνα με τους ειδικούς. «Πρόκειται για επιστημονική διαδικασία αυτή της επιλογής επαγγέλματος», εξηγεί η κ. Αλεξάνδρα Καππάτου, ψυχολόγος-παιδοψυχολόγος, που συμπληρώνει ότι «οφείλουμε να εξετάσουμε την προσωπικότητα του παιδιού, τις σχέσεις του με τον εαυτό του, τις δεξιότητές του, τις προσδοκίες του από το μελλοντικό του επάγγελμα, στα οποία μπορούμε να καταλήξουμε ύστερα από ενδελεχή έλεγχο ενός ψυχολόγου».

Συχνά συναντάμε το φαινόμενο πολύ καλών μαθητών που δεν φαίνεται να έχουν κάποια ιδιαίτερη έφεση σε ένα συγκεκριμένο κλάδο, καθώς φαίνεται να αριστεύουν σε όλους τους τομείς και να επιλέγουν τις σχολές προτίμησης που έχουν τις υψηλότερες βάσεις εισαγωγής. «Η πρακτική αυτή εντάσσεται σε μία γενικότερη νοοτροπία βαθμοθηρίας που συναντάμε συχνά και μας δίνουν την αίσθηση ότι επιλέγουν σχολές που «ανταποκρίνονται» στις επιδόσεις τους», αναλύει η κ. Καππάτου. Σημαντικό ρόλο στην επιλογή ζωής που καλείται να πάρει ένα παιδί διαδραματίζει και ο τρόπος που αντιλαμβάνεται την μάθηση. «Η συνεχής πίεση των γονιών για υψηλές επιδόσεις στο σχολείο δημιουργούν μιαν αίσθηση αποστροφής των παιδιών στη γνώση», εξηγεί η κ. Καππάτου. Το όνειρο κάθε γονιού είναι να δει το παιδί του με πτυχίο, γεγονός το οποίο φυσικά είναι αδύνατο να συμβεί σε όλους, σύμφωνα με την κ. Καππάτου. Το σχολείο θα πρέπει να καλλιεργεί την αγάπη για τη μάθηση ώστε, όταν έρθει η στιγμή της μεγάλης απόφασης, η επιλογή να γίνει με γνώμονα τις ικανότητες και τις επιθυμίες, όχι τις κοινωνικές επιταγές ή το κύρος που προσδίδει κάποιο επάγγελμα.

Κείμενο 2**Καλός υπάλληλος**

Το παρακάτω κείμενο είναι ένα από «Τα πεζά της ωριμότητας» του Κωνσταντίνου Καρυωτάκη. Ο Καρυωτάκης έγραψε πολύ λίγα πεζά. Τα περισσότερα από αυτά γράφτηκαν τους τελευταίους έξι μήνες της ζωής του και δημοσιεύτηκαν μετά από τον θάνατό του (1928).

Είναι ένας αγαθός γεροντάκος. Έπειτα από τριάντα χρόνων υπηρεσία, έχει να διατρέξει όλους τους βαθμούς. Γραφεύς στο πρωτόκολλο.

Πάντα έκανε τη δουλειά του ευσυνείδητα, σχεδόν με κέφι. Σκυμμένος από το πρωί ως το βράδυ στο παρθενικό βιβλίο του, περνούσε τους αριθμούς και αντέγραφε τις περιλήψεις. Κάποτε, μετά την καταχώριση ενός εισερχομένου ή ενός εξερχομένου, ετράβαγε μια γραμμή που έβγαινε από την τελευταία στήλη και προχωρούσε προς το περιθώριο, έτσι σαν απόπειρα φυγής. Αυτή η ουρά δεν είχε θέση εκεί μέσα, όμως την τραβούσε βιαστικά, με πείσμα, θέλοντας να εκφράσει τον εαυτό του. Αν έσκυβε κανείς πάνω στην απλή και ίσια γραμμούλα, θα διάβαζε την ιστορία του καλού υπαλλήλου.

Νέος ακόμη, μπαίνοντας στην υπηρεσία, εχαιρέτησε με συγκαταβατικό χαμόγελο τους συναδέλφους του. Έτυχε να καθίσει σ' αυτή την καρέκλα. Κι έμεινε εκεί. Ήρθαν άλλοι αργότερα, έφυγαν, επέθαναν. Αυτός έμεινε εκεί. Οι προϊστάμενοί του τον θεωρούσαν απαραίτητο. Είχε αποκτήσει μια φοβερή, μοιραία ειδικότητα.

Ελάχιστα πρακτικός άνθρωπος. Τίμιος, ιδεολόγος. Μ' όλη τη φτωχική του εμφάνιση, είχε αξιώσεις ευπατρίδου¹. Ένα πρωί, επειδή ο Διευθυντής του τού μίλησε κάπως φιλικότερα, επήρε θάρρος, του απάντησε στον ενικό, εγέλασε μάλιστα ανοιχτόκαρδα και τόν' χτύπησε στον ώμο. Ο κύριος Διευθυντής τότε, μ' ένα παγωμένο βλέμμα, τον εκάρφωσε πάλι στη θέση του. Κι έμεινε εκεί.[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις περιληπτικά σε 50-60 λέξεις τις απόψεις που διατυπώνει η αρθρογράφος στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 σε σχέση με τον τρόπο που οι νέοι επιλέγουν επάγγελμα.

2ο υποερώτημα

«Ουδείς ωστόσο μπορεί να κατηγορήσει από τα σχολεία, ενώ παράλληλα το γενικότερο κλίμα πρόσθετο βάρος.» (1η παράγραφος, Κείμενο 1)

Ποιος είναι ο ρόλος των υπογραμμισμένων λέξεων ως στοιχείων συνοχής; Ποια νοήματα συνδέουν μέσα στο συγκεκριμένο κείμενο;

3ο υποερώτημα

«Η συνεχής πίεση των γονιών για υψηλές επιδόσεις στο σχολείο δημιουργούν μian αίσθηση αποστροφής των παιδιών στη γνώση», εξηγεί η κ. Καππάτου (2η παράγραφος, Κείμενο 1). Να εξηγήσεις τον ρόλο των εισαγωγικών ως σημείου στίξης στο συγκεκριμένο χωρίο. Πώς εξυπηρετεί η χρήση τους την αρθρογράφο στο κειμενικό είδος που έχει επιλέξει; Τι υφολογικές συνέπειες θα είχε μια πιθανή απουσία τους;

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις τις ψυχολογικές διακυμάνσεις από τις οποίες περνά ο «καλός υπάλληλος» του Κειμένου 2, τεκμηριώνοντας την απάντησή σου. Ποια συναισθήματα σου γεννά η ιστορία του και γιατί; Να καταγράψεις τις απόψεις σου σε 100-150 λέξεις.

¹ ευπατρίδης: πολίτης ανώτερης κοινωνικής τάξης.

Κείμενο 1**Πώς επιλέγουμε το επάγγελμα που μας ταιριάζει**

Το παρακάτω διασκευασμένο κείμενο είναι άρθρο της Νικολέτας Κουρούση που έχει αναρτηθεί στο διαδίκτυο <https://www.philenews.com/koinonia/eidiseis/article/1261239/pos-epilegy-me-to-epangelma-poy-mas-tairiaz-zei> (τελευταία ενημέρωση: 09 Αυγούστου 2021)

Η σωστή επιλογή επαγγέλματος αποτελεί σημαντικό βήμα στην πορεία ενός ανθρώπου. Είναι το «κλειδί» για μια καλύτερη διαβίωση και πηγή άντλησης ικανοποίησης, εφόσον η εργασία κατέχει εξέχουσα θέση στη ζωή μας. Οι νέοι καλούνται να καθορίσουν το μέλλον τους, επιλέγοντας τον κατάλληλο για τους ίδιους επαγγελματικό προσανατολισμό που θα τους ακολουθεί καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους. Καλό είναι ένας μαθητής, πριν διαλέξει κατεύθυνση, να έχει ήδη ερευνήσει ποιο είναι το εύρος των επιλογών του, να έχει αποκτήσει το «γνώθι σαυτόν», να γνωρίζει την επαγγελματική του αποκατάσταση, το πιθανό κύρος που μπορεί να αποκτήσει από την επιλογή του επαγγέλματος και ενδεχομένως να ακολουθήσει και το επάγγελμα των γονιών του, αν αυτό του ταιριάζει.

Συχνά μέσα από ένα τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού, ο εξειδικευμένος σύμβουλος έχει τη δυνατότητα να ψυχογραφήσει το άτομο, να εντοπίσει τα βασικά του χαρακτηριστικά, τις ιδιαίτερες κλίσεις και δεξιότητες, προκειμένου να τον καθοδηγήσει σε μια εύστοχη επιλογή επαγγέλματος. Μέσω μιας εφαρμογής τεχνητής νοημοσύνης προβαίνουν οι ειδικοί σε διάγνωση για το πώς είναι το άτομο αλλά και προβλέπουν τη συμπεριφορά του για το πώς πρόκειται να λειτουργήσει σε ένα εργασιακό περιβάλλον. Άρα σ' αυτή την περίπτωση δρα και προνοητικά ένας επαγγελματικός προσανατολισμός, γιατί φωτίζει ορισμένες δεξιότητες και ταλέντα που δεν έχουν ακόμη φανεί από το σχολείο. Μέσα από ένα τεστ εντοπίζονται τα ψυχοσυναισθηματικά χαρακτηριστικά, όπως είναι η αυτοεκτίμηση και η εστία ελέγχου και αναδεικνύονται οι δεξιότητες του ανθρώπου. Μια επιτυχημένη πορεία στηρίζεται στη δομή της προσωπικότητας και την ανάδειξη αυτών των δεξιοτήτων. Ακόμη και ενήλικες μπορούν να λάβουν την υπηρεσία του επαγγελματικού προσανατολισμού, προκειμένου να επενδύσουν σε ένα πιο δημιουργικό επάγγελμα και κατάλληλο για αυτούς ή να αποφύγουν ένα τοξικό εργασιακό περιβάλλον που τους ταλανίζει. Δεν είναι υποχρεωτικό ότι θα αλλάξουν επαγγελματικό προσανατολισμό αλλά θα δουν πιο προσεκτικά τι τους ταιριάζει, ώστε να αισθανθούν ότι εξελίσσονται στον εργασιακό στίβο.

Ορισμένα επαγγέλματα που έχουν ζήτηση στις μέρες μας είναι η στατιστική, η πληροφορική, τα ναυτιλιακά, τα τουριστικά, οι ευρωεπιστήμες και οι κλάδοι της ιατρικής, αλλά είναι σημαντικό, όταν επιλέγουμε ένα επάγγελμα να μη γίνεται αυτό με βάση μόνο τη ζήτηση, αλλά να επιλέγουμε επαγγέλματα που αφενός μας ταιριάζουν και αφετέρου θα μας δοθεί η δυνατότητα να τα ασκήσουμε στο μέλλον.

Κείμενο 2**«Επαγγελματικός Προσανατολισμός»**

Τραγούδι του Λουκιανού Κηλαηδόνη (στίχοι και μουσική) το οποίο βρίσκεται στο Άλμπουμ
Ψυχραιμία παιδιά (1979)

Αν τέλειωσες γυμνάσιο και θες να μορφωθείς
πριν πάρεις μιαν απόφαση καλά να το σκεφτείς

κι αυτά που λένε γύρω σου να μην τ' ακούς ποτέ
 μονάχος σου να ψάξεις να δεις τι γίνεται
 καλές οι επιστήμες και τα διπλώματα
 το θέμα όμως είναι τι γίνεται μετά
 Λοιπόν που λες το πρόβλημα δεν είναι το να μπεις
 είναι που σου την έχουνε στημένη μόλις βγεις
 και όπως δεν υπάρχει και προγραμματισμός
 αρχίζουνε τα κόλπα κι ο ανταγωνισμός
 καλό είναι ένα δίπλωμα απ' ανώτατη σχολή
 μα οι θέσεις είναι λίγες κι απόφοιτοι πολλοί

Γι' αυτό σου λέω σκέψου το και πρόσεξε πολύ
 γιατί πριν από σένα την πάθανε πολλοί

[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια θεωρείς ότι είναι τα κριτήρια ενός επιτυχημένου επαγγελματικού προσανατολισμού σύμφωνα με το Κείμενο 1; Απάντησε σε 50-70 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 πολλά ρήματα βρίσκονται σε οριστική έγκλιση .Τι πετυχαίνει η συγγραφέας με αυτή την επιλογή;

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις πέντε λέξεις ή φράσεις στο Κείμενο 1 που χρησιμοποιούνται με μεταφορική λειτουργία της γλώσσας και να τις μετασχηματίσεις σε κυριολεκτική λειτουργία.

ΘΕΜΑ 4

Σε 100-150 λέξεις να αναπτύξεις τον προβληματισμό που προκύπτει από τους στίχους του τραγουδιού. Σε βρίσκει σύμφωνο/η;

Κείμενο 1**Επαγγελματικές προτιμήσεις και επιλογές μαθητών ηλικίας 14-18 ετών**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από ερευνητικό άρθρο των Αγνής Βίκη και Ευστράτιου Παπάνη, το οποίο αναρτήθηκε στις 14.8.2020 στον ιστότοπο: <https://psychologiagr.com>.

[...] Ως προς το ποια επαγγέλματα σκέφτονται οι μαθητές για πρώτη φορά, διαπιστώθηκε ότι σκέφτονται να ακολουθήσουν επαγγέλματα επιστημονικά που προσδίδουν κύρος ή που ανήκουν στο δημόσιο τομέα (π.χ. απλά στρατιωτικά-αστυνομικά).

Η συμφωνία πρώτης σκέψης και τελικής απόφασης επαγγέλματος ανέρχεται στο 36% του δείγματος που μελετήσαμε. Τα δημοφιλέστερα επαγγέλματα τόσο στις πρώτες σκέψεις των μαθητών όσο και στις μετέπειτα προτιμήσεις τους παραμένουν τα Ανώτερα Εκπαιδευτικά, τα Επιστημονικά Ιατρικά και τα Απλά Στρατιωτικά-Αστυνομικά. Στην περίπτωση του τελικού επαγγέλματος που αποφασίζουν οι μαθητές, τα Ανώτερα Εκπαιδευτικά και τα «απλά» Στρατιωτικά-Αστυνομικά παραμένουν στις πρώτες προτιμήσεις αλλά αυξάνονται αισθητά τα ποσοστά των επαγγελμάτων Μηχανογράφησης & Πληροφόρησης και Ανώτερων Οικονομικών (3η και 4η επιλογή αντίστοιχα), ενώ ελαττώνεται κατά το ήμισυ το ποσοστό των Επιστημονικών Ιατρικών επαγγελμάτων.

Το φύλο αποτελεί παράγοντα διαφοροποίησης τόσο των επιθυμιών όσο και των τελικών επιλογών των μαθητών. Τα κορίτσια επιλέγουν διαφορετικούς επαγγελματικούς τομείς και επαγγέλματα από τα αγόρια, αφού η «διαφορετική ιδιοσυγκρασία των δύο φύλων οδηγεί σε προτίμηση διαφορετικών επαγγελμάτων» (Μάνος 2000, 255). Σύμφωνα και με την άποψη της Gilligan, η διαφοροποίηση αυτή έχει σχέση με τις εμπειρίες των φύλων που είναι διαφορετικές και η οποία, όπως είναι γνωστό, τονίζει τη διαφορετική οπτική γωνία με την οποία βλέπουν τα πράγματα οι γυναίκες σε συνάρτηση με τις διαφορετικές τους εμπειρίες.

Η σχολική επίδοση των μαθητών, το επάγγελμα του πατέρα αλλά και το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο της οικογένειας αποτελούν παράγοντες-κριτήρια επιλογής επαγγελμάτων ανάλογα με το επίπεδο (χαμηλό επίπεδο αυτών των παραγόντων οδηγεί σε αντίστοιχη επιλογή επαγγέλματος, όπως υψηλό επίπεδο σε επιλογή επαγγελμάτων υψηλού επιπέδου).

Τέλος, ποσοστό 14% των μαθητών επιθυμούν «επιστημονικά» επαγγέλματα αλλά τελικά επιλέγουν «απλά». Οι μαθητές αυτοί έχουν χαμηλή επίδοση, χαμηλό κοινωνικοοικονομικό επίπεδο και προέρχονται περισσότερο από αγροτικές περιοχές.

Κείμενο 2

Γαλάτεια Σαράντη (1920 -2009)

[Το μάτι του Θεού]

Το κείμενο είναι απόσπασμα που προέρχεται από το βιβλίο της Γαλάτειας Σαράντη (1920 -2009) «Το ποτάμι», Εκδ. Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», Αθήνα: 1992, σ.σ. 161-162.

Ο ξάδερφος του πατέρα μου με πήρε μαζί του, από το χωριό στα 1919, Σεπτέμβρης μήνας ήταν. Με έβαλε στον κουμπάρο του, τον κυρ Γιάννη τον παπλωματά, να δουλέψω παραγός. Το αφεντικό μου είχε ένα μικρό μαγαζάκι στην απάνω πόλη και πουλούσε μπαούλα, παπλώματα και στρώματα, ένα μικρό εμπόριο χωρίς ανεβοκατεβάσματα, μια σταθερή δουλειά που την έκανε όλο αξιοπρέπεια και περηφάνια. Ήταν καλό ανθρωπάκι,

θεοσεβούμενος, σοβαρός, μετρημένος. Δεν βλαστήμαγε ποτέ, δεν έβριζε, δεν φώναζε. Από μιας αρχής με πήρε με καλό μάτι. Μου αγόρασε παπούτσια και ένα ντρίλινο² κοστούμι που μου έπεφτε κάπως μεγάλο, αλλά δεν πειράζει, έλεγε, του χρόνου θα ψηλώσεις, όλα πρέπει να τα νοιάζεται κανείς! Χόρτασα κοντά του ψωμί, ναι μα την αλήθεια. Τον είδα από μιας αρχής σαν Θεό. Τι άλλο μπορεί να είναι ο Θεός; Σου σιγουρεύει το φαΐ και τον ύπνο, μεγαλώνεις χωρίς να κρύνεις και να πεινάς, κάτι που ο πατέρας και η μάνα που με γέννησαν δεν το μπορούσαν. Αρκεί να είσαι δουλευτής, οικονόμος, λιγόλογος και πιστός. Εύκολα πράγματα. Έγινα ένα καλό πιστό σκυλί. Τα βράδια κοιμόμουν στο μαγαζί χωρίς να ανάβω λάμπα, ούτε κεριά από το φόβο της πυρκαγιάς. Το πρωί ανέβαινα απάνω στο σπίτι του αφεντικού, και η κυρά μου έδινε να φάω. Στην αρχή δεν με ήθελε. Κάτι την έδιωχνε, κάτι δεν της άρεσε απάνω μου, λες και έφταιγα για κάτι που δεν το ήξερα. Από την πρώτη μέρα έβαλε τις φωνές.

-Τι μου τον κουβάλησες εδώ; Δεν μπορώ να τον έχω στο κεφάλι μου!

-Ένα πιάτο φαΐ, Αγλαΐα, δεν είναι τίποτα σπουδαίο. Να κάνουμε και ένα ψυχικό. Ο Θεός τα βλέπει και τα λογαριάζει όλα...

-Μα θα μου βρωμίζει, θα θέλει λάτρα...

-Τίποτα, τίποτα δεν με θα θέλει. Θα δεις... Μόνο ένα πιάτο φαΐ. Και θα σου κάνει και δουλειές να μην κουράζεσαι εσύ...

Όλα αυτά είχαν ειπωθεί μαλακά, τρυφερά σχεδόν, με ένα διπλό νόημα, γιατί το αποτέλεσμα ήταν άμεσο. Η Αγλαΐα με δέχτηκε χωρίς γκρίνιες. Καθόταν και με κοίταζε που έτρωγα και μίλαγε μόνη της: «Για δεσ, για δεσ πείνα που την έχει. Αν του βάλω λίγο ακόμη θα το φάει, θα δεις που θα το φάει!».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα βασικά κριτήρια επιλογής επαγγέλματος των νέων, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 επιλέγεται η αντιθετική παράθεση των δεδομένων της έρευνας. Επιβεβαίωσε την παραπάνω διαπίστωση με σχετικές αναφορές και εξήγησε με συντομία ποια η νοηματική σχέση της αντίθεσης με την άποψη της Gilligan.

3ο υποερώτημα

Μπορείς να χαρακτηρίσεις το ύφος λόγου που επικρατεί στο Κείμενο 1 και να εντοπίσεις δύο γλωσσικές επιλογές που το επιβεβαιώνουν; Μπορείς να αιτιολογήσεις αυτή την επιλογή ύφους από τις συντάκτριες του κειμένου;

ΘΕΜΑ 4

Ο νεαρός εργαζόμενος στο Κείμενο 2 είναι ευχαριστημένος με τη δουλειά του. Μπορείς να εξηγήσεις, σύμφωνα με το κείμενο, πού οφείλεται αυτή η θετική διάθεσή του; Με ποιον τρόπο δείχνει πως είναι ευχαριστημένος; Να απαντήσεις σ' ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

² Το ντρίλι ήταν φτηνό βαμβακερό ύφασμα για παντελόνια και κοστούμια, σε διάφορα χρώματα.

Κείμενο 1**Τα επαγγέλματα του μέλλοντος**

Το παρακάτω άρθρο είναι της Πέπης Γρηγοριάδου και δημοσιεύτηκε στις 19 Ιουνίου 2021 στον ιστότοπο: <https://m.naftemporiki.gr/story/1739876/ta-epaggelmata-tou-mellontos>.

Το άρθρο είναι διασκευασμένο.

Τι θέλεις να γίνεις όταν μεγαλώσεις; Μια από τις πιο κλασικές ερωτήσεις που σχεδόν όλοι έχουμε κληθεί να απαντήσουμε στην παιδική μας ηλικία. Ατέλειωτες συζητήσεις για τα διαχρονικά επαγγέλματα, τα προσοδοφόρα, αλλά και τις αλλαγές στην αγορά εργασίας λόγω της τεχνολογίας και της αυτοματοποίησης. Κάποια επαγγέλματα μένουν ίδια στο πέρασμα του χρόνου, κάποια καταργούνται, αλλά εμφανίζονται και νέα, που άλλοτε μπορούμε να τα φανταστούμε και άλλοτε όχι.

Περισσότεροι από 100 εκατομμύρια εργαζόμενοι μόνο σε 8 χώρες ενδέχεται να χρειαστεί να αλλάξουν θέσεις εργασίας έως το 2030, σύμφωνα με μια πρόσφατη έκθεση της Mc Kinsey. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει όλες τις θέσεις εργασίας που θα μπορούν να επιλέξουν οι νέοι στο δεύτερο μισό του 21ου αιώνα, αλλά η Parental Guidance προχώρησε σε προβλέψεις για την επόμενη 15ετία.

Ορισμένα από τα επαγγέλματα του μέλλοντος φαίνεται να είναι τα ακόλουθα: Ειδικός ασφάλειας στον κυβερνοχώρο, μηχανικός ρομποτικής, προγραμματιστής λογισμικού, προπονητής Esports για ανταγωνιστικά διαδικτυακά τυχερά παιχνίδια, επιδημιολόγοι και βιοεπιστήμονες, νοσηλευτικό προσωπικό, σύμβουλος ευεξίας, ειδικοί γεωπόνου στη διαχείριση του εδάφους και τη βελτίωση των καλλιεργειών, καλλιτέχνες και λογιστές. Σίγουρα τα μελλοντικά συμβόλαια εργασίας θα επηρεαστούν από τις τεχνολογικές αλλαγές - τεχνητή νοημοσύνη, ρομπότ και big data, καινοτόμα υλικά, κλιματική αλλαγή, παγκοσμιοποίηση και νέα δημογραφικά προφίλ.

Καθώς η τεχνολογία αναπτύσσεται και η διάρκεια ζωής μεγαλώνει, μπορεί να προκύψουν και επαγγέλματα που τώρα ούτε καν φανταζόμαστε. Οι συντάκτες της έρευνας αναφέρουν ως τέτοια παραδείγματα τον «νοσταλγιστή», έναν ειδικό στο να αναδημιουργεί αναμνήσεις εμπειριών για τους ηλικιωμένους, ή έναν σύμβουλο υπεραιώνιων για το πώς οι άνθρωποι των 100 ετών μπορούν να συνεχίσουν να απολαμβάνουν τη ζωή τους. Επίσης, μπορεί να υπάρχουν ψυχολόγοι που να βοηθούν τους ανθρώπους να συμβιβάζονται με τα συνθετικά τους όργανα.

Ενδιαφέρον έχει μία έκθεση της Bank of America με τίτλο «Future of Work», η οποία προχώρησε παραπέρα στη δημιουργία νέων μελλοντικών επαγγελμάτων με αφορμή ευρήματα του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ (WEF) που έδειξαν ότι σχεδόν τα δύο τρίτα των παιδιών που ξεκινούν το σχολείο θα εργάζονται σε θέσεις εργασίας που δεν έχουν ακόμη επινοηθεί ακόμη.

Ο στρατηγικός αναλυτής της Bank of America, Φέλιξ Τραν, ο οποίος ήταν ο κύριος συντάκτης της έκθεσης, αναφέρει μερικά παραδείγματα πιθανών θέσεων εργασίας του μέλλοντος: ξεναγός στο διάστημα, σχεδιαστής ελεύθερου χρόνου, influencer εικονικής πραγματικότητας, ειδικοί ανασυγκρότησης της γεωργίας, διαχειριστές απόρρητων δεδομένων.

Όποια κι αν είναι τα επαγγέλματα του μέλλοντος, σίγουρα θα απαιτούν συνδυασμό δεξιοτήτων και επειδή όλα εξελίσσονται, θα χρειάζεται διαρκής εκπαίδευση με ευελιξία και προσαρμογή στις νέες εκάστοτε συνθήκες.

Κείμενο 2

[Ο εισπράκτορας]

Το απόσπασμα που ακολουθεί ανήκει στο αφήγημα της Μαργαρίτας Μαντά (1963 -), Τα υλικά του Χρόνου, εκδ. Εστία 2021 και αναφέρεται σε μνήμες της ηρωίδας στα τέλη της δεκαετίας του 1960 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1970.

Πρώτα μπαίνεις από την πόρτα του εισπράκτορα και κρατιέσαι καλά από την κολόνα, για να μην πέσεις κάτω μόλις το λεωφορείο ξεκινήσει. Μετά πας μπροστά στον εισπράκτορα και κρατιέσαι από ένα πράγμα σαν τραπεζάκι όσο η γιαγιά βγάζει εισιτήρια.

Ο εισπράκτορας είναι πολύ σοβαρός, φοράει μια γκρι στολή κι ένα καπέλο. Κάθεται σε μια ψηλή καρέκλα που έχει ένα ελατήριο και κουνιέται, όπως κουνιέται το λεωφορείο κι ακουμπάει σ' αυτό το τραπεζάκι που πάνω του έχει τρία καταπληκτικά πράγματα: ένα στρογγυλό μηχάνημα με χερούλι, κάτι σαν πιατάκι με ένα βρεγμένο σφουγγαράκι μέσα και ένα μικρόφωνο.

Ο εισπράκτορας ρωτά «πόσα», η γιαγιά μου λέει «ένα και δύο παιδικά», ο εισπράκτορας γυρίζει γρήγορα με το χέρι του το χερούλι απ' το μηχάνημα, τραβάει ένα μακρουλό χαρτί που βγαίνει, το δίνει στη γιαγιά μου, βάζει τα λεφτά που του έχει δώσει η γιαγιά σε ένα περίεργο μασούρι με ξεχωριστές θήκες για τις δεκάρες, τα πενήνταράκια, και τις δραχμές, βουτάει το δάχτυλο του στο βρεγμένο σφουγγαράκι κι ύστερα μιλάει στο μικρόφωνο και λέει πολύ σοβαρά «Γαργαρέττα». Η φωνή του ακούγεται σε όλο το λεωφορείο που σταματάει απότομα κι ανοίγει τις πόρτες στη στάση Γαργαρέττα. Τότε η γιαγιά μάς σπρώχνει μπροστά, προς τον οδηγό, που είναι πίσω από ένα τζάμι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Τι είδους είναι τα επαγγέλματα του μέλλοντος με βάση το Κείμενο 1; Να απαντήσεις σε 50-60 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 σου φαίνεται πειστικός ο λόγος της συγγραφέα; Τεκμηρίωσε την απάντησή σου χρησιμοποιώντας δύο αναφορές από το κείμενο.

3ο υποερώτημα

Να αναφέρεις τρεις λέξεις ή φράσεις του κειμένου 1 που αποδίδονται με ξενικό όρο. Τι πετυχαίνει η συγγραφέας με αυτή την επιλογή της;

ΘΕΜΑ 4

Ποια εντύπωση προκαλεί ο εισπράκτορας στο πρόσωπο που αφηγείται; Θα σου προκαλούσε και εσένα ανάλογη εντύπωση σήμερα και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**[Επαγγελματικές επιλογές, ανισότητες και οι «εξισωτικές» δυνατότητες του σχολείου]**

Εισαγωγή στο ομότιτλο δημοσίευμα της Βασιλικής Καντζάρα που είναι αναρτημένο στον ιστότοπο:

http://www.isotita-epaeak.gr/iliko_sxetikes_ereunes/ekpedeusi/SEP_School%20possibilities.pdf

Σε αρκετά εγχειρίδια του «σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού», όπως και σε άλλα συναφή κείμενα, γίνεται λόγος για «σωστό» επαγγελματικό προσανατολισμό. Με τον όρο «σωστό» εννοείται συνήθως πληρότητα στις πληροφορίες που δίδονται για τις υφιστάμενες σπουδές και κατευθύνσεις, όπως και πληροφορίες για τα επαγγέλματα, που έχουν «προοπτική», δηλαδή «ζήτηση» στην αγορά εργασίας. Εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι το ζήτημα της επαγγελματικής επιλογής σχετίζεται μόνο με τις πληροφορίες και την ποιότητά τους. Μια δεύτερη ανάγνωση όμως ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις επιλογές σπουδών που κάνει η μαθητώσα νεολαία σε επίπεδο πανεπιστημίου σημαίνει ότι εφορμάται περισσότερο από αναζήτηση μιας «σίγουρης» θέσης, παρά στην όποια εκπλήρωση ονείρων ή ανιδιοτελών φιλοδοξιών. Αν σ' αυτά τα ζητήματα προσθέσουμε και τη διάσταση του φύλου με την έννοια ότι και επιλογές επηρεάζει, αλλά και την μετέπειτα επαγγελματική εξέλιξη, τότε, κατά τη γνώμη μας, ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός μπορεί να εμπλουτιστεί και να βοηθήσει τη μαθητεύουσα νεολαία προς τις κατευθύνσεις, που όχι μόνο χρειάζεται μια μελλοντική κοινωνία, αλλά κυρίως που η νεολαία μπορεί και θέλει να κατευθυνθεί αναζητώντας όχι μόνο την σίγουρη επαγγελματική προοπτική, αλλά την προοπτική μιας ζωής με «νόημα» και ουσία.

Προς το σκοπό αυτό θα διερευνήσουμε ορισμένους από τους τρόπους με τους οποίους το σχολείο αναπαράγει τις κοινωνικές ανισότητες και κατόπιν θα εξετάσουμε πώς το ίδιο το σχολείο μπορεί να συμβάλει στην άρση τους με την αλλαγή διδακτικών μεθόδων και πρακτικών. Θα σκιαγραφήσουμε ειδικότερα τις πηγές που κατά τη γνώμη μας ευθύνονται για μια παραποιητική ως ένα βαθμό παρουσίαση της πραγματικότητας συμπεριλαμβανομένης και της επαγγελματικής, ώστε το σχολείο να παράσχει ίσες ευκαιρίες και να επιτυγχάνει ίσα αποτελέσματα.

Τις τελευταίες δυο δεκαετίες παρατηρούμε ότι καταβάλλονται προσπάθειες σε διεθνές επίπεδο να υλοποιηθούν εκπαιδευτικά προγράμματα, που έχουν ως στόχο την ισότητα με βάση το φύλο είτε στην εκπαίδευση γενικότερα είτε στην επιλογή σπουδών και επαγγέλματος ειδικότερα. Κι αυτό γιατί θεωρείται ότι ο θεσμός της εκπαίδευσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την κοινωνία, τόσο ιστορικά όσο και σύγχρονα. Πολλοί πιστεύουν ότι η εκπαίδευση συμβάλλει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτισμική ανάπτυξη μιας χώρας. Γι' αυτό και η εκπαίδευση στηρίζεται σε αρχές καθολικότητας, καθώς απευθύνεται δυνητικά σε όλα τα παιδιά του έθνους-κράτους, λειτουργώντας επιπλέον με βάση τις αρχές της αξιοκρατίας και της ισότητας ευκαιριών εμπεδώνοντας έτσι δημοκρατικές αξίες.

Κείμενο 2

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ (1865-1922)

Πάσχα στα πέλαγα

Απόσπασμα από το διήγημα του Αντρέα Καρκαβίτσα που είναι αναρτημένο στον ιστότοπο:

http://users.uoa.gr/~nektar/arts/tributes/andreas_karkabitsas/

Το πλοίο ολοσκότεινο έσχιζε τα νερά ζητώντας ανυπόμονα το λιμάνι του. Δεν είχε άλλο φως παρά τα δύο χρωματιστά φανάρια της γέφυρας³ ζερβόδεξα⁴ ένα άλλο φανάρι άσπρο ακτινοβόλο ψηλά εις το πλωριό κατάρτι και άλλο ένα μικρό πίσω εις την πρύμη του. Τίποτε άλλο. Οι επιβάτες ήσαν όλοι ξαπλωμένοι στις κοκέτες⁵ τους, άλλοι παραδομένοι στον ύπνο και άλλοι στους συλλογισμούς. Οι ναύτες και θερμαστές, όσοι δεν είχαν υπηρεσία εροχάλιζαν εις τα γιατάκια⁶ τους. Ο καπετάνιος με τον τιμονιέρη ορθοί στη γέφυρα, μαύροι ίσκιои, σχεδόν εναέριοι, έλεγεσ πως ήσαν πνεύματα καλόγνωμα, που εκυβερνούσαν στο χάος την τύχη του τυφλού σκάφους και των κοιμωμένων ανθρώπων.

Έξαφνα η καμπάνα της γέφυρας εσήμανε μεσάνυχτα. Μεσάνυχτα εσήμανε και η καμπάνα της πλώρης. Το καμπανοχτύπημα γοργό, χαρούμενο, επέμενε να ρίχνη τόνους μεταλλικούς περίγυρα, κάτω στη σκοτεινή θάλασσα και ψηλά στον αστροφώτιστο ουρανό και να κράζη όλους εις το κατάστρωμα. Και με μιάς το σκοτεινό πλοίο επλημμύρισε από φως, από θόρυβο, από ζωή. Άφησε το πλήρωμα τα γιατάκια του και οι επιβάτες τις κοκέτες τους.

Εμπρός εις την πλώρη και εις την πρύμη πίσω ανυπόμονες έφευγαν από τα χέρια του ναύκληρου⁷ οι σαΐτες,⁸ έφθαναν λες τ' αστέρια κι έπειτα έσβησαν στην άβυσσο, πρασινοκόκκινα πεφτάστερα.

Τα ξάρτια, τα σχοινιά, οι κουπαστές έλαμπαν σαν επιτάφιοι από τα κεριά. Και δεν ήταν εκείνη τη στιγμή το καράβι παρά ένα μεγάλο πολυκάντηλο, που έφευγε απάνω στα νερά σαν πυροτέχνημα.

Η γέφυρα στρωμένη με μία μεγάλη σημαία εμοιάζε αγιατράπεζα. Ένα κανίστρι⁹ με κόκκινα αυγά και άλλο με λαμπροκούλουρα ήταν απάνω. Ο πλοίαρχος σοβαρός με ένα κεριά αναμμένο στο χέρι άρχισε να ψέλη το Χριστός Ανέστη. Το πλήρωμα κι οι επιβάτες γύρω του, ξεσκούφωτοι και με τα κεριά στα χέρια, ξανάλεγαν το τροπάρι ρυθμικά και με κατάνυξη.

- Χρόνια πολλά, κύριοι!... Χρόνια πολλά, παιδιά μου!... ευχήθηκε άμα ετέλειωσε τον ψαλμό, γυρίζοντας πρώτα στους επιβάτες και έπειτα στο πλήρωμα ο πλοίαρχος.

- Χρόνια πολλά καπετάνιε! χρόνια πολλά!... απάντησαν εκείνοι ομόφωνοι.

- Και του χρόνου στα σπίτια σας, κύριοι! Και του χρόνου στα σπίτια μας παιδιά! εξαναείπε ο πλοίαρχος, ενώ ένα μαργαριτάρι εφάνη στην άκρη των ματιών του.

- Και του χρόνου στα σπίτια μας, καπετάνιε! [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ (Σ) ή ΛΑΘΟΣ (Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του Κειμένου 1.

³ τμήμα του πλοίου συνήθως πάνω από το κατάστρωμα, από το οποίο ελέγχουν και καθορίζουν την πορεία του καραβιού

⁴ αριστερά και δεξιά

⁵ κρεβάτι σε καμπίνα πλοίου

⁶ το στρώμα, το κρεβάτι και γενικά το μέρος όπου κοιμάται κάποιος

⁷ βαθμοφόρος του εμπορικού ή του πολεμικού ναυτικού που επιβλέπει τις εργασίες για τη συντήρηση του πλοίου, λωστρόμος

⁸ πυροτεχνήματα

⁹ καλάθι

- α.** Με τον όρο «σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός» εννοείται, σε μια πρώτη ανάγνωση, η πληροφοριακή επάρκεια για σπουδές, κατευθύνσεις και «προοπτικές» επαγγελμάτων.
- β.** Ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός στοχεύει αποκλειστικά να κατευθύνει τους μαθητές να επιλέξουν τα επαγγέλματα που χρειάζεται η κοινωνία του μέλλοντος.
- γ.** Το σχολείο αναπαράγει τις κοινωνικές ανισότητες και, ταυτόχρονα, διαθέτει τη δυνατότητα να σταματήσει την αναπαραγωγή τους.
- δ.** Διεθνή εκπαιδευτικά προγράμματα των δύο τελευταίων δεκαετιών, που έχουν ως στόχο την ισότητα με βάση το φύλο, ενισχύουν μια εκπαίδευση που στηρίζεται σε αρχές καθολικότητας.
- ε.** «Εκπαίδευση που στηρίζεται σε αρχές καθολικότητας» σημαίνει εκπαίδευση που απευθύνεται σε όλα τα παιδιά του έθνους-κράτους με δημοκρατικό πνεύμα και φιλοσοφία.

2ο υποερώτημα

Στην δεύτερη και στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιούνται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες διαρθρωτικές λέξεις/φράσεις. Τι δηλώνει η καθεμία ως μονάδα συνοχής του κειμένου;

- Προς το σκοπό αυτό
- κατόπιν
- ειδικότερα
- Κι αυτό γιατί
- Γι' αυτό

3ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 αξιοποιούνται επανειλημμένα τα εισαγωγικά. Να εντοπίσεις πέντε διαφορετικές περιπτώσεις χρήσης τους και να προσδιορίσεις τον ρόλο τους κάθε φορά.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζεται ένα ιδιαίτερα απαιτητικό, αλλά συνηθισμένο για τους Έλληνες επάγγελμα, αυτό του ναυτικού, στις αρχές του 20ου αιώνα και στην ευτυχισμένη στιγμή του εορτασμού του Πάσχα. Σε ποιες σκέψεις και συναισθήματα σε οδηγούν ο εορτασμός του Πάσχα από τους ναυτικούς του πλοίου, καθώς και η αντίδραση του καπετάνιου στο τέλος του αποσπάσματος; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

96. ΘΕΜΑ 17124

Κείμενο 1

Παράγοντες στην επιλογή επαγγέλματος

Απόσπασμα από το άρθρο του Μιχάλη Κατσιμίση (18/8/2010), το οποίο έχει προσαρμοστεί στις ανάγκες της εξέτασης, <https://www.in.gr/2010/08/18/greece/paideia/paragontes-stin-epilogi-epaggelmatos/>

Όσο παράδοξο και να φανεί, η επιλογή επαγγέλματος από τον νέο άνθρωπο είναι συνισταμένη πολλών παραγόντων. Στην πραγματικότητα, αποτελεί συλλογική απόφαση. Βέβαια, η κλίση του νέου είναι βασικός παράγοντας. Αλλά αυτή αποτελεί μόνο μια γενική κατεύθυνση (ενώ το επάγγελμα είναι μια συγκεκριμένη

ενασχόληση). Από κει και πέρα, σημαντική είναι η επίδραση της στάσης και της εμπειρίας των γονιών, μαζί με τα όποια όνειρα ή προσδοκίες έχουν από το παιδί τους, καθώς και της παρέας του νέου, αλλά και - αυτό δεν θα πρέπει να λησμονιέται - των τάσεων της ίδιας της κοινωνίας. Για παράδειγμα, σε όσους αρέσει η διδασκαλία την εποχή αυτή είναι πιο εύκολο να προσληφθούν ως δάσκαλοι παρά ως καθηγητές. Η, αν κάποιος έχει καλλιτεχνικές ανησυχίες, είναι πιθανότερο να θελήσει να γίνει ηθοποιός ή τραγουδιστής παρά αγγειοπλάστης, επειδή σήμερα η κοινωνία εστιάζει σε αυτές τις δύο ομάδες καλλιτεχνών.

Η επιλογή του επαγγέλματος με βάση τα προσωπικά ενδιαφέροντα αποτελεί την εύκολη και απλούστερη φάση της συνολικής διαδικασίας. Τα δύσκολα είναι οι άλλες, οι επιμέρους παράμετροι που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Μια τέτοια παράμετρος είναι η δυνατότητα εύρεσης εργασίας στο αντικείμενο που πρόκειται κανείς να ειδικευθεί. Είναι προφανές πως δεν έχει απολύτως κανένα νόημα να πάει και να σπουδάσει κανείς κάτι, για το οποίο δεν υπάρχει ζήτηση στην αγορά εργασίας. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο να σπουδάζει κάποιος ένα αντικείμενο, θεωρώντας ότι δεν θα έχει εργασιακό πρόβλημα και μετά να διαπιστώνει ότι η αγορά εργασίας είναι κορεσμένη από την ειδικότητα αυτή. Επομένως, θα πρέπει να έχει μια, γενική έστω, άποψη του χώρου, στον οποίο θα κινηθεί επαγγελματικά, ώστε να γνωρίζει εκ των προτέρων τις δυσκολίες που θα συναντήσει και, εφόσον επιθυμεί να συνεχίσει προς εκείνη την κατεύθυνση, να είναι οπλισμένος και με την απαραίτητη επιμονή και υπομονή. Από την άλλη, μπορεί πάντα να διαλέξει ένα παραπλήσιο (της αρχικής επιλογής του) επάγγελμα, το οποίο θα παρέχει περισσότερες ευκαιρίες για δουλειά.

Κείμενο 2

Το απόσπασμα που ακολουθεί προέρχεται από το μυθιστόρημα του Χανς Φάλαντα (1893-1947) «Λύκος ανάμεσα σε λύκους», Α' τόμος, μετάφραση-εισαγωγή: Ιωάννας Αβραμίδου, Εκδ. Gutenberg, Αθήνα, 2020 (Προσαρμογή του κειμένου στις ανάγκες της εξέτασης)

Το πρώτο άτομο που συνάντησε στο χολ του ξενοδοχείου ήταν, φυσικά, ένας γνωστός [...] Αυτή τη φορά επρόκειτο ακριβώς για έναν συνάδελφο από το σύνταγμά του, τον υπολοχαγό φον Στούντμαν.

Ο χερ φον Στούντμαν στεκόταν όρθιος στο χολ με ατσαλάκωτη ρεντιγκότα¹⁰ και λουστραρισμένα παπούτσια (πρωί πρωί!) και για μια στιγμή μόνο η συνάντησή αυτή φάνηκε να του δημιουργεί αμηχανία. Όμως ο ήλιος ήταν τόσο χαρούμενος που είχε βρει κάποιον για να περάσει τις δύο ώρες αναμονής που δεν παρατήρησε τίποτα.

«Στούντμαν, παλιόφιλε, μα – είναι υπέροχο που σε ξαναβλέπω! Έχω δυο ώρες χρόνο για σένα. Ήπιες καφέ; [...] έλα, λοιπόν, αν θυμάμαι καλά, εκεί πέρα μπορούμε να καθίσουμε αναπαυτικά».

Ο υπολοχαγός φον Στούντμαν είπε με σιγανή και καθαρή, αλλά λίγο κουρασμένη φωνή:

«Ευχαρίστως, Πράκβιτς, μόλις βρω λίγο χρόνο. Είμαι βλέπεις, - αχ! - ο προϊστάμενος της ρεσεψιόν σ' αυτό το ξενοδοχείο. Θέλω πρώτα να τακτοποιήσω τους ταξιδιώτες του τρένου των εννέα και σαράντα».

[...] Ο φον Πράκβιτς προσπάθησε να ανακαλέσει στη μνήμη του το χαρούμενο, χαμογελαστό αποφασιστικό, κατά οχτώ χρόνια νεότερο πρόσωπο αυτού του ίδιου Στούντμαν, αλλά εκείνος έλεγε ήδη: «Ναι, θυρωρέ, έρχομαι αμέσως». [...]

¹⁰ Ανδρικό επίσημο σακάκι, σταυρωτό, στενό στη μέση και μακρύ, το οποίο φοριόταν ως πανωφόρι

Για λίγο, ο φον Πράκβιτς κοίταξε τον φίλο του που στεκόταν εκεί, υποκλινόμενος ελαφρώς, και άκουγε με σοβαρό αλλά ευγενικό ύφος τις επιθυμίες ή τα παράπονα που εξέφραζε με πάθος η κυρία. Μια βαθιά λύπη τον πλημμύρισε, μια απροσδιόριστη λύπη που τον διαπέρασε πέρα για πέρα. «Τι στο καλό; Ο άμοιρος Στούντμαν! δεν μπορούσε να κάνει τίποτα καλύτερο;», αναρωτήθηκε. Ένα αίσθημα ντροπής τον κυρίευσε, σαν να είχε πιάσει τον φίλο του να κάνει κάποια ανήθικη, ανέντιμη πράξη. Έκανε απότομα μεταβολή και μπήκε στο καφέ του ξενοδοχείου. [...] Προσπάθησε να καταλάβει για ποιο λόγο ένιωθε πάλι αυτό το αίσθημα της ντροπής, λες και ο φίλος του είχε διαπράξει κάτι απαγορευμένο, κάτι ανάρμοστο.

Είναι μια δουλειά, όπως όλες οι δουλειές, σκέφτηκε έκπληκτος. Σήμερα δεν είμαστε πια τόσο στενοκέφαλοι, ώστε να θεωρούμε πως υπάρχουν αξιοφρόνητα επαγγέλματα. Στο κάτω κάτω, κι εγώ κάθομαι εδώ μόνο χάρη στην καλοσύνη του πεθερού μου από το Νόιλοε και μαζεύω τα λεφτά του μισθώματος που πρέπει να του καταβάλω, με πολλά βάσανα όμως! Τότε γιατί νιώθω έτσι;

Ξαφνικά του πέρασε από το μυαλό η ιδέα πως η διάθεσή του αυτή ίσως να οφειλόταν στο γεγονός ότι ο φον Στούντμαν έκανε αυτή τη δουλειά από ανάγκη. Σίγουρα, πρέπει κανείς να δουλεύει για να δικαιολογήσει την ύπαρξή του. Αλλά υπάρχει η ελεύθερη βούληση και σύμφωνα μ' αυτή μπορούμε να επιλέγουμε τη δουλειά. Η μισητή εργασία που γίνεται αποκλειστικά για τα χρήματα είναι ατιμωτική. Ο φίλος του δεν θα είχε ποτέ επιλέξει αυτοβούλως να κάνει αυτή τη δουλειά. Προφανώς, δεν είχε άλλη επιλογή.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιες είναι, σύμφωνα με το Κείμενο 1, οι βασικές παράμετροι, βάσει των οποίων ο νέος άνθρωπος μπορεί να επιλέξει το μελλοντικό του επάγγελμα; Να απαντήσεις σε μια παράγραφο 60-70 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο εξασφαλίζεται η αλληλουχία των νοημάτων ανάμεσα στη δεύτερη και στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 πρόθεση του πομπού είναι κυρίως να πληροφορήσει τον/την αναγνώστη/-στρια. Να εντοπίσεις και να αναλύσεις με συντομία τρεις γλωσσικές επιλογές (ρηματικό πρόσωπο, λειτουργία της γλώσσας, ρηματική έγκλιση, σύνταξη, σημεία στίξης κ.ά.) με τις οποίες επιχειρεί να πετύχει τον στόχο του.

4ο υποερώτημα

Να ερμηνεύσεις με σχετικές κειμενικές ενδείξεις τη συναισθηματική αντίδραση του Πράκβιτς, όταν συνειδητοποιεί τον λόγο της παρουσίας του Στούντμαν στο ξενοδοχείο. Παράλληλα, να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με τις σκέψεις που διατυπώνει ο Πράκβιτς για την εργασία.

Κείμενο 1**Δεν υπάρχει καλή και κακή Ελλάδα/Brain Gain¹¹**

Συνέντευξη του επιχειρηματία Μάρκου Βερέμη στον δημοσιογράφο Δημήτρη Καραϊσκό, η οποία δημοσιεύτηκε στο Περιοδικό «Κ», 16/01/2022, <https://www.kathimerini.gr/k/k-magazine/561673177>, (Διασκευή)

Όποιος προσπαθεί στο δικό του χωράφι, στο δικό του μαγαζί, στο δικό του σχολείο, να μεταφέρει τις αξίες της δικαιοσύνης και της αξιοκρατίας, αυτό από μόνο του είναι ένα μικρό θαύμα. Και αν μαζευτούν αρκετά τέτοια μικρά θαύματα, σιγά σιγά αλλάζει η χώρα. Η αλλαγή έρχεται από κάτω προς τα πάνω και όχι ανάποδα, όπως είχαμε συνηθίσει στη χώρα μας να πιστεύουμε, ότι δηλαδή όλα θα τα κάνει το κράτος. Δεν δουλεύει έτσι το πράγμα, τελικά. Και να το αποτέλεσμα: ένας τομέας που δεν υπήρχε δέκα χρόνια πριν, αυτή τη στιγμή έχει αξία περίπου 7 δισ. [...]

Ο γιος σας σύντομα τελειώνει το σχολείο και βγαίνει εκεί έξω, στην αγορά και την κοινωνία. Τι συμβουλή ζωής θα του δίνετε;

Θα του έλεγα κάποια πράγματα που λέει ο Αριστοτέλης στα Ηθικά Νικομάχεια και τα οποία συνοψίζουν οποιαδήποτε συμβουλή ζωής θα μπορούσα να δώσω σε οποιονδήποτε, ανεξαρτήτως ηλικίας. Λέει πως στη ζωή δεν πρέπει να κυνηγάμε την ευτυχία, γιατί την ευτυχία –την «καλή τύχη»– δεν την ορίζουμε. Πρέπει να κυνηγάμε την ευδαιμονία– που η λέξη σημαίνει να βρίσκουμε πάντοτε τους καλούς μας δαίμονες [...]¹². Και δίνει πολύ συγκεκριμένους κανόνες για το πώς να το πετύχεις αυτό, δίνοντας τέσσερις ποιότητες που πιστεύει ότι πρέπει να κατέχει ο καθένας μας. Η πρώτη είναι μια εγγενής αίσθηση δικαιοσύνης – να μην αδικείς δηλαδή ποτέ τους άλλους ούτε και τον εαυτό σου. Η δεύτερη είναι η ενσυναίσθηση, να μπαίνεις στη θέση των άλλων, να συνεργάζεσαι μαζί τους. Η τρίτη είναι το μέτρο και η τέταρτη ποιότητα είναι η τόλμη: μια ζωή που ζεις χωρίς θάρρος είναι μισή ζωή. [...]

Αυτές οι διδαχές του Αριστοτέλη ακούγονται σαν να μπορούσαν να είναι χρήσιμες και για ολόκληρη τη χώρα.

Ναι, βέβαια, είναι ένας καλός οδηγός και για μια χώρα ολόκληρη. Σκέψου, π.χ., πόσο μας λείπει το μέτρο στην Ελλάδα, μια χώρα αμετροέπειας, αλλά και πόσο επίπονα μας λείπει η ενσυναίσθηση. Είμαστε μια χώρα όπου το 80% των επιχειρήσεων απασχολεί κάτω από οκτώ άτομα. Είναι δομικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας αυτό: δεν ξέρουμε να συνεργαζόμαστε. Δεν υπάρχει λοιπόν καλή και κακή Ελλάδα, απλώς έχουμε όλοι μας τον καλό και τον κακό μας εαυτό. Και αυτό το διχαστικό πράγμα, [...] να χωρίζουν τους ανθρώπους σε «καλούς» και «κακούς», σε «έτσι» και «αλλιώς», μου μοιάζει εντελώς λάθος, με την έννοια ότι όλοι οι άνθρωποι (και αυτό το έχω βιώσει κι εγώ, κι εσύ, και όλοι μας) έχουν μια καλή και μια κακή πλευρά. Και πόσο ωραίο είναι όταν το περιβάλλον τούς ενθαρρύνει να βγάζουν, όσο περισσότερο γίνεται, τον καλό τους εαυτό.

Κείμενο 2**Νίκος Καζαντζάκης (1883 –1957)**

Το απόσπασμα που ακολουθεί προέρχεται από το μυθιστόρημα του Ν. Καζαντζάκη «Αναφορά στον Γκρέκο», Θ' Λαχτάρα φυγής (Εκδόσεις Καζαντζάκης, 2014, Επιμέλεια: Ν. Μαθιουδάκης, σ. 80-81)

¹¹ κέρδος-προσέλκυση εγκεφάλων.

¹² να βρίσκουμε «την ευημερία, απόλυτη ικανοποίηση, συνεχή ψυχική ηρεμία, ηθική τελείωση»

Κι όταν ακόμα αργότερα διάβασα τον ήρωα του Θερβάντες, ένας άγιος μεγαλομάρτυς μου φάνηκε ο Δον Κιχώτης, που, πέρα από την ταπεινή καθημερινή ζωή, κίνησε, μέσα στα γιουχαητά και τα γέλια, να βρει, πίσω από τα φαινόμενα, την ουσία. Ποιαν ουσία; Τότε δεν ήξερα, αργότερα κατάλαβα, μια η ουσία, πάντα η ίδια, και δε βρήκε ακόμα ο άνθρωπος άλλον τρόπο να υψωθεί: η κατατρόπωση της ύλης κι η υποταγή του ατόμου σ' ένα υπερατομικό σκοπό, ας είναι και χίμαιρα. Όταν η καρδιά πιστεύει κι αγαπάει, χίμαιρα δεν υπάρχει· υπάρχει μονάχα αντρεία, εμπιστοσύνη και γόνιμη πράξη.

Πέρασαν χρόνια. Προσπάθησα να βάλω τάξη στο χάος αυτό της φαντασίας μου· μα πάντα η ουσία τούτη, όπως μου παρουσιάστηκε, θαμπά ακόμα, όταν ήμουν παιδί, μου φαίνεται πως είναι η καρδιά της αλήθειας: χρέος έχουμε, πέρα από τις ατομικές έγνοιες, πέρα από τις βολικές μας συνήθειες, πιο πάνω από τον εαυτό μας, να θέσουμε ένα σκοπό, κι αυτόν, μέρα και νύχτα, αφηφώντας τα γέλια, την πείνα ή το θάνατο, να μοχτούμε να τον φτάσουμε. Όχι να τον φτάσουμε· μια περήφανη ψυχή, ευτύς ως φτάσει στο σκοπό της, τον μετατοπίζει ακόμα πιο πέρα· όχι να τον φτάσουμε, παρά να μη σταματήσουμε ποτέ στον ανήφορο. Έτσι μονάχα αποχτάει η ζωή ευγένεια κι ενότητα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Με βάση το Κείμενο 1, να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο απαντητικό σου φύλλο δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος.

- α. Τη μοναδική ευθύνη για τα θέματα ανάπτυξης μιας χώρας την έχει μόνον το κράτος.
- β. Ο Αριστοτέλης στο έργο «Ηθικά Νικομάχεια» δίνει συμβουλές που αφορούν όλες τις ηλικιακές ομάδες.
- γ. Δεν πρέπει να αδικούμε τους άλλους, ακόμη κι αν χρειαστεί να αδικήσουμε τον εαυτό μας.
- δ. Η διάκριση σε «κακούς» και σε «καλούς» είναι φυσική και αποδεκτή από τον συνεντευξιαζόμενο.
- ε. Ο καλός μας εαυτός μπορεί να αναδειχτεί και με τη βοήθεια των άλλων.

2ο υποερώτημα

Ο ερωτώμενος στη δεύτερη παράγραφο (Θα του έλεγα κάποια πράγματα... είναι μισή ζωή.) του Κειμένου 1 αξιοποιεί τις μεθόδους του ορισμού και της διαίρεσης. Να εντοπίσεις τα χωρία που εμφανίζεται η καθεμία μέθοδος και να γράψεις τι επιτυγχάνεται από τη χρήση τους.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 πέντε (5) περιπτώσεις μεταφορικής χρήσης του λόγου. Γιατί, κατά τη γνώμη σου, επιλέγεται αυτή η λειτουργία της γλώσσας;

ΘΕΜΑ 4

Λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο του κειμένου 2, να ερμηνεύσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα του συγγραφέα για τη στάση ζωής που επέλεξε ο ήρωας του Θερβάντες, ο Δον Κιχώτης. Να συμπεριλάβεις στην απάντησή σου τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου δημιουργήθηκαν από την ανάγνωση του αποσπάσματος

ως προς τη συμπεριφορά του Δον Κιχώτη και τους σκοπούς που, γενικότερα, θα πρέπει να θέτει ο άνθρωπος στη ζωή του (120-150 λέξεις).

98. ΘΕΜΑ 19479

Κείμενο 1

Διαδίκτυο και μάθηση

Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το άρθρο των Ι. Κεκέ και Η. Μυλωνάκου 2001. «Διαδίκτυο και μάθηση: Οι στρατηγικές για την «πλοήγηση» και η διδακτική τους αξία» που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Επιθεώρηση εκπαιδευτικών θεμάτων» (διασκευή).

Το διαδίκτυο (Internet) αποτελεί ένα από τα νεότερα, δυναμικότερα, αλλά και πιο πολυδιάστατα αποκτήματα της εκπαιδευτικής εργαλειοθήκης. Θεωρείται σήμερα ένα μέσο πλοήγησης σε κάθε πληροφορία που αφορά τον μαθητή και τον εκπαιδευτικό και μάλιστα μ' ένα τρόπο διερευνητικό και σαφώς αντίθετο με τη μοναδική γνώση του σχολικού βιβλίου.

Μια σωρεία πλεονεκτημάτων χαρακτηρίζουν τα πολυμέσα, βάσει των οποίων μαθητές και εκπαιδευτικοί διευρύνουν την πληροφορία, την ανακαλούν, όποτε τη χρειαστούν και, κυρίως, μπορούν να την ανασύρουν από πολλές πηγές, με αποτέλεσμα να αναπτύσσεται η κριτική σκέψη, αντίποδας της αυθεντίας και της μοναδικότητας της γνώσης.

Συγκεκριμένα, το διαδίκτυο προσφέρει εναλλακτικές μορφές μάθησης, γιατί προβάλλει την εικονική πραγματικότητα, πιο δελεαστική από τη γραφή και την έντυπη εικόνα, επιτρέπει την εξερεύνηση της γνώσης και, τέλος, παρακινεί και στην τυχαία μάθηση μέσα από τα παράθυρα ή τις συναφείς ιστοσελίδες που «ανοίγει» ο ενδιαφερόμενος, για να ψάξει το αντικείμενο που διερευνά. Η έρευνα μάλιστα στους ταξιδιώτες του διαδικτύου καταλήγει στο ότι όσο γενικότερους στόχους θέτει κανείς αρχικά τόσο περισσότερους κόμβους και παράθυρα επισκέπτεται, προκειμένου ν' αποκτήσει μια ιδέα για το αντικείμενο που τον απασχολεί, και άρα τόσο περισσότερο ενημερώνεται για πολλά συναφή αντικείμενα.

Σε κάθε περίπτωση όμως τίθεται επιτακτικά το ζήτημα της εγκυρότητας και της αξιοπιστίας των πηγών του διαδικτύου και κατά πόσο το περιβάλλον αυτό εγκυμονεί κινδύνους. Είναι λογικό μέσα σ' έναν απέραντο χάρτη πληροφοριών να εγκλείεται, πέρα από την επικοινωνιακή και τεχνολογική διάσταση, και η εμπορική. Από την άλλη πλευρά, γνωρίζουμε ότι η γνώση δεν ήταν ποτέ ουδέτερη. Η ιδεολογία του φορέα της πάντα στιγματίζει τη γνώση, μπορεί να συνδέεται με συμφέροντα και να προάγει αυτό που η κάθε κυρίαρχη ομάδα ή τάξη θεωρεί «σωστό».

Σε αυτό το περιβάλλον προβάλλει ως ανάγκη να διαμορφώσουμε κατάλληλες στάσεις και συμπεριφορές, για να προφυλαχθούμε από κάθε είδους διαδικτυακή πληροφορία που δεν πληροί τα κριτήρια της ευπρέπειας και της έγκυρης καταχώρησης. Ειδικά οι μαθητές θα πρέπει, με την αρωγή και την υποστήριξη του εκπαιδευτικού συστήματος, να καλλιεργήσουν την ικανότητα να ξεχωρίζουν τη χρήσιμη από την άχρηστη ή την επιβλαβή γνώση (π.χ. ελέγχοντας τις πηγές και τους φορείς των πληροφοριών, κρίνοντας τυχόν επιχειρήματα που περιέχουν κ.λπ.). Τελικά, προστίθεται ένα νέο και ενδιαφέρον ζήτημα στην εκπαιδευτική διαδικασία: η ευθύνη των φορέων του εκπαιδευτικού συστήματος για τη λειτουργική σχέση της μάθησης με το συνεχώς εξελισσόμενο γνωστικό περιβάλλον του διαδικτύου.

Κείμενο 2

Ο Στάθης ακούει ραδιόφωνο

Το κείμενο αποτελεί την αρχή του κεφαλαίου XVIII (=18) από το σπονδυλωτό μυθιστόρημα του Αλέξη Πανσέληνου (1943- _) «Ελαφρά Ελληνικά Τραγούδια» (Αθήνα 2018,, εκδ. Μεταίχμιος).

Στο αριστερό πλάι του ραδιοφώνου έχει ένα μεγάλο, στρογγυλό κουμπί με περιφέρεια οδοντωτή και ένα μικρό βούλιαγμα στην κυρτή του επιφάνεια, υποδοχή για το δάχτυλο που βοηθά στο γύρισμα. Με αυτό διαλέγεις σταθμό. Στα μεσαία. Η παλιά, προπολεμική συσκευή είναι από λουστραρισμένο ξύλο με νερά, η πρόσοψή της από υφαντό διακοσμημένο με χρυσοκλωστή, που αφήνει να διαγράφεται το κυλινδρικό σχήμα του μεγαφώνου και βουλιάζει στην πίεση του δακτύλου. Το φωτισμένο καντράν έχει αμέτρητα ονόματα πόλεων από όλο τον κόσμο, όπου μπορείς να σταματήσεις τη βελόνα και να ακούσεις τη μουσική και τις άγνωστες γλώσσες των εκφωνητών. Ο Στάθης, που περνά πολλές ώρες μπρος στο ραδιόφωνο, αφήνει τον επιλογέα στα μεσαία και στέλνει τη βελόνα από τη μια γνωστή «διεύθυνση» στην άλλη: στο Εθνικό Πρόγραμμα και στο Ενόπλων Δυνάμεων. Ξέρει όλα τα ελαφρά ελληνικά τραγούδια που παίζουν και κάμποσα ξένα, και μαθαίνει να ξεχωρίζει τα όργανα της ορχήστρας. Κάποια από τα λόγια τα μαθαίνει στρεβλά, παρακούοντας τη φωνή του τραγουδιστή, και τα κρατά λάθος η μνήμη του, πάντως καμιά σημασία δεν έχει, το τραγούδι είναι τραγούδι και αν ο Στάθης ακούει να λένε για «μάτια με μπλε φαρίδες», διόλου δεν τον απασχολεί τι να 'ναι οι φαρίδες αυτές τις οποίες ποτέ ξανά δεν έχει ακούσει ή τι να είναι η μυστηριώδης «μαρπαγέρα» που έχει απομείνει στη μνήμη της ακοής του με τη φωνή της Δανάης ή της Σοφίας Βέμπο ή καν της Στέλλας Γκρέκα¹³.

Τα απογεύματα, καθώς το φως στην τραπεζαρία λιγοστεύει και οι ανταύγειες της δύσης πάνω από τις χαμηλές κεραμοσκεπές των σπιτιών στη γωνία με τη Φειδίου γράφουν με χρώματα τη μετάβαση από τη μέρα στη νύχτα, συχνά μπλέκει στη μουσική κάποια εξωτική φωνή από σταθμό αραβικό, που επιμένει να μιλά ακατάπαυστα, συνοδεύοντας τα τραγούδια ή τις περιπέτειες των παιδικών ηρώων στην εκπομπή της Θείας Λένας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 50-60 λέξεις τις δυνατότητες και τους κινδύνους που συνεπάγεται η εμπλοκή του διαδικτύου στην εκπαιδευτική διαδικασία, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο η 2^η παράγραφος συνδέεται, νοηματικά και γλωσσικά, με τη 3η παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να μετασηματίσεις τα ακόλουθα αποσπάσματα του Κειμένου 1, αρχίζοντας με τον τρόπο που προτείνεται σε κάθε περίπτωση και φροντίζοντας, ώστε το νόημα να παραμείνει το ίδιο:

¹³ Δημοφιλείς τραγουδίστριες της δεκαετίας του 1950.

1. Μια σωρεία πλεονεκτημάτων χαρακτηρίζουν τα πολυμέσα.
Τα πολυμέσα ...
2. Το διαδίκτυο προσφέρει εναλλακτικές μορφές μάθησης γιατί προβάλλει την εικονική πραγματικότητα.
Στο διαδίκτυο λόγω
3. ... προβάλλει ως ανάγκη να διαμορφώσουμε κατάλληλες στάσεις και συμπεριφορές
.... προβάλλει ως ανάγκη η ...
4. ... ελέγχοντας τις πηγές και τους φορείς των πληροφοριών ...
με ...
5. η ευθύνη των φορέων του εκπαιδευτικού συστήματος...
το ότι ...

ΘΕΜΑ 4

Τι προσφέρει στον ήρωα του Κειμένου 2 η ακρόαση εκπομπών στο ραδιόφωνο; Πώς ερμηνεύεις εσύ τη σχέση που αναπτύσσει το παιδί με το ραδιόφωνο; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

99. ΘΕΜΑ 20095

Κείμενο 1

[Ο Κωνσταντίνος Δασκαλάκης μιλά για τον επαγγελματικό του προσανατολισμό]

Το παρακάτω κείμενο, διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης, αποτελεί απόσπασμα της συνέντευξης που έδωσε στις 6/10/2018 ο διακεκριμένος Έλληνας επιστήμονας, καθηγητής στο MIT, Κωνσταντίνος Δασκαλάκης στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων.

-Μερικοί νομίζουν ότι είσαι καθαρά θεωρητικός μαθηματικός. [...] Είσαι και μαθηματικός και μηχανικός και οικονομολόγος. Εσύ πώς αυτοπροσδιορίζεις τον εαυτό σου;

Πάντα με ενδιέφεραν τα μαθηματικά, αλλά και οι υπολογιστές και μπήκα στη Σχολή αυτή του Πολυτεχνείου, γιατί μπορούσα να ακολουθήσω και τα δύο μου ενδιαφέροντα. Τελικά, αφιερώθηκα σε μια πτυχή της επιστήμης των υπολογιστών, που έχει να κάνει με τα μαθηματικά θεμέλια του υπολογισμού. Η περιοχή μου, για την ακρίβεια, λέγεται θεωρητική πληροφορική. Οι αλγόριθμοι είναι μια οπτική γωνία με την οποία μπορείς να μελετήσεις πολλές πτυχές του κόσμου. Έτσι, βρέθηκα να μελετώ και οικονομικά συστήματα και, πιο πρόσφατα, συστήματα που προσπαθούν να επιτελέσουν νοητικές διεργασίες παρόμοιες με αυτές του ανθρώπου. [...]

-Θα συμβούλευες ένα νέο παιδί να γίνει μαθηματικός, να ασχοληθεί με την πληροφορική ή να γίνει μηχανικός;

Η γνώμη μου πάντα ήταν ότι πρέπει να κάνεις κάτι που σε ενδιαφέρει πραγματικά, ασχέτως με το τι σου λένε οι άλλοι, διότι μόνο τότε θα κάνεις κάτι ενδιαφέρον. Όπως είπα και πριν, ο εγκέφαλός μας πρέπει να χρησιμοποιείται για δημιουργικές και μη τετριμμένες εργασίες. Νομίζω ότι μόνο αν έχεις πάθος και πραγματικό ενδιαφέρον για κάτι θα χρησιμοποιήσεις το μυαλό σου με τον τρόπο που τού αρμόζει. Θα συμβούλευα, λοιπόν, για να απαντήσω ευθέως και στην ερώτησή, ναι, εφόσον έχει πάθος για τα μαθηματικά, να το κάνει.

-Έχεις κάποια αίσθηση εάν το φαινόμενο της «διαρροής εγκεφάλων», το brain drain όπως είναι γνωστό διεθνώς, έχει τα τελευταία χρόνια αλλάξει, αν έχει υπάρξει κάποια αναστροφή;

Από την αρχή της κρίσης και μετά έχει σίγουρα ενταθεί το φαινόμενο της διαρροής εγκεφάλων και είναι πολύ λογικό. Το εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό της χώρας δεν μπορεί να απασχοληθεί μέσα στη χώρα. Όταν έφυγα εγώ το 2004, δεν συνέβαινε αυτό, δηλαδή πολλοί από τους συμφοιτητές μου μείνανε εδώ, διότι ήταν εποχή προ Ολυμπιακών Αγώνων, υπήρχε μια άνοδος της ελληνικής οικονομίας, ίσως ψευδεπίγραφη απ' ό,τι φαίνεται, αλλά εν πάση περιπτώσει υπήρχε μεγάλη δυνατότητα για απασχόληση μέσα στη χώρα. Πλέον αυτό το παραμύθι έχει ξεχαστεί και, αν έχεις μια κατάρτιση, είναι δύσκολο να μείνεις μέσα, γιατί θα πρέπει να παλέψεις, και πολύ πιο εύκολο, γιατί υπάρχουν πολλές ευκαιρίες, να βγεις εκτός (της χώρας).

Κείμενο 2

Για την περηφάνεια

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το ομόνυμο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, το οποίο δημοσιεύτηκε το 1899. Αντλήθηκε από τον ιστότοπο της Εταιρείας Παπαδιαμαντικών Σπουδών <https://www.papadiamantis.net>.

[...] Ηγάπησεν, απεγοητεύθη, επεύσθη. Εκείνη, ή μάλλον η μητέρα της, δεν τον είχε θελήσει. Η κόρη υπανδρεύθη αλλού. Τώρα ο άτυχος, ο γιός της χήρας, εκοιμάτο ύπνον διπλούν παρά την όχθη του «οϊνοπος» πόντου¹⁴. Δεν τον είχε πνίξει ακόμα η μητριά του, η θάλασσα. Επνίγετο καθημερινώς εις τον πυθμένα του ποτηρίου. [...]

— Αχ! παιδάκι μου, πώς έγινες έτσι-δα, παιδί μου;... Νίκο! Νίκο! εγώ είμαι· δεν ακούς;

— Θα πουντιάσης¹⁵, παιδί μου. Δεν ξέρεις να ῥθης στο σπίτι να κοιμηθής; Πώς έγινες έτσι!... κ' εξεχώρισες από τον κόσμο... Και δεν έχω πρόσωπο... και μ' άφησες παραπονεμένη, ντροπιασμένη, σαν να έκαμα καμμιάν πομπή¹⁶. Μάγια σου ῥχουν καμωμένα... που να όψωνται εν ημέρα κρίσεως!... Μάννα είμ' εγώ; Τι βύζαινα εγώ; τι κοιμίζα; τι μέρωνα¹⁷; [...] Δεν αγροικούσε¹⁸ να μπης στη βάρκα να κοιμηθής, μόνον έπεσες έτσι-δα στο γιαλό, στην άμμο; Έτσι σ' αποκοίμιζα εγώ; Ή σε είχα χαδούλη και χαδιάρη, στα μαλακά και στα πούπουλα;...

Ο νέος έβρεξε το πρόσωπόν του με το αλμυρόν νερόν και ανεκάθισεν επί της άμμου. Ησθάνετο βαθείαν συγκίνησιν, αλλά δεν ήθελε να προδοθή.

— Άιντε... σύρε σπίτι σου, γριά... δεν έχουμε τίποτε μεταξύ μας... ούτε πάρσιμο ούτε δόσιμο... δεν ξέρω εγώ τι βύζαινες, τι κοιμίζες, τι κούναες... εσύ το ξέρεις, γρια-Ουρασιά.[...]

Μαζώξου στο σπίτι σου, γριά, μη σου κολλήσουν καμμιά αβανιά¹⁹, τώρα στα γεροντάματα... και πουν πως εβγήκες τάχα σε κακή στράτα. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις, με βάση το Κείμενο 1, τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο φύλλο σου δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος:

¹⁴ κρασάτο πέλαγος (φράση από τον Όμηρο)

¹⁵ πουντιάζω: κρυώνω (ιδιωματισμός)

¹⁶ πομπή: διασυρμός, κάτι ντροπιαστικό που θέλει να κρύψει το άτομο

¹⁷ ημερώνω: προσπαθώ να ηρεμήσω κάποιον, κατασιγάζω, καταπραΰνω

¹⁸ εδώ σημαίνει: καταλάβαινες

¹⁹ άδικη κατηγορία: συκοφαντία, κακολογία.

1. Οι σπουδές του Δασκαλάκη στο Πολυτεχνείο συνδύαζαν το ενδιαφέρον του για τα μαθηματικά και την πληροφορική.
2. Ο συνεντευξιαζόμενος προτρέπει τους νέους να έχουν πάθος για τα μαθηματικά.
3. Στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια υπάρχουν πολλές ευκαιρίες απασχόλησης για καταρτισμένους νέους.
4. Την περίοδο πριν τους Ολυμπιακούς αγώνες υπήρχε αναμφίβολα, σύμφωνα με τον Δασκαλάκη, ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη.
5. Ο συνεντευξιαζόμενος θεωρεί αναμενόμενο το φαινόμενο της διαρροής εγκεφάλων.

2ο υποερώτημα

για την ακρίβεια, πιο πρόσφατα: Να εξηγήσεις με ποιον τρόπο οι παραπάνω φράσεις συμβάλλουν στη συνοχή του λόγου στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 παρατηρούμε εναλλαγή α', β' και γ' ρηματικού προσώπου. Να εντοπίσεις από ένα σχετικό χωρίο και να εξηγήσεις με συντομία ποιο επικοινωνιακό αποτέλεσμα έχει το καθένα.

ΘΕΜΑ 4

Πώς ερμηνεύεις τη στάση της μητέρας απέναντι στον γιο της; Τι σκέψεις ή/ και συναισθήματα σου προκαλεί η στάση της; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε περίπου 120- 150 λέξεις, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές στο Κείμενο 2.

100. ΘΕΜΑ 20195

Κείμενο 1

[Φύλο και επαγγελματικός προσανατολισμός: ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. στην επιλογή επαγγέλματος από τα δύο φύλα]

Το Κείμενο είναι απόσπασμα άρθρου των Δόμνα Κακανά, Γιάννη Καμαριανού και Παναγιώτας Μεταλλίδου το 2002, στο επιστημονικό περιοδικό «Μέντορας» (τ. 2, σελ. 18-28)

Είναι χαρακτηριστικό ότι τα δύο φύλα φαίνεται να αντιλαμβάνονται διαφορετικά το ρόλο των Μ.Μ.Ε. και τη συνεισφορά τους στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων. Από τη μια μεριά, τα αγόρια θεωρούν σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι τα κορίτσια τα Μ.Μ.Ε. ως μέσα διάδοσης επιστημονικών γνώσεων, αξιών και πληροφόρησης για επαγγέλματα, καθώς και ως μέσα πληροφόρησης για τον κόσμο γενικότερα. Γεγονός που τα κατευθύνει στην αναζήτηση της πληροφορίας, όπως προαναφέραμε, σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι τα κορίτσια. Τα κορίτσια, από την άλλη, αντιλαμβάνονται σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι τα αγόρια τα Μ.Μ.Ε. ως μέσα προβολής και διαμόρφωσης επαγγελματικών προτύπων. Η αντίληψή τους αυτή αντανακλάται και στην επιλογή της συγκεκριμένης τηλεοπτικής ζώνης, όπου μέσα από τηλεοπτικά πρότυπα ενισχύονται αυτά τα πρότυπα (μεταγλωττισμένες σειρές και ποικίλα talk shows). Τέτοια μηνύματα πιθανόν να κατευθύνουν προς συγκεκριμένες επαγγελματικές επιλογές [...].

Πιστεύουμε ότι τα Μ.Μ.Ε. σε συνδυασμό με την εκπαίδευση μπορούν να συνεισφέρουν στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων ανθρώπων. Μπορούν να αναδείξουν τις νέες συνθήκες μέσα στις οποίες διαμορφώνεται η παραγωγική διαδικασία, με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτός να γίνει κατανοητός από τους νέους. Άλλωστε, σύμφωνα με τα ευρήματά μας, οι νέοι φαίνονται πρόθυμοι να διεκδικήσουν ένα πολύπλευρο και γόνιμο επαγγελματικό προσανατολισμό από μια ποικιλία πηγών. Στα πλαίσια αυτά αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα της χρήσης των σύγχρονων Μ.Μ.Ε. Ωστόσο, δεν παραλείπουν, ιδιαίτερα τα κορίτσια, να τονίζουν το σεξιστικό τους χαρακτήρα στον τρόπο προβολής των επαγγελματικών αξιών.

Καθώς η ερευνητική δραστηριότητα με επίκεντρο τα Μ.Μ.Ε. φαίνεται πως ωριμάζει, οι περισσότερες έρευνες συμφωνούν πως οι επιδράσεις των Μ.Μ.Ε. δεν είναι αναγκαστικά άμεσες και δραστικές, αλλά διάχυτες και μακροχρόνιες. Δεν περιορίζονται σε συγκεκριμένες συμπεριφορές ή κοινωνικές δραστηριότητες ούτε σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές, αλλά έχουν συνολική επίδραση στην γενική εξέλιξη των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών διαδικασιών. Τα Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας και Ενημέρωσης έχουν εν δυνάμει την ικανότητα να λειτουργήσουν χειραφετικά τόσο ως προς την επαγγελματική επιλογή των νέων ανθρώπων, αγοριών και κοριτσιών, όσο και ως προς τη θετική παρέμβαση στο πρόβλημα της ισότητας των δύο φύλων. Η δύναμη του μαζικού Μέσου, αλλά και του νέου Μέσου της σύγχρονης τεχνολογίας είναι τέτοια, ώστε να μπορεί να **υπερνικήσει** εμπόδια, όπως για παράδειγμα ο σεξισμός ή ακόμα και η γεωγραφική απόσταση ή η πολιτισμική απομόνωση από τα κέντρα προώθησης του επαγγελματικού προσανατολισμού και να λειτουργήσει εξισωτικά απέναντι σε κάθε μορφή, φυλετικών, κοινωνικών, οικονομικών, μορφωτικών, γεωγραφικών ανισοτήτων.

Κείμενο 2

Αξιωματικός

Το ποίημα είναι του Μάρκου Μέσκου (1935-2019) και δημοσιεύτηκε στη συλλογή Πριν από τον θάνατο, το 1958 και στη συλλογή Μαύρο δάσος, εκδόσεις Νεφέλη, 1999.

Στο σχολειό, πολλές φορές η δασκάλα μάς ρωτούσε:

– Και τι θα γίνετε σα μεγαλώσετε, τι θα γίνετε
όταν σκορπίσετε από δω,
σαν γίνετε άντρες;

Κατέβαζα το κεφάλι κι έλεγα μέσα μου:

– Αξιωματικός πάνω στο άλογο, αξιωματικός!...

Μα τώρα που γνωρίζω τι σημαίνουν τα παράσημα,
τ' αστέρια πάνω στις επωμίδες, τώρα που γνωρίζω
τι σημαίνουν οι γυαλισμένες μπότες, τι σημαίνουν
τα σπιρούνια και οι ματωμένες σάλπιγγες,
προτιμώ να 'μαι βοσκός με τα γελάδια
όλη μέρα, βρέχει, χιονίζει, στο δάσος...

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να καταγράψεις, σε 50-60 λέξεις, τους τρόπους με τους οποίους οι νέοι αντιλαμβάνονται την προσφορά των ΜΜΕ στον επαγγελματικό τους προσανατολισμό, αναλόγως με το φύλο τους, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Άλλωστε, Ωστόσο: Ποιος είναι ο ρόλος των δύο λέξεων στην οργάνωση των νοημάτων της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1;

3ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με τα νοήματα του Κειμένου 1.

1. Το ύφος του Κειμένου 1 είναι, κατά κύριο λόγο, παιγνιώδες.
2. Στην παρένθεση της 1ης παραγράφου (μεταγλωττισμένες σειρές και ποικίλα talk shows) αναφέρονται παραδείγματα τηλεοπτικών εκπομπών που παρακολουθούν τα κορίτσια.
3. Το Κείμενο 1, ως επιστημονικό άρθρο, έχει προσεγμένο λεξιλόγιο.
4. Στην τελευταία περίοδο του Κειμένου 1 «Η δύναμη ... γεωγραφικών ανισοτήτων» παρατηρείται πολυσύνδετο σχήμα.
5. Η λέξη «υπερνικήσει» στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να αντικατασταθεί με την λέξη «ξεπεράσει», χωρίς να διαφοροποιηθεί το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις, αξιοποιώντας χωρία του Κειμένου 2, την αλλαγή στα επαγγελματικά όνειρα του ποιητικού υποκειμένου. Συμφωνείς ή διαφωνείς με τη στάση του; Το κείμενό σου να έχει έκταση 120-150 λέξεων.

101. ΘΕΜΑ 20200

Κείμενο 1

Συνέντευξη: Ο Τζον Νας μιλάει στον Θανάση Λάλα

Ο Τζον Νας (1928 - 2015) είναι ο θεμελιωτής της σύγχρονης Θεωρίας των Παιγνίων. Το 1994 τιμήθηκε με το βραβείου Νομπέλ Οικονομικών και το 1999 με το βραβείου Steele Μαθηματικών. Το ακόλουθο κείμενο είναι απόσπασμα συνέντευξης που παραχώρησε στον δημοσιογράφο Θανάση Λάλα, τον Νοέμβριο του 2008, δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Το Βήμα».

Θ.Λ. Εσείς αυτό που θέλατε πάντα ήταν να ασχοληθείτε με την έρευνα; Και πότε το αποφασίσατε;

Τ.Ν. Όταν ήμουν νέος, με ενδιέφερε πάρα πολύ η μελέτη της επιστήμης, αλλά τότε δεν μπορούσα να καταλάβω ότι αυτό μπορεί να είναι συγχρόνως και επικερδές, ότι μπορεί δηλαδή κάποιος να ζει από αυτό. Στην αρχή είχα

σκεφθεί να γίνω μηχανικός. Έφυγα λοιπόν από το σπίτι μου και ξεκίνησα τις σπουδές μου σε ένα κολέγιο, σε μια σχολή μηχανικών για την ακρίβεια. Εκεί υπήρχαν κάποιοι καθηγητές οι οποίοι με επηρέασαν. Έστρεψαν το ενδιαφέρον μου σε άλλες επιστήμες, όπως η χημεία και τα μαθηματικά, και έτσι αποφάσισα να αλλάξω τις σπουδές μου και να γίνω μαθηματικός.

Θ.Α. Υπάρχει μια συγκεκριμένη στιγμή κατά την οποία αποφασίζει κανείς με τι θα ασχοληθεί στη ζωή του; Συνέβη σ' εσάς, π.χ., κάτι που σας έστρεψε στην έρευνα;

Τ.Ν. Το να ασχοληθώ με την έρευνα δεν ήταν μια απόφαση που πήρα τυχαία ή μια απόφαση της στιγμής. Ήταν συνειδητή επιλογή, η οποία αφορούσε την καριέρα μου. Μπορεί κάποιος να γίνει επιτυχημένος μαθηματικός χωρίς να ασχοληθεί με την έρευνα. Μπορεί, π.χ., να γίνει καθηγητής ή κάτι άλλο. Επαγγελματικά υπάρχουν διάφορες εναλλακτικές δυνατότητες.

Θ.Α. Μπορείτε να φανταστείτε πώς θα ήταν η ζωή σας σήμερα αν δεν είχατε κάνει αυτή την επιλογή;

Τ.Ν. Η αλήθεια είναι ότι η ζωή ενός ανθρώπου επηρεάζεται άμεσα από τις επιλογές που θα κάνει σε νεαρή ηλικία. Στο ξεκίνημα της ζωής υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις για το ποιον δρόμο θα ακολουθήσει κανείς ή ιδέες για το πώς θα εξελιχθεί. Αυτό αργότερα είναι - δυστυχώς - καθοριστικής σημασίας για όλα τα πράγματα. [...]

Κείμενο 2

Με το παράξενο όνομα Ραμάνθις Ερέβους. Ο θάνατος ήρθε τελευταίος

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο μυθιστόρημα που έγραψε η Ζυράννα Ζατέλη (1951 -), εκδόσεις Καστανιώτη, 2001.

Από το έβδομο έτος της ζωής του ό,τι του έδινε μεγαλύτερη ευχαρίστηση ήταν να καταπιάνεται με ξύλα και φαλτσέττες, να φτιάχνει ξυλοπράγματα. Την αξία που είχε για έναν πεινασμένο μια φέτα ψωμί κι ένα κομμάτι τυρί, για τον ερωτευμένο ή τον άρρωστο ένα νεύμα ελπίδας από την άλλη μεριά, γι' αυτόν την είχε ένα κομμάτι ξύλο, οτιδήποτε ξύλο, και μια φαλτσέττα ή ένα πριονάκι. Η πείνα του ήταν καθημερινή, ήταν – να πούμε έτσι – και θηλυκή: γεννούσε κι άλλη πείνα (χωρίς να υποχρεώνεται άλλωστε σε κανέναν), κι όσο για τα νεύματα, αυτά έδιναν κι έπαιρναν ανάμεσα στον ίδιο και στα στοιχεία του, στα έργα των χεριών του, που ακόμα είχαν μια άτεχνη κοψιά, μια αδεξιωσύνη ή ζαβάδα (ήταν κι αριστερόχειρ), αλλά που σίγουρα υποδήλωναν ένα βαθύ μεράκι, μια καλώς εννοούμενη τρέλλα, και φυσικά μιλούσαν στην καρδιά του. «Θα τον χάσεις», έλεγαν στον πατέρα του κάποιοι άντρες, «θα σ' τον φάει η φαλτσέττα». «Αν είναι να τον φάει η φαλτσέττα, γιατί να μην τον φάει το αμόνι», σκεφτόταν εκείνος, που δοκίμασε από τότε να τον μπάσει στα μυστικά της δικής του τέχνης, της σιδηρουργικής, αλλά έπεσαν στο κενό οι προσπάθειές του. «Εσύ τα σίδερα, εγώ τα ξύλα, γιατί να μαλώνουμε;» του έλεγε ο μικρός Αναστάσης. Κι από κει που ήταν γνωστός ως «ο γιος του σιδερά ο δεύτερος» (υπήρχε σ' αυτό το τελευταίο και μια χροιά ιδιαίτερη, η μνεία κάτινος²⁰), έγινε κατά κάποιον τρόπο ο Ντάφκος «ο πατέρας του μικρού ξυλουργού». Τον έλεγαν ξυλουργό για ευκολία, δεν ήξεραν πώς αλλιώς να ονομάσουν αυτήν του τη μανία με το ξύλο, κι άλλωστε, προκειμένου να το βρίσκει και σε μορφές πιο κατεργασμένες, να κάνει δοκιμές διάφορες, συχνά τον έβλεπαν στο κατώφλι τους οι ξυλουργοί του τόπου να τους ζητάει τα περισσεύματα, αυτά που είχαν για πέταμα. Του τα έδιναν, τον καλούσαν μάλιστα να περάσει μέσα, να διαλέξει ό,τι ήθελε, μα και να τα πετούσαν στον αέρα, όπως κόκκαλα σε σκύλο, αυτός θα τα 'παιρνε, θα έσκυβε να τα μαζέψει ένα-ένα και να τα φέρει στην δική του γωνιά.

²⁰ Κάποια αναφορά.

Μερικοί απ' τους μαραγκούς του ζητούσαν κι ένα αντάλλαγμα, ένα και μοναδικό: να τους πει τα «σύμφωνα» για να σπάσουν πλάκα. Γιατί ο Αναστάσης είχε κι αυτό το ταλέντο: να λέει σαν νερό τα σύμφωνα της αλφαβήτας πηδώντας τα φωνήεντα: βου-γου-δου-ζου-θου-κου-λου-μου-νου-ξου-που-ρου-σου-του-φου-χου-ψού! Όλοι με τη σειρά τους δοκίμαζαν, φανερά ή κρυφά, μα κανείς δεν κατάφερνε να πει με μια ανάσα αυτό το μακρυνάρι, τόσο γοργά κι αλάνθαστα που το 'λεγε εκείνος. Και το ξανάλεγε όσες φορές ήθελαν, χωρίς όμως να διασκεδάξει και πολύ με τα γέλια τους ή να το παίρνει επάνω του που δεν μπορούσαν να τον μιμηθούν – το θεωρούσε αμελητέο μπροστά στα ξύλα. Κι ένας απ' αυτούς πήγε μια μέρα στον Ντάφκο και του πρότεινε να πάρει στην δούλεψη του τον Αναστάση, γιατί του φαινόταν, είπε, πολύ προκομμένος.

«Για να σου λέει τα βου-γου-δού ή για την δουλειά;» τον ρώτησε ο Ντάφκος.

«Για την δουλειά, να τον κάνω μαραγκοπαίδι περιωπής», είπε εκείνος. «Ε, κι αν μου λέει πότε-πότε τα βου-γου-δού, στις αναδουλειές, για να περνάει η ώρα...»

«Ξέχνα το έτσι κι αλλιώς», του είπε ο Ντάφκος, «αυτός δεν κάνει ούτε για μαθητής ούτε για δάσκαλος, ζει με τον εαυτό του, στην γωνιά του».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις, σε 40- 50 λέξεις, τα στοιχεία που διαμόρφωσαν την επαγγελματική πορεία του Τζον Νας, όπως τα αναφέρει στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Ο ερωτώμενος επιλέγει να οργανώσει την απάντησή του στην πρώτη ερώτηση στο Κείμενο 1 στη βάση της αφήγησης, της περιγραφής ή της επιχειρηματολογίας; Τεκμηρίωσε την απάντησή σου με αναφορά σε δύο γλωσσικές επιλογές.

3ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Το ύφος της συνέντευξης μπορεί να χαρακτηριστεί, κατά κύριο λόγο, ως οικείο.
2. Οι διπλές παύλες στο παρακάτω απόσπασμα δηλώνουν αντίθεση ως προς τα προηγούμενα: «Αυτό αργότερα είναι - δυστυχώς - καθοριστικής σημασίας για όλα τα πράγματα» (τρίτη απάντηση).
3. Στο απόσπασμα «Το να ασχοληθώ με την έρευνα δεν ήταν μια απόφαση που πήρα τυχαία ή μια απόφαση της στιγμής. Ήταν συνειδητή επιλογή ...» (δεύτερη απάντηση) παρατηρείται το σχήμα της άρσης – θέσης.
4. Η λέξη «επικερδές» (πρώτη απάντηση) μπορεί να αντικατασταθεί χωρίς να αλλοιωθεί το νόημα του κειμένου με τη λέξη «προσοδοφόρο».
5. Η λέξη «εναλλακτικές» (τρίτη απάντηση), έχει ως αντώνυμό της, στο συγκεκριμένο νοηματικό πλαίσιο τη λέξη «άλλες».

ΘΕΜΑ 4

Ποιά είναι τα ταλέντα του Αναστάση, σύμφωνα με το Κείμενο 2; Πώς κρίνεις τη στάση του πατέρα και των κατοίκων της περιοχής απέναντι σε αυτά τα ταλέντα; Να απαντήσεις, τεκμηριωμένα, σε ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

102. ΘΕΜΑ 28052

Κείμενο 1

Νέοι και επαγγελματική κατάρτιση

Το κείμενο αποτελεί άρθρο του Νίκου Φωτόπουλου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ στις 05-01-2014 (διασκευή).

Η επαγγελματική κατάρτιση (αρχική και συνεχιζόμενη) εδώ και χρόνια λειτουργεί στο εκπαιδευτικό μας σύστημα ως ένα διακριτό πεδίο στο πλαίσιο της μη τυπικής εκπαίδευσης, παρέχοντας ευκαιρίες για ανάπτυξη των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού.

Ωστόσο, στην Ελλάδα ο σχεδιασμός, η οργάνωση, η υλοποίηση και εν τέλει η αξιοποίηση των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης δεν φαίνεται να έχουν αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, με συνέπεια οι εκροές του συστήματος αυτού να εμφανίζουν ελάχιστη σύνδεση με την απασχόληση, χαμηλό βαθμό συγκράτησης της εργασίας, χαμηλό βαθμό συνάφειας μεταξύ εργασίας και γνωστικού αντικειμένου κατάρτισης. Τα συμπεράσματα αυτά παρουσιάζονται σε σχετική πρόσφατη έρευνα του Κέντρου Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΚΑΝΕΠ/ΓΣΕΕ), αναδεικνύοντας τη διαχρονική αναποτελεσματικότητα των συστημάτων αρχικής και συνεχιζόμενης κατάρτισης στη χώρα μας.

Με βάση τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό ότι στις μέρες μας είναι περισσότερο αναγκαία από ποτέ η διαμόρφωση μιας εθνικής στρατηγικής για τη διά βίου μάθηση, με τρόπο που η επαγγελματική κατάρτιση να αποτελέσει μια δημόσια πολιτική, κοινωνικά αξιόπιστη, και όχι μια ευκαιριακή υπόθεση απορρόφησης κοινοτικών/εθνικών πόρων ή κερδοφορίας μεμονωμένων ιδιωτών που εκμεταλλεύονται τις ελπίδες και τα όνειρα χιλιάδων νέων ανθρώπων. Ειδικότερα, διαδραματίζοντας με επάρκεια τον ρόλο που της αναλογεί, προκειμένου να καταστεί ένα αξιόπιστο πεδίο του εκπαιδευτικού μας συστήματος, θα συμβάλει αποφασιστικά στην ενίσχυση και τη διεύρυνση της τεχνογνωσίας του εργατικού δυναμικού της χώρας. Ταυτόχρονα, η λειτουργία της είναι επιβεβλημένο να συνδεθεί με την αναγκαία προσπάθεια για την παραγωγική ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας με έμφαση στη στήριξη των ανέργων, των εργαζομένων με χαμηλά εκπαιδευτικά και επαγγελματικά προσόντα, των νέων που δικαιούνται να ζουν και να δημιουργούν στον τόπο τους με αξιοπρέπεια και όνειρα για το αύριο.

Κείμενο 2

[Ο χαντράς²¹]

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το μυθιστόρημα «Οι Βουκέφαλοι.1922» του Ανδρέα Νενεδάκη (Αθήνα: Κέδρος 1991) που αναφέρεται στη ζωή των ανθρώπων, Ελλήνων και Τούρκων, στο Ρέθυμνο των αρχών

²¹ Αυτός που έχει ως επάγγελμα την κατασκευή εργόχειρων ή αντικειμένων από χάντρες.

του 20ού αιώνα, μέχρι τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Η νύφη κάτασπρη με τους λεμονανθούς στα στήθια έβγαινε από την εκκλησία. Δίπλα της ο γαμπρός, μεσοκαιρίτης αλλά κοτσονάτος²², γυαλιστερός, ροδοκόκκινος. Μια μπαταριά υποδέχτηκε το ζευγάρι στον περίβολο. Γύρω στον φράχτη είχαν κρεμαστεί γυναίκες, παιδιά να θαυμάσουν τη νύφη και τον γαμπρό. Ετούτος είναι μαγαζάτορας τρανός. Ο καλύτερος χαντράς στην πολιτεία, ο πιο επιδέξιος. Πολλές γυναίκες, νιες και γριές, έκαναν τη δουλειά του χαντρά, οι περισσότερες όμως έφτιαχναν σ' όλη τους τη ζωή ένα δυο εργόχειρα. Η δουλειά ήταν δύσκολη και μόνο ο χαντράς την είχε επάγγελμα. Πολλοί τον κοροΐδευαν πως ήταν γυναικεία δουλειά, πως δεν ταιριάζει σ' έναν άντρα με μουστάκια και γένια ν' ασχολείται με τις χάντρες, με τα ντοτίνια, όπως τά 'λεγαν, να ξομπλιάζει²³ και να κεντά από το πρωί ως το βράδυ χάντρες πάνω σε σχέδια που έγραφε μοναχός του, να φτιάχνει ταμπακοθήκες²⁴, καπνοσακούλες, θήκες για τις δαχτυλήθρες και τις βελόνες, βεντάλιες, δαχτυλίδια που 'χαν πάνω τους καράβια, δέντρα, δράκους, άλογα και φτερωτά παράξενα, παραδεισένια. Με χρωματιστές χάντρες, μπλάβες²⁵, κίτρινες, κόκκινες, και να γεμίζει το μαγαζί του ξόμπλια και υφαντά και γιακάδες σε παλτά και στα φουστάνια ακόμη, στους γύρους και στα μανίκια, να ράβει και να ζωγραφίζει με τις χάντρες του ό,τι μπορεί να φανταστεί ο νους του ανθρώπου. Και όλα τούτα σιγά σιγά να γεμίζουν τη σακούλα του λεφτά, να 'χει αγοράσει σπίτι αγαδικό²⁶, να το γεμίσει έπιπλα, να το κάμει αρχοντικό και τώρα να παντρεύεται την καλύτερη νύφη της Χώρας.

Στην πρόσοψη του μαγαζιού του είχε μια μεγάλη ταμπέλα με χάντρες γαλάζιες κι άσπρες, την ελληνική σημαία με τον σταυρό, και την είχε καρφώσει πάνω στα θυρόφυλλα μέσα από το τζάμι και όπως φαινόταν από μακριά και από κοντά ήταν να φύγει ο νους του ανθρώπου. Οι Τούρκοι παραμέριζαν από φθόνο και μίσος, όμως δεν μπορούσαν να μη θαυμάσουν το έργο του χαντρά και δεν μπορούσαν μήτε στα κονάκια²⁷ τους να τον κακολογήσουν γιατί οι χανούμισσες ήταν πελάτισσές του κι όλες είχαν πάντα έναν καλό λόγο γι' αυτόν.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 60-70 λέξεις τις κατευθυντήριες γραμμές που πρέπει να διέπουν την εθνική στρατηγική για την επαγγελματική κατάρτιση, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Με δεδομένο ότι η 2η παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται ως αίτιο – αποτέλεσμα, να δείξεις ποια νοηματικά στοιχεία απαρτίζουν τα 2 σκέλη και πως συνδέονται γλωσσικά μεταξύ τους. Υπάρχει κατακλείδα στην παράγραφο και, αν ναι, ποιος είναι ο ρόλος της;

²² Μεσόκοπος αλλά ζωηρός

²³ Να στολίζει, να διακοσμεί

²⁴ Θήκες για τον ταμπάκο, δηλ. τον πολύ λεπτά κομμένο καπνό που χρησιμοποιούσαν στα στριφτά τσιγάρα.

²⁵ Σκούρες, μαύρες

²⁶ Σπίτι που ανήκε σε αγά ή ταιριάζει σε αγά, πλούσιο σπίτι.

²⁷ Στα σπίτια

3ο υποερώτημα

Στα παρακάτω αποσπάσματα του Κειμένου 1 (με υπογράμμιση στο κείμενο) να γράψεις στο απαντητικό φύλλο τι δηλώνει η ενεργητική μετοχή και στη συνέχεια να τη μετατρέψεις σε ρήμα, κάνοντας και όποιες άλλες αλλαγές στη σύνταξη κρίνεις απαραίτητες. Ποια διαφοροποίηση παρατηρείς ως προς το ύφος, μετά τις αλλαγές που πραγματοποίησες;

- α) ... παρέχοντας ευκαιρίες για ανάπτυξη των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού.
- β) ... αναδεικνύοντας τη διαχρονική αναποτελεσματικότητα των συστημάτων αρχικής και συνεχιζόμενης κατάρτισης στη χώρα μας.
- γ) ... διαδραματίζοντας με επάρκεια τον ρόλο που της αναλογεί ...

ΘΕΜΑ 4

Σε ποιον επαγγελματικό τομέα αναδείχθηκε ο ήρωας του Κειμένου 2 και ποια η ανταμοιβή του; Ποια είναι η άποψη του κοινωνικού περιβάλλοντος της εποχής γι' αυτόν και ποια η δική σου γνώμη; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

103. ΘΕΜΑ 28117**Κείμενο 1**

Ξεκινήστε όσο πιο γρήγορα μπορείτε την επαγγελματική σας ζωή και μη φοβηθείτε!

Το ακόλουθο κείμενο αποτελεί απόσπασμα συνέντευξης που παραχώρησε ο Ηλίας Σούσης στη Λιζέτα Σπανού. Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών «ΟΠΑ News», τεύχος 44, Οκτώβριος 2022, σ. 22.

«Μπείτε γρήγορα στην αγορά εργασίας, μη φοβηθείτε αρχικά να εργαστείτε σε θέσεις κατώτερες των προσδοκιών σας» λέει στην «ΟΠΑ News» ο Ηλίας Σούσης, διευθύνων σύμβουλος και συνιδρυτής της επιτυχημένης σήμερα εταιρείας Wikifarmer που δραστηριοποιείται στην ηλεκτρονική «δικτύωση» Ελλήνων παραγωγών. Με ακαδημαϊκά εφόδια στη «φαρέτρα» του που... εκτόξευσαν την επαγγελματική του πορεία, συμβουλεύει τους νέους να προσπαθήσουν μέσα από όποια θέση τους ανατεθεί στην αρχή της επαγγελματικής τους ζωής «να αποδείξουν την αξία τους και να αναδειχθούν».

Συντονίζετε περισσότερους από 3.000 παραγωγούς. Πόσο εύκολο είναι αυτό;

«Είναι αρκετά δύσκολο, ωστόσο επειδή το εγχείρημά μας βοηθάει πολύ τους παραγωγούς, έχουν όλοι πολύ καλή διάθεση να συνεργαστούν μαζί μας, να διαδώσουν την ιδέα σε φίλους παραγωγούς και να εκπαιδευτούν στα ψηφιακά εργαλεία. Γνωρίζουν πως για την ανάπτυξη της παραγωγικής τους επιχείρησης χρειάζεται και ένας ψηφιακός βοηθός όπως η εταιρεία μας».

Συναντήσατε δυσκολίες στα πρώτα βήματά σας; Πόσο εύκολο είναι από τη θέση του αποφοίτου ενός καλού πανεπιστημίου να φτάσεις σε εκείνη ενός επιτυχημένου επιχειρηματία;

«Σίγουρα υπάρχουν δυσκολίες, όποιον δρόμο κι αν επιλέξει ο καθένας. Υπάρχει ο δρόμος να αποφοιτήσεις και να γίνεις κατευθείαν επιχειρηματίας, αλλά εκεί η δυσκολία έχει να κάνει με την έλλειψη εμπειριών και με την έλλειψη αρκετών επιχειρηματικών βιωμάτων που ενδεχομένως να οδηγούν σε αρκετά λάθη, αφού η γνώση του πανεπιστημίου είναι αρκετά θεωρητική. Ωστόσο, αυτό αντισταθμίζεται από τον ενθουσιασμό και την ενέργεια που

υπάρχει. Η άλλη οδός είναι η μετάβαση στην επιχειρηματικότητα, μετά από χρόνια εμπειρίας σε διαφορετικές εταιρείες, που και πάλι έχει μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα».

Τι θα συμβουλευάτε τους νέους που τελειώνουν σήμερα το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και έχουν μπροστά τους την αναζήτηση μιας επιτυχημένης επαγγελματικής πορείας;

«Η συμβουλή που δίνω σε όλους τους αποφοίτους είναι να προσπαθήσουν να μπουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα στον εργασιακό χώρο και μέσα από εκεί να αποκτήσουν πρακτική εμπειρία, καθώς αυτό θα τους βοηθήσει να πετύχουν σε ύστερο στάδιο αυτό το οποίο επιθυμούν, είτε σχετίζεται με την επιχειρηματικότητα είτε με καριέρα σε κάποια εταιρεία. Επίσης, θα συνέστηνα να μη φοβηθούν να εργαστούν σε θέσεις που ενδεχομένως αρχικά να μην είναι αυτό που περίμεναν (καθώς αυτό είναι αρχικά δύσκολο), αλλά αντιθέτως να προσπαθήσουν μέσα από αυτή τη θέση να αποδείξουν την αξία τους και να αναδειχθούν».

Κείμενο 2

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΟΤΟΚΑΣ (1905-1966)

Αργώ (απόσπασμα)

Το μυθιστόρημα Αργώ του Θεοτοκά συνιστά μια τοιχογραφία της Ελλάδας του μεσοπολέμου. Το πρώτο μέρος κυκλοφόρησε το 1933, το έργο όμως ολοκληρώθηκε το 1936 με την έκδοση και του δεύτερου τόμου. Το απόσπασμα προέρχεται από τον πρώτο τόμο (Αθήνα, Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», ¹⁶1998, σσ. 121-123).

Ο Αλέξης και ο Λίνος καθίσανε σ' έναν πάγκο, κάτω από τη φοινικιά. [...]

– Ζωή είναι αυτή που ζούμε; ρώτησε ο Λίνος.

Ο Αλέξης γέλασε.

– Και τι ήθελες να κάνεις στην ηλικία σου; ρώτησε. Πηγαίνεις σχολείο και διαβάζεις τους αρχαίους. Δε σου φτάνει;

– Όχι, δε μου φτάνει.

– Όταν πάνεις να είσαι μαθητής, θα σκεφτούμε να κάνεις άλλα πράγματα πιο συναρπαστικά.

– Ω, σας βλέπω και σας που δεν είστε μαθητές, τι ωραία που ζείτε! είπε ο Λίνος με θυμό. Καμώνεστε τάχατες πως δε βλέπετε τον κόσμο σαν τον πατέρα, μα κατά βάθος είστε ίδιοι κι απαράλλαχτοι, Νοταράδες, ως το κόκαλο, καλαμαράδες, γραφιάδες, βιβλιοφύλακες. Δεν μπορείτε να απομακρυνθείτε ούτε μια μέρα από τα βιβλία και τα γραψίματα. Γεννηθήκατε μουντζουρωμένοι μελάνι. Ο μόνος σκοπός του Νίκη είναι να γράφει βιβλία. Κι εσύ εκεί πας, σε βλέπω καλά. Να τυπωθεί το όνομά σας και να κάνετε τους σπουδαίους, αυτό είναι το μεγάλο όνειρο της ζωής σας, να εκθέσουν τις φωτογραφίες σας στις προθήκες των βιβλιοπωλείων, να σταματά ο κόσμος και να σας θαυμάζει τάχατες. Όλο βιβλία, βιβλία, βιβλία! Δεν αναπνέω καλά μες σ' αυτό το περιβάλλον. Με πνίγει η σκόνη. [...]

– Τις μόνες στιγμές ευτυχίας που γνώρισα τις χρωστώ στα βιβλία, μουρμούρισε αργά ο Αλέξης.

Ο Λίνος ξέσπασε.

– Όχι! Όχι! φώναξε. Χίλιες φορές όχι! Παρεξηγήσατε τη ζωή όλοι σας. Ή μάλλον την καταργήσατε. Ο πατέρας δεν υποπευτήκε ποτέ τι είναι η ζωή. Εσείς οι δυο παρηγοριέστε διαβάζοντας τη ζωή που δε ζείτε ή γράφοντάς την. Μα ο μόνος σκοπός της ζωής είναι να τη ζει κανείς όσο μπορεί, όσο βαστά πιο δυνατά και πιο πλούσια.

Μιλούσε με θέρμη, με αγανάκτηση. Ο Αλέξης κοίταζε τον όμορφο επαναστατημένο έφηβο με τρυφερότητα και με κάποιο κρυφό καμάρι. Τον αγαπούσε πολύ κι ίσως να τον θαύμαζε, σε ορισμένες στιγμές, για την απειθάρχητη ορμή του, για το ξεχείλισμα της νεανικής του ζωντάνιας.

- Πες, Λίνο, τι θες να κάνεις με τη ζωή σου, με τη νιότη σου;
 - Θέλω ηρωισμό! αποκρίθηκε ο έφηβος αδίσταχτα, με παθιασμένη φωνή.
- Σωπάσανε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μία παράγραφο 50 λέξεων τις συμβουλές που δίνει ο Ηλίας Σούσης στους νέους πτυχιούχους που αναζητούν εργασία.

2ο υποερώτημα

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 («Σίγουρα υπάρχουν δυσκολίες ... μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα») ο συνεντευξιαζόμενος οργανώνει τον λόγο του με μία διαίρεση. Να την αποδώσεις με συντομία και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με την επιλογή του αυτή.

3ο υποερώτημα

«Είναι αρκετά δύσκολο, ωστόσο επειδή το εγχείρημά μας βοηθάει πολύ τους παραγωγούς, έχουν όλοι πολύ καλή διάθεση να συνεργαστούν μαζί μας, να διαδώσουν την ιδέα σε φίλους παραγωγούς και να εκπαιδευτούν στα ψηφιακά εργαλεία. Γνωρίζουν πως για την ανάπτυξη της παραγωγικής τους επιχείρησης χρειάζεται και ένας ψηφιακός βοηθός όπως η εταιρεία μας».

Στην παραπάνω παράγραφο του Κειμένου 1 να αντικαταστήσεις κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μία συνώνυμη έτσι, ώστε το ύφος λόγου να γίνει πιο επίσημο, χωρίς να αλλοιωθεί το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να χαρακτηρίσεις τον Λίνο, με βάση τη στάση ζωής που προκρίνει στο Κείμενο 2. Ποια είναι η δική σου άποψη για τον σκοπό της ζωής; Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

104. ΘΕΜΑ 28407

Κείμενο 1

Μοντέρνες δουλειές

Τα αποσπάσματα του κειμένου προέρχονται από το βιβλίο του Διονύση Χαριτόπουλου *Ημών των Ιδίων*. Κείμενα, εκδόσεις Τόπος, Αθήνα 2008, σελ. 55-60.

Ο πραγματικός πλούτος της χώρας παράγεται στο χωράφι και στο εργοστάσιο· γι' αυτό οι αγρότες και οι εργάτες δεν διανοήθηκαν ποτέ να επικαλεστούν κάποια νεφελώδη ιδεολογήματα για τη δουλειά τους.

Η προσφορά τους είναι αυταπόδεικτη.

Αντιθέτως, οι απασχολούμενοι στον τριτογενή τομέα, των υπηρεσιών, δεν αρκούνται στην υψηλότερη αμοιβή που εισπράττουν· αγωνιούν να δώσουν και ανώτερο νόημα σ' αυτό που κάνουν.

Το επάγγελμα έγινε ιδεολογία.

[...]

Η κοινωνία, που διευθύνεται από τους εγγράμματους, έχει περί πολλού αυτά τα επαγγέλματα και περιφρονεί εξόφθαλμα τον αγρότη και τον εργάτη. Απόδειξη, ότι τους αμείβει με τα χαμηλότερα των εισοδημάτων και τους επιφυλάσσει πενιχρές συντάξεις και ανεπαρκέστατη υγειονομική περίθαλψη. [...]

Οι νέοι ονειρεύονται να σπουδάσουν για να κάνουν καριέρα σε κάποια από τις μοντέρνες και αστραφτερές δουλειές. Αυτές έχουν πέραση· προσφέρουν υψηλές αμοιβές και απείρως υψηλότερο κοινωνικό στάτους²⁸.

Δεν υποψιάζονται καν πως η καριέρα είναι η δική τους κοιλάδα των δακρύων.

Για να πετύχεις σ' αυτές τις δουλειές, το παν είναι να ξέρεις να πουλάς τον εαυτό σου. Να είσαι αυτό που επιθυμεί ο άλλος να είσαι. Αλλού σε θέλουν τολμηρό και επιθετικό και αλλού μετρημένο και αξιόπιστο. Οι απαιτήσεις αλλάζουν ανάλογα με τον κλάδο· άλλο σείλις²⁹ και άλλο φαϊνάνς³⁰.

Σ' αυτή την κωμωδία του αγκρέσιβ³¹ ή του ριλάιαμπλ³² δεν θα σταματήσεις ποτέ να συμμετέχεις· αυτή θα σε κρατάει στη δουλειά.

Επίσης, από τη μέρα που θα εισέλθεις σε έναν κλάδο, θα πρέπει να ασπαστείς και τις ιδεοληψίες του· σαν να μυσείσαι σε θρησκευτική αίρεση.

Ο κλάδος υπεράνω όλων. [...]

Στις σύγχρονες επιχειρήσεις η εργασιακή σκλαβιά επανήλθε λουστραρισμένη, αλλά εξίσου εξοντωτική. [...] Το καθορισμένο ωράριο θεωρείται παρωχημένη αντίληψη και η αμοιβή για υπερωρίες είναι αδιανόητη. Οι υπάλληλοι δουλεύουν εντυπωσιακά περισσότερες ώρες από τις προβλεπόμενες από τον νόμο, απασχολούνται Σαββατοκύριακα και αργίες χωρίς την ανάλογη αμοιβή. [...]

Η επιτυχημένη καριέρα σε μια σύγχρονη εταιρεία κρίνεται από δύο βασικά στοιχεία: την όλο και μεγαλύτερη «τρέλα» για δουλειά και το λόγιαλι (πιστότητα) στην εταιρεία και στους σκοπούς της.

Επίσης, είναι απαραίτητο να συμμεριστείς κάποιες νέες «αξίες». Όπως το σχιζοφρενικό «άλλο δουλειά και άλλο φίλια», λες και ο άνθρωπος μπορεί να κάνει αναστολή συναισθημάτων. Ή το δόγμα ότι με κάθε θυσία πρέπει να φέρεις σε πέρας τη δουλειά που σου ανέθεσαν.

²⁸ θέση, υπόσταση (λατινικός διεθνής όρος)

²⁹ πωλήσεις

³⁰ οικονομικά

³¹ επιθετικός

³² αξιόπιστος

Κείμενο 2

Η αποκλειστική³³

Το διήγημα (εδώ παρατίθεται η αρχή και το τέλος του) της Λουκίας Δέρβη είναι ενταγμένο στο βιβλίο της Αλλού, στο πουθενά. Διηγήματα, Εκδόσεις Μελάι, Αθήνα 2015, σελ. 34-39.

Κρατιόταν γερά από το χερούλι του λεωφορείου για την πλατεία Αμερικής. Σε λίγο θα έπρεπε να κατεβεί, να πάρει το τρόλεϊ, τρεις στάσεις ακόμη. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά, χόρευε ξέφρενα και λίγες σταγόνες ιδρώτα κυλούσαν στους κροτάφους της. Τα χέρια της ήταν κι αυτά ιδρωμένα, όπως γινόταν σε κάθε σημαντικό γεγονός της ζωής της. Έτσι είχε γίνει στον γάμο της με τον Τάτο, στις γέννες των τριών κοριτσιών της, έτσι κι όταν πήρε το λεωφορείο ως λαθρομετανάστρια στην Ελλάδα. Μικρές σταγονίτσες προσμονής κι ανοχής. Τέτοιες ήταν. Τη λέγανε Γεωργία, σαν τη χώρα της. [...] Αν κάτι ήξερε καλά η Γεωργία, αυτό ήταν να κάνει υπομονή. Και να καθαρίζει καλά τα σώματα των ασθενών της. [...] Αυτή ήταν η συμφωνία με τον άντρα της: ένας χρόνος μακριά από τα παιδιά της για να ικανοποιήσει την επιθυμία του. Ένας χρόνος ίσον με δέκα χιλιάδες ευρώ, όσα χρειαζόνταν για να αγοράσουν το αυτοκίνητο των ονείρων τους, ένα ολοκαίνουργιο μαύρο τζιπ. Τα υπολόγιζε με χαρτί και με μολύβι στη στενή κάμαρά της στου Γκούζη, εβδομήντα ευρώ τα βραδινά³⁴ στο νοσοκομείο, εκατόν δεκαπέντε τα Σαββατοκύριακα, οκτώ ευρώ την ώρα για το σιδέρωμα που έκανε για έξτρα λεφτά, εκατό ευρώ οι σκάλες που έπλενε δύο φορές τη βδομάδα, πέντε ευρώ την ημέρα για φαί, ένα γιαούρτι το βράδυ ένα ευρώ, εξήντα ευρώ το νοίκι για [...] το υπόγειο διαμέρισμα [...]. Δούλευε σαν σκυλί για να μαζέψει το συντομότερο δυνατόν τα χρήματα και να γυρίσει στα παιδιά και τον άντρα της. [...]

Ήταν Κυριακή εκείνη τη μέρα, η Γεωργία δεν θα το ξεχνούσε ποτέ. Το τρόλεϊ είχε μόλις σταματήσει στη στάση της, στην πλατεία Αμερικής. Έξω έβρεχε, «δάκρυα του Θεού» τα έλεγε. Την προηγούμενη Δευτέρα είχε στείλει όλο το ποσό, δέκα χιλιάδες ευρώ, στον Τάτο. Και χθες εκείνος είχε αγοράσει το τζιπ. Ήταν πλέον ελεύθερη να γυρίσει στην πατρίδα της: ελεύθερη, η αγαπημένη της λέξη. [...] Ήταν χαρούμενη, δεν ήξερε ούτε κι η ίδια πόσο και ούτε μπορούσε να το φανταστεί τι ήταν αυτό που θα της χαλούσε την ευτυχία. Με ένα τηλεφώνημα από την πατρίδα, δέκα λεπτά αργότερα, η μεγάλη της κόρη τής ανακοίνωνε ότι ο Τάτο είχε συμπαραλιάσει το τζιπ και ο ίδιος νοσηλευτόταν σοβαρά τραυματισμένος στο νοσοκομείο. Και πως χρειαζόνταν επειγόντως χρήματα για μια αποκλειστική· ή – ακόμα καλύτερα – εκείνην.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια είναι η άποψη του συγγραφέα του Κειμένου 1 για τις «μοντέρνες δουλειές» και πώς την τεκμηριώνει; (60-80 λέξεις).

³³ αποκλειστική νοσοκόμα

³⁴ η βραδινή εργασία

2ο υποερώτημα

Ορισμένες παράγραφοι του Κειμένου 1 είναι εξαιρετικά σύντομες, καθώς περιορίζονται σε μία ή δύο πολύ μικρές προτάσεις. Να εντοπίσεις δύο τέτοιες περιπτώσεις και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στην ανάπτυξη του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 ο συγγραφέας κάνει χρήση ξένων λέξεων, γραμμένων με ελληνικούς χαρακτήρες. Να εντοπίσεις τρεις σχετικές περιπτώσεις και να εξηγήσεις το ρόλο τους στο κείμενο.

ΘΕΜΑ 4

Ποια είναι η σχέση της Γεωργίας, της ηρωίδας του Κειμένου 2, με τη δουλειά της; Να την ερμηνεύσεις με βάση το κείμενο και να εκφράσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου δημιουργούνται από την ανάγνωσή του (120-150 λέξεις).

105. ΘΕΜΑ 16776

Κείμενο 1

Ο ρόλος των γονέων στις επαγγελματικές επιλογές των παιδιών τους

Απόσπασμα από κείμενο του Θεόδωρου Κατσανέβα, καθηγητή της οικονομικής της εργασίας, της διοίκησης ανθρώπινων πόρων και του επαγγελματικού προσανατολισμού στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς. Δημοσιεύτηκε στις 05/01/2018 στο Flash News.gr, έναν ενημερωτικό ιστότοπο της Κρήτης.

Πηγή: <https://flashnews.gr/post/338201/o-rolos-twn-gonewn-stis-epaggelmatikes-epiloges-twn-paidiwn-toys>

Οι γονείς **διαδραματίζουν** έναν αποφασιστικό ρόλο στην **κρίσιμη** απόφαση των παιδιών τους για την επιλογή των σπουδών και της επαγγελματικής τους καριέρας. [...] Γενικότερα, πολλοί γονείς στη χώρα μας είναι γνωστό ότι **διακρίνονται** για μια μάλλον υπερπροστατευτική συμπεριφορά απέναντι στα παιδιά τους. Αυτό, αν και **μεταστρέφεται** τα τελευταία χρόνια, οφείλεται κυρίως σε παραδοσιακές αντιλήψεις και συμπεριφορές που **εμπεριέχονται** στα εθνολογικά, πολιτισμικά και κοινωνικά δεδομένα της χώρας μας.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που οι γονείς επιχειρούν να επιβάλουν στα παιδιά τους τις δικές τους επιθυμίες ή και απωθημένα, όσον αφορά τις σπουδές και το επάγγελμα που αυτά θα ακολουθήσουν. Πολλοί νέοι ή νέες πιέζονται υπέρμετρα για να σπουδάσουν μια από τις επιστήμες που θεωρούνται ότι αποτελούν το εισιτήριο για κοινωνική και οικονομική άνοδο, όπως γιατρός, μηχανικός, δικηγόρος κτλ. Άλλες φορές, η μητέρα ή ο πατέρας, που για κάποιο λόγο δεν έγιναν γιατροί ή κάποιο επάγγελμα με θεωρούμενο υψηλό κοινωνικό κύρος και εισοδηματικές προσδοκίες, πιέζουν τα παιδιά τους να ακολουθήσουν παρόμοιες σπουδές, κυρίως γιατί αυτό αποτελεί μια προσωπική τους ανεκπλήρωτη επιδίωξη. [...]

Όμως, στη σημερινή εποχή, πολύ συχνά αυτού του τύπου η πίεση έχει το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα από το επιδιωκόμενο. Οι νέοι πολύ συχνά λειτουργούν αρνητικά ή και ανατρεπτικά απέναντι στις παλαιότερες γενιές και ιδιαίτερα απέναντι σε γονείς με υπερπροστατευτική συμπεριφορά. Ενώ πολλές φορές οι γονείς μπορεί και να έχουν δίκιο όταν επιμένουν για την επιλογή μιας ορισμένης καριέρας για τα παιδιά τους, το χάνουν εξαιτίας του επίμονου και πατερναλιστικού τρόπου με τον οποίο θέλουν να την επιβάλουν. [...]

Χειρότερη ακόμη είναι η περίπτωση όπου τα παιδιά τελικά αποδέχονται τις επίμονες απαιτήσεις των γονιών τους και ακολουθούν σπουδές που τα οδηγούν σε επαγγέλματα τα οποία είτε δεν τους ταιριάζουν είτε έχουν ιδιαίτερα αρνητικές εργασιακές προοπτικές. Τότε τους αναμένουν δυσάρεστες εργασιακές περιπέτειες και αποτυχίες, για τις οποίες την καθοριστική ευθύνη φέρουν φυσικά οι γονείς. Σε άλλες πάλι περιπτώσεις, ορισμένοι νέοι ή νέες με ισχυρή προσωπικότητα και επίμονο χαρακτήρα επιλέγουν ένα δρόμο σπουδών και επαγγέλματος με δική τους προσωπική ευθύνη. Στην περίπτωση που η επιλογή αυτή δεν είναι προϊόν προσωπικού πείσματος, αλλά στηρίζεται σε αυτογνωσία των προσωπικών δυνατοτήτων, ταλέντων και επιθυμιών, τότε οι γονείς δεν μπορούν παρά να αποδεχτούν την επιλογή αυτή, ακόμη και όταν το μελλοντικό εργασιακό περιβάλλον εμφανίζεται ιδιαίτερα δυσοίωνο και ανταγωνιστικό. [...]

Κείμενο 2

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης (1851-1911)

Βαρδιάνος³⁵ στα σπόρκα³⁶

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Βαρδιάνος στα σπόρκα»(1893). Στο διήγημα αυτό η γρια-Σκεύω μεταμφέζεται σε άντρα και γίνεται φύλακας στα μολυσμένα από τη χολέρα καράβια, προκειμένου να σώσει το γιό της (Βαρδιάνος στα σπόρκα και άλλα διηγήματα, Εκδόσεις Εστία, 2009).

Τέλος, ήλθετο 1865, και η χολέρα εκομίσθη³⁷ το θέρος εις την ανατολικήν Ευρώπην, πιθανώς, όπως πάντοτε, δια των μουσουλμάνων προσκυνητών της Μέκκας. [...]

Εναντίον της χολέρας του 1865 διετάχθησαν εν Ελλάδι μακραι και αυστηραι καθάρσεις. Τότε τα νεόκτιστα λοιμοκαθαρήρια του τόπου δεν ήρκεσαν πλέον και δεν εκρίθησαν κατάλληλα δια τον σκοπόν των καθάρσεων, και διετάχθη προς τοις άλλοις να συσταθή έκτακτον λοιμοκαθαρήριον επί της ερημονήσου Τσουγκριά. Τας πρώτας ημέρας του Αυγούστου είχαν καταπλεύσει ολίγα πλοία. Μετά δύο ή τρεις ημέρας ο αριθμός των κατάπλων εδιπλασιάσθη. [...]

Δεν λέγομεν ότι οι άνθρωποι του τόπου ήσαν εκτάκτως κακοί. Αλλού ίσως είναι χειρότεροι. Αλλά το πλείστον κακόν οφείλεται αναντιρρήτως εις την ανικανότητα της ελληνικής διοικήσεως. Θα έλεγε τις ότι η χώρα αύτη ηλευθερώθη επίτηδες δια ν' αποδειχθή ότι δεν ήτο ικανή προς αυτοδιοίκησιν. Αλλά ταύτα δεν είναι του παρόντος. Όπως και αν έχη, αληθεύει ότι, εις την ερημόνησον, την χρησιμεύουσαν ως αυτοσχέδιον λοιμοκαθαρήριον, το κρέας επωλείτο υπό ελαστικής συνειδήσεως κερδοσκοπών αντί τριών δραχμών κατ' οκάν³⁸, ο άρτος αντί ογδοήκοντα λεπτών και ο οίνος αντί δραχμής. Όσον δια το νερόν, επειδή το μόνον πηγάδιον το υπάρχον επί της ερημονήσου ταχέως εστείρευσε, κατήντησε να πωληθή προς δύο δραχμάς η στάμνα.

Φυσικά, η μεγάλη πληθός των υπό κάθαρσιν ταξιδιωτών ήσαν άνθρωποι πτωχοί. Ολίγοι μεταξύ αυτών ήσαν έμποροι. Οι κερδοσκοποί απέθετον τα εμπορεύματά των εις την άκραν της απωτάτης ακτής της ερημονήσου, ελάμβανοντα λεπτά των και έφευγον. Η χολέρα δυνατόν να κολλά εις κάθε πράγμα, αλλ' εις τα χρήματα όχι.

Ελέχθη ότι οι πλείστοι των ανθρώπων, των παρασταθέντων τότε ως θυμάτων της χολέρας, απέθανον πραγματικώς εκ πείνης. Ίσως να μην υπήρξεν όλως χολέρα. Αλλ' υπήρξε τύφλωσις και αθλιότης και συμφορά

³⁵ βαρδιάνος: φύλακας

³⁶ σπόρκα: μολυσμένα καράβια

³⁷ εκομίσθη: μεταφέρθηκε

³⁸ οκά: μονάδα μέτρησης βάρους

ανήκουστος. [...] Θα έλεγέ τις ότι η χολέρα ήτο μόνον πρόφασις, και ότι η εκμετάλλευσις των ανθρώπων ήτο η αλήθεια.[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια είναι η στάση των νέων απέναντι στην υπερπροστατευτική συμπεριφορά των γονιών τους σχετικά με το επάγγελμα που θα επιλέξουν και τα αποτελέσματα της στάσης αυτής; Ανάπτυξε την απάντησή σου σε 70-80 λέξεις.

2ο υποερώτημα

«Γενικότερα, πολλοί γονείς στη χώρα μας είναι γνωστό ότι διακρίνονται για μια μάλλον υπερπροστατευτική συμπεριφορά απέναντι στα παιδιά τους. Αυτό, αν και μεταστρέφεται τα τελευταία χρόνια, οφείλεται κυρίως σε παραδοσιακές αντιλήψεις και συμπεριφορές που εμπεριέχονται στα εθνολογικά, πολιτισμικά και κοινωνικά δεδομένα της χώρας μας». Να καταγράψεις δύο τρόπους με τους οποίους εξασφαλίζεται η συνοχή στο χωριό.

3ο υποερώτημα

Να γράψεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή επιλογή για τις παρακάτω λέξεις της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1, με βάση τη σημασία που έχουν σε αυτό.

1. Η λέξη **διαδραματίζουν** σημαίνει:

- α. παίζουν
- β. καθορίζουν
- γ. προσδιορίζουν
- δ. υπαγορεύουν

2. Η λέξη **κρίσιμη** σημαίνει:

- α. σημαντική
- β. καθοριστική
- γ. αναγκαία
- δ. επιτακτική

3. Η λέξη **διακρίνονται** σημαίνει:

- α. διαχωρίζονται
- β. χαρακτηρίζονται
- γ. κατηγοριοποιούνται
- δ. παρουσιάζονται

4. Η λέξη **μεταστρέφεται** σημαίνει:

- α. μετατοπίζεται
- β. μετατίθεται
- γ. μετατρέπεται

δ. μεταβάλλεται

5. Η λέξη **εμπεριέχονται** σημαίνει:

- α. περιλαμβάνονται
- β. εμφανίζονται
- γ. υιοθετούνται
- δ. εναντιώνονται

ΘΕΜΑ 2

Ο συγγραφέας του Κειμένου 1 επισημαίνει ότι «οι γονείς διαδραματίζουν έναν αποφασιστικό ρόλο στην κρίσιμη απόφαση των παιδιών τους για την επιλογή των σπουδών και της επαγγελματικής τους καριέρας». Συμφωνείς ή διαφωνείς με τη διαπίστωση αυτή; Να τεκμηριώσεις την άποψή σου γράφοντας ένα άρθρο 350-400 λέξεων, το οποίο θα δημοσιευτεί στο αφιέρωμα της σχολικής σου εφημερίδας με τίτλο «Το επαγγελματικό μέλλον των νέων».

ΘΕΜΑ 3

Η αφήγηση στο Κείμενο 2 θα μπορούσε να χαρακτηριστεί αντικειμενική. Να καταγράψεις δύο διαφορετικές γλωσσικές επιλογές του συγγραφέα (λ.χ. ρηματικά πρόσωπα, λεξιλόγιο, εγκλίσεις κ.ά.), οι οποίες προσδίδουν στην αφήγηση αντικειμενικό ύφος δίνοντας αντίστοιχα παραδείγματα.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζεται το φαινόμενο της εκμετάλλευσης των ανθρώπων από κερδοσκόπους επαγγελματίες σε καιρούς κρίσης. Ποια είναι η στάση του αφηγητή για τις πράξεις των κερδοσκόπων και τις συνέπειες της συμπεριφοράς τους; Ποια είναι η δική σου στάση απέναντί τους; Να αναπτύξεις τεκμηριωμένα τις σκέψεις σου σε 150 περίπου λέξεις κάνοντας αναφορές στο κείμενο.

Κείμενο 1**Καμία πατρίδα για την τρίτη ηλικία**

Το κείμενο αποτελεί διασκευασμένο απόσπασμα από το άρθρο της Δήμητρας Αθανασοπούλου, που δημοσιεύτηκε στις 18.04.2020 στην «Εφημερίδα των Συντακτών».

Στην «Μπαλάντα του Ναραγιάμα», μια 70χρονη ανεβαίνει στην κορυφή ενός βουνού για να ξεψυχήσει, με απώτερο στόχο ο θάνατός της να επιτρέψει την επιβίωση ενός νεότερου και πιο παραγωγικού μέλους της κοινότητας. Η ταινία του Σοχέι Ιμαμούρα αναφέρεται σε μια παλαιά ιαπωνική πρακτική που έχει τις ρίζες της σε περιόδους ξηρασίας και λιμού και επέβαλε μια «εθελούσια διακοπή τού εγώ» των γηραιών και εξασθενημένων ατόμων προς όφελος των νέων.

Ο όρος Ubasute –«εγκατάλειψη ενός ηλικιωμένου»– αποδίδει σήμερα τη σύγχρονη όψη της εθιμοτυπικής αυτής πρακτικής, η οποία επανέρχεται στο προσκήνιο με κάθε νέα φυσική καταστροφή ή έκτακτη κρίση. Η αφήγηση, ωστόσο, που νομιμοποιεί την απομάκρυνση και την εξόντωση του «περιττού Άλλου» δεν αφορά μονάχα τη μακρινή Ανατολή, αλλά και τις γειτονιές της Ευρώπης. Κι όμως, οι ηλικιωμένοι στη σύγχρονη εποχή θα έπρεπε να βιώνουν την «κορύφωση της ύπαρξής τους». Τα γηρατεία θα έπρεπε να εκλαμβάνονται ως επίτευση μιας ζωής γεμάτης και όχι ως ασθένεια. Έτσι, τα σημάδια του γήρατος δεν θα αντιμετωπιζόνταν ως μειονεξίες που καθιστούν τους ανθρώπους αδύναμους και εξαρτώμενους. Ως γνωστόν, η παγίωση των διακρίσεων σε βάρος μιας ομάδας επιτυγχάνεται σε ένα πρώτο επίπεδο χάρη στον ρόλο της γλώσσας. Ο χώρος που καταλαμβάνουν τα «πολυκαιρισμένα σώματα-καταναλωτές συντάξεων» στο λεκτικό πεδίο είναι ένας χώρος επιφορτισμένος με ενοχή, κόπωση και σιωπή.

Πόσο είναι εφικτό να μην εγκλωβιζόμαστε στον κυρίαρχο λόγο που επενεργεί στην ταυτότητα των ηλικιωμένων ατόμων νομιμοποιώντας τον εξοστρακισμό τους; Ποιοι θα είναι οι «αυριανοί γέροντες», τα νέα σώματα που θα εξοστρακιστούν; Μπορούμε, άραγε, να κοιτάζουμε πέρα από τη βιολογική όψη και να δούμε τα πρόσωπα των ηλικιωμένων πίσω από τα στερεότυπα; Πώς μπορεί η ζωή ενός πληθυσμού να εκπέσει από την κατηγορία του ανθρώπινου και να μην είναι πια (η ζωή του) άξια οδύνης; Το ερώτημα είχε θέσει η Judith Butler στο κείμενο «Βία, Πένθος, Πολιτική» σε σχέση με το πώς κάποιες αφηγήσεις νομιμοποιούν τον διαχωρισμό εκείνων που πρέπει να ζήσουν από εκείνους που μπορούμε να αφήσουμε να πεθάνουν.

Είναι περισσότερο από αναγκαία, λοιπόν, μια πολιτιστική μετατόπιση στον τρόπο που βλέπουμε την τρίτη ηλικία. Τα πρόσωπα των ανθρώπων θα πρέπει να ξεχωρίζουν πέρα από τη βιολογική όψη, πέρα από τις κοινωνικές κατασκευές. Για να επιτευχθεί μια νέα συγκρότηση ταυτότητας των ηλικιωμένων, που δεν θα ταυτίζεται με την «αποσύνθεση» ή το «κοινωνικό βάρος». Για να υπάρξουν πολλές πατρίδες για την τρίτη ηλικία. Με δεδομένο, πάντα, πως το «ανθρώπινο είναι» εξακολουθεί να εμποτίζεται μέσα στον χρόνο, καταδικασμένο ή ευλογημένο να βιώνει την επίδραση των «καιρών» πάνω του.

Κείμενο 2**[Ζητώ συγνώμη]**

Το ποίημα έγραψε ο Πορτογάλος ποιητής και συγγραφέας Φερνάντο Πεσσόα το 1930. Εντάσσεται στη συλλογή «Ποιήματα» (1935) (εκδ. Printa, 2007).

«Ζητώ συγγνώμη που δεν απαντώ
Αλλά λάθος δικό μου δεν είναι
Που δεν αντιστοιχώ
Σ' αυτόν που σε 'μένα αγαπάτε.

Ο καθένας μας είναι πολλοί
Εγώ είμαι αυτός που νομίζω πως είμαι.
Άλλοι με βλέπουν αλλιώς
Και πάλι λάθος κάνουν.

Μη με παίρνετε γι' άλλον
Κι αφήστε με ήσυχο.
Αν εγώ δεν θέλω.
Να βρω τον εαυτό μου

Γιατί οι άλλοι για μένα να ψάχνουν;»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια στερεότυπα διέπουν την αντιμετώπιση των ηλικιωμένων στην Ευρώπη σήμερα, σύμφωνα με την αρθρογράφο του Κειμένου 1; (50-60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Στόχοι του προλόγου σε ένα κείμενο είναι να μάς εισαγάγει στο θέμα και να προκαλέσει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Τεκμηρίωσε με συντομία αν ο πρόλογος στο Κείμενο 1 υπηρετεί τους παραπάνω στόχους.

3ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις τι δηλώνουν τα σημεία στίξης στις ακόλουθες φράσεις του Κειμένου 1:

- α. τα εισαγωγικά: «Μπαλάντα του Ναραγιάμα» (1η παράγραφος),
- β. η διπλή παύλα: «εγκατάλειψη ενός ηλικιωμένου» (2η παράγραφος)
- γ. η παρένθεση: (η ζωή του) (3η παράγραφος).

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τον τελευταίο στίχο με βάση το νόημα του Κειμένου 2 και να εκφράσεις την προσωπική σου τοποθέτηση στη στάση ζωής που επιλέγει το ποιητικό υποκείμενο. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 - 150 λέξεις.

Κείμενο 1**Πολιτισμός κατά ρατσισμού**

Το κείμενο είναι απόσπασμα άρθρου της Φωτεινής Τσαλίκουλου, καθηγήτριας στο Τμήμα Ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου, το οποίο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, στις 19-06-2001.

Κάθε φορά που μιλάμε για «άτομα με ειδικές ανάγκες» εκείνο που φανερώνεται είναι το ηθικό, αισθητικό, πολιτισμικό σύστημα αξιών που θεμελιώνει την κοινωνία μας. Η Κίνηση Πολιτών Κατά του Ρατσισμού επιχείρησε σε ένα εξαιρετικό τριήμερο που διοργάνωσε με θέμα «Ο πολιτισμός κατά του ρατσισμού» να μιλήσει με τον δικό της τρόπο για τα ζωτικά αυτά ζητήματα.

Παραδομένοι καθώς είμαστε στην ηγεμονία του κανονικού, όταν αναφερόμαστε στον ανάπηρο, είναι συνήθως μέσα από μια εικόνα ελλειμματικότητας. Όχι διαφορετικός αλλά κατώτερος. Άλλος. Εξώκοσμος. Η τηλεόραση αναπαράγει και εντείνει τα στερεότυπα. Το άτομο με ειδικές ανάγκες προβάλλει σαν ένα ανυπεράσπιστο παιδί που όταν δεν το αγνοούμε πρέπει να το προστατεύουμε ή να το δαιμονοποιήσουμε. Οίκτος, απαξίωση, απόρριψη, άρνηση.

Αρνούμενοι τον ανάπηρο είναι σαν να απομακρύνουμε από τον ορίζοντά μας την έλλειψη, το γήρας, τη φθορά. Ασυνείδητα είναι σαν να καθυστερούμε τον εαυτό μας «εμείς είμαστε πλήρεις, αψεγάδιαστοι».

Η εκδήλωση που οργανώθηκε τέλη Μαΐου στο Μουσείο Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών προσέφερε μια μοναδική ευκαιρία ανατροπής των βάνουσων αυτών στερεοτύπων. Τα ίδια τα άτομα με ειδικές ανάγκες μάς ταξίδεψαν στο μακρινό ταξίδι των δυνατοτήτων τους. Στο βίντεο που παρουσίασε η πρόεδρος της Εταιρείας Προστασίας Σπαστικών, Δάφνη Οικονόμου, παρακολουθήσαμε τις δημιουργικές τους δυνατότητες. Στο Καλλιτεχνικό και Βιοματικό Σεμινάριο του Προγράμματος Ανοιχτή Σκηνή, για πέντε μέρες Άγγλοι, Ιρλανδοί, Σκοτσέζοι, Έλληνες, καλλιτέχνες, εκπαιδευόμενοι, ασθενείς, ακροατές, ανάπηροι και αρτιμελείς συμμετέχουν στην πρόκληση της συνδημιουργίας στον Χορό, το Θέατρο, τη Μουσική, τη Σκηνογραφία, την Αφήγηση.

Το στοίχημα κερδίζεται. Οι διαχωρισμοί και οι ταμπέλες καταργούνται. Μόνον μια ιδιότητα παραμένει και κατισχύει. Εκείνη του δημιουργού.

Κείμενο 2**Γιώργος Θεοτοκάς (1906-1966)****[Σύγκρουση ... θρησκειών]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Γιώργου Θεοτοκά «Αργώ», δεύτερος τόμος, εκδόσεις Εστία, Αθήνα. 1992.

Η Αντιγόνη τον μεταχειριζότανε λιγάκι σαν παιδί, μεταφέροντας στις συζυγικές τους σχέσεις όλην τη στοργή της για τον γιο, που της έλειπε. [...]

Μονάχα μια φορά κοντέψανε να τσακωθούνε στα γερά, όταν γεννήθηκε η Μόρφω, τον τέταρτο χρόνο του γάμου, κι ο Φραγκίσκος, που δεν είχε σκοτιστεί ποτέ του για καμιά θρησκεία, ανακάλυψε ξαφνικά πως είτανε καθολικός και πως το παιδί τους έπρεπε να βαφτιστεί στη δική του εκκλησία. Η Αντιγόνη επέμενε να γίνει το παιδί ορθόδοξο, γιατί αισθανότανε πως το αντίθετο θα έθλιβε κατάκαρδα και ανεπανόρθωτα τους γονείς της και όλο το πελοποννησιακό συγγενολόι. «Κάνε μια θυσία για μένα, έλεγε, για την αγάπη μας Φραγκίσκε!». Μα ο Φραγκίσκος Δελατόλλας αποκρινότανε με ύφος δραματικό πως είταν έτοιμος να θυσιάσει τα πάντα για την αγάπη

της, εξόν από τους βωμούς των προγόνων του. «Ωστε αγαπάς περισσότερο τους προγόνους σου από μένα;», ρώτησε μια μέρα απειλητικά η Αντιγόνη. «Δε σβήνεται από τη μνήμη των ανθρώπων η Ιστορία!», αποκρίθηκε ο Φραγκίσκος. Η Αντιγόνη, όμως, που είχε πειραχτεί στο φιλότιμο, ήθελε μια κατηγορηματική απάντηση. «Αγαπάς περισσότερο από μένα, συνέχισε, τους πεθαμένους Τηνιακούς κι' όλα αυτά τα βενετσιάνικα κοραφέξαλα – ναι ή όχι;». «Ναι», είπε ο Φραγκίσκος και πρόσθεσε μια φράση, που γι' αυτήν ζήτησε αργότερα πολλές φορές συγγνώμη: «Δε με καταλαβαίνεις, δε με κατάλαβες ποτέ, δε θα με καταλάβεις ποτέ! Είσαι Μωραϊτίσσα!». Τότε έπαψαν να μιλούν για ένα διάστημα. Τη συζυγική αυτή κρίση τη γιάτρεψε ο πατέρας της Αντιγόνης που τους κάλεσε μια μέρα πολύ επίσημα στο γραφείο του και τους δήλωσε με το πιο κοφτό του ύφος πως, αν γίνει το μοναδικό του εγγόνι φραγκάκι, θα κάνει διαθήκη και θα αφήσει όλα τα χρήματά του στον εθνικό στόλο. «Και πηγαίνετε κατόπι, πρόσθεσε, να μαλλιοτραβιάσατε δέκα χρόνια με τους δικηγόρους του Δημοσίου για να χαλάσετε τη διαθήκη μου – τη διαθήκη του πατέρα σας! – μέχρι του Αρείου Πάγου και ακόμα παραπέρα». Ο Φραγκίσκος αποκρίθηκε αμέσως πως είχε πάρει «κατόπιν ωρίμου σκέψεως» την απόφαση να κάνει όλες τις υποχωρήσεις για την ευτυχία της οικογένειας κ' η Μόρφω βαφτίστηκε ορθόδοξη από τον ίδιο τον παππού της, που διάλεξε και το όνομά της.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 λέξεις να παρουσιάσεις την στερεοτυπική εικόνα που έχει η κοινωνία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να εξηγήσεις την λειτουργία της παρομοίωσης στη δομή της δεύτερης παραγράφου: «Το άτομο με ειδικές ανάγκες προβάλλει σαν ένα ανυπεράσπιστο παιδί που όταν δεν το αγνοούμε πρέπει να το προστατεύουμε ή να το δαιμονοποιήσουμε.» Για ποιο λόγο την επέλεξε η συντάκτρια του Κειμένου 1;

3ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις τρεις ελλειπτικές προτάσεις και να εξηγήσεις τι εξυπηρετεί αυτή η γλωσσική επιλογή της αρθρογράφου.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 να ερμηνεύσεις την αιτία που προκάλεσε κρίση στον γάμο της Αντιγόνης. Ποια είναι η προσωπική σου τοποθέτηση στο γεγονός για το οποίο γίνεται λόγος στο κείμενο; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Εμφανείς και κρυφές προκαταλήψεις**

Το κείμενο υπογράφεται από τον Βασίλη Α. Πανταζή, Αναπληρωτή Καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και δημοσιεύθηκε (2015) από τον Σύνδεσμο Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών www.kallipos.gr με θέμα την Αντιρατσιστική Εκπαίδευση. Δίνεται συντομευμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Οι προκαταλήψεις μπορούν να εκφραστούν ανοιχτά και άμεσα ή διακριτικά, έμμεσα και με κρυφό τρόπο. Ένα σημαντικό παράδειγμα αποτελεί η απόρριψη ή η άρνηση της συμπάθειας για μια συγκεκριμένη «ξένη» ομάδα, ή η υπερβολή των δήθεν πολιτισμικών διαφορών. Ωστόσο, δεν έχει σημασία κατά ποιων ομάδων στρέφονται οι προκαταλήψεις. Για παράδειγμα, οι «ξένες» ομάδες υπόκεινται κατ' επανάληψη σε παρόμοια αρνητικά χαρακτηριστικά, όπως τεμπελιά, αδράνεια, σωματική αδυναμία, εγκληματικότητα και πονηριά. Οι προκαταλήψεις κρίνονται με ένα διπλό πρότυπο, το οποίο είναι αυτό που προσάπτεται στην «ξένη» ομάδα, αγνοείται ή απορρίπτεται ως ασήμαντο για τη «δική μας» ομάδα. Ένα παράδειγμα που τεκμηριώνει την παραπάνω διαπίστωση είναι όταν μουσουλμάνοι κατηγορούνται από μέλη μιας κοινωνίας ότι φέρονται εναντίον της ισότητας των φύλων, ενώ δεν καταγγέλλεται η συνηγορία της παραδοσιακής κατανομής ρόλων στη δική τους ευρύτερη κοινωνία.[...]

Παραδοσιακές προκαταλήψεις μπορεί να θεωρούνται ως εμφανείς, εκφράζοντας συνήθως σαφώς αρνητική γενικευμένη στάση. Αυτές αποδίδουν σε μια «ξένη» ομάδα μοναδικά αρνητικά χαρακτηριστικά. Συχνά ο παραλήπτης θεωρείται ότι απειλεί τη «δική μου» ομάδα, διότι για παράδειγμα αφαιρεί τις θέσεις εργασίας. Αυτές οι προκαταλήψεις εκδηλώνονται επίσης με το γεγονός ότι οι ιδιωτικές επαφές απευθείας με τα μέλη μιας «ξένης» ομάδας απορρίπτονται. Επιπλέον, περιέχουν εμφανείς προκαταλήψεις, συχνά αντεγκλήσεις. Έτσι, πολλές ομάδες θεωρούνται ότι είναι υπεύθυνες για την προκατάληψη εξαιτίας της συμπεριφοράς τους ή ακόμα και για τη δίωξή τους. Οι «ξένες» ομάδες κατηγορούνται συχνά για τις πολιτικές, οικονομικές ή κοινωνικές δυστυχίες. Τις τελευταίες δεκαετίες, ωστόσο, ισχυρές κοινωνικές νόρμες της ανεκτικότητας και της καταπολέμησης του ρατσισμού έχουν εγκαθιδρυθεί στην Ευρώπη και αναστέλλουν όλο και περισσότερο την ανοιχτή έκφραση της προκατάληψης. Παραταύτα, σε ποιο βαθμό είναι αποτελεσματικές στην καθημερινή ζωή εξαρτάται από χώρα σε χώρα και από περιβάλλον σε περιβάλλον. [...]

Εμφανείς προκαταλήψεις εκφράζονται με τρόπο, ώστε θετικά συναισθήματα, όπως συμπάθεια, συμπόνια ή θαυμασμός για μια «ξένη» ομάδα, να γίνονται αντικείμενο στέρησης ή άρνησης. Επίσης, δεν υπάρχει μια εμφανής αντιπάθεια απέναντι σε αυτήν, αλλά ούτε και μια ιδιαίτερη συμπάθεια, η οποία δυσχεραίνει τα μέλη αυτής της «ξένης» ομάδας στο να γίνονται αρεστά προσωπικά, ως άτομα. Σύγχρονες προκαταλήψεις είναι δυνατό, παράλληλα, να εκφραστούν με μια υπερβολική έμφαση στην ατομική ισότητα. Συχνά γίνεται λόγος για την ισότητα, για να απορριφθεί η πρόταση αξιώσεων για τη λήψη μέτρων προς βελτίωση δυνατοτήτων συγκεκριμένων ομάδων. Δομικές ανισότητες και διακρίσεις, επομένως, παραβλέπονται ή γίνονται αντικείμενο άρνησης. [...]

Κείμενο 2**Γέλια**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Αντώνη Σουρούνη, συλλογή «Κυριακάτικες ιστορίες», εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 2002.

Διαβάζω ένα ρεπορτάζ στην εφημερίδα για τους Αλβανούς και νομίζω πως διαβάζω το βιογραφικό μου. Κυριακάτικα, λέει, κάθονται στο καφενείο της Ομόνοιας, όπου μαζεύονται και τα λένε. Ό,τι έκανα κι εγώ πριν από τριάντα οχτώ χρόνια στην Κολονία. Προτού δημιουργήσουμε ένα καφενείο, για να τα λέμε, μαζευόμασταν και τα λέγαμε στο σταθμό των τρένων. Ή δεν τα λέγαμε, κοιταζόμασταν μόνο από μακριά και συνεννοούμασταν. Το πρόσχημά μας ήταν πως θέλαμε ν' αγοράσουμε ελληνική εφημερίδα από το μοναδικό κιόσκι που τις πουλούσε και οι πιο συνεσταλμένοι την κρατούσαν ορθάνοιχτη στα χέρια σαν ελληνική σημαία.

«Έλληνας είσαι φίλε;»

Μπορεί να είχαμε την τύχη να καταφθάσει και κανένα τρένο από την πατρίδα φορτωμένο με καινούργιους. Μπορεί να είχαμε ακόμα μεγαλύτερη τύχη, να 'φτανε κανένας συντοπίτης και να μαθαίναμε νέα για γνωστούς μας. Όπως φαινόμασταν εμείς τότε, φαίνονται οι Αλβανοί σήμερα. Αυτοί δεν έρχονται με τρένο, για να μαζεύονται στο σταθμό, έρχονται με τα πόδια και η Ομόνοια είναι το πηγάδι για να ξεδιψάσουν, να πέσουν μέσα και να πνιγούνε ή να τους πετάξουμε εμείς.

Μας κυνηγούν, λένε. Ό,τι έκαναν και σ' εμένα. Μαχαίρωνε κάποιος Ιταλός ένα συμπατριώτη του στο Μόναχο και την πλήρωνα εγώ στην Κολονία. Έκλεβε ένας Έλληνας πορτοφόλι στην άλλη άκρη της Γερμανίας και ψάχνανε τις τσέπες τις δικές μου. Μας εκμεταλλεύονται, ισχυρίζονται. Και σ' εμένα το ίδιο κάνανε. Ο χειρότερος και στυγνότερος εργοδότης που είχα στη ζωή μου ήταν Έλληνας στη Φρανκφούρτη και μάλιστα σπουδαγμένος. Ήμουν χωρίς άδεια εργασίας, χωρίς άδεια παραμονής κι έκρινε σωστό να είμαι και χωρίς μισθό. Μου έδινε δέκα μάρκα κάθε Σάββατο -δούλευα και τα Σάββατα- όσα χρειαζόμουν, για να πηγαиноέρχομαι και να του δουλεύω.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να απαντήσεις με την ένδειξη Σωστό (Σ) ή Λάθος (Λ) στις παρακάτω προτάσεις που αναφέρονται σε θέσεις του συγγραφέα του Κειμένου 1:

- α. Οι προκαταλήψεις εκφράζονται με διακριτικό τρόπο για ορισμένες ομάδες ανθρώπων.
- β. Τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη ενισχύεται η ανεκτικότητα και γίνονται προσπάθειες για την καταπολέμηση του ρατσισμού, των οποίων η αποτελεσματικότητα διαφοροποιείται από χώρα σε χώρα.
- γ. Σύμφωνα με παραδοσιακές προκαταλήψεις οι «ξένες» ομάδες έχουν την ευθύνη για φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας.
- δ. Σύγχρονες προκαταλήψεις υποστηρίζουν την ατομική ισότητα, ώστε να ληφθούν μέτρα για τη βελτίωση του τρόπου ζωής και δικαιωμάτων συγκεκριμένων ομάδων.
- ε. Αποτέλεσμα της προκατάληψης είναι η απουσία από την πλευρά των εγχωρίων θετικών συναισθημάτων για μια ομάδα αλλοδαπών.

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει να οργανώσει το κείμενό του με παραδείγματα. Γράψε δύο λόγους για τους οποίους κατά τη γνώμη σου γίνεται η παραπάνω επιλογή.

3ο υποερώτημα

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 επιλέγεται στα ρήματα το τρίτο πρόσωπο. Ποιο είναι το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που, κατά τη γνώμη σου, δημιουργεί η παραπάνω επιλογή στον αναγνώστη; Τι θα άλλαζε αν στη θέση του υπήρχε το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο;

ΘΕΜΑ 4

Να παρουσιάσεις το κύριο, κατά τη γνώμη σου, θέμα του Κειμένου 2 με σχετικές αναφορές. Να εκφράσεις τα συναισθήματα και τις σκέψεις που σου δημιούργησε η ανάγνωση (100-150 λέξεις).

109. ΘΕΜΑ 15201

Κείμενο 1

Τα στερεότυπα που στερούν το δικαίωμα στην εργασία

Το παρακάτω κείμενο δημοσιεύθηκε στην ηλεκτρονική έκδοση της Εφημερίδας των Συντακτών στις 18.04.2021 και υπογράφεται από τη Νόρα Ράλλη. Αποτελεί μέρος της συνέντευξης του Λάζαρου Τεντόμα, κοινωνικού ανθρωπολόγου, που είναι ο μοναδικός τυφλός καθηγητής σε σχολεία βλεπόντων στην Ελλάδα.

«Όταν η αναπηρία θεωρείται εργασιακή/επαγγελματική κατάσταση καταλαβαίνουμε πόσο ισχυρές είναι οι αρτιμελιστικές αντιλήψεις που θέλουν την αναπηρία σε μια κατάσταση αεργίας, η οποία υπάρχει μόνο με προνοιακά επιδόματα. Αυτό βέβαια συνδέεται άμεσα με τις κυρίαρχες απόψεις που επικρατούν και αντικατοπτρίζεται και στο γεγονός ότι δυστυχώς, εν έτει 2021, ελάχιστοι άνθρωποι με αναπηρία εργάζονται χωρίς προβλήματα. Ή δεν εργάζονται καν! Ενδεικτική είναι η δική μου περίπτωση: είμαι ο μοναδικός γραμμένος στα μητρώα τυφλών εκπαιδευτικός που εργάζεται ως μόνιμος εκπαιδευτικός στη Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση σε σχολεία βλεπόντων. Και αυτό είναι κάτι που με πληγώνει βαθύτατα, γιατί γνωρίζω πολύ καλά πως υπάρχουν άνθρωποι πολύ αξιόλογοι, με λιγότερο λειτουργικό περιορισμό από εμένα, οι οποίοι δυστυχώς αποκλείονται από την εργασία, ακριβώς επειδή υπάρχουν αυτές οι αντιλήψεις... Ορισμένοι μπορούν πιο εύκολα να φανταστούν ένα άτομο με αναπηρία να παίζει μια ξεκούρδιστη κιθάρα σε μια γωνιά παρά να βρίσκεται σε μια θέση εργασίας. Αυτές οι αντιλήψεις με θυμώνουν βαθύτατα και νομίζω ότι είναι πολιτική μας θέση να επισημαίνουμε αυτά τα καίρια ζητήματα. Το να είσαι ανάπηρος είναι κοινωνική κατασκευή: όταν δεν μπορείς να περπατήσεις, επειδή υπάρχουν παρκαρισμένα αυτοκίνητα. Ή οι ράμπες: φτιάχνοντας ράμπες δεν γεφυρώνουμε τις διαφορές μεταξύ μας. Ακριβώς γιατί το ζήτημα δεν είναι μόνο ζήτημα προσβασιμότητας προφανώς».

«Η αναπηρία στις αντιλήψεις για τις οποίες μίλησα παραπάνω κατατάσσεται ως βιολογική κατηγορία ετερότητας και όχι ως ένα σύνθετο κοινωνικό ζήτημα το οποίο χρήζει πολιτικών παρεμβάσεων και ρυθμίσεων, έτσι ώστε να υπάρχει ισότιμη συμμετοχή και εκπαίδευση στην εργασία, στην απασχόληση, αλλά και στην ψυχαγωγία επίσης! Και φυσικά στις καθημερινές πρακτικές - αυτό που ονομάζουμε «καθημερινότητα».

Υπάρχουν ορισμένοι οι οποίοι θεωρούν ότι είναι πιο λογικό το να καθόμαστε στα σπίτια μας εμείς, τα άτομα με αναπηρία, από το να κυκλοφορούμε, πόσο μάλλον σε διάφορους εργασιακούς χώρους! Ότι αυτό δεν είναι για μας - αυτό πιστεύουν! Φυσικοποιείται δηλαδή η αναπηρία ως μη αξιοβίωτη κατάσταση, που δεν έχει καμία σχέση με τον χώρο της εργασίας! Που δεν μπορεί δηλαδή να συνδεθεί με την παραγωγικότητα και την εργασιακή αποδοτικότητα, που για κάποιους είναι «ιδιότητες» μόνο όσων είναι αρτιμελείς!

[...] Όταν συζητάμε για την αναπηρία, ουσιαστικά συζητάμε για το πώς λειτουργεί η κοινωνία της αρτιμέλειας και όχι πώς λειτουργεί η αναπηρία. Η κοινωνία της αρτιμέλειας καθορίζει το πώς υπάρχουν τα ανάπηρα άτομα! Άρα, όλα αυτά είναι καθρεφτισμοί και απεικονίσεις για το πώς σκέφτονται οι αρτιμελείς!».

Κείμενο 2

Παράκληση στο Θεό για έναν μικρό καμπούρη

Το παρακάτω ποίημα είναι απόσπασμα που ανήκει στον ποιητή και πεζογράφο Νίκο Χάγερ Μπουρίδη (1899-1950) και δημοσιεύθηκε στη Νέα Εστία, τεύχος 679, σελ.1348 – 1349.

Δε φάνηκεν, αλήθεια, (και νυχτώνει...)
σαν κάθε βράδυ τέτοιαν ώρα, στο μπαλκόνι,
δε φάνηκε ο αντικρινός μικρός,
πούναι καμπούρης και καχεκτικός.[...]

Αυτός δεν παίζει κι ούτε που τολμά
να κατεβεί, να τρέξει, στο στενό.
Κάποτε, πούτρεξε κι αυτός, τ' άλλα παιδιά
φύγαν και τον αφήσαν μοναχό...

Κι όταν η μάνα του τού λέει: «Γιατί και συ
δεν πας να παίζεις, όπως τ' άλλα τα παιδιά;»
«Βαριέμαι», απαντάει αυτός σιγά,
Και τον περνούνε για ιδιότροπο παιδί.

Ύστερα, μελετάει το μάθημά του,
δίχως βοήθεια, μόνος, δυνατά...
Κι είν' η φωνή του σαν προμήνυμα θανάτου
ως αντηχεί, βραχνή, στη σκοτεινιά...

Μόλις βραδιάσει, βγαίνει στο μπαλκόνι.
Ούτε διακρίνεται στο σκότος το πυκνό.
Μια οκαρίνα είν' η συντροφιά του η μόνη,
κι όλο σφυράει τον ίδιο το σκοπό.

Απόψε όμως δεν φάνηκε. Και τρέμουν
οι σκιές στο δωμάτιό του το κλειστό. ..
Ω!, πως φοβάμαι, πως φοβάμαι, Θεέ μου,
μην του συνέβη τίποτε κακό...

Είν' η ψυχή του πάντοτε θλιμμένη...
Είναι καμπούρης και καχεκτικός...

Κάμε, τουλάχιστον, Θεέ μου, η πονεμένη
ψυχή του να είναι ήρεμη διαρκώς...

Κι αν είναι να πεθάνει, ας μην το ξέρει...

Σε μια γλυκιά οπτασία ας βλέπει πως
στη γειτονιά του κάθε μεσημέρι,
με τ' άλλα τα παιδιά παίζει κι αυτός...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να απαντήσεις με την ένδειξη Σωστό (Σ) ή Λάθος (Λ) στις παρακάτω προτάσεις που αναφέρονται σε θέσεις του Κειμένου 1:

- α. Τα τελευταία χρόνια οι άνθρωποι θεωρούν δεδομένες τις διακρίσεις στον εργασιακό χώρο.
- β. Ο Λάζαρος Τεντόμας εκφράζει τον θυμό του για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην καθημερινότητά τους.
- γ. Η αναπηρία είναι κοινωνική κατασκευή και χρήζει άμεσης πολιτικής παρέμβασης.
- δ. Ο τρόπος που αντιμετωπίζουν οι αρτιμελείς τα άτομα με αναπηρία απεικονίζει τον τρόπο που σκέφτονται.
- ε. Σύμφωνα με αντιλήψεις η πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην εργασία και στην ψυχαγωγία είναι ισότιμη για όλους.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τη λογική πορεία με την οποία από τις προηγούμενες παραγράφους ο ποιητής του Κειμένου 1 καταλήγει στο συμπέρασμα που διατυπώνει στην τέταρτη παράγραφο «Άρα όλα αυτά είναι καθρεφτισμοί και απεικονίσεις για το πώς σκέφτονται οι αρτιμελείς!».

3ο υποερώτημα

Ποιο σημείο στίξης χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο ο συγγραφέας στην τρίτη παράγραφο («Υπάρχουν ορισμένοι ...μόνο όσων είναι αρτιμελείς!») του Κειμένου 1 (μονάδες 5); Να εξηγήσεις τη λειτουργικότητα αυτής της επιλογής ως προς απόδοση του προβληματισμού του κειμένου και τη διέγερση του ενδιαφέροντος του αποδέκτη του μηνύματος.

ΘΕΜΑ 4

Να παρουσιάσεις το κύριο, κατά τη γνώμη σου, θέμα του Κειμένου 2 με σχετικές αναφορές που το αναδεικνύουν. Να εκφράσεις τα συναισθήματα και τις σκέψεις που σου δημιουργεί η ανάγνωση του ποιήματος (100-150 λέξεις).

Κείμενο 1**[Διαφορές επικοινωνίας ανάμεσα στα δύο φύλα]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από επιστημονικό άρθρο της Ρούλας Τσολακίδου, Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 25.9.2014 (διασκευή).

[...] Οι διαφορές των δύο φύλων στη χρήση της γλώσσας, και κυρίως στις επικοινωνιακές στρατηγικές, έχουν μελετηθεί συστηματικά. Με βάση αυτές τις μελέτες έχει διαπιστωθεί ότι οι διαφορές αυτές αφενός παρεμποδίζουν την αποτελεσματική επικοινωνία ανάμεσα στα δύο φύλα και αφετέρου συντελούν στον κοινωνικό αποκλεισμό των γυναικών. Χαρακτηριστικά, η χρήση υποστηρικτικών εκφράσεων από τις γυναίκες, όπως οι φράσεις «ναι», «μάλιστα» και άλλες, παρερμηνεύεται συχνά ως συμφωνία με τα λεγόμενα του συνομιλητή, ενώ η έλλειψη αυτών από τον λόγο των αντρών εκλαμβάνεται ως έλλειψη προσοχής απέναντι στις συνομιλήτριές τους. Η συχνή χρήση ερωτήσεων και αιτήσεων από τις γυναίκες ερμηνεύεται από τους συνομιλητές τους μόνο ως επιθυμία για περισσότερες πληροφορίες, ενώ στόχος των γυναικών μπορεί να είναι η εγκαθίδρυση ενός διάλου επικοινωνίας.

Επίσης, οι γυναίκες συχνά μιλούν ταυτόχρονα με τον συνομιλητή τους, για να δείξουν τη συμμετοχή και το ενδιαφέρον τους για το θέμα της συζήτησης, στοιχείο που οι άντρες το θεωρούν διακοπή και αγένεια. Η μετάβαση από ένα θέμα συζήτησης προς ένα άλλο γίνεται από τις γυναίκες βαθμιαία και βάσει των προηγούμενων λεγομένων των συνομιλητριών τους, αφού έχει προηγηθεί αρκετός χρόνος συζήτησης για το κάθε θέμα. Οι άντρες, από την άλλη μεριά, δεν αφιερώνουν παρά λίγο χρόνο στο κάθε θέμα και αλλάζουν θέματα γρήγορα, με συνέπεια οι συνομιλήτριές τους να νιώθουν ότι δεν ενδιαφέρονται αρκετά.

Οι γυναίκες, παράλληλα, συζητούν ανοιχτά προσωπικές τους εμπειρίες και θέματα, με σκοπό να τις μοιραστούν και να αποσπάσουν κάποια διαβεβαίωση ή παρηγοριά, σε αντίθεση με τους άντρες, οι οποίοι συχνά θεωρούν τις προσωπικές συζητήσεις επικίνδυνες ή περιττές. Έτσι, όταν συμμετέχουν σε αυτές, αναλαμβάνουν συμβουλευτικό κυρίως ρόλο. Τέλος, ως ακροάτριες σε μια συνομιλία, οι γυναίκες υιοθετούν ενεργό ρόλο με το να ενθαρρύνουν τους άλλους συνομιλητές και συνομιλήτριές τους να παίρνουν μέρος στη συζήτηση και με το να έχουν διαρκή οπτική επαφή με το άτομο που κάθε φορά έχει τον λόγο. [...]

Κείμενο 2**[Η εκδίκηση]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη «Πίστομα¹» και ανήκει στα διηγήματα «Κορφιάτικες ιστορίες».

Όταν ύστερα από την αναρχία που 'χεν ανταριάσει² τον τόπο δίνοντας εις όλα τα κακά στοιχεία το ελεύτερο να πράξουν κάθε λογής ανομία, η τάξη είχε πάλε στερεωθεί, κ' είχε δοθεί αμνηστία³ στους κακούργους, τότες επίστρεφαν τούτοι απ' τα βουνά κι από τα ξένα στα σπίτια τους, κι ανάμεσα στους άλλους που ξαναρχόνταν, εγύριζε στο χωριό του κι ο Μαγουλαδίτης Αντώνης Κουκουλιώτης. [...]

¹ Μπρούμυτα, με το πρόσωπο στο χόμα

² Είχε δημιουργήσει μεγάλη αναταραχή

³ Απόδοση χάριτος για εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί

Ο άνθρωπος τούτος, πριν ακόμα ρεμπελέψουν⁴ ο κόσμος, είχε παντρευτεί. Κι όταν πήρε των βουνών το δρόμο, για το φόβο της εξουσίας, άφηκε τη γυναίκα του μόνη στο σπίτι και τούτη δεν του εστάθη πιστή, αλλά με άλλον (νομίζοντας ίσως πως ο Κουκουλιώτης είτουν σκοτωμένος ή αλλιώς πεθαμένος) είχε πιάσει έρωτα κι απ' τον έρωτα τούτον είχε γεννηθεί παιδί που άξαιεν ωστόσο χαριτωμένα και που η γυναίκα περσά⁵ αγαπούσε. Εγύριζε λοιπόν ο ληστής στο χωριό του την ώρα όπου βάφουν τα νερά. Κ' εμπήκε ξάφνωσ σπίτι του χωρίς κανείς να το προσμένει, εμπήκε σα θανατικό, αναπάντεχα τέλεια, κ' εκατατρόμαξεν η άτυχη γυναίκα, ετρόμαξε τόσο, που, παίρνοντας το ξανθό της παιδί στην αγκαλιά, το 'σφιγγε στα στήθια της τρεμάμενη, έτοιμη να λιγοθυμήσει και χωρίς να δύναται να προφέρει λέξη καμία.

Αλλά ο Κουκουλιώτης πικρά χαμογελώντας τής είπε:

Μη φοβάσαι γυναίκα. Δε σου κάνω κανένα κακό, αγκαλά⁶ και σου πρόβουν. Είναι το παιδί τούτο δικό σου; Ναι; Μα όχι δικό μου! Με ποιον, λέγε, το 'χεις κάμει;"

Τ' αποκρίθη εκείνη λουχτουκιώντας⁷.

Αντώνη, τίποτε δε μπορώ να σου κρούσω. Το φταίσμα μου είναι μεγάλο. Μα, το ξέρω, κ' η εγδίκησή σου θα 'ναι μεγάλη·κ' εγώ, αδύνατο μέρος, και το νήπιο τούτο, που από το φόβο τρέμει, δε δυνόμαστε να σ' αντρεϊευτούμε. Κοίτα πώς η τρομάρα με κλονίζει καθώς σε τηρώ⁸. Κάμε από με ό,τι θέλεις, μα λυπήσου το άτυχο πλάσμα που δεν έχει προστασία."

Καθώς εμιλούσεν η γυναίκα εσκοτεινίαζεν η όψη του αλλά δεν την αντίκοβγε. Εσώπασε λίγο κ' έπειτα της είπε:

Γυναίκα κακή! Δεν ρωτώ τώρα ουδέ συμβουλή σου, ουδέ σε λυπούμαι, ουδέ το λυπούμαι. Τ' όνομα εκείνου θέλω. Εσέ δε θα σε πειράζω. Δε μολογάς το; θα το μάθω· το χωριό όλο γνωρίζει με ποιον εξούσες και τότες θα θυσιάσω και τους τρεις σας, θα πλύνω τη ντροπή πόχω λάβει από σας, πλάσματα άτιμα!"

Εμολόγησε. Κι ο Κουκουλιώτης εβγήκε αμέσως. Κι αφού ύστερα από ώρα ξαναμπήκε στο σπίτι, εβρήκε τη γυναίκα στον ίδιο τόπον ασάλευτη με τ' αποκοιμισμένο τέκνο στην αγκάλη· τον ανατράνιζε⁹. Μα αυτός εξαπλώθη κατά γης και σα χορτάτος εκοιμήθη ύπνον βαθύν ως το ξημέρωμα.

Την άλλην ημέραν αφού εξύπνησαν της είπε.

Θα πάμε στα χτήματά μας να ιδώ μη και κείνα μού'χουν αρπάξει, καθώς μού'χε πάρει και σε ο σκοτωμένος."

Τον σκότωσες!"

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60-70 λέξεις να αποδώσεις τις διαφορές που, κατά τη συγγραφέα του Κειμένου 1, αποτυπώνονται στις στρατηγικές επικοινωνίας που χρησιμοποιούν οι γυναίκες, σε αντίθεση με τους άντρες.

⁴ επαναστατήσουν

⁵ Πάρα πολύ

⁶ μολονότι

⁷ Κλαίγοντας με λυγμούς

⁸ βλέπω

⁹ παρατηρούσε

2ο υποερώτημα

Το Κείμενο 1 οργανώνεται δομικά και λογικά στη βάση των συμπερασμάτων που προκύπτουν από μελέτες και της αντιθετικής έκθεσής τους. Να εκφράσεις τεκμηριωμένα τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την παραπάνω διαπίστωση.

3ο υποερώτημα

«...ότι οι διαφορές αυτές αφενός παρεμποδίζουν την αποτελεσματική επικοινωνία ανάμεσα στα δύο φύλα και αφετέρου συντελούν στον κοινωνικό αποκλεισμό των γυναικών.»:

Στο παραπάνω χωρίο από την πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1: Ποιου είδους σύνταξη (ενεργητική ή παθητική) εντοπίζεις; Συμφωνεί με τη σύνταξη που παρατηρείται στην υπόλοιπη παράγραφο; Τεκμηρίωσε την απάντησή σου και εξέτασε ποια σύνταξη ταιριάζει με το είδος του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την αντίδραση του ήρωα στο Κείμενο 2 και να γράψεις τα συναισθήματα που σου προκάλεσε η όλη στάση του. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

111. ΘΕΜΑ 15233**Κείμενο 1****Προώθηση εθελοντισμού και διαγενεακής¹⁰ επικοινωνίας**

Το (διασκευασμένο) κείμενο αντλήθηκε από τη μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία της Ευδοκίας Ρούτση με τίτλο «Προγράμματα Υγιούς Γήρανσης στην Περιφέρεια Πελοποννήσου» (ΕΑΠ – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Πάτρα, Μάρτιος 2019).

Η επικράτηση αρνητικών στερεοτύπων για τους ηλικιωμένους, ότι είναι, για παράδειγμα, ανάπηροι, άρρωστοι, αδύναμοι, ευπαθείς, ευάλωτοι, ανίκανοι, απαθείς, ιδιόρρυθμοι, ανόητοι, δυστυχισμένοι, τους καθιστά αυτομάτως μη λειτουργικούς με αποτέλεσμα να αποσύρονται από την κοινωνική ζωή και γενικότερα τη ζωή, ενώ θα μπορούσαν να είναι λειτουργικοί, ανεξάρτητοι και να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο ανάλογα με τις δυνατότητές τους.

Η προσφορά των ηλικιωμένων στην κοινωνία γίνεται εμφανής μέσω του εθελοντισμού και της διαγενεακής επικοινωνίας. Συγκεκριμένα, οι ηλικιωμένοι που συμμετέχουν σε εθελοντικές δραστηριότητες του δήμου ή άλλων κοινωνικών φορέων στην πόλη είναι δραστήρια και ενεργά μέλη της κοινωνίας. Ακόμα, η συναναστροφή των ατόμων τρίτης ηλικίας με άλλες γενιές, όπως συμβαίνει στις προγραμματισμένες επισκέψεις των ηλικιωμένων σε σχολεία, παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία με συγκεκριμένο σκοπό, λόγου χάρη την αφήγηση παραμυθιού, ιστορικών ή βιοματικών γεγονότων, την αναβίωση εθίμων, την κατασκευή παιχνιδιών άλλης εποχής, την αναβίωση ομαδικών παιχνιδιών, διαγωνισμούς επιτραπέζιων παιχνιδιών μεταξύ παιδιών και ηλικιωμένων, έχει σημαντικά οφέλη για τους ηλικιωμένους.

Η ανθρώπινη αλληλεπίδραση και η ανάπτυξη σχέσεων δρα προφυλακτικά για τη σωματική,

¹⁰ μεταξύ των γενεών

ψυχοσυναισθηματική και πνευματική υγεία των ηλικιωμένων, μειώνοντας τα ποσοστά νοσηρότητας και θνησιμότητας. Άρα, οι παρεμβάσεις υγιούς γήρανσης πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στο κοινωνικό κεφάλαιο.

Απαραίτητος είναι ο σχεδιασμός δράσεων που προωθούν την επανένταξη των ηλικιωμένων σε δραστηριότητες της τοπικής κοινωνίας που σχετίζονται με την πολιτική, την οικονομία, και τον πολιτισμό. Η συμμετοχή τους συμβάλλει στην βελτίωση της κοινωνικής συνοχής και υποστήριξης, στην πρόληψη της κοινωνικής απομόνωσης και του αποκλεισμού και στην ενίσχυση των κοινωνικών δεξιοτήτων και της ψυχικής τους υγείας. Μπορούν, επίσης, να οργανωθούν ενημερωτικές εκστρατείες για την πληροφόρηση του κοινωνικού συνόλου σχετικά με τη βιολογική και κοινωνική ταυτότητα των ηλικιωμένων, τυχόν προβλήματα που αντιμετωπίζουν και τις δυνατότητες εμπλοκής τους στην κοινωνική ζωή.

Κείμενο 2

Το Δαιμόνιο (απόσπασμα)

Το απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα του Γιώργου Θεοδοκά (1905 – 1966) με τίτλο «Δαιμόνιο», που εκδόθηκε το 1938 (εκδ. Εστία, Αθήνα, 2005).

Θα ήμασταν πάνω-κάτω είκοσι χρονώ όταν συνδεθήκαμε ο Ρωμύλος Χριστοφής κι εγώ. Ήμασταν τότε στην Αθήνα, φοιτητές της τρίτης χρονιάς, εκείνος της φυσικής κι εγώ της νομικής. Γνωριζόμασταν από μικρά παιδιά, είχαμε κάμει κι όλο το γυμνάσιο στην ίδια τάξη, στο νησί μας, δεν είχαμε όμως πολλές σχέσεις πριν από την εποχή που λέω. Το ύφος του κι οι τρόποι του δεν μου πολυάρεζαν, κι αυτός ούτε που με λογάριζε καθόλου.

Πατέρας του ήταν ο καθηγητής μας των μαθηματικών, ο περίφημος Χριστόφορος Χριστοφής, που έπασχε πάντα από τα μάτια του κι είχε τυφλωθεί ολότελα τη χρονιά ακριβώς που τελειώναμε το γυμνάσιο κι είχε τραβηχτεί από την υπηρεσία. Περίφημος, θέλω να πω, μονάχα στο νησί μας, γιατί παραέξω κανείς δεν τον ήξερε. Ο Ρωμύλος, όπως τον θυμούμαι τα χρόνια του σχολείου, ήταν ένας μαθητής πολύ εγωιστής και μάλιστα εγωπαθής και καθόλου δημοφιλής στις συντροφιάς μας. Ήταν φαντασμένος και περιαυτολόγος· είχε την ιδέα πως ήταν καλύτερος απ' όλους, πως ήξερε πολύ περισσότερα πράματα από μας. Όταν κανείς διαφωνούσε μαζί του στη συζήτηση, θύμωνε κι έλεγε λόγια προσβλητικά. Πήγαινε συχνά περίπατο μοναχός του κι έκανε τάχα πως δεν μας έβλεπε αν μας συναντούσε στο δρόμο. Όταν ήμασταν συναγμένοι πολλοί μαζί, ξεχνιότανε και συλλογιζότανε άλλα πράματα. Μια μέρα που ήταν έτσι αφαιρεμένος, τον ρωτήσαμε: «Τι συλλογίζεσαι τέλος-πάντων;». Κι αυτός αποκρίθηκε: «Συλλογίζομαι διάφορα πράματα πολύ ανώτερα από την παρέα». Αυτό έκαμε πολύ κακή εντύπωση στους μαθητικούς μας κύκλους.

Ύστερα, ξαφνικά, έπιανε τον καβγά κι έβριζε και δερνότανε και πετούσε πέτρες και κανείς δεν ήξερε να εξηγήσει ποιος ήταν ακριβώς ο λόγος του θυμού του. Το πιο περίεργο και το πιο δυσάρεστο ήταν ότι αυτές τις σκηνές δεν τις έκανε ποτέ στο σχολείο, όπου ήμασταν τέλος-πάντων αναμεταξύ μας, αλλά το βράδυ, την ώρα του περιπάτου, σε μέρη πολυσύχναστα, και μαζευότανε κόσμος και μας έβλεπε κι έλεγαν ύστερα πως τα παιδιά του γυμνασίου ήταν αλάνια και παλιόπαιδα. [...]

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς μπορεί να συμβάλλει ο εθελοντισμός στην άρση των αρνητικών στερεοτύπων για τους ηλικιωμένους, σύμφωνα με το Κείμενο 1; (50-60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο λόγος οργανώνεται με παραδείγματα. Να ανιχνεύσεις δύο σκοπούς της κειμενογράφου που εξυπηρετεί η συγκεκριμένη επιλογή.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «Η επικράτηση αρνητικών στερεοτύπων για τους ηλικιωμένους, ότι είναι, για παράδειγμα, ανάπηροι, άρρωστοι, αδύναμοι, ευπαθείς, ευάλωτοι, ανίκανοι, απαθείς, ιδιόρρυθμοι, ανόητοι, δυστυχισμένοι,...» (1η παράγραφος): το ασύνδετο σχήμα χρησιμοποιείται για να
 - α. αποδώσει συνοπτικά πολλά στοιχεία
 - β. προσδώσει στον λόγο γοργότητα και ένταση
 - γ. καταστήσει τον λόγο απλό και λιτό
 - δ. ενισχύσει το επιμελημένο ύφος
2. Στην πρόταση «Απαραίτητος είναι ο σχεδιασμός δράσεων...» (4η παράγραφος) ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται από τον συγγραφέα το μήνυμα είναι με
 - α. βεβαιότητα
 - β. επιθυμία
 - γ. πρόθεση
 - δ. υποχρέωση/ αναγκαιότητα
3. Η πρόταση «που σχετίζονται με την πολιτική, την οικονομία, και τον πολιτισμό» (4η παράγραφος) είναι
 - α. αναφορική παραθετική και δεν αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου
 - β. αναφορική προσδιοριστική και αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου
 - γ. αναφορική προσδιοριστική και δεν αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου
 - δ. αναφορική παραθετική και αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου
4. Στη φράση «τις δυνατότητες εμπλοκής τους στην κοινωνική ζωή» (4η παράγραφος): η λέξη «εμπλοκής» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη
 - α. συμπλοκής
 - β. λειτουργίας
 - γ. συμμετοχής
 - δ. εξέλιξης

5. Στη φράση «στην πρόληψη της κοινωνικής απομόνωσης και του αποκλεισμού» (4η παράγραφος): η λέξη «αποκλεισμού» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως αντώνυμή της τη λέξη
- α. παρεμπόδισης
 - β. ενσωμάτωσης
 - γ. αποδοκμασίας
 - δ. επιδοκμασίας

ΘΕΜΑ 4

Να χαρακτηρίσεις τον Ρωμύλο με βάση τα νοήματα του Κειμένου 2 και να αιτιολογήσεις με συντομία αν θα ήθελες να γίνει φίλος σου. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

112. ΘΕΜΑ 15236

Κείμενο 1

[Τα στερεότυπα των φύλων στα παιδιά]

Το κείμενο είναι του Ανδρέα Κακαβούλη, 1997: Στερεότυπα των φύλων και σχολική αγωγή. Φύλο και σχολική πράξη. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνιας, 512-514 (διασκευή)

Στην εποχή μας τα στερεότυπα των φύλων έχουν γίνει αντικείμενο συστηματικής έρευνας τόσο από την πλευρά της Κοινωνιολογίας, όσο και από τον χώρο της Ψυχολογίας και της Εκπαίδευσης. Πρόκειται για τις αντιλήψεις που επικρατούν σε μια κοινωνία για τα διαφορετικά χαρακτηριστικά που έχουν ή πρέπει να έχουν τα άτομα του ανδρικού και του γυναικείου φύλου, αντιλήψεις οι οποίες έχουν επηρεάσει δυσμενώς την κοινωνική ισοτιμία των δύο φύλων. Παρά το γεγονός ότι οι προσπάθειες του φεμινιστικού κινήματος και η σχετική επιστημονική έρευνα έχουν οδηγήσει προς μια θετικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος της ανισότητας, διατηρούνται αντιλήψεις, στάσεις και προκαταλήψεις για κοινωνικές και ψυχολογικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι οποίες ακόμη και σήμερα περνούν στα παιδιά όχι μόνο από την οικογένεια, αλλά και από τη σχολική εκπαίδευση. Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι η πίεση για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανισότητας δεν ασκείται σήμερα μόνο από το γυναικείο κίνημα, αλλά και από το ανδρικό, το οποίο παρουσιάζει άνοδο και διεκδικεί άρση των αδικιών που έχουν γίνει σε βάρος των ανδρών.

Σε μια από τις παλιότερες έρευνες για τα κοινωνικά στερεότυπα των φύλων ζητήθηκε από φοιτητές να αξιολογήσουν μια μεγάλη ποικιλία ανθρώπινων χαρακτηριστικών ως προς τον βαθμό στον οποίο, κατά τη γνώμη τους, το καθένα από αυτά είναι τυπικό γνώρισμα των ανδρών ή των γυναικών. Συγκεκριμένα, η έρευνα έδειξε ότι οι ιδιότητες που αποδίδονται πιο πολύ στο ανδρικό φύλο, όπως είναι η δύναμη, η λογική, η αυτοπεποίθηση κ.ά., συνιστούν τα οργανωτικά λεγόμενα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας, ενώ οι ιδιότητες που αποδίδονται πιο πολύ στο γυναικείο φύλο, όπως η τρυφερότητα, η φροντίδα, η συγκίνηση κ.ά., συνιστούν τα εκφραστικά χαρακτηριστικά. Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι η διάκριση οργανωτικών και εκφραστικών χαρακτηριστικών είναι μια ευρύτατα διαδεδομένη στερεοτυπική αντίληψη για την ψυχολογία του άνδρα και της γυναίκας και για τις διαφορές των δύο φύλων σε όλο τον κόσμο.

Εξάλλου, μια σημαντική πλευρά της ψυχοκοινωνικής ανάπτυξης των παιδιών είναι η διαδικασία με την οποία από πολύ μικρή ηλικία αποκτούν και ενσωματώνουν στην προσωπικότητα και στη συμπεριφορά τα

στερεότυπα των φύλων, που επικρατούν στην κοινωνία μέσα στην οποία γεννιούνται και αναπτύσσονται. Οι αντιλήψεις για τις ιδιότητες και τους ρόλους που ταιριάζουν στο ανδρικό ή γυναικείο φύλο, όπως αυτές εκδηλώνονται κυρίως στην οικογένεια, στο σχολείο, στην ευρύτερη κοινωνία, στην ομάδα των ομηλικών και στα μέσα μαζικής επικοινωνίας και ψυχαγωγίας, επηρεάζουν τα παιδιά ήδη από τη βρεφική ακόμη ηλικία και διαμορφώνουν αντίστοιχα τους ρόλους και τη συμπεριφορά τους ως αγοριών ή κοριτσιών.

Στη χώρα μας έχουν δημοσιευθεί αξιόλογες μελέτες σχετικά με τα στερεότυπα των φύλων, όπως για τη διαφοροποίηση των φύλων στα αναγνωστικά του δημοτικού σχολείου και στα παιδικά βιβλία προσχολικής αγωγής, καθώς και στη συμμετοχή των νηπίων στο παιχνίδι. Στις μελέτες αυτές επιβεβαιώνονται γενικά τα δεδομένα ξένων σχετικών μελετών, αλλά αποκαλύπτεται και ο ξεχωριστός χαρακτήρας της ελληνικής κοινωνικής και εκπαιδευτικής πραγματικότητας ως προς τα στερεότυπα των φύλων και το πέρασμα των στερεοτυπικών ρόλων και αντιλήψεων στα παιδιά.

Κείμενο 2

Οι κακοί έμποροι

Το ποίημα είναι του Δημήτριου Αντωνίου (1906-1994) και είχε δημοσιευτεί στο περιοδικό Νέα Γράμματα το 1936.

Κύριε, άνθρωποι απλοί
 πουλούσαμε υφάσματα,
 (κι' η ψυχή μας
 είχαν το ύφασμα που δεν τ' αγόρασε κανείς).
 Την τιμή δεν κανονίζαμε απ' την ούγια¹¹
 η πήχη¹² και τα ρούπια¹³ είχαν σωστά
 τα ρετάλια¹⁴ δεν τα δώσαμε μισοτιμής ποτέ:
 η αμαρτία μας.

Είχαμε μόνο ποιότηταςπραμάτεια¹⁵.
 Έφτανε στη ζωή μας μια στενή γωνιά
 -πιάνουν στη γη μας λίγο τόπο τα πολύτιμα-
 Τώρα με την ίδια πήχη που μετρήσαμε
 μέτρησέ μας· δε μεγαλώσαμε το εμπορικό μας·
 Κύριε, σταθήκαμε έμποροι κακοί!

¹¹ ούγια: άκρη υφάσματος

¹² πήχης: μακρόστενο λεπτό κομμάτι ξύλου που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση των υφασμάτων.

¹³ ρούπι: υποδιαίρεση του εμπορικού πήχη που ισοδυναμεί με οκτώ εκατοστά.

¹⁴ ρετάλι: το ύφασμα που απομένει από ένα τόπι

¹⁵πραμάτεια: το εμπόρευμα

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να εκθέσεις σε 60-70 λέξεις τα συμπεράσματα που εξάγονται, σύμφωνα με το Κείμενο 1, από έρευνες που έχουν γίνει για το θέμα των στερεοτύπων ανάμεσα στα δύο φύλα.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 τα αποτελέσματα ερευνών αποδίδονται αντιθετικά. Ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο γίνεται η σύγκριση – αντίθεση και πώς σχετίζεται με το θέμα του κειμένου;

3ο υποερώτημα

Τι πετυχαίνει, κατά τη γνώμη σου, ο συγγραφέας του Κειμένου 1 με την επιλογή της παθητικής σύνταξης έναντι της ενεργητικής στην τελευταία παράγραφο; Να μετατρέψεις, κάνοντας τις απαραίτητες αλλαγές, τη σύνταξη σε ενεργητική και να εντοπίσεις την αλλαγή που σημειώνεται στον τρόπο μετάδοσης του μηνύματος.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις το περιεχόμενο των παρένθετων στίχων του Κειμένου 2 συνδέοντάς τους με αυτούς του υπόλοιπου ποιήματος. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

113. ΘΕΜΑ 15238

Κείμενο 1

[Τα στερεότυπα των φύλων στα παιδιά]

Το (διασκευασμένο) απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο του Αλέξανδρου Κακαβούλη «Στερεότυπα των φύλων και σχολική αγωγή. Φύλο και σχολική πράξη.» (εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη, 1997).

Στην εποχή μας τα στερεότυπα των φύλων έχουν γίνει αντικείμενο συστηματικής έρευνας τόσο από την πλευρά της Κοινωνιολογίας, όσο και από τον χώρο της Ψυχολογίας και της Εκπαίδευσης. Πρόκειται για τις αντιλήψεις που επικρατούν σε μια κοινωνία για τα διαφορετικά χαρακτηριστικά που έχουν ή πρέπει να έχουν τα άτομα του ανδρικού και του γυναικείου φύλου, αντιλήψεις οι οποίες έχουν επηρεάσει δυσμενώς την κοινωνική ισοτιμία των δύο φύλων. Παρά το γεγονός ότι οι προσπάθειες του φεμινιστικού κινήματος και η σχετική επιστημονική έρευνα έχουν οδηγήσει προς μια θετικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος της ανισότητας, διατηρούνται αντιλήψεις, στάσεις και προκαταλήψεις για κοινωνικές και ψυχολογικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι οποίες ακόμη και σήμερα περνούν στα παιδιά όχι μόνο από την οικογένεια, αλλά και από τη σχολική εκπαίδευση. Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι η πίεση για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανισότητας δεν ασκείται σήμερα μόνο από το γυναικείο κίνημα, αλλά και από το ανδρικό, το οποίο παρουσιάζει άνοδο και διεκδικεί άρση των αδικιών που έχουν γίνει σε βάρος των ανδρών.

Σε μια από τις παλιότερες έρευνες για τα κοινωνικά στερεότυπα των φύλων ζητήθηκε από φοιτητές να αξιολογήσουν μια μεγάλη ποικιλία ανθρώπινων χαρακτηριστικών ως προς τον βαθμό στον οποίο κατά τη γνώμη τους το καθένα από αυτά είναι τυπικό γνώρισμα των ανδρών ή των γυναικών. Συγκεκριμένα, η έρευνα έδειξε ότι οι ιδιότητες που αποδίδονται πιο πολύ στο ανδρικό φύλο, όπως είναι η δύναμη, η λογική, η αυτοπεποίθηση και άλλα παρόμοια, συνιστούν τα οργανωτικά λεγόμενα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας, ενώ οι ιδιότητες που αποδίδονται πιο πολύ στο γυναικείο φύλο, όπως η τρυφερότητα, η φροντίδα, η συγκίνηση κ.ά., συνιστούν τα εκφραστικά χαρακτηριστικά. Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι η διάκριση οργανωτικών και εκφραστικών χαρακτηριστικών είναι μια ευρύτατα διαδεδομένη στερεοτυπική αντίληψη για την ψυχολογία του άνδρα και της γυναίκας και για τις διαφορές των δύο φύλων σε όλο τον κόσμο.

Εξάλλου, μια σημαντική πλευρά της ψυχοκοινωνικής ανάπτυξης των παιδιών είναι η διαδικασία με την οποία από πολύ μικρή ηλικία αποκτούν και ενσωματώνουν στην προσωπικότητα και στη συμπεριφορά τα στερεότυπα των φύλων, που επικρατούν στην κοινωνία μέσα στην οποία γεννιούνται και αναπτύσσονται. Οι αντιλήψεις για τις ιδιότητες και τους ρόλους που ταιριάζουν στο ανδρικό ή γυναικείο φύλο, όπως αυτές εκδηλώνονται κυρίως στην οικογένεια, στο σχολείο, στην ευρύτερη κοινωνία, στην ομάδα των ομηλικών και στα μέσα μαζικής επικοινωνίας και ψυχαγωγίας, επηρεάζουν τα παιδιά ήδη από τη βρεφική ακόμη ηλικία και διαμορφώνουν αντίστοιχα τους ρόλους και τη συμπεριφορά τους ως αγοριών ή κοριτσιών.

Κείμενο 2

Δύσκολες νύχτες (απόσπασμα)

Το απόσπασμα προέρχεται από το ομότιτλο μυθιστόρημα της Μέλπος Αξιώτη (1905-1973) (Εκδόσεις Κέδρος, 1988).

[...] «Ετοίμασε τη μικρή να την πάρω μαζί μου», έλεγε η γιαγιά πολλές φορές. Είχα μια χαρά! Μου 'βαζε η νταντά τα ναυτικά με τα άσπρα σειρήνια και τις βαθιές καλοσιδερωμένες πιέτες γύρω που, όταν έστριβα το κορμί, ανοίγανε ψηλά ψηλά κι εφούσκωναν σαν τεντωμένη ομπρέλα. Τα βαριόμουνα εκείνα τα σκούρα ολόδια μπλε φουστάνια πάντοτε το χειμώνα κι ολόδια κάτασπρα το καλοκαίρι. Τ' άλλα παιδιά φορούσανε χρωματιστά, ένα σωρό φιόγκους και κορδέλες και πράματα... Όλοι όμως λέγαν πως τα δικά μου ήτανε πάντα τα καλύτερα, αγορασμένα πάντα παραγγελιά απ' τον «Παράδεισο των Παίδων» που δεν βρίσκονταν φαίνεται πολλοί να μπορούν να μπουν εκεί μέσα. Πάλι δεν καταλάβαινα γιατί να 'μαι υπερήφανη έπρεπε δηλαδή, επειδή το φουστάνι μου ήταν αγορασμένο από κει μέσα, ενώ εγώ κοιτάζα πάντα με ζήλια τα κόκκινα της εγγονής της μαγέρισσας που 'ρχότανε την Κυριακή να πάρει το πακέτο με τα πράματα που της είχαν μαζέψει μες στη βδομάδα. Είχε και μαύρα γοβάκια που γυάλιζαν. Γύριζα κι έβλεπα τότε τις ειδικές μου μπότες κάτασπρες από γάντι πετσί και τις σιχαινόμουνα. Με παίρναν όμως στην άλλη κάμαρα και λέγανε, σιγά σιγά να μην ακούσει το κοριτσάκι, πως όλα τούτα που φορούσε ήτανε πρόστυχα, κι εγώ δεν έκανε να τα βάλω. Τότε προσπάθησα πάρα πολύ θυμούμαι να τους εξηγήσω ότι εμένα μ' αρέσανε εκείνα καλύτερα... Την ειδικιά μου γνώμη ωστόσο δε φάνηκε ποτέ κανένας να την παίρνει στα σοβαρά.[...]

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να πυκνώσεις σε 50-60 λέξεις τα νοήματα της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Ποιον ρόλο επιτελεί στη συνοχή των νοημάτων, κατά τη γνώμη σου, η λέξη «Συγκεκριμένα» στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1, ποια νοηματική σχέση εκφράζει και σε ποιο νόημα αναφέρεται;

3ο υποερώτημα

«Οι αντιλήψεις για τις ιδιότητες και τους ρόλους ... επηρεάζουν τα παιδιά ήδη από τη βρεφική ακόμη ηλικία και διαμορφώνουν αντίστοιχα τους ρόλους και τη συμπεριφορά τους ως αγοριών ή κοριτσιών.» (3η παράγραφος): Να αναγνωρίσεις το είδος της σύνταξης (ενεργητική ή παθητική) που υπάρχει στις παραπάνω κύριες προτάσεις του Κειμένου 1, να μετατρέψεις τη σύνταξη στην αντίθετή της και να περιγράψεις με συντομία ποια διαφορά παρατηρείς σε επίπεδο ύφους λόγου μετά την αλλαγή.

ΘΕΜΑ 4

Να χαρακτηρίσεις την αφηγήτρια με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 και να εκφράσεις τη συμφωνία ή διαφωνία σου με την τελευταία της φράση – παράπονο. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

114. ΘΕΜΑ 15239

Κείμενο 1

[Οι στερεότυποι ρόλοι των δύο φύλων:

«τα αγόρια δεν κλαίνε!» ή «αυτά δεν είναι παιχνίδια για κορίτσια!»]

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από άρθρο της Ζωής Μπαμπλέκου, που περιλαμβάνεται στο βιβλίο «Διαφυλικές Σχέσεις, Τόμος II» (Επιμ. Παρασκευόπουλος Ι., Μπεζεβέγκης Η., Γιαννίτσας Ν., Καραθανάση Α., 1996).

Είναι γνωστό ότι όλες οι κοινωνίες ορίζουν συγκεκριμένα –και διαφορετικά– ενδιαφέροντα, χαρακτηριστικά προσωπικότητας, εργασίες και ασχολίες ως κατάλληλα για το καθένα από τα δύο φύλα. Βέβαια, είναι λιγότερο γνωστό ότι διαφορετικές κουλτούρες έχουν διαφορετική θεώρηση σχετικά με το ποιες συμπεριφορές αρμόζουν στον ανδρικό και ποιες στον γυναικείο πληθυσμό. Έτσι, στους πολιτισμούς δυτικού τύπου ακούγονται πολύ συχνά φράσεις ή δηλώσεις του τύπου «τα αγόρια είναι πιο ανεξάρτητα, ενώ τα κορίτσια πιο παθητικά», «τα κορίτσια έχουν καλύτερη μνήμη, αλλά τα αγόρια πιο ανεπτυγμένη αφαιρετική ικανότητα», «τα κορίτσια παίρνουν καλύτερους βαθμούς, αλλά δεν κάνουν για όλα τα επαγγέλματα».

Ποιοι, όμως, απ' αυτούς και άλλους παρόμοιους ισχυρισμούς αποτελούν μύθο και ποιοι πραγματικότητα; Υπάρχουν πράγματι διαφορές μεταξύ των φύλων και, αν ναι, σε τι συνίστανται; Τα ευρήματα πολλών μελετών που

εξέτασαν πιθανές διαφορές σε συμπεριφορές, όπως το άγχος, το επίπεδο δραστηριότητας του ατόμου, η συμμόρφωση σε εντολές, είναι αντικρουόμενα. Αποκάλεσαν αυτές και παρόμοιες στερεότυπες πεποιθήσεις πολιτιστικούς μύθους που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. [...]

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να τονιστεί πως, εκτός του ότι οι διαφορές των φύλων είναι ελάχιστες σε σχέση με τις ομοιότητες, είναι και σε γενικές γραμμές μικρές και αμβλύνονται σημαντικά με τις κατάλληλες μαθησιακές ευκαιρίες και την εξάσκηση. Υποστηρίζεται μάλιστα ότι το φύλο που εκτίθεται σε πιο «εμπλουτισμένο» μαθησιακό – εκπαιδευτικό περιβάλλον αναπτύσσει υψηλότερη ευφυΐα. Παρ' όλα αυτά, στην καθημερινή ζωή οι διαφορές στη συμπεριφορά αγοριών και κοριτσιών είναι θεαματικές. [...]

Κείμενο 2

Η μενεξεδένια πολιτεία (απόσπασμα)

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Άγγελου Τερζάκη (1907-1979) «Η μενεξεδένια πολιτεία», το οποίο εκδόθηκε το 1937.

Κάθε Πέμπτη βράδυ, το χειμώνα, η σκαλίτσα που ανεβάζει στο χαγιάτι του Μαλβέικου τρίζει από βήματα πολλά.

Είναι πρώτα ο κύριος και η κυρία Ποντικενά, που έρχονται πάντοτε νωρίς, ν' ανοίξουνε τη βεγγέρα¹⁶. Έπειτα ο θείος Αργύρης με τη θεία, αυτός μπροστά, εκείνη πίσω, όπως βαδίζουν και στο δρόμο. Τέλος, οι δυο αντικρινές γριές με την αναιμική κοπέλα. Όλη τούτη η κομπανία¹⁷ συνάζεται¹⁸ σιγά-σιγά μέσα στην τραπεζαρία, παίζει τόμπολα και τρώει κάστανα ή καρύδια.

Στις δέκα παρά πέντε, λίγο προτού ακουστούν τα βήματα του «ζεύγους Ποντικενά», ο Μελέτης ο Μαλβής θα σηκωθεί από το τραπέζι, όπου διάβαζε μετά το φαΐ την εφημερίδα του, και θα πάει γρήγορα-γρήγορα να εγκατασταθεί στο γραφείο. Ανοίγει μια δικογραφία στην τύχη, βουτάει την πένα στο καλαμάρι¹⁹ και χώνει τα δάχτυλά του στα μαλλιά του. Με το περισπούδαστο αυτό ύφος θα τον δουν οι επισκέπτες ανεβαίνοντας.

- Εργάζεται, λέει πάντα σιγανά, με σεβασμό, ο κύριος Ποντικενάς.

- Εργάζεται, αποκρίνεται κι η Σοφία, που τους άκουσε κι άνοιξε την πόρτα, να τους φωτίζει.

Η κυρία Ποντικενά, νεάζοντας πάντα και μυρωμένη, πολύ κοινωνική, περνούσε πρώτη στην τραπεζαρία και ξαπλωνότανε στον καναπέ. [...]

Ο κύριος Μαλβής, αυτός, θα παρουσιαζότανε σε λίγο στην πόρτα του γραφείου, με τα μαλλιά ανάστατα - από την πολλή δουλειά τάχατες- για να πει με πρόσωπο αχιδοβόλο:

- Δε σας άκουσα καθόλου! Δε μου φωνάζατε;

- Μα εργαζόσουν, παρατηρούσε με ύφος σπουδαίο ο κύριος Ποντικενάς. Η εργασία είναι πράγμα ιερό!

Αυτός, είχε για την πνευματική δουλειά τη φοβισμένη ευλάβεια του αγράμματου.

- Ναι, κάτι προτάσεις έγγραφα, έλεγε χαμογελώντας τάχατες ανέμελα ο κύριος Μαλβής μ' όλο που η αγαλλίαση άστραφτε κάτω από τ' ανασηκωμένα του φρύδια.

¹⁶ η επίσκεψη

¹⁷ συντροφιά

¹⁸ συγκεντρώνεται

¹⁹ δοχείο με μελάνι

Και περνούσε το χέρι στο μέτωπό του, που, για μια στιγμή, υποδύθηκε το σπινθηροειδές του μεγάλου κόπου.
Αυτά γίνονταν σχεδόν πάντα, στερεότυπα, μ' ελάχιστες παραλλαγές.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια απάντηση δίνεται στο Κείμενο 1 στην ερώτηση σχετικά με το αν υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα δύο φύλα και πώς μπορούν αυτές να περιοριστούν; (50 – 60 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η νοηματική σύνδεση ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1:

«τα κορίτσια έχουν καλύτερη μνήμη, αλλά τα αγόρια πιο ανεπτυγμένη αφαιρετική ικανότητα» (1η παράγραφος)

Υπάρχουν πράγματι διαφορές μεταξύ των φύλων και, αν ναι, σε τι συνίστανται; (2η παράγραφος)

που εκτίθεται σε πιο «εμπλουτισμένο» μαθησιακό περιβάλλον (3η παράγραφος)

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 τη στάση του κυρίου Μαλβή και να εκφράσεις τη συναισθηματική αντίδραση που σου προκάλεσε. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

115. ΘΕΜΑ 15328

Κείμενο 1

Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκας: Cherchez la femme²⁰ σ' έναν ανδρικό κόσμο

Το ακόλουθο συντομευμένο άρθρο της Σοφίας Μαργαρίτη δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Το Βήμα στις 08.03.2021 (ανακτήθηκε στις 05.12.2021).

[...] Η αναπαραγωγή στερεοτυπικών αντιλήψεων, οι οποίες σχετίζονται με το ρόλο των γυναικών, συντελείται συνειδητά ή πολλές φορές ασυνείδητα στο οικογενειακό περιβάλλον σε ιδιαίτερα μικρή ηλικία. Ο διαχωρισμός των χρωματικών επιλογών στην ενδυμασία ή στη διακόσμηση του δωματίου, οι οικιακές εργασίες και οι επιλογές των εξωσχολικών δραστηριοτήτων υποβάλλουν προκαθορισμένες επιλογές φύλου, όπως και η επιλογή παιχνιδιών που σχετίζονται κυρίως με τη μητρότητα, τις οικιακές εργασίες και την ανατροφή παιδιών, μεταδίδοντας την αντίληψη ότι οι γυναίκες είναι γεννημένες για επαναλαμβανόμενες ήπιας δραστηριότητας εργασίες οικιακού και ενδοοικογενειακού χαρακτήρα.

²⁰ Αναζητήστε τη γυναίκα.

Στη συνέχεια, προωθείται στο υποσυνείδητο των έφηβων κοριτσιών η μίμηση προτύπων ομορφιάς, όπως αυτά προβάλλονται στα μέσα ενημέρωσης και το διαδίκτυο, με καταστροφικές συνέπειες στην υγεία τους, κυρίως όμως στον ψυχισμό τους με τη **διαμόρφωση αρνητικής αυτοεικόνας**. Το υλιστικό πρότυπο ζωής **καλλιεργεί** τη μίμηση μοντέλων με συγκεκριμένες αναλογίες καθιστώντας τη νέα γυναίκα το κυριότερο θύμα της διαφήμισης και της βιομηχανίας παραγωγής ειδών καλλωπισμού.

[...] Στην επαγγελματική τους ζωή οι γυναίκες **πλήττονται** περισσότερο από τις κρίσεις, βιώνοντας την ανεργία, την υποαπασχόληση και την ετεροαπασχόληση με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Η εγκυμοσύνη και η μητρότητα αποτελούν εμπόδια στη σταδιοδρομία τους και σε αρκετές περιπτώσεις υφίστανται βία με τη χρήση υπαρκτής ή υποτιθέμενης δύναμης – εξουσίας, ως μέσο ελέγχου και σωφρονισμού ή καλύτερα συμβιβασμού. Είναι ακόμη υπαρκτός ο διαχωρισμός των επαγγελμάτων σε αμιγώς γυναικεία και αντρικά, με τις γυναίκες να θεωρούνται κατάλληλες για επαγγέλματα που σχετίζονται με την παιδαγωγική ή κοινωνική προσφορά, αφού ταυτίζονται με την καλοσύνη, την ευγένεια και τη λεπτότητα. Έτσι απορρίπτονται πολύ συχνά από ηγετικές και δυναμικές θέσεις και έχουν μειωμένη πρόσβαση σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων, καθώς απορρίπτονται οι στρατηγικές και ηγετικές τους ικανότητες. Τέλος η ανισομοσθία, η απόλυση λόγω εγκυμοσύνης, η υποαπασχόληση λόγω μητρότητας εξυπηρετούν τις ανάγκες του κεφαλαίου, ενώ ακόμη και η εξωτερική εμφάνιση ή ηλικία είναι προϊόντα εκμετάλλευσης από τους εργοδότες, ή κριτήρια επιλογής σε εργασιακές θέσεις. Η γυναίκα της εργατικής τάξης βιώνει όσο καμία άλλη την κοινωνική ανισότητα. Εκεί εισχωρεί η ταξική ταυτόχρονα με τη φυλετική εκμετάλλευση που αναμφίβολα καταρρακώνει την ψυχική υπόσταση και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Κείμενο 2

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΟΤΟΚΑΣ (1905-1966)

Αργώ (απόσπασμα)

Το μυθιστόρημα Αργώ του Θεοτοκά συνιστά μια τοιχογραφία της Ελλάδας του μεσοπολέμου. Το πρώτο μέρος κυκλοφόρησε το 1933, το έργο όμως ολοκληρώθηκε το 1936 με την έκδοση και του δεύτερου τόμου. Το απόσπασμα προέρχεται από τον πρώτο τόμο (Αθήνα, Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», ¹⁶1998, σσ. 22-24).

Κατά τα 1900 η Σοφία Λαμπροπούλου είτανε διάσημη από την Κηφισιά ως το Φάληρο (αυτά είτανε τότε τα όρια της Αθήνας), διάσημη για τα μεγάλα, γαλάζια μάτια της και για το αγαλμάτινο κορμί της. Δυο - τρεις χειμώνες, υπήρξε μια από τις πιο ξακουστές πρωταγωνίστριες των μάλων²¹ της πρωτεύουσας και χάρηκε όλες τις ελαφριές μα μεθυστικές απολαύσεις της κοσμικής δόξας, που είναι βέβαια η πιο πρόσκαιρη και πιο άστατη από όλες τις δόξες. [...].

Όταν είδε την υποδοχή που της έκανε η κοινωνία, η Σοφία νόμισε πως είχε το δικαίωμα να απαιτεί πολλά από τη ζωή. Το κοριτσίστικο μυαλουδάκι της πήρε αέρα. Παραδόθηκε σε παλαβούς ρεμβασμούς και σε ιδανικά συγκεχυμένα και απραγματοποίητα. Ονειρευότανε πύργους, αγύριστα πάρκα, παραμυθένια ταξίδια και πολλά άλλα πράματα ανεκδιήγητα. Μα κυρίως ονειρευότανε μια μεγάλη αγάπη, που να τη γεμίσει, να τη φλογίσει, να τη λυτρώσει από όλες τις μιζέριες της καθημερινής ρουτίνας, να εξυψώσει ολόκληρη τη ζωή της στο επίπεδο της ποίησης και των ιδανικών. Περίμενε έναν ωραίο πρίγκιπα, έναν ήρωα, ένα μεγάλο ποιητή. Της παρουσίασαν έναν επιφανή καθηγητή της νομικής, με ρεντιγκότα, με γκρίζα μαλλιά και μαύρα γένια, που της μιλούσε για πράματα αδιάφορα μ' ένα ύφος αυστηρό και επίσημο. Η Σοφία κλείστηκε στο δωμάτιό της, έκλαψε, τράβηξε τα μαλλιά της,

²¹ μάλος = χοροεσπερίδα

είπε πως θα σκοτωθεί. Μα η οικογένεια είτανε φτωχή, ο Νοταράς είταν εύπορος και σπουδαίος, άνθρωπος με μεγάλο οικογενειακό όνομα και με ατομικό κύρος. Δεν έμοιαζε καθόλου τους κομψούς και ανόητους και άσημους θαυμαστές, που τριγυρούσαν τη Σοφία στους χορούς. Οι γονείς της, το συγγενολόι, οι καλοί φίλοι του σπιτιού της είπανε, σ' όλους τους τόνους, πως δε θα ξαναβρεί τέτοια ευκαιρία, πως λίγα κορίτσια έχουνε τη δική της τύχη, πως έπρεπε να είναι τρελλά ευτυχισμένη, πως θα έκανε μεγάλη ευχαρίστηση στους δικούς της, πως όλες οι φιληνάδες της θα κιτρίνιζαν από τη ζήλεια. Τέλος - πάντων με τα πολλά τα λόγια και με τα παρακάλια και με τους καβγάδες η Σοφία δέχτηκε κάποτε να γίνει γυναίκα του καθηγητή, ίσως και με κάποια κρυφή ελπίδα πως θα έβρισκε γερούς πόθους και γενναία συναισθήματα σ' αυτόν το δυνατό άνθρωπο, που δεν τον γνώριζε σχεδόν καθόλου. Τους πάντρεψαν μια Κυριακή πρωί, στον Άγιο - Γιώργη τον Καρύτση, με πολλήν επισημότητα και πολλά αμάξια, με ψηλά καπέλλα κ' επίσημες στολές, κ' έγινε λόγος σ' όλην την Αθήνα για τα λούσα των κυριών και για τη χλωμάδα της νύφης.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να καταγράψεις σε 50-60 λέξεις τις στερεοτυπικές αντιλήψεις σχετικά με τον ρόλο των γυναικών, που αναπαράγονται, σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, κατά την παιδική ηλικία.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 η αρθρογράφος οργανώνει τον λόγο της με αίτιο-αποτέλεσμα. Να περιγράψεις με συντομία αυτόν τον τρόπο οργάνωσης και να εξηγήσεις τι πετυχαίνει με την επιλογή της.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. Σε κάθε περίπτωση, μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή:

1. Η λέξη «καλλιέργειν» (2η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
 - α. προβάλλει
 - β. αναπτύσσει
 - γ. εκτελεί
 - δ. συνιστά
2. Η λέξη «πλήττονται» (3η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:
 - α. βλάπτονται
 - β. εναντιώνονται
 - γ. ωφελούνται
 - δ. αναπτύσσονται
3. Το ύφος του κειμένου μπορεί να χαρακτηριστεί ως:

- α. επίσημο
 - β. ειρωνικό
 - γ. παραστατικό
 - δ. απλό
4. Στο μεγαλύτερο τμήμα της 1ης παραγράφου του κειμένου κυριαρχεί:
- α. ο μικροπερίοδος λόγος
 - β. η διαδοχική υπόταξη
 - γ. η παρατακτική σύνταξη
 - δ. το πολυσύνδετο σχήμα
5. Με τη φράση «διαμόρφωση αρνητικής αυτοεικόνας», η αρθρογράφος εννοεί ότι τα κορίτσια στην εφηβεία:
- α. κλείνονται στον εαυτό τους
 - β. αντιλαμβάνονται αρνητικά την πραγματικότητα
 - γ. αντιπαθούν τον κοινωνικό τους περίγυρο
 - δ. σχηματίζουν μία δυσμενή εικόνα για τον εαυτό τους.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων την απόφαση της Σοφίας Λαμπροπούλου να παντρευτεί τον καθηγητή Νοταρά. Πώς κρίνεις την τελική επιλογή της με βάση τις σημερινές κοινωνικές αντιλήψεις;

116. ΘΕΜΑ 15334

Κείμενο 1

[Ο ρόλος της οικογένειας στις επιλογές μαθητών διαφορετικού φύλου σχετικά με τις επιστήμες των Η/Υ]

Το ακόλουθο, ελαφρώς διασκευασμένο, απόσπασμα είναι από επιστημονικό άρθρο των Μαρία Κορδάκη και Ευρύκλεια Τσαγαλά, αντλημένο από την ιστοσελίδα του Τμήματος Μηχανικών Η/Υ & Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Πατρών (προσπέλαση 19/12/2021).

Ποιος είναι ο ρόλος της οικογένειας στις επιλογές ή όχι των μαθητών σχετικά με τις επιστήμες των υπολογιστών; Η οικογένεια σε μεγάλο ποσοστό (πάνω από 47,1 %) φαίνεται να μην παρεμβαίνει τουλάχιστον με εμφανή τρόπο για τους μαθητές και μαθήτριες στις επιλογές σπουδών τους σχετικές με την Τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Από την ανάλυση των δεδομένων προέκυψε ότι και οι μαθητές που επιλέγουν σχολές Πληροφορικής, αλλά και αυτοί που δεν επιλέγουν, δέχονται θετική αλλά και αρνητική επιρροή από τους γονείς τους για τις σχολές αυτές. Τα θετικά επιχειρήματα που χρησιμοποιεί η οικογένεια, για να παροτρύνει τα παιδιά της υπέρ των σχολών Πληροφορικής, αφορούν κυρίως στις επαγγελματικές δυνατότητες του κλάδου: επαγγελματική σιγουριά, προοπτικές, κύρος και οικονομικό όφελος. Τα αρνητικά επιχειρήματα που χρησιμοποιεί η οικογένεια αφορούν επίσης στις επαγγελματικές δυνατότητες του κλάδου τα τελευταία χρόνια: κορεσμός, ανεργία. Αρνητική επιρροή επίσης αναφέρθηκε από τα αγόρια η έλλειψη συμπάθειας των γονιών τους προς το αντικείμενο των υπολογιστών, ενώ για τα κορίτσια η άποψη ότι τα κορίτσια δεν είναι κατάλληλα για Η/Υ.

Αξίζει όμως να σημειωθεί ότι για τα αγόρια και τα κορίτσια που επιλέγουν αυτές τις σχολές η οικογένεια ασκεί μεγαλύτερη και διαφορετικού τύπου θετική επιρροή από ότι σε αυτούς τους μαθητές ή μαθήτριες που δεν

επιλέγουν. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι η οικογένεια ασκεί θετική επιρροή με το να παρέχει υποδομή, δηλ. Η/Υ και εξωσχολικά μαθήματα για υπολογιστές σε αυτούς τους μαθητές (αναφέρθηκε από το 10% και το 5,9% των αγοριών και των κοριτσιών της ομάδας που επιλέγει σχολές Η/Υ). Επιπλέον, η οικογένεια φαίνεται ότι επιδρά θετικά μέσα από ζωντανά παραδείγματα. Πιο συγκεκριμένα, για τα αγόρια και τα κορίτσια που επιλέγουν σχολές Πληροφορικής αναφέρθηκε ότι υπήρξε μέλος της οικογένειάς τους που χρησιμοποιούσε ή σπούδαζε Η/Υ με ευχαρίστηση (αναφέρθηκε από το 12,5% και το 14,71% των αγοριών και των κοριτσιών της ομάδας που επιλέγει σχολές Η/Υ). Συνολικά, η θετική επιρροή από την οικογένεια για τα κορίτσια που επιλέγουν να σπουδάσουν σχολές Πληροφορικής φτάνει το 47%, ενώ η αντίστοιχη επιρροή για τα αγόρια που επιλέγουν αυτές τις σχολές είναι 32%.

Κείμενο 2

Αλεχάντρο Παλόμας (1967-)

Ένας γιος (Απόσπασμα)

Ο Γκιγέ είναι μαθητής της Τετάρτης τάξης ο οποίος, πολύ πρόσφατα, είχε μετακομίσει στην πόλη και η Ναζία είναι γειτόνισσα, συμμαθήτρια και φίλη του, πακιστανικής καταγωγής. Το βιβλίο κυκλοφορεί σε μετάφραση Αλεξάνδρας Γκολφινόπουλου, από τις εκδόσεις opepa(2018).

«Όταν μεγαλώσω, νομίζω θα μου άρεσε να κάνω πολλά ταξίδια, όπως η μητέρα σου» είπε.

Εγώ δεν είπα τίποτα κι εκείνη μου έδωσε την καρτ ποστάλ.

«Ξέρεις κάτι; Νομίζω ότι δε θέλω πια να γίνω πριγκίπισσα.» Γέλασε λιγάκι, καλύπτοντας το στόμα με το χέρι της.

«Όχι.»

«Όχι.» Έκανε όχι με το κεφάλι, και στη συνέχεια είπε: «Τώρα, θέλω να γίνω αεροσυνοδός στο Ντουμπάι».

Γελάσαμε και οι δύο, αλλά σιγανά, για να μη μας ακούσουν απ' το διάδρομο.

«Γιατί;»

«Να, επειδή μου φαίνεται ότι οι πριγκίπισσες πρέπει να βρίσκονται συνεχώς στο ίδιο μέρος χωρίς να κινούνται, φορώντας το πέπλο τους και πολύ σιωπηλές, όπως η μητέρα μου στο ταμείο του σουπερμάρκετ, αλλά χωρίς σουπερμάρκετ, και μ' ένα σύζυγο να τις επιτηρεί όλη την ώρα. Τι τέλειο να έχεις μητέρα αεροσυνοδό, έτσι δεν είναι; Τόσο μοντέρνα και τόσο όμορφη, σαν ηθοποιός του Μπόλιγουντ, αλλά ξανθιά, και χωρίς να χρειάζεται να χορεύει και να τραγουδάει συνεχώς, που πρέπει να είναι πολύ κουραστικό...»

Ένωσα κάτι σκληρό στο λαιμό και ανοιγόκλεισα τα μάτια πολλές φορές, επειδή θυμήθηκα τη μαμά και επίσης την ημέρα που ήμασταν στο σπίτι της Ναζία και κοιτάζαμε ένα άλμπουμ με φωτογραφίες και μου έδειξε μία μ' έναν άντρα πολύ σοβαρό, μ' ένα μαύρο μουστάκι, ντυμένο με στρατιωτικά και λιγάκι χοντρό. Όταν τη ρώτησα αν είναι συγγενής της, η Ναζία πήρε παράξενο ύφος και είπε ναι με το κεφάλι.

«Τον λένε Αχμέτ» είπε, «και είναι ο αρραβωνιαστικός μου.»

«Τι σημαίνει "ο αρραβωνιαστικός σου;»

«Να, αρραβωνιαστικός σημαίνει ότι θα γίνει άντρας μου αλλά όχι ακόμη.»

«Και θα γίνεις ευτυχισμένη επειδή θα παντρευτείτε;»

Η Ναζία κάλυψε το στόμα της με τη μαντίλα, αλλά δε γέλασε. Ανασήκωσε τους ώμους της και είπε:

«Δεν ξέρω.» Κι έπειτα: «Να... εγώ δεν τον γνωρίζω, αλλά ο πατέρας μου λέει ότι είναι καλός κι ότι έχει ένα σπίτι κι ένα εργοστάσιο μεγάλο σαν τη Νέα Υόρκη, όπου δουλεύουν πολλοί άνθρωποι με μηχανήματα και πολύ θόρυβο.»

«Α!»

Δεν είπε τίποτ' άλλο και συνεχίσαμε να ξεφυλλίζουμε το άλμπουμ για λίγη ώρα μέχρι που είπε:

«Είναι τριάντα δύο χρονών.»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να καταγράψεις σε 50-60 λέξεις τους τρόπους με τους οποίους η οικογένεια ασκεί θετική επιρροή στα αγόρια και στα κορίτσια αναφορικά με την επιλογή τους να σπουδάσουν στις Επιστήμες των Υπολογιστών, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Το Κείμενο 1 οργανώνεται δομικά στη βάση ερευνητικών δεδομένων. Τεκμηρίωσε την απάντησή σου με δύο παραδείγματα. Ποιους στόχους εξυπηρετεί αυτή η επιλογή;

3ο υποερώτημα

Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί το ύφος λόγου του Κειμένου 1, απλό ή σοβαρό; Τεκμηρίωσε την απάντησή σου με αναφορές σε δύο γλωσσικές επιλογές και δικαιολόγησε την επιλογή ύφους σε σχέση με το κειμενικό είδος στο οποίο ανήκει το κείμενο.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την αλλαγή στα επαγγελματικά όνειρα της Ναζία, όπως αυτά παρουσιάζονται στο Κείμενο 2. Θεωρείς ότι με βάση τα στοιχεία που δίνονται στο κείμενο υπάρχουν πιθανότητες να πραγματοποιηθούν; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

117. ΘΕΜΑ 15338

Κείμενο 1

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα συνέντευξης που παραχώρησε ο Αντώνης Ρέλλας, ιδρυτικό μέλος της Κίνησης Ανάπηρων Καλλιτεχνών, στον Θεοδωρή Αντωνόπουλο και δημοσιεύθηκε στις 3/12/2021 (Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία).

— **Ανάπηροι, άτομα με ειδικές ανάγκες, άτομα με ειδικές δεξιότητες...** Ποιος όρος είναι για σένα ο ορθότερος, πώς να σε αποκαλέσω χωρίς να ενοχληθείς;

Κοίτα, αν με χαρακτηρίσεις «άτομο με ειδικές δεξιότητες», θα σου απαντήσω ότι όχι, δεν έχω κάποια ειδική δεξιότητα, ότι είμαι ένας άνθρωπος όπως όλοι οι άλλοι και ότι χρειάζονται συγκεκριμένα πράγματα, ώστε να διαμορφωθεί το περιβάλλον μας με τρόπο που να με συμπεριλαμβάνει. Για τον ίδιο λόγο δεν έχω και ειδικές ανάγκες, γενικές είναι πάντοτε οι ανάγκες των ανθρώπων και ποτέ ειδικές. Έχει σημασία πώς αντιλαμβάνεται κανείς τα πράγματα, προσωπικά προτιμώ να προσδιορίζομαι ως ανάπηρος και όχι κάτι από τα παραπάνω ή το πιο επίσημο «άνθρωπος με αναπηρία».

Η αναπηρία, εν τέλει, είναι η καταπίεση που βιώνουν τα άτομα με βλάβες στην κοινωνική τους αλληλεπίδραση. Ο διαχωρισμός της βλάβης από την αναπηρία είναι που φέρνει την κοινωνική δικαιοσύνη. Η βλάβη μπορεί να θεραπευτεί μερικώς ή ολικώς με ιατρικά μέσα, με την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή, με κάποια βοηθητικά εργαλεία, η αναπηρία όχι! Κανείς γιατρός δεν μπορεί να θεραπεύσει το πώς αντιλαμβανόμαστε το στίγμα, τα στερεότυπα και τις θεσμοποιημένες μορφές διάκρισης. Αυτές τις «θεραπεύουν» η κοινωνία των πολιτών και η δημοκρατική πολιτεία καθαυτή.

Έπειτα, η αναπηρία δεν περιορίζεται στα προφανή, περιλαμβάνει από ανθρώπους με κινητικές βλάβες, κωφούς, τυφλούς, ψυχοδιαφορετικούς κ.λπ. μέχρι άτομα με χρόνιες βλάβες.

— Εν όψει της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία, όπως είναι ο επίσημος τίτλος της – φαντάζομαι, βέβαια, ότι θα προτιμούσατε να λεγόταν Παγκόσμια Ημέρα Αναπήρων –, στις 3/12, πού βρισκόμαστε σήμερα όσον αφορά τα δικαιώματα και την προσβασιμότητα και τι επιπλέον ζητάμε;

Να πούμε καταρχάς ότι το «αρχιτεκτονικό απαρτχάιντ²²» που επικρατεί στις πόλεις μας, που τις θέλει λειτουργικές μόνο για τα ικανά σώματα, σίγουρα δεν είναι τόσο απόλυτο όσο λίγες μόλις δεκαετίες πριν, έχουν γίνει σημαντικές πρόοδοι, όμως ο δρόμος είναι ακόμα μακρύς. Τα πεζοδρόμια και οι διαβάσεις της Αθήνας είναι άλλωστε προβληματικά, ακόμα και για τους μη ανάπηρους συμπολίτες μας!

Όσον αφορά τα αιτήματά μας, ζητάμε καταρχάς να διασφαλιστεί ότι θα συνεχίσουμε να λαμβάνουμε κανονικά τα επιδόματα και τις συντάξεις που δικαιούμαστε. Αξιωνούμε, επίσης, από το κράτος να συμβάλει περισσότερο οικονομικά όσον αφορά τα εργαλεία της αξιοπρέπειάς μας (τεχνητά μέλη, αμαξίδια κ.λπ.).

Ζητάμε, πάνω απ' όλα, περισσότερες ευκαιρίες στην εκπαίδευση και συνακόλουθα στην αγορά εργασίας. Αναλογικά πολύ λίγοι ανάπηροι εργάζονται κανονικά –ούτε ένα 10%– και οι περισσότεροι είναι χαμηλά αμειβόμενοι, καθώς δεν είχαν τη δυνατότητα καλύτερης μόρφωσης. Υπόψη ότι ως μόρφωση εδώ δεν εννοούμε τα λεγόμενα ειδικά σχολεία, αλλά το δικαίωμα να σπουδάζουμε στα ίδια σχολεία με τα μη ανάπηρα παιδιά και να έχουμε ίση πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Ξέρω, δεν είναι πάντα εύκολο αυτό, αλλά είναι υποχρέωση μιας δημοκρατικής πολιτείας να το κάνει πράξη.

Κείμενο 2

Μιχαήλ Μητσάκης (1863-1916)

«Εις τρελλός»

Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από το διήγημα του Μιχαήλ Μητσάκη «Εις τρελλός» που δημοσιεύτηκε στις 15 Μαρτίου 1887 στο περιοδικό «Εστία».

Μεταξύ των ολίγων περιέργων θεαμάτων της μικράς επαρχιακής πόλεως εις ην διήλθον την παιδικήν μου ηλικίαν, κατελέγετο και εις παράφρων, ούτινος η ανάμνησις έμεινεν βαθέως εγκεχαραγμένη εις το πνεύμα μου.

²² απαρτχάιντ: διαχωρισμός

Υψηλός μάλλον το ανάστημα, κάτισχνος²³, την κόμην μακράν και αγρίαν, τους οφθαλμούς έξω των κογχών, το γένειον πυκνόν και άτακτον, το δέρμα κατερρικνωμένον υπό του ήλιου και του ψύχους, τον αυχένα κεκυφώς²⁴, περιέφερον από πρωΐας μέχρις εσπέρας ανά τας οδούς το ρακένδυτου σώμα του και την πειναλέαν ύπαρξίν του. [...]

Αβλαβής άλλως κατά πάντα, ήρεμος ως αρνίον, συμπαθής μάλιστα, μ' όλην της μορφής του την έκφρασιν και του βλέμματός του την ανήσυχον και αόριστον λάμψιν. Αλλ' ίσα ίσα διότι ήτο αβλαβής υφίστατο τα πάνδεινα. Τα παιδιά των σχολείων παρηκολούθουν αλαλάζοντα²⁵ κατόπιν του, έσυρον εκ των όπισθεν τα εσχισμένα του φορέματα ή τον ελιθοβόλουν κατά βούλησιν. Οι χαριτωμένοι νεανία του γυμνασίου εδοκίμαζον την δύναμιν των βραχιόνων των επί της ράχεώς του. Τον εκύλιον εις την λάσπην όταν έβρεχε και εις τον κονιορτόν²⁶ όταν δεν έβρεχε· του έδιδον και εκάπνιζε τσιγάρα εις τα όποια περιείχετο πυρίτις, όπως γελώσιν έπειτα βλέποντες αναφλεγόμενας τας τρίχας του πώγωνός²⁷ του. Ειδικαί συμμορίαί κατηρτίζοντο προς ανεύρεσίν του, τον συνελάμβανον, τον έδενον και τον έφερον όπου υπήρχε σύναξις κόσμου και ανελάμβανον τα καθήκοντα των εκτελεστών των προαποφασισθέντων προς τέρψιν των περισταμένων και αναπλήρωσιν άλλης δημοσίας διασκεδάσεως.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά σε 50-60 λέξεις τα αιτήματα του συνεντευξιαζόμενου για τα άτομα με αναπηρία, όπως διατυπώνονται στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο της 1ης απάντησης στο Κείμενο 1 (Η αναπηρία, εν τέλει...πολιτεία καθαυτή) ο ερωτώμενος επιλέγει ως τεχνική ανάπτυξης των σκέψεών του την αντίθεση. Να εντοπίσεις την αντίθεση αυτή και να δικαιολογήσεις την επιλογή αυτή σε σχέση με το θέμα και το στόχο του πομπού.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή):

1. Στο απόσπασμα «ότι χρειάζονται συγκεκριμένα πράγματα ώστε να διαμορφωθεί το περιβάλλον μας με τρόπο που να με συμπεριλαμβάνει» (1η απάντηση- 1η παράγραφος) η σύνταξη είναι:
 - α) παρατακτική
 - β) απλή υπόταξη
 - γ) διαδοχική υπόταξη

²³ κάτισχνος: πολύ αδύνατος

²⁴ κεκυφώς: σκυφτός

²⁵ αλαλάζοντα: φωνάζοντας

²⁶ κονιορτόν: σκόνη

²⁷ πώγωνος: πηγουνιού

- δ) ασύνδετο σχήμα λόγου
2. Στην περίοδο λόγου «Αυτές τις “θεραπεύουν” η κοινωνία των πολιτών και η δημοκρατική πολιτεία καθαυτή.» (1η απάντηση- 2η παράγραφος), η λέξη «θεραπεύουν» είναι σε εισαγωγικά γιατί:
- α) χρησιμοποιείται ειρωνικά
 β) έχει μεταφορική σημασία
 γ) υπάρχει παρομοίωση
 δ) χρησιμοποιείται με τη δηλωτική της σημασία
3. Στην περίοδο λόγου «Τα πεζοδρόμια και οι διαβάσεις της Αθήνας είναι άλλωστε προβληματικά ακόμα και για τους μη ανάπηρους συμπολίτες μας!» (2η απάντηση – 1η παράγραφος) το θαυμαστικό δηλώνει:
- α) απορία
 β) θαυμασμό
 γ) επιτονισμό
 δ) ειρωνεία
4. Στην περίοδο λόγου «Αξιώνουμε, επίσης, από το κράτος να συμβάλει περισσότερο οικονομικά όσον αφορά τα εργαλεία της αξιοπρέπειάς μας» (2η απάντηση- τελευταία παράγραφος), το ρήμα «αξιώνουμε» είναι συνώνυμο με το:
- α) αναγνωρίζουμε
 β) εξασφαλίζουμε
 γ) απαιτούμε
 δ) παρακαλούμε
5. Στην περίοδο λόγου «Ζητάμε, πάνω απ’ όλα, περισσότερες ευκαιρίες στην εκπαίδευση και συνακόλουθα στην αγορά εργασίας» (2η απάντηση- τελευταία παράγραφος) η λέξη «ζητάμε» μπορεί να αντικατασταθεί από τη λέξη:
- α) απαιτούμε
 β) διεκδικούμε
 γ) Θέλουμε
 δ) αξιώνουμε

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με βάση τα νοήματα του Κειμένου 2 τη στάση των συμπολιτών στον ήρωα της αφήγησης και να εκθέσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου προκάλεσε η ανάγνωση του αποσπάσματος. Να οργανώσεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

118. ΘΕΜΑ 15536

Κείμενο 1

Πρόβλημα τα οικογενειακά «βάρη» για την ψυχική υγεία των ανδρών

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου του Μιχάλη Θερμόπουλου, το οποίο αναρτήθηκε την 21/8/2016 στην Ιστοσελίδα <https://www.iatropedia.gr/psychiki-ygeia/provlima-ta-oikogeneiaka-vari-gia-tin-psychiki-ygeia-ton-andron/63479/> (Διασκευή)

Ερευνητές με επικεφαλής την επίκουρη καθηγήτρια Κριστίν Μουνς του Πανεπιστημίου του Κονέκτικατ ανέλυσαν στοιχεία ενός αντιπροσωπευτικού δείγματος παντρεμένων ανδρών και γυναικών ηλικίας 18 έως 32 ετών σε βάθος 15ετίας και διατύπωσαν τη σχετική ανακοίνωση στο ετήσιο συνέδριο της Αμερικανικής Κοινωνιολογικής Ένωσης.

Οι επιστήμονες εξέτασαν τη σχετική συνεισφορά των δύο φύλων στον οικογενειακό προϋπολογισμό και έκαναν μετά συσχέτιση με την κατάσταση της υγείας καθενός ατόμου. Διαπιστώθηκε ότι όσο μεγαλύτερη οικονομική ευθύνη έχουν οι άνδρες σε ένα νοικοκυριό, τόσο χειρότερη είναι η σωματική και ψυχική υγεία τους.

Η κατάσταση επιδεινώνεται ακόμη περισσότερο αν οι άνδρες είναι οι μοναδικοί «κουβαλητές» και η γυναίκα τους δεν συνεισφέρει καθόλου από οικονομική άποψη. Οι άνδρες αυτοί έχουν κατά μέσο όρο 5% χειρότερη ψυχική υγεία και 3,5% χειρότερη σωματική υγεία, σε σχέση με τους άνδρες των οποίων οι γυναίκες συνεισφέρουν ισότιμα στον οικογενειακό προϋπολογισμό.

«Συνήθως, όσον αφορά το ρόλο των δύο φύλων σε ένα γάμο, εστιάζουμε στους διάφορους τρόπους που οι γυναίκες βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, π.χ. λόγω οικογενειακής βίας ή επειδή αναλαμβάνουν την μερίδα του λέοντος στις δουλειές του νοικοκυριού. Όμως, η μελέτη μας δείχνει ότι οι αυξημένες προσδοκίες που υπάρχουν για τους άνδρες, μπορούν επίσης να τους κάνουν κακό. Οι άνδρες υποτίθεται ότι πρέπει να είναι οι «κουβαλητές», όμως, όταν έχουν ελάχιστη έως καθόλου οικονομική βοήθεια αυτό έχει αρνητικό αντίκτυπο πάνω τους», δήλωσε η καθηγήτρια.

Από την άλλη, σύμφωνα με τη μελέτη, όταν οι γυναίκες είναι οι «κουβαλητές», αυτό έχει ευεργετική επίδραση στην ψυχολογία τους. Όσο περισσότερα χρήματα φέρνουν εκείνες στο σπίτι, τόσο καλύτερα νιώθουν. Αντίθετα, δεν νιώθουν καθόλου καλά, όταν εξαρτώνται οικονομικά από τους άνδρες τους. Εξάλλου, η σωματική υγεία των γυναικών δεν φαίνεται να επηρεάζεται θετικά ή αρνητικά από το αν και πόσο συμβάλλουν στον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Σύμφωνα με τους ερευνητές, η επιβάρυνση για την ευθύνη των οικογενειακών δαπανών βιώνεται ως υποχρέωση και άγχος από τους άνδρες, ενώ οι γυναίκες συχνά το αντιλαμβάνονται ως ευκαιρία, επιλογή, αναγνώριση και πηγή υπερηφάνειας. Μια βασική διαφορά είναι ότι οι άνδρες συνεχώς κατατρώνονται από το άγχος μήπως στο μέλλον αδυνατούν να εκπληρώσουν τον ρόλο τους (π.χ. λόγω ανεργίας), ενώ αντίθετα οι γυναίκες δεν έχουν ανάλογο άγχος μήπως κάποια στιγμή χάσουν το εισόδημά τους και δεν είναι οι πλέον «κουβαλητές».

Οι ερευνητές θεωρούν καλή εξέλιξη ότι στα σύγχρονα ζευγάρια συνήθως εργάζονται και οι δύο, πράγμα που σημαίνει ότι ο ρόλος του «κουβαλητή» παύει να είναι μονόπλευρος.

Κείμενο 2

V. Η Μεσαιωνική Γλαρέντζα

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το έργο του Ν. Καζαντζάκη (1883-1957) «Ταξιδεύοντας. Ιταλία-Αίγυπτος-Σινά-Ιερουσαλήμ-Κύπρος-Ο Μοριάς», κεφ. ΣΤ΄. Ο Μοριάς, εκδ. Ελ. Καζαντζάκη, Αθήνα, 1969⁶, σελ. 226-229

Τέλειωσε ο σαντουρτζής, σφούγγιξε τον ιδρώτα του, η ματιά του που είχε φύγει ξανάρθε και μας κοίταξε γύρα. Έβγαλε από την τσέπη του ένα τασάκι, μάζεψε μερικά πενηνταράκια και σταύρωσε τα χέρια να ξεκουραστεί. Μου άρεσε: έπιασα μαζί του κουβέντα.

- Πώς έμαθες σαντούρι; τον ρωτώ.
- Εγώ ήμουν είκοσι χρονών. Σ' ένα πανηγύρι άκουσα σαντούρι. Η αναπνοή μου πιάστηκε. Τρεις μέρες έκαμα να φάω.
- Τι έχεις; με ρωτά ο πατέρας μου.
- Εγώ θέλω να μάθω σαντούρι.
- Μωρέ δεν ντρέπεσαι;
- Εγώ θέλω να μάθω σαντούρι!

Είχα οικονομήσει μερικά χρήματα για να παντρευτώ, σαν έρθει η ώρα. Τα έδωκα κι αγόρασα ένα σαντούρι. Να, τούτο το σαντούρι που βλέπεις. Έφυγα μαζί του για την Πάτρα, και βρήκα το μακαρίτη τον Κωστάκη, το δάσκαλο του σαντουριού. Έπεσα στα πόδια του.

- Τι θες μωρέ; μου κάνει.
- Εγώ θέλω να μάθω σαντούρι.
- Ε, και γιατί πέφτεις στα πόδια μου;
- Γιατί δεν έχω λεφτά να σε πληρώσω.
- Μωρέ κάτσε, και δε θέλω εγώ πληρωμή.

Έκατσα μαζί του ένα χρόνο κι έμαθα. Και τώρα γυρίζω εδώ και εκεί, στα πανηγύρια, στους γάμους, και βγάνω το ψωμί μου. Ας είναι καλά οι άνθρωποι. Όταν παίζω, μου μιλούνε μα δεν ακούω. Κάποτε πάλι ακούω, μα δεν μπορώ ν' αποκριθώ. Θέλω, μα δεν μπορώ.

- Μα γιατί;
- Ε, σεβντάς!
- Στο σπίτι σου παίζεις;
- Πού να παίζω, κύριέ μου! Στο σπίτι είναι σκουτούρες, γυναίκα, παιδιά, τι να φάμε... Έγνοιες! Και το σαντούρι θέλει καλή καρδιά. Άμα μου πει εμένα έναν περίσσιο λόγο η γυναίκα μου, τι καρδιά θέλεις να 'χω να παίζω σαντούρι; Άμα τα παιδιά πεινούνε, με τι καρδιά να παίζω; Το σαντούρι θέλει να συλλογάσαι μονάχα σαντούρι!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιο είναι το αντικείμενο της έρευνας, σύμφωνα με το Κείμενο 1, και ποια δεδομένα προέκυψαν από αυτήν σχετικά με την ψυχολογία των αντρών; (50-60 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Να καταγράψεις και να περιγράψεις με συντομία τη νοηματική σχέση που συνδέει την πέμπτη παράγραφο του Κειμένου 1 με τις προηγούμενες.

3ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 εντοπίζεται η ενεργητική σύνταξη. Για ποιο λόγο την επέλεξε ο συγγραφέας, κατά τη γνώμη σου; Να μετασχηματίσεις τη σύνταξη στην παράγραφο από ενεργητική σε παθητική

και να γράφεις τις αλλαγές που σημειώνονται στον τρόπο με τον οποίο μεταφέρεται το μήνυμα/νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Πώς σχολιάζεις τη στάση του μουσικού στο Κείμενο 2 απέναντι στις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Ποια συναισθήματα και σκέψεις σου γεννά το θέμα αυτό σε σχέση με το σήμερα; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

119. ΘΕΜΑ 16777

Κείμενο 1

Αναζητώντας τον κλεμμένο χρόνο²⁸

Τι είναι αυτό που χρειάζεται μια γυναίκα για ν' ανθίσει;

Το άρθρο που παρατίθεται αποσπασματικά γράφτηκε από τη Μαρίλη Ευφραιμίδη και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Marie Claire στις 15/10/2019 (ανάκτηση από <https://www.marieclaire.gr/art-lifestyle/body-mind/anazitontas-ton-klemmeno-chrono/>).

Επειδή στο πίσω μέρος του μυαλού μου υπάρχει πάντα η ελπίδα ότι μια μέρα θα βρω χρόνο από τη δουλειά, τα παιδιά, τις δραστηριότητες, το διάβασμα, το μαγείρεμα, τα πλυντήρια και το συγύρισμα, για να αφιερωθώ στην τέχνη που αγαπώ και να μεγαλουργήσω, σκέφτηκα να ξεκινήσω από τα βασικά. Να δω πώς το κατάφεραν οι αληθινές μεγαλοφυΐες. Οπότε, διάλεξα για τις διακοπές την «Τέχνη της ρουτίνας» (εκδ. Key books) του Μέισον Κάρει, ένα βιβλίο για τις ζωές των μεγάλων δημιουργών. Αντί όμως να βρω τις ιδέες που έψαχνα, κόλλησα με αυτό που συνειδητοποίησα ότι είχαν κοινό όλες αυτές οι προσωπικότητες, στην συντριπτική πλειονότητά τους άνδρες. Δεν ήταν ούτε τα προγράμματά τους, ούτε οι καθημερινές συνήθειες, αλλά ο ρόλος των γυναικών στην πορεία τους. Οι σύζυγοί τους τούς προστάτευαν από οτιδήποτε θα μπορούσε να τους αποσπάσει, οι καμαριέρες τους τούς ετοίμαζαν γεύματα τις πιο παράξενες ώρες και οι νταντάδες κρατούσαν τα παιδιά υπό έλεγχο, για να μην τους αποσπούν. Η Μάρθα Φρόιντ όχι μόνο σιδέρωνε τα ρούχα του Ζίγκμουντ²⁹ κάθε πρωί, αλλά του έβαζε ακόμα και την οδοντόκρεμα στην οδοντόβουρτσα. Η οικονόμος του Μαρσέλ Προυστ τού έφερνε για πρωινό καφέ, κρουασάν, εφημερίδες και την αλληλογραφία σε ασημένιο δίσκο και, όποτε της το ζητούσε, καθόταν και κουβέντιαζε μαζί του με τις ώρες (όλοι έχουμε ... διαβάσει πόσες ώρες μπορούσε να περάσει ο Προυστ φλυαρώντας). Μερικές γυναίκες αναφέρονται μόνο για όσα προσέφεραν, όπως η σύζυγος του Καρλ Μαρξ³⁰, χωρίς όνομα στο βιβλίο, η οποία μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια τα τρία επιζήσαντα από τα έξι παιδιά τους, ενώ εκείνος βρισκόταν στο Βρετανικό Μουσείο και έγραφε. [...]

²⁸ Ο τίτλος αποτελεί έμμεση αναφορά στο διάσημο βιβλίο του Μαρσέλ Προυστ (1871-1922), *Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο* (*À la recherche du temps perdu*, 1909-1922), ένα επτάτομο μυθιστόρημα του μοντερνισμού το οποίο αναφέρεται στη ζωή του συγγραφέα με τρόπο ψυχολογικό και αλληγορικό.

²⁹ Ζίγκμουντ Φρόιντ (Sigmund Freud, 1856-1939): Αυστριακός νευρολόγος, ιδρυτής της ψυχανάλυσης, κλινικής μεθόδου θεραπείας των ψυχικών παθήσεων που χρησιμοποιεί το διάλογο ανάμεσα στον ασθενή και τον ψυχοθεραπευτή.

³⁰ Καρλ Χάινριχ Μαρξ (Karl Heinrich Marx, 1818 - 1883) Γερμανός φιλόσοφος και κοινωνιολόγος, θεμελιωτής του κομμουνισμού. Καταλυτική επίδραση είχε στην προσέγγιση της ιστορίας η οπτική που εισήγαγε σχετικά με την «πάλη των τάξεων». Γνωστότερο από τα συγγράμματά του το τρίτομο έργο Το Κεφάλαιο (Das Kapital, 1867-1894).

Αντίθετα με τους άνδρες καλλιτέχνες, που συμπεριφέρονταν με δεδομένο ότι ο απεριόριστος ελεύθερος χρόνος είναι εκ γενετής προνόμιό τους, τα έργα και οι ημέρες των λιγοστών γυναικών δημιουργών που αναφέρονται στο βιβλίο οριοθετούνταν από τις υποχρεώσεις τους στο σπίτι και την οικογένεια. Η γυναίκα του Τολστόι διόρθωσε και καθαρόγραψε για λογαριασμό του επτά φορές το «Πόλεμος και Ειρήνη», που είναι πάνω από χίλιες σελίδες. Διόρθωνε το βιβλίο τις νύχτες, γιατί όλη μέρα έκανε δουλειές και φρόντιζε τα άπειρα παιδιά τους (13 εγκυμοσύνες). Και ο Τολστόι στοχαζόταν.

Και κάπως έτσι έφτασα στη στιγμή της αποκάλυψης. Ο λόγος που οι γυναίκες δεν έχουν αφήσει ποτέ αποτύπωμά τους στον κόσμο της τέχνης και της διανοήσης δεν είναι η έλλειψη ταλέντου. Απλά δεν είχαν ποτέ το χρόνο. [...]

Κείμενο 2

Σενάριο για υπαίθριο ρόλο

Το ποίημα της Δήμητρας Χριστοδούλου ανήκει στη συλλογή «Ευγενής Ναυσιπλοΐα» που εκδόθηκε το Σεπτέμβριο του 2021.

«Θα γίνω η κυρία Χιονάνθρωπος,
 Λοξά το μαύρο καπελάκι, καρότο
 Στη θέση της καμπυλωτής μου μύτης.
 Δυο μεγάλες αφράτες χιονόμπαλες
 Θα σχηματίσουν το καινούριο μου σώμα
 Στην άκρη του σκουπόξυλου θα κάθεται
 Πότε σπουργίτης, πότε φύλλο κίτρινο
 Από το πλαϊνό μου γέρικο δέντρο.
 Θα χαχανίζουν γύρω μου τα γειτονόπουλα
 Διαλέγοντας μικρά κουκουνάρια
 Ή τσόφλια από καρύδια για κουμπιά.
 Όταν θα τα μαζεύουν μέσα οι μανάδες τους
 Το πιο θλιμμένο θα μου ρίχνει μια πέτρα.
 Ωστόσο θα με βρίσκει στη σκούπα.
 Θα αφήνει άθιχτο τον υπόλοιπο εαυτό μου.
 Θα αναλαμβάνει ο νυχτερινός παγετός
 Να τον κρατήσει ως το πρωί επισκευάσιμο.
 Ίσως μόνο κάπως πιο χιονισμένο
 Όπως κάποιος που ξυπνάει από τη ζάλη
 Ενός επίμονου νυχτερινού πυρετού.
 Δεν θα είμαι πια η κυρία Χρήσιμη!
 Αυτή ποτέ δεν είδε, μόνο σκούπιζε
 Το λιγοστό το χιόνι από το κατώφλι της,
 Πάντα επικίνδυνο για σας τους βιαστικούς.»

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Για ποιους λόγους, σύμφωνα με τη συγγραφέα του Κειμένου 1, οι γυναίκες δεν έχουν μέχρι σήμερα αντίστοιχη με τους άνδρες επίδραση στην τέχνη και την επιστήμη; Να απαντήσεις με συντομία σε 50-60 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Στις παραγράφους 1 και 2 του Κειμένου 1 η συγγραφέας παραθέτει επιμέρους περιπτώσεις γυναικών μέσα στο στενό κοινωνικό τους πλαίσιο. Με ποιον τρόπο λειτουργεί αυτή η παράθεση σε κάθε περίπτωση ως προς την πειστικότητα και την οργάνωση του κειμένου;

3ο υποερώτημα

α. «κόλλησα» (παράγραφος 1), το αποτύπωμά τους (παράγραφος 3): Να επισημάνεις τη λειτουργία της γλώσσας (κυριολεκτική/μεταφορική) σε καθεμία από τις δύο λέξεις/φράσεις και να τις αντικαταστήσεις με συνώνυμες λέξεις ή φράσεις κάνοντας τις απαραίτητες αλλαγές, εάν χρειάζεται, ώστε να μη διαφοροποιηθεί το νόημα των προτάσεων όπου εντάσσονται.

β. «Η γυναίκα του Τολστόι Και ο Τολστόι στοχαζόταν.» (παράγραφος 2): Να επισημάνεις τη λειτουργία που υπηρετεί, κατά τη γνώμη σου, η αντίθεση ανάμεσα στον μακροπερίοδο και μικροπερίοδο λόγο στο χωρίο αυτό του Κειμένου 1.

ΘΕΜΑ 4

Ποιο κατά τη γνώμη σου είναι το περιεχόμενο της απόφασης που παίρνει το ποιητικό υποκείμενο στον πρώτο στίχο του ποιήματος; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε δύο (2) ενδείξεις από το υπόλοιπο κείμενο. Θεωρείς δικαιολογημένη την απόφαση αυτή, και γιατί; Να αναπτύξεις σε 100 περίπου λέξεις την απάντησή σου.

120. ΘΕΜΑ 16799

Κείμενο 1

Ο ρόλος της οικογένειας στην αποδυνάμωση των αρνητικών στερεοτύπων

Το κείμενο της Δωροθέας Πέρπερα, Εκπαιδευτικού, έχει δημοσιευτεί στη στήλη Επιστολές της καθημερινής εφημερίδας της Μαγνησίας «Ταχυδρόμος» στις 11.6. 2018.

Τα στερεότυπα είναι μέρος της καθημερινότητάς μας κι ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που επηρεάζουν τις αντιλήψεις που σχηματίζουμε για τους άλλους. Ακούμε και λέμε συχνά: «οι Άγγλοι είναι ψυχροί», «οι γυναίκες είναι φοβητσιάρες», «οι Γάλλοι είναι πολιτισμένοι», «οι άντρες έχουν μηχανικές ικανότητες», «τα άτομα με αναπηρίες δυσκολεύονται να εκπαιδευτούν και να εργαστούν», «τα Μαθηματικά είναι για τα αγόρια» «οι Πακιστανοί είναι επικίνδυνοι», «οι ηλικιωμένοι έχουν “λήξει”», «το να έχεις παραπάνω κιλά είναι κακό», «οι

άνθρωποι των πόλεων είναι εξυπνότεροι από αυτούς της επαρχίας», «οι Έλληνες είναι φιλόξενος λαός», «οι Σκωτσέζοι είναι τσιγκούνηδες» κλπ. [...]

Όταν αναφερόμαστε σε στερεότυπα μιλάμε για απλουστευμένες, άκαμπτες αντιλήψεις, συνοδευόμενες από χαρακτηριστικά γνωρίσματα ή συμπεριφορές, που αποδίδονται σε ένα άτομο, μια ομάδα ατόμων ή ακόμα και στον ίδιο μας τον εαυτό. Είναι γενικεύσεις που τις χρησιμοποιούμε συνήθως από γενιά σε γενιά χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψη μας τις πραγματικές διαφορές, χωρίς να έχουμε αναμφισβήτητη απόδειξη για αυτή την κατηγοριοποίηση. Αυτό συμβαίνει γιατί έχουμε την τάση να ταξινομούμε τους ανθρώπους σε ομάδες με βάση ορισμένα χαρακτηριστικά, όπως είναι το φύλο, η ηλικία, η φυλή, οι πεποιθήσεις, η θρησκεία, η πολιτική ένταξη, η καταγωγή, το επάγγελμα, οι προτιμήσεις κ.λπ. Η κατηγοριοποίηση βοηθά τους ανθρώπους να αντιληφθούν γρήγορα και εύκολα τα θέματα που τους απασχολούν. Ο απλουστευτικός τους χαρακτήρας τα καθιστά ευλογοφανή και άρα εύκολα στην πρόσληψή τους από τους ανθρώπους, ιδίως νεαρής και παιδικής ηλικίας, που έχουν την ανάγκη να λάβουν γρήγορες απαντήσεις σε πλήθος ερωτημάτων. Αυτές οι στερεοτυπικές μορφές αναπαράγονται από τις τέχνες, από τους κώδικες επικοινωνίας μας και τις πολιτικές μας δραστηριότητες.

Τα στερεότυπα μπορεί να έχουν θετική ή αρνητική χροιά. Ωστόσο, οι κοινωνικές τους συνέπειες είναι μεγάλες και οδηγούν σε προκαταλήψεις και σε κοινωνικές αδικίες. Πολλές παρεξηγήσεις, πολλές διαμάχες και πολύς φόβος έχει μπει ανάμεσά μας εξαιτίας τους. Τα στερεότυπα, λοιπόν, δυσκολεύουν τη συμβίωσή μας με τους υπόλοιπους ανθρώπους. [...]

Οφείλουμε όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι η υιοθέτηση και διαίωνιση στερεότυπων αντιλήψεων χαρακτηρίζει άτομα με στενούς ορίζοντες. Το ερώτημα είναι πώς θα μπορέσουμε ως γονείς και κηδεμόνες να αποδυναμώσουμε τα αρνητικά στερεότυπα;

Η οικογένεια που παίζει καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία απόψεων και στάσεων των νέων, είναι αλήθεια, δεν μπορεί να καταργήσει τις στερεότυπες αντιλήψεις. Μπορεί, όμως, να διαμορφώσει τη συνείδηση εκείνων που θα τις αρνηθούν καλλιεργώντας την αγάπη για τον συνάνθρωπο, τη συλλογική δράση και το σεβασμό προς το διαφορετικό, μεταδίδοντας αξίες και ήθος με το προσωπικό της παράδειγμα και φυσικά διατηρώντας συνεχώς το διάλογο με τους νέους. [...]

Κείμενο 2

Φυλάκιο Βήτα Δύο

Το απόσπασμα προέρχεται από το διήγημα του Στρατή Μυριβήλη «Φυλάκιο Βήτα Δύο», που βρίσκεται στο βιβλίο του «Το βυσσινί βιβλίο», 1996, Αθήνα: Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της Εστίας, σ.σ. 9-35.

Είμασταν νέοι τότες, σαν άρχισε ο πόλεμος. Πολύ νέοι. Μόλις είχαμε τελειώσει το Γυμνάσιο και κάναμε το πρώτο μας έτος στο Πανεπιστήμιο. Πήγαμε και γραφτήκαμε εθελοντές όλη η παρέα μου. Δεκαοχτώ ως είκοσι – εικοσιδύο χρονώ αγόρια. Ο Τούρκος κρατούσε ακόμα σκλαβωμένα τα νησιά μας στο Αιγαίο και μας φλόγιζε ο πόθος να χτυπηθούμε μαζί του. Μόλις προφτάσαμε να γυμναστούμε δεκαπέντε μέρες και γυρέσαμε να μας στείλουν στη μάχη. Πολεμήσαμε πλάι στους έφεδρους της ελεύτερης Ελλάδας σαν τρελοί. Κυνηγήσαμε τους Τούρκους, τους διώξαμε από τη Μακεδονία. Ο στρατός τους διαλύθηκε μέσα στην Αλβανία. Σύμμαχοί μας ήταν οι Σέρβοι και οι Βούλγαροι. Με τους πρώτους τα πήγαμε καλά. Σταματήσαμε στη Φλώρινα όταν ανταμωθήκαμε με το Σέρβικο ιππικό. Οι Βούλγαροι, μπαμπέσηδες όπως πάντα, μας βάρεσαν πισώπλατα. Τους χτυπήσαμε κι αυτούς, τους κυνηγήσαμε ως μέσα στη Βουλγαρία. Κατόπι σταματήσαμε να συνέρθουμε. Πολύ κακοπάθαμε από τον

παραδαρμό του πολέμου, όμως κανένας δε βαρυγκόμησε κι ας χάσαμε, σε τρεις μέρες μονάχα που βάσταξε η μάχη του Κιλκίς, επτά χιλιάδες παλικάρια ώσπου να ξετοπίσουμε τους Βουλγάρους. Το τραγούδι μας έλεγε γι' αυτούς: «ο άπιστος, ο δόλιος ο σύμμαχος». Σαν κατάκατσε ο αγώνας, η ενωμοτία μου βρέθηκε να φρουρεί ένα γεφύρι πάνω από την Έδεσσα. Χειμώνας ήταν, όλα, βράχοι, δέντρα, κουκουλωμένα από το χιόνι. Κρυώναμε πολύ με τη μισή κουβέρτα. Όσοι από τη συντροφιά μας είχαν σκοτωθεί ή σακατέφτηκαν, αντικατεστάθηκαν από παλιούς στρατιώτες. Όμως και πάλι οι περισσότεροι είμασταν εθελοντές στη φρούρηση του γεφυριού. Ο Βλαντής, ο φοιτητής της Θεολογίας, που έφελνε με θαυμάσια φωνή βαθύφωνου τα ωραία βυζαντινά τροπάρια, ο Σκουρλέττης της Φιλολογίας, μαλλιάρός³¹ ψυχαριστής³² έτοιμος για καβγά με το γλωσσικό, ο Τράκας, ο Βένιος, τόσο άλλοι από την παλιά φρουρά. Τώρα πια μας λογάριαζαν και οι έφεδροι. Μας είδανε στη μάχη και δε μας έλεγαν πια κοροϊδευτικά «τα Γιαννάκια» που δεν είχαμε ακόμη μουστάκι για στρίψιμο.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων, τα βασικά χαρακτηριστικά των στερεοτύπων, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 να βρεις δύο από τους τρόπους με τους οποίους η συγγραφέας οργανώνει τον λόγο της. Αφού τους εντοπίσεις, να εξηγήσεις με συντομία πώς ο καθένας εξυπηρετεί το θέμα που παρουσιάζεται στο κείμενο.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. Σε κάθε περίπτωση, μία μόνο από τις τρεις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή:

1. Με τη φράση «οι Άγγλοι είναι ψυχροί» (1η παράγραφος), η συγγραφέας εννοεί ότι:
 - α) είναι αγενείς
 - β) ασκούν αυστηρή κριτική
 - γ) είναι απροσπέλαστοι
2. Η πρόταση «οι ηλικιωμένοι έχουν “λήξει”» (1η παράγραφος) περικλείεται σε εισαγωγικά διότι συνιστά:
 - α) πληροφορία
 - β) ξένο σχόλιο
 - γ) σχόλιο του συγγραφέα
3. Η λέξη «ευλογοφανής» (2η παράγραφος) μέσα στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη φράση:

³¹ Αυτόν τον χαρακτηρισμό τον απέδιδαν στους υποστηρικτές της δημοτικής γλώσσας.

³² Υποστηρικτής του Γιάννη Ψυχάρη, θερμού δημοτικιστή.

α) φαινομενικά λογικά

β) πραγματικά λογικά

γ) φαινομενικά ακριβή

4. Στην περίοδο λόγου «Αυτές οι στερεοτυπικές μορφές αναπαράγονται από τις τέχνες, από τους κώδικες επικοινωνίας μας και τις πολιτικές μας δραστηριότητες.» (2η παράγραφος) το ύφος λόγου μπορεί να χαρακτηριστεί ως:

α) σοβαρό

β) χιουμοριστικό

γ) ειρωνικό

5. Η λέξη «συνεχώς» (5η παράγραφος) μέσα στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

α) ακροθιγώς

β) εκτενώς

γ) αδιάλειπτα

ΘΕΜΑ 4

Με σχετικές κειμενικές ενδείξεις να περιγράψεις και να ερμηνεύσεις την ψυχολογία, τις σκέψεις και τα συναισθήματα του αφηγητή στο Κείμενο 2. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

121. ΘΕΜΑ 16831

Κείμενο 1

Θεωρίες μείωσης των στερεοτύπων

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί διασκευασμένο απόσπασμα από την επιστημονική εργασία του Νίκου Μεταξά «Θεωρίες μείωσης των στερεοτύπων: περίπτωση εφαρμογής στην ελληνική πραγματικότητα», που ανακτήθηκε από τον ιστότοπο www.psychology.gr/koinoniki-psychologia, το Νοέμβριο του 2021.

Τα στερεότυπα είναι στενά συνδεδεμένα με την προκατάληψη και μπορούν να οδηγήσουν σε διάκριση. Αποτελούν ένα σύνολο δομών από πεποιθήσεις για τα χαρακτηριστικά μελών που ανήκουν σε κάποιες κοινωνικές ομάδες και επηρεάζουν το πώς οι άνθρωποι προσέχουν, κατηγοριοποιούν, κωδικοποιούν, παρουσιάζουν και επανακτούν πληροφορίες για άλλους και το πώς αυτοί κρίνουν και απαντούν σε αυτές τις πληροφορίες.

Τα στερεότυπα απαντώνται σε όλες τις κοινωνίες, αυτό-επιβεβαιώνονται σε καθημερινή βάση και αποτέλεσαν πεδίο ανάπτυξης διαφόρων θεωρητικών προσεγγίσεων σχετικά με τη διαμόρφωση και αλλαγή τους.

Η θεαματική αλλαγή της ιδιοσυστασίας των σχολικών τάξεων αποτελεί ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. Τα στερεότυπα αποτελούν μέρος της κοινωνικής γνώσης που αποκτούν τα παιδιά στη διάρκεια της κοινωνικοποίησής τους και η άρση αυτών, στο πλαίσιο πλουραλιστικών κοινωνιών, και ειδικότερα στον εκπαιδευτικό χώρο, όπου η μάθηση είναι «ταγμένη» υπέρ των ίσων ευκαιριών, αποκτά ιδιαίτερη σημασία.

Στο χώρο του πολυπολιτισμικού ελληνικού σχολείου τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις ορθώνουν διάφορες μορφές ανισότητας έως τον αποκλεισμό και την απουσία της οικειότητας, γεγονός που επιδρά στην ομαλή κοινωνικοποίηση των «άλλων» ή «ξένων» μαθητών και παρεμποδίζει την κοινωνική επαφή και

συνεργασία. Η συνειδητοποίηση των στερεότυπων και προκαταλήψεων συνιστά τη βασικότερη προϋπόθεση δημιουργικής αντιπαράθεσης των παιδιών με τις διαφορές

Η αποδυνάμωση των στερεοτυπικών αντιλήψεων προϋποθέτει ένα πλαίσιο συνεργασίας, ανταλλαγής, αλληλοκατανόησης και αλληλεπίδρασης, ομαδικής εργασίας και επικοινωνίας, στοιχεία που αμβλύνουν τις φυλετικές, μαθησιακές και κοινωνικές διαφορές. Είναι χρήσιμο σε κάθε παιδί να ενισχυθεί η ταυτότητά του (προσωπική και κοινωνική), η κριτική σκέψη αλλά και η ενσυναίσθηση για την ετερότητα, γιατί η αποδοχή της διαφορετικότητας το καθιστά ικανότερο για την αντιμετώπιση και εξάλειψή της

Κείμενο 2

«Ροντβάιλερ»

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από το διήγημα του Δημήτρη Χριστόπουλου «Ροντβάιλερ», στο βιβλίο του «Δημόσιες Ιστορίες» (εκδ., 2013).

Ήταν ένας πειθαρχημένος έφηβος. Όλη μέρα πάλευε με τους δαίμονές του. Σε λίγο καιρό τα πόδια, τα χέρια, το στήθος γέμισαν· όσο άδειο ένιωθε το μέσα του τόσο σκληρό σα σίδηρο ένιωθε το κορμί του. Επιφυλακτικός με όσους δεν γνώριζε, σκληρός με τους ξένους, αλλά προσαρμοσμένος.

Στο συνεργείο, όταν στα δεκαπέντε του έπιασε δουλειά, είχαν να το λένε. Επιδέξιος στο κατσαβίδι και στο γερμανικό κλειδί, έπιανε το χέρι του. Δουλευταράς και υπάκουος. Το βράδυ - μαύρος απ' τη μουντζούρα, τα λάδια, τα γράσα - την πέρναγε συνήθως στο σπίτι, κολλημένος στο pc του. Πολλά πολλά δεν είχε με κανέναν.

Την αδελφή του τη λάτρευε. Δυο χρόνια μικρότερή του. Γεννήθηκε τη μέρα που ο πατέρας του δεν επέστρεψε στο σπίτι. Δεν θα ξαναρχόταν ποτέ. Ο Αιγύπτιος αμμοβολιστής³³ – έτσι είπε η Αστυνομία – ξέχασε το γκάζι ανοιχτό μέσα στ' αμπάρι. Ο πατέρας μόλις είχε κατέβει. Η μικρή τον σεβόταν· τον φοβόταν όμως πολύ. Τον κρατούσε σε απόσταση. Την τρώμαζαν τα σκοτεινά σχέδια που ήταν ζωγραφισμένα σ' όλο του το σώμα. Η μάνα έλειπε ώρες. Το πρωί κοιμόταν, το απόγευμα έπαιρνε δρόμο και χανόταν.

Ο Χοντρός του 'λεγε ιστορίες αλλόκοτες. Για τον Εφιάλτη που πρόδωσε την Ελλάδα στους Πέρσες και δολοφονήθηκε τελικά από τον Αθηνάδη· για τη «Νύχτα των Κρυστάλλων³⁴». Τα κατορθώματα ενός Άρτουρ Άξμαν³⁵ τα 'μαθε παραμυθάκι. Μα πιο πολύ παραξενεύτηκε από τα λόγια που ήταν γραμμένα στο μπράτσο του Χοντρού: «Πρώτα σε αγνοούν, μετά σε γελοιοποιούν, μετά σε πολεμούν. Στο τέλος, ν ι κ ά ς».[...]

Τον φώναζαν «Gooks», ο κιτρινιάρης στη γλώσσα του. Ήρθε από την Ινδονησία. Δούλευε στο βενζινάδικο απέναντι απ' το συνεργείο. Το «ροντβάιλερ» κάθε μέρα τον έβλεπε να βάζει και να βγάζει την αντλία, να φουσκώνει τα λάστιχα. Κι αυτός να φουσκώνει από μίσος. Κίτρινος όπως ήταν, το κίτρινο αστέρι στο μπράτσο του 'λειπε, σκεφτόταν. Γέμισε πια η γειτονιά από κιτρινιάρηδες, ξένους, παλιόφατσες.

Προχθές το βράδυ, καθώς γύριζε σπίτι του, στη γωνία, του φάνηκε πως είδε τον κιτρινιάρη να πειράζει την αδελφή του. Αυτή προχωρούσε μπροστά και πίσω ο κιτρινιάρης κάτι μουρμούραγε. Τον σημάδεψε με τα μάτια

³³ Αμμοβολιστής: τεχνίτης εξειδικευμένος στην αμμοβολή (μέθοδος καθαρισμού μεγάλης επιφάνειας).

³⁴ Νύχτα των Κρυστάλλων: Στις 9/10 Νοεμβρίου 1938, ηγέτες των ναζιστών εξαπέλυσαν μια σειρά πογκρόμ κατά του εβραϊκού πληθυσμού στη Γερμανία και στα πρόσφατα προσαρτημένα εδάφη. Το γεγονός αυτό ονομάστηκε Kristallnacht (Η νύχτα των Κρυστάλλων) εξαιτίας των θρυμματισμένων γυαλιών που κάλυψαν τους δρόμους μετά το βανδαλισμό και την καταστροφή εβραϊκών επιχειρήσεων, συναγωγών και σπιτιών

³⁵ Άρτουρ Άξμαν: Γερμανός Ναζί, αρχηγός της χιτλερικής νεολαίας από το 1940 μέχρι το τέλος του πολέμου, το 1945

του. Ούρλιαξε μακρόσυρτα, δολοφονικά. Εκείνο το βράδυ δεν πήγε σπίτι του. Μάταια η αδελφή του τον περίμενε. Θα 'κανε χρόνια να ξαναπάει.

«Άγρια δολοφονημένος βρέθηκε από συμπατριώτες του, χθες το πρωί, στο σπίτι του, στο Πέραμα, ο Ινδονήσιος R. Gooks. Η επίθεση που δέχτηκε ήταν ακαριαία. Πάνω στο στρώμα άφησε την τελευταία του πνοή, χτυπημένος από ένα αιχμηρό αντικείμενο, πιθανότατα, σουγιά. Η αστυνομία αναζητά τον δράστη του στυγερού εγκλήματος.» (από εφημερίδες)

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις τους τρόπους, σύμφωνα με το συντάκτη του Κειμένου 1, με τους οποίους το σχολείο μπορεί να αποδυναμώσει τα στερεότυπα (50-60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Ανάμεσα στους στόχους του Προλόγου σε ένα κείμενο είναι να μάς εισαγάγει στο θέμα και να δώσει διευκρινιστικές πληροφορίες για τη συνέχεια του κειμένου. Τεκμηρίωσε με συντομία αν ο Πρόλογος στο Κείμενο 1 υπηρετεί αυτούς τους στόχους.

3ο υποερώτημα

Ποιο είναι το ρηματικό πρόσωπο που επιλέγει ο συντάκτης του Κειμένου 1; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με αναφορά σε δύο σχετικά χωρία του κειμένου και να δικαιολογήσεις την επιλογή του σε σχέση με το είδος του κειμένου και το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που δημιουργείται.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με αναφορά σε σχετικά χωρία του Κειμένου 2 την στάση του κεντρικού ήρωα απέναντι στους ξένους και να διατυπώσεις την προσωπική σου τοποθέτηση για ανάλογα φαινόμενα της εποχής μας. Να οργανώσεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις.

122. ΘΕΜΑ 16836

Κείμενο 1

Γυναικεία εργασία, διακρίσεις και κοινωνικά στερεότυπα

Το κείμενο δημοσιεύθηκε από τη δικηγόρο Άννα Ιωαννίδου στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα apostaktirio.gr, στις 27 Οκτωβρίου 2011. Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 7. 2. 2021. (διασκευή συντομευμένη).

Ανεξάρτητα τόσο από την τυπικά θεσμοθετημένη και διακηρυγμένη ισότητα ως προς την αμοιβή και την επαγγελματική εξέλιξη ανδρών και γυναικών όσο και από τις εξαγγελίες για την ύπαρξη ίσων ευκαιριών στον εργασιακό χώρο, καθημερινά πραγματοποιούνται βάσει εθιμικών ή άγραφων νόμων ουσιώδεις διακρίσεις μεταξύ

αντρών και γυναικών με τη μορφή άτυπων σχέσεων εξουσίας και εξάρτησης. Επομένως, η επαγγελματική θέση της γυναίκας χαρακτηρίζεται ακόμη και σήμερα από αντιφάσεις και αδιέξοδα, **επειδή η νομοθετική ισότητα και οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις δεν προεξοφλούν στην καθημερινή πρακτική την ισότιμη πρόσβαση και εξέλιξη των δύο φύλων στην αγορά εργασίας.** Εξάλλου, το ζήτημα της ίσης αμοιβής, της ίσης μεταχείρισης στις εργασιακές σχέσεις και των προστατευτικών διατάξεων που αφορούν την εργαζόμενη γυναίκα αποτελούν ένα πολύ μικρό μέρος στο σύνολο των κανόνων του Εργατικού Δικαίου, σαν να πρόκειται για μια μικρή κατηγορία εργαζομένων.

Επίσης, σε αρκετές περιπτώσεις στο εργασιακό περιβάλλον η εργαζόμενη γυναίκα αντιμετωπίζεται τόσο από τους ιεραρχικά προϊστάμενους όσο και από τους συναδέλφους της, με προκατάληψη, δυσπιστία και επιφυλακτικότητα ως προς τις γνώσεις και τις ικανότητές της. Εκτός από αυτά, προστατευτικές θεσμικές διατάξεις, όπως η πρόωγη μειωμένη συνταξιοδότηση των έγγαμων μητέρων, λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό ως μηχανισμοί νομιμοποίησης και αναπαραγωγής των διακρίσεων και των στερεοτύπων σε βάρος των γυναικών.

Οι έντονες διαφοροποιήσεις των εργασιών κατά φύλο παγίωσαν έναν αυθαίρετο, συμβατικό διαχωρισμό των θέσεων εργασίας σε «ανδρικές» και «γυναικείες». Έτσι, υπάρχουν συγκεκριμένοι τομείς της οικονομικής δραστηριότητας και απασχόλησης, οι οποίοι κυριαρχούνται συνήθως από γυναίκες, όπως οι κοινωνικές υπηρεσίες, τα παραϊατρικά επαγγέλματα και η εκπαίδευση. Αντίθετα, στα κατασκευαστικά επαγγέλματα, στη βιομηχανία και στις μεταφορές έχουν μεγαλύτερη διείσδυση οι άνδρες. **Επιπλέον, οι γυναίκες συγκριτικά με τους άνδρες κατέχουν θέσεις εργασίας με ελάχιστη αυτονομία, χαμηλότερο γόητρο, λιγότερη εμπλοκή σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων,** ενώ εποπτεύονται κυρίως από άνδρες. Από την άλλη, οι άνδρες έχουν διπλάσιες πιθανότητες σε σύγκριση με τις γυναίκες να καταλάβουν θέσεις διευθυντών και τριπλάσιες ευκαιρίες για θέσεις γενικών διευθυντών. Τέλος, οι γυναίκες απορροφήθηκαν κατά κόρον σε επίπονα, άχαρα και κακοπληρωμένα επαγγέλματα, όπως αυτό της καθαρίστριας.

Η ανισότητα και η αδικία που υφίσταται η γυναίκα στο εργασιακό περιβάλλον δεν είναι αποτέλεσμα του χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και της ελλιπούς επαγγελματικής κατάρτισης σε σύγκριση με το εργατικό δυναμικό των ανδρών. Αντίθετα, συχνά η γυναίκα υπερέχει μορφωτικά και επομένως η ανισότητα και η αδικία που υφίσταται είναι απόρροια της διαφορετικής, υποδεέστερης κοινωνικής αντιμετώπισής της λόγω φύλου.

Κείμενο 2

[Ελένη ή ο κανένας]

Απόσπασμα από το βιβλίο της Ρέας Γαλανάκη «Ελένη ή ο κανένας», εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2005, που αποτελεί μυθιστορηματική απόδοση της ζωής της σημαντικής ζωγράφου Ελένης Μπούκουρα Αλταμούρα, η οποία δεν δίστασε να μεταμφιεστεί σε άντρα, για να μπορέσει να σπουδάσει ζωγραφική στη σχολή των Ναζαρηνών ζωγράφων, που δέχονταν μόνο άντρες.

Στα είκοσι εφτά μου, είχε αποκάμει πια να μου γυρεύει η μάνα στεφανώματα. Ας έστεργα τουλάχιστον, έλεγε κάθε μέρα όλο τον χειμώνα, να μείνω, να γεράσω απάντρευτη κοντά στις παντρεμένες αδερφές μου, κι ας βουρλιζόμουν ως το τέλος της ζωής μου από τα δαιμόνια της ζωγραφικής.

Μα εγώ γύρευα Ακαδημίες και περγαμηνές. Τεκμήρια των αντρών. Για να τα κάμω τι, αναρωτιόταν. Με την προίκα μου θα μπορούσα οποιαδήποτε στιγμή να παντρευτώ καλά, επέμενε, αγνοώντας πως εγώ είχα συμφωνήσει με τον κύρη μου να με συντηρεί από το κεφάλαιο αυτής της προίκας, όσο θα έμενα για σπουδές στην Ιταλία. Καλά είχε κάμει, πρόσθετε, που ποτέ δεν αποδέχτηκε τα θέατρα και τα καλά τους. Ιδού που ο άντρας της είχε τώρα

ξεσηκωθεί από τα μάγια τους και από τους επαίνους του Τσέκολι³⁶, και συναινούσε να πάω στα ξένα, για να δω τις πιο σπουδαίες ζωγραφιές, μα προπαντός για να σπουδάσω τα λίγα, όσα μπορούσα κι εκεί να σπουδάσω ως γυναίκα στα εργαστήρια της ζωγραφικής. Ακόμη και σ' αυτά να συμφωνούσε η μητέρα μου, ανησυχούσε πώς θα τριγύρναγε μια νέα γυναίκα μόνη κι ασυνόδευτη στα τρίστρατα της ξενιτιάς.

[. . .]

Είχα πια συνηθίσει την εικόνα της μορφής, που μου επέστρεφαν οι γεροί παλιοί καθρέφτες στο Καφέ Γκρέκο, ενός μοναχικού, συνεσταλμένου, άσχημου μάλλον και ανήσυχου άντρα, βυθισμένου στην προοπτική των δίχως όρια ταξιδιών και των περιπλανήσεων, που θα του επέτρεπαν η αμφίεση και οι σπουδές του. Διότι κοιτάζοντας το είδωλό μου αποφάσιζα σιγά σιγά να μην ξαναγυρίσω στην Ελλάδα, ούτε στα μακριά φορέματα του φύλου μου. Θα χαιρόμουν την ελευθερία του άντρα, σκεφτόμουν παραβλέποντας το γεγονός ότι και ως άντρας έπρεπε να γυρνάω νωρίς το απόγευμα στο μοναστήρι των Ναζαρηνών, για να μην παραβιάσω τους κανόνες . . .

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιοι είναι οι λόγοι, σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, για τους οποίους η γυναίκα εργαζόμενη δεν αντιμετωπίζεται ισότιμα με τους άντρες στον χώρο εργασίας της; (50 - 60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Η τρίτη παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται με σύγκριση - αντίθεση και με παραδείγματα. Να τεκμηριώσεις τον πρώτο τρόπο ανάπτυξης επισημαίνοντας τι συγκρίνεται με τι και να εντοπίσεις τα παραδείγματα. Πώς θεωρείς ότι αυτός ο συνδυασμός μεθόδων εξυπηρετεί τον στόχο της συντάκτριας του κειμένου;

3ο υποερώτημα

« . . . επειδή η νομοθετική ισότητα και οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις δεν προεξοφλούν στην καθημερινή πρακτική την ισότιμη πρόσβαση και εξέλιξη των δύο φύλων στην αγορά εργασίας» (1η παράγραφος)

«Επίσης, σε αρκετές περιπτώσεις . . . και τις ικανότητές της». (2η παράγραφος)

«Επιπλέον, οι γυναίκες συγκριτικά με τους άνδρες . . . σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων». (3η παράγραφος)

Να μετατρέψεις τα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1 στην αντίθετη σύνταξη (ενεργητική – παθητική) από αυτή στην οποία βρίσκονται. Ποιο επικοινωνιακό αποτέλεσμα εκτιμάς πως επιτυγχάνεται μετά από κάθε μετατροπή;

ΘΕΜΑ 4

Πώς θα χαρακτηρίζατε τον πατέρα της ηρωίδας (της Ελένης) και πώς τη μητέρα από τις απόψεις τους για το μέλλον του παιδιού τους (Κείμενο 2); Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με στοιχεία του κειμένου. Με ποια προσωπικότητα από τις δύο είσαι πιο κοντά και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

³⁶ Τσέκολι: μεγάλος Ιταλός ζωγράφος, υπήρξε δάσκαλος της Ελένης Αλταμούρα.

Κείμενο 1**Κανένας άνθρωπος δεν είναι ίδιος με άλλον [...]**

Το κείμενο της Μαρίας Κορακά προέρχεται από την Ιστοσελίδα Psychologos-mariakoraka.gr (Διασκευή)

Όσο δυνατοί και έξυπνοι και να θέλουμε να θεωρούμαστε, η ανθρώπινη φύση είναι γενικά αδύναμη όσον αφορά στις σκέψεις. **Αυτές που τρυπώνουν στο μυαλό** τις πιο ανήκουστες στιγμές και σαν τον συνήγορο του διαβόλου σε κάνουν να δεις τα πράγματα και τις καταστάσεις αλλιώς, μερικές φορές ακόμα και πέρα από τη λογική.

Γι' αυτό, κατά μεγάλο μέρος ευθύνονται οι προκαταλήψεις που θρέφουμε ως κοινωνίες. Είναι εκείνες οι ακλόνητες πεποιθήσεις που δεν στηρίζονται σε καμία λογική επιχειρηματολογία. Παρόλα αυτά, επειδή τις πιστεύουν οι πολλοί, υπολαμβάνονται³⁷ ως ολόκληρη θεωρία, μια που έχει σχηματιστεί με την πάροδο του χρόνου κατά έναν μη επιστημονικό τρόπο, ο οποίος όμως είναι κοινώς αποδεκτός και βασιζείται σε πολλά αρνητικά συναισθήματα, όπως η περιφρόνηση και η απέχθεια. Με απλά λόγια, είναι εκείνα τα στερεότυπα, τα οποία επειδή έτσι πιστεύουν οι πολλοί ξαφνικά γίνονται το «κανονικό», αυτό που απλά και ανεξήγητα «έτσι είναι». Μα δεν είναι όλοι έτσι. Υπάρχουν και εξαιρέσεις στον κανόνα. Φτάνει να θέλουμε να τις δούμε.

Μεγαλώνουμε με τόσες προκαταλήψεις γύρω μας – τόσα λανθασμένα πιστεύω – που αν δεν τα ερευνήσουμε, κρίνουμε, αμφισβητήσουμε εμείς οι ίδιοι, απλά αυτές θα συνεχίσουν να διαγωνίζονται από γενιά σε γενιά. Και όση εκπαίδευση και να έχουμε, **αυτές οι πεποιθήσεις είναι που θα μας κρατούν πάντα πίσω.**

Ζούμε σε έναν κόσμο που γρήγορα σε κρίνει και βγάζει τα συμπεράσματά του χωρίς καν να σε γνωρίσει. Δυσκολευόμαστε να επικοινωνήσουμε γιατί μιλάμε, για να ακουγόμαστε, όχι για να ακούμε. Και έπειτα παραπονιόμαστε για παρεξηγήσεις. Συχνά ο αποδέκτης παρερμηνεύει ή και λαμβάνει λάθος ένα μήνυμα, γι' αυτό όμως δεν πρέπει να θεωρείται από τους άλλους υπεύθυνος μόνον ο αποδέκτης, αλλά και ο αποστολέας του μηνύματος αυτού.

Βλέπουμε το κάθε τι με τον φακό των στερεοτύπων που μας έχουν μάθει[...]. **Βάζουμε τους πάντες στο ίδιο καζάνι**, χωρίς να κάνουμε καν τον κόπο να κρίνουμε από μόνοι μας τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά που έχουμε απέναντί μας.

Ωστόσο, κανένας άνθρωπος δεν είναι ίδιος με άλλον. Είμαστε διαφορετικοί και μοναδικοί κι αυτό είναι το ωραίο, αυτό κάνει τον κόσμο μας ενδιαφέροντα. Φτάνει να προσπαθούμε να γίνουμε εμείς αυτοί οι άνθρωποι που θα θέλαμε να απαρτίσουν την κοινωνία μας, ειλικρινείς και ευγενικοί, ό,τι κι αν πιστεύουν οι άλλοι, όσες προκαταλήψεις κι αν έχουν. **Η ομορφιά ξεκινά από μέσα μας**, από την διαύγεια του μυαλού μας και την καθαρότητα της σκέψης μας.

Κείμενο 2**Τέλος καλό όλα καλά (απόσπασμα)**

Το απόσπασμα προέρχεται από το ομότιτλο έργο του Ουίλιαμ Σέξπιρ (1564-1616), το οποίο περιλαμβάνεται στα Αριστουργήματα του Άγγλου ποιητή και θεατρικού συγγραφέα, ενός από τους σημαντικότερους συγγραφείς δραματουργούς παγκοσμίως. Ειδική έκδοση για την εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ σε μετάφραση από τα αγγλικά του Ερρίκου Μπελιέ, Εκδόσεις Κέδρος (Διασκευή)

³⁷ θεωρούνται

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: [...] Είναι παράξενο: τα αίματά μας, αν τα βάλει κάποιος όλα μαζί, δεν έχουνε καμιά διαφορά, στο χρώμα, στο βάρος, και στη θερμοκρασία, όμως, τα μυαλά πολλών κάνουν μεγάλες διακρίσεις. Αν η κοπέλα είν' ενάρετη -εκτός από αυτό που εσύ αντιπαθείς, πως δηλαδή είναι κόρη φτωχού γιατρού- φτάνει ν' αντιπαθείς την ίδια την αρετή, επειδή δεν σ' αρέσει το οικογενειακό όνομα της κοπέλας: αυτό που κάνεις δεν είναι σωστό. Από μέρη χαμηλά βγαίνουν έργα που καταξιώνουν το μέρος μέσα από το έργο εκείνου που το κατόρθωσε.

Αντίθετα, εκεί όπου μεγάλοι τίτλοι παραφουσκώνουν τον άνθρωπο, αλλά δεν υπάρχει αρετή καμία, το ίδιο το αξίωμα δεν αξίζει παραπάνω από φουσκωμένο ασκί. Το καλό είναι καλό από μόνο του, δεν έχει όνομα, το ίδιο και το κακό: η ποιότητα του ανθρώπου εκτιμάται από αυτό που είναι ουσιαστικά ο χαρακτήρας του, όχι απ' το αξίωμά του, το ' δωσε η ίδια η φύση, δεν τα κληρονόμησε (τα χαρίσματα) από προγόνους, είναι χαρίσματα εκ γενετής. Και είναι γελοίο ν' αρνιέσαι χαρίσματα, γιατί είσαι τάχα απόγονος κάποιου χαρισματικού, χωρίς να έχεις τα προσόντα του προγόνου σου. Η αξία του ανθρώπου εκπηγάει από τις ίδιες του τις πράξεις, όχι από τα έργα των προγόνων του.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς κατασκευάζονται τα στερεότυπα στο κοινωνικό σύνολο, σύμφωνα με το Κείμενο 1; Να απαντήσεις σε μια παράγραφο 60-70 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Γι' αυτό (2η παράγραφος), **Με απλά λόγια** (2η παράγραφος), **Ωστόσο** (6η παράγραφος): Ποιος είναι ο ρόλος των παραπάνω λέξεων - φράσεων στη συνοχή των νοημάτων του κειμένου 1; Ποια νοηματική σχέση, κατά τη γνώμη σου, εκφράζει η καθεμία;

3ο υποερώτημα

Αυτές που τρυπώνουν στο μυαλό (1η παράγραφος),

αυτές οι πεποιθήσεις είναι που θα μας κρατούν πάντα πίσω (3η παράγραφος),

Βλέπουμε το κάθε τι με τον φακό των στερεοτύπων (5η παράγραφος),

Βάζουμε τους πάντες στο ίδιο καζάνι (5η παράγραφος),

Η ομορφιά ξεκινά από μέσα μας (6η παράγραφος)

Οι παραπάνω φράσεις του Κειμένου 1 είναι διατυπωμένες σε μεταφορική γλώσσα. Να τις μεταγράψεις, χρησιμοποιώντας κυριολεκτική λειτουργία της γλώσσας. Να κάνεις τις αλλαγές που κρίνεις απαραίτητες, αλλά προσέχοντας, ώστε να μην αλλάξει το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις στο Κείμενο 2 τη συναισθηματική φόρτιση στην οποία βρίσκεται ο ομιλητής του αποσπάσματος και να εκθέσεις την προσωπική σου τοποθέτηση στις απόψεις που αυτός εκφράζει. Ανάπτυξε την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Η Ημέρα της Γυναίκας και οι ανδρικοί αιώνες**

Το κείμενο δημοσιεύθηκε από τον Παντελή Μπουκάλα στην εφημερίδα Καθημερινή στις 06.03.2022 (συντομευμένο για τις ανάγκες της εξέτασης).

Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας η μεθαυριανή Τρίτη. Και σίγουρα, για να καλυφθούν οι ανάγκες του υποκριτικού ενδιαφέροντος για το φύλο που εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται «αδύναμο», ώστε να αντιμετωπίζεται και ως αδύναμο, δηλαδή ως κατώτερο πνευματικά και ως ευεπίφορο στις κάθε λογής παρεκτροπές, θα ανασυρθούν από την αποθήκη των στερεοτύπων όλα τα τετριμμένα κλισέ. Και θα ξανακουστούν τα ευχολόγια του ανέξοδου φαρισαϊσμού³⁸.

Δεν θα λείψουν βέβαια και οι «αρνητές». Οι είρωνες, που πρεσβεύουν ότι ο όρος «έμφυλος» είναι ένας κενός νεολογισμός, μια μόδα γαλλικής προελεύσεως, το δε «metoo» μια ακραία αμερικανική μόδα, του Χόλιγουντ και του Μανχάταν. Ο όρος «γυναικοκτονία»; Μα περιττός, αφού υπάρχει ήδη η «ανθρωποκτονία». Φυσικά και η γυναικοκτονία είναι και ανθρωποκτονία. Δεν είναι καθόλου βέβαιο εντούτοις ότι οι γυναικοκτόνοι πιστεύουν ότι σκοτώνουν έναν πλήρη άνθρωπο, όπως είναι κάθε άντρας, όταν σκοτώνουν μια γυναίκα, επειδή είναι γυναίκα και επειδή δεν φέρεται «σαν σωστή γυναίκα». Και ξέρουμε δα πώς εννόησαν οι αιώνες τη «σωστή γυναίκα»: υποταγμένη, άβουλη και άφωνη, παραπλήρωμα του άντρα, του μόνου φύλου που είναι πλασμένο κατ' εικόνα Θεού και ομοίωσιν...

[...] Η συντριβή μιας γυναίκας δεν συντελείται μόνο με τη βίαιη αφαίρεση της ζωής της, και το ίδιο ακριβώς ισχύει για τη συντριβή ενός παιδιού, όποιου φύλου. Όταν πληθαίνουν οι ειδήσεις για σεξουαλική κακοποίηση κοριτσιών από συγγενείς ή από ιερείς-κατηχητές τους, κανείς, ούτε η πολιτεία ούτε η Εκκλησία ούτε η δημοσιογραφία ή η τηλεδιατιθέμενη κοινωνία, δεν δικαιούται να ισχυρίζεται ότι «όλα αυτά», οι καταγγελίες δηλαδή, είναι «υπερβολές» για τις οποίες φταίει το «metoo» ή «μανία κάποιων να αποκτήσουν δεκαπεντάλεπτη τηλεοπτική φήμη δηλώνοντας θύματα».

Και πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει το καταδικαστικό αρρενοπρεπές πόρισμα «τώρα το θυμήθηκαν;». Θαρρείς και δεν έχουμε την παραμικρή ιδέα για το πώς πορεύονται οι αρρενοδεσποζόμενες³⁹ ανθρώπινες κοινωνίες επί χιλιετίες. Ή πόσο αλλοτριωτικά δουλεύει το «ένστικτο αυτοσυντήρησης και αυτοπροστασίας» μιας οικογένειας, μιας γειτονιάς ή ενός χωριού [...].

Κείμενο 2**[Ακόμα;]**

Το κείμενο προέρχεται από το διήγημα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη «Ακόμα», το οποίο δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Νουμάς, τεύχος 82, Φεβρουάριος 1904. Στο κείμενο παρουσιάζεται ένας απατημένος σύζυγος (Κούρκουπος) να πιέζεται από τον ξάδελφό του (Θοδόση) να σκοτώσει τη γυναίκα του.

[...] Ξάφνος οι σκύλοι εμούγκρισαν, αλλά ο Θοδόσης τους ησύχασε μ' ένα νόημα κ' εμουρμούρισε:

- «Να την. Πάρε». Και του έβαλε το καριοφύλι στο χέρι.

³⁸ φαρισαϊσμός: η υποκρισία (μτφ)

³⁹ αρρενοδεσποζόμενες: αυτές στις οποίες κυριαρχούν και έχουν τον έλεγχο οι άντρες.

[...] Οι σκύλοι δεν εσάλεψαν. Κι ο Κούρκουπος αναστέναζε βαθιά κ' είπε αλαφρωμένος ποθώνοντας⁴⁰ το όπλο.

- «Είναι άντρας».

- «Είναι αντρίκια ντυμένη· οι σκύλοι την εγνώρισαν. Χτύπα».

Δεν υπάκουσε, γιατί δεν ήθελε να πιστέψει.

- «Είναι αντρίκια ντυμένη» του ματάειπε ανυπόμονα. «Την είδα να κατεβαίνει».

Και με τα λόγια τούτα του απόσβησε κάθε ελπίδα. Ο Κούρκουπος εκατάλαβε μέσα του, πως μελλάμενο του ήτουν να γένει φονιάς· και η σκέψη τούτη ήταν τρομερή τόσο για τον καλόν άνθρωπο που ενικούσε και την οργή και τη θλίψη του.

Εκείνη ωστόσο εμάκρανε κ' είτουν έτοιμη να πάρει το γύρισμα του δρόμου. «Τι προσμένεις; Μας έφυγε. Αυτή είναι». Του 'πε με βραχνή φωνή ο Θεόδωρος. «Μας εντροπιάσατε». Κ' έκαμε να του αρπάξει το ντουφέκι.

- «Εσύ δε θα τη σκοτώσεις!» Κ' εφώναξε αποφασισμένος:

- «Γυναίκα, στάσου· ειδεμή...»

Μα εκείνη εβάλθη να τρέχει όσο εδύνονταν, και μια στιγμή την έχασαν από μπρος τους. [...]

Μα ο Κούρκουπος δεν άκουε τίποτις· ήθελε τώρα να μάθει τη ντροπή του από το στόμα της· και, χωρίς να σταθούν, την εξάτρεξε ολόγυρα και την επρόφτασε τέλος προς τα έμπα του χωριού, και την άδραξε από τα μαλλιά και την έβαλε κάτω. Εκείνη έριξε ψιλή φωνή. Και ο Κούρκουπος απάφησε το όπλο· και εσήκωσε την τρομαγμένη γυναίκα στα δυο χέρια και την έσυρε στο σπίτι. [...]

Εφαινότουν μικρή στ' αντρίκια φορέματα που μολογούσαν το έγκλημά της· και κοιτάζοντάς την τον επαραπήρε ή χολή, τα φρένα του εσκοτιστήκαν, μια στιγμή ακόμα ετσώπασε, κ' ύστερα με βαθύ ανασασμό της είπε:

- «Τέτοια ώρα, αντρίκια ντυμένη, στους Έρμονες, Σκύλα πού είσουν;» [...]

Κι όσο εκείνη από τρομάρα κ' έλεγχος⁴¹ δεν αποκρενότουν, τόσο η χολή του επέρσευε, τόσο την ετυραγνούσε· κ' εκατάλαβε η άτυχη πως είταν τώρα το τέλος της.

«Έλεος, έλεος» είπε· «αμαρτωλή είμαι· μα είμαι έγκυα· δικό σου είναι το παιδί, μα το θεό!»

Έμεινε ο Κούρκουπος· εγίνη κίτρινος· ο λόγος της τον εξαρμάτωνε⁴². [...]

Κι ο Θεόδωρος που 'χε παραμονέψει εχτύπησε μ' ορμή βαριά την πόρτα· κ' είπε: «Ακόμα; ακόμα;»

Και σαν απάντηση ακουστήκαν φωνές από μέσα. «Έλεος, έλεος, το παιδί σου. Απάνθρωπε, με σκότωσες!» και δυνατά όσο εδυνότουν: — «Βοήθεια, βοήθεια!... Α!»

Κ' υστέρα άκρα σιωπή.

Τότες όμως ανοιχτήκαν τ' άλλα σπίτια, κ' εβγήκαν οι γειτόνοι άντυτοι, ανταριασμένοι, κ' εσυναχτήκαν μπρος στου Κούρκουπου το σπίτι, άντρες, παιδιά, ρωτώντας τί τρέχει [...]

Ο Θεόδωρος τους αποκρίθηκε: — «Την εσκότωσε».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιες είναι οι ενστάσεις όσον αφορά τη βία κατά των γυναικών και την ανισοτιμία σε βάρος τους, στις οποίες αντιπαρατίθεται ο συντάκτης του Κειμένου 1; (60 – 70 λέξεις)

⁴⁰ ποθώνοντας: ακουμπώντας κάτω

⁴¹ έλεγχος: ενοχή

⁴² εξαρμάτωνε: αφόπλιζε, προσέβαλλε κάποιον αποπλιζοντάς τον.

2ο υποερώτημα

Ο πρόλογος σε κάθε κείμενο στοχεύει να προετοιμάσει τον αναγνώστη για όσα θα ακολουθήσουν παρακάτω και να έλξει το ενδιαφέρον του, για να συνεχίσει την ανάγνωση. Θεωρείς τον συγκεκριμένο πρόλογο επιτυχή, όσον αφορά τα δύο αυτά δεδομένα;

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 παρουσιάζεται έντονη ειρωνεία από τον συντάκτη, που φτάνει μέχρι τον σαρκασμό. Να εντοπίσεις τρία σημεία στα οποία αυτό γίνεται εμφανές και να εξηγήσεις με συντομία πώς στο καθένα αποτυπώνεται η ειρωνεία.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την πράξη του Κούρκουπου με αναφορές στο Κείμενο 2 και να εκφράσεις τα συναισθήματα και τις σκέψεις που σου προκάλεσε η ανάγνωση του κειμένου. Οργάνωσε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

125. ΘΕΜΑ 19578**Κείμενο 1****Προκαταλήψεις και στερεότυπα**

Το κείμενο της Σώτης Τριανταφύλλου δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Γυναίκα, τεύχος 47, 2012. Συντομευμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Τον τελευταίο καιρό αποφάσισα να σημειώνω τις προκαταλήψεις που ακούω σε συζητήσεις ή που συναντώ στην καθημερινότητα. Για παράδειγμα, σημείωσα μια σκηνή σ' ένα εστιατόριο, όπου κάθισα με μια ηλικιωμένη φίλη μου. Ο σερβιτόρος την αποκάλεσε «γιαγιά» («Τι να σας φέρω γιαγιά;») και **εξεπλάγη**, όταν εκείνη αντέδρασε λέγοντάς του ότι δεν είναι η γιαγιά του. Αυτού του είδους η οικειότητα προέρχεται από την αντίληψη ότι τα ηλικιωμένα άτομα δεν είναι άντρες και γυναίκες, αλλά παππούδες και γιαγιάδες. Προέρχεται, δηλαδή, από την αντίληψη ότι οι ηλικιωμένοι δεν έχουν φύλο και ότι ορίζονται από τη συγγένειά τους με νεότερους ανθρώπους.

Μια άλλη προκατάληψη που σημείωσα - ένα αποτέλεσμα έλλειψης πληροφόρησης, μειωμένης αντίληψης και αποδοχής στερεοτύπων - σχετίζεται με την ελληνική καταγωγή. Παλιότερα οι Έλληνες, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, ήταν πονηροί, εργατικοί, μελαχρινοί, μυστακοφόροι, με παράξενες συνήθειες, όπως το σπάσιμο των πιάτων και το σούβλισμα των αρνιών. Αυτές τις ημέρες οι Γερμανοί, οι Βρετανοί, οι Αμερικανοί πιστεύουν ότι εξαιτίας της οικονομικής κρίσης οι Έλληνες περιφέρονται ρακένδυτοι και ότι οι καλοντυμένοι Έλληνες είναι κλέφτες που έχουν αποκτήσει οικονομική άνεση με δόλιο τρόπο, εις βάρος της Ευρώπης. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, οι Έλληνες είναι άξιοι **περιφρόνησης**. [...]

Κάθε προκατάληψη έχει βεβαίως τις δικαιολογίες της, το στατιστικό της δυναμικό. Ωστόσο, η μετατροπή μιας μεμονωμένης αρνητικής εμπειρίας σε γενική πεποίθηση είναι ένδειξη περιορισμένου ορίζοντα. Πολλοί ηλικιωμένοι δεν ακούνε καλά· όμως αυτή η παρατήρηση δεν αρκεί, για να ουρλιάζουμε, όταν τους μιλάμε, αρθρώνοντας τις συλλαβές μια-μια, ώστε να μας ακούνε. Κοντολογίς, δεν είναι όλοι οι ηλικιωμένοι κουφοί, όπως δεν είναι όλες οι γυναίκες ανίκανες να αποφασίσουν αν μια πόρτα ανοίγει με σπρώξιμο ή με τράβηγμα.

Σημειώνοντας τις προκαταλήψεις γίνομαι όλο και πιο αισιόδοξη. Θυμάμαι πως, όταν ήμασταν μικροί, ο ξάδερφός μου ο Τζίμι, που ζούσε στο Μέμφις του Τενεσί, έλεγε με μορφασμό αηδίας ότι «οι νέγροι μυρίζουν άσχημα». Χρησιμοποιούσε τη λέξη «νέγροι», που δεν πολυακούγεται πια. Με το πέρασμα του χρόνου ο Τζίμι όμως άλλαξε: πριν από λίγες ημέρες είδαμε μαζί στο Μπρόντγουεϊ ένα μιούζικαλ με τον προσφιλή τίτλο «Μέμφις», στο οποίο ένας λευκός ντισκ τζόκεϋ ερωτεύεται μια μαύρη τραγουδίστρια. Ο πρώην «ρατσιστής» νεαρός από τον Νότο έχει εξελιχθεί σε έναν ώριμο, μετριοπαθή ενήλικα που ψήφισε τον Ομπάμα⁴³. Επίσης, δεν θυμάται τα περί δυσάρεστης μυρωδιάς – οι νεανικές μας πλάνες είναι πιο δυσάρεστες από τις μυρωδιές.

Αυτό που συμβαίνει με την ωρίμανση των ανθρώπων συμβαίνει και με την ωρίμανση των κοινωνιών. Όταν ήμουν νέα, οι ενήλικες πίστευαν ότι όλοι οι νέοι είχαμε παρασυρθεί στον ωκεανό του σεξ, των ναρκωτικών και του ροκ – «πού οδεύομεν!»⁴⁴. Σήμερα, παρ' ότι ο δρόμος προς την ωριμότητα είναι μακρύς, οι πολίτες μάλλον διακρίνουν τις διαφορές ανάμεσα στα άτομα και αποφεύγουν τις υπεραπλουστεύσεις και τις γενικεύσεις. Η ενημέρωση, τα ταξίδια, η πρόοδος της ίδιας της ανθρώπινης ιστορίας τοποθετούν τον καθένα μας μπροστά στις προκαταλήψεις του.

Κείμενο 2

«Τ.Τ.Τ.»

Το κείμενο έχει συγγραφεί από την Κική Δημουλά και ανήκει στη συλλογή «Κυκλογραφήματα» που γράφτηκαν την περίοδο 1959-1967 και δημοσιεύτηκαν στο περιοδικό «Κύκλος» της Τράπεζας της Ελλάδος, στην οποία εργαζόταν η Κική Δημουλά. «Εκτός σχεδίου», (Ε' Έκδοση, Ίκαρος, 2020).

Είναι Πέμπτη. [...]

Είσαι μόνος σου, κι αυτό προσθέτει, αφαιρεί, περιπλέκει.

Ένα γραμματοκιβώτιο στο δρόμο σου είναι μια πρώτη βοήθεια.

Έχω να ρίξω ένα γράμμα. Την ίδια στιγμή που πλησιάζω το φάκελο στη μικρή χαραμάδα, ένας άλλος φάκελος έχει υψωθεί, έχει σταθεί δίπλα στον δικό μου, μα τον βλέπω να υποχωρεί, να χαμηλώνει, κι ο αποστολέας μου παραχωρεί τη σειρά του.

– Παρακαλώ. Ορίστε. Δεν είναι τίποτα βιαστικό! Και που το ρίχνω..., ψελλίζει.

Κρατώ το γράμμα μου στο μεταίχμιο επαφής, και με το χέρι ψηλά, σα να παραδίδομαι στα απρόοπτα του κόσμου και της βροχής, κοιτάζω τον ομιλητή. Είναι αγαπητός: ηλικιωμένος και θλιμμένος.

Ρίχνει μια ματιά γύρω γύρω στον καιρό και συνεχίζει:

– Δυο λόγια στέλνω στην κόρη μου... Μοναχοκόρη. Σώνει και καλά να γίνει αισθητικός. Γιατί δε μαθαίνεις τη βελόνα, Κατίνα μου, να 'χεις την πελατεία της μάνας σου έτοιμη; Τι λέτε, μπαμπά, τώρα. Θέλω κάτι ανώτερο. Τι να κάμω, μοναχοκόρη, βλέπετε, πουλάω ένα αμπελάκι στο χωριό μου, τέτοιο σταφύλι δεν το βλέπετε ποτέ στην αγορά. Και με τα λεφτά που πήρα τη στέλνω έξω. Κατίνα, της είπα, κοίτα να τελειώσεις γρήγορα, γιατί αυτό, όταν σε γεννήσαμε και σε μεγαλώναμε, δεν το λογαριάζαμε να συμβεί. Μάλιστα, μπαμπά, μου είπε, κι έφυγε. Τέλειωσαν οι σπουδές, και τι νομίζετε πως μου γράφει; Μπαμπά, αποφάσισα να κάμω εδώ καριέρα. Εκεί υπάρχει συναγωνισμός, ενώ εδώ χαίρει άκρας εκτιμήσεως το επάγγελμα. Είμαι καλλιτέχνης, κι είναι κρίμα να θαφτώ εκεί.

⁴³ Ο Μπαράκ Χουσέιν Ομπάμα είναι Αμερικανός πολιτικός και δικηγόρος, ο οποίος υπηρέτησε ως ο 44ος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών (2009-2017)· ο πρώτος Αφροαμερικανός που εκλέχθηκε σε αυτή τη θέση. Είναι Μέλος του Δημοκρατικού Κόμματος.

⁴⁴ Πού οδεύομεν: πού πηγαίνουμε

Κατάλαβα ότι δεν θα γύριζε. Και τι δεν έκαμα για να τη συγκινήσω. Τι γράμματα, τι ποιηματάκια από τον ημεροδείχτη... Τίποτα. Μέχρι που μια μέρα πήρα τη γυναίκα μου και πήγαμε στο φωτογραφείο. Πρώτη μου φορά το έκανα αυτό. Αν τη βλέπατε αυτή τη φωτογραφία, θα σπάραζε η δική σας η καρδιά. Εκείνης όμως τίποτα. Παρά μου απάντησε, μπαμπά, μην μπαίνετε εμπόδιο στα όνειρά μου. Τις προάλλες βρήκαμε σε ένα συρτάρι κάποιο παιδικό μπερεδάκι που της το 'χε πλέξει η μάνα της. Ας το στείλουμε, είπα στη γυναίκα μου. Μπορεί να μετανοήσει... Και χτες λαβαίνω ένα σημείωμα, πολύ θυμωμένο, μπαμπά, ξεμωραθήκατε; Με κάνετε να τρέχω στα τελωνεία, και να πληρώνω και φόρο... Κι εγώ της γράφω τώρα, πως καλά, δε θα ξαναγίνει αυτό, και τουλάχιστον, αν μπορεί, ας μας στείλει μια φωτογραφία της...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια θέση παίρνει η συγγραφέας στο Κείμενο 1 απέναντι στις προκαταλήψεις, που σημειώνει, και με ποια παραδείγματα την τεκμηριώνει; Οργάνωσε την απάντησή σου σε 50-60 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Η τελευταία παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται με σύγκριση-αντίθεση. Αφού εντοπίσεις τη δομή της παραγράφου, να αναφέρεις τα χωρία στα οποία παρατηρείται η σύγκριση και να σχολιάσεις τι συγκρίνεται με τι.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις του Κειμένου 1.

1. Η λέξη «εξεπλάγη» στην πρώτη παράγραφο έχει τη σημασία:
 - α) θύμωσε
 - β) ξαφνιάστηκε
 - γ) γέλασε
 - δ) πληγώθηκε
2. Η λέξη «περιφρόνησης» στη δεύτερη παράγραφο, έχει ως αντώνυμό της τη λέξη:
 - α) αποδοκμασίας
 - β) ολοκλήρωσης
 - γ) εκτίμησης
 - δ) απερισκεψίας
3. Στη δεύτερη παράγραφο στο χωρίο: «Παλιότερα οι Έλληνες, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, ήταν πονηροί, εργατικοί, μελαχρινοί, μυστακοφόροι, με παράξενες συνήθειες όπως το σπασίμο των πιάτων και το σούβλισμα των αρνιών» κυριαρχεί:
 - α) η παρατακτική σύνδεση
 - β) ο μικροπερίοδος λόγος

- γ) το πολυσύνδετο σχήμα
 δ) το ασύνδετο σχήμα
4. Η συντάκτρια παραθέτει στην τέταρτη παράγραφο την άποψη του ξαδέρφου της Τζίμι από το Μέμφις της Αμερικής ότι «οι νέγροι μυρίζουν άσχημα»:
- α) για να επικυρώσει τη δική της άποψη γι' αυτούς
 β) για να επικρίνει τη συγκεκριμένη άποψη
 γ) για να την αντιπαραθέσει στη συνέχεια της παραγράφου με την αλλαγή της οπτικής του ξαδέρφου
 δ) για να δώσει χιουμοριστικό τόνο στο κείμενο
5. Στην τελευταία παράγραφο η φράση «πού οδεύομεν!» βρίσκεται σε εισαγωγικά, γιατί χρησιμοποιείται περισσότερο για να δηλώσει:
- α) ειρωνεία για τις απόψεις των ενηλίκων της εποχής
 β) θαυμασμό για την ορθότητα των λεγόμενων
 γ) φράση της αρχαίας ελληνικής
 δ) έκπληξη

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση της κόρης όσον αφορά το θέμα της επαγγελματικής της αποκατάστασης στο Κείμενο 2. Συμφωνείς με αυτήν; Να αναπτύξεις την απάντησή σου με στοιχεία του κειμένου σε 100 - 150 λέξεις.

126. ΘΕΜΑ 20076

Κείμενο 1

Έγινα μπαμπάς, θα σας τα πω στο blog μου

Τα ακόλουθα, ελαφρώς διασκευασμένα, αποσπάσματα είναι από το ομώνυμο άρθρο είναι της Έλλης Ισμαηλίδου, δημοσιευμένο στις 25 Απριλίου 2012 στην εφημερίδα «Το Βήμα» (ανακτήθηκε 14/10/2021).

[...] Οι σύγχρονοι γονείς δεν είναι μόνο αναγνώστες, αλλά και παραγωγοί του διαδικτυακού υλικού. Με το πληκτρολόγιο ανά χείρας, με το Facebook⁴⁵ διαρκώς συνδεδεμένο και με το Instagram⁴⁶ έτοιμο να απαθανατίσει (και να μοιραστεί) φευγαλέες οικογενειακές στιγμές, παράγουν σελίδες επί σελίδων ως μπλόγκερ⁴⁷, χρήστες των social media⁴⁸ ή ακόμα και ως διαχειριστές δημοφιλών ιστοσελίδων. Ξεκινούν με το να μοιράζονται την καθημερινότητα τους, συνεχίζουν εκφράζοντας σχόλια και απόψεις, ανεβάζοντας φωτογραφίες και βίντεο, συνδέονται με άλλους γονείς και, πριν καλά-καλά το καταλάβουν, μετατρέπονται σε διαχειριστές δημοφιλών ιστοσελίδων με χιλιάδες αναγνώστες, διαδικτυακή διαφήμιση και λαμπρές επαγγελματικές προοπτικές!

⁴⁵ Εφαρμογή κοινωνικής δικτύωσης.

⁴⁶ Εφαρμογή κοινωνικής δικτύωσης.

⁴⁷ Blogger είναι ο άνθρωπος αυτό ο οποίος δημοσιεύει άρθρα σε ένα blog, το οποίο είτε είναι δικό του, είτε όχι. Το ιστολόγιο, γνωστό συχνά με την άκλιτη ονομασία μπλογκ (blog), είναι μορφή ιστοχώρου.

⁴⁸ Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα μέσα αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας ομάδων ανθρώπων μέσω διαδικτυακών κοινοτήτων.

Δεν είναι τυχαίο ότι πρόσφατη έρευνα της αμερικανικής εταιρίας «e-Marketer» ονόμασε της μαμάδες-μπλόγκερ ως τη «νέα δύναμη του μάρκετινγκ», καθώς 32 εκατομμύρια μητέρες διαβάζουν τακτικά γονεϊκά μπλογκ στις ΗΠΑ, ενώ 3,9 εκατομμύρια γράφουν σε τέτοια μπλογκ. Στην Ελλάδα οι αριθμοί είναι σαφώς λιγότερο εντυπωσιακοί, ωστόσο παρουσιάζουν αυξητική τάση, με περίπου 200 γονεϊκά μπλογκ να έχουν καταγραφεί στο ελληνικό διαδίκτυο. Ταυτόχρονα, οι πρώτες γονεϊκές ομάδες αρχίζουν να σχηματίζονται μέσω διαδικτύου. Ξεκινώντας από τον κυβερνοχώρο, οι εν λόγω γονείς καταλήγουν να συναντώνται και σε «φυσικό» χώρο, δημιουργώντας κοινότητες που αλληλοϋποστηρίζονται και αναπτύσσουν πολύπλευρη δράση. [...]

Την πρωτοκαθεδρία στα γονεϊκά μπλογκ διατηρούν – όπως θα ήταν αναμενόμενο σε μια πατριαρχική κοινωνία όπως η ελληνική– οι μητέρες. Ωστόσο, πρόσφατα έχουν παρουσιάσει αύξηση τα γονεϊκά μπλογκ που προέρχονται από την πένα ανήσυχων πατεράδων που μοιράζονται τις χαρές (και τα δεινά) της πατρότητας στο διαδίκτυο. «Ξεκίνησα το 2005 ένα προσωπικό μπλογκ χωρίς να έχω πρόθεση να γίνω ένας πατέρας-μπλόγκερ. Ωστόσο, τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχω καταλήξει να γράφω όλο και περισσότερο για τα παιδιά μου. Συνήθως τα κείμενά μου είναι αυθόρμητα. Συμβαίνει κάτι και αμέσως γράφω μια σκέψη, ένα σχόλιο, ένα συναίσθημα. Ξέρω ότι υπάρχουν εκεί έξω πολλοί πατεράδες στους οποίους θα προκαλέσω αντίστοιχες σκέψεις και αντιδράσεις», λέει στο «Βήμα» ο κ. Χρήστος Λουφόπουλος, ο οποίος διατηρεί δημοφιλές μπλογκ για γονείς. Ο ίδιος τονίζει ότι οι Έλληνες πατεράδες είναι εξαιρετικοί μπλόγκερ και παράγουν αξιόλογο υλικό για όποιον έχει το «μικρόβιο» να το αναζητήσει. «Η βασική διαφορά με τις μητέρες, ωστόσο, είναι ότι οι πατεράδες δύσκολα ζητούν συμβουλές. Μοιράζονται τις εμπειρίες τους με έναν τρόπο κατεξοχήν μονομερή. Αξίζει να σημειωθεί ότι έχω λάβει πολλές φορές e-mails από μητέρες αναγνώστριες, αλλά ποτέ από πατέρα!» καταλήγει ο ίδιος. [...]

Κείμενο 2

Ψάχνουμε τα θνητά τους μάτια

Το ακόλουθο ποίημα είναι από τη συλλογή του Γιάννη Τζανετάκη (1956 -) «Θαμπά πατίνια», εκδόσεις Πόλις (2017).

Ας λένε με τις μάνες τους
 πως δένονται τ' αγόρια
 οι άντρες χαμογελάνε
 -κρυφά μην πληγωθούν-
 πάει στους μπαμπάδες μας ο νους
 βρέφη γινόμαστε ξανά
 φωτογραφίες
 γέρνουμε στο σακάκι τους
 κι αν το 'χετε προσέξει
 έτσι όπως μας σηκώνουν
 στον αέρα
 -λες και τους νοσταλγούμε ήδη-
 ψάχνουμε τα θνητά τους μάτια
 και τη μικρή μας
 με λαχτάρα

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις, σε ένα κείμενο 50-60 λέξεων, τη χρησιμότητα των γονεϊκών μπλογκ, σύμφωνα με όσα καταγράφονται στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στη θεματική περίοδο της 3ης παραγράφου: «Την πρωτοκαθεδρία στα γονεϊκά μπλογκ διατηρούν – όπως θα ήταν αναμενόμενο σε μια πατριαρχική κοινωνία όπως η ελληνική– οι μητέρες» επιχειρείται η ομαλή μετάβαση μεταξύ των παραγράφων 2 και 3, αλλά και η εισαγωγή στα νοήματα της 3ης. Με ποιους τρόπους επιτυγχάνεται αυτό;

3ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Στο Κείμενο διατηρούνται οι ξενόγλωσσες ονομασίες και όροι, γιατί δεν υπάρχουν αντίστοιχοι στα ελληνικά.
2. Η παράθεση της μαρτυρίας του Χρήστου Λουφόπουλου ενισχύει την οικειότητα στο ύφος λόγου του κειμένου.
3. Το ασύνδετο σχήμα στο χωρίο της 1ης παραγράφου «Ξεκινούν με το να μοιράζονται ... και λαμπρές επαγγελματικές προοπτικές!» επιλέγεται, για να διατυπωθούν, με συντομία, πολλές πληροφορίες.
4. Η φράση «νέα δύναμη του μάρκετινγκ» περικλείεται σε εισαγωγικά, γιατί παραθέτει επιπλέον λεπτομέρειες για τις μαμάδες-μπλόγκερ.
5. Στο χωρίο: «οι Έλληνες πατεράδες είναι εξαιρετικοί μπλόγκερ και παράγουν αξιόλογο υλικό για όποιον έχει το «μικρόβιο» να το αναζητήσει» παρατηρείται συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας.

ΘΕΜΑ 4

Να αναγνωρίσεις, με παραπομπές στα σχετικά χωρία του ποιήματος, τα στοιχεία τα οποία χαρακτηρίζουν τη σχέση πατέρα-γιου . Ποια είναι η προσωπική σου στάση απέναντι σ' αυτή τη σχέση και γιατί; Η απάντησή σου να έχει έκταση 120-150 λέξεων.

127. ΘΕΜΑ 20115

Κείμενο 1

Πέρα από το ροζ ή το γαλάζιο

Το ακόλουθο (διασκευασμένο) κείμενο της Δήμητρας Κογκίδου αντλήθηκε από το ιστολόγιο:

artbloggr.wordpress.com

Η παγίδα του φύλου αρχίζει από πολύ νωρίς, πριν ακόμα γεννηθεί το παιδί, από το υπερηχογράφημα. Ίσως το πιο κοινό τελετουργικό στις δυτικές κοινωνίες σχετικά με τη γέννηση ενός μωρού είναι η προετοιμασία του παιδικού δωματίου και η αγορά των «κατάλληλων για το φύλο» του μωρουδιακών και διαφόρων αντικειμένων. Διαφορετικά στυλ και χρώματα στα πρώτα ρουχαλάκια, στα σεντόνια και στις κουβέρτες, στη διακόσμηση του δωματίου και στα πρώτα παιχνίδια που αντανακλούν τις απόψεις των ενηλίκων για τους έμφυλους ρόλους. Ροζ για τα κορίτσια και γαλάζιο για τα αγόρια.

Υπάρχουν πολλές μελέτες που διερευνούν τον ρόλο του χρώματος στο πλαίσιο των έμφυλων στερεοτύπων και όλες δείχνουν ότι υπάρχει διαφοροποίηση κατά φύλο. Το χρώμα αποτελεί μια από τις κύριες αιτίες για την έμφυλη κατηγοριοποίηση των παιχνιδιών από τα παιδιά. Μια σημαντική πηγή επιρροής των παιδιών ως προς την επιλογή χρωμάτων οφείλεται στο γεγονός ότι εκτίθενται από τη γέννησή τους σε ένα ροζ ή γαλάζιο περιβάλλον και με αντίστοιχες επιλογές στα χρώματα των παιχνιδιών.

Το ροζ έχει γίνει από τα πιο σημαντικά στοιχεία του σχεδιασμού των «κοριτσίστικων» παιχνιδιών τα τελευταία χρόνια. Έχουν γραφτεί πάρα πολλά για την προέλευση της έλξης των κοριτσιών από το ροζ, αλλά, σύμφωνα με όλα τα δεδομένα, τα αίτια είναι κοινωνικοπολιτισμικά. Υποστηρίζεται ότι η Barbie φταίει για τη μεγάλη διάδοση του ροζ, αν και, όταν βγήκε στη δεκαετία του 1950 ως κούκλα μόδας υψηλής ραπτικής, ήταν ντυμένη σε μαύρο και άσπρο. Στη δεκαετία του '70 η Barbie συνδέθηκε με το ροζ χρώμα. Η Mattel – κατασκευάστρια εταιρεία της Barbie- έχει τα πνευματικά δικαιώματα στην απόχρωση του ροζ που ονομάζεται Barbie Pink και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε οτιδήποτε δεν είναι της Barbie.

Γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1980 οι διαφορετικές ηλικιακές ομάδες και το φύλο χρησιμοποιήθηκαν ως στρατηγικές του μάρκετινγκ, για να αυξηθούν οι πωλήσεις. Τότε δημιουργήθηκε μια τρίτη κατηγορία –για τη νηπιακή ηλικία - μεταξύ των βρεφικών ενδυμάτων και των ρούχων για μεγαλύτερα παιδιά και έγινε ο διαχωρισμός των αγορίστικων και κοριτσίστικων ρούχων στην ηλικία των δύο. Έτσι, το ροζ κυριάρχησε ως «κοριτσίστικο» χρώμα, ιδιαίτερα για τα μικρά παιδιά. Ο θρίαμβος του ροζ και μπλε οφείλεται στον κατακερματισμό της αγοράς παιχνιδιών, έτσι ώστε να υπάρξουν μεγαλύτερα κέρδη και να είναι πιο δύσκολο για τους γονείς να αγοράσουν ένα παιχνίδι για αδέλφια διαφορετικού φύλου.

Αν είναι να κατηγορήσουμε οπωσδήποτε, λοιπόν, κάποιον θα πρέπει να είναι πρωτίστως το μάρκετινγκ που περιορίζει ασφυκτικά τις επιλογές, κυρίως για τα μικρά κορίτσια. Η κουλτούρα της ροζ πριγκίπισσας είναι τμήμα μιας τεράστιας βιομηχανίας και ενός ισχυρού μάρκετινγκ που ενθαρρύνει τον καταναλωτισμό με καταναγκαστικό τρόπο και ενισχύει αρνητικά στερεότυπα για το φύλο και την ομορφιά στα νεαρά κορίτσια.

Κείμενο 2

Δuo Καρδιές Ηλεκτρισμένες σ' ένα Τραίνο...

Το ποίημα του Καίσαρα Εμμανουήλ (1902-1970) προέρχεται από τη συλλογή του «Ο Παράφωτος Αυλός» (1929). Αντλήθηκε από την ανθολογία «Ποιήματα» (εκδ. Ερμής, σειρά: Ο ανθολόγος Ερμής, 2001).

Το πρωί, μέσα στο τραίνο, όπως τη θέση μου

–την ίδια πάντα- παίρνω απέναντί σας,

τ' ωραίο, λιτό κεφάλι μου προσφέρετε

σα φρούτο σε κρυστάλλινη φρουτιέρα...

Μπροστά σας ένα απλό παιδάκι γίνομαι
που, ορθό σε μια προθήκη φωτισμένη,
νιώθει η καρδιά του απόκρυφα να δένεται
μ' ένα λαμπρό, γαλάζιο παιχνιδάκι...

Χρόνια με το ίδιο τραίνο ταξιδεύουμε,
λικνίζοντας τ' απίθανα όνειρά μας:
στο ερωτικό, τ' αμφίβολο ταξίδι μας,
ω, ας μένουμε κι οι δυο μας πάντα ξένοι!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Με βάση τα δεδομένα του Κειμένου 1, γιατί τα κορίτσια προτιμούν κατά κανόνα το ροζ χρώμα; (60-70 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Η συντάκτρια οργανώνει το κείμενό της βασισμένη στις ακόλουθες τεχνικές. Να καταγράψετε ενδεικτικά χωρία για καθεμία από αυτές:

- α. παράδειγμα (1 ενδεικτικό χωρίο)
- β. ιστορική αναδρομή (2 ενδεικτικά χωρία)
- γ. αίτιο - αποτέλεσμα (2 ενδεικτικά χωρία)

3ο υποερώτημα

Στο παρακάτω απόσπασμα από τον πρόλογο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις δύο λέξεις με μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας και να εξηγήσεις πού αποσκοπεί η αρθρογράφος με τη χρήση αυτών των δύο λέξεων στην αρχή του κειμένου.

Η παγίδα του φύλου αρχίζει από πολύ νωρίς, πριν ακόμα γεννηθεί το παιδί, από το υπερηχογράφημα. Ίσως το πιο κοινό τελετουργικό στις δυτικές κοινωνίες σχετικά με τη γέννηση ενός μωρού είναι η προετοιμασία του παιδικού δωματίου και η αγορά των «κατάλληλων για το φύλο» του μωρουδιακών και διαφόρων αντικειμένων.

ΘΕΜΑ 4

Ποιες σκέψεις και ποια συναισθήματα προκαλούν στο ποιητικό υποκείμενο οι καθημερινές συναντήσεις στο τραίνο με την άγνωστή του συνταξιδιώτισσα; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις, αξιοποιώντας ενδείξεις από το ποίημα.

Κείμενο 1**1939: Κηρύσσεται νεκρή η «βασίλισσα των αιθέρων» Αμέλια Έρχαρτ⁴⁹**

Το άρθρο που παρατίθεται αποσπασματικά γράφτηκε από την Κορίνα Φαρμακόρη και δημοσιεύτηκε αναθεωρημένο στο περιοδικό Lifo στις 5-1-2021.

(ανάκτηση από <https://www.lifo.gr/san-simera/1939-kiryssetai-nekri-i-basilissa-ton-aitheron-amelia-erhart>)

Η Αμέλια Έρχαρτ γεννήθηκε στις 24 Ιουλίου 1897 στο Άτκινσον του Κάνσας [...]. Παιδί δραστήριο και ζωηρό, κρατούσε για τον εαυτό της τον ρόλο του αρχηγού και περνούσε το χρόνο της σκαρφαλώνοντας σε δέντρα, κυνηγώντας αρουραίους με τουφέκι και συμπληρώνοντας με τη μικρότερη αδελφή της τη συλλογή τους από «σκουλήκια, σκώρους, ακρίδες και έναν φρούνο⁵⁰».

Το 1904 πραγματοποιεί την πρώτη της «πτήση»: με ένα κιβώτιο αντί για έλκηθρο βουτά από την κεκλιμένη ράμπα που ζήτησε από τον θείο της να κατασκευάσει και να στερεώσει στην οροφή του μικρού σπιτιού του κήπου. Με σκισμένο φόρεμα και πληγωμένα χείλη αναφωνεί ενθουσιασμένη: «Είναι ακριβώς όπως το πέταγμα!». Το 1908 η Αμέλια θα δει για πρώτη φορά αεροπλάνο, αλλά δεν θα εντυπωσιαστεί και θα το περιγράψει ως «ένα πράγμα από σκουριασμένα καλώδια και ξύλο και καθόλου ενδιαφέρον».

Τα οικονομικά προβλήματα της οικογένειάς της δυσχεραίνουν τη σχολική της ζωή, εκείνη όμως ονειρεύεται ένα σπουδαίο μέλλον κι έχει για συντροφιά ένα λεύκωμα με αποκόμματα εφημερίδων για επιτυχημένες γυναίκες σε ανδροκρατούμενους χώρους. Το 1916 αποφοιτά από το γυμνάσιο και κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου εργάζεται ως νοσοκόμα στο στρατιωτικό νοσοκομείο Σπαντίνα στο Τορόντο, όπου κολλά ισπανική γρίπη που της αφήνει κληρονομιά έντονους πονοκεφάλους για όλη της τη ζωή.

Το 1919 αποφασίζει να σπουδάσει ιατρική στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, έναν χρόνο αργότερα όμως εγκαταλείπει τις σπουδές της. [...] Στις 28 Δεκεμβρίου 1920 μαζί με τον πατέρα της επισκέπτεται ένα αεροδρόμιο στο Λονγκ Μπιτς. Ο πιλότος Φρανκ Χοκς της προσφέρει μια δεκάλεπτη πτήση και η εμπειρία αυτή της αλλάζει τη ζωή: «Μέχρι τη στιγμή που ήμασταν στα διακόσια ή τριακόσια πόδια από το έδαφος, ήξερα ότι έπρεπε να πετάξω», θα πει αργότερα.

Αποφασισμένη να γίνει πιλότος, κατορθώνει να μαζέψει 1000 δολάρια για τα πτητικά μαθήματα κάνοντας διάφορες δουλειές, ακόμα και οδηγώντας φορτηγό. Στις 3 Ιανουαρίου 1921 αρχίζει μαθήματα με δασκάλα μια πρωτοπόρο αεροπόρο, την Ανίτα «Νέτα» Σνουκ. Έξι μήνες αργότερα θα αγοράσει το «καναρίνι», το μεταχειρισμένο κίτρινο διπλάνο με το οποίο στις 22 Οκτωβρίου 1922 θα πετάξει στα 14.000 πόδια, κάνοντας παγκόσμιο ρεκόρ για γυναίκες πιλότους. Στις 15 Μαΐου 1923 γίνεται η 16η γυναίκα που καταφέρνει να πάρει άδεια πιλότου. [...]

Τον Απρίλιο του 1928 η Έρχαρτ λαμβάνει ένα τηλεφώνημα από τον πολιτικό αρθρογράφο πλοίαρχο Χίλτον Χ. Ράιλι, που της προτείνει να πετάξει πάνω από τον Ατλαντικό ως επιβάτης, κρατώντας το ημερολόγιο πτήσης. Δέχεται αμέσως και γίνεται η πρώτη γυναίκα που διέσχισε πετώντας τον Ατλαντικό, ωστόσο απογοητεύεται από τον γεγονός ότι δε χειρίστηκε ούτε λεπτό τα αεροπλάνο. «Ο Στουλτζ πραγματοποίησε ολόκληρη την πτήση - έπρεπε. Εγώ ήμουν απλά μία αποσκευή, όπως ένας σάκος πατάτες... Ίσως κάποια μέρα να το δοκιμάσω μόνη», θα δηλώσει μετά την προσγειώση. Τέσσερα χρόνια αργότερα θα πραγματοποιήσει το όνειρό της. [...]

⁴⁹ Ήταν η πρώτη γυναίκα που διέσχισε πετώντας μόνη της τον Ατλαντικό.

⁵⁰ φρούνος: αμφίβιο που μοιάζει με τον βάτραχο.

Το επόμενο της σχέδιο είναι εξαιρετικά φιλόδοξο και θα αποδειχθεί μοιραίο: «μία πτήση την οποία θέλω περισσότερο από κάθε άλλη να επιχειρήσω – τον περίπλου της Γης, όσο πιο κοντά στον Ισημερινό της είναι δυνατόν», θα πει. [...]

Κείμενο 2

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ

Το ποίημα της Χλόης Κουτσουμπέλη ανήκει στη συλλογή «Η γυμνή μοναξιά του ποιητή Όμικρον» που εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2021. Στη συλλογή αυτή η ποιήτρια αξιοποιεί τις βιογραφίες γνωστών προσώπων, υπαρκτών ή φανταστικών, μετουσιώνοντάς τες σε ποιήματα μέσα από τη δική της προσωπική ματιά.

Ονομάζομαι Άννι Έντσον Τέιλορ⁵¹.

Το 1901 έκλεισα τα εξήντα τρία.

Επέζησα από έναν καταρράκτη,
έναν γάμο, δύο κηδείες, τρεις εραστές.

Η ζωή μου βαρέλι που καταρακυλά.

Ο άντρας μου παρέμεινε για μένα ένας ξένος.

Φορούσε μακριά σώβρακα

κι έσβηνε το κερί το βράδυ.

Όσο για μένα τις νύχτες ταξίδευα πολύ.

Το πρωί η νυχτικά μου πάντα λασπωμένη.

Ένα βράδυ ξύπνησα σ' άλλο κρεβάτι.

Μέσα στον ύπνο, βλέπετε,
μπερδεύει κανείς τις διευθύνσεις.

Ποια είμαι δεν έμαθα ποτέ.

Στο τάφο μου ας γράψουν:

Άννι Έντσον Τέιλορ

Η μόνη πραγματική συγκίνηση

που ένιωσε ποτέ

ήταν όταν έπεσε στους Καταρράκτες.

Κι όταν έγραψε το πρώτο της ποίημα.

⁵¹ Η Άννι Έντσον Τέιλορ, Αμερικανίδα δασκάλα, έγινε γνωστή όταν αποφάσισε να προβεί σε μια παράτολμη κίνηση στις 24 Οκτωβρίου 1901, στα 63α γενέθλιά της, καθώς βρισκόταν σε τραγική προσωπική και οικονομική κατάσταση. Η Τέιλορ, έγινε η πρώτη γυναίκα που έπεσε από τους καταρράκτες του Νιαγάρα και παρέμεινε ζωντανή, μέσα σε ένα βαρέλι.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια στοιχεία της προσωπικότητάς της αξιοποίησε, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η Αμέλια Έρχαρτ, προκειμένου να ξεπεράσει τα εμπόδια στο δρόμο προς την εκπλήρωση των φιλοδοξιών της; Να απαντήσεις σύντομα σε 50-60 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 παρατηρούμε πολλές φράσεις που προσδιορίζουν το χρόνο. Να επισημάνεις από ένα παράδειγμα, στο οποίο οι προσδιορισμοί αυτοί διατηρούν α. τη συνοχή μεταξύ των παραγράφων και β. μεταξύ των λεπτομερειών της ίδιας παραγράφου. Να εξηγήσεις την επιλογή αυτή της συγγραφέα λαμβάνοντας υπόψη το είδος του κειμένου.

3ο υποερώτημα

- α. Να σχολιάσεις τη λειτουργία του ενεστώτα στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 (Τα οικονομικά προβλήματα ... για όλη της τη ζωή).
- β. Να ερμηνεύσεις τη χρήση της μονής παύλας και των αποσιωπητικών στο χωρίο «Ο Στουλτζ πραγματοποίησε ολόκληρη την πτήση - έπρεπε. Εγώ ήμουν απλά μια αποσκευή, όπως ένας σάκος πατάτες... Ίσως κάποια μέρα να το δοκιμάσω μόνη», θα δηλώσει μετά την προσγείωση». .

ΘΕΜΑ 4

Πώς θα χαρακτήριζες το ποιητικό υποκείμενο μέσα από τα συμβάντα που εκθέτει στη «βιογραφία» του; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε 3 ενδείξεις του κειμένου. (100 – 150 λέξεις).

129. ΘΕΜΑ 20163

Κείμενο 1

Για την υποτέλεια των γυναικών

Το παρακάτω κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο του Σωτήρη Βανδώρου, που έχει δημοσιευτεί στο <https://bookpress.gr/stiles/dimosia-sizitisi/4176-mill-subjection> με τίτλο Για την υποτέλεια των γυναικών, του Τζον Στούαρτ Μιλλ στις 22 Ιουνίου 2014.

[...] Το να εναντιώνεσαι στην κοινωνία σου, τη Βικτωριανή Αγγλία, και να της καταμαρτυρείς όσα ο Μιλλ στο δοκίμιό του Για την υποτέλεια των γυναικών (1869), γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι θα δεχθείς το χλευασμό και την ειρωνεία, δεν είναι για τον καθένα. Αλλά ο Τζον Στιούαρτ τιμούσε ως ισότιμή του από κάθε άποψη τη Χάρριετ Τέιλορ με την οποία συνδέοταν στενά φιλικά επί μακρόν και την οποία παντρεύτηκε μετά το θάνατο του πρώτου της συζύγου. Είναι αυτή η ξεχωριστή σχέση που τροφοδοτεί το στοχασμό του, αλλά κι ο στοχασμός του που συμπληρωματικά δίνει ποιότητα και βάθος στη σχέση αυτή.

Ο Μιλλ παρατηρεί στο βιβλίο του ότι η αντίκρουση με ορθολογικά επιχειρήματα μιας βαθιά ριζωμένης πεποίθησης (που επιπλέον έχει σχεδόν καθολική αποδοχή), σαν κι αυτή στην οποία πρόκειται να επιτεθεί ανηλεώς, εμφανίζει σοβαρότατους περιορισμούς, όταν αυτή η πεποίθηση θεμελιώνεται κατεξοχήν σε παραδεδωμένες⁵² αντιλήψεις [...]

Είναι το πεδίο των έμφυλων σχέσεων, το οποίο μπαίνει στο στόχαστρο του Μιλλ και ο οποίος επιστρατεύει κάθε δυνατό επιχειρήμα στο πλαίσιο μιας σαρωτικής κριτικής που ισορροπεί μεταξύ της πολεμικής διάθεσης και του στόχου να κλονίσει, έστω, την εγκυρότητα των καθιερωμένων αντιλήψεων και πρακτικών. Το μείζον επιχειρήμα το οποίο διατρέχει σχεδόν το σύνολο του κειμένου βασίζεται στην αντιπαραβολή της κοινωνικής θέσης των γυναικών προς τη –μόλις προ ολίγων δεκαετιών από τη συγγραφή του δοκιμίου καταργημένη στη Βρετανική Αυτοκρατορία– δουλεία.

Εν ολίγοις, η κατάσταση των γυναικών, λέει ο Μιλλ, είναι χειρότερη αυτής των δούλων, κι αυτό συνιστά όνειδος για την ανθρωπότητα. Πρέπει να αλλάξει άρδην και άμεσα, προς όφελος όλων, ανδρών και γυναικών. «Η ισότητα των έγγαμων προσώπων έναντι του νόμου είναι ο μόνος τρόπος μέσω του οποίου αυτή η ιδιαίτερη σχέση μπορεί να πάψει να αντιβαίνει στη δικαιοσύνη προς αμφοτέρες τις πλευρές και την κοινή τους ευτυχία, αλλά και το μοναδικό μέσο που μπορεί να κάνει την καθημερινή ζωή του ανθρώπινου είδους σχολείο υψηλής ηθικής καλλιέργειας».

Κείμενο 2

Η ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Το παρακάτω ποίημα είναι απόσπασμα της Ζωής Καρέλλη, με τίτλο Η άνθρωπος, και ανήκει στο συλλογικό τόμο Τα Ποιήματα, II, σσ. 123-24

Εγώ γυναίκα, η άνθρωπος,
ζητούσα το πρόσωπό Σου
πάντοτε,
ήταν ως τώρα του ανδρός
και δεν μπορώ αλλιώς
να το γνωρίσω. {...}

Πίστεψα πως υπάρχω,
θα υπάρχω,
όμως πότε υπήρχα δίχως του
και τώρα,
πώς στέκομαι, σε ποιο φως,
ποιος είναι ο δικός μου ακόμα
καϋμός;

⁵² Παραδεδωμένος: αυτός που τον έχουν αποδεχτεί ευρέως ως προς την αλήθεια και το κύρος του. Παραδεδωμένες απόψεις/αντιλήψεις, τα παραδεδωμένα, αυτά που πολύς κόσμος δέχεται ως ορθά, αυτά που ισχύουν κατά παράδοση (ήθη, συμπεριφορές κ.λπ)

Ω, πόσο διπλά υποφέρω,
 χάνομαι διαρκώς,
 όταν Εσύ οδηγός μου δεν είσαι.
 Πώς θα δω το πρόσωπό μου,
 την ψυχή μου πώς θα παραδεχτώ,
 όταν τόσο παλεύω [...]

Και λέω πως είμαι ακέραιος
 άνθρωπος
 και μόνος. Δίχως του δεν
 εγινόμουν
 και τώρα είμαι και μπορώ
 κι είμαστε ζεύγος χωρισμένο,
 εκείνος
 κι εγώ έχω το δικό μου φως,
 εγώ ποτέ, σελήνη,
 είπα πως δεν θα βαστώ απ' τον
 ήλιο
 κι έχω τόσην υπερηφάνεια
 που πάω τη δική του να φτάσω
 και να ξεπεραστώ, εγώ,
 που τώρα μαθαίνομαι και πλήρως
 μαθαίνω πως θέλω σ' εκείνον ν'
 αντισταθώ
 και δεν θέλω από κείνον τίποτα
 να δεχτώ και δε θέλω να
 περιμένω.[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60-70 λέξεις να παραθέσεις τις θέσεις του Τζον Στούαρτ Μιλ για τις έμφυλες σχέσεις και τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις δυο τρόπους με τους οποίους επιτυγχάνεται η συνοχή ανάμεσα στις περιόδους λόγου στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Πώς μπορείς να χαρακτηρίσεις το ύφος λόγου στο Κείμενο 1, απλό ή σοβαρό; Δικαιολόγησε την απάντησή σου με αναφορά σε τρεις γλωσσικές επιλογές και αιτιολόγησε αυτήν την επιλογή με κριτήριο την πρόθεση του συγγραφέα.

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις και να ερμηνεύσεις τις διακυμάνσεις των σχέσεων του ποιητικού υποκειμένου με τον άντρα, τεκμηριώνοντάς τις σε συγκεκριμένες αναφορές. Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου προκάλεσε η ανάγνωση του ποιήματος; Οργάνωσε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

130. ΘΕΜΑ 20164

Κείμενο 1

[Κατηγορίες γυναικών που αφορά στις μέρες μας η Γιορτή της Γυναίκας]

Το παρακάτω κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο της Εύας Στάμου, που έχει δημοσιευτεί στον ιστότοπο bookpress.gr/stiles/210-stamou/1426-giorti-tis-gynaikas με τίτλο «Μας αφορά η Γιορτή της Γυναίκας;» στις 6 Μαρτίου 2011.

Η 8η Μαρτίου καθιερώθηκε το 1975 από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως η «Διεθνής μέρα εορτασμού των επιτευγμάτων των γυναικών» άσχετα από φυλετικούς, οικονομικούς, πολιτιστικούς ή γλωσσικούς διαχωρισμούς. Σκοπός της θεσμοθέτησης ήταν να συμβάλλει στην ισότητα μεταξύ των δύο φύλων.

Εξίσου σημαντική όμως είναι και η ισότητα ανάμεσα στις γυναίκες. Η απουσία οποιασδήποτε διάκρισης μεταξύ διαφορετικών ομάδων γυναικών μπορεί να κρύβει μια παγίδα που αντί να προάγει την ισότητα, αναδεικνύει συγκεκριμένες κοινωνικές και οικονομικές κατηγορίες, αγνοώντας την ίδια στιγμή τις πιο ευάλωτες ομάδες που έχουν πραγματική ανάγκη προστασίας και υποστήριξης.

Για ποιες γυναίκες μιλάμε όταν αναφερόμαστε στις γυναίκες που είθισται να γιορτάζουν την 8η Μαρτίου; Ποιες κατηγορίες γυναικών αφορά στις μέρες μας η Γιορτή της Γυναίκας; Η ανάγκη διαφοροποίησης είναι επιτακτική.

Μιλώντας για το κοινωνικό φάσμα, [...] μπορούμε να μιλήσουμε για γυναίκες της μεσαίας και της ανώτερης τάξης που μοιράζονται -στις Δυτικές κοινωνίες- την πολιτική και οικονομική εξουσία με τους άνδρες, αλλά και [...] για μητέρες που μεγαλώνουν στο σπίτι τα παιδιά τους, υπαλλήλους, φοιτήτριες, εργάτριες του ελάχιστου ημερομισθίου, «αόρατες» μουσουλμάνες των αστικών κέντρων των οποίων κάθε επαφή με τον έξω κόσμο μεσολαμβάνεται από τον σύζυγο ή τον κηδεμόνα, μετανάστριες από την ανατολική Ευρώπη που δουλεύουν ανασφάλιστες στα σπίτια ή τους αγρούς για ένα πιάτο φαΐ, τσιγγάνες που επαιτούν στα φανάρια.

Οι γυναίκες που διαφημίζουν το κορμί τους προς πώληση σε περιοδικά, εφημερίδες και τηλεοπτικά κανάλια -σαν οποιοδήποτε άλλο προϊόν- είναι ένα φαινόμενο που έχει πάνυ να μας σοκάρει ή να μάς προβληματίζει ως κοινωνία, αφού θεωρούμε πλέον την κατάσταση αυτή φυσική. Συνέπεια αυτής της λογικής είναι η αποδυνάμωση του κινήματος κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης. [...]

Στην άκρη του φάσματος έχουμε τις γυναίκες που αποκτούν πανεπιστημιακά πτυχία, ασχολούνται με τα κοινά, καθιερώνονται σε επαγγέλματα που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν καθαρά ανδρικά και ζουν τη ζωή τους με

τρόπους που σταδιακά καταργούν τους παγιωμένους ρόλους και τα παραδοσιακά πρότυπα που ακόμα επικρατούν στις Δυτικές κοινωνίες. [...]

Κείμενο 2

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

Το παρακάτω διασκευασμένο απόσπασμα είναι από το έργο της Καλλιρρόης Παρρέν με τίτλο Η Χειραφετημένη (Η Χειραφετημένη. Τυπογραφείον Παρασκευά Λεώνη, Αθήναι 1900, σελ. 129-138, στον Τόμο Η', σελ. 357, εκδόσεις Σοκόλης, 1997

[...]Εάν έπαυες να με αγαπάς ποτέ, είχεν είπει την πρώτην ημέραν των γάμων της εις τον άνδρα της, θα απέθνησκον. Αλλ' ευθύς ως μετανοήσασα: όχι, θα έμενεν η Τέχνη, θα μου έμενεν η εργασία. Θα έζων.

Ο Κώστας⁵³ εννóει τώρα και αυτός την δύναμιν της Τέχνης. Εννóει όλα τα αισθήματα τα οποία αύτη αφυπνίζει. Ηννóει τα φίλτρα και τα μαγικά της μυστήρια. Ηννóει την μεγάλην αντίπαλον, την οποία ευρίσκουν τα ανυπότακτα πνεύματα και αι μικραί της ανθρώπινης φύσεως ατέλειαι εις αυτήν.

Η Μαρία ακράτητος κατέβη εις τον κήπον. «Ελάτε, εφώναζε, διευθυνόμενη προς μιαν τεχνητήν λίμνην, η οποία ευρίσκετο όπισθεν της οικίας. Ελάτε εις την λίμνην, είναι πολύ εύμορφα».

Η πενθερά της κατέβη και αυτή την κλίμακα, χωρίς να εννοή καλά-καλά, διατί κατέβαινεν. Όταν όμως ησθάνθη τας ψυχράς σταγόνας του νερού επί του μετώπου της έστρεψεν προς τα όπισω. Ο Κώστας εσταμάτησε και αυτός.

Η μητέρα του δεν ήθελε να φανή ολιγώτερον της νύμφης της ηρωική και να δείξη ότι εφοβείτο την βροχήν, αλλά δεν ηννóει και να βραχή. «Φώναζέ την να επιστρέψη, είπεν εις τον υιόν. Η υγρασία θα την πειράξη. Αι νέαι γυναίκες είναι πάντοτε απερίσκεπτοι τας πρώτας ημέρας του γάμου των».

Η Μαρία, η οποία δεν ήτο μακράν, ήκουσε τους λόγους της πενθεράς της. Έσπευσε να επιστρέψη, φοβουμένη μήπως την δυσαρεστήση. Και ως δια να δικαιολογηθή, εδοκίμασε να της περιγράψη το θέαμα της λίμνης, όταν βρέχη. «Η λίμνη, η τόσοσ ήσυχος και ακίνητος άλλοτε, ήρχισε λέγουσα, η οποία σπινθοβολεί, μόνον όταν ο ήλιος στέλη θερμά φιλιά, η λίμνη τώρα με την βροχήν παίρνει τα φιλιά της όπισω. Και να ιδήτε πως ανοίγει χίλια στόματα και πώς δέχεται τα ξηνητευμένα της και πώς αναστατώνει τα ήσυχα και δροσερά παλάτια της...»

Η πενθερά της την έβλεπε, ως να εφάινετο αμφιβállουσα αν η νύμφη της ήτο καλά. Αυτή εσκέπτετο πώς θα επέστρεφεν εις το Σταυροδρόμι με τας τρομερές λάσπες των δρόμων και η Μαρία ωμιλούσε για φιλιά και δροσερά παλάτια. Δεν ημπόρεσε να κρατήση έν μειδίαμα⁵⁴ οίκτου, το οποίον δεν διέφυγε την προσοχήν του Κώστα. Και καθώς εγνώριζε καλά την μητέραν του, εμάντευσε τας σκέψεις της. Δεν θα την εννοήση ποτέ την Μαρίαν η μητέρα, εσκέπτετο! Και ησθάνετο ως κάτι να του επέζε την ψυχήν.

⁵³ Στο μυθιστόρημα Η Χειραφετημένη, η Μαρία Μύρτου, ζωγράφος από την Αθήνα, ζει και εργάζεται μόνη στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί γνωρίζει τον Κώστα Μεμιδώφ, γόνου φαναριώτικης οικογένειας και τον παντρεύεται κρυφά.

⁵⁴ Ελαφρύ χαμόγελο (με ειρωνική χροιά)

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60-70 λέξεις να παραθέσεις τα ερωτήματα που θέτει η συντάκτρια και τις απαντήσεις που επιχειρεί να δώσει.

2ο υποερώτημα

Κατά τη γνώμη σου, οι τρεις τελευταίες παράγραφοι του Κειμένου 1 μπορούν να αποτελέσουν μια ξεχωριστή νοηματική ενότητα; Απάντησε με συντομία και τεκμηριωμένα με σχετικές αναφορές στο κείμενο.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση σωστή).

1. «Η 8η Μαρτίου καθιερώθηκε το 1975 από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως η...» (1η παράγραφος): η λέξη «καθιερώθηκε» με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α. κατακυρώθηκε
- β. καταχωρήθηκε
- γ. επικυρώθηκε
- δ. ορίστηκε

2. «Η απουσία οποιασδήποτε διάκρισης μεταξύ διαφορετικών ομάδων γυναικών μπορεί να κρύβει μια παγίδα που αντί να προάγει την ισότητα...» (2η παράγραφος). Με τη μεταφορά ως εκφραστικό σχήμα η συντάκτρια επιχειρεί να:

- α. κάνει το νόημα της φράσης πιο ζωηρό και το ύφος λόγου πιο ειρωνικό,
- β. χρησιμοποιεί τη λέξη με την πραγματική της σημασία,
- γ. αναδειξεί τον κίνδυνο που παραμένει παρά την ισότητα,
- δ. συγκρίνει δύο έννοιες, την ισότητα των γυναικών και τη διαφορετικότητα.

3. Η λέξη «φάσμα» (4η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α. φάντασμα
- β. φωτεινή δέσμη
- γ. συχνότητες
- δ. μια κλίμακα με νοητά άκρα.

4. «...των οποίων κάθε επαφή με τον έξω κόσμο μεσολαβείται από τον σύζυγο ή τον κηδεμόνα» (4^η παράγραφος): Με την επιλογή της παθητικής σύνταξης στην παραπάνω πρόταση η συντάκτρια επιδιώκει να:

- α. τονίσει την εξάρτηση και κηδεμονία των γυναικών αυτών από τους άντρες τους,
- β. επισημάνει την ευθύνη των αντρών για την παραπάνω κατάσταση,
- γ. δηλώσει το άνισο της μεταχείρισης με τις γυναίκες του δυτικού κόσμου,

- δ. ειρωνευτεί την κατάσταση των γυναικών που κηδεμονεύονται από τους άντρες τους.
5. «έχει πάψει να μας σοκάρει»: η φράση-σχόλιο της συντάκτριας (5^η παράγραφος) δηλώνει:
- α. παραδοχή
 - β. συμφωνία
 - γ. επιδοκimasία
 - δ. αγανάκτηση

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη διαφορετικότητα των δύο γυναικών, που πρωταγωνιστούν στο Κείμενο 2, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές (120-150 λέξεις).

131. ΘΕΜΑ 20197

Κείμενο 1

[Οι γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο από τη φτώχεια στην Ευρώπη]

Το ακόλουθο άρθρο είναι της Δανάης Μαραγκουδάκη, δημοσιευμένο στις 8/3/2021 στον ιστοχώρο της εφημερίδας Capital. Είναι ελαφρά διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Μεγαλύτερο κίνδυνο να βρεθούν σε καθεστώς φτώχειας έχουν οι γυναίκες απ' ό,τι οι άνδρες στην Ευρώπη, σύμφωνα με τον Ειδικό Εισηγητή του ΟΗΕ⁵⁵ για ζητήματα φτώχειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Olivier De Shutter, ο οποίος πραγματοποίησε πρόσφατα αποστολή δύο μηνών στην Ευρωπαϊκή Ένωση ερευνώντας τους τρόπους με τους οποίους οι χώρες της Γηραιάς Ηπείρου αντιμετωπίζουν τη φτώχεια.

Από τα αποτελέσματα της έρευνας προκύπτει πως οι γυναίκες διατρέχουν δυσανάλογα μεγαλύτερο κίνδυνο να βρεθούν σε συνθήκες φτώχειας σε σύγκριση με τους άνδρες. Το ποσοστό ξεκινά από το 22,3% έναντι 20,4% και μεγαλώνει σε μεγαλύτερες ηλικίες (22,3% έναντι 18,2%).

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ⁵⁶, το ποσοστό κινδύνου φτώχειας το 2019 ήταν ελαφρώς υψηλότερο για τις γυναίκες (18%) σε σχέση με τους άνδρες (17,7%). Ωστόσο, σε μεγαλύτερες ηλικίες το χάσμα διευρύνεται: Ο κίνδυνος φτώχειας για άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών εκτιμάται σε 13,4% για τις γυναίκες και σε 10,9% για τους άνδρες. Ο κίνδυνος φτώχειας για τις γυναίκες άνω των 75 ετών εκτιμάται σε 15,4%, ενώ για τους άνδρες της αντίστοιχης ομάδας ηλικιών σε 9,3%.

Σύμφωνα με τον Ειδικό Εισηγητή του ΟΗΕ αυτό συμβαίνει, διότι υπάρχει ακόμη διαχωρισμός των ρόλων μεταξύ γυναικών και ανδρών, με αποτέλεσμα να είναι πιο δύσκολο για τις γυναίκες να αναζητήσουν μακροχρόνια και πλήρους απασχόλησης εργασία. Ακόμη, η επαγγελματική σταδιοδρομία των γυναικών διακόπτεται συχνά, για να καλυφθεί η φροντίδα των παιδιών, ενώ πολλές γυναίκες εργάζονται με μερική απασχόληση, οπότε το επίπεδο των συντάξεων που λαμβάνουν είναι πολύ χαμηλότερο. [...]

Ωστόσο, όπως υποστηρίζει ο Ειδικός Εισηγητής, είναι σήμερα η ευκαιρία να ανοίξει εκ νέου η συζήτηση σχετικά με το είδος της κοινωνίας που θέλουμε. «Πρέπει να οικοδομήσουμε μια συμπεριληπτική κοινωνία που δίνει σε κάθε άτομο μια δίκαιη ευκαιρία για μια αξιοπρεπή ζωή. Αυτό σημαίνει πως χρειάζεται καταπολέμηση των

⁵⁵ Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών

⁵⁶ Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

διακρίσεων κατά των ατόμων που βρίσκονται σε καθεστώς φτώχειας, η δημιουργία περισσότερων ευκαιριών απασχόλησης για άτομα με χαμηλά επίπεδα προσόντων και η επένδυση στην εκπαίδευση των ανθρώπων και τη διάβιου κατάρτιση», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Κείμενο 2

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ (1884 - 1974)

Το ημερολόγιο της Πηνελόπης

Το ακόλουθο απόσπασμα είναι από το ομώνυμο έργο του Βάρναλη, δημοσιευμένο στο «Κώστας Βάρναλης, 1956. Πεζός λόγος». Αθήνα: Κέδρος. Διατηρήθηκε η ορθογραφία του αρχικού κειμένου.

Κεφάλαιο Α΄ Ο μισεμός

Πρωταπριλιά!... Σαν ψέμα. Ακόμα να το πιστέψω. Κι όμως έφυγε στ' αληθινά. Τώρα δα, μπροστά στα μάτια μου. Βουίζουν ακόμα τα μελίγγια μου και γυρίζει το νησί σα μυλόπετρα. Έφυγε! Ας με συντρέξουν οι θεοί και πρώτ' απ' όλους η Αιδώς.

Βαστάω το φτερό της χήνας στον αέρα δω και μιαν ώρα. Το μελάνι στέγνωσε στην άκρη του δέκα φορές. Δεν ξανάκαν' αυτή τη δουλειά. Να γράψω; Να μη γράψω; Και τι; Κι ως πότε;

Είμαι τόσο θλιμένη κι αδειανή, που για να παρηγοριέμαι και να γεμίζω κάπως τη ζωή μου, θα κρατήσω τούτα τα σημειώματα. Μα θα τα συνεχίσω; Θα τα τελειώσω!... Θα τα διαβάσω μεθαύριο του Δυσσέα; Ουφ! Τούτ' η αρρώστια, που μου τηνε κόλλησε Κείνος: να χωρίζω το τίποτα σε πολλά!

Από σήμερα ανοίγεται μπροστά μου καινούριος κόσμος. Και θα 'μαι μοναχή μου πλάστης του κι οδηγητής. Η πράξ' είναι πράμα δύσκολο· το γράψιμο — καθένας γράφει!

Μ' άφησε να⁵⁷ γυναίκα μ' ένα νευρικό παιδί στα φουστάνια μου. Κι ούτε με φίλησε, για να μη δείξει τάχατες αδυναμία μπροστά σε παρακατιανούς. Σα να με φιλούσε δηλαδή στο σπίτι! Ντογρού⁵⁸ στο ψητό... Ορτός⁵⁹ απάνου στο μπαστούνι του φλόκου, σίντας⁶⁰ σαλπάρισε το καράβι του, μου κίνησε την τριχωτή του χέρα βλέποντας αλλού. Ξέρει τις γυναίκες! Ψηλός και μαύρος σαν τα πουρνάρια του Πεταλέικου του βουνού, ξυπόλυτος και ξεμανίκωτος γέμιζε με το μπόι του και με τη μαυρίλα του τον ουρανό και το πέλαγο. Και νόμιζες, πως βαστούσε πάνου στο χοντρό του το σβέρκο το μέγα βάρος τ' ουρανού με τον ήλιο του και με τα πνέματα! Ήταν όλος χωμένος μέσα στα κόκκινα γένια του και στ' άκουρα τα μαλλιά του — και στα πηχτά του τα φρύδια. Και της φωνής του το βρόντημα ξεπετιότανε μεσ' από τα στήθια του σαν του χαλκού μεσ' απ' τη σπηλιά των Κορυβάντων⁶¹.

Τον είπανε: «τρομάρα των ανθρώπων». Και ποτές του δεν ήτανε τόσο τρομερός, όσο σήμερα, όντας τον αγκάλιαζε και τον έπαιρνε μαζί του ο μέγας ήλιος.[...]

⁵⁷ νέα

⁵⁸ Κατευθείαν

⁵⁹ Όρθιος

⁶⁰ Όταν, τη στιγμή που ...

⁶¹ Μυθολογικά πρόσωπα συνδεδεμένα με τη λατρεία της θεάς Κυβέλης.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να καταγράψεις, σε 40- 50 λέξεις, τους λόγους για τους οποίους οι γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο από τους άντρες να βρεθούν σε συνθήκες φτώχειας, σύμφωνα με την συντάκτρια του Κειμένου 1.

2ο υποερώτημα

Μια από τις βασικές λειτουργίες του προλόγου σε ένα κείμενο είναι η ομαλή μετάβαση στο θέμα που θα αναπτυχθεί στη συνέχεια. Πώς επιτυγχάνεται αυτός ο στόχος στον πρόλογο του Κειμένου 1;

3ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Το Κείμενο 1 παρουσιάζει εκτενή χρήση της συνυποδηλωτικής λειτουργίας της γλώσσας.
2. Το λεκτικό σχήμα «Γηραιάς Ηπείρου», στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 είναι περίφραση, πιο συγκεκριμένα αυτονομασία.
3. Η λέξη «συνθήκες», στην 2η παράγραφο του Κειμένου 1, θα μπορούσε να αντικατασταθεί από την λέξη «κινδύνους» χωρίς να αλλάξει το νόημα της πρότασης.
4. Η λέξη «διακόπτεται» στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1, θα μπορούσε να έχει ως αντώνυμό της τη λέξη «συνεχίζεται».
5. Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 η άποψη του Ειδικού Εισηγητή του ΟΗΕ διατυπώνεται με τρόπο που δηλώνει δυνατότητα.

ΘΕΜΑ 4

Αξιοποιώντας τα κατάλληλα χωρία, πώς θα χαρακτήριζες την ψυχική κατάσταση της Πηνελόπης, όπως αυτή σκιαγραφείται στο Κείμενο 2; Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιουργεί η στάση της; Να απαντήσεις σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

132. ΘΕΜΑ 28129

Κείμενο 1

Στερεοτυπικές αντιλήψεις αναφορικά με τα δύο φύλα- Σεξισμός

Το απόσπασμα προέρχεται από τον τόμο Η', Η παλαιότερη πεζογραφία μας, εκδόσεις Σοκόλη, 1997, σελ. 195-196.

Στη Λυγερή (1890) ο Αντρέας Καρκαβίτσας σχολιάζει σε πρώτο επίπεδο με το ερωτικό του θέμα τη δύσκολη θέση της γυναίκας στην αγροτική, ανδροκρατούμενη κοινωνία. Σε δεύτερο επίπεδο όμως εξετάζει την παραδοσιακή κοινοτική ζωή που ασφυκτιά και σβήνει εξαιτίας της σκληρότητας των ίδιων της των όρων και των νέων

οικονομικών συνθηκών. Η υπόθεση του έργου αναφέρεται στον έρωτα της Ανθής, της λυγερής του χωριού, με τον όμορφο καρολόγο Γιώργη Βρανά. Ο πατέρας της όμως είναι αποφασισμένος να την παντρέψει με τον μεσόκοπο βοηθό του στο μπακάλικο, το Νικολό Πικόπουλο, επειδή θαυμάζει τις εμπορικές του ικανότητες και τα χρήματα που κερδίζει.[...]

Ο γάμος της περιγράφεται σαν ένωση αταίριαστων ψυχικά ατόμων, και η δυστυχία της Ανθής κορυφώνεται, όταν ο αγαπημένος της Γιώργης παντρεύεται μια φίλη της. Στο τελευταίο κεφάλαιο, όμως, ένα χρόνο αργότερα, η αίσθηση του καθήκοντος, η γέννηση του παιδιού της, η υπερηφάνεια για τα πλούτη της, μεταβάλουν ριζικά την ευαίσθητη λυγερή αφομοιώνοντάς την με τον άξεστο και φιλοχρήματο άντρα της.

Το τέλος αυτό, που επιδέχεται διαφορετικές ερμηνείες, προβληματίσει τους κριτικούς: η αλλαγή της λυγερής επισφραγίζει την ήττα της, φανερώνει την κατάπτωσή της, ή εξιδανικεύει τη μητρότητα και την αίσθηση του καθήκοντος; Σε κάθε περίπτωση πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι στην εξατομικευμένη αυτή ιστορία ο Καρκαβίτσας βλέπει τον κανόνα. Σε όλο το κείμενο αφθονούν οι παρατηρήσεις του αφηγητή που ανάγουν το συγκεκριμένο επεισόδιο σε γενικό και την ατομική ιδέα σε καθολική αντίληψη. Η Ανθή περιγράφεται ως «τέλειος τύπος μιας λυγερής του χωριού»· δεν είναι άλλωστε η μόνη γυναίκα στο έργο που παίρνει άντρα που δεν της ταιριάζει. Η κατάσταση αυτή είναι κοινή και επαναλαμβανόμενη.

Σε τελική ανάλυση, ο συγγραφέας φαίνεται να διατυπώνει έναν κανόνα: όταν η κοπέλα παντρεύεται και γίνεται μητέρα, αφήνει τα όνειρα για τον έξω κόσμο και βασιλεύει στο ασφαλές καταφύγιο του σπιτιού της. Ας σημειωθεί τέλος ότι συνολικά και παρά την ιδιαιτερότητά τους οι ήρωές του παρουσιάζονται ως εκπρόσωποι ευρύτερων κοινωνικών ομάδων, με ιδιαίτερη έμφαση στους καρολόγους (μεταφορείς, επάγγελμα που σταδιακά φθίνει) και στην επαγγελματική τάξη των εμπόρων, που αναδύεται.

Κείμενο 2

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Νίκου Θέμελη *Οι αλήθειες των άλλων*, εκδ. Κέδρος, Αθήνα: 2008.

Ο Μανόλης προσπάθησε να πλησιάσει τον νονό του, όμως ήταν αδύνατον έτσι όπως είχε στριμωχτεί πίσω από τους ψάλτες. Ξέμεινε πιο πίσω, ίσα ίσα να μπορεί με πλάγια ματιά να βλέπει τη Ρούσα, δηλαδή τη Ρούσα, την Ερατώ, την Ανδρομάχη. Σε όλη τη διάρκεια της λειτουργίας δεν ξεκόλλησε από πάνω της τη ματιά του. Στην έξοδο της εκκλησίας την πρόλαβε, όμως εκείνη έδειχνε ότι βιαζόταν.

«Την Κυριακή το πρωί λέω να κάνω μια βόλτα στον Κήπο...» αλλά δεν μπόρεσε να τελειώσει τη φράση του.

Η Ρούσα απομακρυνόταν ήδη, ήταν αμφίβολο και αν τον είχε ακούσει. Μια γιαγιούλα δίπλα τους που πουλούσε κουλουριασμένη πάνω στα γόνατα κεριά, φιτίλια και λιβάνι, ρώτησε αμέσως: «Λες να 'ναι καλός ο καιρός;».

Στον δρόμο της επιστροφής προπορεύονταν οι δύο γυναίκες κι ακολουθούσαν οι άνδρες. Ο Ιωακείμ αναρωτιόταν για τα μπαούλα και δεν είχε διάθεση να μιλήσει για οτιδήποτε άλλο. Μπιρρ μπιρρ η Ανδρομάχη τριβέλιζε χαμηλόφωνα τα αυτιά της μάνας της, κι εκείνη κάθε τόσο κοντοστεκόταν κοιτώντας τη βλοσυρά ή στρέφοντας τη ματιά της στον Μανόλη. Ξεχάστηκε προς στιγμήν και ύψωσε τη φωνή της:

«Γεννήθηκε ο Χριστός κι αυτός δεν έχει πάρει χαμπάρι».

«Ποιος, καλέ;» ρώτησε ο Ιωακείμ, σαν να ξυπνούσε από άλλο κόσμο.

«Ποιος; ... Ο προκομμένος ο βαφτισιμικός σου», ξέσπασε η Ανδρομάχη. «Βρήκε την ευκαιρία μέσα στην εκκλησία για να γαμπρίσει. Ναι, ναι, αυτό που ακούς να γαμπρίσει και μάλιστα με μια ντόπια! Θεέ μου, συγχώρα με μέρα που είναι!»

Ο Μανόλης αρκέστηκε να διαμαρτυρηθεί, κάνοντας μόνο γκριμάτσες και κουνώντας επιτιμητικά το κεφάλι του για τις υπερβολές της θείας του. Έφτασαν στο σπίτι και δίχως να το ζητήσουν προθυμοποιήθηκε να πάει μέχρι τον φούρνο, για να δει αν ήταν έτοιμη η κότα. Επιστρέφοντας κόλλησε δίπλα στον κύριο Παρασκευά που είχε μαζέψει γύρω του όλα τα πιτσιρίκια του σπιτιού και τους μοίραζε μελομακάρονα και κουραμπιέδες. Χασομέρησε όσο μπορούσε για να αποφύγει, τουλάχιστον χριστουγεννιάτικα, την γκρίνια της θείας και τις εύγλωττες ματιές της γιαγιάς, που ίσως μέτραγαν πιο πολύ κι από τα πικρά λόγια της κόρης της.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να παραθέσεις τις διάφορες ερμηνείες για το τέλος της Λυγερής του Καρκαβίτσα, σύμφωνα με το Κείμενο 1, και τους λόγους που εξηγούν τη δύσκολη θέση της γυναίκας σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τον τρόπο ανάπτυξης που χαρακτηρίζει την οργάνωση της 2ης παραγράφου του Κειμένου 1 και να αιτιολογήσεις την επιλογή αυτού του τρόπου σε σχέση με το θεματικό κέντρο του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρεις (3) γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο συγγραφέας του Κειμένου 1 επιχειρεί να προβληματίσει τον αναγνώστη και να αιτιολογήσεις τον τρόπο με τον οποίο το επιτυγχάνει αυτό η κάθε γλωσσική επιλογή.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις την αντίδραση της θείας του Μανόλη και του ίδιου στο Κείμενο 2, σύμφωνα με κειμενικές ενδείξεις που παρέχει η αφήγηση. Παράλληλα, να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με τη στάση της θείας. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-120 λέξεις.

133. ΘΕΜΑ 28169

Κείμενο 1

Πώς οι στερεοτυπικές απεικονίσεις του ανδρισμού επηρεάζουν αρνητικά τα έφηβα αγόρια

Το άρθρο υπογράφει η editorial team του διαδικτυακού ιστότοπου www.enallaktikidrasi.com και είναι ελαφρώς διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Σχεδόν όλοι είναι εξοικειωμένοι με τις δημοφιλείς απεικονίσεις των ανδρών ως επιθετικών, ατομικιστών, συναισθηματικά μουνδιασμένων και σεξουαλικά ασύδοτων. Αυτές οι απεικονίσεις είναι ιδιαίτερα διαδεδομένες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπου ταινίες, σειρές, μουσική και μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να παρέχουν πρότυπα στα αγόρια για το πώς να συμπεριφέρονται και να εκφράζονται. Βλέπουν άνδρες να επιδεικνύουν επιθετική και βίαιη συμπεριφορά για την επίλυση προβλημάτων· βλέπουν άνδρες που μόλις και μετά βίας μπορούν να ελέγξουν τις σεξουαλικές επιθυμίες και σπάνια βλέπουν άνδρες που νιώθουν θλίψη ή ευάλωτοι.

Εν ολίγοις, τα έφηβα αγόρια βομβαρδίζονται με εικόνες των ανδρών ως «κατεστραμμένων και καταστροφικών» και τους επιβάλλονται «έννοιες του μισογυνισμού και της ομοφοβίας» με συνέπειες καθ' όλη τη διάρκεια της ανάπτυξής τους.

Καθώς τα αγόρια συμμορφώνονται όλο και περισσότερο με τα υπερ-αρρενωπά στερεότυπα, ή ακόμη και απλώς αισθάνονται μεγαλύτερη πίεση να το κάνουν, κινδυνεύουν περισσότερο από μια σειρά δυσκολιών:

– Δυσκολίες στην ψυχική υγεία όπως κατάθλιψη και άγχος. Η μετάδοση μιας εικόνας σκληρού άντρα μπορεί να εμποδίσει τα αγόρια να εκφράσουν συναισθήματα όπως η θλίψη, η οποία μπορεί να εκληφθεί ως αδυναμία. Αποτρέπει επίσης τα αγόρια από το να ζητήσουν βοήθεια, όταν νιώθουν κατάθλιψη, άγχος ή μοναξιά. Η στατιστική σύνδεση μεταξύ της υπερ-αρρενωπότητας και της κατάθλιψης είναι μία από τις πιο συνεπείς στην έρευνα για τα αγόρια και τον ανδρισμό.

– Διαπροσωπικές δυσκολίες. Η «μαγκιά» και το ατομικιστικό πρότυπο πολλών ανδρικών στερεοτύπων ενδέχεται να υπονομεύσει τις φιλίες των αγοριών, οι οποίες ευδοκιμούν στη συναισθηματική σύνδεση και την επικοινωνία. Η έρευνα έχει δείξει ότι στην αρχή της νεότητάς τους, τα αγόρια βλέπουν τις στενές φιλίες ως ένα ουσιαστικό μέρος της ζωής, αλλά καθώς μεγαλώνουν, οι φιλίες τους γίνονται πιο απόμακρες και λιγότερο ικανοποιητικές. Η ύπαρξη στενών ανδρικών φίλων προκαλεί συχνά την αντίληψη των άλλων ότι κάτι θηλυπρεπές υπάρχει εκεί, οδηγώντας πολλά αγόρια να αποστασιοποιηθούν κάπως από τις στενότερες φιλίες τους.

– Ακαδημαϊκές δυσκολίες. Πολλά στερεότυπα για τους άνδρες υποδηλώνουν ότι το κύρος και τα επιτεύγματα πρέπει να είναι αβίαστα και φυσικά για έναν «πραγματικό» άνδρα. Αυτό μπορεί να μεταφραστεί στην τάξη, όπου μερικά αγόρια θεωρούν ότι το να εργάζονται σκληρά στο σχολείο δεν είναι ωραίο. Επιπλέον, όταν τα αγόρια δυσκολεύονται στα μαθήματά τους, είναι πολύ λιγότερο πιθανό να ζητήσουν βοήθεια από τους καθηγητές ή τους συμβούλους.

Κείμενο 2

[Δε μ' αφήνει ο πατέρας μου]

Το απόσπασμα είναι από το βιβλίο της Έλενα Φερράντε: « Η υπέροχη φίλη μου» (εκδόσεις Πατάκη).

Μια Κυριακή που πήγαινα στο πάρκο, όπου είχα ραντεβού με την Τζιλιόλα Σπανιουόλο, με πλεύρισαν τα αδέρφια Σολάρα με το Φιάτ τους. Ο Μαρτσέλλο, ο πιο μεγάλος ήταν στο τιμόνι, ο Μικέλε, ο πιο μικρός, καθόταν δίπλα του. Ήταν και οι δύο όμορφοι, με μαύρα γυαλιστερά μαλλιά κι ένα κατάλευκο χαμόγελο. Από τους δυο τους όμως μου άρεσε περισσότερο ο Μαρτσέλλο, έμοιαζε με τον Έκτορα έτσι όπως τον απεικόνιζε το σχολικό βιβλίο της Γλιάδας. Με συνόδευαν σε όλο τον δρόμο, εγώ στο πεζοδρόμιο κι εκείνοι πλάι μου, στο Φιάτ.

«Έχεις μπει ποτέ σε αμάξι;»

«Όχι».

«Μπες μέσα, θα σε πάμε βόλτα».

«Δε μ' αφήνει ο πατέρας μου».

«Δε θα του πούμε τίποτα. Πότε θα σου δοθεί ξανά η ευκαιρία να μπει σ' ένα τέτοιο αμάξι;»

Ποτέ, σκέφτηκα. Παρ' όλα αυτά, τους είπα όχι και συνέχισα να το επαναλαμβάνω μέχρι το πάρκο, όταν ξαφνικά το αμάξι γκάζωσε και χάθηκε σαν αστραπή πίσω από τις οικοδομές. Είπα όχι γιατί εάν ο πατέρας μου μάθαινε ότι είχα μπει σ' αυτό το αμάξι, όσο καλός και τρυφερός κι αν ήταν, όσο κι αν μ' αγαπούσε, θα με σκότωνε αμέσως στο ξύλο, ενώ την ίδια στιγμή τα δυο μου αδέρφια, ο Πέππε και ο Τζάνι, αν και μικροί, θα ένιωθαν αναγκασμένοι, τώρα και στο μέλλον, να πετύχουν κάπου τους αδερφούς Σολάρα, για να τους σκοτώσουν. Δεν υπήρχαν γραπτοί κανόνες, όλοι ήξεραν πώς έτσι ήταν και τέρμα. Και οι Σολάρα το ήξεραν...

Δε συνέβη όμως το ίδιο, λίγο καιρό μετά, με την Άντα, τη μεγάλη κόρη της Μελίνας, της τρελής χήρας. Η Άντα ήταν δεκατεσσάρων χρονών. Την Κυριακή, κρυφά από τη μητέρα της, έβαζε κραγιόν και με τα ψηλόλιγνα πόδια της και το τουρλωτό της στήθος έδειχνε μεγάλη και όμορφη. Οι Σολάρα της είπαν χυδαία λόγια, ο Μικέλε έφτασε στο σημείο να την αρπάξει από το χέρι, να ανοίξει την πόρτα του αυτοκινήτου και να την τραβήξει μέσα. Τη γύρισαν πίσω, στο ίδιο σημείο, μία ώρα μετά. Η Άντα ήταν κάπως νευρική μα ταυτόχρονα γέλαγε κιάλας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις συνοπτικά σε μία παράγραφο των 50-60 λέξεων τις δυσκολίες που πιθανότατα θα αντιμετωπίσει ένα αγόρι από την πίεση να προσαρμοστεί στα έμφυλα κοινωνικά στερεότυπα.

2ο υποερώτημα

Να χωρίσεις το κείμενο σε δύο νοηματικές ενότητες και να γράψεις για κάθε μία έναν πλαγιότιτλο.

3ο υποερώτημα

Να αντικαταστήσεις τις υπογραμμισμένες λέξεις/φράσεις του Κειμένου 1 με άλλες λέξεις ή φράσεις, προκειμένου η λειτουργία της γλώσσας από μεταφορική να γίνει κυριολεκτική, αλλά χωρίς να αλλάξει το νόημα στο γλωσσικό περιβάλλον που βρίσκονται.

ΘΕΜΑ 4

Ποια στερεότυπα για το ανδρικό και γυναικείο φύλο εντοπίζεις στο απόσπασμα ; Να διατυπώσεις την προσωπική σου τοποθέτηση σχετικά με αυτά. Οργάνωσε την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

134. ΘΕΜΑ 33013

Κείμενο 1

[Τα πανεπιστήμια παράγουν γυναίκες επιστήμονες - Η αγορά εργασίας τους... γυρίζει την πλάτη]

Το ακόλουθο κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο της Μαίρης Καριωτάκη στον ιστοχώρο της εφημερίδας «Νέα Κρήτη», στις 08/03/2021.

[...] «Νομίζω ότι τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις υπάρχουν ειδικά όταν διεκδικείς υψηλόβαθμες θέσεις - σχετικά με τις επιδόσεις και τις δυνατότητες των γυναικών σε τομείς των θετικών επιστημών. Οι γυναίκες χρειάζεται να δουλέψουν πολύ σκληρά για να αποδείξουν ότι αξίζουν ισότιμη μεταχείριση. Στο παραπάνω προστίθεται το γεγονός ότι καλούνται να βρουν **ισορροπίες** μεταξύ επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής καθυστερώντας την επιστημονική σταδιοδρομία τους», λέει η Δήμητρα Βερνάρδου, καθηγήτρια στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών.

«Οι γυναίκες που επιλέγουν να ανατρέψουν αυτό το «κατεστημένο» αντιμετωπίζουν μεγάλη αμφισβήτηση από τον περίγυρό τους και την κοινωνία ως σύνολο, και συνοδευόμενες από την ψυχοφθόρα αυτή κοινωνική **πίεση** αγωνίζονται να "αποδείξουν" τις ικανότητές τους σε ένα εξαιρετικά δύσπιστο κοινό. Παράλληλα όμως, αντιλαμβανόμαστε όλοι πόσο δύσκολο είναι σε μια τέτοια κοινωνία και για νεαρούς άνδρες να επιλέγουν επαγγέλματα που έχουν χαρακτηριστεί ως "γυναικοκρατούμενα"», λέει η Μαρία Παπαδακάκη, επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του ΕΛΜΕΠΑ. Η έρευνά της μάλιστα αφορά σε επίκαιρα κοινωνικά θέματα, όπως βελτίωση ισότητας φύλων, υποστήριξη των γυναικών που έχουν υποστεί βία, προώθηση ασφαλούς μητρότητας, βελτίωση πρόσβασης και παροχής υγειονομικής περίθαλψης για γυναίκες πρόσφυγες, αύξηση ικανότητας των μεταναστριών που εργάζονται σε οικιακές εργασίες, σεξουαλική και ψυχική υγεία παιδιών και εφήβων.

Το ΕΛΜΕΠΑ είναι από εκείνα τα πανεπιστήμια της χώρας που έχουν καταφέρει οι φοιτητές τους να είναι περιζήτητοι στην αγορά. Ωστόσο - σε ό,τι αφορά τις γυναίκες - υπάρχει ένα παγκόσμιο παράδοξο: Ενώ τα πανεπιστήμια **«παράγουν»** γυναίκες επιστήμονες, όπως δείχνουν τα στοιχεία, η αγορά εργασίας τεχνολογίας και επιστήμης δεν τις απορροφά. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, σε παγκόσμιο επίπεδο, ένα ποσοστό κάτω από το 30% των ερευνητών είναι γυναίκες.

«Μερικοί λόγοι που ενισχύουν το φαινόμενο αυτό στην ελληνική "αγορά" εργασίας είναι οι **απολιθωμένες** και αναχρονιστικές αντιλήψεις περί γυναικείας απόδοσης στο εργασιακό περιβάλλον και το αυξημένο κόστος πρόσληψης μια γυναίκας, ειδικά κάποιες με οικογενειακές υποχρεώσεις, καθώς η ελληνική νομοθεσία υποχρεώνει τον εργοδότη να παρέχει ειδικές άδειες οι οποίες προφανώς επιβαρύνουν την επιχείρηση τόσο οικονομικά όσο και σε παραγωγή έργου», τονίζει η δρ. Ελένη Κόκκινου.

«Δεν είναι ακόμη και σήμερα άγνωστο το φαινόμενο η γυναίκα να υποτιμάται και να παρουσιάζεται ως ανίσχυρη, αναποφάσιστη, αδύναμη με περιορισμένες διοικητικές ικανότητες και με κυρίαρχο ρόλο στη φροντίδα της οικογένειας και των μελών της. Δίνεται επομένως πολλές φορές προτεραιότητα στην επιλογή ανδρών σε θέσεις εργασίας. Αυτό μπορεί να αλλάξει και γίνονται, πιστεύω, τα τελευταία χρόνια βήματα προς τα εκεί, αλλά προαπαιτούμενο είναι να γίνει και η ίδια η γυναίκα ανταγωνιστική αποκτώντας τα απαραίτητα εφόδια, ώστε η αμφισβήτησή της να είναι η μικρότερη δυνατή σχετικά με τη **δυναμική** της», σημειώνει εμφατικά η Ευρυδίκη Πατελάρου.

Κείμενο 2

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης (1851-1911)

Η τύχη απ' την Αμέρিকা

Το απόσπασμα του ομώνυμου διηγήματος συμπεριλαμβάνεται στον τόμο «Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Διηγήματα, Επιλογή», Εκδόσεις Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη, 1988.

Την πτωχήν την Ασημίαν, σύζυγον του βαρελά του χωρίου, όλαι αι συγγενείς της τηνελυπούντο και την εκαίοντο, πώς θα κατώρθωνε ν' αποκαταστήσει και να υπανδρεύσει τας τέσσαρας κόρας, τας οποίας της έδωκεν ο Θεός, ύστερον από δύο υιούς, τους οποίους της είχε χαρίσει, και αφού τα εξ αυτά τέκνα με κόπον και πολύν καϋμόν τα είχεν αναθρέψει. [...]

Εν τω μεταξύ, αι τέσσαρες θυγατέρες εκείναι, δια την τύχην των οποίων ανησυχουν αι ξαδέλφαι τής Ασημίνας, έλαβον διαφόρους τύχας. [...]

Δευτέρα εύρε την τύχηνης η πρωτότοκος, η Ελένη, και συγχρόνως με αυτήν η τριτότοκος η Μαργαρώ. Εύρον αι δύο μίαν τύχην, αλλά διαφορομένην και κάπως παράδοξον. Η Ελένη είχεναρραβωνιασθή τον Παναγή τον Νικουτσικον, λεπουργόν⁶² το επάγγελμα, τον οποίον της είχαν εκλέξει αι εξαδέλφαι της μητρός της, ως καλόν νέον και προκομμένον. Αλλ' όταν κατά το έθος του τόπου, ετελέσθησαν τα μβασίδια⁶³, και εισήχθη δια πρώτην φοράν ο γαμβρός εις το σπίτι, ο νέος είδε την αρραβωνιαστικήν του, την οποίαν του είχαν προορίσει, είδε και την μικροτέρα αδελφήν της, την Μαργαρώ. Η καλύπτρα, φευ! προ πολλού είχε καταργηθή εις τα ήθη μας.

Ο Παναγής δεν ηθέλησεν την Λεϊαν, την Ελενιώ, αλλ' ηθέλησε την Ραχήλ, την Μαργαρώ. Την άλλην ημέραν δεν εδίστασε να εκδηλώσει την προτίμησίν του προς την πενθεράν του την ιδίαν. «Η μου δίνετε την Μαργαρώ, είπεν, ή σας στέλνω τα σημάδια πίσω».

Να πετάξει ο γαμβρός τα «σημάδια», δηλαδή τους αρραβόνες! κακόν και ψυχρόν το πράγμα. Τι να κάμη η πτωχή η Ασημίνα, τι να κάμη κι' ο μαστρο-Στεφανής, ο σύζυγός της. Μετά πολλούς δισταγμούς και διαβούλια, αλλά και έριδας μεταξύ του παλαιού ανδρογύνου, αφού η Ασημίνα ήκουσε και τας γνώμας των εξαδέλφων της, ηναγκάσθησαν να υποκύβουν.

Η Μαργαρώ, ως ήκουσεν ότι ο γαμβρός την προτιμά, δεν ώκνησεν⁶⁴ να είπη ότι κι' αυτή τον θέλει. Ήτον, είναι αληθές, ανθηροτέρα και χαριστέρατης αδελφής της, και ήτο μόλις δεκαοκταέτις. Η Λενιώ η ατυχής, παραγκωνισθείσα, το επήρε κατάκαρδα. Εφαίνετο ολίγον ασχημούτσικη και ήτον χλωμή και κακοπλασμένη εξ αρχής. Είτε έπασχε αρχήθεν, είτε όχι, το βέβαιον είναι ότι απέθανε φθισική, ολίγον χρόνον ύστερον, μετά δύο μήνας από τον γάμον της Μαργαρώς!

Ιδού πώς αθρόως και χονδρικός, ούτως ειπείν, διεσκεδάζετο η φιλόστοργος ανησυχία των εξαδελφάδων της Ασημίνας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων ως Σωστό ή Λαθεμένο, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Στις θετικές επιστήμες εντοπίζεται το χάσμα εργασιακής εξέλιξης περισσότερο από άλλα επιστημονικά πεδία.
2. Το υπάρχον εργασιακό περιβάλλον καλωσορίζει τις γυναίκες που εναντιώνονται στις στερεοτυπικές επαγγελματικές αντιλήψεις.

⁶² Κατασκευαστής μικροτεχνημάτων, κυρίως από ξύλο.

⁶³ Αρραβωνιάσματα.

⁶⁴ Δίστασε

- Υπάρχουν επαγγελματικοί τομείς στους οποίους, ενδεχομένως, και οι άντρες να αντιμετωπίζονται με σκεπτικισμό.
- Το αντικείμενο της έρευνας της κας Παπαδάκη είναι, αποκλειστικά, η βελτίωση των ιατρικών δομών και των υπηρεσιών υγείας σε γυναίκες.
- Η αντιμετώπιση στα φαινόμενα επαγγελματικών ανισοτήτων προϋποθέτει την ενεργοποίηση και ενδυνάμωση των γυναικών με την απόκτηση προσόντων.

2ο υποερώτημα

Το Κείμενο 1 δομείται με άξονα τις απόψεις των ερευνητριών. Τι πετυχαίνει η αρθρογράφος με αυτήν την επιλογή ως προς τη συνεκτικότητα και τα νοήματα;

3ο υποερώτημα

Οι λέξεις: **ισορροπίες, πίεση, παράγον, απολιθωμένες, δυναμική** χρησιμοποιούνται, κυρίως, με τη μεταφορική τους έννοια στο Κείμενο 1. Να σχηματίσεις από μία πρόταση ή περίοδο λόγου με καθεμία από αυτές στην οποία να καταδεικνύεται η κυριολεκτική τους σημασία. Μπορείς να αλλάξεις πρόσωπο ή χρόνο εκφοράς ή αριθμό και πτώση.

ΘΕΜΑ 4

Πώς ερμηνεύεις την έκφραση «εύρε την τύχην της» του Κειμένου 2, για τα δύο κορίτσια την Ελένη και τη Μαργαρώ; Να απαντήσεις, τεκμηριώνοντας με τα κατάλληλα χωρία, σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

135. ΘΕΜΑ 33171

Κείμενο 1

Μαθαίνουμε να βλέπουμε τον άνθρωπο

Η Καθημερινή, περιοδικό Κ, Advertorial (απόσπασμα) 23-10-2022, σ. 87

Αναπηρία, διαφορετικότητα, κοινωνική αποδοχή, ισότητα, ευθύνη. Έννοιες που συναντάμε στο σύγχρονο λεξιλόγιο. Μέσα από το **καινοτόμο** εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Μαθαίνω να βλέπω τον Άνθρωπο», 524 μαθητές δέκα σχολείων του νομού Βοιωτίας έμαθαν το αλφάβητο της αναπηρίας και της διαφορετικότητας, συμμετέχοντας σε ένδεκα εκπαιδευτικά προγράμματα. [...] Οι ομιλητές του προγράμματος **συνέβαλαν** στην αλλαγή της συμπεριφοράς και νοοτροπίας ως προς την αναπηρία **αποδομώντας** κακές πρακτικές, στερεότυπα και προκαταλήψεις. Μέσα από μια σειρά εκπαιδεύσεων, οι μαθητές αλλά και οι καθηγητές **εξοικειώθηκαν** με τις έννοιες της κοινωνικής αποδοχής, της ισότητας και της ευθύνης. Οι εκπαιδεύσεις **εστίασαν** σε δύο θεματικές: την κατανόηση και αποδοχή της διαφορετικότητας και την κατανόηση και εξοικείωση με έννοιες όπως αναπηρία,εμποδιζόμενα άτομα, πρόσβαση, συμπεριληπτική επικοινωνία, έννοια της σημασίας της συμπεριληπτικής στάσης και νοοτροπίας και πρακτικές κατεύθυνσης για την καθημερινή συναναστροφή με άτομα με αναπηρία.

«Πίστευα πως οι άνθρωποι με αναπηρία ήταν ικανοί για λίγα πράγματα, αλλά μετά την παρακολούθηση του προγράμματος συνειδητοποίησα πως είναι ικανοί για περισσότερα πράγματα από όσα φανταζόμουν» δήλωσε ένας

μαθητής μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, ενώ ένας άλλος επιβεβαίωσε ότι «το πρόγραμμα συμβάλλει άμεσα στην ευαισθητοποίηση των μαθητών όσον αφορά τα άτομα με αναπηρία. Είναι απολύτως αναγκαίο, ώστε να διαμορφώσουμε μια εμπειριστατωμένη άποψη για τους συνανθρώπους μας, απαλλαγμένη από προκαταλήψεις της κοινωνίας και ως εν δυνάμει πολίτες που είμαστε να κάνουμε πιο βιώσιμη τη ζωή τους!».

Κείμενο 2

Η πολυκατοικία

Νίκος Α. Μάντης, Πέτρα Ψαλίδι Χαρτί, σπονδυλωτό μυθιστόρημα, εκδ. Καστανιώτης, Αθήνα 2014 (απόσπασμα)

Αν είχα τα μυαλά του πατέρα μου, ακόμα θα' μouna στο Ισλαμαμπάντ. Θα φορούσα μια μπεζ ή άσπρη καμίζ και στο κεφάλι μου κούφι και θα' κανε προσευχή κάθε ώρα, όπως πολλά από τα ζώα που' ρχονται εδώ, που έχουν περπατήσει το μισό πλανήτη και ακόμα παραμένουν χωριάτες [...] Για τον πατέρα μου, οι δυτικοί είναι όλοι τους μελλοντικοί κολασμένοι, άνθρωποι που σκέφτονται μονάχα τον εαυτούλη τους και τις ανέσεις τους. Και η τιμή, η τιμή της φυλής, της γενιάς, της φαμίλιας, τους είναι άγνωστο πράγμα. Ακριβώς δηλαδή σαν κι εμένα.

[...] Και βασικά πρέπει να σε βοηθάει και η γενετική. Άκου πώς έχουν τα πράγματα: Αν γεννήθηκες στο Πακιστάν, το δέρμα σου μπορεί να έχει πάρει δύο ειδών αποχρώσεις. Είτε είσαι κατάμαυρος ή, τέλος πάντων, σκούρος, όπως οι περισσότεροι Παντζάμπ, το ογδόντα τοις εκατό, είτε έχεις το χρώμα της ελιάς, όπως οι Παστούν, η φυλή στην οποία ανήκω. Όλοι οι διάσημοι Πακιστανοί, [...] ήτανε πάντα ανοιχτόχρωμοι, για τα ελληνικά δεδομένα όπως οι Κύπριοι ένα πράγμα. Απόγονοι αρχαίων λαών, Ελλήνων, Περσών, Μογγόλων, Ινδών ευγενών. Οι χαμηλότερες κάστες, απ' την άλλη, είναι πάντα πιο σκούρες. Δεν υπάρχει περίπτωση να πας Πακιστάν και να δεις κατάμαυρους υπουργούς, στρατηγούς, ηθοποιούς ή δεν ξέρω γω τι. Ο χαμάλης όμως θα' ναι σα πίθηκος. Τι νόμισες, μόνο εσείς στην Ευρώπη τα'χετε αυτά; Στη φύση του ανθρώπου είναι φίλε μου, το λευκό νικάει πάντοτε, γι' αυτό κι οι γυναίκες στα μέρη μου βάφονται άσπρες με κρέμες ασπρίσματος, δεν το 'χεις ακούσει; Ολόκληρη βιομηχανία.

Αν είχα μείνει στο Πακιστάν, μπορεί να είχα γίνει ηθοποιός. Μπορεί και να' μoun μοντέλο. Έτυχε όμως και βρέθηκα στο δρόμο του Έλληνα πρέσβη κι αλλάξαν τα πράγματα. Του πρέσβη και της γυναίκας του [...] Και, τέλος πάντων, με υιοθέτησαν, να το πω έτσι.. Υπηρέτης, αυτό είμαι, έλεγα στους γονείς μου κάθε φορά που ρωτάγαν γιατί τρέχω πίσω από τους γιουνάνι, που μου φωνάζαν να κουρευτώ, να βρω μια καθώς πρέπει δουλειά, να παντρευτώ μια καλή μουσουλμάνα και ν' αρχίσω να κάνω παιδιά. Ήμουν η εξωτική πινελιά της πρεσβευτικής κατοικίας, ένα όμορφο έκθεμα που οι επισκέπτες θαυμάζανε σαν ακριβό έργο τέχνης. [...] Κι εκείνοι μου δώσανε μια ευκαιρία να'ρθω στην Ευρώπη. Να ζήσω στην Ευρώπη. Η βίζα μου κάποτε έληξε αλλά και πάλι τα βόλεψα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να εκθέσεις συνοπτικά τους στόχους του προγράμματος «Μαθαίνω να βλέπω τον άνθρωπο» σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1. Τον θεωρείς επιτυχημένο σε σχέση με το περιεχόμενο που ακολουθεί;

3ο υποερώτημα

- α. Στην πρώτη περίοδο του Κειμένου 1 με ποιο τρόπο παρουσιάζει τις θέσεις του ο συγγραφέας; Τι πετυχαίνει με αυτή την επιλογή;
- β. Να αντικαταστήσεις τις υπογραμμισμένες λέξεις στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 με άλλες, συνώνυμες λέξεις ή φράσεις, προκειμένου να απλοποιηθεί το ύφος του λόγου.

ΘΕΜΑ 4

Σε 100-150 λέξεις να αναπτύξεις τον προβληματισμό του αφηγητή στο Κείμενο 2.

136. ΘΕΜΑ 33630

Κείμενο 1

Το απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο του Rutger Bregman Ανθρωπότητα. Μια απροσδόκητα αισιόδοξη ιστορία, Κλειδάριθμος, 2020, σελ. 351-354.

Στη διάρκεια του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, ως τα Χριστούγεννα του 1914, πάνω από 1.000.000 στρατιώτες ήταν νεκροί. Το δυτικό μέτωπο [...] για τέσσερα ατέλειωτα χρόνια, μετακινήθηκε ελάχιστα. Μέρα με τη μέρα, μια γενιά νέων αντρών αποδεκατιζόταν για μερικά στρέμματα στην καλύτερη περίπτωση. Αυτό που είχε υποθεθεί ότι θα ήταν μια ηρωική μάχη με άλογα, τύμπανα και σάλπιγγες, έγινε μια παράλογη σφαγή.

Ακόμη όμως και σ' εκείνα τα χρόνια της απόγνωσης, όταν ολόκληρη η Ευρώπη ήταν βυθισμένη στο σκότος, υπήρξε μια μικρή, αλλά λαμπερή αχτίδα φωτός. Τον Δεκέμβριο του 1914, τα σύννεφα άνοιξαν για λίγο, φανερώνοντας σε χιλιάδες ανθρώπους μια φευγαλέα εικόνα ενός διαφορετικού κόσμου. [...] Ανήμερα Χριστούγεννα, οι γενναιότεροι στρατιώτες βγαίνουν απ' τα χαρακώματα. Περνώντας από τα αγκαθωτά συρματοπλέγματα πηγαίνουν να δώσουν το χέρι στον εχθρό. Ύστερα γνέφουν σ' εκείνους που έχουν μείνει πίσω. «Ζητωκραυγάσαμε όλοι» θυμήθηκε ο Λέσλι Γουόκινγκτον των Βασιλικών Τυφεκιοφόρων του Ουέστμινστερ «κι ύστερα αναμιχθήκαμε, σαν πλήθος που συρρέει στο γήπεδο». [...] Οι Βρετανοί προσφέρουν σοκολάτα, τσάι και πουτίγκες· οι Γερμανοί πούρα, ξινολάχανο και σναπς. Λένε αστεία και τραβάνε ομαδικές φωτογραφίες σαν να επρόκειτο για ένα μεγάλο, ευτυχισμένο ριγιούνιον⁶⁵. Παίζουν ποδόσφαιρο φτιάχνοντας τέρματα με κράνη. Ένα ματς λήγει 3-2 υπέρ των Γερμανών, ένα άλλο 4-1 υπέρ των Άγγλων.

[...] Θα ήταν δύσκολο να πιστέψουμε ότι συνέβησαν όλα αυτά, αν δεν υπήρχαν τόσα στοιχεία. Είναι πάμπολλες οι περιγραφές από στρατιώτες που και οι ίδιοι δεν πίστευαν στα μάτια τους. «Μόνο σκεφτείτε» έγραφε ο Όσβαλντ Τίλι στους γονείς του «πως όσο εσείς τρώγατε τη γαλοπούλα σας κ.λπ., εγώ μιλούσα κι αντάλλασσα χειραψίες με τους ίδιους εκείνους άντρες που πριν από μερικές ώρες προσπαθούσα να σκοτώσω! Ήταν εκπληκτικό!». Ο Γερμανός υπολοχαγός Κουρτ Τσίμιτς τσιμπούσε συνεχώς τον εαυτό του, για να σιγουρευτεί ότι δεν ονειρευόταν. «Πόσο φανταστικά υπέροχο και παράξενο είναι» θαύμασε «που χάρη στο ποδόσφαιρο και στα Χριστούγεννα {...} θανάσιμοι εχθροί συναντήθηκαν για λίγο σαν φίλοι».

⁶⁵ Επανάωση, συνάντηση (μετά από καιρό)

Οι περισσότεροι Βρετανοί εξεπλάγησαν με το πόσο φιλικοί ήταν οι Γερμανοί. Πίσω στην πατρίδα, καθοδηγούνταν από την προπαγάνδα και τις ψευδείς ειδήσεις σε εφημερίδες σαν την Daily Mail. Πάνω από το 40% των εφημερίδων ελέγχονταν από έναν άνθρωπο: τον λόρδο Νόρθκλιφ, τον Ρούπερτ Μέρντοχ της εποχής του. Ασκούσε τρομακτική εξουσία στην κοινή γνώμη. Οι Γερμανοί παρουσιάζονταν ως θηριώδεις Ούννοι που κάρφωναν βρέφη με τις ξιφολόγχες τους και κρεμούσαν ιερείς από καμπάνες εκκλησιών. [...] Όμως στα χαρακώματα οι στρατιώτες ανέπτυξαν μια αμοιβαία κατανόηση. «Μετά την κουβέντα μας» έγραψε ένας Βρετανός στρατιώτης σ' ένα γράμμα στους δικούς του «πιστεύω στ' αλήθεια ότι πολλές από τις περιγραφές στις εφημερίδες μας είναι φρικτά παραφουσκωμένες».

Κείμενο 2

Επικήρυξη

Το κείμενο προέρχεται από το βιβλίο της Βούλας Δαμιανάκου Εφιάλτες Αθήνα: 1978, σελ. 37-39.

Νιώθει αποκαμωμένη, δεν μπορεί να πάρει ανάσα, τα βλέφαρά της κλείνουν, η ψυχή της είναι περίλυπη· κι όμως έχει ακόμη να γράψει αυτό το επίγραμμα, αλλιώς πώς θα βρει το μέρος όπου έθαψε τον τελευταίο αντάρτη; Μα να, δεν ξέρει τι να γράψει, κι ούτε έχει το κουράγιο. Το μόνο που θέλει, να πλαγιάσει εκεί μές' στην ερημιά και να κοιμηθεί. Αλλά το χρέος της είναι να φτιάξει το επίγραμμα, που να λέει, πως εκεί σ' αυτό το έρημο φαράγγι είναι θαμμένος ο τελευταίος αντάρτης της λευτεριάς. Συμμαζεύει το κουράγιο της και γράφει:

«ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΘΑΜΕΝΕΣ ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ...». Κι ενώ στερεώνει πάνω στον τάφο την πέτρα με το επίγραμμα, ακούει να φτάνουν από ψηλά απ' το ρουμάνι⁶⁶ κλάματα παιδιών και φωνές βραχνές που τη φωνάζουν απελπισμένα με τ' όνομά της.

Και τότε ανατριχιάζει γιατί θυμάται πως έχει αφήσει μόνα τους τα τρία παιδιά και προσπαθεί να τους αποκριθεί, να τους πει πως έρχεται, πως φτάνει, μα η φωνή της δε βγαίνει κι η αγωνία της πασχίζει να βάλει μέσα σε τούνελ ιδεατό την άηχη φωνή της, «έρχομαι», να τα προφτάσει γιατί αλίμονο θα παραλογίσουν από τον τρόμο.

Κι αρχίζει ν' ανηφορίζει με τα τέσσερα την κοφτή ανηφοριά, ώσπου κάποτε φτάνει ξέπνοη ψηλά κι αντικρύζει τα παιδιά, τον Αλέκο, το Δημήτρη και το Στέφανο, κλαμένα, να τους έχει κοπεί η μιλιά απ' το κλάμα, με τα πόδια τους ξεσκισμένα απ' τα παλιούρια⁶⁷, τα μούτρα τους πασαλειμένα με δάκρυα και χρώματα, να την κοιτάζουν με κείνο το βουβό παράπονο που ποτέ της δεν μπόρεσε να υποφέρει. Πώς τα' άφησε εκεί στο λόγγο ολομόναχα; Πώς δεν κατάλαβε πως ώσπου να κατεβεί στο φαράγγι και ν' ανοίξει τον τάφο, θα ξυπνούσαν και θα τα συνέπαιρνε ο φόβος; Πώς καταχράστη έτσι την εμπιστοσύνη τους;

Σε μια στιγμή θέλει να τους δείξει τα φαγωμένα και καταματωμένα νύχια της, για να τα συγκινήσει και να τη συχωρέσουν, να τους πει πως τον τάφο σ' εκείνη τη σκληρή γη τον άνοιξε με τα νύχια της κι έθαψε τον τελευταίο αγωνιστή της ελευθερίας για να μην τον σπαράξουν τ' αγρίμια. Αλλά νιώθει ντροπή και τα κρύβει πίσω της.

Και τότε ο Αλέκος, το πιο μεγάλο απ' τα τρία παιδιά, όπου να 'ναι κλείνει τα δώδεκα, σαν να 'νιωσε τη σκέψη της, κι ενώ τη νέκρα της ώρας τη διακόφτουν οι λυγμοί των δύο μικρότερων αγοριών, ξεδιπλώνει μια πρωινή εφημερίδα, όπου η ένοχη ματιά της πέφτει στις τρεις φωτογραφίες τους και από κάτω διαβάει: «Οι άνωθεν εικονιζόμενοι Αλέκος, Δημήτριος και Στέφανος Ελευθερόπουλος επικηρύχτηκαν σαν επικίνδunami λησταί

⁶⁶ το δάσος (τούρκικη λέξη)

⁶⁷ θάμνοι με αγκάθια

αντί του ποσού των πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών δια αντεθνικήν δράσιν». Στη φωτογραφία ο Στέφανος χαμογελάει με το τσακπίνικο ύφος του και ξεπροβάλλουν τα δύο δοντάκια του που δεν τα 'χει αλλάξει ακόμη...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να εντοπίσεις και να παραθέσεις σε τι οφειλόταν «η εικόνα ενός διαφορετικού κόσμου» στο δυτικό μέτωπο τα Χριστούγεννα του 1914, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει ως τρόπους οργάνωσης της παραγράφου, ανάμεσα σε άλλους, την αιτιολόγηση και την αντίθεση. Τεκμηρίωσε με μια αναφορά στο κείμενο την παραπάνω παρατήρηση και δικαιολόγησε αυτή την επιλογή με κριτήρια το θέμα του κειμένου και την πρόθεση του συγγραφέα.

3ο υποερώτημα

Αφού εντοπίσεις δύο εκφραστικά μέσα-γλωσσικές επιλογές με τα οποία ο συγγραφέας στο Κείμενο 1 περιγράφει τα Χριστούγεννα του 1914 να αναλύσεις η λειτουργία των παραπάνω γλωσσικών επιλογών (μονάδες 6) στην προώθηση της πρόθεσης του συγγραφέα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με σχετικές κειμενικές ενδείξεις την ψυχολογία της γυναίκας που πρωταγωνιστεί στην αφήγηση στο Κείμενο 2 και να εκφράσεις τα συναισθήματα και σκέψεις που σου προκάλεσε η ανάγνωση (120-150 λέξεις).

137. ΘΕΜΑ 35814

Κείμενο 1

Ζούμε στη χώρα όπου η γυναίκα είναι «η κεφαλή της οικογένειας» επειδή τρέφει όλο το σπίτι

Το παρακάτω κείμενο, που παρατίθεται ελαφρώς διασκευασμένο, συντάχθηκε από τη Θάλεια Ματίκα και δημοσιεύτηκε στις 5 Ιανουαρίου 2022 στον ενημερωτικό ιστότοπο www.news247.gr, στο πλαίσιο της συμμετοχής της ηθοποιού στο αφιέρωμα του NEWS 24/7 με τίτλο «Η Ελλάδα στο μέλλον». Στο κείμενο αυτό η συντάκτρια γράφει για τη γυναίκα στην Ελλάδα του 2022 μετά το ξέσπασμα του MeToo⁶⁸ και εν μέσω μιας ευρύτερης συζήτησης περί γυναικοκτονιών στη χώρα μας.

Δεν θα μπορούσα να μιλήσω για το 2022 χωρίς να το δω ως μια χρονική συνέχεια του 2021. Πρόκειται για έναν χρόνο που συνεχίζουμε να βιώνουμε κάτι πρωτόγνωρο. Δεν μιλάμε για φυσιολογικές χρονιές, μιλάμε για χρονιές πανδημίας. [...]

⁶⁸ MeToo: Κοινωνικό κίνημα ενάντια σε κάθε μορφή κακοποίησης, παρενόχλησης και ευρύτερης βίας σε ανηλίκους ή ενηλίκους, που προτρέπει τον κόσμο να δημοσιοποιεί τέτοια περιστατικά στα κοινωνικά δίκτυα.

Ως γυναίκα αυτό που σίγουρα θέλω και πρέπει να σχολιάσω για το 2021 σε σχέση με άλλα έτη είναι ότι συνέβησαν δύο διαφορετικά γεγονότα που έχουν να κάνουν με το φύλο μου: Το πρώτο είναι η έλευση του ΜεToo στην Ελλάδα (έστω και εάν έγινε αργοπορημένα) και το δεύτερο είναι τα συσσωρευμένα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας και γυναικοκτονιών. [...] Η ατζέντα βέβαια έχει ανοίξει πια όσον αφορά στη βία εναντίων των ανθρώπων: Εάν κάποια γυναίκα καταγγείλει ένα συμβάν, πλέον υπάρχει ένα σύστημα που λειτουργεί (και το οποίο μέχρι πρότινος δεν φαινόταν να λειτουργεί) στη χώρα μας. [...]

Ως προς την έξαρση της βίας κατά των γυναικών στην Ελλάδα, πιστεύω ότι ίσως έχει να κάνει και με τον εγκλεισμό της καραντίνας. Κυκλοφορώντας στην Αθήνα, την πόλη μου, παρατηρώ ότι ο κόσμος δεν είναι καλά: Υπάρχει μια τρομερή ψυχολογική πίεση σε όλους, η οποία αποτελεί ένα ακόμη κόστος που θα μας αφήσει πίσω η ιστορία με τον κορονοϊό. Όταν υπάρχει αυτή η ψυχολογική πίεση, βλέπουμε τις βίαιες συμπεριφορές να πληθαίνουν – δεν είναι τυχαίο ότι σημειώνεται μια γυναικοκτονία κάθε μήνα. Η πατριαρχική νοοτροπία δεν έχει φύγει από την Ελλάδα, παραμένουμε μια πατριαρχική κοινωνία που μένει πίσω σε πάρα πολλά ζητήματα σε σχέση με τη Δύση, στην οποία θέλουμε να ανήκουμε. [...]

Δεν βλέπω επομένως ότι το 2022 θα είναι καλό για την Ελληνίδα γυναίκα, δεδομένου ότι ακολουθεί το 2021. Όταν παραμένουμε στη δίνη του κορονοϊού και σε όλα αυτά τα κατώτερα ένστικτα του ανθρώπου που έρχονται στην επιφάνεια, πώς μπορώ να δω μια αχτίδα φωτός που θα αφορά στην αλλαγή της θέσης της γυναίκας; Το βασικότερο που μπορώ να σκεφτώ για τη μικρή χώρα μας των 10 εκατομμυρίων είναι ότι πρέπει να γίνει αλλαγή της ατζέντας στα σπίτια μας, όπου μεγαλώνουν τα κορίτσια και τα αγόρια. Όταν ένας άντρας λέει «η γυναίκα είναι η κεφαλή της οικογένειας γιατί εκείνη αναλαμβάνει και τρέφει όλο το σπίτι» είναι τόσο ρατσιστικό και όμως θεωρείται φυσιολογικό. Ξαφνικά η γυναίκα, λόγω φύλου, έχει επωμιστεί τις δουλειές του σπιτιού και την οργάνωσή του, κάτι που είναι καθαρή εργασία που θα έπρεπε να πληρώνεται.

Θέλω να μεγαλώσουν οι κόρες μας ξέροντας ότι δεν έχουν καμία υποχρέωση τέτοιου είδους ή ρόλο. Δεν ξέρω ποιος μοίρασε τους ρόλους αυτούς κάποτε... Και φυσικά θέλω να μεγαλώσουν οι γιοι μας μαθαίνοντας πώς να συμπεριφέρονται στο γυναικείο φύλο και να το εκτιμούν.

Κείμενο 2

Ο Ανήφορος

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το ομώνυμο μυθιστόρημα του Νίκου Καζαντζάκη (1883-1957), το οποίο γράφτηκε το 1946 και κυκλοφόρησε για πρώτη φορά 76 χρόνια μετά, ανήμερα της επετείου θανάτου του συγγραφέως, στις 26 Οκτωβρίου 2022. Η υπόθεση μάς μεταφέρει στο τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ο Κοσμάς, ήρωας της ιστορίας, έπειτα από απουσία είκοσι χρόνων και μετά από την ενεργή συμμετοχή του στον πόλεμο, επιστρέφει στην πατρίδα του την Κρήτη μόλις μερικές μέρες μετά τον θάνατο του πατέρα του, φέρνοντας μαζί του τη Νοεμή, την Εβραία γυναίκα του.

Ο άντρας έσκυψε στην κοπέλα.

– Σε παρακαλώ, της είπε σιγά, τώρα που θα μπεις στο πατρικό μου σπίτι, βάστα την καρδιά σου, μην τρομάξεις. Σκέψου πως είμαι μαζί σου, πάντα. Η μητέρα μου είναι μια άγια γυναίκα, θα σε αγαπήσει. [...]

Χτύπησε. [...] Η πόρτα άνοιξε, μια γριούλα πρόβαλε, κάτασπρη, εξαντλημένη, λιωμένη, ντυμένη κατάμαυρα. Μόλις είδε τον άντρα, έσυρε φωνή:

– Παιδί μου! κι άνοιξε την αγκάλη. [...]

Άξαφνα, ως μιλούσε, είδε την κοπέλα να στέκει στην αυλή, στον παραστάτη της οξώπορτας.

– Είναι...; ρώτησε η μάνα σιγά.

– Ναι, η γυναίκα μου...

Η αδερφή έστρεψε το πρόσωπο πέρα, με αναγούλα· η μάνα ζύγωσε το γιο:

– Γιατί την πήρες; ρώτησε σιγά. Θα μολέψει⁶⁹ το αίμα. Οβραία.

– Είναι μεγάλη ψυχή. Σε αυτή χρωστώ τη ζωή μου. Αν έλειπε, θα 'χα πεθάνει. Άλλη χαρά δεν έχω. Αγάπα τη, μητέρα. Και συ, Μαρία... είπε και στράφηκε στην αδερφή του.

Μα αυτή είχε γλιστρήσει μέσα να ετοιμάσει τον καφέ.

– Είναι Οβραία... ξανάπε η μάνα. Μα αφού τη θέλεις... Ένα μονάχα φοβούμαι...

– Τι;

– Μην την πνίξει.

– Ποιος;

Η μάνα δεν αποκρίθηκε· στράφηκε, κοίταξε κατά το αναμμένο καντήλι. Ο Κοσμάς κατάλαβε, ακούμπησε στον τοίχο. Σιγή. Ήξεραν κι οι δυο πως σαράντα μέρες η ψυχή δε φεύγει από το σπίτι, τρογουρίζει στην αυλή, ανεβοκατεβαίνει τις σκάλες, μανταλώνει τη νύχτα την πόρτα, κάθεται δίπλα στο καντήλι και κοιτάζει κι ακούει τα πάντα. Ο γέρος τού μήνυσε ως έμαθε πως παντρεύτηκε Οβραία: «Όσο ζω να μην πατήσεις στην Κρήτη!» Και τώρα είναι μονάχα δέκα μέρες που πέθανε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Το Κείμενο 1 δημοσιεύτηκε στις αρχές Ιανουαρίου του 2022. Ποια πρόβλεψη κάνει η συντάκτρια για τη νέα αυτή χρονιά ως προς τη θέση της Ελληνίδας γυναίκας μέσα στην κοινωνία και ποια λύση προτείνει; Να αποδώσετε τις απόψεις της περιληπτικά σε 70-80 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 και ειδικότερα στην τρίτη παράγραφο η συντάκτρια έχει χρησιμοποιήσει ως τεχνική ανάπτυξης την αιτιολόγηση. Ποια είναι η θέση που διατυπώνει και ποια συλλογιστική πορεία ακολουθεί, δηλαδή σε ποια δεδομένα βασίζεται, για να την αιτιολογήσει / τεκμηριώσει.

3ο υποερώτημα

Να ερμηνεύσεις τη χρήση του α' ενικού και του α' πληθυντικού προσώπου στην πρώτη και στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 με βάση το περιεχόμενό του. Πώς η παρουσία των προσώπων αυτών στο κείμενο επηρεάζει το ύφος του;

ΘΕΜΑ 4

Ποια στάση κρατούν τα μέλη της οικογένειας του Κοσμά απέναντι στη Νοεμή, την κοπέλα του αποσπάσματος, και γιατί; Πώς θα ένιωθες αν ήσουν στη θέση της; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

⁶⁹ μολεύω: μολύνω κάποιον ή κάτι· μαιίνω.

Κείμενο 1**Οι σειρές της ελληνικής τηλεόρασης που έσπασαν τα στερεότυπα**

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από άρθρο της Λίας Παπαϊωάννου, που δημοσιεύτηκε την 21.11.2021. Αντλήθηκε από τον ιστότοπο: <https://www.ladylike.gr>.

Πόσο επηρεάζει η τηλεόραση την ελληνική κοινωνία; Πόσο επηρεάζεται η τηλεόραση από την κοινωνία στην οποία απευθύνεται; Η σχέση είναι μάλλον αμφίδρομη κι αυτό δεν αφορά μόνο τον τρόπο που διαμορφώνεται το περιεχόμενο που καταναλώνουμε για την ενημέρωσή μας, αλλά και για την ψυχαγωγία μας. Οι ελληνικές σειρές, που τόσο αγαπάμε να παρακολουθούμε, έσπασαν πολλές φορές κοινωνικά στερεότυπα. Έγιναν πολλές φορές ο τρόπος που η τηλεόραση εξέφρασε μια αλλαγή που γινόταν αντιληπτή στην κοινωνία ή ο τρόπος που προσπάθησε η τέχνη να οδηγήσει σε αυτήν την αλλαγή.

Η θέση της γυναίκας, το δικαίωμα στον έρωτα, η διαφορετικότητα, τα ζητήματα ταμπού για τα οποία δυσκολευόμασταν να μιλήσουμε έρχονταν μπροστά μας μέσα από ελληνικές σειρές που τόλμησαν κι έσπασαν τα στερεότυπα. Απαγορευμένοι έρωτες, κωμικές προσεγγίσεις σε σοβαρά κοινωνικά φαινόμενα, ξεπήδησαν όλα μπροστά μας μέσα από τη μικρή οθόνη.

Η παγκόσμια ημέρα τηλεόρασης είναι αφιερωμένη στο να γιορτάζει την επίδραση που μπορεί να έχει ως μέσο στον κόσμο, τις αλλαγές που μπορεί να φέρει με το να στρέφει την προσοχή του κοινού σε ζητήματα που αφορούν την κοινωνική ευημερία και την ειρήνη. Τη δύναμη που έχει να φέρνει αλλαγές. Και οι αλλαγές μπορούν να έρθουν όσο η τηλεόραση καταπολεμά συνειδητά τα στερεότυπα που μας χωρίζουν. Όσο υπάρχουν ελληνικές σειρές όπως οι παρακάτω... [...]

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι, ανάμεσα στις άλλες, η τηλεοπτική σειρά «Ψίθυροι καρδιάς». Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον έρωτα του «μπαλαμού⁷⁰» Αντώνη με την τσιγγάνα Ερατώ; Ο έρωτας που παρουσίασε ο Μανούσος Μανουσάκης στη σειρά του «Ψίθυροι καρδιάς» για το Mega, όχι απλώς έσπασε τα στερεότυπα που αφορούν στις πολιτισμικές και κοινωνικές διαφορές που καταλύονται μπροστά στον έρωτα, αλλά έβαλε στη μικρή οθόνη αληθινές εικόνες από την πραγματική ζωή των Ρομά, μιας και τα γυρίσματα γίνονταν σε φυσικούς χώρους. Η σειρά έφτασε κάποια στιγμή σε τηλεθέσεις της τάξης του 76%.

Κείμενο 2**Σαμπεθά Καμπιλής**

Το απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Δημήτρη Χατζή (1913-1981) περιλαμβάνεται στη συλλογή «Το τέλος της μικρής μας πόλης» (Εκδόσεις Επιθεώρησης Τέχνης, Αθήνα 1963, α' δημοσίευση το 1953, στη Ρουμανία). Αναφέρεται στην κοινότητα των Εβραίων στα Γιάννενα.

[...] Είταν δηλαδή τα πράματα μπερδεμένα λίγο με τους Εβραίους. Όσο και να τους καταφρονούσαν⁷¹, είχαν όλοι τους μέσα στην πόλη κάθε λογής καλά νταραβέρια⁷² μαζί τους, και ψωνίζαν απ' αυτούς και δανείζονταν, οι πλούσιοι συνεταιριζόνταν στα εμπόρια κ' οι φτωχοί τραβούσαν τα ίδια με τη φτώχεια και με τα βάσανα. Και μ'

⁷⁰ Μπαλαμός χαρακτηρίζεται στη γλώσσα των Ρομά όποιος δεν είναι τσιγγάνος.

⁷¹ περιφρονούσαν, υποτιμούσαν

⁷² δσοληψίες, επαφές

όσα κακά κι αν τους φόρτωναν, κανένας ποτέ δεν ακούστηκε να πειράξει Εβραίο μόνο και μόνο γιατί είχαν Οβριός, ποτές μήτε τη Μεγάλη την Πέμπτη - όχι, δεν τους πειράζαμε εμείς.

Δεν είχαν τίποτα να φοβηθούν από μας. Κι ωστόσο, παραλήδες⁷³ ή ζητιάνοι, σπουδαγμένοι ή δουλευτάδες, από κει, από τα οβραϊκά τα δικά τους, κανένας δεν ξέκοβε, δεν πήγαινε παραπέρα, δεν χώριζε από τους άλλους.

- Εδώ είναι η κλώσσα⁷⁴, τους έλεγε ο Σαμπεθάι Καμπιλής.

Και το 'βρισκαν όλοι σωστό και σοφό με την κλώσσα του - πού να πας και να χάνεσαι μέσα στους ξένους; Και κανένας δεν έφευγε από την κλώσσα. Μήτε για όρκο δεν ήταν Εβραίος που να κάθεται σ' άλλον μαχαλά⁷⁵ μέσα στην πόλη.

Γρήγορα-γρήγορα τρέχαν το βράδυ να μαζωχτούνε γύρω στην κλώσσα τους - σα να ξύπναγε μέσα τους ένας φόβος παλιός. Μόλις έπεφτε το σκοτάδι ο μαχαλάς τους ερημωνόταν κι ο ίσκιος του Κάστρου απλωνόταν πάνω του, κάθιζε πάνω του. Αμπαρώναν⁷⁶ τις πόρτες, κλεινότανε μέσα και κάναν πολλά παιδιά σαν τους χωριάτες. Μερικοί μέσα στην πόλη θέλανε να λένε πως οι Οβριές με τα παχιά τους τα χείλια είτανε εύκολες στην γέννα σαν τις κουνέλες - και γι' αυτό τα πολλά τα παιδιά τους.

Τις άγριες χειμωνιάτικες νύχτες ο δυτικός άνεμος ερχόταν από τη λίμνη που βρίσκεται δίπλα στην πόλη και ξεσπούσε στον οβραϊκό μαχαλά βουίζοντας μέσα στα σκοτεινά χαγιάτια και τις σαραβαλιασμένες στέγες, γιομάτος όνειρα ταραγμένα. Τις ημέρες νύχτες, μέσα στην ησυχία, ακουγόταν οι καλαμιές που τραβούσανε σ' ατελείωτο μάκρος το πνιγμένο τους αργοσάλεμα, κάτι σα θρήνος για μία χαμένη ζωή. Κι από τις αρχές της άνοιξης ως το τέλος του καλοκαιριού, ο ύπνος του μαχαλά λικνιζότανε μέσα στην ατέλειωτη συναυλία των βατράχων που δίπλα στο μαχαλά διαλαλούσαν από τη λίμνη το χορτασμό και τους έρωτές τους πάνω στην πράσινη, βρώμικη λάσπη της όχτης.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις σε 50-60 λέξεις τη θετική συμβολή της τηλεόρασης στην κοινωνία, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία πώς το παράδειγμα που διατυπώνεται στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 βρίσκεται σε νοηματική συνάφεια με το υπόλοιπο περιεχόμενό του.

3ο υποερώτημα

Αμφίδρομη, έσπασαν, ξεπήδησαν, ευημερία, να φέρνει: Να γράψεις μια συνώνυμη για καθεμιά από τις παραπάνω υπογραμμισμένες λέξεις του Κειμένου 1, προσέχοντας ώστε να μη διαφοροποιηθεί το νόημα στο γλωσσικό περιβάλλον των προτάσεων στις οποίες βρίσκονται.

⁷³ πλούσιοι

⁷⁴ Έτσι λέγεται η κότα που κλωσάει τα αυγά της (θετικός χαρακτηρισμός για μητέρα με πολλά συνήθως παιδιά, που σε δύσκολες ιδίως στιγμές τα προστατεύει, τα φροντίζει κ.τ.λ.)

⁷⁵ συνοικία (τουρκικής προέλευσης λέξη)

⁷⁶ έκλειναν

ΘΕΜΑ 2

Σε κείμενό σου 350 λέξεων που θα δημοσιεύσεις στο ιστολόγιο του σχολείου σου να αναπτύξεις τις απόψεις σου σχετικά με το αν τα ΜΜΕ μπορούν να συμβάλουν στον περιορισμό των στερεότυπων αντιλήψεων και υπό ποιες προϋποθέσεις.

ΘΕΜΑ 3

Στις δύο τελευταίες παραγράφους του Κειμένου 2 η σχέση των Εβραίων με τη συνοικία τους (μαχαλάς) αποδίδεται στην αφήγηση με πληθώρα εκφραστικών μέσων. Να βρεις τέσσερα από αυτά και να τα σχολιάσεις με συντομία.

ΘΕΜΑ 4

Ποια εικόνα για την κοινότητα των Εβραίων σκιαγραφείται στο Κείμενο 2 και ποια φαίνεται να είναι η συναισθηματική προσέγγιση του αφηγητή; Να αναπτύξεις την απάντησή σου με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 σε 100-150 λέξεις.

139. ΘΕΜΑ 16824**Κείμενο 1****Η επιμονή καταργεί τα στερεότυπα**

Το κείμενο αποτελεί διασκευή του άρθρου που δημοσιεύτηκε από την Κατερίνα Ανέστη, στην εφημερίδα «το Βήμα», στις 22-03-2018.

Είναι τελικά τόσο δύσκολο να μιλήσεις για τα στερεότυπα, ακόμα και -ίσως κυρίως- αν ο ίδιος είσαι θύμα μιας στερεοτυπικής αντίληψης που σε βάζει στο περιθώριο. Αυτή η σκέψη ήταν κυρίαρχη, καθώς άκουγα τους τόσο διαφορετικούς μεταξύ τους ομιλητές του πάνελ⁷⁷ στη μηνιαία εκδήλωση των Διαλόγων που διοργανώνει το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος και που την 21 Μαρτίου είχε για θέμα τα στερεότυπα.

Στο αναπηρικό αμαξίδιό της, τόσο χαρούμενη που επέστρεψε στην Ελλάδα, η 18χρονη Νουζίν Μουσταφά η οποία έφτασε από τη Συρία στη Λέσβο πριν από περίπου δυο χρόνια και σήμερα ζει στη Γερμανία. Ένα πρότυπο δύναμης και αισιοδοξίας. Η Νουζίν αρνείται κατηγορηματικά να οικτίρει⁷⁸ τον εαυτό της. Και ήταν το πιο φωτεινό πρόσωπο της εκδήλωσης, με το χιούμορ της καταλυτικό να δίνει τον τόνο, όταν οι τοποθετήσεις κινδύνευαν να γίνουν πολύ καταγγελτικές ή ξύλινες.

Η Νουζίν, αυτή η ασταμάτητη, ατρόμητη έφηβη, στάθηκε στο πάνελ έτοιμη να μην γκρινιάζει, να μην απαιτήσει, να μην σηκώσει το δάχτυλο, για να μας κάνει κήρυγμα ορθότητας. Ακόμα και για την μητέρα της μίλησε: «ενοχλούμαι όταν η μητέρα μου, εξαιτίας της αναπηρίας μου, σπεύδει να εξηγεί στους άλλους πόσο έξυπνη είμαι και πόσα βιβλία έχω διαβάσει». Και με ηρεμία και τρυφερότητα εξήγησε πως: «Αντιλαμβάνομαι ότι είμαι, ότι είμαστε διαφορετικοί. Ντυνόμαστε, τρώμε, μιλάμε, προσευχόμαστε διαφορετικά. Δεν μπορώ να απαιτήσω να μας αποδεχτούν αυτομάτως».

⁷⁷ ομάδα ανθρώπων που είναι (ή θεωρούνται) ειδήμονες σε κάποιο θέμα κι έχουν κληθεί για να μιλήσουν σχετικά με αυτό σε μια δημόσια συζήτηση (π.χ. τηλεοπτική, συνεδριακή κ.λπ.)

⁷⁸ αισθάνεται οίκτο

Η ίδια έφτασε στην Ελλάδα από τη Συρία στο αμαξίδιό της και ανέφερε χαρακτηριστικά: «χαίρομαι που επέστρεψα, για να αποκτήσω νέες εμπειρίες από την Ελλάδα. Αυτή τη φορά δεν έφτασα βρεγμένη, ούτε έχοντας διακινδυνεύσει να χάσω τη ζωή μου» είπε γελώντας γαλήνια. «Πήγα στην Ακρόπολη, όπου ήταν φανερό ότι οι αρχαίοι Έλληνες δεν είχαν σκεφθεί την πιθανότητα να τους επισκεφθεί κάποιος σε αναπηρικό αμαξίδιο». Προσπάθησε να εξηγήσει με φυσικότητα τα στερεότυπα λέγοντας: «μας λείπει η περιέργεια να γνωρίσουμε το διαφορετικό».

Και μετά από αυτή τη συζήτηση, που έβαλε τον καθένα αντιμέτωπο με τον εαυτό του -ακόμη και όσους πιστεύουν και είναι θύματα των στερεοτύπων-, ήρθε η Διαπολιτισμική Χορωδία της Εθνικής Λυρικής Σκηνής που απαρτίζεται από ανθρώπους που έφτασαν στην Ελλάδα από κάθε χώρα (πρόσφυγες, μετανάστες, κάποιοι μόνο προσωρινά εδώ), να δημιουργήσει γέφυρες μέσω της μουσικής, για να δείξει πώς τα χάσματα μπορούν να σβήσουν. Αυτό που πήρα φεύγοντας ήταν κυρίως το ατίθασο πνεύμα της Νουτζίβ: «μερικές φορές σχεδόν απολαμβάνω τα στερεότυπα που έχουν κάποιοι, επειδή διασκεδάζω με την αντίδρασή τους, όταν διαπιστώνουν πως δεν ισχύουν».

Κείμενο 2

Το προσφυγάκι

Το απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο της Ιφιγένειας Χρυσόχου «Ξεριζωμένη Γενιά. Το χρονικό της προσφυγιάς στη Θεσσαλονίκη» (1999, Αθήνα: Εκδ. Αλέξανδρος).

Όταν πήρε να ξεθυμαίνει, ξεχύθηκαν οι άνθρωποι στους δρόμους και το βάλανε για τα σπίτια τους. Άρχισε να σκοτεινιάζει. Έρημος σε λίγο ο τόπος. Ένα αγοράκι γύρω στα δέκα δεν το κουνά απ' τη θέση του. Με τα μούτρα κολλημένα στα θαμπωμένα τζάμια του καφενέ, κοιτάει μέσα. Τα παγωμένα νερά τρέχουν απ' τα μπατζάκια του. Κολυμπούν τα πόδια στα χιλιοτρυπημένα παπούτσια. Τσουζούν τα δάχτυλα απ' το κρύο. Το κρύο τρύπησε τα κόκαλα, έφτασε στο μεδούλι. Χτυπούν τα δόντια. Τρέμει ολόκληρο το παιδί.

Ένας από μέσα άνοιξε την πόρτα του καφενέ.

Δοκιμάζει να μπει τ' αγόρι.

- Όξω, όξω, αγρίεψε ο καφετζής.
- Άστο. Έλα, κάνει με νόημα στο παιδί ένας πελάτης.
- Τι το θες; Ζητιανάκι θα 'ναι.
- Δεν είμαι ζητιανάκι. Προσφυγάκι είμαι, ξεσπά στα κλάματα το παιδί.
- «Τι ζητιανάκι, τι προσφυγάκι», μουρμουρίζει ο καφετζής.
- Έλα, κάτσε κοντά μου, του λέει ο πελάτης. Φέρε ένα ζεστό τσάι και δύο παξιμάδια, φωνάζει στον καφετζή.
- Τον κακομαθαίνεις, τρίζει αυτός τα δόντια.
- Λοιπόν, πώς σε λένε; ρωτάει ο πελάτης το προσφυγάκι.
- Μιχάλη.
- Και γιατί βγήκες μ' αυτόν τον καιρό, Μιχάλη;
- Πέθανε η νενέ μου και φοβάμαι να μείνω μόνος στο υπογάκι.
- Πώς πέθανε;
- Δεν ξέρω.
- Κι η μαμά σου; Πού είναι η μαμά σου;

- Δεν έχω μαμά, ούτε μπαμπά. Τους σφάζανε οι Τούρκοι στο Αζάρι.
- Στο Αζάρι είπες; Δηλαδή είμαστε συμπατριώτες.
- Είσαι κι εσύ απ' τ' Αζάρι;
- Απ' εκεί κοντά. Εσύ πώς γλίτωσες;
- Ήμωνα με το θείο μου και τη νενέ μου στη Σμύρνη. Τώρα που πέθανε η νενέ... Πού θα πάω; Τι θα γίνω; κλαίει το παιδί. Τι θα κάνω; Πού θα πάω; καταπίνει το τσάι με τα δάκρυα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Για ποιους λόγους η συντάκτρια του Κειμένου 1 ξεχώρισε τη 18χρονη Νουτζίν Μουσταφά από τους υπόλοιπους ομιλητές της εκδήλωσης (50-60 λέξεις);

2ο υποερώτημα

Ποιο είναι το κοινό σημείο αναφοράς στη βάση του οποίου γίνεται η μετάβαση από την 3η στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1; Να περιγράψεις με συντομία τη νοηματική τους σύνδεση.

3ο υποερώτημα

Η συντάκτρια στο Κείμενο 1 επιλέγει γλωσσικά να παρουσιάσει μέσα σε εισαγωγικά, αυτούσια, τα λόγια και τις απόψεις της Νουτζίν. Να εξηγήσεις με συντομία το επικοινωνιακό αποτέλεσμα αυτής της επιλογής και να παρουσιάσεις τη διαφορά στο υφολογικό αποτέλεσμα, αν μετέφερε τα λόγια της σε γ' ρηματικό πρόσωπο .

ΘΕΜΑ 2

Να υποθέσεις ότι το Κείμενο 1 το διαβάσατε στην τάξη και σου προκάλεσε εντύπωση η άποψη της Νουτζίν ότι «μας λείπει η περιέργεια να γνωρίσουμε το διαφορετικό», που εξέφρασε για τους λόγους που οδηγούν σε στερεοτυπικές αντιλήψεις. Αποφασίζεις να συντάξεις ένα κείμενο 350-400 λέξεων για το ιστολόγιο του σχολείου σου, στο οποίο θα εκθέσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την παραπάνω άποψη και θα παρουσιάσεις και άλλους παράγοντες που δημιουργούν στερεοτυπικές αντιλήψεις.

ΘΕΜΑ 3

Στο Κείμενο 2 η συγγραφέας αποδίδει τα νοήματα χρησιμοποιώντας τον διάλογο. Ποιον ρόλο, κατά τη γνώμη σου, υπηρετεί η παραπάνω επιλογή στην αφήγηση και ποιο το αισθητικό – επικοινωνιακό αποτέλεσμα που δημιουργεί;

ΘΕΜΑ 4

Ποιες στερεοτυπικές αντιλήψεις διατυπώνονται στο Κείμενο 2, όπως προκύπτει από την ανάγνωσή του (μονάδες 5), και ποιες στάσεις του κοινωνικού περιβάλλοντος αναδεικνύει η συγγραφέας; Η ερμηνεία σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Αρχή της ισότητας**

Το κείμενο προέρχεται από τον οδηγό που εξέδωσε το Ινστιτούτο Εργασίας το 2019 με στόχο την παρουσίαση του θεσμικού πλαισίου που αφορά θέματα διακρίσεων στους χώρους εργασίας λόγω φύλου.

Η μικρή συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας, η ανισότητα ευκαιριών, οι μειωμένες δυνατότητες για επαγγελματική εξέλιξη, η πολλαπλότητα του ρόλου τους, η αδυναμία συμφιλίωσης της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής, η ανεπαρκής συμμετοχή τους στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και σε δράσεις αναβάθμισης των προσόντων τους αποτελούν ορισμένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σήμερα και τα οποία οδηγούν στην εμφάνιση φαινομένων διάκρισης, ειδικότερα στον εργασιακό τομέα.

Η εφαρμογή της αρχής της ισότητας μεταξύ των δύο φύλων στις πολιτικές των κρατών μελών της ΕΕ καταδεικνύει ως ένα βαθμό την θεσμική πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην σημερινή κοινωνία σε ζητήματα ισότητας μεταξύ των δυο φύλων. **Ωστόσο**, παρά τα βήματα προόδου που έχουν σημειωθεί τα τελευταία χρόνια – τόσο σε θεσμικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ανάπτυξης «ειδικευμένων πολιτικών και δράσεων» καταπολέμησης των διακρίσεων μεταξύ των φύλων–, η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών (ιδιαίτερα στην αγορά εργασίας) φαίνεται ότι δεν έχει ακόμη επιτευχθεί ουσιαστικά, καθώς οι ανισότητες λόγω φύλου παραμένουν.

Οι γυναίκες και οι άνδρες εξακολουθούν να αντιμετωπίζονται, παρά τη θεσμοθέτηση νομοθετικών διατάξεων, διαφορετικά στην αγορά εργασίας, με αποτέλεσμα οι πρώτες να εξακολουθούν να βρίσκονται κατά μέσο όρο σε χειρότερη θέση συγκριτικά με τους άνδρες. Οι διακρίσεις αυτές εντοπίζονται στην πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εξέλιξη, στο συνδυασμό επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, στους όρους αμοιβής. Ειδικότερα, για τις εργασιακές σχέσεις, κατοχυρώνεται συνταγματικά το δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίσης αξίας παρεχόμενη εργασία, ενώ προβλέπεται ότι «δεν αποτελεί διάκριση λόγω φύλου η λήψη θετικών μέτρων για της προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και ότι το κράτος οφείλει να μεριμνά για την άρση των ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη, ιδίως σε βάρος των γυναικών».

Η προστασία έναντι των διακρίσεων λόγω εθνοτικών, φυλετικών, ηλικιακών και άλλων κριτηρίων αποτέλεσε αντικείμενο νομοθετικών ρυθμίσεων κατά κύριο λόγο στην κοινοτική έννομη τάξη, οι οποίες σταδιακά ενσωματώθηκαν στο ελληνικό δίκαιο, συνθέτοντας έτσι το δίκαιο της απαγόρευσης των διακρίσεων. Στο δίκαιο αυτό η προστασία από τις διακρίσεις λόγω φύλου κατέχει σημαίνουσα θέση. Ειδικά στο χώρο της εργασίας, η προστασία από διακρίσεις μεταξύ ανδρών και γυναικών στοχεύει στη δημιουργία μιας αγοράς εργασίας όπου η πρόσβαση στην απασχόληση, η επαγγελματική εξέλιξη, η επαγγελματική κατάρτιση, οι συνθήκες και οι όροι εργασίας, καθώς και τα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης θα λειτουργούν παρέχοντας ίσες ευκαιρίες για τους άνδρες και τις γυναίκες.

Κείμενο 2**ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ (1890-1969)****Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια**

Το μυθιστόρημα του Στρατή Μυριβήλη « Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια» κυκλοφόρησε σε βιβλίο το 1933. Θέμα του είναι η περίοδος 1917–1922 και οι συνέπειες του πολέμου (Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και Μικρασιατικού Πολέμου).

[...] Ο Λεωνής έμαθε από τον «νονό», την πρώτη μέρα κιόλας, σαν ήρθε στο σταθμό να τους καλωσορίσει και να τους δώσει ένα χέρι για τα πράγματα, πως η χήρα του Βρανά διορίστηκε δασκάλα στο δημοτικό σχολείο του χωριού, από τότες που μαθεύτηκε ο θάνατος τ' αντρός της. Ο πατέρας; Του Βρανά πέθανε και κείνος από τον καημό του λίγο αργότερα. Ο κ. Σπανός τούπε ακόμα πως ο Διευθυντής του σχολείου κι όλοι οι συνάδελφοι της νέας δασκάλας έχουν να κάνουν για την εργατικότητα και για τη θεληματικότητά της. Τούκαμε ευχαρίστηση που τάκουσε. Ένωσε να εχτιμά¹ αυτή την άγνωστή του γυναίκα, που ρίχτηκε να μπαλέψει² τόσο θαρρετά τη ζωή, μόλις έχασε το μοναδικό της τ' αποκούμπι. Μια άλλη στη θέση της θ' απόμενε με τα χέρια κρεμασμένα, κερανωμένη από το χτύπημα. Θάκανε επάγγελμα τον ρόλο του «θύματος πολέμου» και θα περίμενε από τη φτωχοσύνταξη και από τα επιδόματα των φιλανθρωπικών οργανώσεων να δει το σπίτι της και το παιδί του σκοτωμένου.

Πολλές φορές το μελέτησε να πάει να της κάνει τη θλιβερή επίσκεψη, να πάρει τέλος η ιερή αποστολή. Όλο δίσταζε κι όλο το ανάβαλλε, και δυο φορές έκοψε απ' άλλον δρόμο μόλις αντίκρισε το σπίτι της. Είταν ένα κεραμιδί σπίτι πούβλεπε από ψηλά στη θάλασσα, με μια ξόπορτα σχεδόν τετράγωνη, βαμμένη με πράσινη λαδομπογιά. Τα περικοκλάδια ξεχειλούσαν από τον τοίχο του αυλόγυρου. Έπαιρνε το μαύρο πορτοφόλι στην τσέπη κι έλεγε: «Δεν έχει άλλο, τούτη τη φορά θα χτυπήσω». Κι ύστερα, σαν αντίκρυζε τους σιδερένιους χαλκάδες που κρέμονταν για χτυπητήρια στην πράσινη πόρτα, ένας κόμπος δενόταν μέσα του και προσπερνούσε. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 περίπου λέξεις να παρουσιάσεις την πρόοδο που έχει γίνει στο θέμα της αντιμετώπισης των ανισοτήτων μεταξύ των δύο φύλων στην αγορά εργασίας.

2ο υποερώτημα

Στην δεύτερη παράγραφο συναντάμε τη συνδετική λέξη **Ωστόσο**. Μπορείς να εξηγήσεις τη λειτουργία της ως προς τη δομή της παραγράφου;

3ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 επιλέγεται το ασύνδετο σχήμα λόγου. Να δικαιολογήσεις αυτή την επιλογή και να χωρίσεις, κάνοντας τις απαραίτητες αλλαγές, την παράγραφο σε δύο περιόδους λόγου χωρίς να διαφοροποιείται το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με αναφορές στο Κείμενο 2 τη στάση που υιοθετεί ο Λεωνής απέναντι στη δασκάλα. Να οργανώσεις την απάντησή σου σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

¹ Να εκτιμά.

² Να παλέψει.

Κείμενο 1**Ο ρατσισμός στα σχολεία**

Το ακόλουθο κείμενο αποτελεί άρθρο του Πασχάλη Πούλου, Υπεύθυνου στο Κοινωνικό Φροντιστήριο Νέας Μάκρης, και ανακτήθηκε από το ιστολόγιο zwanatolika.gr στις 28 Σεπτεμβρίου 2017 (με περικοπές).

Ο ρατσισμός είναι ένα φαινόμενο που το συναντάμε όχι μόνο στους ενήλικες, αλλά και στα παιδιά και στους εφήβους. Με δεδομένο ότι σε όλα τα σχολεία βρίσκονται παιδιά με διαφορετικότητες, που προσδιορίζονται από τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα, από τις αξίες, τις ιδέες, την αναπηρία, τις μαθησιακές δυσκολίες και άλλα, ο ρατσισμός εκδηλώνεται με τη μορφή διακρίσεων που αφορούν στην εξωτερική εμφάνιση, στο επίπεδο των σχολικών επιδόσεων, στο βάρος του σώματος, στην κοινωνική θέση, στην καταγωγή, στην εθνικότητα, στις σεξουαλικές προτιμήσεις και σε οποιαδήποτε έκφραση της διαφορετικότητας.

Όλοι μας, ανεξαρτήτως ηλικίας, υπήρξαμε μάρτυρες ή θύματα κοινωνικού ή φυλετικού ρατσισμού που εκδηλώνεται, κυρίως, στα προαύλια των σχολείων με σωματική βία, απειλές, ύβρεις και λεκτική βία. Συμβαίνει, όμως, και μέσα στις σχολικές τάξεις, όπου εστιάζεται στην επίδοση των μαθητών. Από τη μία η κακή επίδοση ή μια λαθεμένη απάντηση σε ένα ερώτημα προκαλεί τον χλευασμό, δυσμενή σχόλια, την αρνητική κριτική και την απόρριψη της διαφορετικότητας. Από την άλλη, η πολύ καλή επίδοση επισύρει δυσμενή σχόλια του τύπου «είσαι φυτό» εις βάρος των επιμελών μαθητών που είναι πάντα συνεπείς στις υποχρεώσεις τους και διακρίνονται στην τάξη.

Ο ρατσισμός, με οποιαδήποτε μορφή, όταν εκδηλώνεται, πλήττει όλους, θύτες, θύματα και κοινωνικό σύνολο. Δημιουργεί αίσθημα κατωτερότητας, κυρίως, στα θύματα, Γι' αυτό και επιβάλλεται αναζήτηση και ανεύρεση λύσεων για την αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού προβλήματος.

Κείμενο 2**[Η Αστραδενή στο σχολείο]**

Το ακόλουθο κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα «Αστραδενή» της Ευγενίας Φακίνου (Κέδρος, 1982). Κεντρικό στοιχείο της πλοκής είναι η ζωή στην Αθήνα ενός μικρού κοριτσιού – μαθήτριας του δημοτικού – που μεταναστεύει από τη Σύμη.

Σήμερα στο σχολείο πολύ πικράθηκα. Και την περίμενα πως και πώς αυτή τη μέρα. Γιατί σήμερα θα μας έδινε διορθωμένες τις εκθέσεις μας. Η δεσποινίς, λοιπόν, αφού μπήκαμε μέσα, μοίρασε ολονών τα τετράδια. Μόνο σε μένα δεν το 'δωσε.

«Έχω», λέει η δεσποινίς, «εδώ τρεις διαφορετικές εκθέσεις που θέλω να τις ακούσει όλη η τάξη. Η μία είναι της Χατζηπέτρου, η άλλη του Σακίνου και η τρίτη της Πετροπούλου».

Πρώτα λοιπόν, η δεσποινίς μας διάβασε του Σακίνου. Αυτός είναι ο αταξιάρης ο Γιώργος, ο ξάδελφος του Κυριακού. Είχε γράψει πέντε σειρές όλες όλες.

Έλεγε:

«Σήμερα πήγαμε στο Μουσείο. Είχε μέσα κάτι αρχαία πράγματα. Εμένα μ' αρέσουν τα διαστημόπλοια και οι πύραυλοι. Αλλά ακόμα δεν έχουν φτιάξει μουσείο για πυραύλους. Όταν θα φτιάξουν, θα πηγαίνω με τις ώρες».

«Λοιπόν», του είπε η δεσποινίς, όταν τέλειωσε το διάβασμα, «ως πότε θα μας κάνεις τον έξυπνο; Είναι ελληνικά αυτά; Είναι καν έκθεση αυτή; Πες στη μητέρα σου να 'ρθει που τη θέλω».

Θα σας διαβάσω τώρα την έκθεση της Χατζηπέτρου, μας είπε.

(Τρέμουν τα χέρια μου από την αγωνία ... Παγώνουν τα δάχτυλά μου ...)

«Είναι η πρώτη φορά που πήγα σε τόσο μεγάλο Μουσείο. Είχε ωραία παλιά πράγματα μέσα. Είχε κολιέ και βραχιόλια που φορούσαν οι αρχαίες κυρίες, είχε και όπλα και μάσκες που φορούσαν οι αρχαίοι πολεμιστές. Αγάλματα και τεράστια βάζα που τα λένε αμφορείς.

Δυο πράγματα θα θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή από το μεγάλο μουσείο της Αθήνας. Το παιδί πάνω στο άλογο και τον Αριστόδικο. Δεν μπορώ να πω, ποιο απ' τα δυο μου έκανε πιο πολύ εντύπωση.

Το παιδί πάνω στ' άλογο, νόμιζες ότι θα έδινε μια στ' αλόγο του κι αυτό θα σαλτάριζε μακριά απ' τα κάγκελα και τα μουσεία. Κι ότι ελεύθερο θα έτρεχε σ' όλη την Ελλάδα. Θα ανέβαινε βουνά, θα κατέβαινε πεδιάδες, θα πήδαγε ποταμάκια κι όλο θα έτρεχε, χωρίς να σταματήσει ποτέ.

Νομίζω ότι το παιδί και το άλογο είναι οι πιο φυλακισμένοι άνθρωποι που έχω δει στη ζωή μου ...

Κι ο πιο αδικημένος ο Αριστόδικος.

Κανένας δεν τον κοιτάει, κανείς δεν του δίνει σημασία. Όλοι τον προσπερνάνε, για να σταθούν πέντε μέτρα πιο κει, στο άγαλμα του Δία ή του Ποσειδώνα. Όλοι βλέπουν το τεράστιο άγαλμα και κανείς, μα κανείς δε βλέπει τον Αριστόδικο. Ούτε κι εγώ ήξερα ότι τον λέγαν έτσι. Μου έκανε όμως εντύπωση που το στήθος και το πρόσωπό του ήτανε όλο γρατζουνιές και χαρακιές. Διάβασα τότε το χαρτάκι που έλεγε, ότι βρέθηκε πριν σαράντα χρόνια στα Μεσόγεια της Αττικής κι ότι οι χαρακιές στο στήθος και στο πρόσωπο είχανε γίνει από το αλέτρι του γεωργού.

Γι' αυτό λέω ότι τον αδικήσαμε. Τον αδικήσαν αυτοί που τον βάλανε δίπλα σ' αυτόν τον υπέροχο Δία. Αλλά τον αδικήσαμε κι εμείς που δεν του ρίξαμε ούτε ένα βλέμμα. Γι' αυτό του αφιερώνω αυτή την έκθεση».

«Είσαι ένα υπερφίαλο³ πλάσμα, Χατζηπέτρου» είπε η δεσποινίς. «Ποιος σου δίνει, νομίζεις, το δικαίωμα να λυπάσαι ένα έργο τέχνης; Άσε, τις παιδαριώδεις φλυαρίες για το προηγούμενο άγαλμα του παιδιού και του αλόγου ... Δεν ξεύρω τι είδους εκθέσεις γράφατε στο νησί σου, αλλά καιρός είναι να μάθεις να γράφεις πραγματικές εκθέσεις».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να σημειώσεις ποια από τις παρακάτω προτάσεις είναι σωστή (Σ) ή λανθασμένη (Λ), σύμφωνα με το Κείμενο 1:

- α.** Ο ρατσισμός συναντάται σε όλες τις ηλικίες και στρέφεται ενάντια σε όλα τα είδη της διαφορετικότητας.
- β.** Ο φυλετικός ή ο κοινωνικός ρατσισμός εμφανίζεται πολύ περισσότερο στα εξωσχολικά περιβάλλοντα και λιγότερο στα σχολεία.
- γ.** Η εκδήλωση ρατσιστικών φαινομένων πλήττει τα θύματα και το κοινωνικό σύνολο, αλλά αφήνει ανεπηρέαστους τους θύτες.
- δ.** Η κακή επίδοση στα μαθήματα δεν αποτελεί αιτία διαφοροποίησης στο σχολείο.
- ε.** Ο ρατσισμός έχει ως συνέπεια το θύμα να αισθάνεται κατώτερο έναντι του θύτη και των άλλων.

³ αλαζονικό

2ο υποερώτημα

Με συντομία να παρουσιάσεις τη θέση που διατυπώνει στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας και τον τρόπο με τον οποίο την αποδεικνύει.

3ο υποερώτημα

Ποια ρηματικά πρόσωπα επιλέγει ο συγγραφέας στο Κείμενο 1, για να εκφράσει τις σκέψεις του; Δώσε από ένα παράδειγμα και αιτιολόγησε ποιο πρόσωπο, κατά τη γνώμη σου, δημιουργεί πιο αντικειμενική απόδοση των νοημάτων.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με στοιχεία από το Κείμενο 2 τη στάση της δασκάλας στις εκθέσεις των δύο παιδιών. Ποια συναισθήματα σου προκάλεσε η ανάγνωση του κειμένου και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

142. ΘΕΜΑ 15222**Κείμενο 1****Οι ψυχολογικές ρίζες του ρατσισμού.**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί επιφυλλίδα της Λ. Βαρβόγλη στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ (διασκευή).

Από τον Ξένιο Δία, που προστάτευε τους ξένους, και τον αρχαίο θεσμό της φιλοξενίας, που θεωρούσε το πρόσωπο του ξένου ιερό, έγινε ένα τεράστιο ψυχολογικό άλμα και το κοινωνικό – πολιτισμικό μας εκκρεμές **σήμανε** την ώρα της ξενοφοβίας, όπως δείχνουν τα αποτελέσματα πρόσφατης έρευνας που πραγματοποιήθηκε από γνωστή εταιρεία δημοσκοπήσεων. Η Παγκόσμια Ημέρα Κατά του Ρατσισμού έρχεται κατ' αρχάς να μας θυμίσει τα ίσα δικαιώματα των ανθρώπων στη ζωή και κατά δεύτερο λόγο να μας φέρει αντιμέτωπους με τα στερεότυπα και τη στάση απέναντι στους «διαφορετικούς».

Οι σπόροι του ρατσισμού εμφυτεύονται από πολύ νωρίς στην κοινωνική συνείδηση του ατόμου και γίνονται μέρος της ψυχοσύνθεσής του και της στάσης του απέναντι στους άλλους. Γενιές ολόκληρες Ελλήνων μεγάλωσαν με τις στερεότυπες απειλές του τύπου «φάε τη σούπα σου, γιατί θα έρθει να σε πάρει ο αράπης» - δηλαδή με παραδείγματα προς γνώση και συμμόρφωση από πολιτισμικές, κοινωνικές, θρησκευτικές μειονότητες. Στις μέρες μας αυτές οι απειλές ξεθώριασαν, έχασαν την πειθώ που κάποτε είχαν και αντικαταστάθηκαν από άλλες που αντλούνται από διαφορετικές ανθρώπινες ομάδες.

Γιατί όμως οι άνθρωποι γίνονται ρατσιστές; Γιατί κάποιοι κατά τα άλλα καλοί, ανοιχτόκαρδοι, κοινωνικοί και εξυπηρετικοί άνθρωποι υιοθετούν ξαφνικά τέτοια στερεότυπα απειλών; Γιατί γίνονται δύσπιστοι και εχθρικοί απέναντι στους ξένους; Ο φόβος του διαφορετικού και του αγνώστου αποτελεί τον καταλύτη μιας ψυχολογικής διαδικασίας που στηρίζεται στην αρχή της ομοιότητας. Οι όμοιοι με εμάς ανήκουν στην ίδια ομάδα και επομένως είναι ακίνδυνοι. Ο αλλιώτικος, ο ξένος εμπεριέχει εξ ορισμού το διαφορετικό και κατ' επέκταση το επικίνδυνο. Ακόμη και αν ο φόβος για το επικίνδυνο **απορροφηθεί**, ο διαφορετικός τρόπος ζωής και η εμφάνιση είναι αρκετά για να κριθούν κατώτερα από τα δικά μας και επομένως να απορριφθούν. Έτσι δημιουργούνται προκαταλήψεις που υψώνονται σαν φράγμα ανάμεσα στους διαφορετικούς ανθρώπους.

Επιπλέον, ενώ ζούμε σε μια κοινωνία με πολιτισμικό πλουραλισμό που ολοένα **αυξάνεται**, οι γονείς και οι δάσκαλοι μιλάνε ελάχιστα στα παιδιά για τον ρατσισμό. Η στάση των ενηλίκων είναι ότι «δεν μιλά για την προκατάληψη, άρα δεν υπάρχει» και αυτό ακριβώς ενθαρρύνει τις ρατσιστικές απόψεις. Ωστόσο, όταν οι γονείς και οι δάσκαλοι παραμένουν σιωπηλοί, κάποιιο άλλοι θα βρεθούν να επηρεάσουν τα παιδιά. Η παραπάνω έρευνα, πάντως, έδειξε ότι τα παιδιά νιώθουν άνετα με τα άλλα όμοια παιδιά και η παραμονή στην κοινή ομάδα τους **δημιουργεί** αίσθημα ασφάλειας. Προσοχή όμως: κοινή ομάδα δεν σημαίνει απαραίτητα ομοιογενής ομάδα! Η έρευνα έδειξε ότι ακόμη και ετερογενείς ομάδες παιδιών, στις οποίες η έμφαση **δίνεται** στη φιλία και όχι στην εθνικότητα, εμπνέουν εξίσου το αίσθημα της ασφάλειας.

Κείμενο 2

[Η Σοφία πιάνει δουλειά στο σπίτι του προέδρου]

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα «Η μόρα» της Αλκυόνης Παπαδάκη (1989) που αφηγείται τις δυσκολίες, τις οποίες αντιμετωπίζει η Σοφία, πάμπτωχη χήρα με δύο παιδιά, σε ένα χωριό της Κρήτης κατά τη δεκαετία του 1950.

Με φονάζανε στου προέδρου να καθαρίσω το σπίτι. Εμείνανε πολύ ευχαριστημένοι και μου αναθέσανε να τους ξεσκουληκιάζω⁴ ταχτικά, γιατί η νοικοκερά δηλώνει άρρωστη.

Σαν τη φράπα⁵ είναι, δεν ξέρω πού την έχει την αρρώστια. Πάντως δε δείχνει κακή. Κι ο πρόεδρος είναι αγαθός άνθρωπος. Μόνο η γριά η μάνα της. Αυτή είναι το φαρμάκι. Το μεσημέρι βάλανε να φάνε μπακαλιάρο. Στην κουζίνα, εχτός από το μεγάλο τραπέζι που τρώνε, έχουνε κι ένα παρατρέπεζο για τα τσουμπλέκια⁶. Φάγανε κείνοι στο μεγάλο κι εγώ στο παρατρέπεζο.

Και να ξέρει κανείς, πως ο γιος της αυτηνής της γριάς και αδερφός της Φράπας δεν είναι πολλά χρόνια που τον εσφάζανε στα βουνά σαν τ' αρνί, γιατί ήθελε να τρώνε όλοι οι άνθρωποι στο ίδιο τραπέζι. Ας είναι.

Εγώ τη γνωρίζω καλά τη μοίρα μου, και δε μου κάνει εντύπωση κάθε φορά που μου δείχνει τα μούτρα της. Έκρυψα στα στήθια μου δυο κομμάτια χάσικο ψωμί⁷ για τα παιδιά μου. Τους παράγγειλα να μην έρθουνε καθόλου από κει, μ' αυτά φαίνεται πως τα θέρισε η πείνα και κατά τ' απόγεμα να τα και καταφτάνουνε πιασμένα χέρι χέρι. Αμέσως η Φράπα κατέβασε το προγούλι⁸ της. Έχει και αυτή ένα γιο, Πέπο τότε λένε και τον έβαλε μέσα στη στιγμή, να μην τον μολύνουνε τα παιδιά μου. Κι ύστερα, βγαίνει κι η γριά, ξεγλωσσισμένη⁹.

- Άκου να δεις, Σοφία. Εδώ θα 'ρχεσαι να δουλεύεις, όπως εσυμφωνήσαμε. Παιδιά και φασαρίες εμείς δε θέλομε. Είμαστε άρρωστοι άνθρωποι και κουρασμένοι. Εντάξει;

- Και παρατάξει, είπα. Έδωσα στα παιδιά μου το ψωμάκι και τους είπα να φύγουνε.

⁴ Ξεβρωμίζω

⁵ Μεγάλο, στρογγυλό φρούτο, ανήκει στα εσπεριδοειδή.

⁶ Οικιακά σκεύη

⁷ Το λευκό ψωμί, το ψωμί καλύτερης ποιότητας

⁸ Το πηγούνι

⁹ Λαχανιασμένη

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς απαντά το κείμενο στο ερώτημα «γιατί οι άνθρωποι γίνονται ρατσιστές»; Να αποδώσεις συνοπτικά τις αιτίες σε ένα κείμενο 60-70 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Να διαβάσεις τις δύο πρώτες παραγράφους του κειμένου 1 και να καταγράψεις δύο ειδικές αναφορές, που υπάρχουν σε αυτές, αιτιολογώντας τον ρόλο της καθεμίας μέσα στο κείμενο.

3ο υποερώτημα

Να γράψεις στο απαντητικό σου φύλλο τρία (3) παράγωγα, ένα ουσιαστικό, ένα επίθετο και μια μετοχή, για το καθένα από τα παρακάτω ρήματα του κειμένου. Συμβουλεύσου και το παράδειγμα:

Παράδειγμα: προστάτευε → προστασία → προστατευτικός → προστατευμένος

1. σήμανε →
2. (αν) απορροφηθεί →
3. αυξάνεται →
4. δημιουργεί →
5. δίνεται →

ΘΕΜΑ 4

Πώς αντιμετωπίζει τη Σοφία και τα παιδιά της η οικογένεια του προέδρου και γιατί; Ποια συναισθήματα σου προξενεί εσένα αυτή η αντιμετώπιση; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

143. ΘΕΜΑ 15277

Κείμενο 1

Σεξισμός και Τεχνολογία: Γιατί η Siri, η Alexa και η Cortana Έχουν Γυναικεία Ονόματα και Φωνές;

Με αφορμή την έκθεση «Her Data» επανέρχεται στο προσκήνιο η συζήτηση σχετικά με τα στερεότυπα, τις προκαταλήψεις και τα ταμπού στην ψηφιακή σφαίρα. Το άρθρο της Μελομένης Μαραγκίδου αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα www.vice.com στις 6/10/2021.

Έχετε αναρωτηθεί γιατί η Siri, η Alexa και η Cortana έχουν γυναικεία ονόματα και φωνές; Πώς οι μηχανές βλέπουν τις γυναίκες; Κι άραγε μπορούν οι μηχανές να αντιληφθούν τη διαφορετικότητα; Η έκθεση «Her Data», που παρουσιάζεται αυτές τις ημέρες, διερευνά τη σημασία των δεδομένων και των αλγορίθμων στη σημερινή εποχή της τεχνητής νοημοσύνης μέσα από τη θέση της γυναίκας. Στερεότυπα, προκαταλήψεις και ταμπού φαίνεται πως επανέρχονται ισχυρότερα στην ψηφιακή σφαίρα. Τέσσερις γυναίκες εικαστικοί παρουσιάζουν διαφορετικές ιστορίες για το πώς οι κυρίαρχες τεχνολογικές αφηγήσεις επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο βιώνουμε τις

ταυτότητές μας και τον κόσμο μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τις μηχανές αναζήτησης και τις εφαρμογές τεχνητής νοημοσύνης.

Φωτεινή Βεργίδου: «Ο τρόπος με τον οποίο οι μηχανές βλέπουν τις γυναίκες εξαρτάται άμεσα με το ποιοι είναι αυτοί που σχεδιάζουν τις μηχανές αυτές και για ποιους. Η ανδροκρατούμενη βιομηχανία της τεχνολογίας αφήνει λίγα περιθώρια στη διαφορετικότητα. Αυτό οδηγεί συχνά στην αναμόχλευση¹⁰ στερεοτυπικών αντιλήψεων γύρω από θέματα φύλου, τόσο στον τρόπο που εκπροσωπούνται και παρουσιάζονται οι γυναίκες, όσο και στον τρόπο που σχεδιάζονται οι νέες τεχνολογίες που χρησιμοποιούμε καθημερινά. Από τη μία πλευρά, οι γυναίκες που καταλαμβάνουν θέσεις εξουσίας υιοθετούν ένα πιο αρρενωπό προφίλ και από την άλλη οι τεχνολογίες υποστήριξης, φροντίδας και συντροφιάς σχεδιάζονται με γυναικεία χαρακτηριστικά, για να διατηρούν ένα πιο υποτακτικό ρόλο.»

Κατερίνα Γκουτζιούλη: «Έχει σημασία να στρέψουμε την προσοχή στους τρόπους που σχεδιάζονται οι νέες τεχνολογίες, έτσι ώστε να κατανοήσουμε το σημερινό τεχνολογικό πλαίσιο και κατά πόσο μπορεί να μας επηρεάζει. Δεν είναι τυχαίο ότι οι πιο γνωστοί «εικονικοί» προσωπικοί βοηθοί, όπως η Siri, η Cortana και η Alexa, έχουν γυναικείες φωνές και ονόματα προωθώντας μια προκατάληψη για τη θέση της γυναίκας που την θέλει να έχει υποστηρικτικό ρόλο, έτοιμη να εκτελέσει εντολές. Δεν είναι τυχαίο ότι οι διαφημίσεις που βλέπουμε στα προφίλ μας στα socialmedia αφορούν σε ρούχα, κοσμήματα, συμβουλές για μια καλή εγκυμοσύνη ή πώς να χάσεις βάρος. Όλα αυτά προκύπτουν από το πώς σχεδιάζονται οι σημερινές τεχνολογίες, οι οποίες εμπεριέχουν και προβάλλουν τις αντιλήψεις των δημιουργών τους που στην πλειοψηφία είναι λευκοί άνδρες.»

Μαρία Μαυροπούλου: «Πώς βλέπουν οι αλγόριθμοι τις γυναίκες; Τι ακριβώς βλέπουν; Γεγονός είναι ότι οι αλγόριθμοι βλέπουν μια εικόνα μας, που αποτελείται από νούμερα, προτιμήσεις, δημογραφικά στοιχεία τα οποία αξιολογούνται με βάση τα στατιστικά στοιχεία που έχει συσσωρεύσει ο αλγόριθμος από το σύνολο των χρηστών του, αλλά και το πώς έχει «εκπαιδευτεί» (training) δημιουργώντας τελικά ένα πορτρέτο μας στο οποίο δεν έχουμε πρόσβαση, ούτε στα στοιχεία που κατέχει για εμάς, αλλά ούτε και στον τρόπο με το οποίο αυτό σχηματίζεται.»

Πάολα Παλβίδη: «Από τη λάσπη και τη ζύμωση της υπερπληθώρας των data που βαλτώνουν σε αχανείς ψηφιακούς κόσμους, έχουμε αναθέσει στις μηχανές να πλάσουν γρήγορα γρήγορα μια νέα εικόνα του ανθρώπου, απλή, δυαδική και εμπορικά διαχειρίσιμη, που να αναλύεται κατανοητά σε μια σειρά εφαρμογών. Ίσως ώστε μια σειρά εφαρμογών πιθανώς να μπορεί να έχει την ίδια υπόσταση με έναν άνθρωπο. Είναι όλοι στο μυαλό μου. Ξέρουν καλύτερα το πρόγραμμα της εβδομάδας μου, πότε είχα περίοδο, θέλουν να τρώω καλύτερα και να περπατάω περισσότερο ιδιαίτερα μέχρι τα μαγαζιά φορώντας το ewatch μου, με ακολουθούν με το αυτί στη καρδιά.»

Κείμενο 2

[Το Περίσσιο]

Το απόσπασμα είναι από το βιβλίο της Λιλής Ζωγράφου: « Η γυναίκα που χάθηκε καβάλα στ' άλογο», εκδόσεις Αλεξάνδρεια.

Η ζωή της ήταν όλη χτισμένη με το φόβο του μπαμπά. Από τα μάτια του πατέρα της εκπεμόταν όλη η μαγεία και ο πανικός της ζωής της. Ο μπαμπάς βέβαια δεν τους συγχωρούσε ότι ήταν κορίτσια. Κι αυτό έπρεπε να το θεωρούν φυσικό. Γι' αυτό, όταν της χαμογελούσε, έπλεε στο γαλάζιο. Μόνο που χαμογελούσε πολύ σπάνια.

¹⁰ αναμόχλευση: ανακίνηση, αναζωπύρωση

Φύλαε τα χαμόγελά του σαν χάντρες μες στις μικρές χούφτες της. Ήξερε να μετράει ως το δέκα. Μα δεν μάζεψε ποτέ τόσο πολλές. Από πολύ μικρή πληροφορήθηκε ότι ο μπαμπάς είχε ιδιαίτερους λόγους να 'ναι δυσαρεστημένος μαζί της.

Γιατί, όταν ήταν να γεννηθεί, ύστερα από τρεις ζωντανές θυγατέρες, περίμενε, σίγουρος πια, πως θα γεννιόταν το αγόρι. Όταν το 'παν πως απέκτησε μια ακόμη κόρη θύμωσε πάρα πολύ κι έφυγε όχι μόνο από το σπίτι, αλλά και από την πόλη. Η μαμά δεν είχε κανένα λόγο να την αγαπά ύστερα απ' αυτό. Αφού εξαιτίας της έχασε τον μπαμπά για οκτώ μήνες. Αυτά τα μάθαιναν με πολλή χαρά οι μεγάλες αδερφές της κι έτσι συμφώνησαν όλοι, σπάνια περίπτωση, πως τούτο το παιδάκι ήταν περίσσιο. Έφτασε δέκα χρονών με τ' όνομα το Περίσσιο.

Το Περίσσιο έφταιγε πάντα για όλα, καταδικασμένο, ύστερα από την επίσημη απόρριψη του μπαμπά, απ' όλους.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αντιστοιχίσετε καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις της πρώτης στήλης με το ονοματεπώνυμο της εικαστικού στη δεύτερη στήλη. (Μια από τις προτάσεις της πρώτης στήλης αντιστοιχεί στην τελευταία επιλογή της δεύτερης στήλης)

1. Η ψηφιακή τεχνολογία μπορεί να επεξεργαστεί συγκεκριμένα δεδομένα που αφορούν την προσωπικότητα μιας γυναίκας, στα οποία αυτή δεν μπορεί να παρέμβει.	α. Φωτεινή Βεργίδου
2. Τα προϊόντα των νέων τεχνολογιών δημιουργούνται μέσω της αναπαραγωγής των στερεοτύπων για την γυναίκα.	β. Κατερίνα Γκουτζιούλη
3. Τα ρομπότ νέας γενιάς προωθούν την διαφορετικότητα, συχνά εις βάρος των γυναικών.	γ. Μαρία Μαυροπούλου
4. Και οι ίδιες οι γυναίκες σε θέσεις υψηλής ιεραρχίας υιοθετούν μια εικόνα που βασίζεται σε στερεοτυπικές αντιλήψεις εις βάρος τους.	δ. Πάολα Παλβίδη
5. Η ταχύτητα στην επεξεργασία της πληροφορίας επιτρέπει μια σειρά από εφαρμογές που επεξεργάζονται πληθώρα προσωπικών δεδομένων.	ε. Καμία από τις παραπάνω

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο τα ερωτήματα στην αρχή του Κειμένου 1 συμβάλλουν στην οργάνωση των νοημάτων του και στην εισαγωγή στο θέμα.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρία (3) παραδείγματα μεταφορικής/συνυποδηλωτικής χρήσης της γλώσσας στις απαντήσεις που δίνουν οι εικαστικοί και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στο κείμενο.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με αναφορές σε χωρία του Κειμένου 2 και με βάση τα κοινωνικά στερεότυπα του παρελθόντος τη στάση που φαίνεται να έχουν τα μέλη της οικογένειας απέναντι στην ηρωίδα . Πώς πιστεύεις ότι μπορεί να νιώθει ένας άνθρωπος τον οποίο η οικογένεια του αποκαλεί και θεωρεί «Περίσσιο»; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 150-200 λέξεις.

144. ΘΕΜΑ 15280

Κείμενο 1

Η ψυχοπαθολογία της «εκκόλαψης του αυγού του φιδιού»

Το κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο του Εμμανουήλ Πολυζόπουλου, Ψυχίατρο – Ψυχοθεραπευτή, psychomed.gr και αντλήθηκε από το antikleidi.com

Η ανάπτυξη θεωριών ρατσισμού, ολοκληρωτισμού και πολιτικών διαχωρισμού των ανθρώπων με βάση κάποια χαρακτηριστικά τους επιτυγχάνεται μέσω της χειραγώγησης του ατόμου, μέσα από την αδρανοποίησή του ως λογικά σκεπτόμενου όντος και ακολούθως μέσα από την ένταξή του σε ομάδες, οι οποίες πλέον αναλαμβάνουν ολοκληρωτικά να καθοδηγούν και να εξουσιάζουν όλες τις πτυχές της ζωής του.

Το άτομο χάνει την δυνατότητα να σκέφτεται και να δρα βάσει της προηγούμενης λογικής του, των παλιών αξιακών συστημάτων, και υιοθετεί νέες αξίες εκχωρώντας ταυτόχρονα τα βασικά ατομικά του χαρακτηριστικά (βούληση, σκέψη, πράξη, προσωπικές αξίες και ηθική) στον αρχηγό και στην ομάδα. Έτσι, καθίσταται τυφλό όργανο υπακοής, ενώ πλέον αναπαράγει άκριτα την νέα γι' αυτόν ιδεολογία, καθοδηγούμενο μόνο από φανατικό και βίαιο συναίσθημα. Χωρίς αυτά τα παραπάνω χαρακτηριστικά δεν μπορεί να επιβιώσει μια ολοκληρωτική ιδεολογία, όπως αυτή του φασισμού.

Πώς όμως επιτυγχάνεται αυτό; Ο ρατσισμός, ο φασισμός και οι λοιπές εθνικιστικές θεωρήσεις στηρίζονται στη δαιμονοποίηση του Διαφορετικού, στη λογική του άσπρου-μαύρου, στον φανατισμό, στην «βιολογική θεώρηση περί Ανωτερότητας» δημιουργώντας έτσι επικίνδυνα στερεότυπα. Αυτή η πόλωση δημιουργεί «Εχθρούς».

Οι «εχθροί» είναι χρήσιμοι στις ολοκληρωτικές θεωρίες, διότι συσπειρώνουν ιδεολογικά. Η ένταση της δαιμονοποίησης των «εχθρών» φτάνει έως και σε παραληρητικά επίπεδα με την επιδίωξη του αφανισμού τους. Οι όποιες συνειδησιακές αναστολές και ενοχές έχουν ήδη προηγουμένως αμβλυνθεί σε επίπεδο που σχεδόν δεν ανιχνεύονται. Ως «εχθροί» δεν θεωρούνται μόνο οι «διαφορετικοί», αλλά και εκείνοι που ενώ είναι «όμοιοι» αντιτάσσονται σθεναρά σε αυτήν την ιδεολογία.

Η συσπείρωση συντηρείται από τον Κοινό Εχθρό, αλλά και από «τελετές» που συσπειρώνουν, ενώνουν, ομαδοποιούν και «εξαγνίζουν» τους οπαδούς. Τα σύμβολα θεοποιούνται, αποκτούν σχεδόν μεταφυσικές δυνάμεις και αποτελούν τα αναγνωριστικά χαρακτηριστικά των οπαδών.

Πάνω όμως και από την Θεωρία, πάνω και από την Ομάδα ή τα Σύμβολα, στέκει ο Αρχηγός, στον οποίον αποδίδονται σχεδόν θεϊκές ιδιότητες. Η αμφισβήτησή του είναι έγκλημα καθοσιώσεως¹¹, ο λόγος του Νόμος, η ύπαρξη του ισοδύναμη με την φυσική, πνευματική και ψυχολογική απαρτίωση των μελών.

Η απάντηση σε όλα αυτά είναι η Παιδεία.

Κείμενο 2

[Ησυχία]

Το απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο του Ίμρε Κέρτες «Το μυθιστόρημα ενός ανθρώπου δίχως πεπρωμένο» (Εκδόσεις Καστανιώτη), στο οποίο ο αφηγητής, ένας νεαρός Εβραίος, διηγείται τον εκτοπισμό του στο Άουσβιτς και άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Το συρματοπλέγμα με τέσσερις πύργους σκοπιάς στις γωνίες, εκτεινόταν ακριβώς δίπλα στον επαρχιακό δρόμο. Το στρατόπεδο ήταν κατά τ' άλλα τετράγωνο, στην πραγματικότητα δεν ήταν μεγαλύτερο από μια μεγάλη, σκονισμένη πλατεία – προς την πλευρά της πύλης και του δρόμου άδεια, στις άλλες τρεις πλευρές περιστοιχισμένη από τεράστιες σκηνές σε μέγεθος υπόστεγου συντήρησης αεροπλάνων ή όπως αυτές του τσίρκου. Το μέτρημα και η κατάταξη που κράτησαν για ώρα, η βιασύνη και τα σπρωξίματα μοναδικό σκοπό είχαν, όπως αποδείχτηκε, αν καθορίσουν τους μελλοντικούς κατοίκους κάθε σκηνής, του «μπλοκ», όπως είπαν, και να τους οδηγήσουν εκεί μπροστά, σε σειρές των δέκα ατόμων. Η δίνη παρέσυρε ύστερα κι εμένα σε μία από τις σκηνές και για να είμαι απολύτως σαφής: στην έξω δεξιά της πίσω σειράς έτσι όπως στεκόμουν τώρα κι εγώ – και μάλιστα για πολλή ώρα, μέχρι που κοκκάλωσα, κάτω από τον ήλιο που γινόταν όλο και πιο δυσάρεστα πιεστικός. Μάταια αναζητούσα με το βλέμμα τα άλλα αγόρια: ολόγυρά μου υπήρχαν μονάχα άγνωστοι. Ένας άντρας με κοίταξε φευγαλέα στην αρχή, ύστερα άλλη μια φορά, ερευνητικά πλέον, με κάτι μάτια παράξενα που είχαν μια ζωηρή λάμψη και θύμιζαν κουμπότρυπες. Κάτω από τα μάτια αυτά είδα μια μικροσκοπική μύτη, σχεδόν χωρίς κόκκαλα, που φαινόταν αστεία – ο δε σκούφος στεκόταν στο κεφάλι του λοξά κι εύθυμα. «Λοιπόν», με ρώτησε και πρόσεξα ότι του έλειπαν όλα τα μπροστινά δόντια, «από πού είσαι;» Όταν του είπα ότι είμαι «από τη Βουδαπέστη», ζωντάνεψε αμέσως: Υπάρχει ακόμη ο μεγάλος δακτύλιος και το τραμ νούμερο έξι έτσι όπως τα είχε «αφήσει για τελευταία φορά» ρώτησε. Του είπα πως βέβαια, όλα ήταν στη θέση τους. Φάνηκε ικανοποιημένος. Θέλησε να μάθει και πώς είχα «καταλήξει εδώ» κι εγώ του είπα «Πολύ απλά. Μ' έβγαλαν από το λεωφορείο». «Και;» συνέχισε να με ρωτάει κι εγώ του είπα: «Τίποτα παραπάνω, μετά με μετέφεραν εδώ». Φάνηκε να απορεί λιγάκι, σαν να μην καταλάβαινε ίσως πολύ καλά τη ζωή στην πατρίδα, και θέλησα να τον ρωτήσω... δεν πρόλαβα όμως, γιατί εκείνη τη στιγμή μου ήρθε από την άλλη μεριά ένα χαστούκι.

Στην πραγματικότητα βρισκόμουν ήδη πεσμένος κάτω, προτού καλά καλά ακούσω τον χτύπο και προτού αρχίσει το αριστερό μου μάγουλο να πονάει. Μπροστά μου στεκόταν ένας άντρας, ντυμένος από πάνω έως κάτω με μαύρη στολή ιπασίας, μ' ένα μαύρο σκούφο, με μαλλιά, ακόμα και μ' ένα λεπτό μουστάκι στο σκούρο του πρόσωπο. Από τα μπερδεμένα ουρλιαχτά του μπόρεσα να καταλάβω μόνο ότι επαναλάμβανε ξανά και ξανά τη λέξη «ησυχία».

¹¹ έγκλημα καθοσιώσεως: πολύ σοβαρό λάθος, σχεδόν εγκληματικό

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να περιγράψεις συνοπτικά σε 50-60 λέξεις πώς επιδρά πάνω στο άτομο η υιοθέτηση ρατσιστικών και φασιστικών ιδεολογιών, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Η 2η παράγραφος του Κειμένου 1 οργανώνεται με τη μέθοδο του αιτίου – αποτελέσματος. Ποιο είναι το αίτιο και ποιο το αποτέλεσμα; Πώς αυτή η μέθοδος υπηρετεί την πρόθεση του συγγραφέα στο κείμενο;

3ο υποερώτημα

Να ξαναγράψεις την 4η παράγραφο του Κειμένου 1 αντικαθιστώντας τις υπογραμμισμένες λέξεις με άλλες, κατάλληλα επιλεγμένες, χωρίς να αλλάξει το νόημα.

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις τα συναισθήματα που βιώνει ο νεαρός Εβραίος έτσι όπως σκιαγραφούνται στο Κείμενο 2 . Ποιες σκέψεις κάνεις διαβάζοντας το απόσπασμα; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

145. ΘΕΜΑ 15316

Κείμενο 1

Bodyshaming: Τι σε κάνει να ντρέπεται για το σώμα σου;

Το παρακάτω απόσπασμα αποτελεί κείμενο (διασκευή) από την ιστοσελίδα της Στέγης Ιδρύματος Ωνάση, για τη «γνωριμία» του κοινού με την ψηφιακή σειρά συζητήσεων Society Uncensored¹².

Η βιομηχανία της ομορφιάς προβάλλει κατά κύριο λόγο γυναίκες, αλλά και άνδρες, «αποδεκτούς», που εντάσσονται στα στερεότυπα περί κάλλους, όπως ορίζονται σε εξώφυλλα περιοδικών και κοινωνικά δίκτυα. Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι πολλά: γιατί κάποιος έχει λόγο για το δικό σου σώμα; Πρέπει εσύ να θωρακίζεις τον εαυτό σου, για να μη γίνεσαι έρμαιο στην άποψη κάποιου; Πώς μπορούμε να αλλάξουμε τον ορισμό του τι είναι αποδεκτό ως σώμα; Τάπες, ψηλολέλεκες, τόφαλοι, κοκκαλιάρηδες, με λεύκη, με ψωρίαση, με άπειρα τατουάζ: πώς μπορούμε να πάψουμε να χαρακτηρίζουμε ανθρώπους, προσβάλλοντας και πληγώνοντάς τους;

Το bodyshaming, αν και έχει βαθιές ρίζες ως πρακτική, είναι ένας όρος που εμφανίζεται στον δημόσιο λόγο τα τελευταία χρόνια και αφορά τα επικριτικά σχόλια που μπορεί να δεχτεί ένας άνθρωπος για την εμφάνισή του. Το φαινόμενο αφορά τόσο γυναίκες όσο και άνδρες, όμως, καθώς σχετίζεται κατεξοχήν με το γυναικείο σώμα και την εργαλειοποίησή/αντικειμενοποίησή του, το bodyshaming στοχοποιεί κυρίως θηλυκότητες.

Στην κοινωνία μας θαυμάζουμε γυναίκες, αλλά και άνδρες, στις «ιδανικές» διαστάσεις, χωρίς δερματοπάθειες και αυτοάνοσα που αλλάζουν την «αποδεκτή» όψη. Το bodyshaming, λοιπόν, περιγράφει τα

¹² κοινωνία χωρίς λογοκρισία

κακόβουλα σχόλια, τα οποία εκδηλώνονται, για να προσβάλουν και να χαρακτηρίσουν την εμφάνιση ενός ανθρώπου – είτε σε σχέση με τα φυσικά είτε με τα επίκτητα χαρακτηριστικά του – όταν ξεφεύγουν από το μη ρεαλιστικό πρότυπο που κυριαρχεί. Εξάλλου, το bodyshaming έχει βαθιές πολιτισμικές ρίζες στην κοινωνία, στα ΜΜΕ, στην οικογένεια, στον τρόπο που μεγαλώνουμε, ακόμα και στην τέχνη και τον κινηματογράφο, και φυσικά στις πατριαρχικές κοινωνικές δομές που ακόμα επικρατούν και καθορίζουν αντιλήψεις.

Ωστόσο, το τελευταίο διάστημα, η συζήτηση έχει ανοίξει έντονα και στην ελληνική κοινωνία. Αφορμή μπορεί να έχει σταθεί και το γεγονός ότι ασκείται τελευταία bodyshaming σε ανθρώπους για τα κιλά τους, την κυτταρίτιδά ή τις ραγάδες τους, τα τατουάζ ή τις δερματοπάθειές τους ή το γεγονός ότι πρόσωπα με αναγνωριστικότητα μπορεί να γίνονται τα ίδια θύτες κακόβουλων σχολίων. Ταυτόχρονα, γυναίκες και άνδρες με εξωπραγματικά «ιδανικές» διαστάσεις κυριαρχούν στα κοινωνικά δίκτυα είτε για να επιβάλουν τα καθιερωμένα πρότυπα της βιομηχανίας ομορφιάς που εκθειάζουν το υπερβολικά αδύνατο και γυμνασμένο σώμα είτε για να μας συμβουλέψουν να αγαπάμε το σώμα μας, όπως είναι.

Εν μέσω καλοκαιριού, όπου αρκετοί και αρκετές νιώθουν ανασφαλείς στο να εκθέσουν το σώμα τους στα βλέμματα των άλλων, η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση ανοίγει τη συζήτηση, όχι μόνο με αφορμή την παραλία, αλλά κυρίως, για να μιλήσουμε για το πώς θα καταφέρουμε να χωράμε στα σώματά μας χωρίς να αισθανόμαστε ενοχές για αυτά.

Κείμενο 2

Bernardine Evaristo (1959 –)

Κορίτσι, Γυναίκα, Άλλο

Στο βιβλίο «Κορίτσι, Γυναίκα, Άλλο» (εκδ. Gutenberg, 2020) της Μπερναρντίν Εβαρίστο παρελαύνουν δώδεκα γυναίκες που ζουν στη Βρετανία, οι περισσότερες μαύρες ή μιγάδες, κάθε ηλικίας, πλούσιες και φτωχές, με διαφορετικούς χαρακτήρες και προσανατολισμούς.

Η Κάρολ μετακόμισε κατευθείαν από το διαμέρισμα της μητέρας της όπου έμενε δωρεάν για κάνα δυό χρόνια μετά την αποφοίτησή της για να βάλει στην άκρη λεφτά για ν' αγοράσει σπίτι

στο σπίτι του Φρέντι στο Φούλαμ όπου η σχέση τους προχώρησε στη φάση του αρραβώνα

θα είμαι η αρσενική νοικοκυρά στη σχέση, της υποσχέθηκε, θα κρέμομαι χαριτωμένα από το μπράτσο σου όποτε χρειάζεται, θα κουρεύω το γρασίδι, θα φτιάχνω μαρμελάδες, θα επιβλέπω την οικονόμο και θα μεγαλώσω τα όμορφα μελαχρινά παιδιά μας

της άρεσε που ήταν διατεθειμένος να υπηρετήσει τη φιλοδοξία της

ήξερε ότι θα πήγαινε μπροστά πολύ πιο γρήγορα μ' αυτόν στο πλευρό της

εκείνος είπε ότι οι γονείς του ήθελαν να παντρευτεί κάποιον που οι πρόγονοί της, όπως οι δικοί τους, θα έφταναν ως τον Γουλιέλμο τον Κατακτητή.

Θα έπρεπε να έβλεπες τα μούτρα τους όταν τους το είπα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιο είναι το θέμα του Κειμένου 1, ποιους αφορά και γιατί; Να γράψεις την απάντησή σου σε μια παράγραφο 50 – 60 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 επιστρατεύεται η τεχνική του ορισμού. Ποια είναι η έννοια που ορίζεται και ποια τα χαρακτηριστικά της; Πιστεύεις ότι λογικά και δομικά δικαιολογείται ο ορισμός στη δεύτερη παράγραφο; Δικαιολόγησε την απάντησή σου.

3ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 οι συντάκτες του παραθέτουν ερωτήματα. Τι θέλουν να πετύχουν με αυτόν τον τρόπο; Πιστεύεις ότι θα άλλαζε το ύφος λόγου της παραγράφου, αν στη θέση των ερωτημάτων υπήρχαν προτάσεις κρίσεως και γιατί;

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση του Φρέντι στο Κείμενο 2. Εξακολουθεί, κατά τη γνώμη σου, να είναι επίκαιρος στη σημερινή ελληνική πραγματικότητα ο «προβληματισμός» που θέτει το Κείμενο 2; Να απαντήσεις με ένα κείμενο 100 – 150 λέξεων.

146. ΘΕΜΑ 15374

Κείμενο 1

[Ο ρόλος του σύγχρονου έλληνα πατέρα]

Το παρακάτω κείμενο με τον τίτλο «Η οικογένεια μπροστά σε έναν διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο: Μια διαδρομή γεμάτη μεταμορφώσεις και εκπλήξεις, η περίπτωση του έλληνα άνδρα» είναι αντλημένο από την ιστοσελίδα του Κέντρου Συστημικής ψυχοθεραπείας και έρευνας. Έχει διασκευαστεί για τις ανάγκες της εξέτασης.

Στο βιβλίο «Η επιστροφή του άνδρα. Λύνοντας τη σιωπή αιώνων»¹³ αποδίδεται η μεγάλη σύγχυση που ακολούθησε τις μεταβολές, πλήττοντας κυριολεκτικά τον θεσμό του γάμου και δη¹⁴ της οικογένειας. Εστιάζοντας στη σύγχυση αυτή είναι πιθανό να κατανοήσουμε ότι πρόκειται για μια ιδιαίτερα επώδυνη μετάβαση της οικογένειας σε κάτι καινούργιο. Τα μη εφαρμοσμένα δικαιώματα¹⁵ του έλληνα άνδρα για την πατρότητα, για παράδειγμα, καθώς και μια γενικότερη κοινωνική αμφιθυμία¹⁶ για το τι τελικά περιλαμβάνει ο ρόλος του ως πατέρας, αποτελούν μερικές μόνο ενδείξεις για το αδιέξοδο που περιγράφουμε.

Έτσι από τη μια μεριά παρατηρούμε, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, τον σύγχρονο έλληνα άνδρα να ξεπερνά στερεότυπα και στεγανά που περιλαμβάνει ο ρόλος του, όπως για παράδειγμα να έχει αναγνωρίσει και να έχει αναλάβει ένα μεγάλο μέρος της ανατροφής των παιδιών του, από την άλλη, όμως, να διατηρεί και μια «απόσταση ασφαλείας» από όλους μέσα στο σπίτι, επιλέγοντας ποιες ευθύνες θα αναλάβει εκείνος αποκλειστικά και ποιες όχι.

Ταυτισμένος με τον κοινωνικά κατασκευασμένο ρόλο του δυσκολεύεται να επικοινωνήσει με τη σύντροφό του και να συμμετάσχει ενεργά στην οικογένειά του, παραμένοντας εγκλωβισμένος ανάμεσα στον καινούργιο αλλά άγνωστο ακόμη ρόλο που καλείται να αναλάβει, και στον παλιό αλλά οικείο και περιοριστικό ρόλο που επιτελούσε για χρόνια.

Σήμερα πλέον έχει χάσει την πρωτοκαθεδρία που του έδινε ο παραδοσιακός του ρόλος, καθώς η σύγχρονη συζυγική και οικογενειακή ζωή απαιτεί συνεργασία, αλληλοσεβασμό και αλληλοκατανόηση- έννοιες σχετικά καινούργιες, που δεν είναι εύκολο να τις εντάξει φυσιολογικά στον εσωτερικό του χάρτη (Μπαρμπαλιού, 2017).

Κείμενο 2

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Το παρακάτω κείμενο είναι ποίημα του Χάρη Βλαβιανού το οποίο έχει δημοσιευτεί στην ποιητική συλλογή με τίτλο *Adieu, Νεφέλη* 1996, σελ. 36-37.

Τι είναι αυτό το παρελθόν;

Τι είναι αυτή η συγκεκριμένη εικόνα
που επανέρχεται για να επιβεβαιώσει
το σημερινό πρόσωπο
την αλλαγή της έκφρασης
τη μεταστροφή του βλέμματος;

Θα ήθελα να σε συγχωρήσω
αλλά μεσολάβησαν τόσες διαψεύσεις
σωρεύτηκε τόση σιωπή ανάμεσά μας
που δεν υπάρχουν τώρα σχήματα

¹³ Μπαρμπαλιού, Ε. (2017). *Η επιστροφή του άνδρα. Λύνοντας τη σιωπή αιώνων*. Αθήνα: Πεδίο. Μπαρμπαλιού, Ε. (2017). Οι σχέσεις των δύο φύλων: από τη μοναξιά αιώνων σε ένα καινούργιο και διαφορετικό «μαζί». *Κοινωνική Επιθεώρηση*, 22, 46-49.

¹⁴ Και δη: και μάλιστα

¹⁵ Αντίθετο προς την εφαρμογή δικαιώματος της γυναίκας στη μητρότητα και με μη συμβατικές μεθόδους.

¹⁶ συνύπαρξη δύο αντίθετων, αντικρουόμενων συναισθημάτων την ίδια στιγμή για το ίδιο θέμα

ν' αρθρώσουν το αίσθημα της οριστικής απώλειας.
 Η φύση είναι ελεύθερη να παπαγαλίζει
 τα παράφωνα στιχάκια της
 ή η γραφομηχανή ν' αφηγείται την εποποιία
 άλλης μιας χαμένης ευκαιρίας
 ωστόσο εμείς γνωρίζουμε πως το λίγο που μας δόθηκε
 σπαταλήθηκε σε χειρονομίες κι επιφωνήματα
 πως η έπαρση των δακρύων
 δεν αρκεί για να βάλει στα χείλη μας
 όσα πικρά για χρόνια δεν ομολογήθηκαν.

Δεν θυμάμαι πια πότε άκουσα
 για τελευταία φορά τη φωνή σου.
 Θα πρέπει να ήταν στις 19 Ιουνίου
 όταν ο τηλεφωνητής μου ευχήθηκε εκείνο το γνωστό
 «να ζήσεις, γιέ μου»
 που επαναλαμβάνεται απαράλλακτο κάθε χρόνο
 με μια ημέρα καθυστέρηση
 -σημάδι κι αυτό μιας μνήμης
 που έμαθε ν' ατενίζει το ερειπωμένο σκηνικό
 με αξιοθαύμαστη αδιαφορία.

Θα ζήσω λοιπόν αφού το θέλεις
 για να σε δω όμως να πεθαίνεις.
 Θα ζήσω για να σε κλάψω όπως δεν θα σε κλάψει κανείς.
 Θα ζήσω, γιατί η τελευταία λέξη αυτής της άρνησης
 θα είναι η μόνη που δεν θα με προδώσει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 περίπου λέξεις να παραθέσεις τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με τον συντάκτη του Κειμένου 1, οι αλλαγές στην οικογένεια έχουν προκαλέσει δυσκολίες στον Έλληνα άνδρα.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις και να περιγράψεις με συντομία στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 δύο τρόπους με τους οποίους επιτυγχάνεται η συνοχή ανάμεσα στις περιόδους λόγου.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 ο συντάκτης επιλέγει σε κάποια σημεία ένα ακαδημαϊκό/λόγιο λεξιλόγιο και ανάλογο τόνο/ύφος τεκμηρίωσης των θέσεών του, τα οποία ταιριάζουν σε ένα αντίστοιχο επικοινωνιακό πλαίσιο. Να εντοπίσεις τρία στοιχεία του κειμένου με τα παραπάνω χαρακτηριστικά και να αιτιολογήσεις την επιλογή τους με κριτήριο το θέμα στο οποίο αναφέρεται και το κοινό στο οποίο απευθύνεται.

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις και να ερμηνεύσεις τη συναισθηματική κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2 και να διατυπώσεις την προσωπική σου τοποθέτηση ως προς το θέμα/ερώτημα που αναδύεται στο ποίημα. Ανάπτυξε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

147. ΘΕΜΑ 15533**Κείμενο 1****[Αγónας της Ευρώπης κατά του ρατσισμού]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από πρόσφατη ομιλία της Προέδρου της Ευρωπαϊκής επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν για τον ρατσισμό στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ως κοινωνία πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα. Πρέπει να καταπολεμούμε διαρκώς τον ρατσισμό και τις διακρίσεις: τις ορατές διακρίσεις, φυσικά. Αλλά επίσης και τον ρατσισμό και τις διακρίσεις που δεν διακρίνονται εύκολα — τις ασυνείδητες προκαταλήψεις μας.[...]

Γι' αυτόν τον λόγο λέω ότι πρέπει να μιλήσουμε για τον ρατσισμό. Και πρέπει να αναλάβουμε δράση. Είναι πάντοτε δυνατή η αλλαγή κατεύθυνσης, εφόσον υπάρχει σχετική βούληση. Πρέπει να μιλήσουμε για τον ρατσισμό με ανοιχτό μυαλό.

Τα καλά νέα είναι ότι δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι διακρίσεις απαγορεύονται στο υψηλότερο δυνατό νομικό επίπεδο: εννόω τη Συνθήκη και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Απαγορεύονται οι διακρίσεις τόσο λόγω φυλετικής όσο και λόγω εθνοτικής καταγωγής. Έχουμε επίσης ευρωπαϊκούς νόμους κατά του ρατσισμού, των εθνοτικών διακρίσεων και της ρητορικής μίσους. [...]

Είμαι ευτυχής που ζω σε μια κοινωνία που καταδικάζει τον ρατσισμό. Αλλά δεν πρέπει να σταματήσουμε εκεί.

Εάν τον συναντούμε, πρέπει να κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου και να ενεργούμε αμέσως. Πρέπει να έχουμε επίγνωση του γεγονότος ότι η επαγρύπνηση και η ευαισθητοποίηση αρχίζουν σε μικρή κλίμακα.

Η ευαισθητοποίηση περιλαμβάνει και την εξέταση του ίδιου μας του εαυτού.

Κείμενο 2**[Άγριες διαθέσεις]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Ηλία Βενέζη «Γαλήνη». Βιβλιοπωλείο της Εστίας. Αθήνα, 2002 (37η έκδοση, 1η έκδοση: 1939). Η ιστορία εκτυλίσσεται μετά το τέλος της Μικρασιατικής καταστροφής και της άφιξης πλήθους προσφύγων στην Ελλάδα.

Στην κατασκήνωση των προσφύγων έγινε μικρή κίνηση. Οι άνθρωποι σηκώνονταν όρθιοι, ο ένας έδειχνε στον άλλο κατά το μέρος της μικρής χαράδρας που άνοιγε ανάμεσα στους δύο λόφους. -Κοιτάξτε! Έρχονται άνθρωποι! Ποιοι να 'ναι;

Ήταν μια μικρή πομπή δεκαπέντε ίσαμε είκοσι βλάχοι, νέοι και γέροντες. Με τα λιοκαμένα πρόσωπα, όλα με μακριές γενειάδες, με τις κάπες τους και τις γκλίτσες στα χέρια, πλησίαζαν σιωπηλά, μ' επισημότητα, φιγούρες ερχόμενες από παμπάλαιους χρόνους. Το αργό περπάτημα και η σιωπή τους σκόρπισε μονομιάς ένα απροσδιόριστο αίσθημα φόβου στο κοπάδι των Φωκιανών. [...]

Ωρα καλή! Είπε ο πρώτος βοσκός, ένας αψηλός γέροντας, ο πιο σεβάσμιος απ' όλους [...]. Ωρα καλή! είπε κ' έφερε ένα γύρο τη ματιά του. Από δεξιά κι από ζερβά κι από πίσω τους σταθήκαν οι άλλοι οι δικόι του, οι βοσκοί, ακουμπώντας με τις μασχάλες τις γκλίτσες τους.

- Καλώς τους! αποκρίθηκαν πολλά στόματα οι πρόσφυγες.
- Τι είσαστε; είπε πάλι αργά ο γέροντας.
- Πρόσφυγες είμαστε! Πατρίδα μας ήταν οι Φώκες!
- Και τώρα πούθε ερχόσαστε;
- Ένα χρόνο περιπλανηθήκαμε στα μέρη της Πελοπόννησος κ' υποφέραμε πολύ. Τώρα μας δώσαν τη γη εδώ, για να μείνουμε.

Ανάμεσα στις στερεωμένες γκλίτσες των βοσκών έγινε μικρή κίνηση. Μετακινηθήκαν, σάλεψαν λίγο, πάλι ησύχασαν. Κανένας δε μίλησε άλλος απ' το γέροντα.

- Σας δώσαν, είπες, τη γη αυτή; κ' η φωνή του άρχισε να γίνεται τραχιά. Ποιος σας την έδωσε; Ποια γη;
- Το Κράτος, μας είπε: «Δική σας είναι η γη της Ανάβυσσος» Μας είπε να 'ρθουμε και να την πάρουμε!
- Σας είπε να 'ρθετε και να την πάρετε; Και πού 'ναι τα κοπάδια σας, τα ζωντανά σας;
- Δεν έχουμε κοπάδια. Δεν είμαστε βοσκοί. Θα ξεχερσώσουμε τη γη και θα φυτέψουμε αμπέλια, και θα σπείρουμε σιτάρι. [...]
- Από τότες που είμαστε εμείς εδώ, λέει η αυστηρή φωνή, κι από τότες που ήταν οι πατέρες μας, κι οι πατέρες τους, σ' ετούτη τη γη μονάχα βούρλα και πουρνάρι βλασταίνουν, και τίποτ' άλλο δεν έζησε εδώ εξόν τα κοπάδια μας! Λοιπόν, για τι σιτάρι και για τι αμπέλια μου μιλάς!

Είχε το βαρύ, το ακατάλυτο και ανελέητο των παμπάλαιων πραγμάτων, της μοίρας ή του θανάτου, η βαθιά φωνή που ερχόταν από μακρινούς χρόνους να υπερασπίσει τη γη τους από τους βάρβαρους.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50 -60 λέξεις να αποδώσεις τη στάση που οφείλουμε ως κοινωνία να τηρήσουμε απέναντι στον ρατσισμό, σύμφωνα με την Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις δύο διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους επιτυγχάνεται η γλωσσική συνοχή των νοημάτων στο χωρίο του Κειμένου 1: «Είμαι ευτυχής που ζω... του ίδιου μας του εαυτού» και να περιγράψεις με συντομία πώς υπηρετούν τον παραπάνω στόχο.

3ο υποερώτημα

Ποιο είναι το κυρίαρχο ρηματικό πρόσωπο, το οποίο επιλέγει να χρησιμοποιήσει η ομιλήτρια στο Κείμενο; Τι επιτυγχάνεται με τη γλωσσική αυτή επιλογή σε επίπεδο ύφους λόγου και επικοινωνιακής αποτελεσματικότητας;

ΘΕΜΑ 4

Να σχολιάσεις σε 100 – 150 λέξεις τον τρόπο που αντιμετωπίζει ο γέρο βοσκός τους ξένους -πρόσφυγες με άξονα το κοινωνικό πλαίσιο της εποχής στην οποία εκτυλίσσεται η ιστορία. Πώς κρίνεις τη συμπεριφορά του, λαμβάνοντας υπόψη το σημερινό κοινωνικό πλαίσιο;

148. ΘΕΜΑ 16798

Κείμενο 1

Ο ρατσισμός

Το κείμενο του Βαγγέλη Μητράκου δημοσιεύτηκε στις 11.3.2021 στον ιστότοπο https://www.flynews.gr/o-ratsismos-arthro-vaggeli-mitrakou_

«Ο ρατσισμός είναι μια κηλίδα στο πρόσωπο της ανθρωπότητας, που αμαυρώνει πρακτικά κάθε χώρα του κόσμου. Οι κυβερνήσεις πρέπει να αντιμετωπίσουν ενεργά τον ρατσισμό και να διασφαλίσουν ότι η δικαιοσύνη απονέμεται με βάση τα ανθρώπινα δικαιώματα για όλους». ΔΙΕΝΘΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ

Τα αίτια του ρατσισμού είναι πολλά. Στη βάση του όμως βρίσκεται η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας (ισότητα, δικαιοσύνη, ειρήνη, σεβασμός) και η πνευματική φτώχεια (αδυναμία να φτάσει κάποιος στη γνώση και στην αντικειμενική αλήθεια). Έτσι, περιορίζεται ο πνευματικός ορίζοντας των ανθρώπων και αδρανοποιείται η σκέψη τους, με αποτέλεσμα να χειραγωγούνται εύκολα από σκοτεινά κέντρα, τα οποία υποστηρίζουν μεγάλα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα και προωθούν τις ολοκληρωτικές ιδεολογίες τους, με εργαλείο τον ρατσισμό, την ξеноφοβία, τις διακρίσεις και τα παρακλάδια τους, τη χρήση των οποίων διδάχτηκαν από τους μεγαλύτερους δικτάτορες του 20ου και του 21ου αιώνα.

Στην ουσία, στρέφουν την προσοχή των ρατσιστών – θυμάτων τους προς την τελείως αντίθετη κατεύθυνση από εκείνη που θα όφειλαν να είναι στραμμένοι ως πολίτες, ώστε να μην βλέπουν και να μη συνειδητοποιούν τις πραγματικές αιτίες της «κατάντιας», στην οποία έχουν βουλιάξει τις χώρες και τους λαούς.

Για το λόγο αυτό, ως κοινωνία, χρειαζόμαστε, πάνω απ' όλα, μια Παιδεία αληθινή κι όχι μια συστημική, ανεύθυνη εκπαίδευση, που δημιουργεί «σιδερωμένους», υπάκουους, πειθήνιους πολίτες, χωρίς περιεχόμενο, χωρίς βούληση και κριτική σκέψη.

Ο αγώνας ΚΑΤΑ του ρατσισμού συνεχίζεται (και θα συνεχιστεί) σ' όλα τα επίπεδα και παντού.

Ο αγώνας ενάντια στο ρατσισμό και την ξеноφοβία αποτελεί βασική πρόκληση για τη δημοκρατία και τη δημόσια ζωή.

Ο αγώνας ενάντια στον ρατσισμό δικαιώνει την έννοια, το περιεχόμενο και την οντότητα του Ανθρώπου.

«Ο νεοναζισμός, ο φασισμός, ο ρατσισμός και κάθε αντικοινωνικό και αντιανθρώπινο φαινόμενο συμπεριφοράς δεν προέρχεται από ιδεολογία, δεν περιέχει ιδεολογία, δεν συνθέτει ιδεολογία. Είναι η μεγεθυμένη έκφραση-εκδήλωση του κτήνους που περιέχουμε μέσα μας χωρίς εμπόδιο στην ανάπτυξή του, όταν κοινωνικές ή

Κείμενο 2

Τάσος Αθανασιάδης (1913 – 2006)

[Η απολογία του ασώτου]

Το απόσπασμα είναι από το βιβλίο του Τάσου Αθανασιάδη (1913 – 2006) «Αγία Νεότητα», εκδ. Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», Αθήνα, 1990, σ.σ. 141-142.

Κάθε τόσο φτάνανε στο νησί πληροφορίες απ' τις αθηναϊκές εφημερίδες για τη σκανδαλώδη ζωή στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες του μικρότερου απ' τους δύο γιους του εφοπλιστή Λάζαρου Λαμπρινού. Οι συμφοιτητές του στη Νομική σχολή της Αθήνας, γυρίζοντας στη γενέτειρά τους τα καλοκαίρια, απορούσαν στις συζητήσεις τους πώς ο ντροπαλός ωραίος Γιάννος, απ' τους πιο επιμελείς της χρονιάς τους, είχε ξεκόψει απ' την παράδοση των караβοκυραίων του νησιού του, που χτίζανε τα πλοία τους φορώντας παντούφλες, για να τα κληρονομήσουν νοικοκυρόπουλα ικανά να τα αυξήσουν. Ενώ του πρόλεγαν ένα λαμπρό μέλλον, όταν θα 'μπαινε με τον αδελφό του στις επιχειρήσεις του πατέρα του, εκείνος με το θάνατό του, άρχισε να κατασπαταλά το μερίδιό του: Παντρευόταν· αποκτούσε παιδιά με γόησες· τις χώριζε· έπαιρνε μέρος σε ιπποδρομίες και αυτοκινητοδρομίες· έκανε εντυπωσιακές αγορές από διεθνείς οίκους δημοπρασιών· τ' όνομά του ακουόταν ανάμεσα στους «τζετ-σετ» της κοσμοπολίτικης κοινωνίας...

Επόμενο να πέσει σα βόμβα στο νησί η είδηση πως ο άσωτος σκόπευε να το επισκεφτεί εκείνο το καλοκαίρι. Η είδηση επιβεβαιώθηκε, όταν φτάσανε κάποιο πρωί με το καράβι της γραμμής ένα ζεύγος Φιλιπινέζοι μαζί μ' ένα μαύρο σκύλαρο και πολλές αποσκευές. Οι πατριώτες του προσβλήθηκαν. Να προτιμήσει ξένους στο προσωπικό του, το θεώρησαν σα δυσπιστία σε κείνους. Η ακαδημαϊκή νεολαία, που ξημεροβραδιαζόταν στα μπαράκια και τα ζαχαροπλαστεία της παραλίας, ανυπομονούσε να γνωρίσει τον γόη, που εξακολουθούσε –ακόμη και στα πενήντα του- «να δίνει γροθιές» με τα σκάνδαλά του στο κατεστημένο. Κάθε μέρα στρέφανε το βλέμμα στο σπίτι του μήπως τον διακρίνουν σε κάποιο παράθυρό του.

Το αρχοντικό των Λαμπρινών κρεμόταν σαν αετοφωλιά πάνω σε μιαν απόκρημη πλαγιά, απ' όπου έβλεπες στο βάθος τη θάλασσα να δέρνει αδιάκοπα τα βράχια φουσκωμένη απ' τις σπηλιάδες. Το είχε πρωτοχτίσει ο παππούς, ο μαουνιέρης Αρτέμης Λαμπρινός, όταν απόκτησε το πρώτο του καράβι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τους λόγους που προκαλούν τον ρατσισμό, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Τι πετυχαίνει ο συγγραφέας στο Κείμενο 1 με την παράθεση της άποψης του Μάνου Χατζιδάκη στην τελευταία παράγραφο αντί επιλόγου;

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις και να σχολιάσεις με συντομία τρεις γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο συγγραφέας του Κειμένου 1 στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις και να ερμηνεύσεις με αναφορές στο Κείμενο 2 την αντίδραση των συντοπιτών του Γιάννου Λαμπρινού στην είδηση του ερχομού του στο νησί. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

149. ΘΕΜΑ 16801

Κείμενο 1

Ρατσισμός. Πού κάνουμε λάθος;

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ανάρτηση στο blog tromaktiko στις 11-05-2011 (διασκευή).

Ρατσισμός είναι να θεωρούμε ότι κάποια άλλη ομάδα ανθρώπων είναι κατώτερη ή ακόμη και άξια περιφρόνησης, λόγω της φυλετικής ή εθνικής της καταγωγής. Αιτία του ρατσισμού είναι συνήθως ένα μίγμα υπεροψίας και φόβου. Δηλαδή, από τη μια αισθανόμαστε ότι η δική μας φυλή είναι ανώτερη – πιο καλλιεργημένη, πιο έξυπνη, πιο πολιτισμένη κ.λπ. – ενώ από την άλλη νιώθουμε πως η άλλη φυλή με κάποιο τρόπο μας απειλεί: είτε στρατιωτικά είτε πολιτιστικά είτε ακόμη και στο επίπεδο εξεύρεσης εργασίας. Το αποτέλεσμα, μέσα μας, είναι να βλέπουμε μία ολόκληρη ομάδα ανθρώπων με εχθρότητα και προκατάληψη.

Ο ρατσισμός περιλαμβάνει πάντοτε το στοιχείο της διαστρεβλωμένης όρασης: στους εαυτούς μας βλέπουμε μόνο καλά, μόνο αρετές, μόνο μεγαλείο. Αν κατά σύμπτωση προσέξουμε κάποιο ελάττωμα, εύκολα το δικαιολογούμε. Αντίθετα, στην αντίπαλη φυλή βλέπουμε μόνο πάθη, μόνο πονηρία, μόνο μικρότητα. Αν τυχαία προσέξουμε κάποια καλοσύνη, εύκολα την ανάγουμε σε υστεροβουλία. Επίσης, ο κάθε λαός βρίσκει τα δικά του προσχήματα, όταν θέλει να στραφεί προς τον ρατσισμό: Η ναζιστική Γερμανία είχε προφασιστεί τη γενετική καθαρότητα, η Αγγλία της αποικιοκρατίας την πολιτιστική ανωτερότητα, ενώ εμείς εδώ στην Ελλάδα, όταν έχουμε κρούσματα ρατσισμού, συνήθως τα δικαιολογούμε με βάση την εθνική μας καταγωγή και την ένδοξη ιστορία μας.

Είναι βέβαια αλήθεια ότι οι αρχαίοι πρόγονοί μας πρόσφεραν πολλά στον πανανθρώπινο πολιτισμό, ίσως και περισσότερα από οποιονδήποτε άλλο λαό της εποχής εκείνης. Αυτό όμως το έκαναν καλλιεργώντας τη δημοκρατία και τον σεβασμό προς κάθε άνθρωπο, προς το ανθρώπινο πρόσωπο αυτό καθαυτό. Αν τώρα εμείς – στο όνομα των αρχαίων – περιφρονούμε κάποιους από τους συνανθρώπους μας, τότε το μόνο που κάνουμε είναι να φανερόνουμε ότι δεν είμαστε γνήσια παιδιά τους.

Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι ότι ο κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από την παιδεία που έλαβε και από τον πολιτισμό, στον οποίο ανατράφηκε, έχει μέσα του την ίδια φλόγα της ανθρώπινης φύσης που έχουμε κι εμείς. Έχει δηλαδή την ικανότητα να αγαπά, να δημιουργεί, να σκέπτεται, να χαίρεται, να θαυμάζει – να κάνει ό, τι κάνουμε κι εμείς και να ζει σε κοινωνία, όπως ζούμε εμείς. Ίσως διαφέρει σε κάποια εξωτερικά χαρακτηριστικά ή σε κάποιες συνήθειες, αυτή η διαφορά όμως πρέπει να ξυπνά το ενδιαφέρον μας να τον γνωρίσουμε καλύτερα και όχι να προκαλεί φόβο ή περιφρόνηση. Άλλωστε, ο πραγματικά μεγάλος άνθρωπος, ο πραγματικά μεγάλος λαός είναι αυτός που ξέρει να μαθαίνει από τα προτερήματα των άλλων, ενώ ταυτόχρονα διατηρεί αλώβητη την εθνική του ταυτότητα.

Κείμενο 2

Ο αντίκτυπος του νου

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί την αρχή του ομώνυμου διηγήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, το οποίο δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στην εφημερίδα «Χαραυγή» το 1910. Σήμερα βρίσκεται στον 4ο τόμο των Απάντων του συγγραφέα που έχουν εκδοθεί από τον Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλο (Δόμος 1985).

Στου Καρμάνη το καπηλείον¹⁷, όπου εγίνοντο άφθονοι σπονδαί εις τον Διόνυσον¹⁸, εσύχναζον και τινες Ιταλοί σιμά¹⁹ εις τους δικούς μας, με τους οποίους είχαν φιλικάς σχέσεις. Αλλ' οι πλέον αχώριστοι ήσαν ο Αντώνιος Αλμπέργος, Σικελιώτης από την Κατάνην, με ηλιοκαή Ελληνοϊταλικήν όψιν, φέρων την λάβαν της Αίτηνης εις την μορφήν και εις την ψυχήν, σφραγιδοποιός²⁰, και εν μέρει καλλιτέχνης· ο Σαββατίνος, ή Σαλβατόρος, ή Σάλβος, ή Σάββας, Εβραίος από την Κέρκυραν, ομιλών ικανάς²¹ γλώσσας, και εξασκών πολλές τέχνας· και ο Λύσανδρος Παπαδιονύσης, από τους δικούς μας.

Τρεις άνθρωποι, τρία θρησκευάματα, τρεις φυλαί. Ως κοινόν γνώρισμα είχαν μεγάλην κλίσιν εις τα γιουβέτσια, τα οποία παρήγγελλον εις όλους τους γειτονικούς φούρνους, με μακαρόνια πολύ χονδρά, ραβδωτά, τα οποία τινες ονομάζουν, δεν ηξεύρω διατί, σέλινα. Ο Αντώνιος Αλμπέργος, πριν ακόμη ο Σάββας αρχίση να μεταβιβάζη εις τα πιάτα, προήρπαζε, κατά το ρήμα του Σαμοσατέως²², όχι ολίγα ζεστά καυτά με τα δάκτυλα.

Επερίσσευεν όμως πάντοτε μεζές και δι' άλλους Ιταλούς, όσοι ήρχοντο κατόπιν· ο Άντζελο Μασσίνι, αμαξοπηγός²³· ο υψηλός και τεράστιος Πίντο, ή Πίνδος, όστις ως κυριώτερον επάγγελμα, κατά τους χρόνους αυτούς της παρακμής, είχεν, άμα επλησίαζε λαϊκή τις εορτή, να παίρνη σημειώσεις από τις γειτονιές, και να συντάττη κατάλογον, ποίοι και πόσοι εώρταζον, Γιάννηδες, λ.χ. Γιώργηδες, ή Κωσταντήδες· ή ποία και πόσαι Μαρίαί ή Ελένοι ή Κατίνοι· και, την πρωίαν της εορτής, να οδηγή τον θιασόν του, τους πλανοδίους μουσικούς, εις τα πρόθυρα, εις την σκάλαν της οικίας του εορτάζοντος τ' όνομά του, δια να τονίσουν χαρμόσυνον μέλος²⁴, και λάβουν ως αμοιβήν χαρτίνην δραχμήν ή και δίδραχμιον.

Μαζί μ' αυτούς ήρχετο και άλλος Ιταλός Αντώνιος, ως επάγγελμα έχων τα εμπετάσματα²⁵ και τον ευτρεπισμόν²⁶ οικιών ή δωματίων. Και σιμά εις τούτους είς²⁷ γέρων παλαιός Ιταλοκερκυραίος, κατασκευαστής εστιών²⁸ και επιχρίστης²⁹, ο μπαρμπα-Νιόνιος ο Πούπης.

¹⁷ Ταβέρνα

¹⁸ Πίνανε πολύ

¹⁹ Κοντά

²⁰ Έφτιαχνε σφραγίδες

²¹ αρκετές

²² Όπως λέει ο Λουκιανός (αρχαίος συγγραφέας)

²³ Κατασκευαστής αμαξιών

²⁴ Τραγούδι

²⁵ Ταπετσαρίες

²⁶ καλλωπισμό

²⁷ Ένας

²⁸ Τζακιών

²⁹ Σοβατζής

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιο είναι το αίτιο της ρατσιστικής συμπεριφοράς και ποια στοιχεία περιλαμβάνει, όταν αυτή εκδηλώνεται; Να συνοψίσεις τις σχετικές πληροφορίες του Κειμένου 1 (60-70 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρεις (3) κειμενικούς δείκτες σύνδεσης στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 και να εξηγήσεις τη συμβολή τους στην οργάνωσή της.

3ο υποερώτημα

1) Με βάση τα συμφραζόμενα, ως συνώνυμη της **υπεροψίας** στην 1η παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να θεωρηθεί η λέξη:

- α) αγένειας
- β) αλαζονείας
- γ) αδιαφορίας
- δ) αναληψίας

2) Με βάση τα συμφραζόμενα, ως συνώνυμη της **διαστρεβλωμένης** στην 2η παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να θεωρηθεί η λέξη:

- α) παραλλαγμένης
- β) κατεστραμμένης
- γ) παραμορφωμένης
- δ) κατακερματισμένης

3) Στη 2η παράγραφο η άνω και κάτω τελεία (:)

- α) επεξηγεί ποια είναι τα προσχήματα του ρατσισμού·
- β) κατηγοριοποιεί τα προσχήματα του ρατσισμού·
- γ) εισάγει παραδείγματα ρατσιστικών προσχημάτων·
- δ) αιτιολογεί γιατί χρησιμοποιούνται τα ρατσιστικά προσχήματα.

4) Στην 4η παράγραφο του κειμένου η απλή παύλα (-)

- α) γενικεύει το νόημα·
- β) εξειδικεύει το νόημα·
- γ) εισάγει στον λόγο απαραίτητη πληροφορία·
- δ) εισάγει στον λόγο δευτερεύουσα πληροφορία.

5) Με βάση τα συμφραζόμενα, ως αντώνυμη του επιθέτου **αλώβητη** στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να θεωρηθεί η λέξη:

- α) αλλοιωμένη
- β) διαφοροποιημένη
- γ) προδομένη

δ) αφημένη

ΘΕΜΑ 4

Ποιο στοιχείο σε εντυπώσισε στις ανθρώπινες σχέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στα πρόσωπα του κειμένου 2; Να λάβεις υπόψη σου την καταγωγή και τα χαρακτηριστικά τους και να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

150. ΘΕΜΑ 17048

Κείμενο 1

Τα άτομα με αναπηρία στη νέα εποχή

Το κείμενο δημοσιεύθηκε από τον Κώστα Χρηστάκη στις 25 Ιουνίου 2019. Πηγή: <https://meallamatia.gr/ta-atoma-me-anapiria-stinea-epochi/> Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 07 02 2021. (διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης).

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (Π.Ο.Υ.), άτομα με αναπηρία είναι τα άτομα που λόγω φυσικής βλάβης ή νοητικής ανεπάρκειας ή ψυχολογικής επιβάρυνσης κ.λπ. δυσκολεύονται και αδυνατούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της κοινωνίας και της ζωής στο βαθμό που θεωρείται κανονικός για κάθε άνθρωπο χωρίς αναπηρία. Ένας ορισμός απλός και περιεκτικός είναι ο εξής: **«άτομο με αναπηρία είναι κάθε άτομο με κινητικό ή αισθητηριακό ή νοητικό ή ψυχικό πρόβλημα ή χρόνιο πρόβλημα υγείας (π.χ. μεσογειακή αναιμία)».** Με την έννοια αυτή όλοι είμαστε εν δυνάμει ανάπηρα άτομα!

Ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται τα άτομα με αναπηρία είναι συνάρτηση της έννοιας που δίδεται στην αναπηρία και των αντιλήψεων που επικρατούν, οι οποίες διαφέρουν από εποχή σε εποχή και από κοινωνία σε κοινωνία. Σήμερα, η αντίληψη για τα ΑμεΑ έχει βελτιωθεί, γίνονται δηλαδή αποδεκτά και διαγράφεται πλέον ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτά. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η στρατηγική της, «**Ευρώπη 2020**», στηρίζει τις πολιτικές των κρατών μελών για κοινωνική ένταξη και κοινωνική προστασία των ΑμεΑ και ο ΟΗΕ έχει υπογράψει σύμβαση για τα δικαιώματά τους, η εφαρμογή της οποίας είναι υποχρεωτική για όλες τις χώρες του κόσμου. Όμως, χρειάζεται ακόμη δουλειά για περισσότερη αποδοχή.

Βέβαια, η γενική αρχή που ισχύει σε κάθε δημοκρατική κοινωνία είναι το δικαίωμα κάθε πολίτη για αυτόνομη, ισότιμη και ασφαλή πρόσβαση και συμμετοχή σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων (παραγωγικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς κ.ά.) της κοινωνίας. Στον τόπο μας τα δικαιώματα των ΑμεΑ είναι συνταγματικά κατοχυρωμένα (**άρθρο 4, 21 παρ. 2, 3 και 6**). Επιπλέον, η σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για τα δικαιώματα των ΑμεΑ, την οποία έχει υπογράψει και η Ευρωπαϊκή Ένωση, επομένως και η Ελλάδα, μπορεί να βοηθήσει στην καλύτερη εφαρμογή της παραπάνω αρχής. Αλλά η αποτελεσματικότητά τους προϋποθέτει διαμόρφωση κατάλληλων συνθηκών και διευκολύνσεων για την άρση των εμποδίων που δημιουργεί η αναπηρία. Τέτοιες συνθήκες και διευκολύνσεις είναι, για παράδειγμα, οι ράμπες για τα άτομα με κινητικές δυσκολίες, τα ηχητικά σήματα στις διαβάσεις με φωτεινούς σηματοδότες για τα άτομα με προβλήματα όρασης, εργονομικές προσαρμογές για όλες τις κατηγορίες ατόμων με αναπηρία κ.λπ.

Τα τελευταία χρόνια η πολιτεία καταβάλλει προσπάθεια να στηρίζει τα ΑμεΑ, με νομοθετικές παρεμβάσεις και τη λήψη διάφορων μέτρων. Ωστόσο, η κατάσταση στον τομέα αυτό παραμένει ακόμη ανεπαρκής. Οι βασικοί

λόγοι στους οποίους οφείλεται η ανεπάρκεια αυτή είναι: το υψηλό κόστος, η ελλιπής ενημέρωση των ΑμεΑ και των προσώπων του περιβάλλοντός τους για τα διαθέσιμα μέσα και τη χρήση τους και η μη πλήρης αποδοχή των ΑμεΑ από το ευρύ κοινό. Ωστόσο, οι προσπάθειες που γίνονται στους τομείς αυτούς, μάς επιτρέπουν να διατηρούμε σοβαρές προσδοκίες για τη μείωση του αποκλεισμού, την ενίσχυση της ισότιμης αντιμετώπισης, και την κοινωνική ένταξη των ΑμεΑ.

Κείμενο 2

Μιλώ...

Το ποίημα προέρχεται από την ποιητική συλλογή του Άρη Ταστάνη (1953 – 2013) Τα ταξίδια μου. 2011. Αθήνα: ΚΨΜ., σ. 87. Ήταν ένας άνθρωπος που έζησε στο αναπηρικό καροτσάκι από τα 22, ήταν μεγάλος αγωνιστής για τα κοινωνικά δικαιώματα, έφυγε από τη ζωή στα 60 του κι άφησε κληρονομιά σπουδαίο ποιητικό έργο.

Θα σου μιλήσω τώρα,
για παιδιά που η αγάπη κι η στοργή,
ατμός κύλησε απ' τις τρύπιες τσέπες τους...
Τα φτερά τους είναι κολλημένα με λαθραίο μαστίχι.
Γι' αυτό ποτέ δεν θ' ανέβουν στο ιπτάμενο τρενάκι.
Ούτε ποδόσφαιρο θα παίζουν στην αλάνα της γειτονιάς.
Δεν θα μαζέψουν φλισκούνι³⁰ και μανιτάρια στις ράχες του Υμηττού.
Αυλόπορτα σχολείου δεν θα σκαρφαλώσουν.
Μήτε στις παρελάσεις θα δρέψουν χειροκροτήματα.
Ούτε θα γιουχάρουν τους αναπηροπατέρες στ' αμφιθέατρα.
Για της πατρίδας την υστεροφημία, θα σπαύσουν.
Να γίνουν όλα όπως γίνονται πάντα εδώ...

Θα σου μιλήσω ακόμα,
για παιδιά με πέτρινα μάτια
και παιδιά μ' αλουμινένια πόδια,
που ρολάρουν με τετράτροχες πολυθρόνες,
στριγκλίζοντας,
στους καταθλιπτικούς διαδρόμους ευαγών ιδρυμάτων...
[. ..]
Κανείς δεν τα έμαθε να ζωγραφίζουν θάλασσες και καράβια.
Να χαράζουν καρδιές με βέλος στα δέντρα.
Γράμματα να στέλνουν στην Καπαδοκία παραμονή Πρωτοχρονιάς.
Άστρα να μετράνε στις αποβάθρες.
Καθαρή Δευτέρα αητό ν' αμολάνε...

Παιδιά με πίσσα στις φλέβες των ονείρων τους, που τα κορμάκια τους τα πούλησαν πριν γεννηθούν στις
πολιορκημένες νοτιοανατολικές πολιτείες...
Παιδιά που τα πυροβολούν σαν τ' αγριοπερίστερα,

³⁰ Φλισκούνι: Αρωματικό βότανο

ή τα στέλνουν να καθарίσουν ναρκοπείδια,
για να έχουν επιτυχία οι τηλεμαραθώνιοι αλληλεγγύης στις Μητροπόλεις της Δύσης...
(2003)

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποια είναι, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα για τα άτομα με αναπηρία και πού οφείλονται οι δυσκολίες που παρατηρούνται στην ισότιμη μεταχείρισή τους (50 - 60 λέξεις);

2ο υποερώτημα

Η πρώτη παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται με ορισμό. Να τεκμηριώσεις με κειμενικές αναφορές αυτή τη διαπίστωση. Τι εξυπηρετεί ως προς τον στόχο του συντάκτη αυτή η επιλογή;

3ο υποερώτημα

Να προσδιορίσεις τη σκοπιμότητα της χρήσης των παρακάτω σημείων στίξης στο Κείμενο 1:

- «άτομο με αναπηρία είναι κάθε άτομο με κινητικό ή αισθητηριακό ή νοητικό ή ψυχικό πρόβλημα ή χρόνιο πρόβλημα υγείας (π.χ. μεσογειακή αναιμία)». (1η παράγραφος: τα εισαγωγικά)
- Με την έννοια αυτή όλοι είμαστε εν δυνάμει ανάπηρα άτομα! (1η παράγραφος: το θαυμαστικό)
- (Π.Ο.Υ.) (1η παράγραφος: η παρένθεση)
- «Ευρώπη 2020» (2η παράγραφος: τα εισαγωγικά)
- (άρθρο 4, 21 παρ. 2, 3 και 6) (3η παράγραφος: η παρένθεση)

ΘΕΜΑ 4

Ποιος εκτιμάς πως είναι ο κύριος προβληματισμός του ποιήματος; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με αναφορές του Κειμένου 2. Τι αισθάνεσαι, όταν το διαβάξεις; Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

151. ΘΕΜΑ 19481

Κείμενο 1

Ρατσισμός στο σχολικό περιβάλλον – επιπτώσεις και τρόποι χειρισμού από τους γονείς.

Το κείμενο αποτελεί άρθρο της Ευαγγελίας Χατζημιχαήλ, Ψυχολόγου του Κέντρου Κοινότητας Δήμου Ρόδου με Παράρτημα Ρομά. Αναρτήθηκε στις 18-02-2020 στον ιστότοπο του Δήμου Ρόδου: <https://www.rhodes.gr> (διασκευή).

Ο ρατσισμός αντιπροσωπεύει την τάση των ανθρώπων να εντάσσονται σε ομάδες και, κατ' επέκταση, να διαχωρίζονται σε ανώτερους και κατώτερους, διακρινόμενοι από το χρώμα του δέρματος, την εθνικότητα, τη θρησκεία, τις ιδιαίτερες ικανότητες κλπ. . Υπό την έννοια αυτή ο όρος ρατσισμός αναφέρεται στα λόγια, στις

πράξεις, τις συμπεριφορές (από πρόθεση ή όχι) εκ μέρους μιας μερίδας ανθρώπων εναντίον όσων είναι «διαφορετικοί».

Δυστυχώς, ο ρατσισμός δεν αφορά μόνο στους ενήλικες, αλλά και στα παιδιά και τους εφήβους, ιδιαίτερα στους κόλπους της σχολικής κοινότητας. Αυτό συμβαίνει διότι οι προκαταλήψεις και οι γενικεύσεις, που αποτελούν καθρέφτη της κοινωνίας, διαμορφώνουν αντίστοιχες περιθωριοποιήσεις στο σχολικό περιβάλλον. Σε όλα τα δημόσια σχολεία της Ελλάδας βρίσκονται παιδιά που είναι «διαφορετικά» ως προς τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα, τις ειδικές ικανότητες, τις **μαθησιακές** δυσκολίες κλπ. Είναι εκείνα τα παιδιά που κατά κύριο λόγο πέφτουν θύματα άμεσου ή έμμεσου ρατσισμού και περιθωριοποίησης. Σε πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, ο ρατσισμός αυτός **εκφράζεται** με σωματική βία, απειλές, υβριστικά σχόλια ή λεκτική βία.

Οι ψυχολογικές και κοινωνικές επιπτώσεις του ρατσισμού είναι αναρίθμητες και πλήττουν όλες τις πλευρές ανεξαιρέτως. Στο σχολικό περιβάλλον το παιδί – θύμα κλείνεται στον εαυτό του και γίνεται καχύποπτο και εσωστρεφές, χάνοντας με τον τρόπο αυτό το αίσθημα της αυτοεκτίμησης. Από τους άλλους **βιώνει** χλευασμό, εμπαιγμό και επαγγελματικό αποκλεισμό αργότερα, καθώς δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, κατά τις οποίες αναγκάζεται να διακόψει τη φοίτησή του στο σχολείο. Γενικά, ο ρατσισμός προάγει τον σχολικό εκφοβισμό, τη βία και την εγκληματικότητα, μέσα στην τάξη και έξω από αυτήν.

Μετά απ' όλα αυτά το ερώτημα που τίθεται είναι πώς μπορούν οι γονείς **να καλλιεργήσουν** στα παιδιά τους μια πιο ανοικτή στάση απέναντι στη διαφορετικότητα. Απλή απάντηση δεν υπάρχει, πρέπει να θυμόμαστε, ωστόσο, ότι οι γονείς αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για τα παιδιά τους, ό,τι ηλικία και αν έχουν αυτά. Άρα, οφείλουν να αποφεύγουν τις ταμπέλες και τους χαρακτηρισμούς προς τους άλλους, συμπεριφερόμενοι πάντοτε με σεβασμό και ευγένεια απέναντι σε όλους. [...]

Κείμενο 2

[Το σκισμένο κασκόλ]

Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Fredrik Backman «Η γιαγιά μου σας χαιρετά και ζητάει συγγνώμη», σε μετάφραση Γ. Μαθόπουλου (Αθήνα 2017, εκδ. Κέδρος). Ηρωίδα είναι η Έλσα, ένα κορίτσι 8 ετών, και η γιαγιά της που πάσχει από καρκίνο.

Όταν στέκονται έξω, στο πεζοδρόμιο, περιμένοντας τη μαμά της Έλσας, η Έλσα αγγίζει το κασκόλ της στο σημείο που έχει σκιστεί. Η Έλσα προσπαθεί να μην κλάψει. Δεν τα καταφέρνει και πολύ καλά.

«Α, η μαμά σου μπορεί να το μαντάρει», λέει η γιαγιά προσπαθώντας ν' ακούγεται χαρωπή και τη χτυπά ελαφρά με τη γροθιά της στον ώμο.

Η Έλσα σηκώνει το βλέμμα της και δείχνει ανήσυχη. Η γιαγιά κουνάει συνεσταλμένα το κεφάλι, παίρνει σοβαρό ύφος και χαμηλώνει τη φωνή της.

«Α, μπορούμε να ... ξέρεις. Να πούμε στη μαμά σου πως το κασκόλ σκίστηκε όταν προσπάθησες να με εμποδίσεις να σκαρφαλώσω στον φράχτη και να μπω εκεί που βρίσκονταν οι πίθηκοι».

Η Έλσα γνέφει καταφατικά και χαϊδεύει ξανά το κασκόλ της. Δεν σκίστηκε όταν η γιαγιά σκαρφάλωνε στον φράχτη. Σκίστηκε στο σχολείο, όταν τρία μεγαλύτερα κορίτσια, που μισούν την Έλσα, χωρίς η Έλσα να ξέρει τον λόγο, την έπιασαν έξω από την τραπεζαρία, τη χτύπησαν, της έσκισαν το κασκόλ και το έριξαν στη λεκάνη μιας τουαλέτας. Τα χλευαστικά γέλια τους αντηχούν μέσα στο κεφάλι της.

Η γιαγιά παρατηρεί το βλέμμα της εγγονής της, σκύβει προς το μέρος της και της ψιθυρίζει εμπιστευτικά στη μυστική γλώσσα:

«Μια ωραία μέρα θα πάρουμε μαζί μας στη Μιάμας³¹ αυτά τα ηλίθια παλιοκόριτσα και θα τα ρίζουμε στα λιοντάρια!»

Η Έλσα σκουπίζει τα μάτια της με την ανάστροφη του χεριού της, χαμογελάει αγνά και της λέει ψιθυριστά:

«Γιαγιά, δεν είμαι χαζή. Ξέρω ότι τα έκανες όλα αυτά απόψε για να ξεχάσω ό,τι συνέβη στο σχολείο.»

Η γιαγιά κλοτσάει κάτι χαλίκια στο πεζοδρόμιο και ξεροβήχει.

«Εε ... αφού ξέρεις. Είσαι το μοναδικό μου εγγόνι. Δεν ήθελα να θυμάσαι αυτή τη μέρα που σου έσκισαν το κασκόλ. Κι έτσι σκέφτηκα πως θα μπορούσες να τη θυμάσαι σαν τη μέρα που η γιαγιά σου μπήκε παράνομα σε έναν ζωολογικό κήπο ...»

«Και το έσκασε από ένα νοσοκομείο», λέει γελώντας η Έλσα.

«Και το έσκασε από ένα νοσοκομείο», λέει γελώντας η γιαγιά. [...]

«Σ' ευχαριστώ, γιαγιά», λέει η Έλσα και ακουμπά το κεφάλι της στο μπράτσο της γιαγιάς.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 50-60 λέξεις ποιες είναι οι επιπτώσεις του ρατσισμού στο σχολικό περιβάλλον και πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο από την πλευρά των γονέων, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

1ο υποερώτημα

Με ποιον τρόπο αναπτύσσεται η 1^η παράγραφος του Κειμένου 1 και γιατί επιλέγει τον τρόπο αυτό η αρθρογράφος; Στην απάντησή να λάβεις υπόψη σου και τη θέση της παραγράφου στο κείμενο.

3ο υποερώτημα

Να γράψεις στο απαντητικό φύλλο 3 ομόρριζα (παράγωγα ή / και σύνθετα) για καθεμία από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου. Κοίταξε και το παράδειγμα:

Παράδειγμα: πράξεις → πράττω, πρακτικός, άπρακτος

1. έθιμα
2. μαθησιακές
3. εκφράζεται
4. βιώνει
5. να καλλιεργήσουν

³¹ Φανταστική χώρα που έχουν επινοήσει η Έλσα με τη γιαγιά της και πλάθουν συνεχώς ιστορίες και παραμύθια σχετικά με αυτή.

ΘΕΜΑ 4

Πώς εξηγείται η στάση της γιαγιάς στο Κείμενο 2 και ποιον αντίκτυπο έχει στη μικρή Έλσα; Εσύ θα αντιδρούσες με τον ίδιο τρόπο ή όχι και γιατί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

152. ΘΕΜΑ 19576

Κείμενο 1

Η μνήμη και η σιωπή

Το κείμενο δημοσιεύθηκε από τον Παντελή Μπουκάλα στην εφημερίδα Καθημερινή στις 29.01.2022.

Η επίσκεψη σε μουσείο αφιερωμένο στο Ολοκαύτωμα, λ.χ. της Θεσσαλονίκης, σε συγκλονίζει. Φτάνει την αντοχή σου στα όριά της και σε κάνει να ντρέπεσαι που ανήκεις στο ίδιο είδος με τους ναζί. Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε, αλλά μόνο μέχρι ενός σημείου, ποια μαύρη τρύπα απείλησε να καταπιεί τους στρατιώτες των Συμμάχων που απελευθέρωσαν τα στρατόπεδα μαζικής εξόντωσης ανθρώπων, που θεωρητικοποιήθηκε ρατσιστικά, οργανώθηκε επιστημονικά και εφαρμόστηκε εργοστασιακά. Η μαύρη τρύπα μιας οργής που σε παραλύει και σε αποσβολώνει. Αλλά και του πανικού μπροστά στα εγκλήματα που είναι ικανή να διαπράξει η δίποδη κορωνίδα της φύσης.

Όσες μαρτυρίες και μελετήματα κι αν διαβάσεις, όσα ντοκιμαντέρ κι αν δεις, πάντα δεν θα καταλαβαίνεις πώς έγινε εφικτό το αδιανόητο: η εξάλειψη εκατομμυρίων «παρασίτων». Ο αφανισμός –με όπλο την πείνα, τα κρεματόρια, τις εκτελέσεις, τα βασανιστήρια και τα πειράματα– ανθρώπων που έτυχε να γεννηθούν Εβραίοι, Τσιγγάνοι, Σλάβοι, ανάπηροι. Ή να είναι αντιστασιακοί ή ομοφυλόφιλοι. Στην πραγματικότητα, δεν καταλαβαίνεις επειδή αρνείσαι να καταλάβεις. Και αρνείσαι, επειδή φοβάσαι ότι, αν εντάξεις την απόλυτη Ύβρι σε σχήματα εξηγητικά, θα σχετικοποιήσεις τη φρικαλέα σημασία της. Σαν να αναγκάζεις το ουρλιαχτό να αρθρωθεί σε τυπική φρασούλα. Ή να σβήσει χωρίς καν να ακουστεί. Μετά τον πόλεμο η σιωπή πήρε πολλές μορφές. Σώπασαν βέβαια οι εγκληματίες, όσοι «εκτελούσαν εντολές» και «δεν ήξεραν τίποτε». Αλλάξαν όνομα και πόλη, ξαναπαντρεύτηκαν, ξαναπήγαν στην εκκλησία, ξανάγιναν ευυπόληπτοι πολίτες. Κι ας ήταν ανάμεσά τους και βασανιστές, εκτελεστές, υπεύθυνοι κρεματόριων, πειραματιστές γιατροί, διαλογείς της προς εξάλειψη μάζας: ποιος θα εκτελεστεί αμέσως, ποιος θα ζήσει, για να δουλέψει μέχρι να πεθάνει.

Σώπασαν και οι νικητές Σύμμαχοι. Χρειάζονταν επιστήμονες για το εξοπλιστικό τους πρόγραμμα, κι ας ήταν και ναζί, ή «μπιστικούς» για τον νέο πόλεμο, ψυχρό τώρα, που δεν άργησε να ξεσπάσει. Ο Κουρτ Βαλντχάιμ, που κατηγορήθηκε ως εμπνευστής του σχεδίου αφανισμού των Γιαννιωτοεβραίων, έφτασε να γίνει γενικός γραμματέας του ΟΗΕ.

Σώπασαν όμως και πολλοί επιζώντες. Άντεξαν τα μαρτύριά τους στα στρατόπεδα, αλλά τους συνέθλιβε το βάρος της μαρτυρίας τους, που άλλωστε για χρόνια δεν γινόταν πιστευτή. Η μνήμη τους φύλασσε τα πάντα, δεν ήθελαν εντούτοις να αφηγούνται όσα υπέστησαν από άλλους ανθρώπους. Εάν αυτοί ήταν άνθρωποι...

Κείμενο 2

Ένας απλός Εβραίος, Θεσσαλονικιός

Το ποίημα έχει γραφεί από την κ. Χρύσα Ντερλίκη και έχει μελοποιηθεί σε τραγούδι από τους μαθητές του 3ου ΓΕΛ Καλαμαριάς Ηλιόπουλο Ισαάκ, Καρακάση Νικολέττα, Κίκα Γεώργιο το 2017, με αφορμή τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Ολοκαυτώματος.

Περνούν οι μέρες, μα ελπίδα καμιά
Περνούν βαγόνια στη σειρά.
Μέσα τους κρύβουν ψυχές και κορμιά
άγουρα νιάτα, χιονισμένα γηρατειά.

Φεύγει το γνώριμο της χώρας μου τοπίο
και εγώ στο βαγόνι, σαν θηρίο!
Σκέφτομαι το σπιτάκι μου,
το καλντερίμι, το δρομάκι μου.

Ψάχνω τρόπο για να κρατήσω,
να μην σκεφτώ, να μην λυγίσω
στον τρόπο που με περιμένει
στο αύριο που με πεθαίνει ...

Απόγονος μιας γενιάς καταραμένης,
κόκκινο πανί μιας φυλής τρελαμένης.
Ένας νέος άνθρωπος απλός,
Εβραίος, Θεσσαλονικιός.

Και ενώ ο καπνός του τρένου που με μεταφέρει
στο Άουσβιτς
είναι σαν λιβάνι τον ουρανό που θυμιατίζει,
η ψυχή μου σαν πουλί ελεύθερο
γύρω από τον Λευκό Πύργο πεταρίζει.

Η αύρα του Θερμαϊκού μ' ανακουφίζει
και ο ήχος του κύματος γλυκά με νανουρίζει.
Η μυρωδιά του αγιοκλήματος της αυλής μου
με μεθάει
στον ουρανό ψηλά με πάει...

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Γιατί ο συντάκτης νιώθει συγκλονισμένος στο Κείμενο 1; Να συνοψίσεις τα συναισθήματά του και τις σκέψεις του σε 60-70 λέξεις.

2ο υποερώτημα

Η δεύτερη παράγραφος του Κειμένου 1 μπορεί να χωριστεί σε δύο επιμέρους παραγράφους. Αφού κάνεις τον διαχωρισμό, να βάλεις έναν ταιριαστό πλαγιότιτλο σε κάθε επιμέρους μικρότερη παράγραφο που δημιούργησες.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 χρησιμοποιούνται τρία ρηματικά πρόσωπα. Να τεκμηριώσεις αυτή τη διαπίστωση με παραπομπές από το κείμενο και να αναφέρεις τη σκοπιμότητα χρήσης τους από τον συντάκτη του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Ποια συναισθήματα βιώνει το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2; Πώς νιώθεις εσύ διαβάζοντας το; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με στοιχεία του κειμένου σε 120-150 λέξεις.

153. ΘΕΜΑ 19749

Κείμενο 1

Καρεμπέ: Οι άνθρωποι εφηύραν τον ρατσισμό, να ξαναγράψουμε την ιστορία

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου, ελαφρώς διασκευασμένου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 24 Μαρτίου 2018 από τη δημοσιογραφική ομάδα «Το ΒΗΜΑ Team».

Ο Κριστιάν Καρεμπέ³² γεννήθηκε στο Λιφού του αρχιπελάγους της Νέας Καληδονίας, μιας γαλλικής νησιωτικής κτήσης στον Ειρηνικό Ωκεανό. Τις ρίζες και την Ιστορία της κουβάλησε βαθιά μέσα του καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας του. Ο παλαίμαχος πλέον Γάλλος διεθνής άσος, νυν πρεσβευτής της UEFA³³, βρέθηκε στο Νεσατέλ (πόλη της Ελβετίας), στο πλαίσιο της Εβδομάδας Δράσης κατά του Ρατσισμού. Αν και ο ίδιος δεν υπήρξε συχνά στόχος ρατσιστικών επιθέσεων, ήταν πάντα ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένος σε αυτό το φαινόμενο, το οποίο πολλές φορές αμαυρώνει το άθλημα, όπως κάνει και σε άλλες πτυχές της κοινωνίας. Κληθείς ως πρεσβευτής του προγράμματος «Αρχηγοί της Αλλαγής» της UEFA, ο παγκόσμιος πρωταθλητής με τη Γαλλία το 1998 συμμετείχε σε μια συζήτηση υπό τον τίτλο: «Ποδόσφαιρο, ένα εργαλείο για την καταπολέμηση του ρατσισμού».

«Πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό;» ερωτήθηκε ο Καρεμπέ, στο περιθώριο της εκδήλωσης. «Όχι!», απάντησε άμεσα και χωρίς περιστροφές, πριν επισημάνει ότι ο ρατσισμός στο ποδόσφαιρο

³² Κριστιάν Καρεμπέ: Πρώην διεθνής ποδοσφαιριστής, έγχρωμος, γαλλικής καταγωγής, ο οποίος αγωνίστηκε για χρόνια στο ελληνικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου.

³³ UEFA (Union of European Football Associations): Ένωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών.

αντλεί τις σκοτεινές του ρίζες στην ιστορία της ανθρωπότητας. «Αυτό το άθλημα πρωτοεμφανίστηκε από μια βρετανική ελίτ στην οποία και απευθυνόταν. Εκείνη το έσυρε μαζί της καθ' όλη τη διάρκεια ζωής της αυτοκρατορίας της. Αυτό, μέχρι οι ντόπιοι να παρεισφρήσουν στο παιχνίδι», θυμήθηκε ο παλαιάμαχος ποδοσφαιριστής. Ο άνθρωπος του οποίου το παρελθόν έχει μια τεράστια πληγή από το μίσος των ανθρώπων προς τον παππού του, ο οποίος είχε αποτελέσει έκθεμα στη Διεθνή Έκθεση του Παρισιού το 1931³⁴.

Ως το πιο δημοφιλές άθλημα στον πλανήτη, το ποδόσφαιρο δεν είναι απρόσβλητο στον ρατσισμό. «Όμως το ποδόσφαιρο είναι μια σχολή της ζωής», τόνισε ο Κριστιάν Καρεμπέ. «Κάθε παιδί μαθαίνει πώς να συμπεριφέρεται στους φίλους του, μαθαίνει την έννοια της ομαδικότητας, μαθαίνει να συνεργάζεται και να κινείται προς την υλοποίηση ενός κοινού στόχου και κυρίως μαθαίνει να σέβεται τον άλλον. Μέσω του παιχνιδιού μπορούν να μεταφερθούν πολλά μηνύματα. Τα παιδιά δεν γεννιούνται με την έννοια του ρατσισμού, είναι κάτι που εμείς εφηύραμε ως άνθρωποι και εναπόκειται σε εμάς να ξαναγράψουμε την ιστορία, εξαλείφοντάς τον, δείχνοντας ότι δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ μας, ότι είμαστε όλοι άνθρωποι».

Φυσικά, τα διοικητικά όργανα του ποδοσφαίρου δεν έχουν βρει ακόμα τη θαυματουργή λύση για να κυνηγήσουν τον ρατσισμό από τα γήπεδα. «Είναι μια μακρά και περίπλοκη δουλειά. Ο δικός μου τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης, όταν άκουσα κραυγές και προσβολές στο γήπεδο, ήταν να επικεντρωθώ στη δουλειά μου και να το συζητήσω αν ήταν δυνατόν αργότερα, γιατί δεν πρέπει να είμαστε σιωπηλοί, οφείλουμε να μιλήσουμε. Αυτά είναι ζητήματα για τα οποία πρέπει να μιλάμε.» Η αισιόδοξη φύση του ντόπιου της Νέας Καληδονίας ξέρει ότι ο δρόμος θα είναι μακρύς, αλλά παραμένει πεπεισμένος ότι το έργο που θα επιτελέσει θα αποδώσει μια μέρα. «Οι άνθρωποι της γενιάς μου θέλουν να δώσουν ελπίδα», κλείνει χαμογελώντας.

Κείμενο 2

Οι ουλές

Το παρακάτω ποίημα της Ζωής Καρέλλη (1901-1998) δημοσιεύτηκε το 1951 στην ποιητική συλλογή «Της μοναξιάς και της έπαρσης».

Σαν πεινασμένα στόματα που δεν εχόρτασαν,
ανοίγουν οι επιθυμίες πληγές απάνω μας,
που μένουν ανοιχτές και δεν περνούν,
πληγές που μας πονούν.

Αν χέρι συμπονετικό δε μας τις γιάνει,
αν λόγος συμπονετικός δεν μας τις γλυκάνει,
λόγος παρήγορος, που ξέρει, απαλός,
τα τραύματα αφορμίζουν.

Περνάει καιρός και κλείνουν,
γιατί πρέπει να ζήσουμε.
Όμως σημάδια αφήνουνε,

³⁴ Στην έκθεση αυτή ο προπάππος του Καρεμπέ, Γουίλι, μαζί με συμπατριώτες του, φυλακίστηκε σε ζωολογικό κήπο και υποχρεώθηκε να γίνει «έκθεμα» παριστάνοντας τον κανίβαλο (πηγή CNN. gr, 30/10/2021).

ουλές, που φαίνονται άσχημες, βαθιές.
Οι αληθινές μορφές είναι τυραννισμένες.

Κι ας μη μας λένε τότε,
ας μην κατηγορούν, που είμαστε
οι παραμορφωμένοι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να συνοψίσεις σε 50-60 λέξεις τις απόψεις που διατυπώνει στο Κείμενο 1 ο Κριστιάν Καρεμπέ για το ποδόσφαιρο.

2ο υποερώτημα

Να επισημάνεις τη συμβολή του συνδέσμου «Όμως» στη δομή και στο περιεχόμενο της τρίτης παραγράφου του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 το χωρίο στο οποίο υπάρχει διάλογος και να επισημάνεις την επικοινωνιακή του λειτουργία. Να αποδώσεις το διαλογικό απόσπασμα σε πλάγιο λόγο.

ΘΕΜΑ 4

Αφού λάβεις υπόψη σου το περιεχόμενο του ποιήματος “Οι ουλές” (Κείμενο 2), να προσδιορίσεις την έννοια των «παραμορφωμένων» τεκμηριώνοντας την απάντησή σου. Τι συμβουλές θα έδινες σε έναν άνθρωπο που έχει «ουλές» στην ψυχή του;

154. ΘΕΜΑ 20153

Κείμενο 1

Ένας άλλος ρατσισμός...

Άρθρο του Κώστα Παπαχρήστου, δημοσιευμένο στην ηλεκτρονική έκδοση του Βήματος στις 17 Σεπτεμβρίου 2012. Προσβάσιμο στο <https://www.tovima.gr/2012/09/17/opinions/enas-allos-ratsismos>.

Υπάρχει μια μορφή ρατσισμού που τη βιώνουμε ολόγυρά μας καθημερινά, προσπερνώντας την αδιάφορα όταν δεν μας στοχεύει. Αυτοί που τον υφίστανται δεν είναι καν απαραίτητο να έχουν διαβεί τα σύνορα της χώρας, πράγμα που ίσως εξηγεί γιατί το μαρτύριό τους ελάχιστα συγκινεί και διεγείρει τα ανθρωπιστικά ανακλαστικά της πλειοψηφίας των κατά δήλωση αντιρατσιστών...

Η σκηνή στην κεντρική πλατεία της Ηλιούπολης. Μια γυναίκα τρέχει να προλάβει στη στάση το ακριβοθώρητο λεωφορείο της περιοχής. Στο παγκάκι της στάσης κάθεται μια παρέα νεαρών, πάνω-κάτω σε ηλικία

τρίτης λυκείου. Ξάφνου, ένα πόδι απλώνεται απ' το παγκάκι. Η γυναίκα σκοντάφτει πάνω του και πέφτει, ενώ την ίδια στιγμή η παρέα ξεσπά σε γέλια και σε επευφημίες γι' αυτόν που είχε τη φαινή ιδέα! Η γυναίκα σηκώνεται, μαζεύει ντροπιασμένη τα κομμάτια της και μπαίνει αμίλητη στο λεωφορείο, δευτερόλεπτα πριν κλείσει η πόρτα. Είναι φανερό ότι έχει προ πολλού συμβιβαστεί με την ιδέα πως ανήκει σε κατώτερη «ράτσα». [...]

Λεπτομέρεια: Η γυναίκα δεν ανήκε στους ευνοημένους της Φύσης, αυτούς που θα χαρακτηρίζονταν «ευειδείς»³⁵. Ήταν αρκετά ευτραφής, και τα χαρακτηριστικά της δεν είχαν, γενικά, τίποτα το «ελκυστικό» με βάση τις επιταγές του σύγχρονου σταρ-σύστημα. [...]

Το περιστατικό δεν είναι μεμονωμένο. Ανάλογα συμβαίνουν καθημερινά στην Αθήνα (για να περιοριστώ στην πόλη μου). Και όλα, σχεδόν, έχουν ως αυτουργούς νέα παιδιά. Πολλά απ' αυτά κατεβαίνουν στους δρόμους συμμετέχοντας σε αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, ενώ στο σχολείο βγάζουν πύρινες ανακοινώσεις κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. [...]

Μια νέα γενιά, λοιπόν, αναδύεται φέροντας μέσα της τον σπόρο του φασισμού της εικόνας. Έτσι όπως η τελευταία επιβάλλεται με βάση τα προστάγματα ιδιοτελών κέντρων του διεθνούς image-making! Κι όσοι δεν είναι προικισμένοι με τις ιδιότητες που απαιτούν τα στερεότυπα, οφείλουν να υποβάλλονται σε πόνους κι έξοδα, ώστε να υπερνικήσουν, κατά το δυνατόν, την ίδια τη βούληση της Φύσης. [...]

Καμία προοδευτική πολιτική δύναμη, καμία ευαίσθητη ανθρωπιστική οργάνωση, κανένα αντιρατσιστικό κίνημα δεν ασχολήθηκε ποτέ με αυτό το είδος κοινωνικού ρατσισμού. Και κανείς απ' αυτούς δεν ανησύχησε για τις (εν μέρει κληρονομημένες, εν μέρει αναδυόμενες) νοοτροπίες και συμπεριφορές μιας πολύ σκληρής νέας γενιάς σε ό,τι αφορά την αισθητική διαφορετικότητα ή –ακόμα χειρότερα – τη φυσική αδυναμία. [...]

Κείμενο 2

Essai sur l' inégalité des races humaines

ξεχνιέται ο Αδόλφος Χίτλερ;

Το παρακάτω ποίημα του υπερρεαλιστή ποιητή Νίκου Εγγονόπουλου (1907-1985), προέρχεται από την ποιητική συλλογή Στην κοιλάδα με τους ροδώνες, εκδ. Ίκαρος, 1978. Ο τίτλος του ποιήματος στα γαλλικά είναι παρμένος από το Δοκίμιο για την ανισότητα των ανθρωπίνων φυλών του Γάλλου διανοούμενου Αρτύρ Ντε Γκομπινό.

αλήθεια –των αδυνάτων αδύνατο–
 ποτές δεν εκατάφερα να καταλάβω
 αυτά τα όντα που δεν βλέπουνε
 το τερατώδες κοινό γνώρισμα τ' ανθρώπου
 – το εφήμερο
 της παράλογης ζωής του –
 κι ανακαλύπτουνε διαφορές
 – γιομάτοι μίσος – διαφορές
 σε χρώμα δέρματος φυλή
 θρησκεία

³⁵ Ευειδής (ο/η): αυτός/ή που έχει καλή εμφάνιση

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Κατανοώντας το περιεχόμενο του Κειμένου 1, να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω περιόδους λόγου ως Σωστές ή Λανθασμένες.

1. Το κείμενο αναφέρεται στο θέμα του ρατσισμού απέναντι σε μετανάστες.
2. Η γυναίκα δέχεται αδιαμαρτύρητα την πράξη των νεαρών, καθώς υποτιμά η ίδια τον εαυτό της.
3. Ο αρθρογράφος πιστεύει ότι η αντιρατσιστική στάση των νεαρών στο σχολείο είναι υποκριτική.
4. Ο αρθρογράφος υποστηρίζει ότι όσοι δεν ανταποκρίνονται στα στερεότυπα που θέτει ο φασισμός της εικόνας καλό θα ήταν να προσπαθήσουν να αλλάξουν την εμφάνισή τους.
5. Ο αρθρογράφος στηλιτεύει την αδιάφορη στάση προοδευτικών πολιτικών δυνάμεων και ανθρωπιστικών οργανώσεων για τη στάση της νέας γενιάς.

1ο υποερώτημα

Να καταγράψεις τη νοηματική σχέση που δηλώνουν οι ακόλουθες υπογραμμισμένες διαρθρωτικές λέξεις ή φράσεις του Κειμένου 1: όταν, είναι φανερό ότι, ενώ, ώστε, ή.

3ο υποερώτημα

Στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1 να επισημάνεις τον ρόλο των ακόλουθων σημείων στίξης.

α. του θαυμαστικού

Η γυναίκα σκοντάφτει πάνω του και πέφτει, ενώ την ίδια στιγμή η παρέα ξεσπά σε γέλια και σε επευφημίες γι' αυτόν που είχε τη φαινή ιδέα! (2η παράγραφος)

β. των εισαγωγικών

Η γυναίκα δεν ανήκε στους ευνοημένους της Φύσης, αυτούς που θα χαρακτηρίζονταν «ευειδείς». (3η παράγραφος)

γ. των κομμάτων, της παρένθεσης και της διπλής παύλας

Καμία προοδευτική πολιτική δύναμη, καμία ευαίσθητη ανθρωπιστική οργάνωση, κανένα αντιρατσιστικό κίνημα δεν ασχολήθηκε ποτέ με αυτό το είδος κοινωνικού ρατσισμού. Και κανείς απ' αυτούς δεν ανησύχησε για τις (εν μέρει κληρονομημένες, εν μέρει αναδυόμενες) νοοτροπίες και συμπεριφορές μιας πολύ σκληρής νέας γενιάς σε ό,τι αφορά την αισθητική διαφορετικότητα ή – ακόμα χειρότερα – τη φυσική αδυναμία. (7η παράγραφος)

ΘΕΜΑ 4

Ποια είναι η στάση του ποιητικού υποκειμένου απέναντι στο θέμα του ρατσισμού; Ποια συναισθήματα και σκέψεις σου προκάλεσε η ανάγνωση του ποιήματος; Ανάπτυξε την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Κείμενο 1**Ταβέρνες: Χώροι ψυχικής αποφόρτισης για τους απεγνωσμένους**

Το απόσπασμα προέρχεται από τον τόμο Ι΄, Η παλαιότερη πεζογραφία μας, εκδόσεις Σοκόλη, 1997, Δημοσθένης Βουτυράς, παρουσίαση- ανθολόγηση: Βέρα Βασαρδάνη, σελ 295, 296-298.

[...] Στις εξοχές του Πειραιά και, λιγότερο, της Αθήνας, «φυτρώνουν» οι μικρές νησίδες περιστασιακής ανακούφισης, οι ταβέρνες. Φτηνό φαγητό και κρασί, που μπορούν να μείνουν χρέος ή να πληρωθούν ρεφενέ από την παρέα, διασκέδαση που περιλαμβάνει κουβέντα, αφηγήσεις και τραγούδι (αλλά πολύ σπάνια στα έργα του Βουτυρά χορό), ανθρώπινη επαφή, φιλία και νέες γνωριμίες, χαλάρωση των εντάσεων, εκτόνωση του καημού και συντήρηση της ελπίδας κάνουν το μαγαζί σημείο καθημερινής συνάντησης και στέκι για μια μεγάλη κατηγορία αντρικού αποκλειστικά πληθυσμού.

Οι ήρωες του Βουτυρά βρίσκουν εκεί ένα πολυλειτουργικό καταφύγιο, όπως και ο δημιουργός τους. Η καίρια ψυχολογική λειτουργία της ταβέρνας γι αυτούς, καθώς αναδεικνύεται στα διηγήματα, είναι η παροχή συναισθηματικής ασφάλειας και η δημιουργία της ψευδαίσθησης ορισμένης ενότητας και ένταξης, ο κατευνασμός δηλαδή των οδυνηρών συναισθημάτων της αποξένωσης, του κενού και της διάψευσης. [...]

[...] Νικημένοι και μοιραίοι είναι οι ήρωες του Δημοσθένη Βουτυρά. Αυτούς παρουσιάζει στην ταβέρνα: μικροαστούς, άνεργους, λούμπεν, υπόκοσμο, εργατικούς, θλιβερούς μποέμ, μοναχικούς, άτυχους οικογενειάρχες, ανέραστους, φτωχούς, αποκλεισμένους. Όλοι μαζί απαρτίζουν μια νέα μεγάλη διαταξική κοινωνική κατηγορία- ιδιαιτερότητα της ανάγνητης, «καπιταλιστικής» μεγαλούπολης, που έχει ως κοινό παρανομαστή την αποτυχία να αντεπεξέλθει στον ανταγωνισμό, με συνέπεια την περιθωριοποίησή της. Ο Βουτυράς είναι ο πρώτος που δίνει λογοτεχνική υπόσταση σ' αυτή την κατηγορία. [...] Ο μύθος της ηθικής μέσης ελληνικής οικογένειας με τη σύζυγο-φύλακα άγγελο του σπιτιού, τη μάνα –αγία και τον τίμιο νοικοκύρη συνθλίβεται κάτω από την ειρωνεία και την ειλικρίνεια του τολμηρού και διεισδυτικού βλέμματός του συγγραφέα.

Κείμενο 2**Ο Βουβός**

Αργύρης Εφταλιώτης Νησιώτικες Ιστορίες, β' έκδοση Λογοτεχνική Βιβλιοθήκη Φέξη, Αθήνα 1911, σελ. 66-67, στον Τόμο Η' Η παλαιότερη πεζογραφία μας, εκδόσεις Σοκόλη, 1997, σελ. 124-125.

Τόνη θυμούμαι το δύστυχο. Λιγνό, αφηλό, και νόστιμο παλικάρι. Είτανε γεννημένος βουβός. Πάει να πη, είταν και κουφός. Σα να μη τούφταναν αυτά τα ψεγάδια είχε μείνει κι ορφανός από πέντε χρονώ. Μια γειτόνισσα τον πήρε και τον ανάθρεψε. Δηλαδή τον έμαθε να κουβαλή νερό, να ψουνίζη και να κουνή το μωρό, σα δεν είχε άλλη δουλειά.

Μαζί μ' αυτό το μωρό μεγάλωσε κι ο Βουβός· μα το μωρό σα μεγάλωσε φορούσε κοντούτσικα φουστανάκια. Είταν κορίτσι το μωρό που κουνούσε ο Βουβός.

Σαν αδέλφια κατάντησαν. Και σαν αδέλφια μεγάλωναν. Η μικρούλα είταν η μόνη που δεν τον πείραζε. Ως κ' η μάνα τον περιγελούσε, μ' όλη της την καλή καρδιά. Στα χωριά το περιγέλιο να λείψη δε γίνεται. Σκάνουν και πηγαίνουνε στο καλό, αν δεν περιγελάσουν ένα βουβό. Και στην ανάγκη, ας μην είναι και βουβός.

Τόνε θυμούμαι ως δεκαπέντε χρονών, και τη μικρούλα ως δέκα. Τους θυμούμαι σαν πήγαιναν το βράδυ στη βρύση μαζί. Κάποιος τούρριχνε του βουβού ένα πετραδάκι, ή και πεπονόφλουδο. Δεν το λησιμονώ το πρόσωπό του το πικραμένο και το λυπητερό, καθώς γύριζε κ' έβλεπε τη μικρή, σα να της έλεγε: «Βλέπεις, τι θα πη να είσαι βουβός;» Η μικρή τότες κοίταζε γύρω, με μάτια που τινάζανε σπίθες. Αλλοί³⁶ στο αν τον έπαιρνε το μάτι της το θεομπαίχτη που πέταξε το πετραδάκι ή το φλούδι απάνω στο σύντροφό της.

Τόνε θυμούμαι και στο πανηγύρι το δύστυχο το βουβό. Είτανε μεγαλύτερος τώρα. Σωστό παλικάρι. Πάλι με την κόρη και με τη μάνα της τη γριά. Σωστή κοπέλλα κ' η κόρη τώρα. Όχι πολύ όμορφη, μα νόστιμη, νόστιμη κι αφράτη σα μήλο μαγιάτικο. Τη θυμούμαι σα χόρευε μαζί με τις άλλες γειτόνισσες. Ο Βουβός, - όλη του η ακοή κι όλη του η μιλιά είτανε μαζεμένη στα ζωηρά μάτια του, και στα πρόσχαρα χείλη του- δεν χόρταινε να την καμαρώνη, και να της δίνη θάρρος με τα χαϊδευτικά του γνεψίματα. Δος του και χόρευε η κοπέλλα, dos του και λαφροτηδούσε ο ανοιχτόκαρδος ο Βουβός.

Αχ, τότε θυμούμαι και στη στερνή φορά που τον είδα! Περπατούσα μια βραδιά μοναχός μου στην ακρογιαλιά. Πήγα ως τον κάβο, στάθηκα σ' ένα βράχο, και κοίταξα τα ήσυχα και βαθιά νερά. Στο πλάγι μου είτανε μια άλλη πέτρα, πιο μέσα κατά τη θάλασσα. Και δίπλα στην πέτρα, από το δικό μου το μέρος, έπλεε κάτι, που δεν άργησα να καταλάβω τι είταν. Έπλεε ήσυχα και βαριά, και κάθε λίγο το χτυπούσε κ' ένα κύμα στην πέτρα. Πάω κοντότερα, δεν είχα λάθος. Είταν άνθρωπος, κ' είταν ο δύστυχος ο Βουβός!

Ίσα ίσα ότι στεφανώθηκε η μικρούλα!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να εντοπίσεις και να παραθέσεις τις διάφορες κατηγορίες στις οποίες ανήκαν οι θαμώνες των ταβερνών στο έργο του Βουτυρά και τη στάση της κοινωνίας απέναντί τους.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο συνδέονται νοηματικά η 1η και η 2η παράγραφος του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρεις γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο συγγραφέας του Κειμένου 1 επιχειρεί να προβληματίσει τον αναγνώστη σχετικά με την ψυχολογική και κοινωνική κατάσταση των «ηρώων» του.

ΘΕΜΑ 4

Με βάση το Κείμενο 2 να περιγράψεις και να ερμηνεύσεις σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων την ψυχολογική «πίεση» που ασκούσε ο κοινωνικός περίγυρος στον συναισθηματικό κόσμο του Βουβού. Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με σχετικές αναφορές και να εκφράσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου προκάλεσε η ανάγνωση του κειμένου.

³⁶ Αλίμονο

Κείμενο 1

Συνδυασμός αποσπασμάτων από το βιβλίο του Άγγελου Συρίγου & του Ευάνθη Χατζηβασιλείου, Μικρασιατική Καταστροφή. 50 Ερωτήματα και Απαντήσεις, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2022.

Ο μικρασιατικός ελληνισμός ήταν πάντοτε ένα εκλεκτό κομμάτι του έθνους. Ειδικά κατά το 18^ο και 19^ο αιώνα, σημείωσε τεράστια πρόοδο, οικονομική, εκπαιδευτική και πολιτισμική. [...]

Τίποτε δεν έμεινε ίδιο μετά στην ελληνική πολιτική μετά την Καταστροφή. Η ήττα στη Μικρά Ασία και η εκδίωξη των Ελλήνων από εκεί σηματοδότησε την ολοκλήρωση του πρώτου αιώνα της ελληνικής ανεξαρτησίας κατά τον οποίο βασικός στόχος ήταν η υλοποίηση της Μεγάλης Ιδέας η οποία αναφερόταν πάντοτε σε διεκδίκηση περιοχών που κατοικούνταν από ελληνική πλειοψηφία πληθυσμού. [...]

Το 1922 είναι η μεγαλύτερη καταστροφή που υπέστη ο ελληνισμός στη μακραίωνη ιστορία του. Ορίζει την απώλεια των χαμένων πατρίδων μετά το 1922 για πρώτη φορά μετά από χιλιάδες χρόνια δεν υπάρχουν πλέον ελληνικές κοινότητες, δεν ομιλείται η ελληνική γλώσσα στην απέναντι ακτή του Αιγαίου, έναν από τους τόπους που δημιούργησαν αυτόν τον πολιτισμό. Το 1922 χάθηκαν πολλοί άνθρωποι μας. Όσοι γλίτωσαν και ήρθαν στο ελεύθερο κράτος αντιμετώπισαν την κοινωνική φρίκη της προσφυγιάς ...

Η Μικρασιατική Καταστροφή έφερε στην Ελλάδα ένα τεράστιο ρεύμα προσφύγων: περίπου ενάμισι εκατομμύριο άνθρωποι σε μια χώρα τεσσάρων εκατομμυρίων, εξαθλιωμένοι, πολλοί από αυτούς πέθαναν από πείνα και αρρώστιες ακόμη και μετά την έλευσή τους στην ελεύθερη πατρίδα. Και όμως, εγκαταστάθηκαν, προόδευσαν και έφεραν και στη χώρα πρόοδο κουβαλώντας μαζί τους ένα πνεύμα διαφορετικό από αυτό των Ελλαδιτών. [...]

Στην επιτυχημένη ενσωμάτωση των προσφύγων καταλυτικό ήταν το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι ανήκαν στο ίδιο το ελληνικό έθνος: όσο κι εαν υπήρξαν τριβές, δεν ήταν «ξένος» πληθυσμός. Αυτό το γιγάντιο κατόρθωμα, η ενσωμάτωση των προσφύγων, ήταν το μεγαλύτερο επίτευγμα του ελληνικού κράτους στα 200 χρόνια της ζωής του. [...]

Και εμείς οι Ευρωπαίοι Έλληνες του 2022 είμαστε ένα ενιαίο σύνολο. Έχουμε αφήσει πίσω μας τις παλιές αντιπαλότητες μεταξύ γηγενών και προσφύγων, που αδίκησαν τη γενιά του '22. Είμαστε όλοι απόγονοι της Μικρασιατικής Καταστροφής, απόγονοι πάνω από όλα των ανθρώπων – των παππούδων και των γονιών μας – που είχαν τη δύναμη να την ξεπεράσουν, να αναπτύξουν τη χώρα και να την πάνε μπροστά!

Κείμενο 2Πρόσφυγες

Γρηγόριος Ξενόπουλος, Πρόσφυγες, Αδ. Βλάσση, Αθήνα 1994 (1η έκδοση 1934).

Απόσπασμα από το πρώτο κεφάλαιο.

Μόλις είχε μπει ο Σεπτέμβρης του 1922. Στον Πειραιά έφθαναν ολοένα θύματα της μικρασιατικής καταστροφής. Με βαπόρια, με καράβια, με καϊκια, ακόμα και με βάρκες από τα κοντινά μέρη, όπου είχαν καταφύγει προσωρινά. Κάτω από ένα γελαστό ουρανό, μέσα σε μια κι ήσυχη ατμόσφαιρα, η πονετική θάλασσα έστελνε στη στοργική γη τα οικτρά «απομεινάρια του χαμού»...

Εκείνο το πρωί, ο Μάνος ο Κυριακίδης, ένας νέος ακόμα άνδρας, είχε κατεβεί στον Πειραιά για δουλειές του. Η καταστροφή τον είχε βέβαια συγκινήσει, μα δεν ήταν ούτε κανένας εξημμένος πατριώτης, ούτε κανένας πολιτικολόγος του συμφέροντος. Έκανε μεγάλες εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις, κι αυτές τον ενδιέφεραν περισσότερο από κάθε τι άλλο. Όπως οι άνθρωποι του είδους του, ήταν μάλλον εγωιστής, μάλλον αδιάφορος και αν θέλετε, μάλλον αναισθητός.

Μια στιγμή- είχε τελειώσει και την τελευταία του δουλειά κι ετοιμαζόταν να γυρίσει στην Αθήνα- στάθηκε στην παραλία και κοίταζε την αποβίβαση των προσφύγων. Οίκτος είχε ζωγραφιστεί στο πρόσωπό του, ειλικρινής βέβαια εκείνη την ώρα, μα που σε λίγο θα τον ξεχνούσε. Μαζί αισθανόταν και κάποια περιέργεια, λιγάκι νοσηρή μ' ανθρώπινη κι αυτή δυστυχώς ... Κοίταζε αμίλητος. Όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, άγνωστοί του, που παρακολουθούσαν σαν κι αυτόν το θλιβερό θέαμα, έλεγαν τις σκέψεις τους δυνατά, σαν να ήθελαν να ανοίξουν μαζί του κουβέντα. Τους άκουγε χωρίς να τους βλέπει και κουνούσε το κεφάλι του χωρίς μιλή. [...]

Οι πρόσφυγες τώρα έφευγαν, τους έπαιρναν, τους κουβαλούσαν. Ήταν οικογένειες, συντροφίες, παρέες. Άλλοι είχαν μαζί τους και λίγα πράγματα, άλλοι πήγαιναν με άδεια χέρια. Λίγοι έμπαιναν σ' αμάξια, οι περισσότεροι ξεκινούσαν πεζοί. Και ο τόπος σιγά-σιγά άδειαζε... [...] Τα ίδια χλομά πρόσωπα, τα ίδια σβησμένα μάτια, τα ίδια ξεθωριασμένα κουρέλια, η ίδια δυστυχία ολοένα, ολοένα... Άξαφνα, το μάτι του πήρε ένα κορίτσι, που καθόταν χάρω στις πλάκες, όπου είχε ρίξει μια μεγάλη, κόκκινη σα ματωμένη μαντήλα. Το κορίτσι αυτό του φάνηκε σαν απομονωμένο, σαν ξεχασμένο, σαν έρημο.[...] Ήταν άσπρη σαν πανί, αδύνατη όσο δε λέγεται, και στο πρόσωπο καθώς και στα χέρια είχε πολλούς μώλωπες, άλλους μελανούς κι άλλους κόκκινους.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να εκθέσεις συνοπτικά τις συνέπειες της Μικρασιατικής καταστροφής, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 οι συγγραφείς επιστρατεύουν ως τρόπο οργάνωσης την αντίθεση. Να εντοπίσεις τα μέλη της και να αιτιολογήσεις αυτή την επιλογή.

3ο υποερώτημα

- α. Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 πέντε σχόλια των συγγραφέων: τρία λεκτικά και δύο που στηρίζονται σε σημεία στίξης.
- β. Να δικαιολογήσεις την επιλογή του πρώτου πληθυντικού ρηματικού προσώπου στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1.

ΘΕΜΑ 4

Ποια είναι η συναισθηματική αντίδραση του ήρωα στο Κείμενο 3 απέναντι στους πρόσφυγες; Αιτιολόγησε την απάντησή σου χρησιμοποιώντας σχετικές κειμενικές ενδείξεις. Συμμερίζεσαι τη θέση του; Να απαντήσεις σε 150-200 λέξεις.

Κείμενο 1**[Σεξουαλική ταυτότητα και κοινωνικός ρατσισμός]**

Τα παρακάτω διασκευασμένα αποσπάσματα ανήκουν στο κείμενο της Σοφίας Τσαπαδά «ΛΟΑΤΚΙ+κοινότητα, αντιμετώπιση και ρατσισμός», που δημοσιεύτηκε στις 7.2.2022 στον ιστότοπο offlinepost.gr/2022/02/07/loatki-koinotita-antimetopisi-kai-ratsismos/

Όμως, μετά από τόσα χρόνια, αυτή η ισότητα και ο σεβασμός γιατί δεν έχουν έρθει; Ακόμα και σήμερα, τον 21ο αιώνα, άνθρωποι με ένα σεξουαλικό προσανατολισμό πέραν του επιτρεπτού, περιθωριοποιούνται, χλευάζονται και αντιμετωπίζονται με τον χειρότερο τρόπο. Από μικρά παιδιά μέχρι ηλικιωμένα άτομα, βιώνουν τρομακτικές καταστάσεις και δυστυχώς τα περισσότερα μαθαίνουν σε αυτό και δεν μιλάνε. Άνθρωποι που φοβούνται να ζήσουν ελεύθεροι γιατί η κοινωνία θα τους χαρακτηρίσει με τα χειρότερα επίθετα, θα τους επιτεθεί και θα τους χτυπήσει τόσο πολύ σε σημείο που θα τους θανατώσει. Όλα αυτά, μέρα μεσημέρι σε έναν κεντρικό και πολυσύχναστο δρόμο, και ίσως εκείνη τη στιγμή να μη βρεθεί κανείς να αντιδράσει.

Είναι, όμως, μόνο θέμα της κοινωνίας; Όχι. Τεράστιο μερίδιο σε όλο αυτό έχει η πολιτεία και όσοι την εκπροσωπούν. Πριν από περίπου μία δεκαετία, προτάθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα η ψήφιση ενός αντιρατσιστικού νομοσχεδίου το οποίο, μεταξύ άλλων, περιελάμβανε την προστασία των ομοφυλόφιλων από συγκεκριμένα είδη διακρίσεων. Η ψήφιση αναβλήθηκε και τέθηκε επί τάπητος ξανά μετά από κάποια χρόνια. Όταν λοιπόν φτάνουμε στο σημείο της έκδοσης νόμων ώστε μία μερίδα να μην δέχεται ρατσιστικές συμπεριφορές, καταλαβαίνουμε πως κάτι δεν πάει καθόλου καλά και θα έπρεπε να μας προβληματίζει όλους.

Είναι αδιανόητο εν έτει 2022, άνθρωποι να χρησιμοποιούν υβριστικές εκφράσεις εναντίον άλλων ανθρώπων επειδή δεν τους αρέσει κάτι επάνω τους, μαθητές να δέχονται χυδαίες λεκτικές επιθέσεις από καθηγητές, και εργαζόμενοι να αντιμετωπίζουν προσβλητικές συμπεριφορές από εργοδότες και συναδέλφους. Επίσης, είναι τουλάχιστον ανεπίτρεπτο, εγκληματικές οργανώσεις να απειλούν ανοιχτά τους ομοφυλόφιλους και να ενθαρρύνουν ρητορικές και πράξεις μίσους εναντίον τους.

Σε μια κοινωνία που ένα παιδί ντρέπεται και φοβάται να πάει στο σχολείο, δύο άνθρωποι φοβούνται να εκδηλώσουν την αγάπη τους και δεν τους επιτρέπεται να ενώσουν τις ζωές τους με νόμο ούτε να προχωρήσουν στην υιοθεσία ενός παιδιού, είμαστε όλοι υπόλογοι, ιδιαίτερα όταν αιτία όλων των παραπάνω είναι ο σεξουαλικός προσανατολισμός και η σεξουαλική ταυτότητα.

Αντί, λοιπόν, να διδάσκεται η ομοφοβικότητα και ο ρατσισμός, ας ξεκινήσει να διδάσκεται η ενσυναίσθηση, η αγάπη και ο σεβασμός προς τους γύρω μας. Ίσως αν δεν καταπιέζαμε τους ανθρώπους να «μπούνε» σε καλούπια ξεπερασμένα και δεν τους μαθαίναμε να κρίνουν τους άλλους από την εμφάνιση, τα πράγματα να ήτανε λίγο καλύτερα. Όσο όμως όλα αυτά συνεχίζονται, η κοινωνία θα βυθίζεται στο σκοτάδι και θα συνεχίζει να μισεί άτομα άλλης εθνικότητας, θρησκείας και σεξουαλικότητας επειδή έτσι έμαθε και έτσι μαθαίνει στους απογόνους της.

Κείμενο 2**Τακτική και στρατηγική**

Το ποίημα του Mario Benedetti (1920-2009), σε μετάφραση Αρτέμιδος Μιχαηλίδου, αντλήθηκε από την ιστοσελίδα: <https://www.o-klooun.com/anadimosiefseis/mario-benedetti-taktiki-kai-stratigiki>

Η τακτική μου είναι
να σε κοιτώ
να σε μαθαίνω όπως είσαι
να σ' αγαπώ όπως είσαι

η τακτική μου είναι
να σου μιλώ
και να σ' ακούω

να χτίζω με τις λέξεις
γέφυρες απόρθητες

η τακτική μου είναι
να παραμείνω στη μνήμη σου

δεν ξέρω με τι τρόπο
ούτε με ποια αφορμή
να παραμείνω πάντως μαζί σου

η τακτική μου είναι
να είμαι ειλικρινής
και να πιστεύω το ίδιο για σένα
και να μην πουλάμε παραμύθια
ο ένας στον άλλο

ούτως ώστε ανάμεσά μας

να μην υπάρχει τείχος
ή άβυσσος

η στρατηγική μου,
ωστόσο
είναι πιο σοβαρή
και πιο απλή

η στρατηγική μου είναι
για απ' αυτές τις μέρες
δεν ξέρω με τι τρόπο
ούτε με ποια αφορμή

επιτέλους, να μ' έχεις ανάγκη.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ (Σ) ή ΛΑΘΟΣ (Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του Κειμένου 1.

- α. Στις μέρες μας οι άνθρωποι «διαφορετικού» σεξουαλικού προσανατολισμού, αφού βίωσαν τρομακτικές καταστάσεις, μπορούν επιτέλους να απολαμβάνουν περισσότερο σεβασμό.
- β. Χλεύη, εκφοβισμός, περιθωριοποίηση, απειλές, ύβρεις, επιθέσεις και δολοφονίες, είναι μερικές μόνο από τις ανεπίτρεπτες συμπεριφορές μελών της κοινωνίας μας προς τη σεξουαλική διαφορετικότητα.
- γ. Η έκδοση νόμων ώστε μία μερίδα πολιτών να μην δέχεται ρατσιστικές συμπεριφορές, αποδεικνύει το υψηλό επίπεδο της πολιτικής και της κοινωνίας ενός κράτους.
- δ. Η βάνουση και ρατσιστική συμπεριφορά με αιτία τη σεξουαλική διαφορετικότητα, είναι ζήτημα συλλογικής ευθύνης.
- ε. Η αλλαγή της οπτικής στην εκπαίδευση θα βελτιώσει τη στάση της κοινωνίας απέναντι στη διαφορετικότητα.

2ο υποερώτημα

Η τρίτη παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται κατά βάση με παραδείγματα. Να εντοπίσεις δύο από αυτά και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στην ανάπτυξη του κειμένου.

3ο υποερώτημα

- α) Στην πρώτη και τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 υπάρχουν δύο ερωτήσεις. Ποιες είναι και ποιους σκοπούς της συγγραφέα εξυπηρετούν;
- β) «Αντί, λοιπόν, ... λίγο καλύτερα»: στο απόσπασμα της πέμπτης παραγράφου του Κειμένου 1 αξιοποιείται η αντίθεση και η υπόθεση. Να τις εντοπίσεις και να εξηγήσεις τι επιτυγχάνει η συγγραφέας με αυτές.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζονται η «τακτική» και η «στρατηγική» του ποιητικού υποκειμένου. Να τις εκθέσεις, να τις ερμηνεύσεις και να εκφράσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου δημιουργούνται από την ανάγνωση του ποιήματος (120-150 λέξεις).

158. ΘΕΜΑ 16775

Κείμενο 1

[Χαιρετισμός της Προέδρου της Δημοκρατίας]

Το κείμενο που ακολουθεί είναι ο χαιρετισμός της Προέδρου της Δημοκρατίας, κας Κατερίνας Σακελλαροπούλου, σε εκδήλωση για την Ημέρα Μνήμης Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων (27.01.2022).

Σήμερα, επέτειο απελευθέρωσης του Άουσβιτς, τιμάμε τη Διεθνή Ημέρα Μνήμης για τα Θύματα του Ολοκαυτώματος – του πιο αποτρόπαιου γεγονότος του 20ου αιώνα, του μεγαλύτερου εγκλήματος που διέπραξε ο άνθρωπος, του πλέον οδυνηρού τραύματος στο σώμα της Ευρώπης. Υπήρξε μια καταστροφή που υπερβαίνει τα όρια του λόγου. Μια ιδεοληπτική³⁷, συστηματική, ψυχρή γενοκτονία, που αφάνισε έξι εκατομμύρια Εβραίους και πολλούς άλλους συνανθρώπους μας στα κολαστήρια των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης και στους ματωμένους ερημότοπους της κεντρικής Ευρώπης, κάτω από τα πυρά των χιτλερικών εκτελεστικών αποσπασμάτων. Ένα έγκλημα που στιγμάτισε ανεξίτηλα όχι μόνο τον δυτικό και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, αλλά και την ιστορία ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ένα αδιανόητο συμβάν, την ουσία του οποίου καμιά κοινωνικο-ιστορική ανάλυση δεν είναι σε θέση να μεταδώσει, ακριβώς γιατί είναι απόλυτα απάνθρωπο. Μια «οντολογική σφαγή», όπως το ονόμασε ο Τζωρτζ Στάινερ³⁸.

Τιμάμε παράλληλα την Ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος. Για μας, τους Έλληνες, που χάσαμε δεκάδες χιλιάδες Εβραίους συμπατριώτες μας, χάνοντας ταυτόχρονα και ένα σημαντικό κομμάτι της πολυπολιτισμικής μας παράδοσης, η επέτειος επιτάσσει μνήμη και γνώση. Πρέπει η νεότερη, ιδίως, γενιά, να μάθει τι πραγματικά συνέβη στα στρατόπεδα της φρίκης, πώς ξεθεμελιώθηκε ολόκληρη σχεδόν η εβραϊκή κοινότητα της Θεσσαλονίκης, των Ιωαννίνων, της Κέρκυρας, αλλά και να εκτιμήσει τη θετική συνεισφορά κοινοτήτων, όπως η ζακυνθινή, στη σωτηρία των Εβραίων ή τους μηχανισμούς αλληλεγγύης που δημιουργήθηκαν στην Αθήνα και αλλού, αποτρέποντας την ολοκληρωτική εξάλειψη του εβραϊκού στοιχείου από την Ελλάδα.

Το Ολοκαύτωμα μάς αφορά όλους, όχι μόνον τον εβραϊκό λαό. Αποκαλύπτει, γυμνό, το πρόσωπο του κακού και θέτει σε συνεχή δοκιμασία την ηθική μας συνείδηση. Αποτινουμε³⁹ με δέος και συντριβή φόρο τιμής στα εκατομμύρια θύματα της ναζιστικής λαίλαπας. Το σύνθημα «Ποτέ ξανά» μάς καλεί να θυμόμαστε ενεργά, να μετατρέπουμε τη μνήμη σε πράξη. Να καλλιεργούμε την ιστορική γνώση. Να αναστοχαζόμαστε τις αιτίες που γέννησαν τον ναζισμό, τον ρατσισμό, τον αντισημιτισμό⁴⁰ και κάθε είδους φυλετικές, θρησκευτικές και κοινωνικές προκαταλήψεις. Να εργαζόμαστε με περισυλλογή για την αφύπνιση των συνειδήσεων και τη θωράκιση ενάντια στη ρητορική του μίσους. Να ενισχύουμε την κοινωνική φιλότιτα⁴¹ και την αλληλεγγύη. Μόνον έτσι θα αποτραπεί η επανάληψη παρόμοιων εγκλημάτων που αμαυρώνουν⁴² τον πολιτισμό μας. Μόνον έτσι το «Ποτέ ξανά» θα αποκτήσει το πραγματικό νόημά του.

Κείμενο 2

Γιάννης Αγγελάκας (1959 –)

Σιγά μην κλάψω

Ο Γιάννης Αγγελάκας είναι τραγουδιστής, μουσικός και ποιητής, γνωστός στο ευρύ κοινό μέσα από το ροκ συγκρότημα «Τρύπες» (1983 – 2001). Το 2005 κυκλοφόρησε τον πρώτο καθαρά προσωπικό του δίσκο. Το

³⁷ εμμονική

³⁸ Γαλλο – Αμερικανός κριτικός της λογοτεχνίας και στοχαστής

³⁹ αποδίδουμε

⁴⁰ η συστηματική εχθρότητα προς την Εβραϊκή φυλή, που φτάνει ακόμα και σε προσπάθειες εξόντωσής της

⁴¹ φιλία

⁴² βλάπτουν

άλμπουμ ονομάζεται «Από 'δω και πάνω», ενώ ξεχωρίζει το κομμάτι «Σιγά μην κλάψω», το οποίο στη συνέχεια θα γίνει το δημοφιλέστερο τραγούδι στη σόλο πορεία του.

Μου λεν αν φύγω από τον κύκλο θα χαθώ
στα όριά του μοναχά να γυροφέρνω.
Και πως ο κόσμος είν' ανήμερο θεριό
κι όταν δαγκώνει εγώ καλά είναι να σωπαίνω.
Κι όταν φοβούνται πως μπορεί να τρελαθώ
μου λεν να πάω κρυφά κάπου να κλάψω.
Και να θυμάμαι πως αυτό το σκηνικό
είμαι μικρός, πολύ μικρός για να τ' αλλάξω.

Μα εγώ μ' ένα άγριο περήφανο χορό
σαν αετός πάνω απ' τις λύπες θα πετάξω.
Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ,
σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ.
Θα πάω να χτίσω μια φωλιά στον ουρανό,
θα κατεβαίνω μόνο αν θέλω να γελάσω.
Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ,
σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ.

Μου λεν αν φύγω πιο ψηλά θα ζαλιστώ
καλύτερα στη λάσπη εδώ μαζί τους να κυλιέμαι.
Και πως αν θέλω περισσότερα να δω,
σ' ένα καθρέφτη μοναχός μου να κοιτιέμαι.
Κι όταν φοβούνται πως μπορεί να τρελαθώ
μου λεν να πάω κρυφά κάπου να κλάψω.
Και να θυμάμαι πως αυτό το σκηνικό
είμαι μικρός πολύ μικρός για να τ' αλλάξω.

Μα εγώ μ' ένα άγριο περήφανο χορό
σαν αετός πάνω απ' τις λύπες θα πετάξω.
Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ,
σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ.
Θα πάω να χτίσω μια φωλιά στον ουρανό,
θα κατεβαίνω μόνο αν θέλω να γελάσω.
Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ,
σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ.

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε ένα κείμενο 50-60 περίπου λέξεων να παραθέσεις τους τρόπους με τους οποίους, σύμφωνα με την Πρόεδρο της Δημοκρατίας, θα αποτραπεί η επανάληψη εγκλημάτων που αμαυρώνουν τον πολιτισμό μας, όπως το Ολοκαύτωμα των Εβραίων.

1ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 («Τιμάμε παράλληλα ... την ολοκληρωτική εξάλειψη του εβραϊκού στοιχείου από την Ελλάδα.») η Πρόεδρος της Δημοκρατίας χρησιμοποιεί δύο κατηγορίες παραδειγμάτων. Ποια είναι αυτά και τι επιδιώκει να δείξει, κατά τη γνώμη σου, με τα συγκεκριμένα παραδείγματα;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «(Το Ολοκαύτωμα) Αποκαλύπτει, γυμνό, το πρόσωπο του κακού και θέτει σε συνεχή δοκιμασία την ηθική μας συνείδηση» (3η παράγραφος): Με την προσωποποίηση ως εκφραστικό σχήμα η ομιλήτρια επιχειρεί να:
 - α. ειρωνευτεί
 - β. καταγγείλει το γεγονός που περιγράφει
 - γ. προβληματίσει τον δέκτη για όσα αναφέρει
 - δ. δημιουργήσει αίσθημα ευφορίας στον δέκτη
2. Τα εισαγωγικά στην έκφραση «οντολογική σφαγή» (1η παράγραφος):
 - α. δηλώνουν μεταφορική χρήση της γλώσσας
 - β. καθιστούν πιο ρεαλιστικό και πειστικό τον αποτροπιασμό της ομιλήτριας για τον αφανισμό των Εβραίων
 - γ. αποτελούν ένα σχόλιο για το Ολοκαύτωμα
 - δ. είναι ένας τρόπος παράθεσης μιας έκφρασης που έχει διατυπωθεί από κάποιον άλλον
3. Η λέξη «λόγου» (1η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
 - α. γλώσσας
 - β. λέξεων
 - γ. λογικής
 - δ. αιτίας
4. Η λέξη «επιτάσσει» (2η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:
 - α. προστάζει
 - β. διατάζει
 - γ. απαγορεύει

δ. επιβάλλει

5. Στην έκφραση «οδυνηρού τραύματος» (1η παράγραφος), η ομιλήτρια χρησιμοποιεί τον πλεονασμό, για να εκφράσει:
- α. αποτροπιασμό
 - β. απορία
 - γ. αμφισβήτηση
 - δ. ειρωνεία

ΘΕΜΑ 2

Ο ρατσισμός υπήρξε ανέκαθεν ένα δόγμα που χρησίμευσε ως ιδεολογικό άλλοθι για τη διάπραξη αποτρόπαιων εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Με αφορμή τον χαιρετισμό της Προέδρου της Δημοκρατίας να γράψεις ένα άρθρο (350 – 400 λέξεων) για ανάρτηση στην ενημερωτική ιστοσελίδα που επισκέπτεσαι συχνότερα, στο οποίο θα παρουσιάζεις την άποψή σου σχετικά με τον ρόλο της οικογένειας και του σχολείου στη διαχείριση της διαφορετικότητας.

ΘΕΜΑ 3

Να καταγράψεις δύο (2) γλωσσικές επιλογές με τις οποίες το πρόσωπο του τραγουδιού στο Κείμενο 2 μάς μεταφέρει στον κόσμο του και να σχολιάσεις τη λειτουργία τους.

ΘΕΜΑ 4

Στους στίχους του τραγουδιού ο «χώρος» του κύκλου στην αρχή («Μου λεν αν φύγω από τον κύκλο θα χαθώ») λειτουργεί αντιθετικά με τον «χώρο» του ουρανού στο τέλος του τραγουδιού («Θα πάω να χτίσω μια φωλιά στον ουρανό»). Τι μπορεί να σημαίνει για σένα αυτή η αντίθεση σε συνάρτηση με τους υπόλοιπους στίχους του τραγουδιού; Ποια στάση ζωής υπαγορεύει (120 – 150 λέξεις);

Κείμενο 1**Διπλό πρόβλημα**

Το κείμενο υπογράφει ο Πάσχος Μανδραβέλης και έχει δημοσιευτεί στην Καθημερινή στις 23.8.2020.

Με τα ψηφιακά fake news υπάρχουν δύο προβλήματα. Το πρώτο είναι ότι δεν ξέρουμε από πού κρατά η σκούφια τους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να καταπολεμηθούν στην πηγή. Το δεύτερο συνίσταται στο γεγονός πως είναι τόσο πολλοί οι πομποί-αναμεταδότες τους, που είναι σχεδόν αδύνατον να ανασχεθούν. Στην εποχή της τυπογραφίας ήταν δακτυλοδεικτούμενες οι εφημερίδες-παραγωγοί ψευδών ειδήσεων και υπήρχε ο ανταγωνισμός των εκδοτών που ξεσκέπαζε ο ένας τα ανομήματα των άλλων. Στην περίπτωση του «θαυματουργού νερού του Καματερού», για παράδειγμα, υπήρχαν κάποιες εφημερίδες που διαλαλούσαν το θαύμα και πολλές άλλες που το κατακεραύνωναν ως απάτη. Ομοφωνία στην παραγωγή και διάδοση fake news στο σκληρό ανταγωνιστικό τοπίο των ΜΜΕ εμφανίζεται μόνο σε ό,τι αφορά τα αποκαλούμενα «εθνικά θέματα»: όχι μόνο στην Ελλάδα, όπως έδειξε και η περίπτωση του αμερικανοϊσπανικού πολέμου το 1898.

Υπάρχουν όμως και διαφορές. Οι παλιότερες μυθολογίες βασίζονταν σε ατελή γνώση. Οι άνθρωποι δεν ήξεραν το ηλεκτρικό φαινόμενο και για αυτό έφτιαξαν τον Δία, ώστε να εξηγήσουν τους κεραυνούς. Οι σημερινές μυθολογίες πηγάζουν από το γεγονός ότι οι άνθρωποι πνίγονται σε πληροφορίες, που δεν συναρθρώνονται σε κάποια θεωρία. Ισχύει αυτό που είχε πει ο Αμερικανός συγγραφέας Ισαάκ Ασίμοφ: «το πιο θλιβερό στοιχείο στη ζωή μας σήμερα είναι ότι η επιστήμη συλλέγει γνώση ταχύτερα από ό,τι η κοινωνία αποκτά σοφία».

Στο κενό μεταξύ πληροφορίας (που σήμερα η διάχυσή της είναι εκρηκτική) και συνάρθρωσής της σε λογικές θεωρητικές κατασκευές ανθούν οι θεωρίες συνωμοσίας. Αυτόν το καιρό κυκλοφορεί στα κοινωνικά δίκτυα ένα εκπληκτικό σκίτσο που απεικονίζει αυτό που έγραφε το 1934 ο T.S. Eliot «Πού είναι η σοφία που χάσαμε στη γνώση; Πού είναι η γνώση που χάσαμε στην πληροφορία;». Είναι η αποκαλούμενη «πυραμίδα DIKW» που ιεραρχεί τα δεδομένα, πληροφορία, γνώση, σοφία (data, information, knowledge, wisdom) προσθέτοντας τις θεωρίες συνωμοσίας. Από τα ίδια δεδομένα μπορεί να καταλήξει κάποιος στη σοφία, αλλά και σε θεωρία συνωμοσίας.

Όπως οι μυθολογίες ήταν αβάσιμες και ατελείς θεωρίες εξήγησης του κόσμου, ίσως το ίδιο να συμβαίνει τώρα με την εξάπλωση των θεωριών συνωμοσίας. Ο κόσμος γίνεται εξαιρετικά πολύπλοκος για τον μέσο άνθρωπο και οι σύγχρονες μυθολογίες περί ισχυρών κέντρων που ελέγχουν τα πάντα δίνουν την παρηγοριά μιας κάποιας εξήγησης.

Κείμενο 2**Broken voice¹**

Το ποίημα της Κούλας Αδαλόγλου έχει δημοσιευτεί στην ποιητική συλλογή με τίτλο «Διπλή άρθρωση» το 2009.

Με ραγισμένη φωνή παίρνω τηλέφωνο σε αριθμούς
που δεν-αντι-στοι-χού-νε-σε-συ-νδρο-μη-τές, λένε.

Πληκτρολογώ μηνύματα που ένας σέρβερ out of order² ακυρώνει.

¹ Ραγισμένη (σπασμένη) φωνή

² Εκτός λειτουργίας

Με ραγισμένη φωνή θρυμματίζω την κάμερα μιας πιθανής τηλεσυνομιλίας.

Ραγισμένη η φωνή μου

εισβάλλει σε αεροδρόμια και μετρό

μπερδεύει προορισμούς ανακατεύει διαδρομές

η ραγισμένη φωνή μου, μόνη,

μακριά από μένα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 περίπου λέξεις να παραθέσεις τους λόγους για τους οποίους, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, επικρατούν στην εποχή μας διάφορες θεωρίες συνωμοσίας.

2ο υποερώτημα

Υπάρχει, κατά τη γνώμη σου, ολοκληρωμένη δομή (θεματική πρόταση, σχόλια/λεπτομέρειες και περίοδος κατακλείδα) στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου και να εντοπίσεις τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσεται η παράγραφος.

3ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 ο αρθρογράφος επιλέγει σε αρκετά σημεία ένα πιο απλό λεξιλόγιο, το οποίο ταιριάζει περισσότερο σε προφορικό παρά σε γραπτό λόγο. Να εντοπίσεις τέσσερις λέξεις ή φράσεις με τα παραπάνω χαρακτηριστικά και να αιτιολογήσεις την επιλογή του με κριτήριο το θέμα στο οποίο αναφέρεται και το κοινό στο οποίο απευθύνεται.

ΘΕΜΑ 4

Με βάση σχετικές κειμενικές ενδείξεις σε ποια συναισθηματική κατάσταση φαίνεται ότι βρίσκεται το ποιητικό υποκείμενο και γιατί; Ποιες σκέψεις σου δημιουργούνται για τον τρόπο που πραγματοποιείται, αλλά και για την ουσία της επικοινωνίας σήμερα διαβάζοντας το Κείμενο 2; Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 - 150 περίπου λέξεις.

160. ΘΕΜΑ 14568

Κείμενο 1

Η ενημέρωση, το Διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Το παρακάτω διασκευασμένο άρθρο δημοσιεύθηκε στις 9 Ιανουαρίου 2017 στον ιστότοπο της εφημερίδας «Καθημερινή» και υπογράφεται από τους Αντώνη Καλογερόπουλο, Νίκο Παναγιώτου και Δήμητρα Δημητρακοπούλου. Παρουσιάζει τα ευρήματα έρευνας από 26 χώρες για την ενημέρωση των πολιτών.

Ο τρόπος με τον οποίο διαβάζουμε ειδήσεις αλλάζει διαρκώς, σύμφωνα με τα αποτελέσματα του 5ου ετήσιου Digital News Report του Ινστιτούτου Reuters για τη Μελέτη της Δημοσιογραφίας του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, που διενεργήθηκε σε 26 χώρες και σε δείγμα 50.000 ατόμων. Όπως προκύπτει από τα αποτελέσματα, η απήχηση των τηλεοπτικών ειδήσεων αρχίζει να μειώνεται, ιδιαίτερα στις νεαρές ηλικιακές ομάδες, ενώ σε κρίση φαίνεται να βρίσκονται τόσο ο έντυπος Τύπος όσο και τα υπόλοιπα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης σε αρκετές από τις χώρες που μελετώνται. Αντιθέτως, όλο και περισσότεροι ενημερώνονται από το Διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Οι δυναμικές αυτές είναι ακόμη πιο έντονες στην ελληνική κοινωνία, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της οποίας αλληλεπιδρούν με τις τεχνολογικές εξελίξεις, δημιουργώντας ένα αβέβαιο περιβάλλον για τα ελληνικά μέσα. Ειδικότερα, παρατηρούμε πολύ μεγάλη έλλειψη εμπιστοσύνης στις ειδήσεις και στους δημοσιογράφους, τους οποίους οι Έλληνες εμπιστεύονται σε μικρότερο βαθμό από ό,τι οι κάτοικοι όλων των άλλων χωρών του δείγματος. Παράλληλα, στη συντριπτική τους πλειονότητα θεωρούν πως τα μέσα ενημέρωσης δεν είναι ανεξάρτητα από αθέμιτες πολιτικές και επιχειρηματικές επιρροές. Η απαξίωση των παραδοσιακών μέσων ενημέρωσης συνοδεύεται με υψηλή χρήση του Διαδικτύου για ενημέρωση στην Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες. Όμως ο τρόπος με τον οποίο οι Έλληνες χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο για ενημέρωση, **όπως αποτυπώνεται στην έρευνα**, δημιουργεί προκλήσεις για τη βιωσιμότητα και των διαδικτυακών μέσων ενημέρωσης.

Οι Έλληνες ενημερώνονται από τα κοινωνικά δίκτυα σε μεγαλύτερο βαθμό από τους κατοίκους άλλων χωρών, με πρώτη επιλογή το Facebook. Είναι ενδεικτικό πως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι το κύριο σημείο πρόσβασης των Ελλήνων στις ειδήσεις στο Διαδίκτυο και όχι οι ενημερωτικοί ιστότοποι όπως σε αρκετές άλλες χώρες. Παράλληλα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιθυμούν να αυξήσουν τον χρόνο παραμονής των χρηστών στις πλατφόρμες τους, όπως για παράδειγμα το Facebook, το οποίο προωθεί την ανάγνωση άρθρων (instant articles) και την παρακολούθηση βίντεο μέσα στην πλατφόρμα του. Οι εξελίξεις αυτές ασκούν αυξανόμενες πιέσεις στην επισκεψιμότητα των ενημερωτικών ιστοτόπων.[...]

Παράλληλα, παρατηρούμε πως στο Διαδίκτυο το ενδιαφέρον διαχέεται σε μια πληθώρα νέων μέσων, γεγονός που συνδέεται και με την έλλειψη εμπιστοσύνης στα παραδοσιακά μέσα. Ενώ στις περισσότερες χώρες του δείγματος οι πρώτες σε χρήση ενημερωτικές ιστοσελίδες στο Διαδίκτυο είναι οι ιστότοποι μέσων του παραδοσιακού τοπίου ενημέρωσης (**εφημερίδες και τηλεοπτικοί σταθμοί**), στην Ελλάδα παρατηρείται κατακερματισμός σε πολλά είδη δικτυακών τόπων. Εκτός από τους ιστοτόπους παραδοσιακών μέσων, στη λίστα με τους πρώτους σε χρήση ιστοτόπους περιλαμβάνονται μέσα που έχουν δημιουργηθεί από δημοσιογράφους που αναδείχθηκαν από τα κυρίαρχα παραδοσιακά μέσα, αλλά και ανώνυμα ιστολόγια που συχνά φιλοξενούν θεωρίες συνωμοσίας και **ανυπόστατες ειδήσεις**.

Τα ευρήματα αυτά είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά για τη βιωσιμότητα αλλά και την ποιότητα της ενημέρωσης στην Ελλάδα. Η έλλειψη εμπιστοσύνης στις ειδήσεις, η πεποίθηση πως **οι διαδικτυακές διαφημίσεις είναι ενοχλητικές**, σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση που έχει πλήξει και τους πολίτες αλλά και τα ίδια τα μέσα ενημέρωσης, έχουν συμβάλει στην καθιέρωση της κουλτούρας της δωρεάν διαδικτυακής ενημέρωσης. **Οι τάσεις αυτές καταδεικνύουν την ανάγκη αναθεώρησης πολλών από τις υπάρχουσες πρακτικές, προκειμένου τα ΜΜΕ να ανταποκριθούν σε ένα ολοένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον.**[...]

Κείμενο 2

Η τηλεόραση

Το παρακάτω ποίημα είναι από τη συλλογή «Ο καθρέφτης του Πρωτέα» (1986) του Γιάννη Υφαντή. Σε αυτό ο ποιητής ειρωνεύεται τη σχέση του Νεοέλληνα με την τηλεόραση.

Το να 'χαμε τάρανδους μες στα σπίτια μας δεν πήγαινε. Θα μούγκριζαν
μέσα στον ύπνο μας, θα κόπριζαν
πάνω στα έπιπλα μας και προπάντων
μ' εκείνα τα πελώρια κέρατά τους θα ξεσχίζαν τις κουρτίνες μας, θα γκρέμιζαν
τ' αγάλματά μας, τα βιβλία μας, τα πιάτα μας. Δεν πήγαινε.
Όμως, η τηλεόραση, τι ζώο!
Έχει τα σιδερένια κέρατά της στην ταράτσα ενώ ήσυχη
κάθεται στο σαλόνι μας και μόνο
αν βάλουμε στην πρίζα τον ομφάλιο λώρο της ξυπνά.
Ήσυχο ζώο. Και τι όμορφο.
Μοιάζει με έντομο πελώριο, αστρικό.
Μοιάζει με τον πλανητικό προπάππο μας, τον Βεελζεβούλ³
που 'λεγε ιστορίες κι αποκοιμιόμασταν.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 60-70 λέξεις να παρουσιάσεις το θέμα στο οποίο αναφέρεται το Κείμενο 1 και τα συμπεράσματα που εξάγονται από τη σχετική έρευνα, για την οποία γίνεται λόγος.

2ο υποερώτημα

Στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1 οι συντάκτες του άρθρου επιλέγουν να οργανώσουν την παρουσίαση των ευρημάτων της έρευνας με την τεχνική της αντίθεσης. Ποια είναι τα δύο σκέλη της αντίθεσης και ποια θέση αναδεικνύεται με αυτήν;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. Στην πρόταση «όπως αποτυπώνεται στην έρευνα» (παράγραφος 2), με βάση τα συμφραζόμενα του κειμένου, η επιλογή της παθητικής σύνταξης στοχεύει στο να προσδώσει:

- α. αντικειμενικότητα
- β. αμεσότητα

³ σατανάς, διάβολος

- γ. ειρωνεία
 δ. παραστατικότητα στον λόγο
2. Στην παράγραφο 4 η παρένθεση (εφημερίδες και τηλεοπτικοί σταθμοί) δηλώνει:
- α. παραπομπή σε κείμενο
 β. σχόλιο
 γ. επεξήγηση
 δ. παράθεση πρόσθετων πληροφοριών
3. Στη φράση «ανυπόστατες ειδήσεις»(παράγραφος 4) η λέξη «ανυπόστατες» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
- α. ανακρίβειες
 β. ανυπόληπτες
 γ. αβάσιμες
 δ. ανεπιτήδευτες
4. Στη φράση «οι διαδικτυακές διαφημίσεις είναι ενοχλητικές» (παράγραφος 5) υπάρχει:
- α. μεταφορά
 β. υπερβολή
 γ. ειρωνεία
 δ. παρομοίωση
5. «Οι τάσεις αυτές καταδεικνύουν την ανάγκη αναθεώρησης πολλών από τις υπάρχουσες πρακτικές, προκειμένου τα ΜΜΕ να ανταποκριθούν σε ένα ολοένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον» (παράγραφος 5): στην παραπάνω περίοδο λόγου εκφράζεται:
- α. υπόδειξη
 β. πιθανότητα
 γ. αναγκαιότητα
 δ. υπόθεση

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με σχετικές ενδείξεις στο Κείμενο 2 τη στάση που εκφράζει το ποιητικό υποκείμενο απέναντι στην τηλεόραση. Ποια είναι η προσωπική σου τοποθέτηση στο θέμα; Να αναπτύξεις σε 100 – 150 λέξεις την απάντησή σου.

161. ΘΕΜΑ 15398

Κείμενο 1

[Επανάσταση στην επικοινωνία]

Το παρακάτω κείμενο δημοσιεύτηκε από τον Σ. Παπαθανασόπουλο στην εφ. Τα Νέα στις 15.8.2014 (διασκευή).

Η ιστορία των επικοινωνιών καταγράφει διάφορες τάσεις, κυρίως τις αλλαγές που συντελούνται στη διάρκεια του χρόνου, όσον αφορά την κατεύθυνση για περισσότερη ταχύτητα, καλύτερη διανομή, ευρύτερη εμβέλεια και μεγαλύτερη ευελιξία. Μπορεί οι μελετητές των ΜΜΕ να μην πιστεύουν στα άμεσα μηχανιστικά

αποτελέσματα των νέων τεχνολογιών, δεν μπορούν όμως να παραβλέψουν ότι στις μέρες μας η ταχύτητα ανάπτυξης των καινούριων μέσων είναι θεαματική.

Για το ραδιόφωνο χρειάστηκαν 38 χρόνια, για να καταφέρει να διεισδύσει σε 50 εκατομμύρια νοικοκυριά. Παρομοίως η τηλεόραση, ένα από τα τεχνολογικά θαύματα του εικοστού αιώνα, χρειάστηκε 13 χρόνια για να διεισδύσει σε 50 εκατομμύρια νοικοκυριά. Το Διαδίκτυο αναπτύχθηκε με τριπλάσια ταχύτητα, σε σύγκριση με εκείνη της τηλεόρασης. Μετά δυσκολίας ήταν αποδεκτό ως νέο μέσο πριν από λιγότερο από δέκα χρόνια, ενώ τώρα έχει δισεκατομμύρια χρήστες σε ολόκληρο τον κόσμο, προσφέροντάς τους αστείρευτο όγκο πληροφοριών και ακατάπαυστη ροή ενημέρωσης, ανταλλαγής μηνυμάτων, ψυχαγωγίας, ταινιών και βίντεο (υλικό που παράγεται συχνά από τους ίδιους τους χρήστες του, οι οποίοι και το διοχετεύουν στο Διαδίκτυο). Και μάλιστα για το Facebook ήταν αρκετά τριάμισι χρόνια, για να κυριαρχήσει στο Διαδίκτυο, ενώ υπολογίζεται ότι σήμερα κυκλοφορούν στον πλανήτη περισσότερα κινητά από ό,τι ο ανθρώπινος πληθυσμός.

Ακόμη πιο εξωφρενικό είναι το γεγονός ότι οι διάφορες εφαρμογές για τους υπολογιστές, τα «τάμπλετ» και τα κινητά χρειάζονται μόλις 50 μέρες, για να εξαπλωθούν σε 50 εκατομμύρια χρήστες. Όλες αυτές οι αλλαγές σηματοδοτούν ευρύτερες μεταβολές στο επικοινωνιακό πεδίο, καθώς παλαιά επιχειρηματικά μοντέλα είναι ξεπερασμένα, νέα δεν έχουν ακόμη αναδυθεί και παλαιές κραταιές επιχειρήσεις στο πεδίο της επικοινωνίας αντικαθίστανται χωρίς καν να το αντιληφθούν από νεότερες, που βασίζονται σε καινοφανή λογική και κουλτούρα.

Οι νέες συνθήκες που συνδέονται με τις τεχνολογικές εξελίξεις αποτελούν ένα πρώτο βήμα σε μια μακρά, επίπονη και σύνθετη διαδρομή προς μια νέα πραγματικότητα. Από το να προβαίνουμε σε χιλιοειπωμένες διαπιστώσεις και αφορισμούς, καλύτερο είναι να εξετάσουμε τα καινούρια δεδομένα που συνδέονται με το νέο τεχνολογικό και επικοινωνιακό τοπίο, το οποίο σταδιακά αναδύεται και στη χώρα μας, και να αναζητήσουμε τρόπους αξιοποίησής του προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και του μέλλοντος της πατρίδας μας.

Κείμενο 2

Τα Εικονίσματα III

Το συγκεκριμένο ποίημα της Ζωής Καρέλλη ανήκει στη συλλογή Τα ποιήματα, Τόμος δεύτερος, Οι εκδόσεις των Φύλων, Αθήνα 1973.

Τα μάτια στις βυζαντινές εικόνες,
αγίων και μαρτύρων, τα εκστατικά,
είναι διαφορετικά απ' των αρχαίων αγαλμάτων.

- Ω δόξα της πατρίδας μου διπλή κι' απέραντη
χαρά η προσφορά, ανθρώπινη,
δική σου παρηγοριά και διδαχή σου.

Σ' ολόκληρη την όρθωση⁴, την άρθρωση⁵
του ωραίου σώματός των, είναι υπεροπτικά
σχεδόν, τα ελληνικά αγάλματα

⁴ η ορθή στάση

⁵ η σύνδεση (των μελών του σώματος)

και στην ευγενική θωριά, το βλέμμα
δείχνει αλλού να θεωρεί.

Οι άγιοι μονάχο δε σ' αφήνουνε,
το στρογγυλό τους μάτι ολάνοιχτο,
κι' ωσάν έκπληκτο, σε παρακολουθεί
σε μυστικήν, ενδόμυχη⁶ ατένιση σε οδηγεί
για να πιστέψεις στο δικό τους όραμα
με πάσαν την υποταγή.

Όχι πια φοβισμένη,
μα φωτισμένη απ' της ψυχής το νόημα
που αντελήφθη και ομολογεί.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις συνοπτικά τις απόψεις που εκθέτει ο συγγραφέας στην πρώτη και στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 σχετικά με την επικοινωνία μέσω της τεχνολογίας (50-60 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Δύο από τους τρόπους ανάπτυξης της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1 είναι α) η χρήση παραδειγμάτων και β) η σύγκριση και αντίθεση. Να τους εντοπίσεις στη συγκεκριμένη παράγραφο και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στην ανάπτυξη του κειμένου.

3ο υποερώτημα

«Από το να προβαίνουμε σε χιλιοειπωμένες διαπιστώσεις και αφορισμούς, καλύτερο είναι να εξετάσουμε τα καινούρια δεδομένα που συνδέονται με το νέο τεχνολογικό και επικοινωνιακό τοπίο, [...] και να αναζητήσουμε τρόπους αξιοποίησής του προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και του μέλλοντος της πατρίδας μας»: στο απόσπασμα της τελευταίας παραγράφου του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί συγκεκριμένο ρηματικό πρόσωπο. Να γράψεις ποιο πρόσωπο επιλέγει και τι προσφέρει αυτή η επιλογή στο ύφος του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση που έχει το ποιητικό υποκείμενο του Κειμένου 2 απέναντι στα στοιχεία που συνιστούν μέρος της παράδοσής μας. Να εκφράσεις τη συμφωνία ή διαφωνία σου με την άποψή του. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

⁶ που βρίσκεται κρυμμένη στο βάθος της συνείδησης, της ψυχή κάποιου

Κείμενο 1**Μικροί αδελφοί**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο του Χρήστου Χωμενίδη στο περιοδικό «Capital», (ηλεκτρονική έκδοση), 3.1.2018.

[...] Ούτε όσοι εχθρεύονταν ούτε όσοι υποστήριζαν τις κρυφές κάμερες θα μπορούσαν να προβλέψουν τι θα συνέβαινε μισή γενιά αργότερα. Δηλαδή, να προβλέψουν ότι και οι πλέον λαύροι⁷ υπερασπιστές της ιδιωτικότητας, θα παρασύρονταν απ' τις σειρήνες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ότι θα καθιστούσαν, αυτοβούλως και ενθουσιωδώς, την καθημερινότητά τους κοινό θέαμα και ακρόαμα.

Εάν δεν καταλαβαίνετε τι λέω, περιηγηθείτε στο facebook και στο instagram. Και αντικρίστε τις ζωές των άλλων (και τη δική σας κατά πάσα πιθανότητα) να γίνονται - κάθε ώρα και στιγμή - κοινό κτήμα του παγκόσμιου χωριού μας. Ο Τζορτζ Όργουελ⁸ του «1984» θα έμενε άναυδος. Η μανιώδης βιντεοσκόπηση, η φρενήρης φωτογράφιση δεν πραγματοποιείται από κάποιον Μεγάλο Αδελφό. Αλλά από δισεκατομμύρια μικρούς αδελφούς, οι οποίοι χρησιμοποιούν εναλλάξ τις δύο κάμερες των κινητών τους, την μπροστινή για να ρουφήξουν ό,τι βλέπουν, την πίσω για να καθρεφτίσουν -με τον νομιμοποιημένο ναρκισσισμό των σέλφις- το είδωλό τους.

Θα χαρακτηρίζαμε τον παραπάνω τρόπο ζωής -διότι για τρόπο ζωής πρόκειται, όταν δεν είσαι οφλάν⁹ παρά μονάχα τις ώρες που κοιμάσαι- νοσηρό;

Από τη μία, ναι. Καθώς σκρολάρεις¹⁰ στο τάιμλάν¹¹ σου (πόσοι νεολογισμοί σε μία μόνο φράση!) σου δημιουργείται βάσιμα η υποψία ότι ο homo sapiens¹² των αρχών του 21ου αιώνα δεν ζει. Παίζει σε μια αέναη παράσταση με κεντρικό πρόσωπο τον ίδιο, συμπρωταγωνιστές τους φίλους και τους συγγενείς του και εν δυνάμει κοινό του σύσσωμη την ανθρωπότητα.

Ότι αν -ο μη γένοιτο- χαλούσαν τα κινητά ή διακοπτόταν η σύνδεση στο διαδίκτυο, τα πάρτι ακαριαία θα διαλύονταν. Τα εορταστικά δείπνα επίσης. Τα ζευγάρια θα έπαυαν να ρομαντζάρουν και να ποζάρουν με φόντο ειδυλλιακά τοπία. Τα πιτσιρίκια θα απαξιούσαν πλέον να μας φτιάχνουν το κέφι με τις γκριμάτσες και τα αστεία τους καμώματα. Και οι αντιρρησίες ακόμα πάσης φύσεως θα κλείνονταν στους εαυτούς τους. Τι νόημα έχει μια ειρηνική διαδήλωση ή ένα βίαιο ντου εναντίον των φορέων της εξουσίας αν δεν μπορείς να το ανεβάσεις στο youtube;

Από την άλλη, όχι. Ποιος είσαι εσύ για να αναθεματίσεις ως νοσηρή, στρεβλή, μια συμπεριφορά που -προφανώς- εκπορεύεται από τη φύση μας; Ανέκαθεν, αφότου απέκτησε συνείδηση του εαυτού του, ο άνθρωπος μηρύκαζε μετά μανίας την μικρή και τη μεγάλη, την ατομική και τη συλλογική του ιστορία. Απαθανατίζοντας και απαθανατιζόμενος - το λέει και η λέξη - ξεγελάς, αφελώς έστω, τον θάνατο. Ελπίζεις ότι το ίχνος που θα αφήσεις στη γη θα επιβιώσει του φθαρτού σαρκίου σου. [...]

⁷ Αρχ. Λάβρος = γεμάτος σφοδρότητα, θυελλώδης, ακάθεκτος κλπ.

⁸ Βρετανός συγγραφέας, λογοτέχνης και δημοσιογράφος (1903-1950)

⁹ Offline = εκτός σύνδεσης

¹⁰ Μετατοπίζεις την εικόνα ή το κείμενο στην οθόνη (πληροφορική)

¹¹ Timeline: χρονοδιάγραμμα, πρόγραμμα

¹² Ο άνθρωπος ο έμφρων, ο σοφός (οι σύγχρονοι άνθρωποι, όπως αναφέρεται, εξελίχθηκαν από το αρχαϊκό αυτό είδος)

Κείμενο 2

Η μνήμη των κομπιούτερς

Από τη συλλογή του ποιητή Γιάννη Κοντού (1943-2015) «Ο Αθλητής του Τίποτα», η οποία βραβεύτηκε με το κρατικό βραβείο ποίησης το 1998. Αφορά την ανθολόγηση «Τα ποιήματα (1970-2010), Εκδόσεις Τόπος και Γιάννης Κοντός, 2013

Το χαδάκι στο λαιμό σου
δεν το πιάνει το πεδίο ενέργειας
του κομπιούτερ. Δεν μπαίνει στο
πρόγραμμά του. Αρνείται αυτές
τις λεπτομέρειες. Ούτε τις κάλτσες σου
πιάνει, γιατί τις έχει στο χέρι
και ακουμπάει στον ώμο μου.
Τα φιλιά σου τα μεταγράφει
ως θερμότητα. Δεν βλέπει τον
αποχαιρετισμό, το φως που κάνει
ρίγες στη φούστα σου. Ούτε το μολύβι
που γράφει τις παραγγελίες
για τον μπακάλη. Κάνει ένα μονότονο
θόρυβο, σαν ανεμιστήρας, και βγάζει
ταινίες με στοιχεία για πολύ σοβαρά πράγματα.
Την τετραγωνική ρίζα της λύπης
δεν θα τη βρει ποτέ. Ούτε
το ενδιαφέρει. Θα ανακαλύψει
πολλά και διάφορα, αλλά
τα μικρά, τα μισοσβησμένα,
θα τα έχει σε κενό στις καταγραφές
με τα αθροίσματά του.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50-60 λέξεις να αποδώσεις συνοπτικά τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, είναι νοσηρός ο τρόπος ζωής που βασίζεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίον συνδέονται νοηματικά οι τέσσερις τελευταίες παράγραφοι του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρεις (3) γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο συγγραφέας του Κειμένου 1 επιχειρεί να προβληματίσει τον/την αναγνώστη/αναγνώστρια και να εξηγήσεις, με συντομία, πώς το πετυχαίνει για καθεμία από αυτές.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις στο Κείμενο 2 τη συναισθηματική φόρτιση στην οποία βρίσκεται το ποιητικό υποκείμενο και να εκθέσεις την προσωπική σου τοποθέτηση στις απόψεις που αυτό εκφράζει. Ανάπτυξε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

163. ΘΕΜΑ 15196**Κείμενο 1****Διαδίκτυο και Δημοσιογραφία: Ένα νέο μοντέλο ευθύνης για τα ΜΜΕ**

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα πτυχιακής εργασίας με θέμα: «Δημοσιογραφική δεοντολογία στο διαδίκτυο»(2018) των Στ. Χρονοπούλου και Αικ. Καλογεροπούλου από το τμήμα Πληροφορικής και ΜΜΕ της σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Δυτικής Ελλάδας. Δίνεται συντομευμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Το Διαδίκτυο αποτελεί τη μεγάλη απειλή των παραδοσιακών εφημερίδων. Η εμφάνιση νέων μορφών παραγωγής και διάδοσης της πληροφορίας φαίνεται να τρομάζει τους μέχρι τώρα κατέχοντες το αποκλειστικό προνόμιο της ενημέρωσης, με αποτέλεσμα να επιχειρούν να υποβαθμίσουν τις δυνατότητες που περέχει η κοινωνική τεχνολογία χωρίς καν να τις δοκιμάσουν.

Το μέλλον της δημοσιογραφίας είναι η λεγόμενη δημοσιογραφία των πολιτών, όπου η παραγωγή ειδήσεων γίνεται και πάλι λειτούργημα, είναι ανεξάρτητη και ταγμένη στο δημόσιο συμφέρον και στην προώθηση της δημοκρατίας. Αρκετοί όμως είναι και **οι πολέμιοι αυτής της νέας τάσης**, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι έχουμε εισέλθει σε μια εποχή όπου ο καθένας γίνεται δημοσιογράφος αρκεί να έχει πρόσβαση σε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή **θέτοντας σε κίνδυνο την αξιοπιστία και την τεκμηρίωση της πληροφορίας.** Οι πολίτες/δημοσιογράφοι αλλάζουν το τοπίο της ενημέρωσης. Οι πολίτες σε συνεργασία με επαγγελματίες δημοσιογράφους διαμορφώνουν έναν ιστό συλλογικής σοφίας που προσφέρει ένα πλούσιο περιεχόμενο πληροφοριών και ειδήσεων. Με τον τρόπο αυτόν γίνεται περισσότερο αποτελεσματική η έρευνα και η καταγραφή γεγονότων από τους δημοσιογράφους, μιας και **λαμβάνουν άμεση πληροφόρηση από έναν «στρατό» πολιτών** που βρίσκεται σ' όλο τον κόσμο και έχει τη δυνατότητα να τους προμηθεύει με πληροφορίες. Οι πολίτες/δημοσιογράφοι δεν έρχονται να αντικαταστήσουν τους παραδοσιακούς δημοσιογράφους, αφού πάντα θα έχουμε ανάγκη ένα σώμα εκπαιδευμένων δημοσιογράφων, οι οποίοι θα προσφέρουν εμπειριστατωμένες απόψεις και σε βάθος αναλύσεις.

Ο σύγχρονος δημοσιογράφος λειτουργεί αφενός ως επιμελητής περιεχομένου και αφετέρου ως ο επαγγελματίας που διασταυρώνει, επιβεβαιώνει και αναλύει την είδηση. Από τη στιγμή που αφενός ο πολίτης έχει τη δυνατότητα να ελέγξει την πληροφορία που του προσφέρεται και αφετέρου, αρκετές φορές ίσως, να έχει περισσότερες γνώσεις από το δημοσιογράφο για το συγκεκριμένο θέμα, οι άνθρωποι που πλέον διαχειρίζονται την

ενημέρωση οφείλουν να είναι πολύ πιο προσεκτικοί. Τα νέα Μέσα είναι η αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο φιλτράρονται οι ειδήσεις. Μέχρι τώρα ίσχυε το μοντέλο «φιλτράρω και στη συνέχεια δημοσιεύω». Πλέον, μετακινούμαστε στην εποχή του «δημοσιεύω και στη συνέχεια φιλτράρω».

Κείμενο 2

Άγγελος εξάγγελος

Το παρακάτω τραγούδι σε στίχους Διονύση Σαββόπουλου και μουσική Μπομπ Ντίλαν ανήκει στον δίσκο του πρώτου με τίτλο «Βρώμικο ψωμί», που κυκλοφόρησε το 1972.

Άγγελος εξάγγελος μάς ήρθε από μακριά
γερμένος πάνω σ' ένα δεκανίκι
Δεν ήξερε καθόλου, μα καθόλου να μιλά
και είχε γλώσσα μόνο για να γλείφει

Τα νέα που μάς έφερε ήταν όλα μια ψευτιά
κι ακούγονταν ευχάριστα στ' αυτί μας
Γιατί έμοιαζε μ' αλήθεια η κάθε του ψευτιά
κι ακούγοντάς τον ησύχαζε η ψυχή μας

Έστησε το κρεβάτι του πίσω απ' την αγορά
κι έλεγε καλαμπούρια στην ταβέρνα
Μπαινόβγαινε κεφάλτος στα κουρεία και στα λουτρά
και χάζευε τα ψάρια μες στη στέρνα

Και πέρασε ο χειμώνας κι ήρθε η καλοκαιριά
κι ύστερα πάλι ξανάρθανε τα κρύα
Ωσπου κάποιο βραδάκι, τι τού 'ρθε ξαφνικά
κι άρχισε να φωνάζει με μανία

Τα πόδια μου καήκανε σ' αυτή την ερημιά
Η νύχτα εναλλάσσεται με νύχτα
Τα νέα που σάς έφερα, σάς χάιδεσαν τ' αυτιά
μ' απέχουνε πολύ απ' την αλήθεια

Αμέσως καταλάβαμε τι πήγαινε να πει
και τού 'παμε να φύγει μουδιασμένα
Αφού δεν είχε νέα ευχάριστα να πει
καλύτερα να μη μάς πει κανένα

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 50 – 60 λέξεις να περιγράψεις με ποιον τρόπο η δημοσιογραφία των πολιτών διαμορφώνει το πεδίο της ενημέρωσης.

2ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 δύο γλωσσικές επιλογές που χρησιμεύουν στη συνοχή του λόγου ανάμεσα στις περιόδους λόγου και στα νοήματά τους.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μια μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. Στην πρόταση «Το Διαδίκτυο αποτελεί τη μεγάλη απειλή των παραδοσιακών εφημερίδων» η λειτουργία της γλώσσας είναι:
 - α. αναφορική
 - β. συνυποδηλωτική
 - γ. δηλωτική
 - δ. λογική
2. «οι πολέμιοι αυτής της νέας τάσης»: στη φράση η λέξη «πολέμιοι» έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:
 - α. κυρίαρχοι
 - β. υποστηρικτές
 - γ. αντίπαλοι
 - δ. αντίθετοι
3. «θέτοντας σε κίνδυνο την αξιοπιστία και την τεκμηρίωση της πληροφορίας»: στη φράση η λέξη «αξιοπιστία» έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
 - α. αξιοπρέπεια
 - β. προϋπόθεση
 - γ. σοβαρότητα
 - δ. φερεγγυότητα
4. Στη φράση «λαμβάνουν άμεση πληροφόρηση από έναν «στρατό» πολιτών» τα εισαγωγικά στη λέξη «στρατό» δηλώνουν:
 - α. ειρωνεία
 - β. μεταφορική χρήση της λέξης
 - γ. ειδικό όρο
 - δ. αμφισβήτηση

5. Στην πρόταση «Ο σύγχρονος δημοσιογράφος λειτουργεί αφενός ως επιμελητής περιεχομένου και αφετέρου ως ο επαγγελματίας που διασταυρώνει, επιβεβαιώνει και αναλύει την είδηση» ο συγγραφέας με την επιλογή του ασύνδετου σχήματος:
- προσδίδει ζωντάνια στον λόγο
 - εξηγεί την επαγγελματική ιδιότητα του δημοσιογράφου
 - ανανεώνει το ενδιαφέρον του δέκτη
 - προσδίδει ποικιλία στο ύφος του λόγου

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση των ανθρώπων στον Άγγελο εξάγγελο και να σε απασχολήσει αν έχει διαφοροποιηθεί σήμερα. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

164. ΘΕΜΑ 15265

Κείμενο 1

[Οι αναπαραστάσεις της φιλίας στο Facebook]

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από μεταπτυχιακή εργασία της Μαρίας Σαβράμη με τίτλο «Αναπαραστάσεις της φιλίας στην πραγματική και στη διαδικτυακή ζωή: Η περίπτωση του Facebook» (ΕΚΠΑ, Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ).

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουν ερευνητικές μελέτες για τις αναπαραστάσεις της φιλίας στην πραγματική και τη διαδικτυακή ζωή είναι ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για φιλία, όταν αναφερόμαστε στα κοινωνικά δίκτυα και συγκεκριμένα στο Facebook. Οι αναπαραστάσεις της φιλίας στην καθημερινή μας πραγματικότητα διαφέρουν ουσιαστικά από τις αναπαραστάσεις της «φιλίας» στο Facebook. Οι λόγοι που οδηγούν σ' αυτό το συμπέρασμα αναλύονται παρακάτω.

Συγκεκριμένα, από τις σχέσεις που αναπτύσσονται στο Facebook απουσιάζουν τα βασικά στοιχεία που ορίζουν τις φιλικές σχέσεις στην εκτός δικτύου πραγματικότητα. Το πρώτο βασικό στοιχείο είναι η απουσία ουσιαστικής επικοινωνίας. Η επικοινωνία που αναπτύσσεται στο περιβάλλον του Facebook χαρακτηρίζεται ως «σχολιασμός» και «συμπλήρωμα της εκτός δικτύου επικοινωνίας». Επίσης, οι σχέσεις αυτές χαρακτηρίζονται από την έλλειψη οικειότητας, εμπιστοσύνης, συναίσθηματος, ψυχολογικής υποστήριξης και αμοιβαιότητας, στοιχείων τα οποία είναι απαραίτητα για τις φιλικές σχέσεις εκτός δικτύου. Το Facebook αποτελεί ένα απρόσωπο περιβάλλον, όπου η έκφραση βαθύτερων συναισθημάτων καθίσταται αδύνατη, καθώς οτιδήποτε διατυπώνεται βρίσκεται δημόσια εκτεθειμένο. Επιπλέον, η αμφιβολία μεταξύ προσώπου ή προσωπίου, δηλαδή η αμφιβολία για την πραγματική ταυτότητα των χρηστών, δεν αφήνει περιθώρια, για να έρθουν δύο άνθρωποι πιο κοντά και να μπορέσουν να αναπτύξουν μια ουσιαστική, φιλική σχέση.[...]

Μπορούμε, επομένως, να ισχυριστούμε ότι το Facebook δεν είναι ένα περιβάλλον που προσφέρεται για την ανάπτυξη φιλικών σχέσεων, με την έννοια που έως τώρα τους αποδίδαμε στην εκτός διαδικτύου ζωή. Είναι ένα περιβάλλον το οποίο μέσω της κοινωνικής ανταλλαγής μπορεί απλώς να αναπληρώσει την αίσθηση της κοινότητας, αίσθηση που τείνει να εξαφανιστεί μέσα στην ανωνυμία των σύγχρονων μεγαλουπόλεων.

Κείμενο 2

Η απόφαση

Το ποίημα του Μανόλη Αναγνωστάκη (1925-2005) ανήκει στη σειρά «Η Συνέχεια 3» (1962) και αντλήθηκε από τη συλλογική έκδοση «Τα ποιήματα (1941-1971)» (εκδ. Νεφέλη, 2000).

Είστε υπέρ ή κατά;
Έστω απαντήστε μ' ένα ναι ή μ' ένα όχι.
Το έχετε το πρόβλημα σκεφτεί
Πιστεύω ασφαλώς πως σας βασάνισε
Τα πάντα βασανίζουν στη ζωή
Παιδιά γυναίκες έντομα
Βλαβερά φυτά χαμένες ώρες
Δύσκολα πάθη χαλασμένα δόντια
Μέτρια φιλμ. Κι αυτό σάς βασάνισε ασφαλώς.
Μιλάτε υπεύθυνα λοιπόν. Έστω με ναι ή όχι.
Σ' εσάς ανήκει η απόφαση.
Δε σας ζητούμε φυσικά να πάψετε
Τις ασχολίες σας να διακόψτε τη ζωή σας
Τις προσφιλείς εφημερίδες σας τις συζητήσεις
Στο κουρείο τις Κυριακές σας στα γήπεδα.
Μια λέξη μόνο. Εμπρός λοιπόν:
Είστε υπέρ ή κατά;
Σκεφθείτε το καλά. Θα περιμένω

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να εκθέσεις σε 50-60 λέξεις τα ειδικά συμπεράσματα ερευνών, που διατυπώνονται στο Κείμενο 1, σχετικά με τις σχέσεις που αναπτύσσονται στο διαδίκτυο.

2ο υποερώτημα

Να σε απασχολήσει ο βαθμός λογικής συνεπαγωγής του συμπεράσματος που η συγγραφέας διατυπώνει στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να αντικαταστήσεις στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 καθεμιά από τις υπογραμμισμένες λέξεις με μια νοηματικά ισοδύναμη λέξη ή φράση, προκειμένου το ύφος λόγου να γίνει πιο απλό.

ΘΕΜΑ 4

Πώς ερμηνεύεις τη συμβουλή που το ποιητικό υποκείμενο απευθύνει στους αναγνώστες του Κειμένου 2; Πώς εσύ συμπεριφέρεσαι σε ανάλογες περιπτώσεις; Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 120-150 λέξεις.

165. ΘΕΜΑ 15261

Κείμενο 1

Διαδόσεις και κουτσομπολιό

Το απόσπασμα προέρχεται από το κείμενο της Jean Seaton με τίτλο «Δημόσιο, ιδιωτικό και μέσα ενημέρωσης» και αντλήθηκε από το βιβλίο «Τα μέσα ενημέρωσης στον 21ο αιώνα» (Επιμέλεια: Στ. Παπαθανασόπουλος, εκδ. Καστανιώτη, 2011).

Οι αλλαγές στην τεχνολογία των μέσων επικοινωνίας και η επιτάχυνση στην ειδησεογραφική διαδικασία έχουν συμβάλει σε μια άλλη τάση: στη διόγκωση των διαδόσεων. Μια πτυχή αυτής της τάσης είναι η αναφορά «γεγονότων» που, πολύ απλά, δεν είναι αλήθεια, εξαιτίας της πίεσης να διαδοθούν με ταχύτητα παρά να «αναλωθούν» χρόνος και πηγές για να ελεγχθούν τα στοιχεία. Ένα άλλο στοιχείο είναι η κατασκευή ιστοριών που «πουλάνε» και οι οποίες προέρχονται από κομμάτια που μπορεί να είναι ακριβή. Μια σειρά γεγονότων μπορούν να συνδεθούν και να οδηγήσουν σε ένα ψέμα -κι αυτό συμβαίνει συχνά. Οι δημοσιογράφοι εκπαιδεύονται να ελέγχουν την ακρίβεια αυτών που μπορεί να ονομάζουμε «συστατικά» μιας ιστορίας. Αλλά αυτό είναι εντελώς διαφορετικό από το να ρωτάμε εάν η ιστορία είναι μια ακριβής απεικόνιση της πραγματικότητας, η οποία θα αξίζει να της δοθεί χώρος και θα προσελκύσει αναγνώστες και θεατές. Αγνοούν, απορρίπτουν και αποκλείουν με αδίστακτο τρόπο κάθε στοιχείο που δεν υποστηρίζει την ιστορία. **Πράγματι**, ελάχιστοι δημοσιογραφικοί οργανισμοί (και οι περισσότεροι από αυτούς υπό πίεση) έχουν την πολυτέλεια ή την τάση να θέτουν ευρύτερα και πιο γενικά ερωτήματα για τη σημασία των ιστοριών. Και ακόμα και αυτοί οι οργανισμοί υποτάσσουν συνήθως τα ερωτήματά τους αυτά στις απαιτήσεις της αφήγησης μιας ιστορίας που θα είναι εύκολο για το κοινό να την κατανοήσει.

Η ιστορία που για τους δημοσιογράφους είναι συνήθως ελκυστική δεν είναι μια νέα ή δύσκολη ιστορία, αλλά μάλλον ένα εύληπτο αφήγημα που όλοι οι άλλοι συναγωνίζονται να πουν. Πράγματι, από τη στιγμή που θα ξεκινήσει μια τρέλα, μπορεί να τροφοδοτηθεί με κάτι λίγο περισσότερο από μια απλή επανάληψη, ίσως αρκετά αστήρικτη, κάποιων παλαιότερων δημοσιευμάτων του Τύπου. [...] Έτσι, καθώς η προσφορά των ειδήσεων αυξάνεται, υπάρχει ένας πιο ανελέητος αγώνας να προσελκύσουν την προσοχή του κοινού μακριά από τον θόρυβο των άλλων μέσων ενημέρωσης -κι άλλων πηγών ψυχαγωγίας-, που αδημονούν να προσελκύσουν μέσα από κραυγές και ψιθύρους τα μέλη του κοινού. Σε ένα τέτοιο καταπιεστικό κλίμα, οι προβλέψιμες και συναρπαστικές ειδήσεις σχετικά με προσωπικές αποτυχίες πουλάνε πιο εύκολα παρά οι πολύπλοκες ατελέσφορες αφηγήσεις. **Συνεπώς**, τα ιδιωτικά παραπτώματα αποτελούν καλύτερες ιστορίες από την πολιτική.

Κείμενο 2

Γενεσί των Αμπελοκήπων (απόσπασμα)

Το απόσπασμα προέρχεται από το ομότιτλο διήγημα του Κωνσταντίνου Μούσσα και περιλαμβάνεται στη συλλογή «Μεσοτοιχίες» (εκδ. Κέδρος, 2021).

Παρατήρησε, ακολουθώντας το περίεργο όραμα, την οθόνη με τα έντονα κόκκινα γράμματα και τις τονισμένες: Έκτακτη Επικαιρότητα. [...] Μια σαδιστική πραγματικότητα, που εδώ και μερικές βδομάδες βίωσε ολόκληρος ο πλανήτης και για εκείνον παρέμενε εντελώς αδιάφορη.

Δεν φοβόταν, όχι γιατί δεν είχε τίποτα να χάσει, αλλά γιατί ό,τι του είχε απομείνει ήταν ασήμαντο γι' αυτόν. Μόλις έξι εβδομάδες φερμένος από ένα ορεινό χωριό της Κορινθίας, φοιτητής πλέον στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο, δεν είχε φίλους, δεν ήξερε καλά την απρόσωπη πόλη και δεν έβγαινε έτσι κι αλλιώς συχνά. Πριν από την καραντίνα κατέβαινε τη λεωφόρο Αλεξάνδρας αργά το βράδυ, ακούγοντας δυνατά μουσική από το κινητό και πίνοντας καφέ στο χέρι. Παρατηρούσε τις γερασμένες πολυκατοικίες, τα κλειστά μαγαζιά, με πρώτο και καλύτερο το θρυλικό ζαχαροπλαστείο Σόνια, τα παρατημένα παρκάκια με τους άστεγους και τους μετανάστες, τις πιτσαρίες και τα κέντρα αισθητικής με τις φωτεινές επιγραφές και τις κακόγουστες επωνυμίες. Κατέβαινε τη φαρδιά λεωφόρο σαν σε νεκρική πομπή των δικών του αναμνήσεων ή άλλοτε σαν σε γιορτινή και επινίκια παρέλαση για όλες τις μέχρι τότε χαμένες μάχες, για όλες τις ταπεινωτικές ήττες. Ο ξαφνικός χωρισμός του από τη Μυρτώ, μια γλυκιά, μοναχική κοπέλα, συμμαθήτριά του στο λύκειο, ο θάνατος σε αυτοκινητικό δυστύχημα του καλύτερου του φίλου Αλέξη, ως κι αυτή η «επιτυχία» στις Πανελλήνιες, που τον οδήγησε στα σπλάχνα του κήτους των Αθηνών, στην κοιλιά του θηρίου, στο αρχαίο χωνευτήριο τόσων και τόσων ψυχών. Εκείνος αγαπούσε το θέατρο, τα φώτα, τη σκηνή. Τι γύρευε σ' αυτή την πόλη, σ' αυτή τη σχολή, σ' αυτό το διαμέρισμα; [...]

Διέσχισε απειλητικά και πάλι την οθόνη της τηλεόρασης, μια αρμάδα κατακόκκινων τετραγωνισμένων γραμμάτων -σχημάτιζαν ηχηρές λέξεις και προτάσεις, που σάλπιζαν γενικό συναγερμό στους έντρομους τηλεθεατές: «Έκτακτη Επικαιρότητα. Δελτίο Ειδήσεων σε τίτλους...».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς κατασκευάζονται από τους δημοσιογράφους οι ιστορίες που «πουλάνε» στο κοινό, σύμφωνα με το Κείμενο 1; Να απαντήσεις σε μία παράγραφο 40-50 λέξεων.

2ο υποερώτημα

Πράγματι (παράγραφος 1), **Συνεπώς** (παράγραφος 2): Ποιος είναι ο ρόλος των λέξεων στη συνοχή των νοημάτων, ποια νοηματική σχέση εκφράζουν και ποια νοήματα προσδιορίζουν;

3ο υποερώτημα

α. ... έχουν συμβάλει σε μια άλλη τάση: στη διόγκωση των διαδόσεων (1η παράγραφος)

β. ... να «αναλωθούν» (1η παράγραφος)

γ. -κι αυτό συμβαίνει συχνά. (1η παράγραφος)

δ. (και οι περισσότεροι από αυτούς υπό πίεση) (1η παράγραφος)

ε. -κι άλλων πηγών ψυχαγωγίας – (2η παράγραφος)

Στα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1 να εξηγήσεις τη χρήση των σημείων στίξης με κριτήριο την πρόθεση κάθε

φορά της κειμενογράφου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με άξονα το Κείμενο 2 τη συναισθηματική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο ήρωας και να εκθέσεις την προσωπική σου τοποθέτηση στην ποιότητα ζωής που αναδεικνύει η αφήγηση. Ανάπτυξε σε 120-150 λέξεις την απάντησή σου.

166. ΘΕΜΑ 15397

Κείμενο 1

[Ο τύπος ως μέσο που ασκεί κριτική και εκφράζει απόψεις]

Το κείμενο είναι διασκευασμένο απόσπασμα από τη φοιτητική εργασία της Μ. Ε. Ψαραδάκη Η διά τύπου κριτική και η οριοθέτησή της (2004).

Ο τύπος επιτελεί μια σημαντικότερη λειτουργία στις δημοκρατικές κοινωνίες, παρέχοντας βήμα για την ελεύθερη διατύπωση απόψεων πάνω στα θέματα της καθημερινότητας. Η πολυμορφία και η ποικιλία του έντυπου και του ηλεκτρονικού τύπου αποτελούν την καλύτερη πραγμάτωση της ελευθερίας λόγου και έκφρασης, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα σε κάθε πολίτη να ενημερωθεί, να ακούσει ή να διαβάσει αντικρουόμενες απόψεις, να προβληματιστεί και ενδεχομένως να σχηματίσει τη δική του άποψη.

Όμως, αυτή είναι μόνο η μια πλευρά του ζητήματος, γιατί εξαιτίας αυτής της ελευθερίας δημιουργείται ο κίνδυνος προσβολής άλλων δικαιωμάτων, που σχετίζονται με την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του ατόμου. Όλοι όσοι εκφράζονται μέσω του τύπου συνήθως ασχολούνται με κάποιο γεγονός ή πρόσωπο και επ' αυτού εκφέρουν γνώμη, από τον πιο έγκριτο δημοσιογράφο, που παρουσιάζει ένα εθνικό θέμα υψίστης σημασίας, μέχρι την πρωτοεμφανιζόμενη τηλεοπτική «περσόνα»¹³, που σχολιάζει τον παίκτη ενός ριάλιτι τηλεπαιχνιδιού. [...]

Αναφορά θα πρέπει να γίνει ειδικά σε ένα σύγχρονο φαινόμενο που σχετίζεται με τα ριάλιτι τηλεπαιχνίδια και την οξεία κριτική που δέχονται οι συμμετέχοντες σε αυτά. Πολλές εκπομπές και δημοσιεύματα σε περιοδικά αντλούν τη θεματολογία τους από τα όσα συμβαίνουν σε τέτοια παιχνίδια με έμφαση στα πρωτοεμφανιζόμενα σε αυτά άτομα. Από τη μια, το να παρουσιάζονται οι εξελίξεις ή οι χαρακτήρες των παικτών, καθώς εμφανίζονται και αποκαλύπτονται, είναι λογικό και αναμενόμενο. Όμως, τι γίνεται όταν σχολιάζονται ως προσωπικότητες και μάλιστα με βάνουσο τρόπο; Όταν τα τηλεοπτικά και δημοσιογραφικά συνεργεία εισβάλλουν στις οικογένειές τους και με χαρακτηριστική ευκολία αποκαλύπτουν στοιχεία του παρελθόντος τους, ιδιαίτερα ευαίσθητα και προσωπικά; Σε ποιον βαθμό μπορούν όλοι όσοι γράφουν ή εμφανίζονται στα τηλεοπτικά πάνελ να κρίνουν και να χαρακτηρίζουν χωρίς περιορισμούς και συνέπειες αυτούς που επέλεξαν να συμμετάσχουν στα εν λόγω παιχνίδια;

Από τα παραπάνω ερωτήματα γίνεται φανερό ότι δεν μπορεί στον βωμό της ελευθερίας του τύπου να θίγονται άλλα δικαιώματα. Γι' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να αναζητηθούν τα όρια στην ελευθερία της έκφρασης και της κριτικής, ώστε να μην συγκρούεται το σημαντικό αυτό δικαίωμα με άλλα, εξίσου σημαντικά, κατοχυρωμένα δικαιώματα.

¹³ τηλεοπτική «περσόνα»: το προσωπαίο που υιοθετούν τα εμφανιζόμενα άτομα στην τηλεόραση

Κείμενο 2

Τρώες [1905]

Το ποίημα είναι του Κ. Π. Καβάφη (1863-1933), από τη συλλογή Τα Ποιήματα. Τόμ. Α' (1897–1918). Επιμ. Γ. Π. Σαββίδης. 4η έκδ. Αθήνα: Ίκαρος.

Είν' η προσπάθειές μας, των συφοριασμένων¹⁴

είν' η προσπάθειές μας σαν των Τρώων.

Κομμάτι¹⁵ κατορθώνουμε· κομμάτι

παίρνουμ' επάνω μας· κι αρχίζουμε

να 'χουμε θάρρος και καλές ελπίδες.

Μα πάντα κάτι βγαίνει και μας σταματά.

Ο Αχιλλεύς στην τάφρον εμπροστά μας

βγαίνει και με φωνές μεγάλες μάς τρομάζει.—

Είν' η προσπάθειές μας σαν των Τρώων.

Θαρρούμε πως με απόφαση και τόλμη

θ' αλλάξουμε της τύχης την καταφορά,¹⁶

κι έξω στεκόμεθα ν' αγωνισθούμε.

Αλλ' όταν η μεγάλη κρίσις έλθει,

η τόλμη κι η απόφασίς μας χάνονται·

ταράττεται η ψυχή μας, παραλύει·

κι ολόγυρα απ' τα τείχη τρέχουμε

ζητώντας να γλιτώσουμε με την φυγή.

Όμως η πτώσις μας είναι βεβαία. Επάνω,

στα τείχη, άρχισεν ήδη ο θρήνος.

Των ημερών μας αναμνήσεις κλαιν κι αισθήματα.

Πικρά για μας ο Πρίαμος κι η Εκάβη κλαίνε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ (Σ) ή ΛΑΘΟΣ (Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του Κειμένου 1.

¹⁴ χτυπημένος από τη συμφορά, δυστυχισμένος

¹⁵ λίγο, λιγάκι (εδώ επίρρημα)

¹⁶ πλήγμα, χτύπημα

- α. Ο τύπος επιτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική λειτουργία στις δημοκρατικές κοινωνίες, και αυτή είναι η πολυμορφία και η ποικιλία του.
- β. Η ελευθεροτυπία προσβάλλει τα δικαιώματα που σχετίζονται με την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του ατόμου.
- γ. Είναι εύλογη η παρουσίαση των εξελίξεων των ριάλι τηλεπαιχνιδιών σε τηλεοπτικές εκπομπές και δημοσιεύματα.
- δ. Η αποκάλυψη στοιχείων του παρελθόντος και της προσωπικότητας των πρωτοεμφανιζόμενων παικτών στα ριάλι τηλεπαιχνίδια επιβάλλεται, για να τους γνωρίσουμε καλύτερα.
- ε. Η επιβολή ορίων στην ελευθεροτυπία θα εγγυηθεί την προστασία άλλων ανθρώπινων δικαιωμάτων.

2ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις τη νοηματική σύνδεση/σχέση που υπάρχει ανάμεσα στις δύο πρώτες παραγράφους του Κειμένου

1. Τι προσφέρει, κατά τη γνώμη σου, αυτή η νοηματική σχέση στο κείμενο;

3ο υποερώτημα

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 αξιοποιούνται επανειλημμένα οι ερωτήσεις. Να τις εντοπίσεις και να περιγράψεις με συντομία τον ρόλο τους.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζεται ένα συλλογικό ποιητικό υποκείμενο (εμείς). Να ερμηνεύσεις με σχετικές κειμενικές αναφορές την κατάσταση στην οποία βρίσκεται. Ποια στάση υιοθετείς εσύ σε παρόμοιες περιπτώσεις; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

167. ΘΕΜΑ 16814

Κείμενο 1

Νόμπελ Ειρήνης 2021: Ποιοι είναι οι δύο νικητές

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας «Η Καθημερινή» στις 08.10.2021.

Η Μαρία Ρέσα από τις Φιλιππίνες και ο Ντμίτρι Μουράτοφ από τη Ρωσία, και οι δύο δημοσιογράφοι στο επάγγελμα, είναι οι νικητές του Νόμπελ Ειρήνης για το 2021. Το βραβείο απονεμήθηκε για τις προσπάθειές τους να διαφυλάξουν την ελευθερία της έκφρασης, που αποτελεί προαπαιτούμενο για τη δημοκρατία και τη διατήρηση της ειρήνης.

«Η κ. Ρέσα και ο κ. Μουράτοφ βραβεύονται με το Νόμπελ Ειρήνης για τη θαρραλέα μάχη τους υπέρ της ελευθερίας της έκφρασης στις Φιλιππίνες και στη Ρωσία», δήλωσε η πρόεδρος της Νορβηγικής Επιτροπής, Μπέριτ Ρέις Άντερσεν σε συνέντευξη Τύπου. Συμπλήρωσε ότι «οι δύο νικητές εκπροσωπούν όλους τους δημοσιογράφους που αγωνίζονται για αυτό το ιδεώδες σε έναν κόσμο όπου η δημοκρατία και η ελευθερία του Τύπου αντιμετωπίζουν ολοένα και συχνότερα αντίξοες συνθήκες».

Ηλικίας 59 ετών, ο Μουράτοφ, ένας από τους ιδρυτές και διευθυντές της ρωσικής εφημερίδας Νόβαγια Γκαζέτα, «εδώ και δεκαετίες υπερασπίζεται την ελευθερία της έκφρασης στη Ρωσία σε όλο και πιο δύσκολες

συνθήκες», υπογράμμισε η επιτροπή. Η 58χρονη Μαρία Ρέσα, από την πλευρά της, με το ερευνητικό μέσο ενημέρωσης Rappler που συνίδρυσε το 2012, «χρησιμοποιεί την ελευθερία της έκφρασης για να εκθέσει τις καταχρήσεις της εξουσίας και τον αυξανόμενο αυταρχισμό στη χώρα στην οποία γεννήθηκε, τις Φιλιππίνες», τις οποίες κυβερνά ο Ροντρίγκο Ντουτέρτε, πρόσθεσε η επιτροπή.

Το φετινό βραβείο είναι το πρώτο που δίνεται σε δημοσιογράφους μετά τον Γερμανό Καρλ φον Οσιέτσκι, ο οποίος είχε τιμηθεί με το Νόμπελ Ειρήνης το 1935 επειδή αποκάλυψε το μυστικό μεταπολεμικό πρόγραμμα επανεξοπλισμού της χώρας του. Το βραβείο -ένα χρυσό μετάλλιο, ένα δίπλωμα και χρηματικό έπαθλο 10 εκατομμυρίων κορωνών Σουηδίας (σχεδόν 980.000 ευρώ)- θα απονεμηθεί στις 10 Δεκεμβρίου στο Όσλο με φυσική παρουσία, εφόσον οι υγειονομικές συνθήκες το επιτρέψουν. Η 10η Δεκεμβρίου είναι η επέτειος του θανάτου του Σουηδού βιομηχάνου Άλφρεντ Νόμπελ, ο οποίος ίδρυσε τα βραβεία Νόμπελ με τη διαθήκη του το 1895 και τα οποία απονέμονται από το 1901.

Κείμενο 2

Φοκίωνος

Το κείμενο προέρχεται από τη συλλογή μικρών πεζών του Γιώργου Αποσκήτη «Στιγμόμετρο» (εκδ. Σμίλη, 2021).

Βρίσκεται καθισμένος στο ίδιο παγκάκι κάθε σούρουπο και χαζεύει τους διαβάτες, τα παιδάκια που παίζουν, τα καρότσια με τα ψώνια, τους μαγαζάτορες να μαζεύουν τηνπραμάτεια τους. Οι πιο πολλοί απ' τους φίλους του είναι από καιρό πεθαμένοι κι αυτοί που ζουν, σπάνια βγαίνουν απ' τα σπίτια τους ή απ' το ίδρυμα όπου μένουν, αδέρφια δεν έχει και τα ίχνη εκείνης της καλοσυνάτης γυναίκας που τον επισκεπτόταν σε τακτά χρονικά διαστήματα στο διαμέρισμά του έχουν ανεξήγητα χαθεί. Καπνίζει το τσιγάρο του παρά την προχωρημένη του ηλικία -του αρέσει να λέει ψέματα πως τάχα δεν κατεβάζει τον καπνό-και συχνά-πυκνά βγάζει το μπλοκάκι του όχι για να γράψει -πάει καιρός που δεν γράφει-, μα για να σκισάρει πρόχειρα με το μολυβάκι κάτι που του τράβηξε φευγαλέα το βλέμμα. Οι περαστικοί επιταχύνουν το βήμα τους αρκετά μέτρα προτού τον πλησιάσουν -ίσως η όψη του έχει γίνει αλλόκοτη με τα χρόνια-, μονάχα ορισμένα παιδιά, αν στο παιχνίδι πάνω τύχει και βρεθούν κοντά του, του χαμογελούν, κι εκείνος ανοίγει το τετραδιάκι του, σκίζει μια σελίδα στην τύχη και τους χαρίζει - ανταποδίδοντας το χαμόγελο- κάποιο από τα τελευταία σκαριφήματά του. Με το που πέσει η νύχτα, σμήνος πουλιά πετάνε πάνω απ' το κεφάλι του ώρα πολλή, θαρρείς πως είναι στ' αλήθεια αυτή η συντροφιά του· κάποιο μάλιστα απ' όλα -το ίδιο κάθε φορά, αυτό το λαβωμένο- χαμηλώνει τα σπασμένα του φτερά και με το ράμφος τού χαϊδεύει τη φαλάκρα, ύστερα κάθετα στον ώμο του κι εκείνος γυρνά προς το μέρος του, του γνέφει με μια έκφραση στο πρόσωπο όλο νόημα και γλυκά αποκοιμείται.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Ποιες αξίες αναδεικνύει η βράβευση δύο δημοσιογράφων με το Νόμπελ Ειρήνης 2021, σύμφωνα με το Κείμενο 1; (40-50 λέξεις).

2ο υποερώτημα

Να εξετάσεις την οργάνωση του Κειμένου 1 στα ακόλουθα:

- α. Πώς εξασφαλίζεται η συνοχή μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου;
- β. Πώς συνδέονται νοηματικά η δεύτερη με την τρίτη παράγραφο;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «Νόμπελ Ειρήνης 2021: Ποιοι είναι οι δύο νικητές» (τίτλος)→ στον τίτλο του άρθρου:
 - α. η λειτουργία της γλώσσας είναι ποιητική
 - β. ο λόγος είναι υπαινικτικός
 - γ. η λειτουργία της γλώσσας είναι αναφορική
 - δ. το ύφος λόγου είναι γλαφυρό
2. «Η Μαρία Ρέσα από τις Φιλιππίνες και ο Ντμίτρι Μουράτοφ από τη Ρωσία, και οι δύο δημοσιογράφοι στο επάγγελμα, είναι οι νικητές του Νόμπελ Ειρήνης για το 2021» (1η παράγραφος)→ με τη συγκεκριμένη διατύπωση ο συντάκτης του άρθρου παρουσιάζει την είδηση ως εξής:
 - α. γεγονός χωρίς σχόλιο
 - β. διάκριση γεγονότος από το σχόλιο
 - γ. διαπλοκή/ συνύφανση γεγονότος και σχολίου
 - δ. γεγονός με εξήγηση
3. Στην πρόταση «Η κ. Ρέσα και ο κ. Μουράτοφ βραβεύονται με το Νόμπελ Ειρήνης για τη θαρραλέα μάχη τους υπέρ της ελευθερίας της έκφρασης...» (1η παράγραφος) ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται από τον συγγραφέα το μήνυμα είναι με:
 - α. βεβαιότητα
 - β. επιθυμία
 - γ. πρόθεση
 - δ. υποχρέωση/ αναγκαιότητα
4. Στην πρόταση «υπογράμμισε η επιτροπή» (3η παράγραφος) το ρήμα «υπογράμμισε» έχει ως συνώνυμη λέξη την:
 - α. ανέδειξε
 - β. πρόβαλε
 - γ. επεσήμανε
 - δ. διατυμπάνισε
5. Στην πρόταση «...αποκάλυψε το μυστικό μεταπολεμικό πρόγραμμα επανεξοπλισμού της χώρας του» (4η παράγραφος) η επιλογή της ονοματικής φράσης επιδιώκει να:
 - α. προσδώσει αμεσότητα στην επικοινωνία
 - β. καταστήσει το νόημα γενικό/ διαχρονικό
 - γ. ανταποκριθεί στην επισιμότητα της επικοινωνιακής περίπτωσης
 - δ. αποδώσει με συντομία και πυκνότητα το νόημα

ΘΕΜΑ 4

Ποιες στερεοτυπικές αντιλήψεις από το κοινωνικό του περιβάλλον επηρεάζουν τον τρόπο ζωής του ήρωα στο Κείμενο 2; Κατά τη γνώμη σου, ποιους προβληματισμούς ως προς την ποιότητα ζωής του αναδεικνύει η αφήγηση; Ανάπτυξε σε 120-150 λέξεις την απάντησή σου.

168. ΘΕΜΑ 14544

Κείμενο 1

Έμφυλες ανισότητες και σεξισμός στη βιομηχανία των ΜΜΕ

Το παρακάτω κείμενο είναι άρθρο της Κατερίνας Μπρέγιαννη που έχει δημοσιευτεί στην εφημερίδα «Αυγή» στις 19 Σεπτεμβρίου 2021.

Καλλίγραμμα μοντέλα χαμογελούν από τις οθόνες διαφημίζοντας αυτοκίνητα, πλυντήρια, σκούπες, καλλυντικά, κινητά τηλέφωνα και όλο το εύρος των καταναλωτικών αγαθών που παρέχει στους πολίτες η κοινωνία των αγορών ως αντάλλαγμα μιας fake¹⁷ μικροαστικής ευμάρειας¹⁸. Στα περίπτερα γυγαντιαίες φωτογραφίες γυναικών σε ηδυπαθείς¹⁹ πόζες²⁰ βροντοφωνάζουν στα περιοδικά, ενώ συχνά πηχυαίοι σεξιστικοί τίτλοι σοκάρουν την καθημερινότητα και αυξάνουν τις πωλήσεις μερίδας του Τύπου.

Στις ενημερωτικές εκπομπές γυναίκες - γλάστρες καμαρώνουν. Ένας πολιτικός λόγος μιας fake τηλε«μαγκιάς» διατρέχει συχνά τις τηλεοπτικές συζητήσεις και όλο και κάποια «άνανδρη συμπεριφορά», «αντρίκεια στάση», «γυναικούλες» θα ακουστεί από όσους «τιμούν ή φορούν τα παντελόνια» εκφράσεις που συχνά χρησιμοποιούν και τα δύο φύλα.

Τα ΜΜΕ είναι μεγάλες επιχειρήσεις και άτυπα κέντρα λήψης αποφάσεων σε σχέση με τα προτεινόμενα θέματα που αξιολογικά θα κριθούν ως «είδηση» και πώς αυτά θα «πλασαριστούν» στην κοινωνία ώστε να είναι θελκτικά. Ως κύρια πηγή πληροφόρησης για κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, έχουν καίριο ρόλο παρέμβασης, καθοδήγησης, αναπαραγωγής έμφυλων ανισοτήτων.

Με δεδομένο ότι η τηλεόραση καθημερινά παίζει σε όλα τα σπίτια, συχνά χωρίς να κλείνει ποτέ, και αν συνυπολογιστεί η συχνά παράλληλη και αδιάκοπη περιήγηση στο Διαδίκτυο, ρόλοι και στερεότυπα αναπαράγονται διαρκώς καθιστώντας τον σεξισμό ως τον ρατσισμό της καθημερινότητάς μας.

Τα έμφυλα στερεότυπα αποτελούν σχηματικές και καθολικές αναπαραστάσεις που αποδίδουν χαρακτηριστικά, υποτίθεται «φυσικά», στις γυναίκες και στους άνδρες. Ισχυρά ριζωμένες πεποιθήσεις για τους φυσικούς ρόλους των φύλων που βασιζονται σε γενικεύσεις, υπεραπλουστεύσεις υποκειμενικές, διαδεδομένες στην κοινωνία. [...]

[...] Τη σημασία των στερεοτύπων στη διαίωνηση της έμφυλης ανισότητας μαρτυρά ένα πείραμα που έγινε με παιδιά δημοτικού από τη φιλανθρωπική οργάνωση Education and Employers, όπου φάνηκε ότι τα στερεότυπα ανάμεσα στα δυο φύλα ξεκινούν από πολύ μικρή ηλικία (μεταξύ 5 και 7 ετών). Οκτάχρονα παιδιά κλήθηκαν να ζωγραφίσουν τρεις επαγγελματικές κατηγορίες: πυροσβέστη, χειρουργό και πιλότο. 61 παιδιά ζωγράρισαν αντρικές φιγούρες, ενώ μόνο 5 από αυτά ζωγράρισαν γυναικείες. Το φιλμ έφερε στην επιφάνεια τη ρεαλιστική πλευρά των στερεοτύπων ανάμεσα στα δυο φύλα στις μικρές ηλικίες.

¹⁷ Εικονικής

¹⁸ Ευτυχίας, πολυτέλειας

¹⁹ Αυτές που έχουν έντονη ροπή προς τις ηδονές

²⁰ Επιτηδευμένες (φροντισμένες) στάσεις του σώματος

Κείμενο 2

Σημείο Αναγνωρίσεως

ἄγαλμα γυναίκας μέ δεμένα χέρια

Το παρακάτω ποίημα είναι της Κικής Δημουλά. Είναι εμπνευσμένο από το μαρμάρινο γλυπτό του Κωνσταντίνου Σεφερλή «Η Βόρειος Ήπειρος» (1951) που βρίσκεται στο πάρκο δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών. Το άγαλμα εικονίζει την Βόρεια Ήπειρο ως γυναίκα που προσπαθεί να ανασηκωθεί με τα χέρια της δεμένα πισθάγκωνα. Το ποίημα ανήκει στη συλλογή «Το λίγο του κόσμου», 1971.

Όλοι σε λένε κατευθείαν άγαλμα,
εγώ σε προσφωνώ γυναίκα κατευθείαν.

Στολίζεις κάποιο πάρκο.

Από μακριά εξαπατάς.

Θαρρεί κανείς πώς έχεις ελαφρά ανακαθήσει
να θυμηθείς ένα ωραίο όνειρο πού είδες,
πώς παίρνεις φόρα να το ζήσεις.

Από κοντά ξεκαθαρίζει το όνειρο:

δεμένα είναι πισθάγκωνα τα χέρια σου

μ' ένα σκοινί μαρμάρινο

κι η στάση σου είναι η θέλησή σου

κάτι να σε βοηθήσει να ξεφύγεις

την αγωνία του αιχμάλωτου.

Έτσι σε παραγγείλανε στο γλύπτη:

αιχμάλωτη.

Δεν μπορείς

ούτε μια βροχή να ζυγίσεις στο χέρι σου,

ούτε μια ελαφριά μαργαρίτα.

Δεμένα είναι τα χέρια σου.

Και δεν είν' το μάρμαρο μόνο ο Άργος²¹.

Αν κάτι πήγαινε ν' αλλάξει

στην πορεία των μαρμάρων,

αν άρχιζαν τ' αγάλματα αγώνες

για ελευθερίες και ισότητες,

όπως οι δούλοι,

οι νεκροί

και το αίσθημά μας,

εσύ θα πορευόσουν

²¹ Ο πανόπτης Άργος, το μυθικό τέρας με τα εκατό μάτια, στον οποίο η Ήρα είχε αναθέσει να κρατάει αιχμάλωτη (δεμένη σε ένα δέντρο) τη μυθική Ιώ. Αξίζει να σημειωθεί πως η Ιώ είναι το μυθικό σύμβολο της κατατρεγμένης γυναίκας.

μες στην κοσμογονία των μαρμάρων
με δεμένα πάλι τα χέρια, αιχμάλωτη.

Όλοι σε λένε κατευθείαν άγαλμα,
εγώ σε λέω γυναίκα αμέσως.

Όχι γιατί γυναίκα σε παρέδωσε
στο μάρμαρο ο γλύπτης
κι υπόσχονται οι γοφοί σου
ευγονία²² αγαλμάτων,
καλή σοδειά ακινησίας.

Για τα δεμένα χέρια σου, πού έχεις
όσους πολλούς αιώνες σε γνωρίζω,
σε λέω γυναίκα.

Σε λέω γυναίκα
γιατ' είσ' αιχμάλωτη.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Σε 40-50 λέξεις να παραθέσεις τους τρόπους με τους οποίους, σύμφωνα με την αρθρογράφο στο Κείμενο 1, αναπαράγονται από την τηλεόραση κυρίως -και γενικότερα από τη βιομηχανία των ΜΜΕ- τα στερεότυπα που σχετίζονται με τα δύο φύλα.

2ο υποερώτημα

Στις δύο πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1 η αρθρογράφος επιλέγει να οργανώσει το κείμενό της με παραδείγματα. Γράψε δύο λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη σου, επιχειρεί αυτόν τον τρόπο οργάνωσης του λόγου της.

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «Στα περίπτερα γιγαντιαίες ... βροντοφωνάζουν στα περιοδικά...» (1η παράγραφος): Με την προσωποποίηση ως εκφραστικό σχήμα η αρθρογράφος επιχειρεί να:

- α. ειρωνευτεί το περιεχόμενο των αφισών
- β. καταγγείλει το γεγονός που περιγράφει

²² Η απόκτηση πολλών και υγιών απογόνων

- γ. προβληματίσει τον δέκτη για το είδος και το περιεχόμενο των διαφημίσεων
 δ. δημιουργήσει αίσθημα ευφορίας στον δέκτη, για να εκτιμήσει το χιούμορ της.
2. Τα εισαγωγικά στη φράση «τιμούν ή φορούν τα παντελόνια» (2η παράγραφος) η αρθρογράφος τα χρησιμοποιεί, προκειμένου να:
- α. εκφράσει τον προβληματισμό της για τις εκφράσεις αυτού του είδους
 β. προβληματίσει τον αναγνώστη για το περιεχόμενο ανάλογων εκφράσεων που διατυπώνονται στην προφορική ομιλία.
 γ. ειρωνευτεί τους πολιτικούς και το επίπεδο της «τηλεοπτικής» αντιπαράθεσής τους
 δ. προβάλλει πιο άμεσα τη θέση της για την αναπαραγωγή στερεοτύπων στις τηλεοπτικές ενημερωτικές εκπομπές παραθέτοντας μια φράση που συχνά ακούγεται.
3. Η λέξη «θελκτικά» (3η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:
- α. εντυπωσιακά
 β. ελκυστικά
 γ. ρεαλιστικά
 δ. ερεθιστικά
4. Η λέξη «αδιάκοπη» (4η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης στην οποία ανήκει έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:
- α. περιστασιακή
 β. συνεχόμενη
 γ. κοπιαστική
 δ. ανελέητη
5. Η πρόταση «υποτίθεται “φυσικά”» (5η παράγραφος) λειτουργεί ως σχόλιο της αρθρογράφου που εκφράζει:
- α. απορία
 β. επιδοκμασία
 γ. αποδοκμασία
 δ. ειρωνεία

ΘΕΜΑ 4

Ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο το ποιητικό υποκείμενο προσεγγίζει το άγαλμα στο Κείμενο 2; Ποια συναισθήματα ή σκέψεις σου προκάλεσε η ποιητική ανάγνωση και γιατί;

169. ΘΕΜΑ 15395

Κείμενο 1

Κριτήρια επιλογής επαγγέλματος

Τα παρακάτω διασκευασμένα αποσπάσματα ανήκουν στο κείμενο της Διδάκτορος Συμβουλευτικής Καλλιόπης Δ. Μόσχου που δημοσιεύτηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2018 στον ιστότοπο:

<https://www.ekpaideutiki-symvouleutiki.gr/κριτήρια-επιλογής-επαγγέλματος>

Η αξία της εργασίας για τον άνθρωπο είναι πολύπλευρη. Από τη μια ο ρόλος της είναι βιοποριστικός (σταθερό εισόδημα, κάλυψη βιοτικών αναγκών, αυτονομία, ανεξαρτησία), από την άλλη ψυχολογικός, καθώς βοηθά στην ανάπτυξη και ολοκλήρωση διαφόρων πτυχών της προσωπικότητας (κριτική σκέψη, πρωτοβουλία, φαντασία/δημιουργικότητα, ψυχική ευφορία, κοινωνικοποίηση).

Η επιλογή επαγγέλματος, λοιπόν, θεωρείται ως μια από τις κρίσιμότερες καμπές στη ζωή μας, διότι καθορίζει, σε μεγάλο βαθμό, τη μετέπειτα επιτυχία και ευτυχία μας. Έχει, λοιπόν, μεγάλη σημασία η επαγγελματική επιλογή να γίνεται με τα κατάλληλα κριτήρια.[...]

Το πιο σημαντικό κριτήριο επιλογής επαγγέλματος παραμένει η αυτογνωσία και ο βαθμός ωριμότητας των ατόμων. Όταν κάποιος γνωρίζει ποιος είναι και τι αναζητά, ποια είναι τα «δυνατά του χαρτιά» και πώς θα τα αξιοποιήσει, οδηγεί τον εαυτό του στη σωστή επιλογή. Έτσι, διασώζεται από τους διάφορους σκοπέλους που συναντά στον δρόμο του και διαλέγει συνειδητά το επάγγελμα που του ταιριάζει και θα τον κάνει στη ζωή του χαρούμενο και δημιουργικό.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να εξαρθεί²³ και ο σημαντικότερος ρόλος του σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού, καθώς και των εξειδικευμένων Συμβούλων Σταδιοδρομίας. Μέσα από ειδικά σταθμισμένα τεστ, τα οποία προσμετρούν την προσωπικότητα, τις επιθυμίες και τα ταλέντα των μαθητών σε συνδυασμό με τις τάσεις της αγοράς εργασίας, βοηθούν αρχικά τα παιδιά να πιστέψουν στον εαυτό τους και στις δυνατότητές τους. Στη συνέχεια επιλέγουν μαζί με τους μαθητές το επάγγελμα που τους αντιπροσωπεύει και καταστρώνουν από κοινού ένα στρατηγικό σχέδιο για την επίτευξη του στόχου.

Υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι η επαγγελματική και η ανθρώπινη ανάπτυξη συνδέονται άρρηκτα. Είναι σημαντικό να ακολουθήσουμε ένα επάγγελμα που μας ταιριάζει και του ταιριάζουμε, διότι με αυτόν τον τρόπο έχουμε περισσότερες πιθανότητες να είμαστε επιτυχημένοι σε αυτό.

Τέλος, χρειάζεται να τονιστεί ότι ο πιο επιτυχημένος στη ζωή (άρα και στο επάγγελμα) άνθρωπος είναι εκείνος που οικοδομεί μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Για να το πετύχει αυτό, δεν αρκεί η στεγνή γνώση των δεξιοτήτων του επαγγέλματος που επιθυμεί να ασκήσει αλλά η γενικότερη γνώση του εαυτού του.

Κείμενο 2

Δουλειά χωρίς ελπίδα

Ποίημα του Σάμιουελ Τ. Κόλεριτζ (1772-1834) σε μετάφραση Λάμπρου Πορφύρα, που αντλήθηκε από τη διεύθυνση https://homouniversalisgr.blogspot.com/2020/05/blog-post_70.html.

Όλα δουλεύουν στην πλάση. Για δεξ: τα μελίσσια βουίζουν,
 απ' τις φωλιές τους οι σάλιαγκοι²⁴ βγήκαν· στρουθιά²⁵ φτερουγίζουν.
 Και νά που κι ο γέρος χειμώνας κι αυτός στο γαλάζιο του απείρου
 έχει στα μάτια του, κάτι σαν φως ανοιξιάτικου ονείρου.
 Μόνος εγώ μέσα σ' όλα με δίχως δουλειά τριγυρνάω,
 κι ούτ' αγαπώ, κι ούτε μέλι τρυγώ, κι ούτε πια τραγουδάω.

²³ να τονιστεί, να επισημανθεί

²⁴ τα σαλιγκάρια

²⁵ σπουργίτια

Κι όμως γνωρίζω κάτι άγνωστους όχτους²⁶ που αμάραντ²⁷ ανθίζουν,
 ξέρω κρυμμένες πηγές που το νέκταρ σε ρυάκια σκορπίζουν.
 Για άλλους αμάραντ', αλίμονο γι' άλλους αν θέλετ' ανθίστε·
 όχι! για με μην ανθίστε. Μακριά μου ρυάκια κυλήστε·
 μ' έν' αστεφάνωτο μέτωπο φεύγω, με χείλη φρυγμένα²⁸,
 κι αν με ρωτάς ποιος με πνίγει καημός, άκου τούτο από μένα:
 δίχως ελπίδα η δουλειά νέκταρ μέσα σε κόσκινο χύνει,
 και δίχως κάποιο σκοπό η ελπίδα δε ζει μήτ' εκείνη.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να χαρακτηρίσεις τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη ΣΩΣΤΟ (Σ) ή ΛΑΘΟΣ (Λ), αξιολογώντας αν ανταποκρίνονται στο νόημα του Κειμένου 1.

- α. Ο ρόλος της εργασίας είναι βιοποριστικός, ψυχολογικός και πολιτιστικός.
- β. Ο επαγγελματικός προσανατολισμός διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο στην ορθή επιλογή επαγγέλματος από τους μαθητές.
- γ. Με τη βοήθεια των σταθμισμένων τεστ οι σύμβουλοι σταδιοδρομίας ενισχύουν την αυτοπεποίθηση των νέων.
- δ. Οι σύμβουλοι σταδιοδρομίας αποσκοπούν αποκλειστικά και μόνο να τονώσουν την αυτοπεποίθηση των νέων.
- ε. Η αυτογνωσία συνδέεται στενά με την ατομική επιτυχία και ευτυχία.

2ο υποερώτημα

Η πρώτη παράγραφος του Κειμένου 1 αναπτύσσεται με διάφορους τρόπους. Να εντοπίσεις δύο από αυτούς και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στην ανάπτυξη του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 αξιοποιείται η μεταφορά στο χωρίο: «Έτσι, διασώζεται από τους διάφορους σκοπέλους που συναντά στον δρόμο του». Να προσδιορίσεις τον ρόλο της μεταφορικής λειτουργίας της γλώσσας στο ύφος του κειμένου και να τη μεταγράψεις σε κυριολεκτική λειτουργία.

ΘΕΜΑ 4

Στο Κείμενο 2 παρουσιάζεται η συναισθηματική κατάσταση του ποιητικού υποκειμένου μέσα από μια αντιπαράθεσή του με την «πλάση». Να την ερμηνεύσεις και να εκφράσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σου δημιουργούνται από την ανάγνωση (120-150 λέξεις).

²⁶ όχθες

²⁷ λουλούδια που δεν μαραίνονται

²⁸ κατάξερα

Κείμενο 1**Επαγγελματική προσαρμοστικότητα**

Το κείμενο της Κατερίνας Αργυροπούλου είναι δημοσιευμένο στην Επιθεώρηση Συμβουλευτικής-Προσανατολισμού, τ. 102, Οκτώβριος 2013-Δεκέμβριος 2013, σσ. 24-33.

Οι ραγδαίες κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές, οι οποίες χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη πραγματικότητα, επηρεάζουν με απρόβλεπτο τρόπο τη σταδιοδρομία του ατόμου. Οι στόχοι, οι ευκαιρίες, οι επιλογές και οι προοπτικές επαναπροσδιορίζονται διαρκώς σε κάθε επίπεδο της καθημερινή ζωής, ενώ παράλληλα αναδεικνύεται όλο και περισσότερο η σημασία των «προσόντων» πέραν εκείνων που απαιτούνται πλέον στο βιογραφικό σημείωμα. Η σταδιοδρομία αποδίδεται με τους όρους «απρόβλεπτη», «πολύπλευρη», «ασταθής», «κυκλική» και «μεταβατική» (Hearne, 2010).

Κάτω από τις νέες συνθήκες οικονομικής κρίσης και κοινωνικής αστάθειας η απόκτηση βασικών γνώσεων και ικανοτήτων θεωρείται αναγκαία, ωστόσο, για να κάνει κανείς σχέδια για το μέλλον, να αντιληφθεί την προοπτική μιας δεύτερης ή μιας τρίτης σταδιοδρομίας, να εξελιχθεί ή, ακόμη, να αναπτυχθεί, χρειάζεται να διαθέτει ένα πλέγμα πολύπλευρων δεξιοτήτων (Nathan & Hill, 2006). Οι δεξιότητες αυτές θεωρούνται σημαντικά «εφόδια» στην προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη του ατόμου, προκειμένου το άτομο να διαχειριστεί τις περίπλοκες μεταβάσεις που χαρακτηρίζουν το σύγχρονο κόσμο της εργασίας, να διερευνήσει πιθανές ευκαιρίες και προσωπικές δυνατότητες, να ενδυναμώσει την προσωπική του επάρκεια και να αναζητήσει έναν εργασιακό τρόπο ζωής πολύ διαφορετικό από το παραδοσιακό πρότυπο.

Είναι γεγονός ότι οι ταχύτατες αλλαγές ασκούν ακραίες πιέσεις, όχι μόνο στα άτομα που προσπαθούν να κινηθούν προς και μέσω των αγορών εργασίας, αλλά και σε εκείνους που παρέχουν υποστήριξη για αυτές τις μεταβολές. Αναφύεται, λοιπόν, το ερώτημα «πώς οι σύμβουλοι επαγγελματικού προσανατολισμού μπορούν να διαχειριστούν τις νέες συνθήκες και να στηρίξουν το άτομο να σχεδιάσει τη σταδιοδρομία του σε μια αγορά εργασίας που υφίσταται διαρκείς αλλαγές και ανακατατάξεις, χωρίς να χάσει την αίσθηση του εαυτού και της κοινωνικής του ταυτότητας;». Σε αυτή τη σύνθετη ανάπτυξη σταδιοδρομίας ο επαγγελματικός σύμβουλος καλείται να ενθαρρύνει το άτομο να δώσει προσωπικό νόημα στην σταδιοδρομία του, αναπτύσσοντας μια ενισχυμένη αίσθηση ταυτότητας και ουσιαστική επαγγελματική δράση (Young & Collin, 2004). Θετικά αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν μέσω της υιοθέτησης κατάλληλων παρεμβάσεων που οδηγούν από τη διερεύνηση των περιστασιακών επιλογών στην αναζήτηση του σχεδιασμού ζωής, από τη συνειδητοποίηση των χαρακτηριστικών της προσωπικότητας στη διαμόρφωση της ταυτότητας και από την αναγνώριση των γεγονότων στην αξιολόγηση προοπτικών. Όλα τα παραπάνω προκάλεσαν την ανάδυση της έννοιας της επαγγελματικής προσαρμοστικότητας ως το «κλειδί» για την αντιμετώπιση των νέων κοινωνικών συνθηκών (Savickas, 2013).

Κείμενο 2**Το καφέ σακκάκι**

Ο ποιητής Βάκης Λοϊζίδης (1965-) γεννήθηκε στη Λευκωσία και έχει πλούσιο ποιητικό έργο, μέρος του οποίου περιλαμβάνεται στο εκπαιδευτικά εγχειρίδια Μέσης Εκπαίδευσης για τη Λογοτεχνία του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου. Το ποίημα «Το καφέ σακκάκι» ανθολογείται στη Μεγάλη Ανθολογία της Σύγχρονης Ελληνικής Λογοτεχνίας, έκδοση της «Εφημερίδας των συντακτών».

Στο μουντό Λονδίνο
τον έδιωξαν από τη δουλειά
γιατί φορούσε καφέ σακκάκι.
Χρώμα αντιπαγγελματικό
όπως του εξήγησαν.
Δείλιασε να τους πει
ότι καφέ είναι οι κορμοί των δέντρων,
καφέ είναι και η γη που κατοικούμε.
Φόρεσε γκρι κουστούμι κι επέστρεψε
επαγγελματίας στη δουλειά.
Στη μέσα τσέπη είχε
τα ποιήματα του Κώστα Καρυωτάκη.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 40-50 λέξεων τον ρόλο του συμβούλου επαγγελματικού προσανατολισμού στο εργασιακό πεδίο, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

2ο υποερώτημα

Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 διατυπώνεται ένα ερώτημα. Μπορείς να εξηγήσεις τον ρόλο του στη δομή της παραγράφου;

3ο υποερώτημα

Να επιλέξεις τον σωστό, κατά τη γνώμη σου, χαρακτηρισμό για το ύφος λόγου του Κειμένου 1:

- α. χιουμοριστικό
- β. ειρωνικό
- γ. σοβαρό
- δ. οικείο

και να αιτιολογήσεις αυτόν τον χαρακτηρισμό με δύο γλωσσικές επιλογές του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη στάση του προσώπου για το οποίο γίνεται λόγος στο Κείμενο 2 και να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με αυτή σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

Κείμενο 1

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από τον χαιρετισμό της Προέδρου της Δημοκρατίας, Κατερίνας Σακελλαροπούλου, σε σεμινάριο για γυναίκες ηλικίας 18 – 35 του Ιδρύματος Λαμπράκη σε συνεργασία με την οργάνωση «Αποστολή Άνθρωπος».

[...]

Είναι αλήθεια ότι, παρά τη μεγάλη απόσταση που έχουμε διανύσει εμείς οι γυναίκες και τα σημαντικά βήματα που έχουν γίνει για την πλήρη και ίση άσκηση των δικαιωμάτων μας, παρά τις πολλές γυναικείες κατακτήσεις στην πολιτική και κοινωνική ζωή, οι έμφυλες προκαταλήψεις και τα αρνητικά στερεότυπα παραμένουν ισχυρά, θέτοντας σοβαρά εμπόδια στην ισόρροπη ανάπτυξη των νεαρών κοριτσιών και την αυτοπραγμάτωσή τους. Παραμένουν, επίσης, σταθερά η περιορισμένη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας, το μισθολογικό χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι ανισότητες μεταξύ τους στη λήψη των αποφάσεων. Για να μη μιλήσω για την έμφυλη βία, τη σωματική, ψυχική και σεξουαλική κακοποίηση των γυναικών – ένα σοβαρότατο πρόβλημα που, παρά την οξύτητά του, δεν αντιμετωπίζεται με τη δέουσα αποφασιστικότητα.

Το πλέον αποθαρρυντικό στοιχείο αυτής της λυπηρής πραγματικότητας, ωστόσο, είναι, αν όχι η συμφιλίωση, πάντως σίγουρα η ανοχή απέναντι στις ανισότητες φύλου από πλευράς των ίδιων των γυναικών. Είναι σαν να έχουν ενσωματώσει την κυρίαρχη αντίληψη περί «διαφοράς», η οποία δεν περιορίζεται στο πεδίο της βιολογίας, αλλά επεκτείνεται και σε αυτό των πνευματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων. Όπως πολύ σωστά επισημαίνουν οι οργανώτριες του προγράμματος Womentors, συχνά οι νέες γυναίκες υιοθετούν υποσυνείδητα τις περιρρέουσες προκαταλήψεις, φτάνοντας κάποτε να θεωρούν ότι «η ισορροπία των πραγμάτων είναι η κατεστημένη και οι γυναίκες οφείλουν να ακροβατούν μοιρολατρικά». Δεν είναι έτσι. Η ιστορία των εμπνευσμένων και δυναμικών γυναικών και των επιτευγμάτων τους, όσο αποσιωπημένη ή περιθωριοποιημένη και αν υπήρξε, φανερώνει ότι με πίστη στις δυνάμεις της, με επιμονή και αφοσίωση, η γυναίκα μπορεί να μεγαλοουργήσει. Ίσως δυσκολευτεί λίγο περισσότερο από έναν άνδρα με τα ίδια προσόντα να διαρρήξει τη διαβόητη «γυάλινη οροφή»²⁹. Αλλά στο τέλος θα τα καταφέρει.

Γι' αυτό και θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική τη σειρά σεμιναρίων που διοργανώνει το ίδρυμα Λαμπράκη για τις νέες γυναίκες. Σεμινάρια ενημέρωσης, στήριξης, ενδυνάμωσης, που τις εξοπλίζουν με τα κατάλληλα γνωσιακά και ψυχικά εφόδια, ώστε να διεκδικήσουν τον ρόλο που τους αναλογεί στην κοινωνική, την οικονομική και την πολιτική σφαίρα. Εύχομαι επιτυχία στο αξιόλογο αυτό έργο, που αποσκοπεί να μετατρέψει ένα περιβάλλον ανισοτήτων και διακρίσεων σε χώρο ελευθερίας και αυτοπραγμάτωσης.

Κείμενο 2

Τζένη Μαστοράκη (1949 –)

Οικογενειακό συμβούλιο

Η Τζένη Μαστοράκη θέτει τον εαυτό της στο κέντρο της σκηνης και της ποιητικής εκφοράς περιγράφοντας τις εμπειρίες της. Το ποίημα που ακολουθεί ανήκει στην ποιητική συλλογή «Το Σόι» (Αθήνα: Κέδρος, 1978).

²⁹ Με τον όρο αυτό αποδίδονται τα αόρατα εμπόδια (βάσει στερεοτύπων) που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες και περιορίζουν την επαγγελματική τους ανέλιξη και σταδιοδρομία.

Οικογενειακό συμβούλιο

Τώρα βέβαια πάλι θα πέσει το σόι
 μονό και διπλό
 να μαζεύω τη γλώσσα μου
 ή πώς όταν κάνω
 ψηλά τα μαλλιά μου
 κοιμούνται πιο ήσυχοι.
 Και με στριμώχνουν στο σαλόνι.
 Παντού μπαγιάτικα πέπλα
 νύφες με παχουλά χέρια
 μουστακαλούδες
 και τα παιδιά ανήλιαγα
 ή μπορεί και πεθαμένα
 με πελώριους φιόγκους
 σαν αεροπλάνα.
 Περνάει η νονά μου η πολίτισσα³⁰
 και τρατάρει³¹ μικρά άσπρα γλυκά.
 [...]

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1****1ο υποερώτημα**

Στο Κείμενο 1 αναφέρεται ότι οι οργανώτριες του προγράμματος Womentors επισημαίνουν πως «συχνά οι νέες γυναίκες υιοθετούν υποσυνείδητα τις περιρρέουσες προκαταλήψεις». Ποια είναι η άποψη της Προέδρου της Δημοκρατίας απέναντι σε αυτήν την επισήμανση και με ποιες σκέψεις την υποστηρίζει (50 – 60 λέξεις);

2ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 η ομιλήτρια επιλέγει ως τεχνική ανάπτυξης των σκέψεών της την αντίθεση. Να εντοπίσεις τα μέρη της αντίθεσης και να δικαιολογήσεις την επιλογή της σε σχέση με το θέμα που προσεγγίζει και την πρόθεσή της.

3ο υποερώτημα

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 η ομιλήτρια χρησιμοποιεί αρχικά το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο του ρήματος, ενώ στην τελευταία παράγραφο κυρίως το πρώτο ενικό πρόσωπο. Ποιο το επικοινωνιακό αποτέλεσμα σε κάθε περίπτωση; Αν στην αρχή της πρώτης παραγράφου άλλαζες το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο σε τρίτο πληθυντικό, θα άλλαζε και το ύφος του λόγου και γιατί;

³⁰ με καταγωγή από την Κωνσταντινούπολη

³¹ κερνάει

ΘΕΜΑ 4

Η ποιητική φωνή που ακούγεται στο ποίημα βιώνει μια καταπιεστική συνθήκη. Να την ερμηνεύσεις με βάση το νόημα του Κειμένου 2 και να εκφράσεις την προσωπική σου τοποθέτηση σ' αυτή της τη στάση. (100 - 150 λέξεις).

172. ΘΕΜΑ 15373

Κείμενο 1

[ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΖΩΗ]

Το παρακάτω κείμενο με τίτλο «Γυναικεία στερεότυπα και αναπαραγωγή της κυρίαρχης πατριαρχικής ιδεολογίας Στον Ελληνικό Κινηματογράφο 1950 – 1967» είναι της Μαρίας Τσαγκαράκη, προέδρου Συνδέσμου Φιλολόγων Μεσσηνίας. <http://philologoi.mes.sch.gr/files/tsagaraki-stereotypa.pdf>, σελ. 7-8.

Συνήθως στον Ελληνικό κινηματογράφο οι γυναίκες δεν εργάζονται, παρά μόνο για λόγους επιβίωσης. Κι αν εργαστούν, τις περιμένουν ταπεινά και καθαρά γυναικεία επαγγέλματα: μοδιστρούλες, κομμώτριες, καφετζούδες, χαρτορίχτρες, δοσατζούδες, θυρωρίνες, μαμές, λαϊκές τραγουδίστριες και πολλές - πολλές υπηρέτριες. Η άνοδος του βιοτικού επιπέδου στις αρχές της δεκαετίας του '60 αναβαθμίζει τις γυναίκες σε δακτυλογράφους - γραμματείς, δασκάλες και το 1964 αναρριχώνται σε «ανδρικά» επαγγέλματα καριέρας. [...]

Εκείνο που τονίζεται είναι ότι όσες εργάζονται έχουν εξαιρετικά προσόντα, εκπληκτικές ικανότητες, είναι συνεπείς, επιμελείς, εργασιομανείς. Εκείνο που κυρίως προβάλλεται (στα σενάρια) είναι το τίμημα που πληρώνουν οι γυναίκες γι' αυτή τη σταδιοδρομία. Έχουν μικρή αυτοεκτίμηση για τη θηλυκότητά τους και δεν μπορούν να διαχειριστούν τη συναισθηματική τους ζωή. Δυσκολεύονται να λειτουργήσουν ως «γυναίκες». Αυτή η σύγκρουση επαγγέλματος και προσωπικής ζωής δηλώνεται άμεσα με τον οξύμωρο τίτλο της ταινίας «Δεσποινίς Διευθυντής».

Οι έννοιες ανύπαντρη κοπέλα: νιάτα ομορφιά, ελαφρότητα, θηλυκότητα που απορρέουν από τη λέξη «δεσποινίς», έρχονται σε αντίθεση με τις έννοιες σοβαρότητα, ευθύνη, κοινωνική καταξίωση, ωριμότητα, εξουσία, που υποδηλώνει η λέξη «διευθυντής». Κάθε φορά που η Λίλα (Τζένη Καρέζη) ενεργεί ως διευθυντής, ακυρώνεται ως δεσποινίς. Και κάθε φορά που προσπαθεί να είναι δεσποινίς, χάνει το κύρος της ως διευθυντής. Μια τέτοια χαρακτηριστική σκηνή είναι η τηλεφωνική συνομιλία Λίλας - Αλέκου.

Σε αυτήν η Λίλα (Τζένη Καρέζη), χρησιμοποιώντας τη θέση της, ως διευθυντής, τηλεφωνεί εκτός ωρών γραφείου στον Αλέκο, με πρόφαση τη δουλειά, για να συναντηθεί μαζί του, ως δεσποινίς. Και ως δεσποινίς προσπαθεί να μιλήσει χαριτωμένα, ναζιάρικα, μιμούμενη τη φιλενάδα του. Αποτέλεσμα: δεν την αναγνωρίζει ο Αλέκος. Στη διάρκεια της συνομιλίας η Λίλα εναλλάσσει τις δυο φωνές της, καθώς της είναι δύσκολο να ασκήσει το νέο της ρόλο. Η σύγκρουση ρόλων είναι τελεσίδικη.

Κείμενο 2

[Μια διαβασμένη θυρωρός]

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το Μυθιστόρημα της Μυριέλ Μπαρμπερύ, Η κομψότητα του σκαντζόχοιρου, Τρίτη έκδοση, μτφ. Μήνα Πατεράκη-Γαρέφη, Πατάκης, Ιούλιος 2021, πρώτη έκδοση από Πατάκη Απρίλιος 2021, σελ. 15-17.

Κεφάλαιο 1

«Ο Μαρξ αλλάζει άρδην³² την κοσμοθεωρία μου» μου δήλωσε το πρωί ο μικρός Παλλιέρ, που συνήθως δε μου απευθύνει ποτέ τον λόγο.

Ο Αντουάν Παλλιέρ, φέρελπις κληρονόμος μιας παλιάς δυναστείας βιομηχάνων, είναι ο γιος ενός από τους οκτώ εργοδότες μου, [...] έλαμπε από χαρά για την ανακάλυψή του και μου την ιστορούσε από ασυνείδητη παρόρμηση, χωρίς καν να του περνάει απ' το μυαλό ότι μπορούσα κάτι να καταλαβαίνω. Τι μπορούν να καταλάβουν οι εργατικές μάζες από το έργο του Μαρξ; Η ανάγνωσή του είναι εξαιρετικά επίπονη, η γλώσσα λόγια, η γραφή δυσνόητη, η θεωρία περίπλοκη.

Κι εκείνη τη στιγμή λίγο έλειψε να προδοθώ βλακωδώς.

«Θα πρέπει να διαβάσετε τη Γερμανική ιδεολογία» λέω σ' αυτόν τον κρετίνο με το γαλαζοπράσινο μοντγκόμερι.

Για να καταλάβει κανείς τον Μαρξ και να καταλάβει γιατί σφάλει, πρέπει να διαβάσει τη Γερμανική ιδεολογία. Είναι το ανθρωπολογικό υπόβαθρο βάσει του οποίου θα οικοδομηθούν όλες οι προτροπές για έναν καινούριο κόσμο {...}.

Αλλά ο Αντουάν Παλλιέρ με κοιτάζει απορημένος με τα αλλόκοτα λόγια μου. Όπως πάντα, μ' έσωσε η ανικανότητα που έχουν οι άνθρωποι να πιστέψουν κάτι που τινάζει στον αέρα τα θεμέλια των μικρονοϊκών συνηθειών τους. Μια θυρωρός δε διαβάζει τη Γερμανική ιδεολογία και, συνεπώς, θα ήταν απολύτως ανίκανη να παραθέτει την ενδέκατη θέση για τον Φόουερμαχ³³.

Επιπλέον μια θυρωρός που διαβάζει Μαρξ αλληθωρίζει αναγκαστικά προς την ανατροπή, πουλημένη σε έναν διάβολο ονόματι Γενική Συνομοσπονδία Εργασίας³⁴. Το ενδεχόμενο να διαβάζει Μαρξ για την καλλιέργεια του πνεύματός της είναι μια αήθης απρέπεια που κανείς αστός δε διανοείται.

«Την καλημέρα μου στη μαμά σας» μουρμουρίζω κλείνοντάς του την πόρτα στα μούτρα και ελπίζοντας ότι η παραφωνία της φράσης μου θα καλυφθεί πλήρως από τη δύναμη χιλιόχρονων προκαταλήψεων.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να αποδώσεις περιληπτικά σε 50-60 λέξεις το περιεχόμενο των τριών τελευταίων παραγράφων του Κειμένου 1.

³² άρδην: ολοκληρωτικά, ριζικά, εντελώς

³³ Οι έντεκα «Θέσεις για τον Φόουερμαχ» γράφτηκαν από τον Μαρξ το 1845 ως βάση για την σύνταξη του πρώτου κεφαλαίου της *Γερμανικής ιδεολογίας*. Δημοσιεύτηκαν πρώτη φορά από τον Έγκελς, το 1888, ως προσθήκη στο έργο του *Λουδοβίκος Φόουερμαχ και το τέλος της κλασικής γερμανικής φιλοσοφίας* (μτφρ. Νίκος Ζαχαριάδης, Προσκήνιο, 2001). Στην ενδέκατη θέση για τον Φόουερμαχ ο Μαρξ προτρέπει τους φιλοσόφους να σταματήσουν να ερμηνεύουν απλώς τον κόσμο, και να προχωρήσουν στην αλλαγή του.

³⁴ Πρόκειται για το CGT, το προσκεϊμένο στο κομμουνιστικό κόμμα της Γαλλίας εργατικό συνδικάτο (οι σημειώσεις είναι της μεταφράστριάς).

2ο υποερώτημα

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται η αλληλουχία των νοημάτων ανάμεσα στη δεύτερη και στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 δύο διαφορετικά χωρία/σημεία στα οποία χρησιμοποιείται ασύνδετο σχήμα λόγου και να εξηγήσεις με συντομία τι πετυχαίνει η συγγραφέας με αυτή τη συγκεκριμένη γλωσσική επιλογή.

ΘΕΜΑ 4

Να χαρακτηρίσεις τη θυρωρό που πρωταγωνιστεί στον διάλογο, ο οποίος εκτυλίσσεται στο Κείμενο 2 και να εκφράσεις τις σκέψεις και συναισθήματα που σου προκάλεσε η αφήγηση. Να οργανώσεις σε 100-150 λέξεις την απάντησή σου.

173. ΘΕΜΑ 16841**Κείμενο 1****[Οι μετανάστες να ξέρουν ότι είμαστε δίπλα τους!]**

Το κείμενο είναι απόσπασμα από τη συνέντευξη που παραχώρησε ο Θανάσης Αντετοκούμπο στον δημοσιογράφο Νίκο Παπαδογιάννη στις 13.10.2019 λίγο πριν ξεκινήσει το ταξίδι του για τις ΗΠΑ. Ανακτήθηκε από τον ιστότοπο www.documentonews.gr.

«Καλημέρα. Είμαι ο Θανάσης Αντετοκούνμπο και γεννήθηκα στο Αρεταίειο. Το λέω για να μη νομίζει κανείς ότι από κάπου μας έφεραν ή ότι ήρθαμε από το φεγγάρι. Εδώ γεννήθηκα, εδώ πήγα νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο. Δεν είχα πλούσιους γονείς. Αν κάτι άλλαξε στη ζωή μου, αυτό έγινε με τη σκληρή δουλειά. Βρήκα κάτι που αγάπησα και το ακολουθώ σαν θρησκεία, μέχρι να γίνω η καλύτερη εκδοχή του εαυτού μου. Όλοι ξεκινάμε από την ίδια αφετηρία».

«Θα θεωρήσω ότι πέτυχα, εάν στο τέλος της καριέρας μου είμαι ο πιο βελτιωμένος αθλητής. Ποτέ δεν κάνω βήμα πίσω. Κάθε χρόνο γίνομαι καλύτερος, σωματικά και πνευματικά. Είμαι τρισευχισμένος, γιατί έχω αυτό που αγαπάω και αγαπάω αυτό που έχω. Ο καθρέφτης μου με γεμίζει. Ο πιο επιτυχημένος άνθρωπος του κόσμου ήταν ο πατέρας μου και σκέφτου ότι δεν είχε ένα ευρώ στην τσέπη».

«Είχα δίπλα μου ανθρώπους που με βοήθησαν, όπως την κυρία Μαριέττα Σγουρδαίου, που την αποκαλώ «νονά». Φιλόλογος στο Αρσάκειο και ηθοποιός. Μας πήγε, παιδιά 12-13 ετών, να ακούσουμε συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη. Μας σύστησε την κυρία Μαρία Χορς, που ντύνει τις ιέρειες. Μυήθηκα στην ελληνική κουλτούρα, στο αρχαίο δράμα.[...] Αυτές οι εμπειρίες με άλλαξαν, χωρίς να το καταλαβαίνω. Με βοήθησαν και στον αθλητισμό, εμένα, που ήμουν ένα παιδί μεταναστών χωρίς χαρτιά, χωρίς τίποτε. Δεν χρειάζεται να έχει λεφτά κάποιος για να αισθανθεί πλούσιος. Ο πλούτος είναι στο μυαλό και στην ψυχή[...]».

«Αν δεν αγαπάς τον συνάνθρωπό σου, δεν είσαι άνθρωπος. Άσχετα με το χρώμα του δέρματος και με την εθνικότητά του. Κοίταξέ με λίγο, μόνο η αγάπη σε κάνει άνθρωπο. Και η σκέψη[...]».

«Είμαι αλληλέγγυος στα παιδιά που μοχθούν. Φεύγω για τις ΗΠΑ, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι εδώ τελειώνουμε. Παρακολουθώ και προβληματίζομαι. Να το ξέρουν αυτοί οι άνθρωποι, ότι είμαι εδώ. Στο πλευρό

τους! Τους σκέφτομαι. Ο καθένας αντιμετωπίζει τα δικά του εμπόδια. Όλα πιστεύω, μπορούν να ξεπεραστούν. Η χώρα μου δεν είναι η Αμερική, αλλά η Ελλάδα. Αισιοδοξώ ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες. Και δεν τα παρατάω ποτέ. Ποτέ. Ποτέ».

Κείμενο 2

Στου Χατζηφράγκου (απόσπασμα)

Το μυθιστόρημα «Στου Χατζηφράγκου» του Κοσμά Πολίτη (1888 – 1974) είναι εμπνευσμένο από τη Μικρασιατική Καταστροφή (1922) και δημοσιεύτηκε σε συνέχειες στο περιοδικό Ταχυδρόμος το 1962-3. Εκδόθηκε στην Αθήνα από τον εκδοτικό οίκο Βιβλιοπωλείον της Εστίας. Ο τίτλος αναφέρεται σε λαϊκή συνοικία της Σμύρνης όπου διαδραματίζονται τα περισσότερα επεισόδια του μυθιστορήματος.

Κοντεύανε δυο χρόνια που ο σιορ Ζαχαρίας ήρθε κι εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του σ' ένα σοκάκι που κατέβαινε από του Χατζηφράγκου τ' Αλάνι, κι έβγαινε, σαν έστριβες τρία σοκάκια δεξιά, λίγο πιο πάνω από τη Μπελλαβίστα. Έγινε σούσουρο, ένας Οβραίος σε ρωμιομαχαλά! Οι μαχαλιώτεσαργήσανε να το καταλάβουν, γιατί οι νεοφερμένοι μιλούσανε ρωμαίικα μεταξύ τους, με προφορά κάπως συρτή, σαν τους Εφτανησιώτες, κ' η κόρη τους πήγαινε στο ελληνικό παρθεναγωγείο, στου Κατιρτζόγλου το σοκάκι. Περάσανε τρεις βδομάδες ώσπου ο παπα-Νικόλας, πρώτος ανακάλυψε πως ήτανε Οβραίοι.

Ένα μεσημέρι αντάμωσε στο δρόμο την κόρη τους, την Πέρλα, δεκαεξάχρονη κοπελίτσα, που γύριζε απ' το σκολειό. Της χαμογέλασε:

—Κόρη μου, είσαι Οβραιοπούλα;

—Μάλιστα, παππούλη, του αποκρίθηκε.

—Το κατάλαβα από το άστρο του Σολομώντα —κι έδειξε το χρυσό εξάχτινο άστρο, που κρεμότανε απ' το λαιμό της με μian αλυσιδίτσα. —Ξέρεις τι γράφει απάνω; Αυτά τα χαραγμένα οβραίικα γράμματα;

—Όχι, παππούλη.

—Πώς, Οβραιοπούλα και δεν ξέρεις; Γιατί δε ρωτάς τον πατέρα σου;

—Τον ρώτησα, μα κι εκείνος δεν ξέρει.

—Α, δεν είναι σωστό. Πρέπει να ξέρεις τα θρησκευτικά σου.

Γράφει «Αδωνάι». Είναι το πιο μυστικό όνομα του Θεού. Σε ποια τάξη είσαι;

—Στην τετάρτη. Του χρόνου βγάζω το γυμνάσιο.

—Α, ναι. Από τετρατάξιο, έγινε τώρα πεντατάξιο. Πληθύνανε αυτά που πρέπει να ξέρει ο άνθρωπος.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς βοήθησε τον Θανάση Αντετοκούμπο η επαφή του με την ελληνική κουλτούρα, σύμφωνα με το Κείμενο 1 (50 – 60 λέξεις);

2ο υποερώτημα

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 (« Είχα δίπλα μου ανθρώπους... Ο πλούτος είναι στο μυαλό και στην ψυχή») ο ομιλητής χρησιμοποιεί δύο παραδείγματα. Ποια είναι αυτά και ποια θέση του ενισχύουν;

3ο υποερώτημα

«Αν δεν αγαπάς τον συνάνθρωπό σου, δεν είσαι άνθρωπος. Άσχετα με το χρώμα του δέρματος και με την εθνικότητά του. Κοίταξέ με λίγο, μόνο η αγάπη σε κάνει άνθρωπο. Και η σκέψη.»

Στο παραπάνω απόσπασμα να επισημάνεις τρεις γλωσσικές επιλογές, με τις οποίες ο ομιλητής επιδιώκει να προβληματίσει και να εξηγήσεις με συντομία πώς συμβάλλουν σε αυτή του την πρόθεση.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές την αντίδραση του παπά και όσων μαθαίνουν την άφιξη των Εβραίων στη συνοικία. Η ερμηνεία σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

174. ΘΕΜΑ 16842**Κείμενο 1****Πως τα ΜΜΕ ενισχύουν τα αρνητικά στερεότυπα**

Το κείμενο (διασκευή) δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ» στις 01/08/2017 και υπογράφεται από την Νικολέττα Τσιτσανούδη-Μαλλίδη, επικ. καθηγήτρια Γλωσσολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Local Expert στο πρόγραμμα Respect Words, Κατά της Ρητορικής του Μίσους.

Ο όρος «στερεότυπο» αναφέρεται σε «προκατασκευασμένες» πεποιθήσεις για τάξεις ατόμων, ομάδων ή αντικειμένων, που δεν προκύπτουν από μια σύγχρονη εκτίμηση του κάθε φαινομένου, αλλά από μηχανικές συνήθειες κρίσεως και προσδοκίας. Πρόκειται για ομαδικές πεποιθήσεις που είναι δυνατόν να αναφέρονται σε έναν λαό, θεσμό, ιδέα, αξία, φαινόμενο ή αντικείμενο κατά τρόπο μονόπλευρο, σχηματικό και γενικευτικό, σε βαθμό που οι «κρινόμενοι» να εμφανίζουν σημαντικές παραμορφώσεις και στρεβλώσεις ως προς την πραγματική τους εικόνα και κατάσταση. [...]

Η γλώσσα, ως μη κοινωνικά αθώα, έρχεται να εξυπηρετήσει τις διάφορες σκοπιμότητες, να εκφράσει κοινωνική διαστρωμάτωση, αξίες, προλήψεις και άπειρους κοινωνικούς προσδιορισμούς, περιέχοντας και μεταφέροντας πολυάριθμες κοινωνικές και ιδεολογικές πληροφορίες ακόμη και με τις πιο απλές φράσεις. Κατά κανόνα, τα στερεότυπα προκαταλαμβάνουν τη συμπεριφορά μας, δεδομένου ότι οδηγούν στην πρόκληση συγκεκριμένων κοινωνικών στάσεων, δηλαδή στη δημιουργία προδιαθέσεων που, κατά κανόνα, επηρεάζουν τις επιλογές του ατόμου και τείνουν να δημιουργούν συγκεκριμένη μορφή συμπεριφοράς απέναντι στις διάφορες ομάδες, αντικείμενα, αξίες, θεσμούς κ.ά. [...]

Ξεκινώντας από την αρχή ότι τα ΜΜΕ βρίσκονται σε προνομιακή θέση από την άποψη της διαμόρφωσης της κοινής γνώμης και δύνανται να προβάλλουν πρόσωπα και αξίες αναγορεύοντάς τες σε πρότυπα, θεωρείται απαραίτητη η μελέτη της σύνδεσής τους με τη χρήση στερεοτύπων και την καλλιέργεια προκαταλήψεων. Ο δημοσιογραφικός λόγος δεν περιορίζεται στην άντληση βιωμάτων και γεγονότων από την πλευρά των διάφορων κοινωνικών ομάδων. Παράλληλα, επεκτείνεται στον σχολιασμό αυτών των δεδομένων -συχνά, μάλιστα, καθ'

υπερβολή- με σκοπό άλλοτε να γίνει ο ίδιος περισσότερο θελκτικός -και επομένως εμπορικός- και άλλοτε διότι ενδεχομένως προσαρμόζεται προς επιταγές της ιδιοκτησίας του μέσου ενημέρωσης που τον μεταδίδει και επιδιώκει έτσι να διευκολύνει τη συντήρηση της ισχύουσας κατανομής δύναμης και πλούτου μέσα στην κοινωνία.

Κείμενο 2

[Οι Εβραίοι της πόλης των Ιωαννίνων]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Δημήτρη Χατζή(1913-81) «Σαμπεθάι Καμπιλής», από τη συλλογή διηγημάτων «Το τέλος της μικρής μας πόλης»(1963). Στο διήγημά του ο συγγραφέας αναφέρεται στην κοινότητα των Εβραίων στα Γιάννενα προπολεμικά, η οποία αριθμούσε περίπου τέσσερις χιλιάδες μέλη.

[...] Πλούσιοι και φτωχοί είχαν όλους τους μαζεμένους γύρω απ' τη Συναγωγή τους, είχαν όλοι θρήσκοι, κανένας δεν έπιανε φωτιά το Σάββατο και κανένας δεν δούλευε το Σάββατο. Πλούσιοι και φτωχοί, είχαν όλοι τους ταχυτικοί στη ζωή τους, παντρεύονταν από μικροί κ' είχαν όλοι τους ένα δεύτερο ρούχο, καλύτερο, για να το φοράνε το Σάββατο, να πάνε το πρωί στη Συναγωγή τους και να βγούνε τ' απόγευμα να κάνουν περίπατο. Οικογενειακώς. Όσοι μπορούσαν καθόντανε και στο καφενείο, πάλι οικογενειακώς. Πίνανε καφέ ή μία γκαζόζα, οι γυναίκες τους τρώγανε μία βανίλια και τα παιδιά μοιραζόντανε το λουκούμι που κοβόταν στα δυό- δεν ντρεπόνταν που τους κοιτούσαν απ' τα γύρω τραπέζια. Την Κυριακή τ' απόγευμα ξαναβγαίνανε περίπατο, πάλι οικογενειακώς ή πηγαίνανε στο καφενείο και χασμουριόνταν ώσπου να περάσει κι αυτή - μια μέρα ακόμα χαμένη.

Τέτοια ταπεινή, φρόνιμη και συμμαζεμένη ήταν η ζωή ολονών τους.

Κι ωστόσο μέσα στην πόλη λέγανε γι' αυτούς πολλά και διάφορα πράγματα. Τους φορτώναν ένα σωρό κουσούρια, κακίες κι αδυναμίες, που τάχα εμείς δεν τις είχαμε – και πρώτα-πρώτα για τους παράδες που τους μαζώνανε δεκάρα-δεκάρα και που τάχα εμείς τους σκορπούσαμε. Γενικά τους παρασταίνανε σαν ανθρώπους παρακατιανούς, ράτσα τιποτένια και βρώμικα. Τους λέγανε παλιόβριους και τσιφούτηδες. Οι μεγάλοι δεν τους το φωνάζαν μπροστά τους, μα σαν τύχαινε Εβραίος να βρεθεί μία φορά έξω απ' το παζάρι και τα οβραίικα, στους μακρινούς μαχαλάδες της πόλης και τον γνωρίζανε τα παιδιά, τρέχανε πίσω του και του φωνάζαν τραγουδιστά!

Ουβριέ, παλιόβριε,

πού 'ν' η κότα πόκλεψες...

Ανοησίες δηλαδή των παιδιών και των μεγάλων που τα βγάζαν αυτά, γιατί οι Εβραίοι που 'χαμε μεις στη δική μας την πόλη δεν κλέβαν και προπαντός δεν κλέβανε κότες. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να απαντήσεις με την ένδειξη Σωστό (Σ) ή Λάθος (Λ) στις παρακάτω προτάσεις που αναφέρονται σε θέσεις του Κειμένου 1:

- α.** Τα στερεότυπα είναι κρίσεις που διατυπώνονται ύστερα από σκέψη και ανάλογα με τις προσδοκίες των ανθρώπων.
- β.** Η γλώσσα αναπαράγει στερεότυπα με τις πληροφορίες που μεταφέρει.

γ. Τα ΜΜΕ δεν συνδέονται με την καλλιέργεια προκαταλήψεων.

δ. Η πραγματική εικόνα αυτών που γίνονται θύματα των προκαταλήψεων αλλοιώνεται.

ε. Ο δημοσιογραφικός λόγος είναι οριοθετημένος και αποτυπώνει αντικειμενικά τις εμπειρίες των διάφορων κοινωνικών ομάδων.

2ο υποερώτημα

Η πρώτη παράγραφος του Κειμένου 1 οργανώνεται με τη μέθοδο του ορισμού. Να επιβεβαιώσεις με σχετικές αναφορές την παραπάνω άποψη και να αιτιολογήσεις την επιλογή της συντάκτριας του κειμένου.

3ο υποερώτημα

Η γλώσσα, ως μη κοινωνικά αθώα, έρχεται να εξυπηρετήσει τις διάφορες σκοπιμότητες, να εκφράσει κοινωνική διαστρωμάτωση, αξίες, προλήψεις και άπειρους κοινωνικούς προσδιορισμούς, περιέχοντας και μεταφέροντας πολυάριθμες κοινωνικές και ιδεολογικές πληροφορίες ακόμη και με τις πιο απλές φράσεις.

Να χαρακτηρίσεις το ύφος λόγου στην παραπάνω περίοδο λόγου του Κειμένου 2 με έναν από τους παρακάτω προσδιορισμούς και να τεκμηριώσεις την επιλογή σου με δύο σχετικές γλωσσικές αναφορές από το απόσπασμα.

1. ειρωνικό
2. πληροφοριακό
3. επικριτικό

ΘΕΜΑ 4

Να παρουσιάσεις και να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές του αφηγητή τη στάση των κατοίκων απέναντι στους Εβραίους στο Κείμενο 2. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

175. ΘΕΜΑ 16843

Κείμενο 1

Ο εύθραυστος θρίαμβος της πληροφορίας

Το παρακάτω άρθρο δημοσιεύθηκε στις 2/5/2008 στο Βήμα Ιδεών από τον διευθυντή ερευνών στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών της Γαλλίας Dominique Wolton.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι **επικοινωνία είναι από τα ισχυρά σύμβολα του 21ου αιώνα**, όπως βεβαίως υπήρξε σημαντικό ιδεώδες προσεγγίσεως των ανθρώπων, των αξιών και των πολιτισμών τον 20ό αιώνα. Φιλοδοξία της ήταν να αποτελέσει την καρδιά του δημοκρατικού μοντέλου του περασμένου αιώνα, ωστόσο η επικοινωνία απειλείται σήμερα από σοβαρούς κινδύνους, γι' αυτό πρέπει να προστατευθεί με μια προσπάθεια να την καταλάβουμε.

Στον 20ό αιώνα **το ιδεώδες της πληροφόρησης- «όλα να γίνονται γνωστά αμέσως και σε όλον τον κόσμο»- στις δημοκρατικές χώρες έγινε πραγματικότητα** σε λιγότερο από τριάντα χρόνια. Τη στιγμή, όμως, που το ιδεώδες πραγματώνεται, το όνειρο θρυμματίζεται, πρώτον, γιατί **η πληροφορία απλοποιείται σε σχέση με την πολυπλοκότητα του πραγματικού κόσμου και, δεύτερον, διότι οι συνέπειες που γεννιούνται από την πληροφορία πολλαπλασιάζονται ανεξέλεγκτα με την ίδια ταχύτητα**. Συνεπώς, παρά τις τεχνικές διευκολύνσεις

και την ταχύτητα μετάδοσής της, η πληροφορία σήμερα είναι τόσο αβέβαιη όσο και χθες, αλλά για διαφορετικούς λόγους. Η φαινομενική επιτυχία της δεν πρέπει να μάς κάνει να ξεχνάμε ότι παραμένει σπάνια και εύθραυστη.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια το αίτημα για ελεύθερη μετάδοση της πληροφορίας μετετράπη σε πραγματικό βομβαρδισμό πληροφοριών, διότι η τεχνική επέτρεψε, προοδευτικά, να μαθαίνουμε- ή, μάλλον, να πληροφορούμαστε- πολλά πράγματα ταχύτατα. Έτσι η πληροφορία γίνεται πανταχού παρούσα και καταλήγει να είναι μια τυραννία της στιγμής. **Μαθαίνουμε τα πάντα από κάθε γωνιά της Γης, χωρίς να έχουμε τον χρόνο να τα καταλάβουμε με αποτέλεσμα να αναιρείται η κριτική σκέψη.** Έτσι παρά το γεγονός ότι η πληροφόρηση είναι άμεση, όταν ξεσπά κάποια κρίση, εν τούτοις δεν συμβάλλει καθόλου στην κατανόηση της κρίσης. Τα γεγονότα συνθλίβουν τα πάντα. Υπό αυτήν την έννοια, οι απευθείας μεταδόσεις αποπροσανατολίζουν το κοινό που παρακολουθεί με άμεση συνέπεια να μην καταλαβαίνει τι τελικώς συμβαίνει.

Κατ' επέκταση, στις σημερινές συνθήκες, ο άθλος δεν έγκειται στην πρόσβαση στην πληροφορία, αλλά στην κατανόηση και στην ερμηνεία της. Βλέπω δεν σημαίνει καταλαβαίνω. Και αυτή είναι επικίνδυνη εξέλιξη, διότι υπονομεύει την κριτική σκέψη και, σε τελευταία ανάλυση, εξουδετερώνει την προσωπική ελευθερία, που είναι η ελευθερία της κριτικής σκέψης. **Συνεπώς, αντί η πληροφορία να είναι επιλογή μεταξύ πολλών γεγονότων, μετατρέπεται σε άθροισμά τους.** Με άλλα λόγια, όσο περισσότερα γεγονότα υπάρχουν τόσο περισσότερο απομακρύνονται οι δυνατότητες από τους αποδέκτες των πληροφοριών να μπορέσουν να τις ερμηνεύσουν.[...]

Κείμενο 2

Τα επόμενα εκατό χρόνια

Το ποίημα ανήκει στην ποιήτρια και μεταφράστρια Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη. Ανθολογία ποίησης «Μέτρα Λιτότητας». Εκδόσεις Άγρα, 2017.

Έπιασα να δω
τι θα 'πρεπε να πρωτομάθω
για να ζωγραφίσω απ' την αρχή τον κόσμο·
κι όλα έβγαζαν άθροισμα ηλεκτρονικό
ούτε πουλιά ούτε ψάρια
ούτε τα ίδια απ' την αρχή
τίποτα όπως ήταν
ή όπως σχεδιάζουν·
μόνο ένα ατέλειωτο πλέγμα πληροφοριών
σ' ένα κόσμο που ζυγίζει τ' ορθολογικό
με το κιλό και το πουλάει χύμα
στα μανάβικα.
Και ξέρεις τι;
Δε φοβήθηκα. Καιρός ν' αλλάξουνε τα πράγματα.

Καιρός να μείνει το νερό για το νερό

τα ψάρια για τα ψάρια
 κι ο άυλος, εναργής άνθρωπος
 να επιστρέψει στην αστρόσκονη
 και να χαθεί· ούτε οίκτος
 ούτε περηφάνια
 ούτε δικαιοσύνη.

Μια σιωπή μονάχα, κοσμική
 κι εμείς αστράκια που ανάβουμε τις νύχτες
 στο αιώνιο κι απέραντο σκοτάδι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Πώς η πληθώρα των πληροφοριών υπονομεύει την κριτική σκέψη, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1; (60 - 70 λέξεις)

2ο υποερώτημα

Στο Κείμενο 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί για την οργάνωση της δεύτερης παραγράφου την αιτιολόγηση και την αντίθεση. Να εντοπίσεις τα σχετικά χωρία και να δικαιολογήσεις γιατί, κατά τη γνώμη σου, επιλέγει τους συγκεκριμένους τρόπους.

3ο υποερώτημα

Να εντοπίσεις τρεις κειμενικές ενδείξεις στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 με τις οποίες ο λόγος αποκτά μια πιο δραματική χροιά. Δικαιολόγησε το ύφος λόγου που επιλέγει ο συγγραφέας σε συνδυασμό με το νοηματικό κέντρο της παραγράφου.

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 τη διαπίστωση του ποιητικού υποκειμένου ότι είναι «Καιρός ν' αλλάξουνε τα πράγματα». Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

176. ΘΕΜΑ 16943

Κείμενο 1

Το αποτέλεσμα μετράει και εκεί δεν χωράνε στερεότυπα και προκαταλήψεις

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί συνέντευξη, δημοσιευμένη στη στήλη «Κ. Ηγέτιδες» της εφημερίδας «Καθημερινής» στις 29 Μαρτίου 2021, την οποία έδωσε η κ. Ελένη Βρεττού με την ιδιότητα της Ανώτερης Γενικής Διευθύντριας της Τράπεζας Πειραιώς.

Με ποια στερεότυπα και προκαταλήψεις έρχονται, ακόμα και σήμερα, αντιμέτωπες οι γυναίκες στον χώρο της εργασίας;

Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα υπάρχουν στερεότυπα και προκαταλήψεις απέναντι στις γυναίκες, όχι μόνον όταν αυτές πρωτοεισέρχονται σε έναν χώρο εργασίας, αλλά και όταν έχουν ήδη διακριθεί. Αυτό αποτρέπει πολλές να διεκδικήσουν αυτό που πραγματικά τους αξίζει. Μια γυναίκα χρειάζεται να καταβάλει πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια, για να αποδείξει την αξία της και να γίνει αποδεκτή με γνώμονα την προσωπικότητα και τη δουλειά της, και καμιά φορά αναγκάζεται να γίνει πιο σκληρή, μαχητική και επίμονη. Εννοείται, βέβαια, πως αυτό που μετράει στον σύγχρονο κόσμο είναι το αποτέλεσμα, κι εκεί δεν χωράνε στερεότυπα και απαρχαιωμένες αντιλήψεις.

Μία από τις πτυχές της ανισότητας στην επαγγελματική ζωή των γυναικών είναι και το έμφυλο χάσμα στις αμοιβές, στις επενδύσεις και στη χρηματοδότηση. Πού οφείλεται αυτό;

Είναι αλήθεια ότι αυτός είναι ένας τομέας στον οποίο έχουμε πολύ δρόμο να διανύσουμε. Σε ό,τι αφορά το επιχειρείν, το πρόβλημα είναι ότι ελάχιστες γυναίκες έχουν την ευκαιρία ή αποφασίζουν να εισέλθουν στον επιχειρηματικό στίβο, κυρίως γιατί το περιβάλλον τους ή οι συνθήκες λειτουργούν αποθαρρυντικά. Αντίστοιχα έντονο είναι το πρόβλημα των χαμηλών αμοιβών των γυναικών εξαιτίας και του μικρού αριθμού εκπροσώπησής τους σε θέσεις ευθύνης. Είναι προφανές, όμως, ότι, όσο και όπου παραμένουν τέτοιες διακρίσεις, είναι προδιαγεγραμμένες οι αρνητικές συνέπειες και αυτό θα πρέπει να το αντιληφθούν άμεσα όχι μόνο όσοι συμβάλλουν σε κάτι τέτοιο, αλλά και όσοι έχουν τη δυνατότητα να επιταχύνουν τις αναγκαίες αλλαγές, συμπεριλαμβανομένης και της Πολιτείας.

Πώς μπορούμε να μεγαλώσουμε τα νέα κορίτσια ώστε να διεκδικούν πιο αποτελεσματικά την επαγγελματική τους εξέλιξη και την οικονομική τους ανεξαρτησία;

Η αλλαγή κουλτούρας ξεκινάει από το σπίτι: μια εργαζόμενη μητέρα με φιλοδοξίες, στόχους και οικονομική ανεξαρτησία, μέσα σε ένα υγιές οικογενειακό περιβάλλον σεβασμού, με τον σύζυγο συμπαραστάτη σε όλα, λειτουργεί από νωρίς ως ένα ισχυρό πρότυπο που βοηθά να διαμορφώσει τις αξίες και τη στάση της νέας γενιάς. Όμως, το κύριο συστατικό, για να διεκδικήσουν επιτυχώς τα κορίτσια μια συνεχή επαγγελματική εξέλιξη, είναι η εμπιστοσύνη στον εαυτό τους. Θα πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη της καριέρας τους βάζοντας ξεκάθαρους στόχους κι αυτό θα έρθει μέσα από την αγάπη για τη δουλειά, τη συνεχή αυτοβελτίωση, την αναζήτηση νέων προκλήσεων και την ουσιαστική επικοινωνία. Έχουμε και εμείς την ευθύνη να τους δώσουμε ευκαιρίες να εκτεθούν και να διαγράψουν τη δική τους πορεία, κάνοντας ακόμη και λάθη.

Κείμενο 2

Ενώπιος Ενωπίω, 31-5-1962

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ημερολογιακή σημείωση του ποιητή Νικηφόρου Βρεττάκου (1912-1991) που συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο «Ενώπιος Ενωπίω: Ημερολογιακές σημειώσεις 1962», εκδόσεις «Τρία Φύλλα», Αθήνα: 1991.

Με απασχολεί πάλι η ανακάλυψη ενός θέματος και η επεξεργασία του. Το απόγευμα το περιοδικό, περιμένει αυτή τη συνεργασία. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, τέσσερες σελίδες του περιοδικού που πρέπει να γραφούν ως το μεσημέρι και να

αρέσουν και στους αναγνώστες σαν κάτι ξεχωριστό. Εμπρός, λοιπόν, τέλειωνε και άρχιζε. Δεν είναι μέρα που να μην νομίζεις πως αρχίζεις, δεν είναι μέρα που να μην νομίζεις πως τελειώσες. Πολλές φορές το σκέφτομαι αυτό το πράγμα. Αν οι γραμμές που έχω γράψει έμπαιναν σε μια ευθεία γραμμή, θα έφταναν άραγε στο φεγγάρι; Κι αν αυτές οι γραμμές γίνονταν νήματα και μπέρδευαν ανάμεσά τους μιας μεγάλη πολιτεία σαν την Νέα Υόρκη, πώς θα φάνταζε αυτή η πολιτεία μες στο αραχνένιο δίκτυ της;

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να παρουσιάσεις περιληπτικά σε 60-70 λέξεις τους παράγοντες που, κατά την Ελένη Βρεττού (Κείμενο 1), μπορούν να βοηθήσουν τα νέα κορίτσια να διεκδικήσουν πιο αποτελεσματικά την επαγγελματική τους εξέλιξη και την οικονομική τους ανεξαρτησία.

2ο υποερώτημα

Στις ακόλουθες περιόδους του Κειμένου 1 (1η παράγραφος) να ερμηνεύσεις τη χρήση των υπογραμμισμένων λέξεων ως στοιχείων συνοχής με βάση τα συμφραζόμενα.

«Αυτό αποτρέπει πολλές να διεκδικήσουν αυτό που πραγματικά τους αξίζει. [...] «Εννοείται, βέβαια, πως αυτό που μετράει στον σύγχρονο κόσμο είναι το αποτέλεσμα,....»

3ο υποερώτημα

Να βρεις δύο (2) επιρρήματα, ένα (1) ρήμα και δύο (2) επίθετα που λειτουργούν αξιολογικά στο Κείμενο 1, εκφράζουν δηλαδή ένα σχόλιο της πομπού που παραχωρεί τη συνέντευξη, και να δικαιολογήσεις την παρουσία τους σε σχέση με το είδος του κειμένου.

ΘΕΜΑ 2

Να υποθέσεις ότι η Ελένη Βρεττού είναι προσκεκλημένη σε μια εκδήλωση του σχολείου σου με θέμα «Εργαζόμενη Γυναίκα και Στερεότυπα». Με βάση όσα διάβασες στη συνέντευξή της (Κείμενο 1), ποιες συμβουλές πιστεύεις ότι θα έδινε στα παιδιά και ποιες στους καθηγητές; Να συντάξεις εκ μέρους της την ομιλία που θα εκφωνήσει σε 350-400 λέξεις.

ΘΕΜΑ 3

Να αναφέρεις δυο στοιχεία του Κειμένου 2 που επιβεβαιώνουν ότι αποτελεί ημερολογιακή σημείωση και δυο στοιχεία που «δείχνουν» ότι ο συντάκτης του είναι λογοτέχνης και μάλιστα ποιητής. Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με αναφορές στο κείμενο, συνοδευόμενες από τον απαραίτητο σχολιασμό.

ΘΕΜΑ 4

Ποια υποχρέωση έχει να φέρει σε πέρας ο Νικηφόρος Βρεττάκος στο Κείμενο 2; Πώς αντιλαμβάνεσαι την έννοια του «πρέπει» που αναφέρει (είναι υπογραμμισμένο) και πώς θεωρείς ότι αυτό επηρεάζει τα συναισθήματά του και την απόδοση στο έργο του; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου καταγράφοντας τις απόψεις σου σε 100-150 λέξεις.

177. ΘΕΜΑ 17109

Κείμενο 1

Τα Μεγάλα Δεδομένα σε παρακολουθούν

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί διασκευασμένο απόσπασμα από το βιβλίο του Yuval Noah Harari «21 μαθήματα για τον 21ο αιώνα» (μετάφραση Μ. Λαλιώτη, Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, 2018)

Η λέξη «τηλεόραση» συντίθεται από τα αρχαιοελληνικά «τηλε-» και «ορώ». Επινοήθηκε αρχικά σαν μια συσκευή που μας επιτρέπει να βλέπουμε κάτι από μακριά. Σύντομα όμως μπορεί να μας επιτρέπει να μας βλέπουν από μακριά. Όπως το οραματίστηκε ο Τζορτζ Όργουελ στο «1984», η τηλεόραση μπορεί να μας παρακολουθεί καθώς την παρακολουθούμε. Όταν θα έχουμε δει πια όλη τη φιλμογραφία του Ταραντίνο, εμείς μπορεί να έχουμε ξεχάσει τα πιο πολλά πράγματα. Όμως, το Netflix³⁵ και το Amazon³⁶ ή όποιος άλλος διαθέτει τον αλγόριθμο³⁷ της τηλεόρασης, θα ξέρουν τον τύπο της προσωπικότητάς μας και τον τρόπο να πατάνε τα συναισθηματικά μας κουμπιά. Τα δεδομένα αυτά θα επιτρέπουν στο Netflix και το Amazon να επιλέγουν ταινίες για εμάς με απίστευτη ακρίβεια, αλλά θα μπορούσαν επίσης να τους επιτρέπουν να παίρνουν για λογαριασμό μας τις πιο σημαντικές αποφάσεις της ζωής μας - όπως τι να σπουδάσουμε, πού να δουλέψουμε και ποιον θα παντρευτούμε. [...]

Καθώς οι επιστήμονες κατανοούν καλύτερα τον τρόπο με τον οποίο παίρνουν αποφάσεις οι άνθρωποι, ο πειρασμός να βασιζόμαστε στους αλγόριθμους μάλλον θα αυξάνεται. Η αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου τρόπου λήψης αποφάσεων δεν θα κάνει απλώς πιο αξιόπιστους τους αλγόριθμους Μεγάλων Δεδομένων, θα κάνει συγχρόνως και τα ανθρώπινα συναισθήματα λιγότερο αξιόπιστα. Καθώς οι κυβερνήσεις και οι εταιρείες θα καταφέρνουν να χακάρουν³⁸ το ανθρώπινο λειτουργικό σύστημα, θα βρεθούμε εκτεθειμένοι σε κύματα χειραγώγησης, διαφήμισης και προπαγάνδας τεράστιας ακρίβειας. Η χειραγώγηση των απόψεων και των συναισθημάτων μας μπορεί να γίνει τόσο εύκολη, που θα αναγκαστούμε να βασιζόμαστε σε αλγορίθμους με τον ίδιο τρόπο που όταν ένας πιλότος παθαίνει κρίση ιλίγγου πρέπει να αγνοήσει τις αισθήσεις του και να βασιστεί απόλυτα στα μηχανικά όργανα που διαθέτει.

³⁵ συνδρομητική υπηρεσία τα μέλη της οποίας έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν τηλεοπτικές εκπομπές, ταινίες και σειρές μέσω μιας συσκευής με σύνδεση στο διαδίκτυο.

³⁶ εταιρεία ηλεκτρονικού εμπορίου η οποία παρέχει και συνδρομητικές υπηρεσίες.

³⁷ σύνολο κανόνων που εφαρμόζονται για την επίλυση ενός προβλήματος.

³⁸ κατορθώνω να έχω με παράνομο τρόπο πρόσβαση σε υπολογιστικό σύστημα ή διαδικτυακό τόπο, με σκοπό το προσωπικό όφελος ή την πρόκληση καταστροφών σε αρχεία ή προγράμματα.

Σε κάποιες χώρες και σε κάποιες περιπτώσεις, οι άνθρωποι μπορεί να μην έχουν καν την επιλογή και να είναι αναγκασμένοι να υπακούν στις εντολές των αλγορίθμων Μεγάλων Δεδομένων. Ωστόσο, ακόμα και στις ελεύθερες - υποτίθεται - κοινωνίες, οι αλγόριθμοι μπορεί να πάρουν την εξουσία επειδή θα μάθουμε από την εμπειρία μας να τους εμπιστευόμαστε σε ολόένα και περισσότερα ζητήματα και θα χάσουμε σταδιακά την ικανότητα να αποφασίζουμε μόνοι μας. Σκεφτείτε απλώς ότι μέσα σε δυο μόλις δεκαετίες δισεκατομμύρια άνθρωποι έφτασαν να εμπιστεύονται τον αλγόριθμο αναζήτησης του Google σε μια από τις σημαντικότερες εργασίες που υπάρχουν: την αναζήτηση σχετικών και αξιόπιστων πληροφοριών. Δεν ψάχνουμε πια για πληροφορίες. Αντίθετα, γκουγκλάρουμε. Και καθώς βασιζόμαστε όλο και περισσότερο στο Google για να βρούμε τις απαντήσεις που θέλουμε, η ικανότητά μας να αναζητούμε οι ίδιοι πληροφορίες μειώνεται. Ήδη σήμερα η «αλήθεια» ορίζεται από τα κορυφαία αποτελέσματα μιας αναζήτησης στο Google.

Κείμενο 2

Το δίχτυ

Το τραγούδι του Νίκου Γκάτσου μελοποιήθηκε από τον Σταύρο Ξαρχάκο και κυκλοφόρησε στο άλμπουμ «Ρεμπέτικο» το 1983.

Κάθε φορά που ανοίγεις δρόμο στη ζωή
μην περιμένεις να σε βρει το μεσονύχτι,
έχε τα μάτια σου ανοιχτά βράδυ πρωί
γιατί μπροστά σου πάντα απλώνεται ένα δίχτυ.

Αν κάποτε στα βρόχια³⁹ του πιαστείς
κανείς δε θα μπορέσει να σε βγάλει,
μονάχος βρες την άκρη της κλωστής
κι αν είσαι τυχερός ξεκίνα πάλι.

Αυτό το δίχτυ έχει ονόματα βαριά
που 'ναι γραμμένα σ' εφτασφράγιστο κιτάπι⁴⁰,
άλλοι το λεν του κάτω κόσμου πονηριά
κι άλλοι το λεν της πρώτης άνοιξης αγάπη.

Αν κάποτε στα βρόχια του πιαστείς
κανείς δε θα μπορέσει να σε βγάλει,
μονάχος βρες την άκρη της κλωστής
κι αν είσαι τυχερός ξεκίνα πάλι.

³⁹ θηλιά που χρησιμοποιείται ως παγίδα για τη σύλληψη πτηνών ή μικρών ζώων

⁴⁰ τα κατάστιχα, τα εμπορικά ή λογιστικά βιβλία, τα βιβλία λογαριασμών και συχνά ειρωνικά οι σημειώσεις, τα χαρτιά, τα χειρόγραφα ή και τα οργανωμένα στοιχεία πληροφοριών ενός οργανισμού, μίας υπηρεσίας ή και ενός ατόμου

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο την ένδειξη Σωστή (Σ) ή Λανθασμένη (Λ) για καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις του Κειμένου 1:

1. Η χρήση της τηλεόρασης δεν φαίνεται να αλλάζει.
2. Η αποκωδικοποίηση του τρόπου με τον οποίο οι άνθρωποι λαμβάνουν αποφάσεις θα οδηγήσει σε χειραγώγηση και προπαγάνδα ακριβείας.
3. Οι ανθρώπινες αισθήσεις πάντα θα θεωρούνται πιο αξιόπιστες από τους αλγορίθμους.
4. Οι άνθρωποι είτε ακούσια είτε εκούσια θα εκχωρήσουν εξουσία στους αλγορίθμους.
5. Η χρήση των μηχανών αναζήτησης θα επηρεάσει την ικανότητα λήψης αποφάσεων των ανθρώπων.

2ο υποερώτημα

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συντάκτης επιλέγει να οργανώσει το κείμενό του με αίτιο - αποτέλεσμα και αναλογία. Να εντοπίσεις τα συγκεκριμένα σημεία στο κείμενο και να εξηγήσεις για ποιον λόγο γίνεται η παραπάνω επιλογή.

3ο υποερώτημα

Ποιος ρηματικός χρόνος κυριαρχεί στην παράγραφο 2 του κειμένου 1; Να εντοπίσεις τρία παραδείγματα και να δικαιολογήσεις την παρουσία τους, σε σχέση με την πρόθεση του συντάκτη στα συγκεκριμένα σημεία του κειμένου.

ΘΕΜΑ 2

Στο σχολείο σου διοργανώνεται μια διαδικτυακή εκδήλωση με θέμα την Ψηφιακή Χειραγώγηση. Ως εκπρόσωπος των μαθητών/-τριών του σχολείου αναλαμβάνεις να γράψεις μια επιστολή (350-400 λέξεις) στον Harari, τον συντάκτη του Κειμένου 1, προκειμένου να τον προσκαλέσεις ως κεντρικό ομιλητή της εκδήλωσης. Αξιοποιώντας στοιχεία από το κείμενο 1, να αναφερθείς αρχικά στην επιστολή σου στους κινδύνους που εγκυμονεί, κατά τη γνώμη σου, η επεξεργασία των προσωπικών μας δεδομένων από τα ψηφιακά μέσα και στη συνέχεια να προτείνεις τρόπους με τους οποίους μπορεί να διαφυλαχθεί η ιδιωτικότητά μας στη σύγχρονη ψηφιακή εποχή.

ΘΕΜΑ 3

Να εντοπίσεις το ρηματικό πρόσωπο που κυριαρχεί στο Κείμενο 2 και να εξηγήσεις πώς η συγκεκριμένη επιλογή επηρεάζει το ύφος του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4

Τι συμβολίζει, κατά τη γνώμη σου, το δίχτυ; Πώς προτείνει το ποιητικό υποκείμενο να αντιμετωπίσουμε το δίχτυ ή ό,τι αυτό συμβολίζει; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με στοιχεία του Κειμένου 2 (μέχρι 150 λέξεις).

Κείμενο 1**Το δίλημμα «καριέρα ή οικογένεια»**

Το κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο της Ελίζας Τριανταφύλλου, το οποίο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» στις 2/12/2007.

«Οικογένεια ή καριέρα»; Το δίλημμα των σύγχρονων γυναικών είναι περισσότερο έντονο για τις Ελληνίδες. Πολλές δεν κάνουν καν χρήση ολόκληρης της άδειας μητρότητας ή της ευελιξίας ωραρίου για τις νέες μητέρες που προβλέπεται από το νόμο, ενώ αρκετές αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τη δουλειά τους, όταν κάνουν οικογένεια.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους οι νέες μητέρες τελικά αποφασίζουν να εγκαταλείψουν την εργασία τους είναι οι περιορισμένες διευκολύνσεις που προσφέρονται σε αυτές από τους εργοδότες τους. Σύμφωνα με έρευνα του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, μόλις το 29% των εδώ εταιριών δίνουν τη δυνατότητα στους υπαλλήλους τους να ρυθμίσουν το χρόνο εργασίας τους τη στιγμή που ο μέσος όρος των συνολικά 21 ευρωπαϊκών χωρών που ερευνήθηκαν βρίσκεται κοντά στο 50%!

Βέβαια, όταν ένα στέλεχος γένους θηλυκού αποφασίσει να επιστρέψει στον επαγγελματικό στίβο ύστερα από ένα διάλειμμα στην καριέρα της, συχνά καλείται να συμβιβαστεί με μια δουλειά κατώτερη των προσόντων της. Όμως, δε σπανίζουν οι περιπτώσεις γυναικών που δυσκολεύονται ακόμη και σε αυτό. Ο λόγος είναι ότι κουβαλάνε εμπειρία και πτυχία που οι εργοδότες δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν, προτιμώντας έτσι τους νεότερους και πιο άπειρους υποψηφίους για μια θέση καθυκόντων. «Είναι σα να ξεκινάς την καριέρα σου από την αρχή, καθώς, όταν φεύγεις από μια δουλειά για κάποια χρόνια, φεύγεις μακριά από τις εξελίξεις» σχολιάζει η Κατερίνα Διαμαντοπούλου, επικεφαλής μιας πολυεθνικής εταιρίας εύρεσης στελεχών.

Στον αντίποδα υπάρχουν πολλά στελέχη γένους θηλυκού που διστάζουν να διακόψουν την εργασία τους, έστω και για αυτές τις μέρες που προβλέπει ο νόμος για τις ιδιωτικές υπαλλήλους ως άδεια μητρότητας, ή να χρησιμοποιήσουν τα ευέλικτα προγράμματα εργασίας που ενδεχομένως προσφέρει η επιχείρησή τους για τις εργαζόμενες μητέρες, ώστε να μη θεωρηθούν από τους ανωτέρους τους μη παραγωγικές ή μη αποσιωμένες στην εργασία τους – κάτι που μελλοντικά μπορεί να τις κάνει να χάσουν κάποια προαγωγή ή και τη θέση τους.

Από την άλλη, συνήθως οι εταιρίες που διαθέτουν πρακτικές εξισορρόπησης οικογένειας και δουλειάς είναι μεγάλες πολυεθνικές και χαρακτηρίζονται ως επί το πλείστον από ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον, κάτι που κάνει τις νέες μητέρες – στελέχη ακόμη πιο διστακτικές να απουσιάσουν ή να πάρουν το βάρος από τη δουλειά τους.

Κείμενο 2**Ο βασιλεύς Δημήτριος**

Το ποίημα του Κ. Π. Καβάφη δημοσιεύθηκε στις 30 Ιουνίου 1906 στο περιοδικό «Παναθήναια»⁴¹.

⁴¹ Πρόκειται για ένα ιστοριογενές ποίημα του Καβάφη. Πρωταγωνιστής είναι ο πολεμάρχος βασιλιάς της Μακεδονίας Δημήτριος Α' (337-283 π.Χ.), ο επιλεγόμενος Πολιορκητής για την επίδοσή του στις πολιορκητικές μηχανές. Στα 288 π.Χ. οι Μακεδόνες στρατιώτες του τον εγκατέλειψαν, βαριεστημένοι να πολεμούν για να αυξάνουν την επικράτειά του, και αυτομόλησαν στο αντίπαλο στρατόπεδο, του Ηπειρώτη βασιλιά Πύρρου. (Από τις σημειώσεις του Γ. Π. Σαββίδη στο Κ. Π. Καβάφη, *Τα ποιήματα*, Ίκαρος, 1963.)

Ὡσπερ οὐ βασιλεύς, ἀλλ' ὑποκριτής, μεταμφιέν-
νται χλαμύδα φαιάν ἀντι τῆς τραγικῆς
ἐκείνης, καὶ διαλαθὼν ὑπεχώρησεν.⁴²

Πλούταρχος, Βίος Δημητρίου

Σαν τον παραίτησαν οι Μακεδόνες
κι απέδειξαν πως προτιμούν τον Πύρρο
ο βασιλεύς Δημήτριος (μεγάλην
εἶχε ψυχὴ) καθόλου — ἔτσι εἶπαν —
δεν φέρθηκε σαν βασιλεύς. Επήγε
κι ἔβγαλε τα χρυσά φορέματά του,
και τα ποδήματά του πέταξε
τα ολοπόφυρα. Με ρούχ' απλά
ντύθηκε γρήγορα και ξέφυγε.
Κάμνοντας ὅμοια σαν ηθοποιός
που ὅταν η παράστασις τελειώσει,
αλλάζει φορεσιά κι ἀπέρχεται.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις, με βάση το Κείμενο 1, τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο φύλλο σου δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος:

- α.** Οι Ελληνίδες εργαζόμενες μητέρες αντιμετωπίζουν το ίδιο έντονο δίλημμα με τις υπόλοιπες Ευρωπαίες.
- β.** Στην Ελλάδα προσφέρονται περισσότερες διευκολύνσεις στις εργαζόμενες μητέρες σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης.
- γ.** Οι γυναίκες που επιστρέφουν στον εργασιακό χώρο μετά από διακοπή συμβιβάζονται πάντα με δουλειές που δεν ανταποκρίνονται στα προσόντα τους.
- δ.** Αρκετές γυναίκες δεν εκμεταλλεύονται τις δυνατότητες που παρέχονται από την εταιρία τους, από φόβο για την μελλοντική τους σταδιοδρομία.
- ε.** Το περιβάλλον στις εταιρίες που παρέχουν διευκολύνσεις στις εργαζόμενες μητέρες είναι συνήθως πολύ ανταγωνιστικό.

⁴² Μετάφραση του χωρίου του Πλούταρχου, το οποίο χρησιμεύει ως επιγραφή του ποιήματος: Όχι σαν βασιλιάς, αλλά σαν ηθοποιός, άλλαξε την βασιλική του φορεσιά με μια σκούρα χλαμύδα, και έφυγε κρυφά.

2ο υποερώτημα

«Οικογένεια ή καριέρα»: Να εξηγήσεις πώς συμβάλλει η χρήση του ερωτήματος στην οργάνωση του κειμένου.

3ο υποερώτημα

...τη στιγμή που ο μέσος όρος των συνολικά 21 ευρωπαϊκών χωρών που ερευνήθηκαν βρίσκεται κοντά στο 50%!

(παράγραφος 2),

«Είναι σα να ξεκινάς την καριέρα [...] μακριά από τις εξελίξεις» σχολιάζει η Κατερίνα Διαμαντοπούλου

(παράγραφος 3),

...ώστε να μη θεωρηθούν από τους ανωτέρους τους μη παραγωγικές ή μη αφοσιωμένες στην εργασία τους – κάτι που μελλοντικά μπορεί να τις κάνει να χάσουν κάποια προαγωγή ή και τη θέση τους (παράγραφος 4).

Να εξηγήσεις τη λειτουργία του θαυμαστικού, των εισαγωγικών και της παύλας αντίστοιχα στις παραπάνω υπογραμμισμένες φράσεις του Κειμένου 1.

ΘΕΜΑ 4

Ο Καβάφης εμπνέεται από την Ιστορία, για να αναδείξει θέματα που απασχολούν τους ανθρώπους διαχρονικά. Ποιο θέμα, κατά τη γνώμη σου, αναδεικνύεται μέσα από την ποιητική απόδοση της ιστορίας του Βασιλιά Δημητρίου του Πολιορκητή; Ποιες σκέψεις ή/και συναισθήματα σου προκαλεί η στάση του Βασιλιά Δημητρίου; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 -150 λέξεις.

179. ΘΕΜΑ 17113

Κείμενο 1

Μαμά, μην κλαις, θα τα λέμε στο «skype»...

Το κείμενο είναι άρθρο που δημοσίευσε ο Απόστολος Λεκασάς στην Εφημερίδα «Έθνος».

Παλιά μετανάστευαν εξαιτίας της ανέχειας. Κουβαλούσαν τις αναμνήσεις τους σαν ξόρκια για τους δράκους της ξενιτιάς κι έσερναν, εκτός από τους ταπεινούς τους μπόγους, πióτερο την υπόσχεση για επιστροφή. Νοσταλγία για μια αγαπημένη όπως ο Γιάννης του Μοθωνιού για μια Μελαχρώ ιστορημένη από τον Παπαδιαμάντη. Μια υπόσχεση σαν αυτή με την οποία έκλεινε το «Διπλό βιβλίο» του Δημήτρη Χατζή: «Και θα τη φκιάσουμε έτσι και μια πατρίδα για μας – εκεί στην πατρίδα μας την Ελλάδα». Τώρα φεύγουν οργισμένοι. Στις βαλίτσες κουβαλάνε τα πτυχία τους, βουβό θυμό κι ένα δακρυσμένο αί σιχτίρ για την πατρίδα που τους αποβάλλει σαν ανεπιθύμητα μπάσταρδα. Φεύγουν νέοι με μεταπτυχιακά αλλά και απελπισμένοι μεσήλικες. Όπως ο γιατρός, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, που πήγε στην Αγγλία αγανακτισμένος με όσα βίωνε στα ελληνικά νοσοκομεία. Σαν την Ξένια που γύρισε δυο φορές την Ευρώπη και τώρα ζει ως περιζήτητη εργαζόμενη στη Ζυρίχη πριν ακόμη γίνει 25 χρονών. Άριστη στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο, για τους Ελβετούς. Η πατρίδα της όμως της έκοβε την ανάσα με λαβή επιδέξιου στραγγαλιστή.

Αναχωρούν όχι πια για ταξίδι με φτηνό αεροπορικό εισιτήριο. Η γενιά της ξέφρενης ανεμελιάς συνετρίβη κατά την προσγείωση στην πραγματικότητα. Φεύγουν νιώθοντας τυχεροί αν καταφέρουν και βρουν χώρα υποδοχής: μηχανικοί και επαγγελματίες από τον χώρο της υγείας, λογιστές και φοροτεχνικοί, ναυπηγοί και αρχιτέκτονες, γεωπόνοι και χημικοί, κτηνίατροι και φυσιοθεραπευτές, τεχνολόγοι πυρηνικής ιατρικής και

οδοντίατροι, λογοθεραπευτές και μαιές, μηχανικοί αυτοκινήτων και συγκολλητές, κλειδαράδες και χτίστες, ξυλουργοί και υδραυλικοί, ηλεκτρολόγοι και ψυκτικοί. Κάθε οικογένεια και ένας μετανάστης.

Παρηγορούν τους δικούς τους «μην κλαις, βρε μαμά, θα μιλάμε στο σκάιπ». Η θέση όμως στο κυριακάτικο τραπέζι θα είναι άδεια. Σε πέντε ηλεκτρονικά λεπτά τι να πεις; Για ποιο καημό, ποιο όνειρο και πόνο, πώς να τσουγκρίσεις το ποτήρι στη χαρά; Θα περιμένουν όλοι το καλοκαίρι. Αν η εταιρεία δώσει άδεια. Αλλά ποιος τα σκέφτεται αυτά τώρα που στο μυαλό υπάρχει το σχέδιο -και η όποια ευκαιρία- για δραπέτευση.

Ποιες λέξεις άραγε και ποια χρώματα θα περιγράφουν το περιεχόμενο της νοσταλγίας του μέλλοντος; Παπαδιαμαντικές «ελάτε, παιδιά, να τραγουδήσετε» ή του Χατζή «...κι ας είναι λίγο για την Ελλάδα»;

Κείμενο 2

Η γυναίκα και ο Λάθος

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλη «Πρόσωπα για Βιολί και Ορχήστρα» (2ο μέρος: Η γυναίκα και ο Λάθος), Θέατρο, τόμος Γ, εκδόσεις Κέδρος, 1981.

Αρχιφύλακας: Εσύ, ξέρεις τι θα πει η ώρα της αλήθειας; Κάθισε κάτω και δεν θέλω πολλά λόγια, ερώτηση – απάντηση. Πού γεννήθηκες;

Μάνα: Στη Σμύρνη, τότε...

Αρχιφύλακας: Σμύρνη; Άσχημα αρχίζουμε.

Μάνα: Ήτανε κούκλα πριν καεί...

Αρχιφύλακας: Τα 'χουμ' ακούσει αυτά. Άμα κουβαληθήκατε στην Ελλάδα πού έμενες;

Μάνα: Δεν έμενα, γιατί ερχότανε οι άνθρωποι του βασιλιά και βάνανε φωτιά στις παράγκες, γιατί, λέει, θα τρώγαμε το ψωμί τους.

Αρχιφύλακας: Άσ' την πολιτική στην άκρη, εγώ σε ρώτησα πού έμενες.

Μάνα: Με δώσανε δουλάκι σ' ένα σπίτι στην Αθήνα.

Αρχιφύλακας: Τι σπίτι;

Μάνα: Είχανε ένα χαλί μεγάλο σα χωράφι και το σηκώνανε τέσσερις δούλες και τ' απλώνανε στην ταράτσα. Μού δίνανε μια σκούπα να καθαρίζω το χαλί, αλλά ήτανε όλο σχέδια και λουλούδια, και μονοπάτια, και εγώ θυμόμουνα το χωριό μας στη Σμύρνη και γονάτιζα απάνω και έκλαιγα...

Αρχιφύλακας: Στο θεό σου, ρε χριστιανή μου, τι με ενδιαφέρει το χαλί...;

Μάνα: Γι' αυτό δεν έμεινα. Είπε η κυρία, «αυτή η πρόσφυγια είναι ακαμάτρα» και με δώσανε σε μια γερόντισσα που ήταν άρρωστη.

Αρχιφύλακας: Στάσου! Πόσω χρονώ ήσουν;

Μάνα: Κοντά στα ενενήντα.

Αρχιφύλακας: Εσύ πόσω χρονών ήσουν...;

Μάνα: Δώδεκα – δεκατριών...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1ο υποερώτημα

Να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις, με βάση το Κείμενο 1, τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο φύλλο σου δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος:

- α. Οι Έλληνες μετανάστες διαχρονικά βιώνουν τα ίδια συναισθήματα για την Ελλάδα, φεύγοντας από τη χώρα.
- β. Οι σύγχρονοι Έλληνες μετανάστες δεν διαθέτουν πανεπιστημιακούς τίτλους σπουδών.
- γ. Η μετανάστευση πλήττει διάφορες επαγγελματικές ειδικότητες.
- δ. Το φαινόμενο της σύγχρονης μετανάστευσης δεν είναι τόσο εκτεταμένο.
- ε. Οι νέες τεχνολογίες επικοινωνίας δεν μπορούν να αναπληρώσουν το κενό που αφήνουν στην οικογένειά τους οι μετανάστες.

2ο υποερώτημα

Δύο από τους τρόπους με τους οποίους αναπτύσσεται η πρώτη παράγραφος του Κειμένου 1 είναι η σύγκριση - αντίθεση και τα παραδείγματα. Να επιβεβαιώσεις με συντομία την παραπάνω διαπίστωση και να εξηγήσεις τι επιτυγχάνεται με τις συγκεκριμένες επιλογές του συντάκτη.

3ο υποερώτημα

θα τα λέμε στο «skype» (τίτλος),

το «Διπλό βιβλίο» του Δημήτρη Χατζή (παράγραφος 1),

«μην κλαις, βρε μαμά, θα μιλάμε στο σκάιπ» (παράγραφος 3):

Να εξηγήσεις τη λειτουργία των εισαγωγικών στις παραπάνω φράσεις του Κειμένου 1.

ΘΕΜΑ 4

Ποιες στάσεις απέναντι στους πρόσφυγες αναδεικνύονται μέσα από τον διάλογο της μάνας με τον αρχιφύλακα; Ποιες σκέψεις ή/και συναισθήματα σου δημιουργούν; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε περίπου 100-150 λέξεις, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές στο Κείμενο 2.